Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

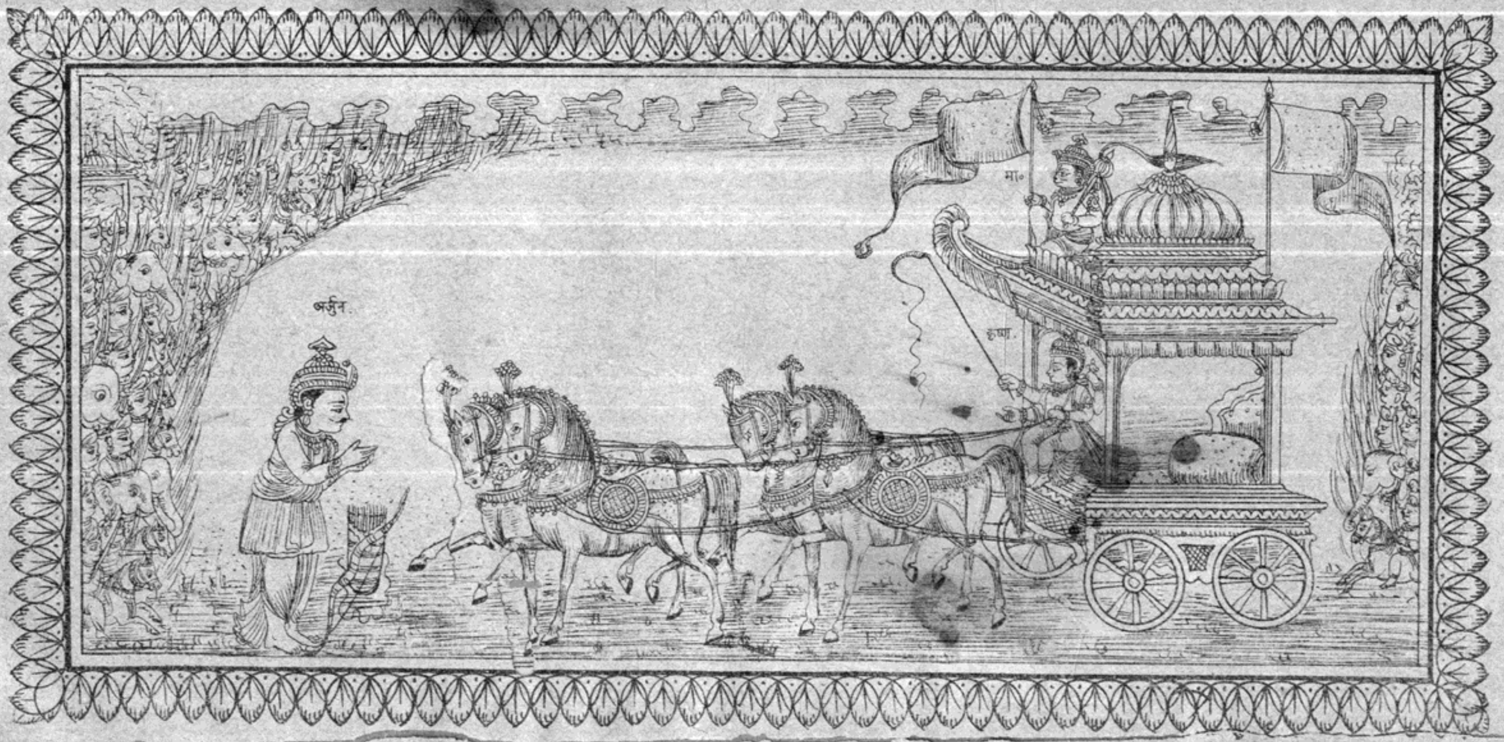

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

श्रीगणेशाय नमः

श्रीमद्भ्यः सकलविद्वज्जनेभ्योऽतिविनयपूर्वकं किंचिन्निवेद्यते । श्रीकृष्णपरमात्मना भगवता प्रायेण कलिकल्मषोपमर्दितान्दुःखसागरे निमग्नान् जनानालोच्यानुकम्पयार्जुनोपदेशव्याजेन तेषामुद्धाराय सकलवेदान्तसारभूतं गीताशास्त्रं प्रणीतमिति सुप्रसिद्धमेव । तच्च व्यक्तार्थमपि कलिमालिन्यापवृतबुद्धिभिर्मन्दमतिभिरवगन्तुं नशक्यतेति परमेश्वरएव तत्तदाचार्यरूपेणाविर्भूय तत्तज्जनाधिकारानुसारेण तदेव व्याचचक्षे । तत्राद्वैतसिद्धान्तप्रकाशकश्रीमच्छङ्कराचार्यकृतभाष्यतात्पर्यमेव व्यक्तीकर्तुं श्रीमधुसूदनसरस्वतीतिप्रसिद्धैर्यतिवर्यैर्व्याख्याकृता तत्र क्वचिद्गीतार्थं वादिविप्रतिपत्तिसद्भावेऽपि निरर्थकक्लिष्टशुष्कविप्रतिपत्त्यभावेन पाठकानां गीताशास्त्रहृदयस्य सुबोधतया च महान्विशेषोऽस्यां व्याख्यान्तरेभ्यः । एतेषां यतिवर्याणामखिलशास्त्रपारंगतता तत्कृताद्वैतसिद्धिसिद्धान्तबिन्दुप्रभृतिग्रन्थानालोचयद्भिः सर्वविद्वद्भिर्भगवल्लेमधुरिपोरिवातिमान्यत्वेनाङ्गीकृता । किंत्वेषामेव श्रीपरमेश्वरः स्वमायाविर्भावितमोमयमधुकैटभादिदुष्टानां क्षरणे वृत्तेऽपि प्राणिनां बन्धहेतुविद्यातमसः क्षरणं न संपन्नमितिकृत्वैतद्रूपेण प्रादुर्बभूवेति व्यक्तीकरोतीति तत्कृतप्रदर्शितग्रन्थपर्यालोचनया निश्चेतुं शक्यते । किमत्र बहुना एतद्ग्रन्थनिर्मितैर्द्वैतध्वान्तविदारणादद्वैतचण्डभास्करप्रकाशो जगति विजयतेतराम् । किंच विष्णुशिवयोर्मिथस्तादात्म्यमर्थतः स्थितमपि पुष्पदन्तविरचितमहिम्नस्तोत्रस्य शिवविष्णूभयपरत्वेन वर्णनाच्छब्दतोऽपि अस्त्येवेत्येभिरेव बोधितम् । भगवद्गीतायामपि बहुशास्त्रसिद्धान्तानां सारस्य नवनीतरूपेण संग्रहो वर्तते तस्य सर्वस्य विस्तरेण सुगमभाषयाप्येभिरतीव समीचीनं विवरणं कृतम् । निवेदनतात्पर्यंतु सांप्रतमस्मिन्भारतवर्षे विविधपुरातनग्रन्थानां मुद्रणयन्त्रद्वारातिप्रकाशने सत्यपि परममान्यस्यास्य ग्रन्थस्य मुद्रणमद्यापि न संपन्नमिति महदाश्चर्यम् । मुद्रणालयाग्निदग्धलिखितभिन्नाभिन्नमहास्थेभ्यस्त्रिचतुराणि पुस्तकान्यानीय तदनुसारेण मूलपाठनिश्चयः कृतः एतत्कार्यं कियच्छ्रमापेक्षमस्तीति सुरपञ्चवाचकानामनुमानं भवत्येव । ग्रन्थोऽयंशुद्धो मुद्रितो भवत्विति ते सर्वे श्रमायथाशक्त्यस्माभिर्विद्वज्जनसाहाय्येन कृता इत्यलं पल्लवितेन

मुद्रयितारौ

मुंबई, १८०२.

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

॥ अथ कृत्स्नस्य गीताशास्त्रस्य प्रतिकाण्डं प्रत्यध्यायं च संगतिर्ग्रथ्यते ॥

अस्याः भगवद्गीताया अष्टादशाध्यायाः

तत्र षण्णामध्यायानामेकं काण्डमित्यष्टादशानामध्यायानां काण्डत्रयं भवति

तत्र प्राथमिके काण्डे कर्मतत्त्यागमार्गेण विशुद्धात्मा त्वंपदार्थः सोपपत्तिर्निरूपितः

१ प्रथमेनाध्यायेनोपोद्घातः

२ द्वितीयेन कृत्स्नः शास्त्रार्थः सूचितः तथाहि आदौ निष्कामकर्मनिष्ठा ततोऽन्तःकरणशुद्धिः ततः शमादिपूर्वकसर्वकर्मसंन्यासः ततो वेदान्तवाक्यविचारेण भगवति निष्ठा ततस्तत्त्वज्ञाननिष्ठा तस्याः फलमविद्यानिवृत्त्या जीवन्मुक्तिः आरब्धकर्मभोगान्तेव विदेहमुक्तिः जीवन्मुक्तिदशायां वैराग्यप्राप्तिः दैवसंपदाख्याः वासना आदेया तद्विरोधिनी आसुरसम्पदाख्या वासना हेया दैवसम्पदः कारणं सात्त्विकी श्रद्धा आसुरसम्पदस्तु राजसी तामसी चेति हेयोपादेयविभागेन कृत्स्नशास्त्रार्थसमाप्तिः

३।४ योगस्थः कुरु कर्माणीत्यादिना सूचिता सत्त्वशुद्धिसाधनभूता निष्कामकर्मनिष्ठा सामान्यविशेषरूपेण तृतीयचतुर्थाभ्यां प्रपञ्च्यते

५।६ ततः शुद्धान्तःकरणस्य शमदमादिसाधनसम्पत्तिपुरस्सरा विहाय कामान् यः सर्वानित्यादिना सूचिता सर्वकर्मसंन्यासनिष्ठा सङ्क्षेपविस्तररूपेण पञ्चमषष्ठाभ्यां

एतावता च त्वम्पदार्थो निरूपितः

७।८।९।१०।११।१२ द्वितीयकाण्डे तु वेदान्तवाक्यविचारसहिता कृष्णभासी मत्परइत्यादिना सूचितानेकप्रकारा भगवद्भक्तिनिष्ठाऽध्यायषट्केन प्रतिपाद्यते तावता च तत्पदार्थो निरूपितः

तृतीये काण्डे तु तत्त्वंपदार्थैक्यज्ञानरूपा तत्त्वज्ञाननिष्ठा प्रदर्शिता

१३ वेदाविनाशिनं नित्यमित्यादिना सूचिता तत्त्वज्ञाननिष्ठा त्रयोदशे

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

१४ प्रकृतिपुरुषविवेकद्वारा सूचितज्ञाननिष्ठायाश्च फलं त्रैगुण्यविष-
यावेदानिस्त्रैगुण्योभवार्जुनेत्यादिना त्रैगुण्यनिवृत्तिश्चतुर्दशे
१५ सैव त्रैगुण्यनिवृत्तिर्जीवन्मुक्तिरिति गुणातीतलक्षणकथनेन
प्रपञ्चिता तदा गन्तासि निर्वेदमित्यादिना सूचिता परमवै-
राग्यनिष्ठा संसारवृक्षच्छेदद्वारेण पञ्चदशे
१६ दुःखेष्वनुद्विग्नमनाइत्यादिना स्थितप्रज्ञलक्षणेन सूचिता परवै-
राग्योपकारिणी दैवी सम्पदादिया यामिमां पुष्पितां वाचमि-
त्यादिना सूचिता तद्विरोधिन्यासुरीसंपच्च हेयेत्युक्तं षोडशे
१७ दैवसम्पदोऽसाधारणं कारणं सात्त्विकी श्रद्धा निर्द्वन्द्वोनि-
त्यसत्त्वस्थइत्यादिना सूचिता तद्विरोधपरिहारेण सप्तदशे
१८ पूर्वोक्तसर्वोपसंहारोऽष्टादशे

For Private and Personal Use Only

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐनमः परमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरन्दाय भक्तजनमानसनिवासाय श्रीमद्रामचन्द्राय ॥ भगवत्पादभा-
ष्यार्थमालोच्यातिप्रयत्नतः ॥ प्रायः प्रत्यक्षरं कुर्वे गीतागूढार्थदीपिकाम् ॥ १ ॥ सहेतुकस्य संसारस्यात्यन्तोपरमात्मकम् ॥ परं निःश्रेयसं
गीताशास्त्रस्योक्तं प्रयोजनम् ॥ २ ॥ सच्चिदानन्दरूपं तत्पूर्णं विष्णोः परं पदम् ॥ यत्प्राप्तये समारब्धावेदाः काण्डत्रयात्मकाः ॥३॥ कर्मोपा-
स्तिस्तथा ज्ञानमिति काण्डत्रयं क्रमात् ॥ तद्रूपाष्टादशाध्यायैर्गीता काण्डत्रयात्मिका ॥४॥ एकमेकेन षट्केन काण्डमत्रोपलक्षयेत् ॥ कर्मनि-
ष्ठाज्ञाननिष्ठे कथिते प्रथमान्त्ययोः ॥ ५ ॥ यतः समुच्चयोनास्ति तयोरतिविरोधतः ॥ भगवद्भक्तिनिष्ठा तु मध्यमे परिकीर्तिता ॥ ६ ॥ उभया-
नुगता सा हि सर्वविघ्नापनोदिनी ॥ कर्ममिश्रा च शुद्धा च ज्ञानमिश्रा च सा त्रिधा ॥ ७ ॥ तत्र तु प्रथमे काण्डे कर्म तत्त्यागवर्त्मना ॥
त्वंपदार्थोविशुद्धात्मा सोपपत्तिर्निरूप्यते ॥ ८ ॥ द्वितीये भगवद्भक्तिनिष्ठावर्णनवर्त्मना ॥ भगवान् परमानन्दस्तत्पदार्थोऽवधार्यते ॥ ९ ॥ तृतीये
तु तयोरैक्यं वाक्यार्थोवर्ण्यते स्फुटम् ॥ एवमप्यत्र काण्डानां सम्बन्धोऽस्ति परस्परम् ॥ १० ॥ प्रत्यध्यायं विशेषस्तु तत्र तत्रैव वक्ष्यते ॥ मुक्तिसा-
धनपर्वेदं शास्त्रार्थत्वेन कथ्यते ॥ ११ ॥ निष्कामकर्मानुष्ठानं त्यागात्काम्यनिषिद्धयोः ॥ तत्रापि परमोधर्मोजपस्तुत्यादिकं हरेः ॥ १२ ॥
क्षीणपापस्य चित्तस्य विवेके योग्यता यदा ॥ नित्यानित्यविवेकस्तु जायते सुदृढस्तदा ॥ १३ ॥ इहामुत्रार्थवैराग्यं वशीकाराभिधं क्रमात् ॥
ततः शमादिसम्पत्त्या संन्यासोनिष्ठितोभवेत् ॥ १४ ॥ एवं सर्वपरित्यागान्मुमुक्षा जायते दृढा ॥ ततोगुरूपसदनमुपदेशग्रहस्ततः ॥ १५ ॥
ततः सन्देहहानाय वेदान्तश्रवणादिकम् ॥ सर्वमुत्तरमीमांसाशास्त्रमत्रोपयुज्यते ॥ १६ ॥ ततस्तत्परिपाकेण निदिध्यासननिष्ठता ॥ योगशास्त्रं
तु सम्पूर्णमुपक्षीणं भवेदिह ॥ १७ ॥ क्षीणदोषे ततश्चित्ते वाक्यात्तत्त्वमतिर्भवेत् ॥ साक्षात्कारोनिर्विकल्पः शब्दादेवोपजायते ॥ १८ ॥ अवि-
द्याविनिवृत्तिस्तु तत्त्वज्ञानोदये भवेत् ॥ तत आवरणे क्षीणे क्षीयेते भ्रमसंशयौ ॥ १९ ॥ अनारब्धानि कर्माणि नश्यन्त्येव समन्ततः ॥
नत्वागामीनि जायन्ते तत्त्वज्ञानप्रभावतः ॥ २० ॥ प्रारब्धकर्मविक्षेपाद्वासना तु न नश्यति ॥ सा सर्वतोबलवता संयमेनोपशाम्यति ॥ २१ ॥
संयमोधारणा ध्यानं समाधिरिति यत्त्रिकम् ॥ यमादिपञ्चकं पूर्वं तदर्थमुपयुज्यते ॥ २२ ॥ ईश्वरप्रणिधानात्तु समाधिः सिध्यति द्रुतं ॥
ततोभवेन्मनोनाशोवासनाक्षयएव च ॥ २३ ॥ तत्त्वज्ञानं मनोनाशोवासनाक्षयइत्यपि ॥ युगपत्त्रितयाभ्यासाज्जीवन्मुक्तिर्दृढा भवेत् ॥ २४ ॥
विद्वत्संन्यासकथनमेतदर्थं श्रुतौ कृतम् ॥ प्रागसिद्धोयएवांशोयत्नः स्यात्तस्य साधने ॥ २५ ॥ निरुद्धे चेतसि पुरा सविकल्पसमाधिना ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

निर्विकल्पसमाधिस्तु भवेदत्र त्रिभूमिकः ॥२६॥ व्युत्तिष्ठते स्वतस्त्वाद्ये द्वितीये परबोधितः॥अन्ते व्युत्तिष्ठते नैव सदा भवति तन्मयः ॥२७॥
एवंभूतोब्राह्मणः स्याद्वरिष्ठोब्रह्मवादिनाम् ॥ गुणातीतः स्थितप्रज्ञोविष्णुभक्तश्च कथ्यते ॥ २८ ॥ अतिवर्णाश्रमी जीवन्मुक्तआत्मरतिस्तथा ॥
एतस्य कृतकृत्यत्वाच्छास्त्रमस्मान्निवर्तते ॥ २९ ॥ यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कथिताह्यर्थाः प्रकाशन्ते महा-
त्मनः ॥ ३० ॥ इत्यादिश्रुतिमानेन कायेन मनसा गिरा ॥ सर्वावस्थासु भगवद्भक्तिरत्रोपयुज्यते ॥ ३१ ॥ पूर्वभूमौ कृता भक्तिरुत्तरां भूमि-
मानयेत् ॥ अन्यथा विघ्नबाहुल्यात्फलसिद्धिः सुदुर्लभा ॥ ३२ ॥ पूर्वाभ्यासेन तेनैव ह्रियते ह्यवशोपि सः ॥ अनेकजन्मसंसिद्ध-
इत्यादि च वचोहरेः ॥३३॥ यदि प्राग्भवसंस्कारस्याचिन्त्यत्वात्तु कश्चन ॥ प्रागेव कृतकृत्यः स्यादाकाशफलपातवत् ॥३४॥ न तंप्रति कृतार्थ-
त्वाच्छास्त्रमारब्धुमिष्यते ॥ प्राक्सिद्धसाधनाभ्यासा दुर्ज्ञेया भगवत्कृपा ॥ ३५ ॥ एवं प्राग्भूमिसिद्धावप्युत्तरोत्तरभूमये ॥ विधेया भगवद्भ-
क्तिस्तां विना सा न सिध्यति ॥ ३६ ॥ जीवन्मुक्तिदशायां तु न भक्तेः फलकल्पना ॥ अद्वेष्टृत्वादिवत्तेषां स्वभावोभजनं हरेः ॥ ३७ ॥
आत्मारामाश्च मुनयोनिर्ग्रन्थाअप्युरुक्रमे ॥ कुर्वन्त्यहैतुकीं भक्तिमित्थम्भूतगुणोहरिः ॥ ३८ ॥ तेषां ज्ञानी नित्ययुक्तएकभक्तिर्विशिष्यते॥
इत्यादिवचनात्प्रेमभक्तोयं मुख्यउच्यते ॥ ३९ ॥ एतत्सर्वं भगवता गीताशास्त्रे प्रकाशितम् ॥ अतोव्याख्यातुमेतन्मे मनउत्सहते भृशम्
॥ ४० ॥ निष्कामकर्मानुष्ठानं मूलं मोक्षस्य कीर्तितम् ॥ शोकादिरासुरः पाप्मा तस्य च प्रतिबन्धकः ॥ ४१ ॥ यतः स्वधर्मविभ्रंशः प्रतिषि-
द्धस्य सेवनम् ॥ फलाभिसन्धिपूर्वा वा साहंकारा क्रिया भवेत् ॥ ४२ ॥ आविष्टः पुरुषोनित्यमेवमासुरपाप्मभिः ॥ पुमर्थलाभायोग्यःसन्
लभते दुःखसन्ततिम् ॥ ४३ ॥ दुःखं स्वभावतोद्वेष्यं सर्वेषां प्राणिनामिह ॥ अतस्तत्साधनं त्याज्यं शोकमोहादिकं सदा ॥ ४४ ॥ अनादिभव-
सन्तानति(रू)गूढं दुःखकारणम् ॥ दुस्त्यजं शोकमोहादि केनोपायेन हीयताम् ॥ ४५ ॥ एवमाकाङ्क्षयाविष्टं पुरुषार्थोन्मुखं नरम् ॥ बुबोध-
यिषुराहेदं भगवान् शास्त्रमुत्तमम् ॥ ४६ ॥ तत्राशोच्यानन्वशोचस्त्वमित्यादिना शोकमोहादिसर्वासुरपाप्मनिवृत्त्युपायोपदेशेन स्वधर्मा-
नुष्ठानात्पुरुषार्थः" प्राप्यतामिति भगवदुपदेशः सर्वसाधारणः भगवदर्जुनसंवादरूपा चाख्यायिका विद्यास्तुत्यर्था जनक-
याज्ञवल्क्यसंवादादिवदुपनिषत्सु कथं प्रसिद्धमहानुभावोप्यर्जुनोराज्यगुरुपुत्रमित्रादिष्वहमेषां ममैतइत्येवम्प्रत्ययनिमित्तस्नेहनिमित्ताभ्यां
शोकमोहाभ्यामभिभूतविवेकविज्ञानः स्वतएव क्षत्रधर्मे युद्धे प्रवृत्तोपि तस्माद्युद्धादुपरराम परधर्मंच भिक्षाजीवनादि क्षत्रियंप्रति प्रतिषिद्धं कर्तुं
प्रववृते तथा च महत्यनर्थे मग्नोऽभूत् भगवदुपदेशाच्चेमां विद्यां लब्ध्वा शोकमोहावपनीय पुनः स्वधर्मे प्रवृत्तः कृतकृत्योबभूवेति-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

प्रशस्ततरेयं महाप्रयोजना विद्येति स्तूयते अर्जुनापदेशेन चोपदेशाधिकारी दर्शितः तथा च व्याख्यास्यते स्वधर्मप्रवृत्तौ जातायामपि तत्प्रच्युतिहेतुभूतौ शोकमोहौ कथं भीष्ममहं संख्ये इत्यादिनार्जुनेन दर्शितौ अर्जुनस्य युद्धाख्ये स्वधर्मे विनापि विवेकं किन्निमित्ता प्रवृत्तिरिति दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकमित्यादिना परसैन्यचेष्टितं तन्निमित्तमुक्तम् तदुपोद्घातत्वेन धृतराष्ट्रप्रश्नः संजयं-प्रति धर्मक्षेत्रइत्यादिना श्लोकेन तत्र धृतराष्ट्रउवाचेति वैशम्पायनवाक्यं जनमेजयंप्रति पाण्डवानां जयकारणं बहुविधं पूर्वमाकर्ण्य स्वपुत्रराज्यभ्रंशाद्भीतोधृतराष्ट्रः पप्रच्छ स्वपुत्रजयकारणमाशंसन् पूर्वं युयुत्सवोयोद्धुमिच्छवोपि सन्तः कुरुक्षेत्रे समवेताः सङ्गताः मामकाः मदीयाः दुर्योधनादयः पाण्डवाश्च युधिष्ठिरादयः किमकुर्वत किंकृतवन्तः किं पूर्वोद्भूतयुयुत्सानुसारेण युद्धमेव कृतवन्तः उत केनचिन्निमित्तेन युयुत्सानिवृत्त्यान्यदेव किञ्चित्कृतवन्तः भीष्मार्जुनादिवीरपुरुषनिमित्तं दृष्टभयं युयुत्सानिवृत्तिकारणं प्रसिद्धमेव

॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेतायुयुत्सवः ॥ मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥

अदृष्टभयमपि दर्शयितुमाह धर्मक्षेत्रइति धर्मस्य पूर्वमविद्यमानस्योत्पत्तेर्विद्यमानस्य च वृद्धेर्निमित्तं सस्यस्येवक्षेत्रं यत्कुरुक्षेत्रं सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं बृहस्पतिरुवाच याज्ञवल्क्यं यदनुकुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमिति जाबालश्रुतेः कुरुक्षेत्रंवै देवयजनमिति शतपथश्रुतेश्च तस्मिन् गताः पाण्डवाः पूर्वमेव धार्मिकाः यदि पक्षद्वयहिंसानिमित्तादधर्माद्भीतानिवर्तेरंस्ततः प्राप्तराज्या एव मत्पुत्राः अथवा धर्मक्षेत्रमाहात्म्येन पापानामपि मत्पुत्राणां कदाचिच्चित्तप्रसादः स्यात्तदा च तेऽनुतप्ताः प्राक्कपटोपात्तं राज्यं पाण्डवेभ्योयदि दद्युस्तर्हि विनापि युद्धं हताएवेति स्वपुत्रराज्यलाभे पाण्डवराज्यालाभे च दृढतरमुपायमपश्यतोमहानुद्वेगएव प्रश्नबीजम् संजयेति च सम्बोधनं रागद्वेषादिदोषान् सम्यग्जितवानसीतिकृत्वा निर्व्याजमेव कथनीयं त्वयेतिसूचनार्थम् मामकाः किमकुर्वतेत्येतावतैव प्रश्ननिर्वाहे पाण्डवाश्चेति पृथङ्निर्देशान्पाण्डवेषु ममकाराभावप्रदर्शनेन तद्द्रोहमभिव्यनक्ति ॥ १ ॥

For Private and Personal Use Only

एवं कृपालोकव्यवहारनेत्राभ्यामपि हीनतया महतोन्धस्य पुत्रस्नेहमात्राभिनिविष्टस्य धृतराष्ट्रस्य प्रश्ने विदिताभिप्रायस्य संजयस्यातिधार्मिकस्य प्रतिवचनमवतारयति वैशम्पायनः तत्र पाण्डवानां दृष्टभयसंभावनापि नास्ति अदृष्टभयं तु भ्रान्त्यार्जुनस्योत्पन्नं भगवतोपशमितमिति पाण्डवानामुत्कर्षस्तुशब्देन द्योत्यते स्वपुत्रकृतराज्यप्रत्यर्पणशङ्कया तु मार्ग्लासीरिति राजानं तोषयितुं दुर्योधनदौष्ट्यमेव प्रथमतोवर्णयति दृष्ट्वेति पाण्डवसुतानामनीकं सैन्यं व्यूढं व्यूहरचनया धृष्टद्युम्नादिभिः स्थापितं दृष्ट्वा चाक्षुषज्ञानेन विषयीकृत्य तदा संग्रामोद्यमकाले आचार्यं द्रोणनामानं धनुर्विद्यासम्प्रदायप्रवर्तयितारं उपसंगम्य स्वयमेव तत्समीपं गत्वा ननु स्वसमीपमाहूय एतेन पाण्डवसैन्यदर्शनजनितं भयं सूच्यते भयेन स्वरक्षार्थं तत्समीपगमनेपि आचार्यगौरवव्याजेन भयसंगोपनं राजनीतिकुशलत्वादित्याह राजेति आचार्यं दुर्योधनोब्रवीदित्येतावतैव निर्वाहे वचनपदं संक्षिप्तबव्हर्थत्वादिबहुगुणविशिष्टे वाक्यविशेषे संक्रमितं वचनमात्रमेवाब्रवीन्नतु कंचिदर्थमिति वा ॥२॥ तदेव वाक्यविशेषरूपं वचनमुदाहरति पश्यैतामित्यादिना तस्य संजनयन्हर्षमित्य-

॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूं ॥ व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥ ३ ॥

तः प्राक्तनेन पाण्डवेषु प्रियशिष्येष्वतिस्निग्धहृदयत्वादाचार्योयुद्धं नकरिष्यतीति सम्भाव्य तस्मिन्परेषामवज्ञां विज्ञापयन् तस्यक्रोधातिशयमुत्पादयितुमाह एतामत्यासन्नत्वेन भवद्विधानपि महानुभावानवगणय्य भयशून्यत्वेन स्थितां पाण्डुपुत्राणां चमूं महतीमनेकाक्षौहिणीसहितत्वेन दुर्निवारां पश्यापरोक्षीकुरु प्रार्थनायां लोट् अहं शिष्यत्वात्त्वामाचार्यं प्रार्थयामीत्याह आचार्येति दृष्ट्वा च तत्कृतामवज्ञां स्वयमेव ज्ञास्यसीतिभावः ननु तदीयावज्ञा सोढव्यैवास्माभिः प्रतिकर्तुमशक्यत्वादित्याशङ्क्य तन्निरसनं तव सुकरमेवेत्याह व्यूढां तवशिष्येणेति शिष्यापेक्षया गुरोराधिक्यं सर्वसिद्धमेव व्यूढां तु धृष्टद्युम्नेनेत्यनुक्त्वा द्रुपदपुत्रेणेतिकथनं द्रुपदपूर्ववैरसूचनेन क्रोधोद्दीपनार्थं धीमतेति पदमनुपेक्षणीयत्वसूचनार्थं व्यासङ्गान्तरनिराकरणेन त्वरातिशयार्थं पश्येति प्रार्थनं अन्यच्च हेपाण्डुपुत्राणामाचार्य ननु मम तेषु स्नेहातिशयात् द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येणेति त्वद्वधार्थमुत्पन्नोपि त्वयाध्यापितइति तव मौढ्यमेव ममानर्थकारणमितिसूचयति शत्रोरपि सकाशात्तद्वधोपायभूता विद्या गृहीतेति तस्यधीमत्त्वं अतएव तच्चमूदर्शनेनानन्दस्तवैव भविष्यति

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

भ्रान्तत्वात् नान्यस्य कस्यचिदपि यं प्रतीयं प्रदर्शनीयेति त्वमेवैतां पश्येत्याचार्यंप्रति तत्सैन्यं प्रदर्शयन्निगूढं द्वेषं द्योतयति एवंच यस्य धर्मक्षेत्रं प्राप्यापीदृशी दुष्टबुद्धिस्तस्य का नु तापशङ्का सर्वाभिशङ्कित्वेनातिदुष्टाशयत्वादितिभावः ॥ ३ ॥

नन्वेकेन द्रुपदपुत्रेणाप्रसिद्धेनाधिष्ठितां चमूमेतां मदीयोयः कश्चिदपि जेष्यति किमिति त्वमुत्ताम्यसीत्यतआह अत्र शूराइत्यादिभिस्त्रिभिः न केवलमत्र धृष्टद्युम्नएव शूरः येनोपेक्षणीयता स्यात् किन्तु अस्यां चम्वां अन्येपि बहवः शूराःसन्तीत्यवश्यमेव तज्जये यतनीयमित्यभिप्रायः शूरानेव विशिनष्टि महेष्वासाइति महान्तोन्यैरप्रधृष्याइष्वासाधनूंषियेषांतेतथा दूरतएव परसैन्यविद्रावणकुशलाइ तिभावः महाधनुरादिमत्त्वेपि युद्धकौशलाभावमाशङ्क्याह युधि युद्धे भीमार्जुनाभ्यां सर्वसम्प्रतिपन्नपराक्रमाभ्यां समास्तुल्यास्तानेवाह

अत्र शूरामहेष्वासाभीमार्जुनसमायुधि ॥ युयुधानोविराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैब्यश्च नरपुंगवः ॥ ५ ॥ युधामन्युश्च विक्रान्तउत्तमौजाश्च वीर्यवान् ॥ सौभद्रोद्रौपदेयाश्च सर्वएव महारथाः ॥ ६ ॥

युयुधानइत्यादिना महारथ इत्यन्तेन युयुधानः सात्यकिः द्रुपदश्च महारथइत्येकः अथवा युयुधानविराटद्रुपदानां विशेषणं महारथइति धृष्टकेतुचेकितानकाशिराजानां विशेषणं वीर्यवानिति पुरुजित्कुन्तिभोजशैब्यानां विशेषणं नरपुंगवइति विक्रान्तोयुधामन्युः वीर्यवांश्चोत्तमौजाइति द्वौ अथवा सर्वाणि विशेषणानि समुच्चित्य सर्वत्र योजनीयानि सौभद्रोभिमन्युः द्रौपदेयाश्च द्रौपदीपुत्राः प्रतिविन्ध्यादयः पञ्च चकारादन्येपि पाण्ड्यराजघटोत्कचप्रभृतयः पञ्चपाण्डवास्त्वतिप्रसिद्धाएवेति न गणिताः येगणिताः सप्तदश अन्येपि तदीयाः सर्वएव महारथाः सर्वेपि महारथाएव नैकोपि रथोर्द्धरथोवा महारथाइत्यतिरथत्वस्याप्युपलक्षणं तल्लक्षणं च एकोदशसहस्राणि योधयेद्यस्तु धन्विनाम् शस्त्रशास्त्रप्रवीणश्च महारथइति स्मृतः अमितान्योधयेद्यस्तु सम्प्रोक्तोतिरथस्तु सः रथस्त्वेकेन योयोद्धा तन्न्यूनोर्धरथःस्मृतइति ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

धार्मि-

यद्येवं परबलमतिप्रभूतं दृष्ट्वा भीतोसि हन्त तर्हि सन्धिरेव परैरिष्यतां किं विग्रहाग्रहेणेत्याचार्याभिप्रायमाशङ्क्याह तुशब्देनान्तरुत्पन्नमिमं निरोदधानो धृष्टतामात्मनोद्योतयति अस्माकं सर्वेषां मध्ये ये विशिष्टाः सर्वेभ्यः समुत्कर्षजुषस्तान्मयोच्यमानान्निबोध निश्चयेन मद्वचनादवधारयेति भौवादिकस्य परस्मैपदिनो बुधेरूपं ये च मम सैन्यस्य नायका मुख्यानेतारस्तान्संज्ञार्थं असंख्येषु तेषु मध्ये कतिचिन्नामाभिर्गृहीत्वा परिशिष्टानुपलक्षयितुं ते तुभ्यं ब्रवीमि नत्वज्ञातं किञ्चिदपि तव ज्ञापयामीति द्विजोत्तमेति विशेषणेनाचार्यं स्तुवन्स्वकार्ये तदाभिमुख्यं संपादयति दौष्ट्यपक्षे द्विजोत्तमेति ब्राह्मणत्वात्तावद्युद्धाकुशलस्त्वं तेन त्वयि विमुखेपि भीष्मप्रभृतीनां क्षत्रियप्रवराणां सत्त्वान्नास्माकं महती क्षतिरित्यर्थः संज्ञार्थमिति प्रियशिष्याणां पाण्डवानां चमूं दृष्ट्वा हर्षेण व्याकुलमनसस्तव स्वीयवीरविस्मृति-

अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम॥ नायका मम सैन्यस्य संज्ञार्थं तान्ब्रवीमि ते॥७॥

भवान् भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिंजयः॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिस्तथैव च ॥८॥

अन्ये च बहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ ९ ॥

र्माभूदिति मेभयमुक्तिरितिभावः तत्र विशिष्टान् गणयति भवान् द्रोणः भीष्मः कर्णः कृपश्च समितिं संग्रामं जयतीति समितिंजयइति कृपविशेषणं कर्णादनन्तरं गण्यमानत्वेन तस्य कोपमाशङ्क्य तन्निरासार्थं एते चत्वारः सर्वतोविशिष्टाः नायकान् गणयति अश्वत्थामा द्रोणपुत्रः भीष्मापेक्षयाचार्यस्य प्रथमगणनवद्विकर्णाद्यपेक्षया तत्पुत्रस्य प्रथमगणनमाचार्यपरितोषार्थं विकर्णः स्वभ्राता कनीयान् सौमदत्तिः सोमदत्तस्य पुत्रः श्रेष्ठत्वाद्भूरिश्रवाः सिन्धुराजस्तथैव चेति क्वचित्पाठः सिन्धुराजः जयद्रथः किमेतावन्त एव नायकानेत्याह अन्ये च शल्यकृतवर्मप्रभृतयः मदर्थे मत्प्रयोजनाय जीवितमपि त्यक्तुमध्यवसिताइत्यर्थेन त्यक्तजीविताइत्यनेन स्वस्मिन्ननुरागातिशयस्तेषां कथ्यते एवं स्वसैन्यबाहुल्यं तस्य स्वास्मिन् भक्तिं शौर्यं युद्धोद्योगं युद्धकौशलं च दर्शितं शूराइत्यादिविशेषणैः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

* सिन्धुराजस्तथैवच

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

राजा पुनरपि सैन्यद्वयसाम्यमाशङ्क्य स्वसैन्याधिक्यमावेदयति अपर्याप्तमनन्तमेकादशाक्षौहिणीपरिमितं भीष्मेण च प्रथितमहिम्ना सूक्ष्मबुद्धिनाभितः सर्वतोरक्षितं तत्तादृशगुणवत्पुरुषाधिष्ठितमस्माकं बलं एतेषां पाण्डवानां बलं तु पर्याप्तं परिमितं सप्ताक्षोहिणीमात्रात्मकत्वान्न्यूनं भीमेन चातिचपलबुद्धिना रक्षितं तस्मादस्माकमेव विजयोभाविष्यतीत्यभिप्रायः अथवा तत्पाण्डवानां बलमपर्याप्तं नालं अस्माकमस्मभ्यं कीदृशंतद्भीष्मोभिरक्षितोस्माभिर्यस्मैयान्निवृत्यर्थामित्यर्थः तत्पाण्डवबलं भीष्माभिरक्षितं इदं पुनरस्मदीयं बलं एतेषां पाण्डवानां पर्याप्तं परिभवे समर्थं भीमोतिदुर्बलहृदयोरक्षितोयस्मै तदस्माकं बलं भीमाभिरक्षितं यस्माद्भीमोऽत्ययोग्यएवैतन्निवृत्यर्थं तैरक्षितस्तस्मादस्माकं न किञ्चिदपि भयकारणमस्तीत्यभिप्रायः एवंचेन्निर्भयोसि तर्हिकिमितिबहुजल्पसीत्यतआह कर्त्तव्यविशेषद्योती तुशब्दः ॥ १० ॥ समरसमारम्भसमये योधानां यथाप्रधानं युद्धभूमौ पूर्वापरादिदिग्विभागेनावस्थितिस्थानानि यानि नियम्यन्ते तान्यत्रायनान्युच्यन्ते सेनापतिश्च सर्वसैन्यमधिष्ठाय मध्ये तिष्ठति तत्रैवंसति यथाभागं विभक्तां स्वां स्वां रणभूमिमपरित्यज्यावस्थिताः सन्तोभवन्तः स-

अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितं ॥ पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितं ॥ १० ॥

अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ॥ भीष्ममेवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्वएव हि ॥ ११ ॥

तस्य संजयन्हर्षं कुरुवृद्धः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैःशङ्खंदध्मौ प्रतापवान् ॥१२॥

र्वेपि युद्धाभिनिवेशात्पुरतः पृष्ठतः पार्श्वतश्चानिरीक्षमाणं भीष्मं सेनापतिमेव रक्षन्तु भीष्मे हि सेनापतौ रक्षिते तत्प्रसादादेव सर्वं सुरक्षितं भाविष्यतीत्याभिप्रायः ॥११॥ स्तौतु वा निन्दतु वा एतदर्थं देहः पतिष्यत्येवेत्याशयेन तं हर्षयन्नेव सिंहनादं शङ्खवाद्यं च कारितवानित्याह एवं पाण्डवसैन्यदर्शनादतिभीतस्य भयनिवृत्त्यर्थमाचार्यं कपटेन शरणं गतस्य इदानीमप्ययं मां प्रतारयतीत्यसंतोषवशादाचार्येण वाङ्मात्रेणाप्यनादृतस्याचार्योपेक्षां बुध्वायनेष्वित्यादिना भीष्ममेव स्तुवतस्तस्य राज्ञोभयनिवर्तकं हर्षं बुद्धिगतमुल्लासविशेषं स्वविजयसूचकं जनयन् उच्चैर्महान्तं सिंहनादं विनद्य कृत्वा सिंहनादमिति णमुलन्तं अतोरैपोषं पुष्यतीतिवत्तस्यैव धातोः पुनः प्रयोगः शङ्खं दध्मौ वादितवान् कुरुवृद्धत्वादाचार्यदुर्योधनयोरभिप्रायपरिज्ञानं पितामहत्वादनुपेक्षणं नत्वाचार्यवदुपेक्षणं प्रतापवत्वादुच्चैः सिंहनादपूर्वकशङ्खवादनं परेषां भयोत्पादनाय अत्र सिंहनादशङ्खवाद्ययोर्हर्षजनकत्वेन पूर्वापरकालत्वेप्याभिचरन्यजेतेतिवज्जनयान्निति शतावश्यंभावित्वरूपवर्तमानत्वे व्याख्यातव्यः ॥ १२ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ततोभीष्मस्य सेनापतेः प्रवृत्त्यनन्तरं पणवाश्चानकागोमुखाश्च वाद्यविशेषाः सहसा तत्क्षणमेव अभ्यहन्यन्त वादिताः ॥ कर्मकर्तरिप्रयोगः सशब्दस्तुमुलोमहानासीत्तथापि न पाण्डवानां क्षोभोजातइत्यभिप्रायः ॥ १३ ॥ अन्येषामपि रथस्थत्वे स्थितएव असाधारण्येन रथोत्कर्षकथनार्थं ततः श्वेतैर्हयैर्युक्तइत्यादिना रथस्थत्वकथनं तेनाग्निदत्ते दुष्प्रधृष्ये रथे स्थितौ सर्वथा जेतुमशक्यावित्यर्थः पाञ्चजन्योदेवदत्तः पौंड्रोनन्तविजयः सुघोषोमणिपुष्पकश्चेति शङ्खनामकथनं परसैन्ये स्वनामभिः प्रसिद्धाएतावन्तः शङ्खाः भवत्सैन्ये तु नैकोपि स्वनामप्रसिद्धः शङ्खोस्तीति परेषामुत्कर्षातिशयकथनार्थं सर्वेन्द्रियप्रेरकत्वेन सर्वान्तर्यामी सहायः पाण्डवानामिति

ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यन्त सशब्दस्तुमुलोभवत् ॥१३॥
ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ ॥ माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शङ्खौ प्रदध्मतुः ॥१४॥
पाञ्चजन्यं हृषीकेशोदेवदत्तं धनंजयः ॥ पौण्ड्रं दध्मौ महाशङ्खं भीमकर्मा वृकोदरः ॥१५॥
अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥
काश्यश्च परमेष्वासः शिखण्डी च महारथः ॥ धृष्टद्युम्नोविराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥१७॥
द्रुपदोद्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथ्वीपते ॥ सौभद्रश्च महाबाहुः शङ्खान् दध्मुः पृथक्पृथक् ॥१८॥

कथयितुं हृषीकेशपदं दिग्विजये सर्वान् राज्ञोजित्वा धनमाहृतवानिति सर्वथैवायमजेयइति कथयितुं धनंजयपदं भीमं हिडिम्ववधादिरूपं कर्मयस्य तादृशः वृकोदरत्वेन बव्हन्नपाकादतिबलिष्टोभीमसेनइति कथितं कुन्तीपुत्रइति कुन्त्या महता तपसा धर्ममाराध्य लब्धः स्वयं च राजसूययाजित्वेन मुख्योराजा युधि चायमेव जयभागित्वेन स्थिरोनत्वेतादृशपक्षाः स्थिराभविष्यन्तीति युधिष्ठिरपदेन सूचितं नकुलः सुघोषं सहदेवोमाणिपुष्पकं दध्मावित्यनुषज्यते परमेष्वासः काश्यः महाधनुर्धरः काशिराजः नपराजितः पारिजातहरणबाणयुद्धादिमहासंग्रामेषु एतादृशः सात्यकिः हेपृथिवीपते धृतराष्ट्र स्थिरोभूत्वा शृण्वित्यभिप्रायः सुगममन्यत् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

For Private and Personal Use Only

धार्तराष्ट्राणां सैन्ये शङ्खादिध्वनिरतितुमुलोपि नपाण्डवानां क्षोभकोभूत् पाण्डवानां सैन्ये जातस्तु सशङ्खघोषोधार्तराष्ट्राणां धृतराष्ट्रस्य तत्र सम्बन्धिनां सर्वेषां भीष्मद्रोणादीनामपि हृदयानि व्यदारयत् हृदयविदारणतुल्यां व्यथां जनितवानित्यर्थः यतस्तुमुलस्तीव्रः नभश्च पृथिवींच प्रतिध्वनिभिरापूरयन् ॥१९॥ धार्तराष्ट्राणां भयप्राप्तिं प्रदर्श्य पाण्डवानां तद्वैपरीत्यमुदाहरति अथेत्यादिना भीतिप्रत्युपस्थितेरनन्तरं पलायने प्राप्तेपि तद्विरुद्धतया युद्धोद्योगेनावस्थितानेव परान् प्रत्यक्षेणोपलभ्य तदा शस्त्रसम्पाते प्रवर्तमानेसति वर्तमाने क्तः कपिध्वजः पाण्डवः हनूमता महावीरेण ध्वजरूपतयानुगृहीतोर्जुनः सर्वथा भयशून्यत्वेन युद्धाय गाण्डीवं धनुरुद्यम्य हृषीकेशमिन्द्रियप्रवर्तकत्वेन स-

सघोषोधार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलोव्यनुनादयन्॥१९॥ अथ व्यवस्थितान् दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान् कपिध्वजः॥ प्रवृत्ते शस्त्रसम्पाते धनुरुद्यम्य पा-ण्डवः॥ २० ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेच्युत ॥ २१ ॥

र्वान्तःकरणवृत्तिज्ञं श्रीकृष्णमिदं वक्ष्यमाणं वाक्यमाहोक्तवान् नत्वविमृश्यकारितया स्वयमेव यत्किंचित्कृतवानिति परेषां विमृश्यकारित्वेन नीतिधर्मयोः कौशलं वदन्नविमृश्यकारितया परेषां राज्यं गृहीतवानसीति नीतिधर्मयोरभावात्तत्र जयोनास्तीति महीपते इति सम्बोधनेन सूचयति तदेवार्जुनवाक्यमवतारयति सेनयोरुभयोः स्वपक्षप्रतिपक्षभूतयोः सन्निहितयोर्मध्ये मम रथं स्थापय स्थिरीकुर्विति सर्वेश्वरो-नियुज्यतेर्जुनेन किंहिभक्तानामशक्यं यद्भगवानपि तन्नियोगमनुतिष्ठतीति ध्रुवोजयः पाण्डवानामिति नन्वेवं रथं स्थापयन्तं मामेते शत्रवो-रथात् च्यावयिष्यन्तीति भगवदाशङ्कामाशङ्क्याह अच्युतेति देशकालवस्तुष्वच्युतं त्वां कोवा च्यावयितुमर्हतीतिभावः एतेन सर्वदा निर्वि-कारत्वेन नियोगनिमित्तकोपोपि परिहृतः ॥ २० ॥ २१ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मध्ये रथस्थापनप्रयोजनमाह योद्धुकामान् नत्वस्माभिःसह सन्धिकामान् अवास्थितान् ननु भयात्प्रचालितान् एतान्भीष्मद्रोणादीन् यावदहत्वाहं निरीक्षितुं क्षमःस्यां तावत्प्रदेशे रथं स्थापयेत्त्यर्थः यावदिति कालपरं वा ननु त्वं योद्धा ननु युद्धप्रेक्षकः अतस्तव किमेषां दर्शनेनेत्यत्राह कैरिति अस्मिन् रणसमुद्यमे बन्धूनामेव परस्परं युद्धोद्योगे मया कैःसह योद्धव्यं मत्कर्तृकयुद्धप्रतियोगिनः के कैर्मयासह योद्धव्यं किंकर्तृकयुद्धप्रतियोग्यहमिति च महदिदं कौतुकमेतज्ज्ञानमेव मध्ये रथस्थापनप्रयोजनमित्यर्थः ॥ २२ ॥ ननु बन्धवएव एते परस्परं सन्धिं कारयिष्यन्तीति कुतोयुद्धमित्याशङ्क्याह यएते भीष्मद्रोणादयः धार्तराष्ट्रस्य दुर्योधनस्य दुर्बुद्धेः

यावदेतान्निरीक्षेहं योद्धुकामानवस्थितान् ॥ कैर्मयासह योद्धव्यमस्मिन् रणसमुद्यमे ॥२२॥ योत्स्यमानानवेक्षेहं यएतेत्र समागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेर्युद्धे प्रियचिकीर्षवः ॥ २३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तोहृषीकेशोगुडाकेशेन भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ २४ ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषांच महीक्षिताम् ॥ उवाच पार्थ पश्यैतान् समवेतान्कुरूनिति ॥ २५ ॥

स्वरक्षणोपायमजानतः प्रियचिकीर्षवोयुद्धे ननु दुर्बुद्ध्यपनयनादितान् योत्स्यमानानहमवेक्षे उपलभे ननु सन्धिकामान् अतोयुद्धाय मत्प्रतियोग्यवलोकनमुचितमेवेतिभावः ॥ २३ ॥ एवमर्जुनेन प्रेरितोभगवानहिंसारूपं धर्ममाश्रित्य प्रायशोयुद्धात्त्वं व्यावर्तयिष्यतीति धृतराष्ट्राभिप्रायमाशंक्य तन्निराचिकीर्षुः संजयोधृतराष्ट्रंप्रत्युक्तवानित्याह वैशम्पायनः हेभारत धृतराष्ट्र भरतवंशमर्यादामनुसन्धायापि द्रोहं परित्यज ज्ञातीनामिति सम्बोधनाभिप्रायः गुडाकायानिद्रायाईशेन जितनिद्रतया सर्वत्र सावधानेन अर्जुनेनैवमुक्तोभगवान् अयं मद्भृत्योपि सा॰ मां नियोजयतीति दोषमासज्य नाकुप्यत् नवा तं युद्धात् न्यवर्तयत् किन्तु सेनयोरुभयोर्मध्ये भीष्मद्रोणप्रमुखतः प्रमुखे सम्मुखे सर्वेषां महीक्षितां च सम्मुखे आद्यादित्वात्सार्वविभक्तिकस्तसिः चकारेण समासनिविष्टोपि प्रमुखतः शब्दआकृष्यते भीष्मद्रोणयोः

For Private and Personal Use Only

पृथक्कीर्तनमतिप्राधान्यसूचनाय रथोत्तममग्निना दत्तं दिव्यं रथं भगवता स्वयमेव सारथ्येनाधिष्ठिततया च सर्वोत्तमं स्थापयित्वा हृषीकेशः सर्वेषां निगूढाभिप्रायज्ञोभगवानर्जुनस्य शोकमोहावुपस्थितावितिि विज्ञाय सोपहासमर्जुनमुवाच हेपार्थ पृथायास्त्रीस्वभावेन शोकमोहग्रस्ततया तत्सम्बन्धिनस्तवापि तद्वत्ता समुपस्थितेति सूचयन् हृषीकेशत्वमात्मनोदर्शयति पृथा मम पितुःस्वसा तस्याः पुत्रोसीति सम्बन्धोल्लेखेन चाश्वासयति मम सारथ्ये निश्चिन्तोभूत्वा सर्वानपि समवेतान् कुरून् युयुत्सून् पश्य निःशंकतयेति दर्शनविध्यभिप्रायः अहं सारथ्येतिसावधानस्त्वं तु साम्प्रतमेव रथित्वं त्यक्ष्यसीति किं तव परसेनादर्शनेनेत्यर्जुनस्य धैर्यमापादयितुं पश्येत्येतावत्पर्यन्तं भगवतोवाक्यं अन्यथा रथं सेनयोर्मध्ये स्थापयामासेत्येतावन्मात्रं ब्रूयात् ॥ २४ ॥ २५ ॥

तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितॄनथ पितामहान् ॥ आचार्यान्मातुलान् भ्रातॄन्पुत्रान्पौत्रान् सखींस्तथा ॥ २६ ॥ श्वशुरान् सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ॥ तान्समीक्ष्य सकौन्तेयः सर्वान्बन्धूनवस्थितान् ॥ २७ ॥ कृपया परयाविष्टोविषीदन्निदमब्रवीत् ॥

तत्र समरसमारम्भार्थं सैन्यदर्शने भगवताभ्यनुज्ञाते सति सेनयोरुभयोरपि स्थितान्पार्थोपश्यदित्यन्वयः अथशब्दस्तथाशब्दपर्यायः परसेनायां पितॄन् पितृव्यान् भूरिश्रवःप्रभृतीन् पितामहान् भीष्मसोमदत्तप्रभृतीन् आचार्यान् द्रोणकृपप्रभृतीन् मातुलान् शल्यशकुनिप्रभृतीन् भ्रातॄन् दुर्योधनप्रभृतीन् पुत्रान् लक्ष्मणप्रभृतीन् पौत्रान् लक्ष्मणादिपुत्रान् सखीन् अश्वत्थामजयद्रथप्रभृतीन् सुहृदोमित्राणि कृतवर्मभगदत्तप्रभृतीन् सुहृदइत्यनेन यावन्तः कृतोपकारामातामहादयश्च ते द्रष्टव्याः एवं स्वसेनायामप्युपलक्षणीयम् एवं स्थिते महानधर्मोहिंसेति विपरीतबुद्ध्या मोहाख्यया शास्त्रविहितत्वेन धर्मत्वमिति ज्ञानप्रतिबन्धकेन च ममकारनिबन्धनेन चित्तवैक्लव्येन शोकमोहाख्येनाभिभूतविवेकस्यार्जुनस्य पूर्वमारब्धात् युद्धाख्यात् स्वधर्मादुपरिरंसा महानर्थपर्यवसायिनी प्रवृत्तेति दर्शयति कौन्तेयइति स्त्रीप्रभवत्वकीर्तनं पार्थवत्तात्त्विकमूढतामपेक्ष्य कृपया कर्त्र्या स्वव्यापारेणैवाविष्टोव्याप्तः नतु कृपां केनचिद्व्यापारेणाविष्टइति स्वतःसिद्धैवास्य कृपेति सूच्यते

१ कादाचित्क.

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

एतत्स्फुटीकरणाय पर्यायान्तरेण विशेषणं अपरयेतिमाच्छेदः स्वसैन्ये पुरापि कृपाभूदेव नास्ति नू सम्प्रति तु कौरवसैन्येभ्यः परया कृपाभूदित्यर्थः विषीदन् विषादमुपतापं प्राप्नुवन्नब्रवीदित्युक्तिविषादयोः समकालतां वदन् सगद्गदकण्ठताश्रुपातादि विषादकार्यमुक्तिकाले द्योतयति तदेव भगवन्तंप्रत्यर्जुनवाक्यमवतारयति संजयः अर्जुनउवाचेत्यादिना एवमुक्त्वार्जुनः संख्यइत्यन्तः प्राक्तनेन ग्रन्थेन तत्र स्वधर्मप्रवृत्तिकारणीभूततत्त्वज्ञानप्रतिबन्धकः स्वपरदेहे आत्मात्मीयाभिमानवतोनात्मविदोर्जुनस्य युद्धेन स्वपरदेहविनाशप्रसङ्गदर्शनः शोकोमहानासीदिति तल्लिङ्गकथनेन दर्शयति त्रिभिः श्लोकैः इमं स्वजनमात्मीयं बन्धुवर्गं युद्धेच्छुं युद्धभूमौ चोपस्थितं दृष्ट्वा स्थितस्य मम पश्यतोममेत्यर्थः अङ्गानि व्यथन्ते मुखं च परिशुष्यतीति श्रमादिनिमित्तशोषापेक्षयातिशयकथनाय सर्वतोभाववाचिपरिशब्दप्रयोगः वेपथुः

अर्जुनउवाच ॥ दृष्ट्वेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितं ॥ २८ ॥ सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥ २९ ॥ गाण्डीवं स्रंसते हस्तात्त्वक्चैव परिदह्यते ॥ नच शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥३०॥ निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ॥

कम्पः रोमहर्षः पुलकितत्वं गाण्डीवभ्रंशेनाधैर्यलक्षणं दौर्बल्यं त्वक्परिदाहेन चान्तःसन्तापोदर्शितः अवस्थातुं शरीरं धारयितुंच नशक्नोमीत्यनेन मूर्छा सूच्यते तत्र हेतुः मम मनोभ्रमतीवेति भ्रमणकर्तृसादृश्यंनाम मनसः कश्चिद्विकारविशेषोमूर्छायाः पूर्वावस्था तद्धेतौ यतएव मनोनावस्थातुं शक्नोमीत्यर्थः ॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥ पुनरप्यवस्थानासामर्थ्ये कारणमाह निमित्तानि सूचकतयाऽऽसन्नदुःखस्य विपरीतानि वामनेत्रस्फुरणादीनि पश्यामि अनुभवामि अतोपि नावस्थातुं शक्नोमीत्यर्थः अहमनात्मविच्चेन दुःखित्वाच्छोकनिबन्धनं क्लेशमनुभवामि त्वंतु सदानन्दरूपत्वाच्छोकासंसर्गीति कृष्णपदेन सूचितं अतः स्वजनदर्शने तुल्येपि शोकासंसर्गित्वलक्षणाद्विशेषात्त्वं मामशोकं कुर्विति भावः केशवपदेनच तत्करणसामर्थ्यं कोब्रह्मा सृष्टिकर्ता ईशोरुद्रः संहर्ता तौवात्यनुकम्प्यतयागच्छतीति तद्व्युत्पत्तेः भक्तदुःखकर्षित्वेवा कृष्णपदेनोक्तं केशवपदेनच केश्यादिदुष्टदैत्यनिबर्हणेन सर्वदा भक्तान्पालयसीत्यतोमामपि शोकनिवारणेन पालयिष्यसीतिसूचितं

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

एवं लिङ्गद्वारेण समीचीनप्रवृत्तिहेतुभूततत्त्वज्ञानप्रतिबन्धकीभूतं शोकमुक्त्वा सम्प्रति तत्कारितां विपरीतप्रवृत्तिहेतुभूतां विपरीतबुद्धिं दर्शयति श्रेयः पुरुषार्थं दृष्टमदृष्टं वा बहुविचारणादनु पश्चादपि न पश्यामि अस्वजनमपि युद्धे हत्वा श्रेयो न पश्यामि द्वाविमौ पुरुषौ लोके सूर्यमण्डलभेदिनौ परिव्राड्योगयुक्तश्च रणे चाभिमुखो हतः इत्यादिना हतस्यैव श्रेयोविशेषाभिधानात् हन्तुस्तु न किंचित्सुकृतं एवमस्वजनवधेपि श्रेयसोऽभावे स्वजनवधे सुतरां तदभावइति ज्ञापयितुं स्वजनमित्युक्तम् ॥३१॥ ननु माभूददृष्टं प्रयोजनं दृष्टप्रयोजनानि तु विजयोराज्यं सुखानिच निर्विवादानीत्यतआह पूर्वत्र सुखं परतः फलाकाङ्क्षा ह्युपायप्रवृत्तौ कारणं अतस्तदाकाङ्क्षायाअभावात्तदुपाये युद्धे भोजनेच्छाविरहिणइव पाकादौ मम प्रवृत्तिरनुपपन्नेत्यर्थः कुतः पुनरितरपुरुषैरिष्यमाणेषु तवानिच्छेत्यत-

न च श्रेयोनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥ नकाङ्क्षे विजयं कृष्ण नच राज्यं सुखानिच ॥ किन्नोराज्येन गोविन्द किंभोगैर्जीवितेनवा ॥ ३२ ॥ येषामर्थे काङ्क्षितं नोराज्यं भोगाः सुखानिच ॥ तइमेवस्थितायुद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानिच ॥ ३३ ॥

आह किन्नइति भोगैः सुखैर्जीवितेन जीवितसाधनेन विजयेनेत्यर्थः विना राज्यं भोगान् कौरवविजयंच वने निवसतामस्माकं तेनैव जगति श्लाघनीयजीवितानां किमेभिराकाङ्क्षितैरितिभावः गोशब्दवाच्यानीन्द्रियाण्यधिष्ठानतया नित्यं प्राप्तस्त्वमेव ममैहिकफलविरागं जानासीति सूचयन्सम्बोधयति गोविन्देति ॥३२॥ राज्यादीनामाक्षेपे हेतुमाह एतेन स्वस्य वैराग्येपि स्वीयानामर्थे यतनीयमित्यपास्तं एकाकिनोहि राज्याद्यनपेक्षितमेव येषांतु बन्धूनामर्थे तदपेक्षितं तएते प्राणान्प्राणाशां धनानि धनाशांच त्यक्त्वा युद्धेऽवस्थिताइति न स्वार्थः स्वीयार्थोवायं प्रयत्नइतिभावः भोगशब्दः पूर्वत्र सुखपरतया निर्दिष्टोप्यत्र पृथक्सुखग्रहणात्सुखसाधनविषयपरः प्राणधनशब्दौतु तदाशालक्षकौ स्वप्राणत्यागेपि स्वबन्धूनामुपभोगाय धनाशा सम्भवेदिति तद्वारणाय पृथग्धनग्रहणं ॥ ३३ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

येषामर्थे राज्याद्यपेक्षितं तेत्र नागताइत्याशङ्क्य तान्विशिनष्टि स्पष्टं॥३४॥ननु यदि कृपया त्वमेतान्नहंसि तर्हि त्वामेते राज्यलोभेन हनिष्यन्त्येव अतस्त्वमेवैतान्हत्वा राज्यं भुङ्क्ष्वेत्यतआह त्रैलोक्यराज्यस्यापिहेतोः तत्प्राप्त्यर्थमपि अस्मान् घ्नतोप्येतान्न हन्तुमिच्छामि इच्छामपि नकुर्यामहं किंपुनर्हन्यां महीमात्रप्राप्तयेतु नहन्यामिति किमुवक्तव्यमित्यर्थः मधुसूदनेति सम्बोधयन् वैदिकमार्गप्रवर्तकत्वं भगवतः सूचयति ॥३५॥ नन्वन्यान्विहाय धार्तराष्ट्राएव हन्तव्यास्तेषामत्यन्तक्रूरतरत्तदुःखदातॄणां वधे प्रीतिसम्भवादित्यतआह धार्तराष्ट्रान् दुर्योधनादीन् भ्रातॄन्निहत्य स्थितानामस्माकं का प्रीतिः स्यात् नकापीत्यर्थः नहि मूढजनोचितक्षणमात्रवर्तिसुखाभासलोभेन चिरतरनरकयातनाहेतुर्बन्धुवधोस्माकं युक्तइतिभावः जनार्दनेतिसम्बोधनेन यदि वध्याएते तर्हि त्वमेवैतान् जहि प्रलये सर्वजनहिंसकत्वेपि सर्वपापाऽसंसर्गित्वादिति सूचयति ननु अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः क्षेत्रदारहरश्चैव . षडेतेह्याततायिनः इतिस्मृतेरेतेषांच सर्वप्रकारै-

आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैवच पितामहाः ॥ मातुलाः श्वशुराः पौत्राः श्यालाः सम्बन्धिनस्तथा ॥ ३४ ॥ एतान्न हन्तुमिछामि घ्नतोपि मधुसूदन ॥ अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः किन्नु महीकृते ॥ ३५ ॥ निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन ॥ पापमेवाश्रयेदस्मान् हत्वैतानाततायिनः ॥ ३६ ॥

राततायित्वात् आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् नाततायिवधे दोषोहन्तुर्भवति कश्चन इतिवचनेन दोषाभावप्रतीतेर्हन्तव्याएव दुर्योधनादयआततायिनइत्याशङ्क्याह पापमेवेति एतानाततायिनोपिहत्वा स्थितानस्मान् पापमाश्रयेदेवेतिसम्बन्धः अथवा पापमेवाश्रयेत् नकिंचिदन्यत् दृष्टमदृष्टंवा प्रयोजनमित्यर्थः नहिंस्यादिति धर्मशास्त्रादाततायिनं हन्यादित्यर्थशा[illegible]स्य दुर्बलत्वात् तदुक्तं याज्ञवल्क्येन स्मृत्योर्विरोधे न्यायस्तु बलवान् व्यवहारतः अर्थशास्त्रात्तु बलवद्धर्मशास्त्रमितिस्थितिः [illegible]रा व्याख्या ननु धार्तराष्ट्रान् घ्नतां भवतां प्रीत्यभावेपि युष्मान् घ्नतां धार्तराष्ट्राणां प्रीतिरस्त्येवातस्ते युष्मान् हन्युरित्यतआह पापमेवेति [illegible]न् हत्वा स्थितानेतानाततायिनोधार्तराष्ट्रान् पूर्वमपि पापिनः साम्प्रतमपि पापमेवाश्रयेत् नान्यत् किंचित्सुखमित्यर्थः तथा चा[illegible]स्मान्हत्वैतएव पापिनोभविष्यन्ति नास्माकं कापि क्षतिः पापासम्बन्धादित्यभिप्रायः ॥ ३६ ॥

For Private and Personal Use Only

गावादनर्थसम्भवाच्च परहिंसा नकर्तव्येति नच श्रेयोनुपश्यामीत्यारभ्योक्तं तदुपसंहरति अदृष्टफलाभावोनर्थसम्भवश्च तच्छब्देन परा- ते दृष्टसुखाभावमाह स्वजनंहीति माधवेति लक्ष्मीपतित्वान्नालक्ष्मीके कर्मणि प्रवर्तयितुमर्हसीतिभावः ॥३७॥ कथंतर्हि परेषां कुलक्षये तनहिंसायांच प्रवृत्तिस्तत्राह लोभोपहतबुद्धित्वात्तेषां कुलक्षयादिनिमित्तदोषप्रतिसन्धानाभावात्प्रवृत्तिः संभवतीत्यर्थः अतएव भीष्मादीनां ष्टानां बन्धुवधे प्रवृत्तत्वाच्छिष्टाचारत्वेन वेदमूलत्वादितरेषामपि तत्प्रवृत्तिरुचितेत्यपास्तं हेतुदर्शनाच्चेतिन्यायात् तत्रहि लोभादिहेतुद- नि वेदमूलत्वं नकल्प्यतइतिस्थापितं यद्यप्येते नपश्यन्ति तथापि कथमस्माभिर्नज्ञेयमित्युत्तरश्लोकेन सम्बन्धः॥३८॥ननु यद्यप्येते लोभात्प्र- वृत्तास्तथापि आहूतोन निवर्तेत द्यूतादपि रणादपीति विजितं क्षत्रियस्येत्यादिभिः क्षत्रियस्य युद्धं धर्मोयुद्धार्जितंच धर्म्यं धनमिति शास्त्रे

तस्मान्नार्हावयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान् स्वबान्धवान् ॥ स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ॥ ३७ ॥ यद्यप्येते नपश्यन्ति लोभोपहतचेतसः ॥ कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहेच पातकम् ॥ ३८ ॥ कथं नज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुं ॥ कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्य- द्भिर्जनार्दन ॥ ३९ ॥ कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः ॥ धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्न- मधर्मोभिभवत्युत ॥ ४० ॥

निश्चयाद्रवनांत्र तैराहूतत्वाद्युद्धे प्रवृत्तिरुचितैवेतिशङ्कयाह अस्मात्पापाद्बन्धुवधफलकयुद्धरूपात् अयमर्थः श्रेयःसाधनताज्ञानंहि प्रवर्तकं श्रेयश्च तद्यदश्रेयोननुबन्धि अन्यथा श्येनादीनामपि धर्मत्वापत्तेः तथा चोक्तं फलतोपि च यत्कर्म नानर्थेनानुबध्यते केवलप्रीतिहे- तुत्वात्तद्धर्मइतिकथ्यते इति ततश्चाश्रेयोनुबन्धितया शास्त्रप्रतिपादितेपि श्येनादाविवास्मिन्युद्धेपि नास्माकं प्रवृत्तिरुचितेति ॥ ३९ ॥ एवंच विजयादीनामश्रेयस्त्वेनानाकाङ्क्षितत्वान्न तदर्थं प्रवर्तितव्यमिति द्रढयितुमनर्थानुबन्धित्वेनाश्रेयस्त्वमेव प्रपञ्चयन्नाह सनातनाः परंपराप्राप्ताः कुलधर्माः कुलोचिताः धर्माः कुलक्षये प्रणश्यन्ति कर्तुरभावात् उत अपि अग्निहोत्राद्यनुष्ठातृपुरुषनाशेन धर्मे नष्टे जात्यभि- प्रायमेकवचनं अवशिष्टं बालादिरूपं कृत्स्नमपि कुलमधर्मोभिभवति स्वाधीनतया व्याप्नोति उतशब्दः कृत्स्नपदेन संबध्यते ॥ ४० ॥

अस्मदीयैः पतिभिर्धर्ममतिक्रम्य कुलक्षयः कृतश्चेदस्माभिरपि व्यभिचारे कृते कोदोषः स्यादित्येवं कुतर्कहताः कुलस्त्रियः प्रदुष्येयुरित्यर्थः। अथवा कुलक्षयकारिपतितपतिसम्बन्धादेव स्त्रीणां दुष्टत्वं आशुद्धेः सम्प्रतीक्ष्योहि महापातकदूषितः इत्यादिस्मृतेः ॥ ४१ ॥ कुलस्य संकरश्च कुलघ्नानां नरकायैव भवतीत्यन्वयः नकेवलं कुलघ्नानामेव नरकपातः किंतु तत्पितृणामपीत्याह पतन्तीति हिशब्दोप्यर्थे हेतौवा पुत्रादीनां कर्तृणामभावाल्लुप्ता पिण्डस्योदकस्यच क्रिया येषां ते तथा कुलघ्नानां पितरः पतन्ति नरकायैवेत्यनुषङ्गः ॥ ४२ ॥

अधर्माभिभवात्कृष्ण प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः ॥ स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसंकरः ॥ ४१ ॥ संकरोनरकायैव कुलघ्नानां कुलस्यच ॥ पतन्ति पितरोह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ॥ उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ॥ ४३ ॥ उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन ॥ नरके नियतं वासोभवतीत्यनुशुश्रुम ॥४४॥ अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसितावयं ॥ यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं स्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥

जातिधर्माः क्षत्रियत्वादिनिबन्धनाः कुलधर्माः असाधारणाश्च एतैर्दोषैरुत्साद्यन्ते उत्सन्नाः क्रियन्ते विनाश्यन्तइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ततश्च प्रायश्चित्तपरावृत्तिकारणाभावान्नरकएव केवलं नितरां वासोभवति ध्रुवमित्यनुशुश्रुमेत्याचार्याणां मुखाद्वयं श्रुतवन्तोन स्वाभ्यूहेन कल्पयाम इति पूर्वोक्तस्यैव दृढीकरणं ॥ ४४ ॥ बन्धुवधपर्यवसायी युद्धाध्यवसायोपि सर्वथा पापिष्ठतरः किंपुनर्युद्धमितिवक्तुं तदध्यवसायेनात्मानं शोचन्नाह यदीदृशी ते बुद्धिः कुतः तर्हि युद्धाभिनिवेशेनागतोसीति नवक्तव्यं अविमृश्यकारितया मयौद्धत्यस्य कृतत्वादिति-
[illegible] ॥ ४५ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ऽगण्येपि भीमसेनादीनां युद्धोत्सुकत्वाद्बन्धुवधोभविष्यत्येव त्वया पुनः किं विधेयमित्यतआह प्राणादपि प्रकृष्टोधर्मः प्राणभृ- ा पापानिष्पत्तेः तस्माज्जीवनापेक्षया मरणमेव मम क्षेमतरं अत्यन्तं हितं भवेत् प्रियतरमिति पाठेपि सएवार्थः अप्रतीकारं त्राणाय व्यापारमकुर्वाणं बन्धुवधाध्यवसायमात्रेणापि प्रायश्चित्तान्तररहितं वा तथाच प्राणान्तप्रायश्चित्तेनैव शुद्धिर्भविष्यतीत्य-

यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रारणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ॥ ४६ ॥

॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वार्जुनः सङ्ख्ये रथोपस्थउपाविशत् ॥ विसृज्य सशरं चापं शोकसंविग्नमानसः ॥ ४७ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अर्जुनविषादयोगोनाम प्रथमोध्यायः ॥

र्थः ॥ ४६ ॥ ततः किंवृत्तमित्यपेक्षायां सङ्ख्ये संग्रामे रथोपस्थे रथस्योपर्युपविवेश पूर्वं युद्धार्थमवलोकनार्थं चोत्थितःसन् शोकेन संविग्नं पीडितं मानसं यस्य सः ॥ ४७ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यविश्वेश्वरसरस्वतीयपादशिष्यमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीमद्भगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां प्रथमोध्यायः ॥ १ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

अथ द्वितीयाध्यायः प्रारभ्यते ॥ अहिंसा परमोधर्मोभिक्षाशनं चेत्येवंलक्षणया बुद्ध्या युद्धवैमुख्यमर्जुनस्य श्रुत्वा स्वपुत्राणां राज्यम-
[illegible]वधार्य स्वस्थहृदयस्य धृतराष्ट्रस्य हर्षनिमित्तां ततः किंवृत्तमित्याकाङ्क्षामपनिनीषुः संजयः तंप्रत्युक्तवानित्याह वैशम्पायनः
कृपा ममेन इति व्यामोहनिमित्तः स्नेहविशेषः तथा [illegible]विष्टं स्वभावसिद्धया व्याप्तं अर्जुनस्य कर्मत्वं कृपायाश्च कर्तृत्वं वदता तस्याः
[illegible]तुकत्वं व्युदस्तं अतएव विषीदन्तं स्नेहविषयीभूतस्वजनविच्छेदाशङ्कानिमित्तः शोकापरपर्यायश्चित्तव्याकुलीभावोविषादस्तं प्राप्नुवन्तं
[illegible] विषादस्य कर्मत्वेनार्जुनस्य कर्तृत्वेन तस्यागन्तुकत्वं सूचितं अतएव कृपाविषादवशादश्रुभिः पूर्णे आकुले दर्शनाक्षमे चेक्षणे यस्य
एवमश्रुपातव्याकुलीभावाख्यकार्यद्वयजनकतया परिपोषं गताभ्यां कृपाविषादाभ्यामुद्विग्नं तमर्जुनमिदं सोपपत्तिकं वक्ष्यमाणं
वाक्यमुवाच नतूपेक्षितवान् मधुसूदनइति स्वयं दुष्टनिग्रहकर्तार्जुनंप्रत्यपि तथैव वक्ष्यतीतिभावः ॥ १ ॥ तदेवभगवतोवाक्यमवतारयति

॥ संजयउवाच ॥ तं तथा कृपयाविष्टमश्रुपूर्णाकुलेक्षणम् ॥ विषीदन्तमिदं वाक्यमुवाच मधुसूदनः ॥१॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुतस्त्वाकश्मलमिदं विषमे समुपस्थितम् ॥ अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुन ॥ २ ॥

श्रीभगवानुवाच ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः वैराग्यस्याथ मोक्षस्य षण्णां भगइतीङ्गना समग्रस्येति प्रत्येकं सं-
बन्धः मोक्षस्येति तत्साधनस्य ज्ञानस्य इङ्गना संज्ञा एतादृशं समग्रमैश्वर्यादिकं नित्यमप्रतिबन्धेन यत्र वर्तते सभगवान् नित्ययोगे मतुप्
तथा उत्पत्तिंच विनाशंच भूतानामागतिं गतिं वेत्ति विद्यामविद्यांच सवाच्यो भगवानिति तत्र भूतानामिति प्रत्येकं संब-
ध्यते उत्पत्तिविनाशशब्दौ तत्कारणस्याप्युपलक्षकौ आगतिगती आगामिन्यौ सम्पदापदौ एतादृशोभगवच्छब्दार्थः श्रीवासुदेवएव पर्य-
वसितइति तथोच्यते इदं स्वधर्मात्पराङ्मुखत्वं कृपाव्यामोहाश्रुपातादिपुरःसरं कश्मलं शिष्टगर्हितत्वेन मलिनं विषमे सभये स्थाने त्वा
त्वां सर्वक्षत्रियप्रवरं कुतो हेतोः समुपस्थितं प्राप्तं किंमोक्षेच्छातः किंवास्वर्गेच्छातः अथवा कीर्तीच्छातः इति किंशब्देनाक्षिप्यते हेतुत्रय-
मपि निषेधति त्रिभिर्विशेषणैरुत्तरार्धेन आर्यैर्मुमुक्षुभिर्नजुष्टमसेवितं स्वधर्मैराशयशुद्धिद्वारा मोक्षमिच्छद्भिरपक्वकषायैर्मुमुक्षुभिः कथं

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

स्वधर्मस्त्याज्यइत्यर्थः संन्यासाधिकारीतु पक्वकषायोमे वक्ष्यते अस्वर्ग्यं स्वर्गहेतुधर्मविरोधित्वात् न स्वर्गेच्छया सेव्यं अकीर्तिकरं कीर्त्यभावकरमपकीर्तिकरंवा न कीर्तीच्छया सेव्यं तथाच मोक्षकामैः स्वर्गकामैः कीर्तिकामैश्च वर्जनीयं तत्कामएव त्वं सेवसइत्यहोनुचितचेष्टितं तवेतिभावः ॥ २ ॥ ननु बन्धुस्नेहात्रेक्षणजातेनाधैर्येण धनुरपि धारयितुमशक्नुवता मया किं कर्तुं शक्यमतआह क्लैब्यं क्लीबभावमधैर्यमोजस्तेजादिभङ्गरूपं मास्मगमः मागाः हे पार्थ पृथातनय पृथया देवप्रसादलब्धे तत्तनयमात्रे वीर्यातिशयस्य प्रसिद्धत्वात् पृथातनयत्वेन क्लैब्यायोग्यइत्यर्थः अर्जुनत्वेनापि तदयोग्यत्वमाह नैतदिति त्वयि अर्जुने साक्षान्महेश्वरेणापि सह कृताहवे प्रख्याततमहाप्रभावे नोपपद्यते नयुज्यते एतत् क्लैब्यमित्यसाधारण्येन तदयोग्यत्वनिर्देशः ननु न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनइति पूर्वमेव मयोक्तमित्याशङ्क्याह क्षुद्रमिति हृदयदौर्बल्यं मनसोभ्रमणादिरूपमधैर्यं क्षुद्रत्वकारणत्वात् क्षुद्रं सुनिरसनंवा त्यक्त्वा विवेके-

क्लैब्यं मास्मगमः पार्थ नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ क्षुद्रं हृदयदौर्बल्यं त्यक्त्वोत्तिष्ठ परंतप ॥ ३ ॥

॥ अर्जुनउवाच ॥ कथं भीष्ममहं सङ्ख्ये द्रोणं च मधुसूदन ॥ इषुभिः प्रतियोत्स्यामि पूजार्हावरिसूदन ॥ ४ ॥

नापनयि उत्तिष्ठ युद्धाय सज्जोभव हे परंतप परं शत्रुं तापयतीति तथा संबोध्यते हेतुगर्भं ॥ ३ ॥ ननु नायं स्वधर्मस्य त्यागः शोकमोहादिवशात् किन्तु धर्मत्वाभावादधर्मत्वाच्चास्य युद्धस्य त्यागोमया क्रियतइति भगवदभिप्रायमप्रतिपद्यमानस्यार्जुनस्याभिप्रायमवतारयति भीष्मं पितामहं द्रोणं चाचार्यं सङ्ख्ये रणे इषुभिः सायकैः प्रतियोत्स्यामि प्रहरिष्यामि कथं नकथंचिदपीत्यर्थः यतस्तौ पूजार्हौ कुसुमादिभिरर्चनयोग्यौ पूजार्हाभ्यां सह क्रीडास्थानेपि वाचापि हर्षफलकमपि लीलायुद्धमनुचितं किं पुनर्युद्धभूमौ शरैः प्राणत्यागफलकं प्रहरणमित्यर्थः मधुसूदनारिसूदनेति संबोधनद्वयं शोकव्याकुलत्वेन पूर्वापरपरामर्शवैकल्यात् अतोन मधुसूदनारिसूदनेत्यस्यार्थस्य पुनरुक्तत्वं दोषः युद्धमात्रमपि यत्र नोचितं दूरे तत्र वधइति प्रतियोत्स्यामीत्यनेन सूचितं अथवा पूजार्हौ कथं प्रतियोत्स्यामि पूजार्हयोरेव विवरणं भीष्मं द्रोणं चेति द्वौ ब्राह्मणौ भोजय देवदत्तं यज्ञदत्तं चेतिवत्संबन्धः अयंभावः दुर्योधनादयोनापुरस्कृत्य भीष्मद्रोणौ युद्धाय सज्जीभवतस्तत्र ताभ्यां सह युद्धं नतावद्धर्मः पूजादिवदविहितत्वात् न चायमनिषिद्धत्वादधर्मोपि नभवतीति वाच्यं गुरुं हुंकृत्य ॥ १० ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्वंकुर्वित्यादिना शब्दमात्रेणापि गुरुद्रोहीयदानिष्टफलप्रदर्शनेन निषिद्धः तदा किं वाच्यं ताभ्यां सह संग्रामस्याधर्मत्वे निषिद्धत्वे चेति ननु भीष्मद्रोणयोः पूजार्हत्वे गुरुत्वेनैव एवमन्येषामपि कृपादीनां न च तेषां गुरुत्वेन स्वीकारः साम्प्रतमुचितः गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्याकार्यमजानतः उत्पथप्रतिपन्नस्य परित्यागो विधीयते इति स्मृतेः ॥ ४ ॥ तस्मादेषां युद्धगर्वेणावलिप्तानामन्यायराज्यग्रहणेन शिष्यद्रोहेण च कार्याकार्यविवेकशून्यानामुत्पथनिष्ठानां वध एव श्रेयानित्याशङ्क्याह गुरूनहत्वा परलोकस्तावदस्त्येव अस्मिंस्तु लोके नैर्हतराज्यानां नोनृपादीनां निषिद्धं भैक्ष्यमपि भोक्तुं श्रेयः प्रशस्यतरमुचितं ननु तद्वधेन राज्यमपि श्रेय इति धर्मेपि युद्धे वृत्तिमात्रफलत्वं गृहीत्वा पापमारोप्य ब्रूते ननु अवलिप्तत्वादिना तेषां गुरुत्वाभाव उक्त इत्याशङ्क्याह महानुभावानिति महाननुभावः श्रुताध्ययनतपआचारादिनिबन्धनः प्रभावो येषां तान् तथा च कालकामादयोपि यैर्वशीकृतास्तेषां पुण्यातिशयशालिनां नावलिप्तत्वादिक्षुद्रपाप्मसंश्लेष-

गुरूनहत्वा हि महानुभावाञ्छ्रेयोभोक्तुं भैक्ष्यमपीहलोके ॥ हत्वार्थकामांस्तु गुरूनिहैव भुञ्जीय भोगान् रुधिरप्रदिग्धान् ॥ ५ ॥

इत्यर्थः हिमहानुभावानित्येकं वा पदं हिमं जाड्यमपहन्तीति हिमहः आदित्योग्निर्वा तस्येवानुभावः सामर्थ्यं येषां तान् तथा चातितेजस्वित्वात्तेषामवलिप्तत्वादिदोषेणनास्त्येव धर्मव्यतिक्रमो दृष्टईश्वराणां च साहसं तेजीयसां न दोषाय वन्हेः सर्वभुजोयथेत्युक्तेः ननु यदार्थलुब्धाः सन्तो युद्धे प्रवृत्तास्तदैषां विक्रीतात्मनां कुतस्त्यं पूर्वोक्तं माहात्म्यं तथा चोक्तं भीष्मेण युधिष्ठिरं प्रति अर्थस्य पुरुषो दासो दासस्त्वर्थो न कस्यचित् इति सत्यं महाराज बद्धोस्म्यर्थेन कौरवैरित्याशङ्क्याह हत्वेति अर्थलुब्धा अपि ते मदपेक्षया गुरवो भवन्त्येवेति पुनर्गुरुग्रहणेनोक्तं तुशब्दोप्यर्थे ईदृशानपि गुरून् हत्वा भोगानेव भुञ्जीय ननु मोक्षं लभेय भुज्यन्त इति भोगा विषयाः कर्माणि घञ् ते च भोगा इहैव न परलोके इहापि च रुधिरप्रदिग्धा इवायशोव्याप्तत्वेनात्यन्तजुगुप्सिता इत्यर्थः यदेहाप्येवं तदा परलोकदुःखं किं वर्णनीयमिति भावः अथवा गुरून् हत्वार्थकामात्मकान् भोगानेव भुञ्जीय ननु धर्ममोक्षावित्यर्थकामपदस्य भोगविशेषणतया व्याख्यानान्तरं द्रष्टव्यम् ॥ ५ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ननु भिक्षाशनस्य क्षत्रियंप्रति निषिद्धत्वायुद्धस्यच विहितत्वात् स्वधर्मत्वेन युद्धमेव तव श्रेयस्करमित्याशङ्क्याह एतदपि न जानीमो-भैक्ष्ययुद्धयोर्मध्ये कतरत् नोस्माकं गरीयः श्रेष्ठं किंभैक्ष्यं हिंसाशून्यत्वादुत युद्धं स्वधर्मत्वादिति इदंच न विद्मः आरब्धेपि युद्धे यद्वा वयं जयेमातिशयीमहि यदिवा नोस्मान् जयेयुर्धार्तराष्ट्राः उभयोः साम्यपक्षोप्यर्थाद्बोद्धव्यः किंच जातोपि जयो नः फलतः पराजयएव यतोयान् बन्धून् हत्वा जीवितुमपि वयं नेच्छामः किं पुनर्विषयानुपभोक्तुं तएवावस्थिताः संमुखे धार्तराष्ट्राः धृतराष्ट्रसम्बन्धिनोभीष्मद्रोणादयः सर्वेपि तस्माद्भैक्ष्याद्युद्धस्य श्रेष्ठत्वमसिद्धमित्यर्थः तदेवं प्राक्तनेन ग्रन्थेन संसारदोषनिरूपणादधिकारिविशेषणान्युक्तानि तत्र नच श्रेयो-नुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवइत्यत्र रणे हतस्य परिव्राट्समानयोगक्षेमत्वोक्तेः अन्यत् श्रेयोन्यदुतैव प्रेयइत्यादिश्रुतिसिद्धं श्रेयोमोक्षाख्यमुपन्यस्तं अर्थाच्च तदितरदश्रेयइति नित्यानित्यवस्तुविवेकोदर्शितः न काङ्क्षे विजयं कृष्णेत्यत्रैहिकफलविरागः अ-

नचैतद्विद्मः कतरन्नोगरीयोयद्वा जयेम यदि वा नोजयेयुः॥ यानेव हत्वा न जिजीविषामस्ते-वस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः ॥ ६ ॥

पित्रैलोक्यराज्यस्य हेतोरित्यत्र पारलौकिकफलविरागः नरके नियतं वासः इत्यत्र स्थूलदेहातिरिक्तआत्मा किंनोराज्येनेति व्याख्यात वर्त्मना शमः किंभोगैरितिदमः यद्यप्येते न पश्यन्तीत्यत्र निर्लोभता तन्मे क्षेमतरं भवेदित्यत्र तितिक्षा इतिप्रथमाध्यायस्यार्थः ससन्यास साधनसूचनं अस्मिंस्त्वध्याये श्रेयोभोक्तुं भैक्ष्यमपीत्यत्र भिक्षाचर्योपलक्षितः सन्यासः प्रतिपादितः ॥ ६ ॥ गुरूपसदनमि-दानीं प्रतिपाद्यते समधिगतसंसारदोषस्यातितरां निर्विण्णस्य विधिवद्गुरुमुपसन्नस्यैव विद्याग्रहणेधिकारात् तदेवं भीष्मादिसङ्कटवशात् व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरन्तीति श्रुतिसिद्धभिक्षाचर्येऽर्जुनस्याभिलाषं प्रदर्श्य विधिवदुपसत्तिमपि तत्सङ्कटव्याजेनैव दर्शयति यः स्वल्पाम पि वित्तक्षतिं नक्षमते सकृपणइति लोके प्रसिद्धस्तद्विधत्वादखिलोनात्मविदप्राप्तपुरुषार्थतया कृपणोभवति योवाएतदक्षरं गार्ग्यविदित्वास्मा ल्लोकात्प्रैति सकृपणइति श्रुतेः तस्यभावः कार्पण्यं अनात्माध्यासवत्त्वं तन्निमित्तोस्मिन् जन्मन्येतएव मदीयास्तेषु हतेषु किं जीवितेनेत्य-

For Private and Personal Use Only

भिनिवेशरूपोममतालक्षणोदोषस्तेनोपहतस्तिरस्कृतः स्वभावः क्षात्रोयुद्धोद्योगलक्षणोयस्य सः तथा धर्मविषये निर्णायकप्रमाणादर्शना-त्संमूढं किमेतेषां वधोधर्मः किमेतत्परिपालनं धर्मः तथा किं पृथ्वीपरिपालनं धर्मः किंवा यथावस्थितोरण्यनिवासएव धर्मइत्यादिसंश-येव्याप्तं चेतोयस्य सतथा न चैतद्विद्मः कतरन्नोगरीयइत्यत्र व्याख्यानमेतत् एवंविधः सन्नहं त्वा त्वामिदानीं पृच्छामि श्रेयइत्यनुषङ्गः अतोयन्निश्चितं ऐकान्तिकमात्यन्तिकं च श्रेयः परमपुमर्थभूतं फलं स्यात्तन्मे मह्यं ब्रूहि साधनानन्तरमवश्यंभावित्वमैकान्तिकत्वं जातस्याविनाशआत्यन्तिकत्वं यथाह्यौषधेकृते कदाचिद्रोगनिवृत्तिर्न भवेदपि जातापिच रोगनिवृत्तिः पुनरपि रोगोत्पत्त्या विनाश्यते एवं कृतेपि यागे प्रतिबन्धवशात्स्वर्गोन भवेदपि जातोपि स्वर्गोदुःखाक्रान्तोनश्यति चेति नैकान्तिकत्वमात्यन्तिकत्वंवा तयोः तदुक्तं दुःखत्रया-भिघाताज्जिज्ञासा तदपघातके हेतौ दृष्टे सापार्थाचेन्नैकान्तात्यन्ततोभावादिति दृष्टवदानुश्रविकः सह्यविशुद्धिक्षयातिशययुक्तः तद्विपरीतः

कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः पृच्छामि त्वां धर्मसंमूढचेताः ॥ यच्छ्रेयःस्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम् ॥ ७ ॥ नहि प्रपश्यामि ममापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषण मिन्द्रियाणाम् ॥ अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम् ॥ ८ ॥

श्रेयान् व्यक्ताव्यक्तज्ञविज्ञानादितिच ननु त्वं मम सखा ननु शिष्योऽतआह शिष्यस्तेहमिति त्वदनुशासनयोग्यत्वादहं तव शिष्यएव भ-वामि नसखा न्यूनज्ञानत्वात् अतस्त्वां प्रपन्नं शरणागतं मां शाधि शिक्षय करुणया नत्वशिष्यत्वशङ्कयोपेक्षणीयोहमित्यर्थः एतेन तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं भृगुर्वै वारुणिर्वरुणं पितरमुपससार अधीहि भगवोब्रह्मेत्यादिगुरूपसत्तिप्रतिपादकः श्रुत्यर्थो दर्शितः ॥ ७ ॥ ननु स्वयमेव त्वं श्रेयोविचारय श्रुतसंपन्नोसि किंपरशिष्यत्वेनेत्यतआह यच्छ्रेयः मात्प्रंसन् कर्तृ मम शोकमपनुद्यादपनुदे-न्निवारयेत्तन्न पश्यामि हि यस्मात्तस्मान्मां शाधीति सोहं भगवः शोचामि तं मा भगवान् शोकस्य पारं तारयत्विति श्रुत्यर्थोदर्शितः शो-कानपनोदे कोदोषइत्याशङ्क्य तद्विशेषणमाह इन्द्रियाणामुच्छोषणमिति सर्वदा संतापकरमित्यर्थः ननु युद्धे प्रयतमानस्य तव शोकनिवृ-त्तिर्भविष्यति जेष्यसि चेत्तदा राज्यप्राप्त्या इतरथात्तु स्वर्गप्राप्त्या द्वावेतौ पुरुषौ लोकइत्यादिधर्मशास्त्रादित्याशङ्क्याह अवाप्येत्यादिना शत्रुवर्जितं सस्यादिसम्पन्नंच राज्यं तथा सुराणामाधिपत्यं हिरण्यगर्भपर्यन्तमैश्वर्यमवाप्य स्थितस्यापि मम यच्छोकमपनुद्यात्तन्न पश्यामी-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्यन्वयः तद्यथेह कर्मचितोलोकः क्षीयतएवमेवामुत्र पुण्यचितोलोकः क्षीयतइतिश्रुतेः यत्कृतकं तदनित्यमित्यनुमानात् प्रत्यक्षेणाप्यैहिकानां विनाशदर्शनाच्च नैहिक आमुत्रिकोवा भोगः शोकनिवर्तकः किन्तु स्वसत्ताकालेपि भोगपारतन्त्र्यादिना विनाशकालेपि विच्छेदाच्छोकजनक एवेति नयुद्धं शोकनिवृत्तयेऽनुष्ठेयमित्यर्थः एतेनेहामुत्रभोगविरागोऽधिकारिविशेषणत्वेनदर्शितः ॥ ८ ॥ तदनन्तरमर्जुनः किंकृतवानिति धृतराष्ट्राकाङ्क्षायां गुडाकेशोजितालस्यः परंतपः शत्रुतापनोर्जुनः हृषीकेशं सर्वेन्द्रियप्रवर्तकत्वेनान्तर्यामिणं गोविन्दं गां वेदलक्षणां वाणीं विन्दतीति व्युत्पत्त्या सर्ववेदोपादानत्वेन सर्वज्ञं आदौ एवं कथं भीष्ममहं सङ्ख्यइत्यादिना युद्धस्वरूपाऽयोग्यतामुक्त्वा तदनन्तरं नयोत्स्यइति युद्धफलाभावं चोक्त्वा तूष्णीं बभूव बाह्येन्द्रियव्यापारस्य युद्धार्थं पूर्वं कृतस्य निवृत्त्या निर्व्यापारोजातइत्यर्थः स्वभावतोजितालस्ये सर्वशत्रुतापनेच तस्मिन्नागन्तुकमालस्यमतापकत्वंच नास्पदमादधातीति द्योतयितुं हशब्दः

॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेशः परंतप ॥ न योत्स्यइति गोविन्दमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह ॥ ९ ॥ तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदन्तमिदं वचः ॥ १० ॥

गोविन्दहृषीकेशपदाभ्यां सर्वज्ञत्वसर्वशक्तित्वसूचकाभ्यां भगवतस्तन्मोहापनोदनमनायाससाध्यमितिसूचितम् ॥ ९ ॥ एवं युद्धमुपेक्षितवत्यप्यर्जुने भगवान्नोपेक्षितवानिति धृतराष्ट्रदुराशानिरासायाह सेनयोरुभयोर्मध्ये युद्धोद्यमेनागत्य तद्विरोधिनं विषादं मोहं प्राप्नुवन्तं तमर्जुनं प्रहसन्निव अनुचिताचरणप्रकाशनेन लज्जाम्बुधौ मज्जयन्निव हृषीकेशः सर्वान्तर्यामी भगवानिदं वक्ष्यमाणमशोच्यानित्यादि वचः परमगम्भीरार्थमनुचिताचरणप्रकाशकमुक्तवान् नतूपेक्षितवानित्यर्थः अनुचिताचरणप्रकाशनेन लज्जोत्पादनं प्रहासः लज्जा च दुःखात्मिकेति द्वेषविषयएव मुख्यः अर्जुनस्यतु भगवत्कृपाविषयत्वादनुचिताचरणप्रकाशनस्यच विवेकोत्पत्तिहेतुत्वादेकदलाभावेन गौणएवायं प्रहासइति कथयितुमिवशब्दः लज्जामुत्पादयितुमिव विवेकमुत्पादयितुं अर्जुनस्यानुचिताचरणं भगवता प्रकाश्यते लज्जोत्पत्तिस्तु नान्तरीयकतयास्तु मास्तु वेति न विवक्षितेतिभावः यदि युद्धारम्भात्प्रागेव गृहे स्थितोयुद्धमुपेक्षेत तदा नानुचितं कुर्यात् महता संरम्भेणतु युद्धभूमावागत्य तदुपेक्षणमतीव चेतमिति यितुं सेनयोरित्यादिविशेषणं एतच्चाशोच्यानित्यादौ स्पष्टं भविष्यति तत्रार्जुनस्य युद्धाख्ये

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

स्वधर्मे स्वतोजातापि प्रवृत्तिं विधेन मोहि तन्निमित्तेन च शोकेन प्रतिबद्धेति द्विविधोमोहस्तस्य निराकरणीयः तत्रात्मनि स्वप्रकाश परमानन्दरूपे सर्वसंसारधर्माऽसंसर्गिणि स्थूलसूक्ष्मशरीरद्वयतत्कारणाविद्याख्योपाधित्रयाविवेकेन मिथ्याभूतस्यापि संसारस्य सत्यत्वात्मधर्मत्वादिप्रतिभासरूपएकः सर्वप्राणिसाधारणः अपरस्तु युद्धाख्ये स्वधर्मे हिंसादिबाहुल्येनाधर्मत्वप्रतिभासरूपोर्जुनस्यैत्र करुणादिदोषनिबन्धनोसाधारणः एवमुपाधित्रयविवेकेन शुद्धात्मस्वरूपबोधः प्रथमस्य निवर्तकः द्वितीयस्यतु हिंसादिमत्त्वेपि युद्धस्य स्वधर्मत्वेनाधर्मत्वाभावबोधोसाधारणः शोकस्यतु कारणनिवृत्त्यैव निवृत्तेर्न प्रथक् साधनान्तरापेक्षेत्यभिप्रेत्य क्रमेण भ्रमद्वयमनुवदन् श्रीभगवानुवाच ॥ १०॥ अशोच्यान् शोचितुमयोग्यानेव भीष्मद्रोणादीनात्मसहितान् त्वं पण्डितोपि सन् अन्वशोचः अनुशोचितवानसि ते म्रियन्ते मन्निमित्तमहं तैर्विनाभूतः किं करिष्यामि राज्यसुखादिनेत्येवमर्थकेन दृष्ट्वेमं स्वजनमित्यादिना तथा

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ॥ गतासूनगतासूंश्च नानुशोचन्ति पण्डिताः ॥ ११ ॥

चाशोच्ये शोच्यभ्रमः पश्वादिसाधारणस्तवात्यन्तपण्डितस्यानुचितइत्यर्थः तथा कुतस्त्वाकश्मलमित्यादिना मद्वचनेनानुचितमिदमाचरितं मयेति विमर्शे प्राप्तेपि त्वं स्वयं प्रज्ञोपिसन् प्रज्ञानां अवादान् प्रज्ञैर्वक्तुमनुचितान् शब्दांश्च कथं भीष्ममहं सङ्ख्यइत्यादीन् भाषसे वदसि ननु लज्जया तूष्णींभवसि अतःपरं किमनुचितमस्तीति सूचयितुं चकारः तथाचाधर्मे धर्मत्वभ्रान्तिर्धर्मे चाधर्मत्वभ्रान्तिरसाधारणी तवातिपण्डितस्य नोचितेति भावः प्रज्ञावतां पण्डितानां वादान् भाषसे परं न तु बुध्यसइति वा भाषणापेक्षयानुशोचनस्य प्राक्कालत्वादतीतत्वनिर्देशः भाषणस्य तु तदुत्तरकालत्वेनाव्यवहितत्वाद्वर्तमानत्वनिर्देशः छान्दसेन लिङ्व्यत्यये नानुशोचसीति वर्तमानत्वं व्याख्येयं ननु बन्धुविच्छेदे शोकोनानुचितः वसिष्ठादिभिर्महाभागैरपि कृतत्वादित्याशङ्क्याह गतासूनिति ये पण्डिताः विचारजन्यात्मतत्वज्ञानवन्तः ते गतप्राणानगतप्राणांश्च बन्धुत्वेन कल्पितान् देहान् नानुशोचन्ति एतेः मृताःसर्वोपकरण-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

परित्यागेन गताः किं कुर्वन्ति क्व तिष्ठन्ति एते च जीवन्तोबन्धुविच्छेदेन कथं जीविष्यन्तीति नव्यामुह्यन्ति समाधिसमये तत्प्रतिभासाभावात्
व्युत्थानसमये तत्प्रतिभासेपि मृषात्वेन निश्चयात् न हि रज्जुतत्वसाक्षात्कारेण सर्पभ्रमेपनीते तन्निमित्तभयकम्पादि संभवति नवा पित्तोप-
हतेन्द्रियस्य कदाचिद्गुडे तिक्ततामतिभासेपि तिक्तार्थितया तत्रप्रवृत्तिः संभवति मधुरत्वनिश्चयस्य बलवत्त्वात् एवमात्मस्वरूपाज्ञाननिबन्धन-
त्वाच्छोच्यभ्रमस्य तत्स्वरूपज्ञानेन तदज्ञानेपनीते तत्कार्यभूतः शोच्यभ्रमः कथमवतिष्ठेतेनिभावः वसिष्ठादीनां प्रारब्धकर्मप्राबल्यात्तथा
तथानुकरणं न शिष्टाचारतयान्येषामनुष्ठेयतामापादयति शिष्टैर्धर्मबुद्ध्यानुष्ठीयमानस्यालौकिकव्यवहारस्यैव सदाचारत्वात् अन्यथा निष्ठीव-
नादेरप्यनुष्ठानप्रसङ्गादिति द्रष्टव्यं यस्मादेवं तस्मात्त्वमपि पण्डितोभूत्वा शोकं माकार्षीरित्यभिप्रायः ॥ ११ ॥ नत्वेवेत्याद्येकोनविंशतिश्लोकै-
रशोच्यानन्वशोचस्त्वमित्यस्य विवरणं क्रियते, स्वधर्ममपि चावेक्ष्येत्याद्यष्टभिः श्लोकैः प्रज्ञावादांश्च भाषसइत्यस्य, मोहद्वयस्य पृथक्प्रयत्न-
निराकर्तव्यत्वात् तत्र स्थूलशरीरादात्मानं विविच्य नित्यत्वं साधयति, तुशब्दोदेहादिभ्योव्यतिरेकं सूचयति, यथा अहं इतः पूर्वं जातु

नत्वेवाहं जातु नासं न त्वं नेमे जनाधिपाः॥न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतःपरम् ॥१२॥

कदाचिदपि नासमिति नैव, अपितु आसमेव, तथा त्वमप्यासीः, इमे जनाधिपाश्चासन्नेव, एतेन प्रागभावाप्रतियोगित्वं दर्शितं, तथा सर्वे वयं
अहं त्वं इमे जनाधिपाश्च अतःपरं न भविष्यामइति न, अपि तु भविष्यामएवेति ध्वंसाप्रतियोगित्वमुक्तं, अतः कालत्रयेपि सत्तायोगि-
त्वादात्मनोनित्यत्वेनानित्याद्देहाद्वैलक्षण्यंसिद्धमित्यर्थः ॥ १२ ॥ ननु देहमात्रं चैतन्यविशिष्टमात्मेति लोकायतिकाः, तथा च स्थूलोहं
गौरोहं गच्छामिचेत्यादिप्रत्यक्षप्रतीतीनां प्रामाण्यमनपोहितं भविष्यति अतः कथं देहादात्मनो व्यतिरेकः व्यतिरेकेपि कथं वा जन्म-
विनाशशून्यत्वं, जातोदेवदत्तोमृतोदेवदत्तइति प्रतीतेर्देहजन्मनाशाभ्यां सहात्मनोपि जन्मविनाशोपपत्तेरित्याशङ्क्याह, देहाः सर्वे
भूतभविष्यद्वर्तमानाजगन्मण्डलवर्तिनोस्यसन्तीति देही, एकस्यैव विभुत्वेन सर्वदेहयोगित्वात्सर्वत्र चेष्टोपपत्तेर्न प्रतिदेहमात्मभेदे प्रमाणमस्ती-
ति सूचयितुमेकवचनं सर्वे वयमिति बहुवचनं तु पूर्वदेहभेदानुवृत्त्या न त्वात्मभेदाभिप्रायेणेति नदोषः तस्य देहिनएकस्यैव सतोस्मिन् वर्तमाने
देहे यथा कौमारं यौवनं जरेत्यवस्थात्रयं परस्परविरुद्धं भवति नतु तद्भेदेनात्मभेदः यएवाहं बाल्ये पितरावन्वभूवं सएवाहं वार्द्धके

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

प्रणमृन्ननुभवामीति दृढतरप्रत्यभिज्ञानात् अन्यनिष्ठसंस्कारस्य चान्यत्रानुसन्धानाजनकत्वात् तथा तेनैव प्रकारेणाविकृतस्यैव सतआत्मनोदेहा- न्तरप्राप्तिः एतस्माद्देहादत्यन्तविलक्षणदेहप्राप्तिः स्वप्ने योगैश्वर्येच तद्देहभेदानुसन्धानेपि सएवाहमिति प्रत्यभिज्ञानात् तथाच यदि देहएवात्मा- भवेत्तदा कौमारादिभेदेन देहे भिद्यमाने प्रतिसन्धानं न स्यात् अथ तु कौमाराद्यवस्थानामत्यन्तवैलक्षण्येप्यवस्थावतोदेहस्य यावत्प्रत्यभिज्ञं व- स्तुस्थितिरिति न्यायेनैक्यं ब्रूयात्तदापि स्वप्नयोगैश्वर्ययोर्देहधर्मिभेदे प्रतिसन्धानं न स्यादित्युभयोदाहरणम् अतोमरुमरीचिकादावुदकादिबु- द्धेरिव स्थूलोहमित्यादिबुद्धेरपि भ्रमत्वमवश्यमभ्युपेयं बाधस्योभयत्रापि तुल्यत्वात् एतच्च न जायतइत्यादौ प्रपंचयिष्यते एतेन दे- हाव्यतिरिक्तोदेहेन सहोत्पद्यते विनश्यति चेति पक्षोपि प्रत्युक्तः तत्रावस्थाभेदे प्रत्यभिज्ञोपपत्तावपि धर्मिणोदेहस्य भेदे प्रत्यभिज्ञानु- पपत्तेः अथवा यथा कौमाराद्यवस्थाप्राप्तिरविकृतस्यात्मनएकस्यैव तथा देहान्तरप्राप्तिरेतस्माद्देहादुत्क्रान्तौ तत्र सएवाहमिति प्रत्यभिज्ञाना- भावेपि जातमात्रस्य हर्षशोकभयादिसंप्रतिपत्तेः पूर्वसंस्कारजन्यायादर्शनात् अन्यथा स्तनपानादौ प्रवृत्तिर्न स्यात् तस्याइष्टसाधनता-

देहिनोऽस्मिन् यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ॥ तथा देहान्तरप्राप्तिर्धीरस्तत्र न मुह्यति॥१३॥

विज्ञानजन्यत्वस्यादृष्टमात्रजन्यत्वस्य चाभ्युपगमात् तथा च पूर्वापरदेहयोरात्मैक्यसिद्धिः अन्यथा कृतनाशाकृताभ्यागमप्रसङ्गादित्य- न्यत्र विस्तरः कृतयोः पुण्यपापयोर्भोगमन्तरेण नाशः कृतनाशः अकृतयोः पुण्यपापयोरकस्मात्फलदातृत्वमकृताभ्यागमः अथवा देहिनएकस्यैव तव यथाक्रमेण देहावस्थोत्पत्तिविनाशयोर्नभेदः नित्यत्वात् तथा युगपत्सर्वदेहान्तरप्राप्तिरपि तवैकस्यैव वि- भुत्वात् मध्यमपरिमाणत्वे सावयवत्वेन नित्यत्वायोगात् अणुत्वे सकलदेहव्यापिसुखाद्यनुलब्धिप्रसङ्गात् विभुत्वे निश्चिते सर्वत्र दृष्टकार्यत्वात्सर्वशरीरेष्वेकएवात्मा त्वमिति निश्चितोर्थः तत्रैवंसति वध्यघातकभेदकल्पनया त्वमधीरत्वान्मुह्यसि धीरस्तु विद्वान्न मुह्यति अहमेषां हन्ता एते मम वध्याइति भेददर्शनाभावात् तथा च विवादगोचरापन्नाः सर्वेदेहाः एकभोक्तृकाः देहत्वात्त्वद्देहवत् इति श्रुतिरपि एकोदेवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मेत्यादि एतेन यदाहुर्देहमात्रमात्मेति चार्वाकाः इन्द्रियाणि मनः प्राणश्चेति तदेकदेशिनः क्षणिकं विज्ञानमिति सौगताः देहातिरिक्तः स्थिरोदेहपरिमाणइति दिगम्बराः मध्यमपरिमाणस्य नित्यत्वानुपपत्तेः नित्योणुरित्येकदेशिनः तत्सर्वमपाकृतं भवति नित्यत्वविभुत्वस्थापनात् नन्वात्म-

For Private and Personal Use Only

नोनित्यत्वे विभुत्वे च न विवदामः प्रतिदेहसमत्वं तु न सहामहे तथाहि बुद्धिसुखदुःखेच्छाद्वेषप्रयत्नधर्माधर्मभावनाख्यनवविशेषगुणवन्तः प्रतिदेहं भिन्नाः एवं नित्याविभवश्चात्मानइति वैशेषिकामन्यन्ते इममेव च पक्षं तार्किकमीमांसकादयोपि प्रतिपन्नाः साङ्ख्यास्तु विप्रतिपद्यमानाअप्यात्मनोगुणवत्वे प्रतिदेहं भेदेन विप्रतिपद्यन्ते अन्यथा सुखदुःखादिसङ्करप्रसङ्गात् तथाच भीष्मादिभिन्नस्य मम नित्यत्वे विभुत्वेपि सुखदुःखादियोगित्वात् भीष्मादिबन्धुदेहविच्छेदे सुखवियोगोदुःखसंयोगश्च स्यादिति कथं शोकमोहौ नानुचिताविति अर्जुनाभिप्रायमाशङ्क्य लिङ्गशरीरविवेकायाह ॥ १३ ॥ मीयन्तेआभिर्विषयाइति मात्राइन्द्रियाणि तासां स्पर्शाविषयैः संबन्धास्तत्तद्विषयाकारान्तःकरणपरिणामावा ते आगमापायिनउत्पत्तिविनाशवन्तोन्तःकरणस्यैव शीतोष्णादिद्वारा सुखदुःखदाः ननु नित्यस्य विभोरात्मनः तस्य निर्गुणत्वान्निर्विकारत्वाच्च न हि नित्यस्यानित्यधर्माश्रयत्वं संभवति धर्मधर्मिणोरभेदात्संबन्धान्तरानुपपत्तेः साक्षस्य साक्षि-

मात्रास्पर्शास्तु कौन्तेय शीतोष्णसुखदुःखदाः ॥ आगमापायिनोनित्यास्तांस्तितिक्षस्व भारत ॥ १४ ॥

धर्मत्वानुपपत्तेश्च तदुक्तं नर्ते स्याद्विक्रियां दुःखी साक्षिता काविकारिणः धीविक्रियासहस्राणां साक्ष्यतोहमविक्रियइति तथा च सुखदुःखाद्याश्रयीभूतान्तःकरणभेदादेव सर्वव्यवस्थोपपत्तेर्न निर्विकारस्य सर्वभासकस्यात्मनोभेदे मानमस्ति सद्रूपेण स्फुरणरूपेण च सर्वत्रानुगमात् अन्तःकरणस्य तावत्सुखदुःखादौ जनकत्वमुभयवादिसिद्धं तत्र समवायिकारणत्वस्यैवाभ्यर्हितत्वात्तदेव कल्पयितुमुचितं न तु समवायिकारणान्तरानुपस्थितौ निमित्तमात्रं तथा च कामः संकल्पइत्यादि श्रुतिरेतत्सर्वं मनएवेति कामादिसर्वविकारोपादानत्वमभेदनिर्देशान्मनसआह आत्मनश्च स्वप्रकाशज्ञानानन्दरूपत्वस्य श्रुतिभिर्बोधनान्न कामाद्याश्रयत्वं अतोवैशेषिकादयोभ्रान्त्यैवात्मनोविकारित्वं भेदं चाङ्गीकृतवन्तइत्यर्थः अन्तःकरणस्यागमापायित्वात् दृश्यत्वाच्च नित्यदृग्रूपात्त्वत्तोभिन्नस्य सुखादिजनकाये मात्रास्पर्शास्तेप्यनित्याः अनियतरूपाः एकदा सुखजनकस्यैव शीतोष्णादेरन्यदा दुःखजनकत्वदर्शनात् एवं कदाचिद्दुःखजनकस्याप्यन्यदा सुखजनकत्वदर्शनात् शीतोष्णग्रहणमाध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकसुखदुःखोपलक्षणार्थं शीतमुष्णंच कदाचित्सुखं कदाचित् दुःखं

For Private and Personal Use Only

सुखदुःखे तु न कदापि विपर्ययेणेइति पृथङ्निर्देशः तथा चात्यन्तास्थिरान् त्वाद्विचस्य विकारिणः सुखदुःखादिप्रदान्भीष्मादिसंयोगवियोगरूपान्मात्रास्पर्शान् त्वं तितिक्षस्व नैते मम किंचित्कराइति विवेकेनोपेक्षस्व दुःखितादात्म्याध्यासेनात्मानं दुखिनं माज्ञासीरित्यर्थः कौन्तेय भारतेति सम्बोधनद्वयेनोभयकुलविशुद्धस्य तवाज्ञानमनुचितमिति सूचयति ॥ १४ ॥ नन्वन्तःकरणस्य सुखदुःखाद्याश्रयत्वे तस्यैव कर्तृत्वेन भोक्तृत्वेनच चेतनत्वमभ्युपेयं तथा च तद्व्यतिरिक्ते तद्भासके भोक्तरि मानाभावान्नाममात्रे विवादःस्यान् तदभ्युपगमे च बन्धमोक्षयोर्वैयधिकरण्यापत्तिः अन्तःकरणस्य सुखदुःखाश्रयत्वेन बद्धत्वात् आत्मनश्च तद्व्यतिरिक्तस्य मुक्तत्वादित्याशङ्कामर्जुनस्यापनेतुमाहभगवान् यं स्वप्रकाशत्वेन स्वतएव प्रसिद्धं अत्रायं पुरुषः स्वयंज्योतिर्भवतीति श्रुतेः पुरुषं पूर्णत्वेन पुरि शयानं सवा अयं पुरुषः सर्वासु पूर्षु पुरिशयोनैतेन किंचनानावृतं नैतेन किंचनासंवृतमिति श्रुतेः समदुःखसुखं समे दुःखसुखे अनात्मधर्मतया भास्यतयाच यस्य निर्विकारस्य स्वयंज्योतिषस्तं सुखदुःखग्रहणमशेषान्तःकरणपरिणामो

यं हि न व्यथयन्त्येते पुरुषं पुरुषर्षभ ॥ समदुःखसुखं धीरं सोमृतत्वाय कल्पते ॥ १५ ॥

पलक्षणार्थं एषनित्योमहिमा ब्राह्मणस्य न कर्मणा वर्धते नोकनीयानिति श्रुत्या वृद्धिकनीयस्तारूपयोः सुखदुःखयोः प्रतिषेधात् धीरं धियमीरयतीति व्युत्पत्त्या चिदाभासद्वारा धीतात्म्याध्यासेन धीप्रेरकं धीसाक्षिणमित्यर्थः सधीरःस्वप्नोभूत्वेमं लोकमतिक्रामतीति श्रुतेः एतेन बन्धप्रसक्तिर्दर्शिता तदुक्तं यतोमानानि सिध्यन्ति जाग्रदादित्रयं तथा भावाभावविभागश्च सब्रह्मास्मीतिबोध्यतइति एते सुखदुःखदामात्रास्पर्शाः हि यस्मात् न व्यथयन्ति परमार्थतोन विकुर्वन्ति सर्वविकारभासकत्वेन विकारायोग्यत्वात् सूर्योयथा सर्वलोकस्य चक्षुर्न लिप्यते चाक्षुषैर्बाह्यदोषैः एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा नलिप्यते लोकदुःखेन बाह्यइति श्रुतेः अतः सपुरुषः स्वस्वरूपभूतब्रह्मात्मैक्यज्ञानेन सर्वदुःखोपादानतदज्ञाननिवृत्त्युपलक्षिताय निखिलद्वैतानुपरक्तस्वप्रकाशपरमानन्दरूपाय अमृतत्वाय मोक्षाय कल्पते योग्योभवतीत्यर्थः यदि ह्यात्मा स्वाभाविकबन्धाश्रयः स्यात्तदा स्वाभाविकधर्माणां धर्मिनिवृत्तिमन्तरेणानिवृत्तेर्न कदापि मुच्येत तथाचोक्तं आत्मा कर्त्रादिरूपश्चेन्माकाङ्क्षीस्तर्हि मुक्ततां न हि स्वभावोभावानां व्यावर्तेतौष्ण्यवद्रवेरिति प्रागभावासहवृत्तेर्युगपत्सर्वविशेषगुणनिवृत्तेर्द्धर्मिनिवृत्तिर्नान्तरीयकत्व-

दर्शनात् अथात्मनि बन्धोन स्वाभाविकः किन्तु बुद्ध्याद्युपाधिकृतः आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणइति श्रुतेः तथा च धर्मिसद्भावेपि तन्निवृत्त्या मुक्त्युपपत्तिरितिचेत् हन्त तर्हि यः स्वधर्ममन्यनिष्ठतया भासयति सउपाधिरित्यभ्युपगमाद्बुद्ध्यादिरुपाधिःस्वधर्ममात्मनिष्ठतया भासयतीत्यायातं तथा चायातं मार्गे बन्धस्यासत्यत्वाभ्युपगमात् न हि स्फटिकमणौ जपाकुसुमोपधाननिमित्तोलौहितिमा सत्यः अतः सर्वसंसारधर्मासंसर्गिणोप्यात्मनउपाधिवशात्तत्संसर्गित्वप्रतिभासोबन्धः स्वस्वरूपज्ञानेन तु स्वरूपाज्ञानतत्कार्यबुद्ध्याद्युपाधिनिवृत्त्या तन्निमित्तनिखिलभ्रमनिवृत्तौ निर्मृष्टनिखिलभास्योपरागतया शुद्धस्य स्वप्रकाशपरमानन्दतया पूर्णस्यात्मनः स्वतएव कैवल्यं मोक्षइति नबन्धमोक्षयोर्वैयधिकरण्यापत्तिः अतएव नाममात्रे विवादइत्यपास्तं भास्यभासकयोरेकत्वानुपपत्तेः दुःखी स्वव्यतिरिक्तभास्यः भास्यत्वात् घटवदित्यनुमानात् भास्यस्य भासकत्वादर्शनात् एकस्यैवभास्यत्वे भासकत्वेच कर्तृकर्मविरोधात् आत्मनः कथमितिचेत् न तस्य भासकत्वमात्राभ्युपगमात् अहं दुःखीत्यादिवृत्तिसहिताहङ्कारभासकत्वेन तस्य कदापि भास्यकोटावप्रवेशात् अतएव दुःखी नस्वातिरिक्तभासकापेक्षः भासकत्वात् दीपवदित्यनुमानमपि न भास्यत्वेन स्वातिरिक्तभासकसाधकेन प्रतिरोधात् भासकत्वं च भानकरणत्वं स्वप्रकाशमानरूपत्वं वा आद्ये दीपस्येव करणान्तरानपेक्षत्वेपि स्वातिरिक्तभानसापेक्षत्वं दुःखिनोन व्याहन्यते अन्यथा दृष्टान्तस्य साध्यवैकल्यापत्तेः द्वितीये त्वसिद्धोहेतुरित्यधिकबलतया भास्यत्वहेतुरेव विजयते बुद्धिवृत्त्यतिरिक्तभानानभ्युपगमाद्बुद्धिरेव भानरूपेतिचेत् न भानस्य सर्वदेशकालानुस्यूततया भेदकधर्मशून्यतया च विभोर्नित्यस्यैकस्य चानित्यपरिच्छिन्नानेकरूपबुद्धिपरिणामात्मकत्वानुपपत्तेः उत्पत्तिविनाशादिप्रतीतेश्चावश्यकल्प्यविषयसंबन्धविषयतयाप्युपपत्तेः अन्यथा तत्तज्ज्ञानोत्पत्तिविनाशभेदादिकल्पनायामतिगौरवापत्तेरित्याद्यन्यत्र विस्तरः तथाचश्रुतिः न हि द्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वात् आकाशवत्सर्वगतश्च नित्यः महद्भूतमनन्तमपारं विज्ञानघनएव तदेतद्ब्रह्मापूर्वमनपरमनन्तरमबाह्यमयमात्मा ब्रह्म सर्वानुभूतिरित्याविभुनित्यस्वप्रकाशज्ञानरूपतामात्मनोदर्शयन्ति एतेनाविद्यालक्षणादप्युपाधेर्व्यतिरेकः सिद्धः अतोसत्योपाधिनिबन्धनबन्धभ्रमस्य सत्यात्मज्ञानान्निवृत्तौ मुक्तिरिति सर्वमवदातं पुरुषर्षभेति सम्बोधयन् स्वप्रकाशचैतन्यरूपत्वेन पुरुषत्वे परमानन्दरूपत्वेन चात्मनऋषभत्वं सर्वद्वैतापेक्षया श्रेष्ठत्वमजानन्नेव शोचसि अतः स्वरूपज्ञानादेव तव शोकनिवृत्तिः सुकरा तरति शोकमात्मविदिश्रुतेरिति सूचयति अत्र पुरुषमित्येकवचनेन साङ्ख्यपक्षोनिराकृतः तैः पुरुषबहुत्वाभ्युपगमात् ॥ १५ ॥ ननु भवतु पुरुषैकत्वं तथापि तस्य सत्यस्य जडद्रष्टृत्वरूपः सत्यएव संसारः तथाच शीतोष्णादिसुखदुःखकारणेसति

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तद्भोगस्यावश्यकत्वात्सत्यस्य च ज्ञानाद्विनाशानुपपत्तेः कथं तितिक्षा कथं वा सोमृतत्वाय कल्पतइतिचेत् न कृत्स्नस्यापि द्वैतप्रपञ्चस्यात्म-
नि कल्पितत्वेन तज्ज्ञानाद्विनाशोपपत्तेः शुक्तौ कल्पितस्य रजतस्य शुक्तिज्ञानेन विनाशवत् कथं पुनरात्मानात्मनोः प्रतीत्यविशेषे आत्म-
वदनात्मापि सत्योन भवेत् अनात्मवदात्मापि मिथ्या न भवेत् उभयोस्तुल्ययोगक्षेमत्वादित्याशङ्क्य विशेषमाह भगवान् यत्काल-
तोदेशतोवस्तुतोवा परिच्छिन्नं तदसत् यथा घटादि जन्मविनाशशीलं प्राक्कालेन परकालेन च परिच्छिद्यते ध्वंसप्रागभावप्रतियोगित्वात्
कदाचित्कालपरिच्छिन्नमित्युच्यते एवं देशपरिच्छिन्नमपि तदेव मूर्तत्वेन सर्वदेशावृत्तित्वात् कालपरिच्छिन्नस्य देशपरिच्छेदनियमेपि
देशपरिच्छिन्नत्वेनाभ्युपगमस्य परमाण्वादेस्तार्किकैः कालपरिच्छेदानभ्युपगमाद्देशपरिच्छेदोपि पृथगुक्तः सत्र किंचिद्देशवृत्तिरत्यन्ता-
भावः एवं सजातीयभेदोविजातीयभेदः स्वगतभेदश्चेति त्रिविधोभेदोवस्तुपरिच्छेदः यथा वृक्षस्य वृक्षान्तरात् शिलादेः पत्रपुष्पादेश्च
भेदः अथवा जीवेश्वरभेदोजीवजगद्भेदोजीवपरस्परभेदईश्वरजगद्भेदोजगत्परभेदइतिपञ्चविधोवस्तुपरिच्छेदः कालदेशापरिच्छिन्नस्याप्या-

नासतोविद्यते भावोनाभावोविद्यते सतः उभयोरपि दृष्टोन्तस्त्वनयोस्तत्वदर्शिभिः ॥१६॥

काशादेस्तार्किकैर्वस्तुपरिच्छेदाभ्युपगमात्पृथक्निर्देशः एवं साङ्ख्यमतेपि योजनीयं एतादृशस्य असतः शीतोष्णादेः कृत्स्नस्यापि प्रपञ्चस्य
भावः सत्ता पारमार्थिकत्वं स्वान्यूनसत्ताकं तादृशपरिच्छेदशून्यत्वं नविद्यते न संभवति घटत्वाघटत्वयोरिव परिच्छिन्नत्वापरिच्छिन्नत्व-
योरेकत्र विरोधात् न हि दृश्यं किंचित्क्वचित्काले देशे वस्तुनि वा निषिध्यते अननुगमात् नवा सद्वस्तु क्वचिद्देशे काले वस्तुनिवा निषि-
ध्यते सर्वत्रानुगमात् तथाच सर्वत्रानुगते सद्वस्तुनि अननुगतं व्यभिचारि वस्तु कल्पितं रज्जुखण्डइवानुगते व्यभिचारी सर्पधारादिक-
मितिभावः ननु व्यभिचारिणः कल्पितत्वे सद्वस्त्वपि कल्पितं स्यात्तस्यापि तुच्छव्यावृत्तत्वेन व्यभिचारित्वादित्यतआह नाभावोविद्यते
सतइति सदधिकरणकभेदप्रतियोगित्वं हि वस्तुपरिच्छिन्नत्वं तच्च न तुच्छव्यावृत्तत्वेन तुच्छे शशविषाणादौ सत्वायोगात् सद्भ्यामभावो-
निरूप्यतइति न्यायात् एकस्यैव स्वप्रकाशस्य नित्यस्य विभोः सतः सर्वानुस्यूतत्वेन सद्व्यक्तिभेदानभ्युपगमात् घटः सन्नित्यादिप्रतीतेः सर्व-
लौकिकत्वेन सतोघटादधिकरणकभेदप्रतियोगित्वायोगात् अभावः परिच्छिन्नत्वं देशतः कालतोवस्तुतोवा सतः सर्वानुस्यूतसन्मात्रस्य न-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

विद्यते नसंभवति पूर्ववद्विरोधादित्यर्थः ननु सन्नाम किमपि वस्तु नास्त्येव यस्य देशकालवस्तुपरिच्छेदः प्रतिषिध्यते किन्तर्हि सत्त्वं नाम परं सामान्यं तदाश्रयत्वेन द्रव्यगुणकर्मसु सद्व्यवहारः तदेकाश्रयसम्बन्धेन सामान्यविशेषसमवायेषु तथाचासतः प्रागभावप्रतियोगिनोघटादेः सत्त्वं कारणव्यापारात् सतोपि तस्याभावः कारणनाशाद्भवत्येवेति कथमुक्तं नासतोविद्यते भावोनाभावोविद्यते सतइति एवं प्राप्ते परिहरति उभयोरपीत्यर्धेन उभयोरपि सदसतोः सतश्चासतश्चान्तोमर्यादा नियतरूपत्वं यत्सत्तत्सदेव यदसत्तदसदेवेति दृष्टोनिश्चितः श्रुतिस्मृतियुक्तिभिर्विचारपूर्वकं कैः तत्वदर्शिभिः वस्तुयाथात्म्यदर्शनशीलैर्ब्रह्मविद्भिः ननु कुतार्किकैः अतः कुतार्किकाणां नविपर्ययानुपपत्तिः तुशब्दोवधारणे एकान्तरूपोनियमएव दृष्टोनत्वनेकान्तरूपोन्यथाभावइति तत्त्वदर्शिभिरेव दृष्टोनतत्त्वदर्शिभिरितिवा तथाच श्रुतिः सदेव सोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयमित्युपक्रम्य ऐतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं सआत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इत्युपसंहरन्ती सदेकं सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यं सत्यं दर्शयति वाचारम्भणं विकारोनामधेयं मृत्तिकेत्येवसत्यमित्यादिश्रुतिस्तु विकारमात्रस्य व्यभिचारिणोवाचारम्भणत्वेनानृतत्वं दर्शयति अन्नेन सोम्य शुङ्गेनापोमूलमन्विच्छाद्भिः सोम्य शुङ्गेन तेजोमूलमन्विच्छ तेजसा सोम्य शुङ्गेन सन्मूलमन्विच्छ सन्मूलाः सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः सदायतनाः सत्प्रतिष्ठाइति श्रुतिः सर्वेषामपि विकाराणां सति कल्पितत्वं दर्शयति सत्त्वं च न सामान्यं तत्र मानाभावात् पदार्थमात्रसाधारण्या सत्सदितिप्रतीत्या द्रव्यगुणकर्ममात्रवृत्तिसत्त्वस्य स्वानुपपादकस्याकल्पनात् वैपरीत्यस्यापिसुवचत्वात् एकरूपप्रतीतेरेकरूपविषयनिर्वाह्यत्वेन सम्बन्धभेदस्य स्वरूपस्यच कल्पयितुमनुचितत्वात् विषयस्याननुगमेपि प्रतीत्यनुगमे जातिमात्रोच्छेदप्रसङ्गात् तस्मादेकमेव सद्वस्तु स्वतः स्फुरणरूपं ज्ञाताज्ञातावस्थाभासकं स्वतादात्म्याध्यासेन सर्वत्र सद्व्यवहारोपपादकं सन्घटइति प्रतीत्या तावत्सद्व्यक्तिमात्राभिन्नत्वं घटे विषयीकृतं ननु सत्तासमवायित्वं अभेदप्रतीतेर्भेदघटितसम्बन्धानिर्वाह्यत्वात् एवं द्रव्यं सद्गुणः सन्नित्यादिप्रतीत्या सर्वाभिन्नत्वं सतः सिद्धं द्रव्यगुणभेदासिद्ध्या च न तेषु धर्मिषु सत्त्वंनाम धर्मः कल्प्यते किन्तु सति धर्मिणि द्रव्याद्यभिन्नत्वं लाघवात् तच्च वास्तवं न संभवतीत्याध्यासिकमित्यन्यत् तदुक्तं वार्तिककारैः सत्तातोपि नभेदस्याद्द्रव्यत्वादेः कुतोन्यतः एकाकाराहि संवित्तिः सद्द्रव्यं सद्गुणस्तथा इत्यादि सत्तापि नासतोभेदिका तस्याप्रसिद्धेः द्रव्यत्वादिकंतु सद्धर्मत्वान्न सतोभेदकमित्यर्थः अतएव घटाद्भिन्नः पटइत्यादिप्रतीतिरपि न भेदसाधिका घटपटतद्भेदानां सदभेदेनैक्यात् एवं यत्रैव नभेदग्रहस्तत्रैव लब्धपदा सती सदभेदप्रतीतिर्विजयते तार्किकैः कालपदार्थस्य सर्वात्मकस्याभ्युपगमात्तेनैव सर्वव्यवहारोपपत्तौ तदतिरिक्तपदार्थकल्पने मानाभावात्तस्यैव

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सर्वानुस्यूतस्य सद्रूपेण स्फुरणरूपेणच सर्वतादात्म्येन प्रतीत्युपपत्तेः स्फुरणस्यापि सर्वानुस्यूतत्वेनैकत्वान्नित्यत्वं विस्तरेणाग्रिमश्लोके व-क्ष्यते तथाच यथा कस्मिंश्चिद्देशे कालेवा (घटस्य पटादेर्न देशान्तरे कालान्तरेवाघटत्वं एवं कस्मिंश्चिद्देशे कालेवा घटस्यान्यत्राघटत्वं शक्रेणापि न शक्यते संपादयितुं पदार्थस्वभावभङ्गायोगात् एवं कस्मिंश्चिद्देशे कालेवा (सतो देशान्तरे कालान्तरेवा सत्त्वं कस्मिंश्चिद्देशे कालेवा सतोन्यत्रासत्त्वं नशक्यते संपादयितुं युक्तिसामान्यात् अतउभयोर्नियतरूपत्वमेव द्रष्टव्यमित्यद्वैतसिद्धौ विस्तरः अतः सदेव वस्तु मायाकल्पिताऽसन्निवृत्त्याऽमृतत्वाय कल्पते सन्मात्रदृष्ट्या च तितिक्षाप्युपपद्यत इतिभावः ॥१६॥ नन्वेतादृशस्य सतोज्ञानाद्भेदे परिच्छिन्नत्वापत्तेर्ज्ञानात्मकत्वमभ्युपेयं तच्चानाध्यासिकं अन्यथा जडत्वापत्तेः तथा चानाध्यासिकज्ञानरूपत्वस्य सतोधात्वर्थत्वादुत्पत्ति-विनाशवत्त्वं घटज्ञानमुत्पन्नं घटज्ञानं नष्टमितिप्रतीतेश्च एवं चाहं घटं जानामीतिप्रतीतेस्तस्य साश्रयत्वं सविषयत्वंचेति देशकालवस्तुपरि-च्छिन्नत्वात्स्फुरणस्य कथं तद्रूपस्य सतोदेशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यत्वमित्याशङ्क्याह विनाशोदेशतः कालतोवस्तुतोवा परिच्छेदः सो-

अविनाशि तु तद्विद्धि येन सर्वमिदं ततं ॥ विनाशमव्ययस्यास्य नकश्चित्कर्तुमर्हति ॥१७॥

स्यास्तीति विनाशि परिच्छिन्नं तद्विलक्षणं अविनाशि सर्वप्रकारपरिच्छेदशून्यं तुएव तत् सद्रूपं स्फुरणं त्वं विद्धि जानीहि किंतत् येन सद्रूपेण स्फुरणेनैकेन नित्येन विभुना सर्वमिदं दृश्यजातं स्वतः सत्तास्फूर्तिशून्यं ततं व्याप्तं स्वसत्तास्फूर्त्यध्यासेन रज्जुशकलेनेव सर्पधा-रादि स्वस्मिन्समारोपितं तदविनाश्येव विद्धीत्यर्थः कस्मात् यस्मात् विनाशं परिच्छेदं अव्ययस्यापरिच्छिन्नस्य अस्य अपरोक्षस्य स-र्वानुस्यूतस्य स्फुरणरूपस्य सतः कश्चित् कोपि आश्रयोवा विषयोवा इन्द्रियसन्निकर्षादिरूपोहेतुर्वा नकर्तुमर्हति समर्थोन भवति कल्पित-स्याकल्पितपरिच्छेदकतायोगात् आरोपमात्रे चेष्टापत्तेः अहं घटं जानामीत्यत्र हि अहङ्कारआश्रयतया भासते घटस्तु विषयतया उत्पत्ति-विनाशवती काचिदहङ्कारवृत्तिस्तु सर्वलोकप्रसिद्धस्य सतः स्फुरणस्य व्यञ्जकतया आत्ममनोयोगस्य परैरपि ज्ञानहेतुत्वाभ्युपगमात् तदु-त्पत्तिविनाशैनैवच तदुपहिते स्फुरणरूपे सत्युत्पत्तिविनाशप्रतीत्युपपत्तेर्नैकस्य स्फुरणस्य स्वतउत्पत्तिविनाशकल्पनाप्रसङ्गः ध्वन्यवच्छे-देन शब्दवद्घटाद्यवच्छेदेनाकाशवच्च अहङ्कारस्तु तस्मिन्नध्यस्तोपि तदाश्रयतया भासते तद्वृत्तितादात्म्याध्यासात् सुषुप्तौ अहङ्काराभावेपि

तद्वासनावासितज्ञानभासकस्य चैतन्यस्य स्वतः स्फुरणात् अन्यथैतावन्तं कालमहं किमपि नाज्ञासिषमिति सुषुप्तोत्थितस्य स्मरणं न स्यात् नचोत्थितस्य ज्ञानाभावानुमितिरियमिति वाच्यं सुषुप्तिकालरूपपक्षाज्ञानाल्लिङ्गासम्भवाच्च अस्मरणादेर्व्यभिचारित्वात् स्मरणाजनकनिर्विकल्पकाद्यभावासाधकत्वाच्च ज्ञानसामग्र्यभावस्य चान्योन्याश्रयग्रस्तत्वात् तथा च श्रुतिः यद्वैतन्न पश्यति पश्यन्वैतद्द्रष्टव्यं न पश्यति न हि द्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतेविनाशित्वादित्यादिः सुषुप्तौस्वप्रकाशस्फुरणसद्भावं तन्नित्यतया दर्शयति एवं घटादिर्विषयोपि तदज्ञानावस्थाभासके स्फुरणे कल्पितः यएव प्रागज्ञातः सएवेदानीं मया ज्ञातइति प्रत्यभिज्ञानात् अज्ञानज्ञापकत्वं हि प्रामाण्यं सर्वतन्त्रसिद्धान्तः यथार्थानुभवः प्रमेति वदद्भिस्तार्किकैरपि ज्ञातज्ञापिकायाः स्मृतेर्व्यावर्तकमनुभवपदं प्रयुंजानैरेतदभ्युपगमात् अज्ञातत्वं च घटादेर्न चक्षुरादिना परिच्छिद्यते तत्रासामर्थ्यात् तज्ज्ञानोत्तरकालमज्ञानस्यानुवृत्तिप्रसङ्गाच्च नाप्यनुमानेन लिङ्गाभावात् नहीदानीं ज्ञातत्वेन प्रागज्ञातत्वमनुमातुंशक्यं धारावाहिकानेकज्ञानविषये व्यभिचारात् इदानीमेव ज्ञातत्वं तु प्रागज्ञातत्वे सतीदानीं ज्ञातत्वरूपं साध्याविशिष्टत्वादसिद्धं नचाज्ञातावस्थाज्ञानमन्तरेण ज्ञानं प्रति घटादेर्हेतुता ग्रहीतुंशक्यते पूर्ववर्तित्वाग्रहात् घटं न जानामीति सार्वलौकिकानुभवविरोधश्च तस्मादज्ञातं स्फुरणं भासमानं स्वाध्यस्तं घटादिकं भासयति घटादीनामज्ञाने कल्पितत्वसिद्धिः अन्यथा घटादेर्जडत्वेनाज्ञातत्वतज्ज्ञानयोरनुपपत्तेः स्फुरणं चाज्ञातं स्वाध्यस्तेनैवाज्ञानेनेति स्वयमेव भगवान् वक्ष्यति अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तवइत्यत्र एतेन विभुत्वं सिद्धं तथाच श्रुतिः महद्भूतमनन्तमपारं विज्ञानघनएवेति सत्यं ज्ञानमनन्तमितिच ज्ञानस्य महत्त्वमनन्तत्वं च दर्शयति महत्त्वं स्वाध्यस्तसर्वसंबन्धित्वं अनन्तत्वं त्रिविधपरिच्छेदशून्यत्वमिति विवेकः एतेन शून्यवादोपि प्रत्युक्तः निरधिष्ठानभ्रमायोगान्निरवधिबाधायोगाच्च तथाच श्रुतिः पुरुषान्नपरं किंचित्सा काष्ठा सा परा गतिरिति सर्वबाधावधिं पुरुषं परिशिनष्टि उक्तंच भाष्यकारैः सर्वं विनश्यद्वस्तुजातं पुरुषान्तं विनश्यति पुरुषोविनाशहेत्वभावान्न विनश्यतीति एतेन क्षणिकवादोपि परास्तः अबाधितप्रत्यभिज्ञानादन्यदृष्टान्यस्मरणाद्यनुपपत्तेश्च तस्मादेकस्य सर्वानुस्यूतस्य स्वप्रकाशस्फुरणरूपस्य सतः सर्वप्रकारपरिच्छेदशून्यत्वादुपपन्नं नाभावोविद्यते सतइति ॥ १७ ॥ ननुस्फुरणरूपस्य सतः कथमविनाशित्वं तस्य देहधर्मत्वात् देहस्य चानुक्षणविनाशादिति भूतचैतन्यवादिनस्ताच्चिराकुर्वन्नासतोविद्यते भावइत्येतद्विवृणोति अन्तवन्तोविनाशिनः इमे परोक्षाः देहाः उपचितापचितरूपत्वाच्छरीराणि बहुवचनात् स्थूलसूक्ष्मकारणरूपाः विराट्सूत्राव्याकृताख्याः समष्टिव्यष्ट्यात्मानः सर्वे नित्यस्य अविनाशिनएव शरी-

रिणः आध्यासिकसम्बन्धेन शरीरवतः एकस्य आत्मनः स्वप्रकाशस्फुरणरूपस्य संबन्धिनः दृश्यत्वेन भोग्यत्वेन चोक्ताः श्रुतिभिर्ब्रह्मवादिभिश्च तथाच तैत्तिरीयके अन्नमयाद्यानन्दमयान्तान्पञ्च कोशान् कल्पयित्वा तदधिष्ठानमकल्पितं ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति दर्शितं तत्र पञ्चीकृतपञ्चमहाभूततत्कार्यात्मकोविराट् मूर्तराशिरन्नमयकोशः स्थूलसमष्टिः तत्कारणीभूतोऽपञ्चीकृतपञ्चमहाभूततत्कार्यात्मको हिरण्यगर्भः सूत्रममूर्तराशिः सूक्ष्मसमष्टिः त्रयं वा इदं नामरूपं कर्मेति बृहदारण्यकोक्तत्र्यन्नात्मकः सकर्मात्मकत्वेन क्रियाशक्तिमात्रमादाय प्राणमयकोशउक्तः नामात्मकत्वेन ज्ञानशक्तिमात्रमादाय मनोमयकोशउक्तः रूपात्मकत्वेन तदुभयाश्रयतया कर्तृत्वमादाय विज्ञानमयकोशउक्तः ततः प्राणमयमनोमयविज्ञानमयात्मैकएव हिरण्यगर्भाख्योलिङ्गशरीरकोशः तत्कारणीभूतस्तु मायोपहितचैतन्यात्मा सर्वसंस्कारशेषोऽव्याकृताख्यआनन्दमयकोशः तेच सर्वे एकस्यैवात्मनः शरीराणीत्युक्तं तस्यैषएव शारीरआत्मा यः पूर्वस्येति तस्य प्राणमयस्यैषएव शरीरे भवः शारीरआत्मा यः सत्यज्ञानादिलक्षणोगुहानिहितत्वेनोक्तः पूर्वस्यान्नमयस्य एवं प्राणमयमनोमयविज्ञानमयानन्द-

अन्तवन्तइमे देहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः॥अनाशिनोऽप्रमेयस्य तस्माद्युध्यस्व भारत॥१८॥

मयेषु योज्यं अथवा इमे सर्वे देहास्त्रैलोक्यवर्तिसर्वप्राणिसंबन्धिनएकस्यैवात्मनउक्ताइति योजना तथाच श्रुतिः 'एकोदेवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मा कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेता केवलोनिर्गुणश्चेति' सर्वशरीरसम्बन्धिनमेकमात्मानं नित्यं विभुं दर्शयति ननु नित्यत्वं यावत्कालस्थायित्वं तथाचाविद्यादिवत्कालेन सह नाशेपि तदुपपन्नमित्यतआह अनाशिनइति देशतः कालतोवस्तुतश्च परिच्छिन्नस्याविद्यादेः कल्पितत्वेनानित्यत्वेपि यावत्कालस्थायित्वरूपमौपचारिकं नित्यत्वं व्यवह्रियते यावद्विकारन्तु विभागोलोकवदिति न्यायात् आत्मनस्तु परिच्छेदत्रयशून्यस्याकल्पितस्य विनाशहेत्वभावान्मुख्यमेव कूटस्थनित्यत्वं नतु परिणामि नित्यत्वं यावत्कालस्थायित्वं चेत्यभिप्रायः नन्वेतादृशे देहिनि किंचित्प्रमाणमवश्यं वाच्यं अन्यथा निष्प्रमाणस्य तस्यालीकत्वापत्तेः शास्त्रारम्भवैयर्थ्यापत्तेश्च तथाच वस्तुपरिच्छेदोदुष्परिहरः शास्त्रयोनित्वादिति न्यायाच्च अतआह अप्रमेयस्येति एकधैवानुद्रष्टव्यमेतदप्रमयं ध्रुवं अप्रम-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यमप्रमेयं न तत्र सूर्योभाति न चन्द्रतारकं नेमाविद्युतोभान्ति कुतोयमग्निः तमेवभान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं
विभातीति च श्रुतेः स्वप्रकाशचैतन्यरूपएवात्मातस्तस्य सर्वभासकस्य स्वभानार्थं न स्वभास्यापेक्षा किन्तु कल्पिताज्ञानतत्कार्य
निवृत्त्यर्थं कल्पितवृत्तिविशेषापेक्षा कल्पितस्यैव कल्पितविरोधित्वात् यक्षानुरूपोबलिरिति न्यायात् तथा च सर्वकल्पितनिवर्त-
कवृत्तिविशेषोत्पत्त्यर्थं शास्त्रारम्भः तस्य तत्त्वमस्यादिवाक्यमात्राधीनत्वात् स्वतः सर्वदा भासमानत्वात्सर्वकल्पनाधिष्ठानत्वाद्दृश्य-
मात्रभासकत्वाच्च न तस्य तुच्छत्वापत्तिः तथा चैकमेवाद्वितीयं सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेत्यादिशास्त्रमेव स्वप्रमेयानुरोधेन स्वस्यापि
कल्पितत्वमापादयति अन्यथा स्वप्रामाण्यानुपपत्तेः कल्पितस्य चाकल्पितपरिच्छेदकत्वं नास्तीति प्राक् प्रतिपादितं आत्मनः स्वप्रकाशत्वं-
च युक्तितोऽपि भगवत्पूज्यपादैरुपपादितं तथाहि यत्र जिज्ञासोः संशयविपर्ययव्यतिरेकप्रमाणामन्यतममपि नास्ति तत्र तद्विरोधि ज्ञानमिति
सर्वत्र दृष्टं अन्यथा त्रितयान्यतरापत्तेः आत्मनिवात्राहं नाहं वेति न कस्यचित् संशयः नापि नाहमिति विपर्ययः प्रमात्वेति तत्स्वरूपप्रमा
सर्वदास्तीति वाच्यं तस्य सर्वसंशयविपर्ययधर्मित्वात् धर्म्यंशे सर्वमभ्रान्तं प्रकारे तु विपर्ययइति न्यायात् अतएवोक्तं 'प्रमाणमप्रमाणं च
प्रमाभासस्तथैव च कुर्वन्त्येव प्रमां यत्र तदसंभावना कुतइति' प्रमाभासः संशयः स्वप्रकाशे सद्रूपे धर्मिणि प्रमाणाप्रमाणयोर्विशे-
षोनास्तीत्यर्थः आत्मनोभासमानत्वे च घटज्ञानं मयि जातं नवेत्यादिसंशयः स्यात् नचान्तरपदार्थे विषयस्यैव संशयादिप्रतिब-
न्धकत्वस्वभावः कल्प्यः बाह्यपदार्थे क्लृप्तेन विरोधिज्ञानेनैव संशयादिप्रतिबन्धसम्भवे आन्तरपदार्थे स्वभावभेदकल्पनायाअनौचित्यात्
अन्यथा सर्वविप्लवोपपत्तेः आत्ममनोयोगमात्रञ्चात्मसाक्षात्कारे हेतुः तस्य च ज्ञानमात्रे हेतुत्वाद्घटादिभानेप्यात्मभानं समूहालम्बनन्या-
येन तार्किकाणां मतेनापि दुर्निवारं न च चाक्षुषत्वमानसत्वादिसङ्करः लौकिकत्वालौकिकत्ववदंशभेदेनोपपत्तेः सङ्करस्यादोषत्वाच्चाक्षुषत्वा
देर्जातित्वानभ्युपगमाद्वा व्यवसायमात्रएवात्मभानसामग्र्याविद्यमानत्वादनुव्यवसायोप्यपास्तः न च व्यवसायभानार्थं सः तस्य दीपवत्
स्वव्यवहारे सजातीयानपेक्षत्वात् न हि घटतज्ज्ञानयोरिव व्यवसायानुव्यवसाययोरपि विषयत्वविषयित्वव्यवस्थापकं वैजात्यमस्ति व्यक्ति-
भेदातिरिक्तवैधर्म्यानभ्युपगमात् विषयत्वावच्छेदकरूपेणैव विषयित्वाभ्युपगमे घटयोरपि तद्भावापत्तिरविशेषात् ननु यथा घटव्यवहारार्थं
घटज्ञानमभ्युपेयते तथा घटज्ञानव्यवहारार्थं घटज्ञानविषयं ज्ञानमभ्युपेयं व्यवहारस्य व्यवहर्तव्यज्ञानसाध्यत्वादिति चेत् कानुपपत्तिरुद्भाविता

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

देयानां मिश्रेण स्वप्रकाशवादिनः न हि व्यवहर्तव्यभिन्नत्वमपि ज्ञानविशेषणं व्यवहारहेतुतावच्छेदकं गौरवात् तथाचेश्वरज्ञानवत् योगि-
ज्ञानवत्प्रमेयमिति ज्ञानस्य स्वेनैव व्यवहारोपपत्तौ नज्ञानान्तरकल्पनावकाशः अनुव्यवसायस्यापि घटज्ञानव्यवहारहेतुत्वं किंघटज्ञानज्ञा-
नत्वेन किंवा घटज्ञानत्वेनैवेति विवेचनीयं उभयस्यापि तत्र सत्त्वात् तत्रघटव्यवहारे घटज्ञानत्वेनैव हेतुतायाः क्लृप्तत्वात्तेनैव रूपेण घटज्ञा-
नव्यवहारेपि हेतुतोपपत्तौ न घटज्ञानज्ञानत्वं हेतुतावच्छेदकं गौरवान्मानाभावाच्च तथा च नानुव्यवसायसिद्धिः एकस्यैव व्यवसायस्य
व्यवसा तरि व्यवसेये व्यवसाये च व्यवहारजनकत्वोपपत्तेरिति त्रिपुटीप्रत्यक्षवादिनः प्राभाकराः औपनिषदास्तु मन्यन्ते स्वप्रकाशज्ञानरूपएवात्मा न
स्वप्रकाशज्ञानाश्रयः कर्तृकर्मविरोधेन तज्ज्ञानानुपपत्तेः ज्ञानभिन्नत्वे घटादिवज्जडत्वेन कल्पितत्वापत्तेश्च स्वप्रकाशज्ञानमात्रस्वरूपोप्या-
त्मा विद्योपहितःसन् साक्षीत्युच्यते वृत्तिमदन्तःकरणोपहितः प्रमातेत्युच्यते तस्य चक्षुरादीनि करणानि सच्चक्षुरादिद्वारान्तःकरणपरिणामेन
घटादीन्व्याप्य तदाकारोभवति एकस्मिंश्चान्तःकरणपरिणामे घटावच्छिन्नचैतन्यं अन्तःकरणावच्छिन्नचैतन्यं चैकलोलीभावापन्नं भवति ततो-
घटावच्छिन्नचैतन्यं प्रमातृभेदात्स्वाज्ञानं नाशयदपरोक्षं भवति घटंच स्वावच्छेदकं स्वतादात्म्याध्यासाद्भासयति अन्तःकरणपरिणामश्च-
स्वस्याल्पत्वेनिरवच्छः स्वावच्छिन्नेनैव चैतन्येन भास्यतइति अन्तःकरणवृत्तिघटानामपरोक्षता तदेतदाकारत्रयमहं जानामि घटमिति भासक
चैतन्यस्यैकरूपत्वेपि घटंप्रति वृत्त्यपेक्षत्वात्प्रमातृता अन्तःकरणतद्वृत्तीः प्रति तु वृत्त्यनपेक्षत्वात्साक्षितेति विवेकः अद्वैतसिद्धौ सिद्धान्त
बिन्दौ च विस्तरः यस्मादेवं प्रागुक्तन्यायेन नित्योविभुरसंसारी सर्वदैकरूपश्चात्मा तस्मात्तन्नाशाशङ्कया स्वधर्मे युद्धे प्राक्प्रवृत्तस्य तव
तस्मादुपरतिर्नयुक्तेति युद्धाभ्यनुज्ञया भगवानाह तस्माद्युध्यस्व भारतेति अर्जुनस्य स्वधर्मे युद्धे प्रवृत्तस्य ततउपरतिकारणं शोकमोहौ
तौ च विचारजनितेन विज्ञानेन बाधिताविल्यपवादापवादे उत्सर्गस्य स्थितिरिति न्यायेन युध्यस्वेत्यनुवादोन विधिः यथा कर्तृकर्मणोः
कृतीत्युत्सर्गः उभयप्राप्तौ कर्मणीत्यपवादः अकाकारयोः स्त्रीप्रत्यययोः प्रयोगेणेति वक्तव्यमिति तदपवादः तथाच मुमुक्षोर्ब्रह्मणोजिज्ञासे-
त्यत्र अपवादापवादे पुनरुत्सर्गस्थितेःकर्तृकर्मणोः कृतीत्यनेनैव षष्ठी तथा च कर्मणिचेति निषेधाप्रसराद्ब्रह्मजिज्ञासेति कर्मषष्ठीसमासः
सिद्धोभवति कश्चित्त्वेतस्मादेव विधेर्मोक्षे ज्ञानकर्मणोः समुच्चयइति प्रलपति तन्न युध्यस्वेत्यतोमोक्षस्य ज्ञानकर्मसमुच्चयसाध्यत्वाप्रतीतेः-
विस्तरेण चैतदग्रे भगवद्गीतावचनविरोधेनैव निराकरिष्यामः ॥ १८ ॥ नन्वेवमशोच्यानन्वशोचस्त्वमित्यादिना भीष्मादिबन्धुविच्छेद-

निबन्धने शोकेपनीतेपि तद्वधकर्तृत्वनिबन्धनस्य पापस्य नास्ति प्रतीकारः नहि यत्र शोकोनास्ति तत्र पापं नास्तीति नियमः द्वेष्यब्राह्मणवधे शोकाविषये पापाभावप्रसङ्गात् अतोहं कर्ता त्वं प्रेरकइति द्वयोरपि हिंसानिमित्तपातकापत्तेरयुक्तमिदं वचनं तस्माद्युध्यस्व भारतेत्याशङ्क्य काठकपठितया ऋचा परिहरति भगवान् एनं प्रकृतं देहिनं अदृश्यत्वादिगुणकं योहन्तारं हननक्रियायाः कर्तारं वेत्ति अहमस्यहन्तेति विजानाति यश्चान्यएनं मन्यते हतं हननक्रियायाः कर्मभूतं देहहननेन हतोहमिति विजानाति तावुभौ देहाभिमानित्वादेनमविकारिणमकारकस्वभावमात्मानं नविजानीतोन विवेकेन जानीतः शास्त्रात् कस्मात् यस्मात् नायं हन्ति न हन्यते कर्ता कर्म च न भवतीत्यर्थः अत्र यएनं वेत्ति हन्तारं हतं चेत्येतावति वक्तव्ये पदानामावृत्तिर्वाक्यालङ्कारार्था अथवा यएनं वेत्ति हन्तारं तार्किकादिरात्मनः कर्तृत्वाभ्युपगमात्तथा यश्चैनं मन्यते हतं चार्वाकादि रात्मनोविनाशित्वाभ्युपगमात् तावुभौ न विजानीत

यएनं वेत्ति हन्तारं यश्चैनं मन्यते हतं॥उभौ तौ न विजानीतोनायं हन्ति न हन्यते ॥१९॥

इति योज्यं वादिभेदख्यापनाय पृथगुपन्यासः अतिशूरातिकातरविषयतया वा पृथगुपदेशः हन्ताचेन्मन्यते हन्तुं हतश्चेन्मन्यते हतमिति पूर्वार्धे श्रौतः पाठः ॥ १९ ॥ कस्मादयमात्मा हननक्रियायाः कर्ता कर्म च न भवति अविक्रियत्वादित्याह द्वितीयेन मन्त्रेण जायतेस्ति वर्धते विपरीणमतेपक्षीयते विनश्यतीति षड्भावविकाराइति वार्ष्यायणिरिति नैरुक्ताः तत्राद्यन्तयोर्निषेधः क्रियते नजायते म्रियतेवेति वा शब्दः समुच्चयार्थः नजायते नम्रियते चेत्यर्थः कस्मादयमात्मा नोत्पद्यते यस्मादयमात्मा कदाचित् कस्मिन्नपि काले न भूत्वा अभूत्वा प्राक् भूयः पुनरपि भविता न योह्यभूत्वा भवति सउत्पत्तिलक्षणां विक्रिया मनुभवति अयं तु प्रागपि सत्त्वाद्यतोनोत्पद्यतेऽतोऽजः तथायमात्मा भूत्वा प्राक् कदाचित् भूयः पुनः न भविता न वा शब्दाद्वाक्यविपरिवृत्तिः योहि प्राग्भूत्वा उत्तरकाले नभवति समृतिलक्षणां विक्रियामनुभवति अयंतु उत्तरकालेपि सत्वाद्यतोन म्रियतेऽतोनित्यः विनाशायोग्यइत्यर्थः अत्र नभूत्वेत्यत्रसमासाभावेपिनानुपपत्तिः नानुयाजेष्वितिवत् भगवता पाणिनिना महाविभाषाधिकारे नञ्समासपाठात् यत्तुकात्यायनेनोक्तं समासनित्यताभिप्रायेण वा

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

वचनानर्थक्यं तु स्वभावसिद्धत्वादिति तन् भगवत्पाणिनिवचनविरोधादनादेयं तदुक्तमाचार्यशबरस्वामिना असद्वादीहिकात्यायनइति अत्र न-जायते म्रियते वेति प्रतिज्ञा कदाचिन्नायं भूत्वा भविता वा न भूयइति तदुपपादनं अजोनित्यइति तदुपसंहारइति विभागः आद्यन्तयोर्विकारयो-र्निषेधेन मध्यवर्तिविकाराणां तद्व्याप्यानां निषेधे जातेपि गमनादिविकाराणामनुक्तानामप्युपलक्षणायापक्षयश्च वृद्धिश्च स्वशब्देनैव निरा-क्रियते तत्र कूटस्थनित्यत्वादात्मनोनिर्गुणत्वाच्च न स्वरूपतोगुणतोवापक्षयः संभवतीत्युक्तं शाश्वत इति शश्वत्सर्वदा भवति नापक्षीयते नापचीयतइत्यर्थः यदि नापक्षीयते तर्हि वर्धतामिति नेत्याह पुराणइति पुरापि न(भ)वएकरूपोनत्वधुना नूतनां कांचिदवस्था मनुभवति योहि नूतनां कांचिदुपचयावस्थामनुभवति सवर्धतइत्युच्यते लोके अयंतु सर्वदैकरूपत्वान्नापचीयते नोपचीयतेवेत्यर्थः अ-स्तित्वविपरिणामौ तु जन्मविनाशान्तर्भूतत्वात्पृथङ्ग निषिद्धौ यस्मादेवं सर्वविकारशून्यआत्मा तस्माच्छरीरे हन्यमाने तत्संबन्धोपि केना-

न जायते म्रियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भविता वा न भूयः॥ अजोनित्यः शाश्वतोयं पु-राणोन हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ २० ॥

प्युपायेन नहन्यते नहन्तुं शक्यतइत्युपसंहारः ॥२०॥ नायं हन्ति नहन्यतइति प्रतिज्ञाय नहन्यतइत्युपपादितं इदानीं नहन्तीत्युपपादयन्नुपसं-हरति न विनष्टुं शीलं यस्य तमविनाशिनं अन्त्यविकाररहितं तत्र हेतुः अव्ययं न विद्यते व्ययोवयवापचयोगुणापचयोवा यस्य तमव्ययं अवयवापचयेन गुणापचयेन वा विनाशदर्शनात्तदुभयरहितस्य न विनाशः संभवतीत्यर्थः ननु जन्यत्वेन विनाशित्वमनुमास्या-महे नेत्याह अजमिति नजायतइत्यजमाद्यविकाररहितं तत्र हेतुः नित्यं सर्वदा विद्यमानं प्रागविद्यमानस्य हि जन्म दृष्टं नतु सर्वदा सतइत्यभिप्रायः अथवा अविनाशिनं अबाध्यं सत्यमिति यावत् नित्यं सर्वव्यापकं तत्र हेतुः अजमव्ययं जन्मविनाशशून्यं जायमा-नस्य विनश्यतश्च सर्वव्यापकत्वसत्यत्वयोरयोगात् एवं सर्वविक्रियाशून्यं प्रकृतमेनं देहिनं स्वमात्मानं योवेद विजानाति शा-स्त्राचार्योपदेशाभ्यां साक्षात्करोति अहं सर्वविक्रियाशून्यः सर्वभासकः सर्वद्वैतरहितः परमानन्दबोधरूपइति सएवं वि-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

द्वान्पुरुषः पूर्णरूपः कं हन्ति कथं हन्ति किंशब्द आक्षेपे न कमपि हन्ति न कथमपि हन्तीत्यर्थः तथा कं घातयति कमपि न घातयतीत्यर्थः न हि सर्वविकारशून्यस्याकर्तुर्हननक्रियायां कर्तृत्वं संभवति तथा च श्रुतिः 'आत्मानं चेद्विजानीयादयमस्मीति पुरुषः किमिच्छन्कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेदिति' शुद्धमात्मानं विदुषस्तदज्ञाननिबन्धनाध्यासनिवृत्तौ तन्मूलरागद्वेषाद्यभावात्कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यभावं दर्शयति अयमभिप्रायो भगवतः वस्तुगत्या कोपि न करोति न कारयति च किंचित् सर्वविक्रियाशून्यस्वभावत्वात्परंतु स्वमइवाविद्यया कर्तृत्वादि कर्मात्मन्याभिमन्यते तदुक्तं उभौ तौ न विजानीतइति श्रुतिश्च ध्यायतीव लेलायतीवेत्यादि अतएव सर्वाणि शास्त्राण्यविद्वदधिकारिकाणि विद्वांस्तु समूलाध्यासबाधात्नात्मनि कर्तृत्वादिकमभिमन्यते स्थाणुस्वरूपं विद्वानिव चोरत्वं अतोविक्रियारहितत्वादद्वितीयत्वाच्च विद्वान्न करोति कारयतिचेत्युच्यते तथा च श्रुतिः विद्वान्नबिभेति कुतश्चनेति अर्जुनोपि स्वस्मिन्कर्तृत्वं भगवति च कारयितृत्वमध्यस्य हिंसानिमित्तं दोषमुभयत्राप्याशशङ्के भगवानपि विदिताभिप्रायोहन्ति घातयतीति तदुभयमाचिक्षेप आत्मनि कर्तृत्वं मयि च कारयितृत्व-

वेदाविनाशिनं नित्यं यएनमजमव्ययं ॥ कथं सपुरुषः पार्थ कं घातयति हन्ति कम् ॥२१॥

मारोप्य प्रत्यवायशङ्कां माकार्षीरित्यभिप्रायः अविक्रियत्वप्रदर्शनेनात्मनः कर्तृत्वप्रतिषेधात्सर्वकर्माक्षेपे भगवदभिप्रेते हन्तिरुपलक्षणार्थः पुरःस्फूर्तिकत्वात् प्रतिषेधहेतोस्तुल्यत्वात्कर्मान्तराभ्यनुज्ञानुपपत्तेः तथा च वक्ष्यति तस्य कार्यं न विद्यतइति अतोत्र हननमात्राक्षेपेण कर्मान्तरं भगवताभ्यनुज्ञायतइति मूढजनजल्पितमपास्तं तस्माद्युध्यस्वेत्यत्र हननस्य भगवताभ्यनुज्ञानात् वास्तवकर्तृत्वाद्यभावस्य कर्ममात्रे समत्वादिति दिक् ॥ २१ ॥ नन्वेवमात्मनोविनाशित्वाभावेपि देहानां विनाशित्वाच्छुद्धस्य च तन्नाशकत्वात्कथं भीष्मादिदेहानामनेकसुकृतसाधनानां मया युद्धेन विनाशः कार्यइत्याशङ्कायाउत्तरं जीर्णानि विहाय वस्त्राणि • नवानि गृह्णाति विक्रियाशून्यएव नरोयथेत्येतावतैव निर्वाहे अपराणीति विशेषणमुत्कर्षातिशयख्यापनार्थं तेन यथा निकृष्टानि वस्त्राणि विहायोत्कृष्टानि जनो गृह्णातीत्यौचित्यायातं तथा जीर्णानि वयसा तपसा च कृशानि भीष्मादिशरीराणि विहाय अन्यानि देवादिशरीराणि सर्वोत्कृष्टानि चिरोपार्जितधर्मफलभोगाय संयाति सम्यक् गर्भवासादिक्लेशव्यतिरेकेण प्राप्नोति देही प्रकृष्टधर्मा-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

नुष्टानृदेहवान् भीष्मादिरित्यर्थः अन्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते पित्र्यं वा गान्धर्वं वा दैवंवा प्राजापत्यंवा ब्राह्मंवेत्यादिश्रुतेः एतदुक्तं-भवति भीष्मादयोहि यावज्जीवं हि धर्मानुष्ठानक्लेशेनैव जर्जरशरीरावर्तमानशरीरपातमन्तरेण तत्फलभोगायासमर्थायवि धर्मयुद्धेन स्वर्ग-प्रतिबन्धकानि जर्जरशरीराणि पातयित्वा दिव्यदेहसंपादनेन स्वर्गभोगयोग्याः क्रियन्ते त्वया तदात्यन्तमुपकृताएव ते दुर्योधनादीनामपि स्वर्गभोग्यदेहसंपादनान्महानुपकारएव तथा चात्यन्तमुपकारके युद्धेऽपकारकत्वभ्रमं माकार्षीरिति अपराणि अन्यानि संयातीति पदत्रय-वशाद्गवदभिप्रायएवमभ्यूहितः अनेन दृष्टान्तेनाविकृतत्वप्रतिपादनमात्मनः क्रियतइति तु प्राचां व्याख्यानमतिस्पष्टम् ॥ २२ ॥ ननु देहनाशे तदभ्यन्तरवर्तिनआत्मनः कुतोन विनाशोगृहदाहे तदन्तर्वर्तिपुरुषवदित्यतआह शस्त्राण्यस्यादीनि अतितीक्ष्णान्यपि एवं प्रकृतमा-त्मानं न छिन्दन्ति अवयवविभागेन द्विधाकर्तुं न शक्नुवन्ति तथा पावकोपिअतिप्रज्वलितोपि नैनं भस्मीकर्तुं शक्नोति नचैनमापोत्यन्तं वेग-

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय नवानि गृण्हाति नरोऽपराणि ॥ तथा शरीराणि विहाय जीर्णान्यन्यानि संयाति नवानि देही ॥ २२ ॥ नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ॥ न चैनं क्लेदयन्त्यापोन शोषयति मारुतः ॥ २३ ॥

वत्योपि आर्द्रीकरणेन विश्लिष्टावयवं कर्तुं शक्नुवन्ति मारुतोवायुरतिप्रबलोपि नैनं नीरसं कर्तुं शक्नोति सर्वनाशकाक्षेपे प्रकृते युद्धसमये शस्त्रादीनां प्रकृतत्वादययुत्यानुवादेनोपन्यासः पृथिव्यप्तेजोवायूनामेव नाशकत्वप्रसिद्धेस्तेषामेवोपन्यासोनाकाशस्य ॥ २३ ॥ श-स्त्रादीनां तन्नाशकत्वासामर्थ्ये तस्य तज्जनितनाशानर्हत्वे हेतुमाह यतोच्छेद्योऽयं अतोनैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि अदाह्योऽयं यतोऽतोनैनं दहति पावकः यतोक्लेद्योऽयं अतोनैनं क्लेदयन्त्यापः यतोशोष्योऽयं अतोनैनं शोषयति मारुतइति क्रमेण योजनीयं एवकारः प्रत्येकं संबध्यमानोऽच्छेद्यत्वाद्यवधारणार्थः चः समुच्चये हेतौ वा छेदाद्यनर्हत्वे हेतुमाह उत्तरार्धेन नित्योयं पूर्वापरकोटिरहि-तोतोऽनुत्पाद्यः असर्वगतत्वेह्यनित्यत्वं स्यात् यावद्विकारंतु विभागइति न्यायात् पराभ्युपगतपरमाण्वादीनामनभ्युपगमात् अयंतु सर्व-गतोविभुरतोनित्यएव एतेन प्राप्यत्वं पराकृतं यदि चायं विकारीस्यात्तदा सर्वगतोन स्यात् अयंतु स्थाणुरविकारी अतः सर्व-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

गतएव एतेन विकार्यत्वमपाकृतं यदि वायं चलः क्रियावान् स्यात् तदा विकारीस्यात् घटादिवत् अयंत्वचलोतोनविकारी एतेन संस्कार्यत्वं निराकृतं पूर्वावस्थापरित्यागेनावस्थान्तरापत्तिर्विक्रिया अवस्थैक्येपि चलनमात्रं क्रियेति विशेषः यस्मादेवं तस्मात् सनातनोऽयं सर्वदैकरूपः नकस्याअपि क्रियायाः कर्मेत्यर्थः उत्पत्त्याप्तिविकृतिसंस्कृत्यन्यतराक्रियाफलयोगे हि कर्मत्वंस्यात् अयंतु नित्यत्वान्नोत्पाद्यः अनित्यस्यैव घटादेरुत्पाद्यत्वात् सर्वगतत्वाच्च प्राप्यः परिच्छिन्नस्यैव घटादेः प्राप्यत्वात् स्थाणुत्वादविकार्यः विक्रियावतोघृतादेरेव विकार्यत्वात् अचलत्वादसंस्कार्यः सक्रियस्यैव दर्पणादेः संस्कार्यत्वात् तथा च श्रुतयः आकाशवत्सर्वगतश्च नित्यः वृक्षइव स्तब्धोदिवि तिष्ठत्येकः निष्कलं निष्क्रियं शान्तमित्यादयः यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्याअन्तरोयोप्सु तिष्ठनद्भ्योन्तरोयस्तेजसि तिष्ठंस्तेजसोन्तरोयोवायौ तिष्ठन्वायोरन्तरइत्याद्या च श्रुतिः सर्वगतस्य सर्वान्तर्यामितया तद-

अच्छेद्योयमदाह्योयमक्लेद्योशोष्यएव च॥ नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातनः ॥२४॥
अव्यक्तोऽयमचिन्त्योयमविकार्योऽयमुच्यते॥ तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचितुमर्हसि॥२५॥

विषयत्वं दर्शयति योहि शस्त्रादौ न तिष्ठति तं शस्त्रादयश्छिन्दन्ति अयंतु शस्त्रादीनां सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेन तत्रैवकस्तदन्तर्यामी अतः कथमेनं शस्त्रादीनि स्वव्यापारविषयीकुर्युरित्यभिप्रायः अत्र येन सूर्यस्तपति तेजसेद्धइत्यादिश्रुतयोनुसन्धेयाः सप्तमाध्याये च प्रकटीकरिष्यति श्रीभगवानिति दिक् ॥ २४ ॥ छेद्यत्वादिग्राहकप्रमाणाभावादपि तदभावइत्याह अव्यक्तोयमित्यर्धेन योहीन्द्रियगोचरोभवति सप्रत्यक्षत्वाद्व्यक्तइत्युच्यते अयंतु रूपादिहीनत्वान्न तथा अतोन प्रत्यक्षं तत्र छेद्यत्वादिग्राहकमित्यर्थः प्रत्यक्षाभावेप्यनुमानं स्यादित्यतआह अचिन्त्योयं चिन्त्योनुमेयस्तद्विलक्षणोयं क्वचित्प्रत्यक्षोहि वन्ह्यादिर्गृहीतव्याप्तिकस्य धूमादिदर्शनात् क्वचिदनुमेयोभवति अप्रत्यक्षेतु व्याप्तिग्रहणासंभवान्नानुमेयत्वमिति भावः अप्रत्यक्षस्यापीन्द्रियादेः सामान्यतोदृष्टानुमानविषयत्वं दृष्टमतआह अविकार्योयं यद्विक्रियावच्चक्षुरादिकं तत्स्वकार्यान्यथानुपपत्त्या कल्प्यमानमर्थापत्तेः सामान्यतोदृष्टानुमानस्य च विषयोभवति अयंतु न

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

विकार्योन विक्रियावानतोनार्थापत्तेः सामान्यतोदृष्टस्यवा विषयइत्यर्थः लौकिकशब्दस्यापि प्रत्यक्षादिपूर्वकत्वात्तन्निषेधेनैव निषेधः ननु वेदे-नैव तत्र छेद्यत्वादि ग्रहीष्यतइत्यतआह उच्यते वेदेन सोपकरणेन अच्छेद्योऽयमव्यक्तादिरूपएवायमुच्यते तात्पर्येण प्रतिपाद्यते अतोन वेदस्य तत्प्रतिपादकस्यापिछेद्यत्वादि प्रतिपादकत्वमित्यर्थः अत्र नैनं छिन्दन्ति इत्यत्र शस्त्रादीनां तन्नाशकसामर्थ्याभावउक्तः अच्छेद्योऽयमित्या-दौ तस्य छेदादिकर्मत्वायोग्यत्वमुक्तं अव्यक्तोऽयमित्यत्र तच्छेदादिग्राहकमानाभावउक्तइत्यपौनरुक्त्यं द्रष्टव्यं वेदाविनाशिनमित्यादीनां तु श्लोकानामर्थतःशब्दतश्च पौनरुक्त्यं भाष्यकृद्भिः परिहृतं दुर्बोधत्वादात्मवस्तुनः पुनः पुनः प्रसङ्गमापाद्य शब्दान्तरेण तदेव वस्तु निरू-पयति भगवन्वासुदेवः कथंनुनाम संसारिणां बुद्धिगोचरमापन्नं तत्त्वं संसारनिवृत्तये स्यादिति वदद्भिः एवं पूर्वोक्तयुक्तिभिरात्मनोनि-त्यत्वे निर्विकारत्वे च सिद्धे तव शोकोनोपपन्नइत्युपसंहरति तस्मादित्यर्धेन एतादृशात्मस्वरूपवेदनस्य शोककारणनिवर्तकत्वात्तस्मि-न्सति शोकोनोचितः कारणाभावे कार्याभावस्यावश्यकत्वात् तेनात्मानमविदित्वा यदन्वशोचस्तद्युक्तमेव आत्मानं विदित्वातु नानुशो-

अथ चैनं नित्यजातं नित्यं वा मन्यसे मृतं॥ तथापि त्वं महाबाहो नैवं शोचितुमर्हसि ॥२६॥

चितुमर्हसीत्यभिप्रायः ॥ २५ ॥ एवमात्मनोनिर्विकारत्वेनाशोच्यत्वमुक्तं इदानीं विकारवत्त्वमभ्युपेत्यापि श्लोकद्वयेनाशोच्यत्वं प्रतिपाद-यति भगवान् तत्रात्मा ज्ञानस्वरूपः प्रतिक्षणविनाशीति सौगताः देहएवात्मा सच स्थिरोप्यनुक्षणपरिणामी जायते नश्यतिचेति प्रत्यक्षसिद्ध-त्वेनैवदिति लोकायतिकाः देहातिरिक्तोपि देहेन सहैव जायतेनश्यति चेत्यन्ये सर्गाद्यकालएवाकाशवज्जायते देहभेदेप्यनुवर्तमानएवाकल्पस्था-यी नश्यति प्रलयइत्यपरे नित्यएवात्मा जायते म्रियतेचेति तार्किकाः तथाहि प्रेत्यभावोजन्म सचापूर्वदेहेन्द्रियादिसंबन्धः एवं मरण-मपि पूर्वदेहेन्द्रियादिविच्छेदः इदं चोभयं धर्माधर्मनिमित्तत्वात्तदाधारस्य नित्यस्यैव मुख्यं अनित्यस्यनुकृतहान्यकृताभ्यागमप्रसङ्गेन धर्मा-धर्माधारत्वानुपपत्तेर्नजन्ममरणे इति वदन्ति नित्यस्याप्यात्मनः कर्णशष्कुलीजन्मनाप्याकाशस्येव देहजन्मना जन्म तन्नाशाच्च मरणं तदुभयमौपाधिकममुख्यमेवेत्यन्ये तत्रानित्यत्वपक्षेपि शोच्यत्वमात्मनोनिषेधति अथेति पक्षान्तरे चोप्यर्थे यदि दुर्बोधत्वादात्मवस्तु-नोसकृच्छ्रवणेप्यवधारणासामर्थ्यान्मदुक्तपक्षानङ्गीकारेण पक्षान्तरमभ्युपैषि तत्राप्यनित्यत्वपक्षमेवाश्रित्य यद्येनमात्मानं नित्यजातं नित्य

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मृतं वा मन्यसे वा शब्दार्थे क्षणिकत्वपक्षे नित्यं प्रतिक्षणं पक्षान्तरे आवश्यकत्वान्नित्यं नियतं जातोयं मृतोयमिति लौकिकप्रत्ययवशेन यदि कल्पयसि तथापि हे महाबाहो पुरुषधौरेयेति सोपहासं कुमताभ्युपगमात् त्वय्येतादृशी कुदृष्टिर्न संभवतीति सानुकम्पं वा एवं अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसितावयमित्यादि यथा शोचसि एवं प्रकारं अनुशोकं कर्तुं स्वयमपि त्वं तादृशएव सन् नार्हसि योग्योनभवसि क्षणिकत्वपक्षे देहात्मवादपक्षे देहेन सह जन्म विनाशपक्षे च जन्मान्तराभावेन पापभयासंभवात् पापभयेनैव खलु त्वमनुशोचसि तच्चैतादृशे दर्शने नसंभवतीत्यर्थः क्षणिकत्वपक्षे च दृष्टमपि दुःखं न संभवति बन्धुविनाशदर्शित्वाभावादित्यधिकं पक्षान्तरे दृष्टदुःखनिमित्तं शोकमभ्यनुज्ञातुमेवंकारः दृष्टदुःखनिमित्तशोकसंभवेप्यदृष्टदुःखनिमित्तः शोकः सर्वथा नोचितइत्यर्थः प्रथमश्लोकस्य ॥ २६ ॥ नन्वात्मनआभूतसंप्लवस्थायित्वपक्षे नित्यत्वपक्षे दृष्टादृष्टदुःखसंभवात्तद्भयेन शोचामीत्यतआह द्वितीयश्लोकेन हि यस्मात् जातस्य स्वकृतधर्माधर्मादिवशाल्लब्धशरीरेन्द्रियसंबन्धस्य स्थिरस्यात्मनोध्रुवआवश्यकोमृत्युस्तच्छरीरादिविच्छेदः तदारम्भककर्मक्षयानिमित्तः

जातस्य हि ध्रुवोमृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्यच ॥ तस्मादपरिहार्येऽर्थे न त्वं शोचितुमर्हसि ॥२७॥

र्मक्षयानिमित्तः संयोगस्य वियोगावसानत्वात् तथा ध्रुवं जन्म मृतस्य च प्राग्देहकृतकर्मफलोपभोगार्थं सानुशयस्यैव प्रस्तुतत्वान्न जीवन्मुक्तेर्व्यभिचारः तस्मादेवमपरिहार्ये परिहर्तुमशक्येस्मिन् जन्ममरणलक्षणेर्थे विषये त्वमेवं विद्वान्न शोचितुमर्हसि तथा च वक्ष्यति ऋतेपि त्वां नभविष्यन्ति सर्वइति यदि हि त्वया युद्धेनाहन्यमानाएते जीवियुरेव तदा युद्धाय शोकस्तवोचितः स्यात् एते तु कर्मक्षयात्स्वयमेव म्रियन्तइति तत्परिहारासमर्थस्य तव दृष्टदुःखनिमित्तः शोकोनोचितइति भावः एवमदृष्टदुःखनिमित्तेपि शोके तस्मादपरिहार्येर्थे इत्येवोत्तरं युद्धाख्यं हि कर्म क्षत्रियस्य नियतमग्निहोत्रादिवत् यच्च युध्संप्रहारइत्यस्माद्धातोर्निष्पन्नं शत्रुप्राणवियोगानुकूलशस्त्रप्रहाररूपं विहितत्वादग्नीषोमीयादिहिंसावन्न प्रत्यवायजनकं तथा च गौतमः स्मरति नदोषोहिंसायामाहवेन्यत्र व्यश्वासारथ्यनायुधकृतांजलीप्रकीर्णकेशपराङ्मुखोपविष्टस्थलवृक्षारूढदूतगोब्राह्मणवादिभ्यइति ब्राह्मणग्रहणं चात्रायोद्धब्राह्मणविषयं गवादिप्रायपाठादितिस्थितं एतच्च सर्वं स्वधर्ममपि चावेक्ष्येत्यत्र स्पष्टीकरिष्यते तथा च युद्धलक्षणेर्थेग्निहोत्रादिवद्विहितत्वादपरिहार्ये परिहर्तुमशक्ये

For Private and Personal Use Only

तदकरणे प्रत्यवायप्रसङ्गात् त्वमदृष्टदुःखभयेन शोचितुं नार्हसीति पूर्ववत् यदि तु युद्धाख्यं कर्म काम्यमेव 'यआहवेषु युध्यन्ते भूम्यर्थमपराङ्मुखाः अकुटैरायुधैर्यान्ति ते स्वर्गं योगिनोयथेति' याज्ञवल्क्यवचनात् हतोवा प्राप्स्यसे स्वर्गं जित्वा वाभोक्ष्यसे महीमिति भगवद्वचनाच्च तदापि प्रारब्धस्य काम्यस्यापि अवश्यपरिसमापनीयत्वेन नित्यतुल्यत्वात् त्वया च युद्धस्य प्रारब्धत्वादपरिहार्यत्वं तुल्यमेव अथवा आत्मनित्यत्वपक्षएव श्लोकद्वयं अर्जुनस्य परमास्तिकस्य वेदबाह्यमताभ्युपगमासंभवात् अक्षरयोजना तु नित्यश्चासौ देहेन्द्रियादिसंबन्धवशाज्जातश्चेति नित्यजातस्तं एनमात्मानं नित्यमपि सन्तं जातं चेन्मन्यसे तथा नित्यमपि सन्तं मृतं चेन्मन्यसे तथापि त्वं नानुशोचितुमर्हसीति प्रतिज्ञाय हेतुमाह जातस्य हीत्यादिना नित्यस्य जातत्वं मृतत्वं च प्राग्व्याख्यातं स्पष्टमन्यत् भाष्यमप्यस्मिन् पक्षे योजनीयम् ॥ २७॥ तदेवं सर्वप्रकारेणात्मनोऽशोच्यत्वमुपपादितं अथेदानीमात्मनोऽशोच्यत्वेपि भूतसङ्घातात्मकानि शरीराण्युद्दिश्यशोचामीत्यर्जुनाशङ्कामपनुदति भगवान् आदौ जन्मनः प्राक् अव्यक्तानि अनुपलब्धानि पृथिव्यादिभूतमयानि शरीराणि मध्ये जन्मानन्तरं

अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ॥ अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना ॥ २८ ॥

मरणात्प्राक् व्यक्तानि उपलब्धानि सन्ति निधने पुनरव्यक्तान्येव भवन्ति यथा स्वप्नेन्द्रजालादौ प्रतिभासमात्रजीवनानि शुक्तिरूप्यादिवन्नतु ज्ञानात् प्रागूर्ध्वं वा स्थितानि दृष्टिसृष्ट्याभ्युपगमात् तथा चादावन्ते च यन्नास्ति वर्तमानेपि तत्तथेति न्यायेन मध्येपि न सन्त्येवैतानि नासतोविद्यते भावइति प्रागुक्तेश्च एवंसति तत्र तेषु मिथ्याभूतेष्वत्यन्ततुच्छेषु भूतेषु का परिदेवना को वा दुःखप्रलापःनकोप्युचितइत्यर्थः न हि स्वप्ने विविधान्बन्धूनुपलभ्य प्रतिबद्धस्तद्विच्छेदेन शोचति पृथग्जनोपि एतदेवोक्तं पुराणे अदर्शनादापतितः पुनश्चादर्शनं गतः भूतसङ्घइति शेषः तथा च शरीराण्युद्दिश्य शोकोनोचितइति भावः आकाशादिमहाभूताभिप्रायेण वा श्लोकोयोज्यः अव्यक्तमव्याकृतमविद्योपहितचैतन्यमादिः प्रागवस्थायेषां तानि तथा व्यक्तं नामरूपाभ्यामेवाविद्याकाभ्यां प्रकटीभूतं नतु स्वेन परमार्थसदात्मना मध्यस्थित्यवस्था येषां तादृशानि भूतानि आकाशादीनि अव्यक्तनिधनान्येव अव्यक्ते स्वकारणे मृदीव घटादीनां निधनं प्रलयोयेषां तेषु का परिदेवनेति पूर्ववत् तथा च श्रुतिः तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमासीत्तन्नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियतेत्यादिरव्यक्तोपादानतां सर्वस्य प्रपञ्चस्य दर्शयति लयस्थानं तु तस्या-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

र्थसिद्धं कारणएव कार्यत्वस्य दर्शनात् ग्रन्थान्तरे विस्तरः तथाचाज्ञानकल्पितत्वेन तुच्छान्याकाशादिभूतान्यप्युद्दिश्य शोकोनोचित-
श्चेत्तत्कार्याण्युद्दिश्य नोचितइति किमुवक्तव्यमितिभावः अथवा सर्वदा तेषामव्यक्तरूपेण विद्यमानत्वाद्विच्छेदाभावेन तन्निमित्तः प्रलापो-
नोचितइत्यर्थः भारतेत्यनेन संबोधयन् शुद्धवंशोद्भवत्वेन शास्त्रीयमर्थं प्रतिपत्तुमर्होसि किमिति न प्रतिपद्यसइति सूचयति ॥ २८ ॥
ननु विद्वांसोपि बहवः शोचन्ति तत् किं मामेव पुनः पुनरेवमुपालभसे अन्यच्च वक्तुरेव हि तज्जाड्यं श्रोता यत्र न बुध्यतइति न्या-
यात्त्वदुक्तार्थाप्रतिपत्तिरपि मम न दोषः तत्रान्येषामपि तवेवात्मापरिज्ञानादेव शोकः आत्मप्रतिपादकशास्त्रार्थापत्तिश्च तत्राप्यन्येषामिव
त्वाशयदोषादिति नोक्तदोषद्वयमित्याभप्रेत्यात्मनोदुर्विज्ञेयतामाह एनं प्रकृतं देहिनं आश्चर्येणाद्भुतेन तुल्यतया वर्तमानं आविद्यकनाना-
विधविरुद्धधर्मवत्तया सन्तमप्यसन्तमिव स्वप्रकाशचैतन्यरूपमपि जडमिवानन्दघनमपि दुःखितमिव निर्विकारमपि सविकारमिव नित्य-
मप्यनित्यमिव प्रकाशमानमप्यप्रकाशमानमिव ब्रह्माभिन्नमपि तद्भिन्नमिव मुक्तमपि बद्धमिवाद्वितीयमपि सद्वितीयमिव संभावितवि-

आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेनमाश्चर्यवद्वदति तथैव चान्यः ॥ आश्चर्यवच्चैनमन्यः शृणोति श्रु-
त्वाप्येनं वेद नचैव कश्चित् ॥ २९ ॥

चित्रानेकाकारप्रतीतिविषयं पश्यति शास्त्राचार्योपदेशाभ्यां आविद्यकसर्वद्वैतनिषेधेन परमात्मस्वरूपमात्राकारायां वेदान्तमहावाक्यज-
न्यायां सर्वसुकृतफलभूतायामन्तःकरणवृत्तौ प्रतिफलितं समाधिपरिपाकेन साक्षात्करोति कश्चित् श शमदमादिसाधनसंपन्नचरमशरीरः
कश्चिदेव ननु सर्वः तथा कश्चिदेनं यत्पश्यति तदाश्चर्यवदिति क्रियाविशेषणं आत्मदर्शनमप्याश्चर्यवदेव यत्स्वरूपतोमिथ्याभूतमपि सत्य-
स्यव्यञ्जकं आविद्यकमप्यविद्याया विघातकं अविद्यामुपघ्नं तत्कार्यतया स्वात्मानमप्युपहन्तीति तथा यः कश्चिदेनं पश्यति सऽआश्चर्य-
वदिति कर्तृविशेषणं यतोसौ निवृत्ताविद्यातत्कार्योपि प्रारब्धकर्मप्राबल्यात्तद्वानिव व्यहरति सर्वदा समाधिनिष्ठोपि व्युत्तिष्ठति व्युत्थितोपि पुनः
समाधिमनुभवतीति प्रारब्धकर्मवैचित्र्याद्विचित्रचरित्रः प्राप्तदुःप्रापज्ञानत्वात्सकललोकस्पृहणीयोऽतआश्चर्यवदेव भवति तदेतत्त्रयमाश्चर्य-
मात्मा तज्ज्ञानं तज्ज्ञाताचेति परमदुर्विज्ञेयमात्मानं त्वं कथमनायासेन जानीयाइत्याभिप्रायः एवमुपदेष्टुरभावादप्यात्मा दुर्विज्ञेयः योह्यात्मा-
नं जानाति सएव तमन्यस्मै ध्रुवं ब्रूयात् अज्ञस्योपदेष्टृत्वासंभवात् जानंस्तु समाहितचित्तः प्रायेण कथं ब्रवीतु व्युत्थितचित्तोपि परेण ॥ २३ ॥

For Private and Personal Use Only

ज्ञातुमशक्यः यथा कथंचिज्ज्ञातोपि लाभपूजाख्यात्यादिप्रयोजनानपेक्षत्वान्नब्रवीत्येव कथंचित्कारुण्यमात्रेण ब्रुवंस्तु परमेश्वरवदत्यन्तदुर्लभ-
एवेत्याह आश्चर्यवद्वदति तथैव चान्यइति यथा जानाति तथैव वदति एनमित्यनुकर्षणार्थश्चकारः सचान्यः सर्वज्ञजनविलक्षणः
ननु यः पश्यति ततोन्यइति व्याघातात् तत्रापि कर्मणि क्रियायां कर्तरि चाश्चर्यवदिति योज्यं तत्र कर्मणः कर्तुश्च प्रागाश्चर्यत्वं व्याख्यातं
क्रियायास्तु व्याख्यायते सर्वशब्दावाच्यस्य शुद्धस्यात्मनोयद्वचनं तदाश्चर्यवत् तथा च श्रुतिः 'यतोवाचोनिवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सहेति'
केनापि शब्देनावाच्यस्य शुद्धस्यात्मनोविशिष्टशक्तेन पदेन जहदजहत्स्वार्थलक्षणया कल्पितसंबन्धेन लक्ष्यतावच्छेदकमन्तरेणैव प्रतिपा-
दनं तदपि निर्विकल्पकसाक्षात्काररूपमत्याश्चर्यमित्यर्थः अथवा विना शक्तिं विना लक्षणां विना संबन्धान्तरं सुषुप्तोत्थापकवाक्यव-
त्तत्त्वमस्यादिवाक्येन यदात्मतत्त्वप्रतिपादनं तदाश्चर्यवत् शब्दशक्तेरचिन्त्यत्वात् नचविना संबन्धं बोधनेति प्रसङ्गः लक्षणापक्षेपि तु-
ल्यत्वात् शक्यसंबन्धरूपानेकसाधारणत्वात् तात्पर्यविशेषान्नियमइतिचेत् तस्यापि सर्वान्प्रत्यविशेषात् कश्चिदेव तात्पर्यविशेषमवधा-
रयति न सर्वइतिचेत् हन्त तर्हि पुरुषगतएव कश्चिद्विशेषोनिर्दोषत्वरूपोनियामकः सचास्मिन्पक्षेपि न दण्डवारितः तथा च यादृशस्य शुद्धान्तः
करणस्य तात्पर्यानुसन्धानपुरःसरं लक्षणया वाक्यार्थबोधोभवद्भिरङ्गीक्रियते तादृशस्यैव केवलः शब्दविशेषोखण्डसाक्षात्कारं विनापि
संबन्धेन जनयतीति किमनुपपन्नं एतस्मिन्पक्षे शब्दवृत्त्यविषयत्वाद्यतोवाचोनिवर्तन्तइति सुतरामुपपन्नं अयं च भगवदभिप्रायोवार्ति-
ककारैः प्रपञ्चितः दुर्बलत्वादविद्याया आत्मत्वाद्बोधरूपिणः शब्दशक्तेरचिन्त्यत्वाद्विद्मस्तं मोहहानतः अगृहीत्वैव संबन्धमभिधानाभिधेययोः
हित्वा निद्रां प्रबुध्यन्ते सुषुप्ते बोधिताः परैः जाग्रद्वन्न यतः शब्दं सुषुप्तो वेत्ति कश्चन ध्वस्तेऽतोज्ञानतोऽज्ञाने ब्रह्मास्मीति भवेत्फलं अविद्या-
घातिनः शब्दाद्याहं ब्रह्मेति धीर्भवेत् नश्यत्यविद्यया सार्धं हत्वा रोगमिवौषधमित्यादिना ग्रन्थेन तदेवं वचनविषयस्य वक्तुर्वचनक्रियाया
आत्याश्चर्यरूपत्वादात्मनोदुर्विज्ञानत्वमुक्त्वा श्रोतुर्दुर्लभत्वादपि तदाह आश्चर्यवच्चैनमन्यः शृणोति श्रुत्वाप्येनं वेदेति अन्योद्रष्टुर्वक्तुश्च
मुक्ताद्विलक्षणो मुमुक्षुर्वक्तारं ब्रह्मविदं विधिवदुपसृत्य एनं शृणोति श्रवणाख्यविचारविषयीकरोति वेदान्तवाक्यतात्पर्यनिश्चयेनावधारय-
तीति यावत् श्रुत्वा चैनं मनननिदिध्यासनपरिपाकाद्वेदापि साक्षात्करोत्यपि आश्चर्यवत् तथा चाश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेनमिति व्याख्यातं
अत्रापि कर्तुराश्चर्यरूपत्वं अनेकजन्मानुष्ठितसुकृतक्षालितमनोमलतयातिदुर्लभत्वात् तथा च वक्ष्यति 'मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये
यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतइति' श्रवणायापि बहुभिर्योनलभ्यः शृण्वन्तोपि बहवोयन्न विद्युः आश्चर्योस्य वक्ता कुशलोस्य लब्धा

आश्चर्योज्ञाता कुशलानुशिष्टइति श्रुतेश्च एवं श्रवणश्रोतव्ययोराश्चर्यत्वं व्याख्येयं ननु यः श्रवणमननादिकं करोति सः आत्मानं वेदेति किमाश्चर्यमतआह नचैव कश्चिदिति चकारः क्रियाकर्मपदयोरनुषङ्गार्थः कश्चिदेनं नैव वेद श्रवणादिकं कुर्वन्नपि तदकुर्वंस्तु नवेदेति किमु वक्तव्यं ऐहिकमप्रस्तुतप्रतिबन्धेन तद्दर्शनादिति न्यायात् उक्तं च वार्त्तिककारैः 'कुतस्तज्ज्ञानमिति चेत्तद्धि बन्धपरिक्षयात् असावपि च भूतो वा भावी वा वर्तते थवेति' श्रवणादिकुर्वतामपि प्रतिबन्धपरिक्षयादेव ज्ञानं जायते अन्यथा तु न सच प्रतिबन्धपरिक्षयः कस्यचिद्भूतएव यथा हिरण्यगर्भस्य कस्यचिद्भावी यथा वामदेवस्य कस्यचिद्वर्तते यथा श्वेतकेतोः तथा च प्रतिबन्धक्षयस्यातिदुर्लभत्वात् ज्ञानमुत्पद्यते पुंसां क्षयात्पापस्य कर्मणइति स्मृतेश्च दुर्विज्ञेयोऽयमात्मेति निर्गलितोर्थः यदि तु-श्रुत्वाप्येनं वेद न चैवकश्चिदित्येवव्याख्यायेत तदा आश्चर्योज्ञाता कुशलानुशिष्टइति श्रुत्यैकवाक्यता न स्यात् यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतइति भगवद्वचनविरोधश्चेति विद्वद्भिरविनयः क्षन्तव्यः अथवा नचैव कश्चिदित्यस्य सर्वत्र संबन्धः कश्चिदेनं न पश्यति न वदति न शृणोति श्रुत्वापि न वेत्ति पञ्चप्रकाराउक्ताः कश्चित्पश्यत्येव न वदति कश्चित्पश्यति च वदति च कश्चित्तद्वचनं

देही नित्यमवध्योयं देहे सर्वस्य भारत॥तस्मात्सर्वाणि भूतानि न त्वं शोचितुमर्हसि ॥३०॥

शृणोति च तदर्थं जानाति च कश्चिच्छ्रुत्वापि न जानाति च कश्चित्तु सर्वबहिर्भूतइति अविद्वत्पक्षे तु असंभावनाविपरीतभावनाभिभूतत्वादाश्चर्यतुल्यत्वं दर्शनवदनश्रवणेष्विति निगदव्याख्यातः श्लोकः चतुर्थपादे तु दृष्ट्वोक्त्वा श्रुत्वापीति योजना॥ २९ ॥ इदानीं सर्वप्राणिसाधारणभ्रमनिवृत्तिसाधनमुक्तमुपसंहरति सर्वस्य प्राणिजातस्य देहे वध्यमानेप्ययं देही लिङ्गदेहोपाधिरात्मा वध्योन भवतीति नित्यं नियतं यस्मात् तस्मात्सर्वाणि भूतानि स्थूलानि सूक्ष्माणिच भीष्मादिभावापन्नान्युद्दिश्य त्वं न शोचितुमर्हसि स्थूलदेहस्याशोच्यत्वमपरिहार्यत्वात् लिङ्गदेहस्याशोच्यत्वमात्मवदेवावध्यत्वादिति न स्थूलदेहस्य लिङ्गदेहस्यात्मनोवा शोच्यत्वं युक्तमितिभावः ॥ ३० ॥ तदेवं स्थूलसूक्ष्मशरीरद्वयतत्कारणाविद्याख्योपाधित्रयाविवेकेन मिथ्याभूतस्यापि संसारस्य सत्यत्वात्मधर्मत्वादिप्रतिभासरूपं सर्वप्राणिसाधारणमर्जुनस्य भ्रमं निराकर्तुमुपाधित्रयाविवेकेनात्मस्वरूपमभिहितवान् संप्रति युद्धाख्ये स्वधर्मे हिंसादिबाहुल्येनाधर्मत्वप्रतिभासरूपमर्जुनस्यैव

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

करुणादिदोषनिबन्धनमसाधारणं भ्रमं निराकर्तुं हिंसादिमत्त्वेऽपि युद्धस्य स्वधर्मत्वेनाधर्मत्वाभावं बोधयति भगवान् न केवलं परमार्थतत्त्वमेवावेक्ष्य किन्तु स्वधर्ममपि क्षत्रियधर्ममपि युद्धापराङ्मुखत्वरूपं अवेक्ष्य शास्त्रतः पर्यालोच्य विकम्पितुं विचलितुं धर्मादधर्मत्वभ्रान्त्या निवर्तितुं नार्हसि तत्रैवं सति श्रेयो न पश्यामीत्यादिना नरके नियतं वासो भवतीत्यन्तेन युद्धस्य पापहेतुत्वं त्वया यदुक्तं कथं भीष्ममहं सङ्ख्य इत्यादिना च गुरुवधब्रह्मवधाद्यकरणं यदभिसंहितं तत्सर्वं धर्मशास्त्रापर्यालोचनादेवोक्तं कस्मात् हि यस्मात् धर्म्यात् अपराङ्मुखत्वधर्मादनपेतात् युद्धादन्यत् क्षत्रियस्य श्रेयःसाधनं न विद्यते युद्धमेव हि पृथिवीजयद्वारेण प्रजारक्षणब्राह्मणशुश्रूषादिक्षात्रधर्मनिर्वाहकमिति तदेव क्षत्रियस्य प्रशस्ततरमित्यभिप्रायः तथा चोक्तं पराशरेण 'क्षत्रियो हि प्रजारक्षन् शस्त्रपाणिः प्रदण्डवान् निर्जित्य परसैन्यानि क्षितिं धर्मेण पालयेत्' मनुनापि 'समोत्तमाधमैराजा त्वाहूतः पालयन् प्रजाः न निवर्तेत संग्रामात् क्षात्रं धर्ममनुस्मरन् सङ्ग्रामेष्वनिवर्तित्वं प्रजानां चैव पालनं शुश्रूषा ब्राह्मणानां च राज्ञः श्रेयस्करं परम्' इत्यादिना राजशब्दश्च क्षत्रियजातिमात्रवाचीति स्थितमेवेष्ट्य-

स्वधर्ममपि चावेक्ष्य न विकम्पितुमर्हसि॥ धर्म्याद्धि युद्धाच्छ्रेयोऽन्यत्क्षत्रियस्य न विद्यते ॥३१॥

धिकरणे तेन भूमिपालस्यैवायं धर्म इति न भ्रमितव्यं उदाहृतवचनेऽपि क्षत्रियो हीति क्षात्रं धर्ममिति च स्पष्टं लिङ्गं तस्मात्क्षत्रियस्य युद्धं प्रशस्तो धर्म इति साधु भगवताभिहितं अपशब्दो वा अन्ये गोभ्यः पशुभ्योऽश्वा इतिवत्प्रशंसालक्षणया युद्धादन्यच्छ्रेयःसाधनं न विद्यत इत्युक्तमिति न दोषः एतेन युद्धादप्रशस्ततरं किंचिदनुष्ठातुं ततो निवृत्तिरुचितेति निरस्तं न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहव इत्येतदपि ॥ ३१ ॥ ननु युद्धस्य कर्तव्यत्वेऽपि न भीष्मद्रोणादिभिर्गुरुभिः सह तत्कर्तुमुचितमतिगर्हितत्वादित्याशङ्क्याह यदृच्छया स्वप्रयत्नव्यतिरेकेण चोपपन्नं अप्रार्थनयैवोपस्थितं ईदृशं भीष्मद्रोणादिवीरपुरुषप्रतियोगिकं कीर्तिराज्यलाभदृष्टफलसाधनं युद्धं ये क्षत्रियाः प्रतियोगित्वेन लभन्ते ते सुखिनः सुखभाज एव जये सति यशसैव यशसो राज्यस्य च लाभात् पराजये त्वतिशीघ्रमेव स्वर्गस्य लाभादित्याह स्वर्गद्वारमपावृतमिति अप्रतिबद्धं स्वर्गसाधनं युद्धं अव्यवधानेनैव स्वर्गजनकं ज्योतिष्टोमादिकं तु चिरतरेण देहपातस्य प्रतिबन्धाभावस्य चापेक्षणादित्यर्थः स्वर्गद्वारमित्यनेन श्येनादिवत्प्रत्यवायशङ्का परिहृता दृष्टे नाहत्यो हि विहिता अपि फलदोषेण दुष्टाः तत्फलस्य शत्रुवधस्य

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

न हिंस्यात्सर्वभूतानि ब्राह्मणं न हन्यादित्यादिशास्त्रनिषिद्धस्य प्रत्यवायजनकत्वात् फले विध्यभावाच्च न विधिस्पृष्टे निषेधानवकाशइति न्यायावतारः युद्धस्यापि फलं स्वर्गः सच न निषिद्धः तथा च मनुः 'आहवेषु मिथोन्योन्यं जिघांसन्तोमहीक्षितः युध्यमानाः परं शक्त्या स्वर्गं यान्त्यपराङ्मुखाइति' युद्धंतु अग्नीषोमीयाद्यालम्भवद्विहितत्वान्न निषेधेन स्प्रष्टुं शक्यते षोडशिग्रहणादिवत् ग्रहणाग्रहणयोस्तुल्यबलतया विकल्पवत्सामान्यशास्त्रस्य विशेषशास्त्रेण सङ्कोचसंभवात् तथा च विधिस्पृष्टे निषेधानवकाशइति न्यायाद्युद्धं न प्रत्यवायजनकं नापि भीष्मद्रोणादिगुरुब्राह्मणादिवधनिमित्तोदोषः तेषामाततायित्वात् दुक्तं मनुना 'गुरुं वा बालवृद्धौ वा ब्राह्मणंवा बहुश्रुतं आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् आततायिनमायान्तमपि वेदाङ्गपारगं जिघांसन्तं जिघांसीयान्न तेन ब्रह्महा भवेत् नाततायिवधे दोषोहन्तुर्भवति कश्चनेत्यादि ननु स्मृत्योर्विरोधे न्यायस्तु बलवान्व्यवहारतः अर्थशास्त्रात्तु बलवद्धर्मशास्त्रमिति स्थितिरिति याज्ञवल्क्यवचनात् आततायिब्राह्मणवधेपि प्रत्यवायोस्त्येव ब्राह्मणंन हन्यादिति हि दृष्टप्रयोजनानपेक्षत्वाद्धर्मशास्त्रं जिघांसन्तं जिघांसीयान्न तेन ब्रह्महा

यदृच्छया चोपपन्नं स्वर्गद्वारमपावृतं ॥ सुखिनः क्षत्रियाः पार्थ लभन्ते युद्धमीदृशं ॥ ३२ ॥

भवेत् इति च स्वजीवनार्थत्वादर्थशास्त्रं अत्रोच्यते ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभेत इतिवद्युद्धविधायकमपि धर्मशास्त्रमेव सुखदुःखे समे कृत्वेत्यत्र दृष्टप्रयोजनानपेक्षत्वस्य वक्ष्यमाणत्वात् याज्ञवल्क्यवचनंतु दृष्टप्रयोजनोद्देश्यककूटयुद्धादिकृतवधविषयमित्यदोषः मिताक्षराकारस्तु धर्मार्थसन्निपातेर्थग्राहिणएतदेवेति द्वादशवार्षिकप्रायश्चित्तस्यैतच्छब्दपरामृष्टस्यापस्तम्बेन विधानान्मित्रलब्धाद्यर्थशास्त्रानुसारेण चतुष्पाद्व्यवहारे शत्रोरपि जये धर्मशास्त्रातिक्रमोन कर्तव्यइत्येतत्परं वचनमेतदित्याह भवत्वेवं न नो हानिः तदेवं युद्धकरणे सुखोक्तेःस्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधवेत्यर्जुनोक्तमपाकृतम् ॥ ३२ ॥ ननु नाहं युद्धफलकामः नकाङ्क्षे विजयं कृष्ण अपि त्रैलोक्यराज्यस्येत्युक्त्वा तत्कथं मया कर्तव्यमित्याशङ्क्याकरणे दोषमाह अथेति पक्षान्तरे इमं भीष्मद्रोणादिवीरपुरुषप्रतियोगिकं धर्म्यं हिंसादिदोषेणादुष्टं सतां धर्मादनपेतमिति वा सच मनुना दर्शितः 'न कूटैरायुधैर्हन्याद्युध्यमानोरणे रिपून् न कर्णिभिर्नापि दिग्धैर्नाग्निज्वलिततेजनैः न च हन्यात्स्थलारूढं नक्लीबं न कृताञ्जलिम् न मुक्तकेशं नासीनं न तवास्मीति वादिनं न सुप्तं न विसन्नाहं न नग्नं न निरायुधम् नायुध्यमान

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

पश्यन्तं न परेण समागतं नायुधव्यसनप्राप्तं नार्तं नातिपरिक्षतं न भीतं न परावृत्तं सतां धर्ममनुस्मरन्निति' सतां धर्ममुल्लङ्घ्य युध्यमानोऽहि पापीयान्स्यात् त्वं तु परैराहूतोऽपि सद्धर्मोपेतमपि सङ्ग्रामं युद्धं न करिष्यसि धर्मलोलोकतो वा भीतः परावृत्तोऽभविष्यसि चेत् ततो-निर्जित्य परसैन्यानि क्षितिं धर्मेण पालयेदित्यादिशास्त्रविहितस्य युद्धस्याकरणात्स्वधर्मं हित्वाऽननुष्ठाय कीर्तिं च महादेवादिसमागमनिमित्तां हित्वा न निवर्तेत सङ्ग्रामादित्यादिशास्त्रनिषिद्धसङ्ग्रामनिवृत्त्या च रणजन्यं पापमेव केवलमवाप्स्यसि ननु धर्मं कीर्तिं चेत्यभिप्रायः अथवा अनेकजन्मार्जितं धर्मं त्यक्त्वा राजकृतं पापमेवाप्स्यसीत्यर्थः यस्मात्त्वां परावृत्तमेते दुष्टा अवश्यं हनिष्यन्ति अतः परावृत्तहतःसन् चिरोपार्जितनिजसुकृतपरित्यागेन परोपार्जितदुष्कृतमात्रभाङ्माभूरित्यभिप्रायः तथा च मनुः 'यस्तुभीतः परावृत्तः सङ्ग्रामे हन्यते परैः भर्तुर्यद्दुष्कृतं किंचित्तत्सर्वं प्रतिपद्यते यच्चास्य सुकृतं किंचिदमुत्रार्थमुपार्जितं भर्ता तत्सर्वमादत्ते परावृत्तहतस्य तु' इति याज्ञवल्क्योऽपि 'राजा

अथचेत्त्वमिमं धर्म्यं संग्रामं न करिष्यसि ॥ ततः स्वधर्मं कीर्तिंच हित्वा पापमवाप्स्यसि ॥ ३३ ॥ अकीर्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति तेऽव्ययाम् ॥ सम्भावितस्य चाकीर्तिर्मरणादतिरिच्यते ॥ ३४ ॥

सुकृतमादत्ते हतानां विपलायिनामिति' तेन यदुक्तं 'पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः एतान्न हन्तुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदनेति' तन्निराकृतं भवति ॥ ३३ ॥ एवं कीर्तिधर्मयोरिष्टयोरप्राप्तिरनिष्टस्य च पापस्य प्राप्तिर्युद्धपरित्यागे दर्शिता तत्र पापाख्यमनिष्टं व्यवधानेन दुःखफलदमामुत्रिकत्वात् शिष्टगर्हालक्षणं त्वनिष्टमासन्नफलदमत्यसह्यमित्याह भूतानि देवर्षिमनुष्यादीनि ते तव अव्ययाम् दीर्घकालामकीर्तिं न धर्मात्मायं न शूरोयमित्येवंरूपां कथयिष्यन्त्यन्योन्यं कथाप्रसङ्गे कीर्तिधर्मनाशसमुच्चयार्थौ निपातौ न केवलं कीर्तिधर्मौ हित्वा पापं प्राप्स्यसि अपि तु अकीर्तिंच प्राप्स्यसि न केवलं त्वमेवतां प्राप्स्यसि अपितु भूतान्यपि कथयिष्यन्तीति वा निपातयोरर्थः ननु युद्धे स्वमरणसन्देहात्तत्परिहारार्थमकीर्तिरपि सोढव्या आत्मरक्षणस्यात्यन्तापेक्षितत्वात् तथा चोक्तं शान्तिपर्वणि 'साम्ना दानेन भेदेन समस्तैरथ वा पृथक् विजेतुं प्रयतेतारीन्न युध्येत कदाचन अनित्योविजयोयस्मात् दृश्यते युध्यमानयोः पराजयश्च सङ्ग्रामे तस्माद्युद्धं वि-

For Private and Personal Use Only

वर्जयेत् त्रयाणामप्युपायानां पूर्वोक्तानामसंभवे' तथा युध्येत संपन्नो विजयेत रिपून्यथेति' एवमेव मनुनाप्युक्तं तथा च मरणभीतस्य किम-कीर्तिदुःखमिति शङ्कामपनुदति संभावितस्य धर्मात्मा शूरइत्येवमादिभिरनन्यलभ्यैर्गुणैर्बहुमतस्य जनस्याकीर्तिर्मरणादप्यतिरिच्यते अधिका भवति चोइतौ एवं यस्मात् अतोऽकीर्तेर्मरणमेव वरं न्यूनत्वात् त्वमप्यतिसंभावितोऽसि महादेवादिसमागमेन अतोनाकीर्तिदुःखं सोढुं शक्ष्यसीत्यभिप्रायः उदाहृतवचनं त्वर्थशास्त्रत्वान्न निवर्तेत सङ्ग्रामादित्यादिधर्मशास्त्राद्दुर्बलमितिभावः ॥ ३४ ॥ ननूदासीनानामां निन्दन्तु-नाम भीष्मद्रोणादयस्तु महारथाः कारुणिकत्वेन स्तोष्यन्ति मामित्यतआह कर्णादिभ्योभयाद्युद्धान्निवृत्तं न कृपयेति त्वां मंस्यन्ते भीष्मद्रो-णदुर्योधनादयोमहारथाः ननु ते मां बहु मन्यमानाः कथं भीतं मंस्यन्तइत्यतआह येषामेव भीष्मादीनां त्वं बहुमतोबहुभिर्गुणैर्यु-

भयाद्रणादुपरतं मंस्यन्ते त्वां महारथाः ॥ येषां च त्वं बहुमतोभूत्वा यास्यसि लाघ-वम् ॥ ३५ ॥ अवाच्यवादांश्च बहून्वदिष्यन्ति तवाहिताः ॥ निन्दन्तस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं नु किम् ॥ ३६ ॥

क्तोयमर्जुनइत्येवं मतः तत्र त्वां महारथाभयादुपरतं मंस्यन्तइत्यन्वयः अतोभूत्वा युद्धादुपरतइति शेषः लाघवं अनादरविषयत्वं यास्यसि प्राप्स्यसि सर्वेषामिति शेषः येषामेव त्वं प्राग्बहुमतोऽभूस्तेषामेव तादृशोभूत्वा लाघवं यास्यसीति वा ॥ ३५ ॥ ननु भीष्मा-दयोमहारथान बहु मन्यन्तां दुर्योधनादयस्तु शत्रवोबहु मंस्यन्ते मां युद्धनिवृत्त्या तदुपकारित्वादित्यतआह तवासाधारणं यत्सामर्थ्यं लोकप्र-सिद्धं तन्निन्दन्तस्तव शत्रवोदुर्योधनादयः अवाच्यान् वादान् वचनानर्हान् षण्ढतिलादिरूपानेव शब्दान्बहूननेकप्रकारान् वदिष्यन्ति ननु बहु मंस्यन्तइत्यभिप्रायः ननु भीष्मद्रोणादिवधप्रयुक्तं कष्टतरं दुःखमसहमानोयुद्धान्निवृत्तः शत्रुकृतं सामर्थ्यनिन्दनादिदुःखं सोढुं शक्ष्यामीत्यतआह ततः तस्मान्निन्दाप्राप्तिदुःखात् किंनु दुःखतरं ततोधिकं किमपि दुःखं नास्तीत्यर्थः ॥ ३६ ॥

For Private and Personal Use Only

ननु तर्हि युद्धे गुर्वादिवधवशान्मध्यस्थकृता निन्दा ततोनिवृत्तौ तु शत्रुकृतानिन्देत्युभयतः पाशारज्जुरित्याशङ्क्य जये पराजये च लाभश्चैव्यायुद्धार्थमेवोत्थानमावश्यकमित्याह स्पष्टं पूर्वार्धं यस्मादुभयथापि ते लाभस्तस्मात् जेष्यामि शत्रून् मरिष्यामि वेति कृत-निश्चयः सन् युद्धायोत्तिष्ठ अन्यतरफलसन्देहेऽपि युद्धकर्तव्यतायानिश्चितत्वात् एतेन नचैतद्विद्मः कतरन्नोगरीयइत्यादि परिहृतम् ॥ ३७ ॥ नन्वेवं स्वर्गमुद्दिश्य युद्धकरणे तस्य नित्यत्वव्याघातः राज्यमुद्दिश्य युद्धकरणे त्वर्थशास्त्रत्वाद्धर्मशास्त्रापेक्षया दौर्बल्यं स्यात् ततश्च काम्य-स्याकरणे कुतः पापं दृष्टार्थस्य गुरुब्राह्मणादिवधस्य कुतोधर्मत्वं तथा चाथ चेदिति श्लोकार्थोव्याहतइति चेत् तत्राह समताकरणं रागद्वेषरा-हित्यं सुखे तत्कारणे लाभे तत्कारणे जये च रागमकृत्वा एवं दुःखे तद्धेतावलाभे तद्धेतावपजयेच द्वेषमकृत्वा ततोयुद्धाय युज्यस्व

हतोवा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम् ॥ तस्मादुत्तिष्ठ कौन्तेय युद्धाय कृ-तनिश्चयः ॥ ३७ ॥ सुखदुःखे समे कृत्वा लाभालाभौ जयाजयौ ॥ ततोयुद्धाय युज्यस्व नैवं पापमवाप्स्यसि ॥ ३८ ॥

संनद्धोभव एवं सुखकामनां दुःखनिवृत्तिकामनां वा विहाय स्व-धर्मबुद्ध्या युध्यमानोगुरुब्राह्मणादिवधनिमित्तं नित्यकर्माकरणनिमित्तं च पापं न प्राप्स्यसि यस्तु फलकामनया करोति सगुरुब्राह्मणादिव-धनिमित्तं पापं प्राप्नोति योवा नकरोति स नित्यकर्माकरणनिमित्तं अतः फलकामनामन्तरेण कुर्वन्नुभयविधमपि पापं न प्राप्नोतीति प्रागेव व्याख्यातोभिप्रायः हतोवा प्राप्स्यसे स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीमिति त्वानुषङ्गिकफलकथनमिति न दोषः तथा चापस्तम्बः स्मरति 'तद्यथाम्रे-फलार्थे निमित्ते (निर्मिते) छायागन्धइत्यनूत्पद्यते एवं धर्मं चर्यमाणमर्थाअनूत्पद्यन्ते नोच्चेदनूत्पद्यन्ते न धर्महानिर्भवतीति' अतोयुद्ध-शास्त्रस्यार्थशास्त्रत्वाभावात्पापमेवाश्रयेदस्मानित्यादि निराकृतं भवति ॥ ३८ ॥ ननु भवतु स्वधर्मबुद्ध्या युध्यमानस्य पापाभावः तथापि न मां प्रति युद्धकर्तव्यतोपदेशस्तवोचितः यएनं वेत्ति हन्तारमित्यादिना कथं सपुरुषः पार्थ कं घातयति हन्ति कमित्यनेन विदुषः सर्व

कर्मप्रतिक्षेपात् नह्यकर्त्रभोक्तृशुद्धस्वरूपोहमस्मि युद्धं कृत्वा तत्फलं भोक्ष्यइति च ज्ञानं संभवति विरोधात् ज्ञानकर्मणोः समुच्चयासंभवात्प्रकाशतमसोरिव अयं चार्जुनाभिप्रायोज्यायसीचेदित्यत्र व्यक्तोभविष्यति तस्मादेकमेव मां प्रति ज्ञानस्य कर्मणश्चोपदेशोनोपपद्यते इति चेत् न विद्वदविद्वदवस्थाभेदेन ज्ञानकर्मोपदेशोपपत्तेरित्याह भगवान् एषा नत्वेवाहमित्याद्येकाविंशतिश्लोकैः ते तुभ्यमभिहिता साङ्ख्ये सम्यक् ख्यायते सर्वोपाधिशून्यतया प्रतिपाद्यते परमात्मतत्त्वमनयेति सङ्ख्योपनिषत् तयैव तात्पर्यपरिसमाप्त्या प्रतिपाद्यते यः ससाङ्ख्यः औपनिषदः पुरुषइत्यर्थः तस्मिन् बुद्धि स्तन्मात्रविषयं ज्ञानं सर्वानर्थनिवृत्तिकारणं त्वां प्रति मयोक्तं नैनादृशज्ञानवतः क्वचिदपि कर्मोच्यते तस्य कार्यं न विद्यतइति वक्ष्यमाणत्वात् यदि पुनरेवं मयोक्तापि तवैषा बुद्धिर्नोदेति चेच्चित्तदोषात् तदा तदपनयेनात्मतत्त्वसाक्षात्काराय कर्मयोगएव त्वयानुष्ठेयः तस्मिन्योगे कर्मयोगे तु करणीयामिमां सुखदुःखे समेकृत्वेत्यत्रोक्तां फलाभिसन्धित्यागलक्षणां बुद्धिं विस्तरेण मया वक्ष्यमाणां शृणु तुशब्दः पूर्वबुद्धेर्योगविषयस्वव्यतिरेकसूचनार्थः तथा च शुद्धान्तःकरणंप्रति ज्ञानोपदे-

एषा तेऽभिहिता साङ्ख्ये बुद्धिर्योगे त्विमां शृणु ॥ बुद्ध्या युक्तोयया पार्थ कर्मबन्धं प्रहास्यसि ॥ ३९ ॥

शोऽशुद्धान्तःकरणं प्रति कर्मोपदेशइति कुतः समुच्चयशङ्कया विरोधावकाशइत्याभिप्रायः योगविषयां बुद्धिं फलकथनेन स्तौति यया व्यवसायात्मिकया बुद्ध्या कर्मसु युक्तस्त्वं कर्मनिमित्तं बन्धं आशयाऽशुद्धिलक्षणं ज्ञानप्रतिबन्धं प्रकर्षेण पुनः प्रतिबन्धानुत्पत्तिरूपेण हास्यसि त्यक्ष्यसि अयंभावः कर्मनिमित्तोज्ञानप्रतिबन्धः कर्मणैव धर्माख्येनापनेतुं शक्यते धर्मेण पापमपनुदतीति श्रुतेः श्रवणादिलक्षणो-विचारस्तु कर्मात्मकप्रतिबन्धरहितस्यासंभावनादिप्रतिबन्धं दृष्टद्वारेणापनयतीति न कर्मबन्धनिराकरणायोपदेष्टुं शक्यते अतोत्यन्त मलिनान्तःकरणत्वाद्बहिरङ्गसाधनं कर्मैव त्वयानुष्ठेयं नाधुना श्रवणादियोग्यतापि तव जाता दूरेतु ज्ञानयोग्यतेति तथा च वक्ष्यति कर्मण्येवाधिकारइति एतेन साङ्ख्यबुद्धेरन्तरङ्गसाधनं श्रवणादि विहाय बहिरङ्गसाधनं कर्मैव भगवता किमित्यर्जुनायोपदिश्यतइति निरस्तं कर्मबन्धं संसारमीश्वरप्रसादनिमित्तज्ञानप्राप्त्या प्रहास्यसीति प्राचां व्याख्याने-त्वध्याहारदोषः कर्मपदवैयर्थ्यं च परिहर्तव्यम् ॥ ३९ ॥ ननु तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसा-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

नाशकेनेति श्रुत्या विविदिषां ज्ञानं चोद्दिश्य संयोगपृथक्त्वन्यायेन सर्वकर्मणां विनियोगात्तत्र चान्तःकरणशुद्धिद्वारत्वान्यान्प्रति कर्मानुष्ठानं विधीयते तत्र तद्यथेह कर्मचितोलोकः क्षीयतएवमेवामुत्र पुण्यचितोलोकः क्षीयतइति श्रुतिबोधितस्य फलनाशस्य संभवात् ज्ञानं विविदिषां चोद्दिश्य क्रियमाणस्य यज्ञादेः काम्यत्वात्सर्वाङ्गोपसंहारेणानुष्ठेयस्य यत्किंचिदङ्गासंपत्तावपि वैगुण्योपपत्तेः यज्ञेनेत्यादिवाक्यविहितानां च सर्वेषां कर्मणामेकेन पुरुषायुषपर्यवसानेपि कर्तुमशक्यत्वात् कुतः कर्मबन्धं प्रहास्यसीतिफलप्रत्याशेत्यतआह भगवान् अभिक्रम्यते कर्मणा प्रारभ्यते यत्फलं सोभिक्रमस्तस्य नाशस्तद्यथेहेत्यादिना प्रतिपादितः इह निष्कामकर्मयोगे नास्ति एतत्फलस्य शुद्धेः पापक्षयरूपत्वेन लोकशब्दवाच्यभोग्यत्वाभावेन च क्षयासंभवात् वेदनपर्यन्तायाएव विविदिषायाः कर्मफलत्वाद्वेदनस्य चाव्यवधानेनाज्ञाननिवृत्तिफलजनकस्य फलमजनयित्वा नाशासंभवादिह फलनाशोनास्तीति साधूक्तं तदुक्तं 'तद्यथेहेति या निन्दा सा फले न तु कर्मणि फलेच्छां तु परित्यज्य कृतं कर्म विशुद्धिकृदिति' तथा प्रत्यवायः अङ्गवैगुण्यनिबन्धनं वैगुण्यमिह न विद्यते तमेतमितिवाक्येन नित्यानामिवो-

नेहाभिक्रमनाशोस्ति प्रत्यवायो न विद्यते ॥ स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो-भयात् ॥ ४० ॥

पात्तदुरितक्षयद्वारेण विविदिषायां विनियोगात् तत्र च सर्वाङ्गोपसंहारनियमाभावात् काम्यानामपि संयोगपृथक्त्वन्यायेन विनियोगइति पक्षेपि फलाभिसन्धिरहितत्वेन तेषां नित्यतुल्यत्वात् न हि काम्यनित्याग्निहोत्रयोः स्वतः कश्चिद्विशेषोस्ति फलाभिसन्धितदभावाभ्यामेव तु-काम्यत्वनित्यत्वव्यपदेशः इदं च पक्षद्वयमुक्तं वार्त्तिके 'वेदानुवचनादीनामैकात्म्यज्ञानजन्मने तमेतमितिवाक्येन नित्यानां वक्ष्यते विधिः' यद्वा विविदिषार्थत्वं काम्यानामपि कर्मणां तमेतमिति वाक्येन संयोगस्य पृथक्त्वतइति' तथा च फलाभिसन्धिना क्रियमाणएव कर्मणि सर्वाङ्गोपसंहारनियमात् तद्विलक्षणे शुद्ध्यर्थे कर्मणि प्रतिनिध्यादिना समाप्तिसंभवान्नागमवैगुण्यनिमित्तः प्रत्यवायोस्तीत्यर्थः तथा अस्य शुद्ध्यर्थस्य धर्मस्य तमेतमित्यादिवाक्यविहितस्य मध्ये स्वल्पमपि सङ्क्ष्येतिकर्तव्यतयाथा यथाशक्तिभगवदाराधनार्थं किञ्चिदप्यनुष्ठितं सत् महतः संसारभयात्त्रायते भगवत्प्रसादसम्पादनेनानुष्ठातारं रक्षति 'सर्वपापप्रसक्तोपि ध्यायन्निमिषमच्युतं भूयस्तपस्वी भवति पङ्क्तिपावन-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

पावनइत्यादिस्मृतेः तमेतमिति वाक्ये समुच्चयविधायकाभावाच्च अशुद्धितारतम्यादेवानुष्ठानतारतम्योपपत्तेर्युक्तमुक्तं कर्मबन्धं प्रहास्यसीति ॥ ४० ॥ एतदुपपादनाय तमेतमितिवाक्यप्रतिपादितानेकार्थत्वमाह हे कुरुनन्दन इह श्रेयोमार्गे तमेतमितिवाक्ये वा व्यवसायात्मिका आत्मतत्त्वनिश्चयात्मिका बुद्धिरेकैव चतुर्णामाश्रमाणां साध्यत्वेन विवक्षिता वेदानुवचनेनेत्यादौ तृतीयाविभक्त्या प्रत्येकं निरपेक्षसाधनत्वबोधनात् भिन्नार्थत्वे हि समुच्चयः स्यात् एकार्थत्वेऽपि दर्शपूर्णमासाभ्यामितिवत् द्वन्द्वसमासेन यजयेत च प्रजापतये चेति निर्देशेन न तथात्र किंचित्प्रमाणमस्तीत्यर्थः सांख्यविषया योगविषया च बुद्धिरेकफलत्वादेका व्यवसायात्मिका सर्वविपरीतबुद्धीनां बाधिका निर्दोषवेदवाक्यसमुत्थत्वात् इतरास्त्वव्यवसायिनां बुद्धयो बाध्या इत्यर्थ इति भाष्यकृतः अन्ये तु परमेश्वराराधनेनैव संसारं तरिष्यामीति निश्चयात्मिका एकनिष्ठैव बुद्धिरिह कर्मयोगे भवतीत्यर्थमाहुः सर्वथापि तु ज्ञानकाण्डानुसारेण स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो भयादित्युपपन्नं कर्मकाण्डे पुनः बहुशाखाः

व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनन्दन ॥ बहुशाखा ह्यनन्ताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनाम् ॥४१॥
यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदन्त्यविपश्चितः ॥ वेदवादरताः पार्थ नान्यदस्तीति वादिनः ॥४२॥

अनेकभेदाः कामानामनेकभेदत्वात् अनन्ताश्च कर्मफलगुणफलादिप्रकारोपशाखाभेदात् बुद्धयो भवन्त्यव्यवसायिनां तत्फलकामानां बुद्धीनामानन्त्यप्रसिद्धिद्योतनार्थो हि शब्दः अतः काम्यकर्मापेक्षया महद्वैलक्षण्यं शुद्ध्यर्थकर्मणामित्यभिप्रायः ॥ ४१ ॥ अव्यवसायिनामपि व्यवसायात्मिका बुद्धिः कुतो न भवति प्रमाणस्य तुल्यत्वादित्याशङ्क्य प्रतिबन्धकसद्भावान्न भवतीत्याह त्रिभिः यामिमां वाचं प्रवदन्ति तया वाचापहृतचेतसामविपश्चितां व्यवसायात्मिका बुद्धिर्न भवतीत्यन्वयः इमामध्ययनविध्युपात्तत्वेन प्रसिद्धां पुष्पितां पुष्पितपलाशवदापातरमणीयां साध्यसाधनसंबन्धप्रतिभानाच्चिरस्थायिफलाभावाच्च कुतो निरतिशयफलत्वाभावस्तदाह जन्मकर्मफलप्रदां जन्म चापूर्वशरीरेन्द्रियादिसंबन्धलक्षणं तदधीनं च कर्म तत्तद्वर्णाश्रमाभिमाननिमित्तं तदधीनं च फलं पुत्रपशुस्वर्गादिलक्षणं विनश्वरं तानि प्रकर्षेण घटीयन्त्रवदविच्छेदेन ददातीति तथा तां कुत एवमत आह भोगैश्वर्यगतिं प्रति क्रियाविशेषबहुलां अमृतपानोर्वशीविहारपारिजातपरिमलादीनि-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

बन्धनोयोभोगस्तत्कारणं च यदैश्वर्यं देवादिस्वामित्वं तयोर्गतिं प्राप्तिं प्रति साधनभूताये क्रियाविशेषाअग्निहोत्रदर्शपूर्णमासज्योतिष्टोमादय-
स्तैर्बहुलां विस्तृतां अतिबाहुल्येन भोगैश्वर्यसाधनक्रियाकलापप्रतिपादिकामिति यावत् कर्मकाण्डस्य हि ज्ञानकाण्डापेक्षया सर्वत्रा-
तिविस्तृतत्वं प्रसिद्धं एतादृशीं कर्मकाण्डलक्षणां वाचं प्रवदन्ति प्रकृष्टां परमार्थस्वर्गादिफलामभ्युपगच्छन्ति के ये अविपश्चितः विचारजन्यता-
त्पर्यपरिज्ञानशून्याः अतएव वेदवादरताः वेदे ये सन्ति बाह्वा अर्थवादाः अक्षय्यं ह वै चातुर्मास्ययाजिनः सुकृतं भवतीत्येवमादयस्तेष्वेव
रतावेदार्थं सत्यत्वेन एवमेवैतदिति मिथ्याविश्वासेनासन्तुष्टाः हे पार्थ अतएव नान्यदस्तीति वादिनः कर्मकाण्डापेक्षया
नास्त्यन्यत् ज्ञानकाण्डं सर्वस्यापि वेदस्य कार्यपरत्वात् कर्मफलापेक्षया च नास्त्यन्यन्निरतिशयं ज्ञानफलमिति वदनशीलाः
महता प्रबन्धेन ज्ञानकाण्डविरुद्धार्थभाषिणइत्यर्थः कुतोमोक्षद्वेषिणस्ते यतः कामात्मानः काम्यमानविषयशताकुलचित्तत्वेन कामम-

कामात्मानः स्वर्गपरा जन्मकर्मफलप्रदाम् ॥ क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥४३॥
भोगैश्वर्यप्रसक्तानां तयापहृतचेतसाम् ॥ व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीयते॥४४॥

याः एवंसति मोक्षमपि कुतोन कामयन्ते यतः स्वर्गपराः स्वर्गएवोर्वश्याद्युपेतत्वेन परउत्कृष्टोयेषांते तथा स्वर्गातिरिक्तपुरुषार्थोनास्तीति
भ्राम्यन्तोविवेकवैराग्याभावान्मोक्षकथामपि सोढुमक्षमाइति यावत् तेषां च पूर्वोक्तभोगैश्वर्ययोः प्रसक्तानां क्षयित्वादिदोषादर्शनेन
निविष्टान्तःकरणानां तया क्रियाविशेषबहुलया वाचापहृतमाच्छादितं चेतोविवेकज्ञानं येषां तथाभूतानां अर्थवादाः स्तुत्यर्थाः तात्पर्य
विषये प्रमाणान्तराबाधिते वेदस्य प्रामाण्यमिति सुप्रसिद्धमपि ज्ञातुमशक्तानां समाधावन्तःकरणे व्यवसायात्मिका बुद्धिर्न विधीयते न
भवतीत्यर्थः समाधिविषया व्यवसायात्मिका बुद्धिस्तेषां न भवतीति वा अधिकरणे विषये वा सप्तम्यास्तुल्यत्वात् विधीयतइति कर्म-
कर्तरिलकारः समाधीयतेऽस्मिन् सर्वमिति व्युत्पत्त्या समाधिरन्तःकरणं वा परमात्मावेति नाप्रसिद्धार्थकल्पनं अहं ब्रह्मेत्यवस्थानं स-
माधिस्तन्निमित्तं व्यवसायात्मिका बुद्धिर्नोत्पद्यतइति व्याख्याने तु रूढिरेवादृता अयंभावः यद्यपि काम्यान्यग्निहोत्रादीनि शुद्ध्यर्थेभ्योन
विशिष्यन्ते तथापि फलाभिसन्धिदोषान्नाशयशुद्धिं संपादयन्ति भोगानुगुणातु शुद्धिर्न ज्ञानोपयोगिनी एतदेव दर्शयितुं भोगैश्वर्यप्रसक्ताना-

For Private and Personal Use Only

मिति पुनरुपात्तं फलाभिसन्धिमन्तरेण तु कृतानि ज्ञानोपयोगिनीं शुद्धिमादधतीति सिद्धं विपाश्चिदविपश्चितोः फलवैलक्षण्यं विस्तरेण-चैतदग्रे प्रतिपादयिष्यते ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ननु सकामानां माभूदाशयदोषाद्व्यवसायात्मिका बुद्धिः निष्कामानां तु व्यवसा-यात्मकबुद्ध्या कर्म कुर्वतां कर्मस्वाभाव्यात्स्वर्गादिफलप्राप्तौ ज्ञानप्रतिबन्धः समानइत्याशङ्क्याह त्रयाणां गुणानां कर्म त्रैगुण्यं काममूलः संसारः सएव प्रकाश्यत्वेन विषयोयेषां तादृशाः वेदाः कर्मकाण्डात्मकाः योयत्फलकामस्तस्यैव तत्फलं बोधयन्तीत्यर्थः न हि सर्वेभ्यः कामेभ्योदर्शपूर्णमासाविति विनियोगेपि सकृदनुष्ठानात्सर्वफलप्राप्तिर्भवति तत्तत्कामनाविरहात् यत्फलकामनयानुतिष्ठति तदेव फलं तस्मिन्प्रयोगइतिस्थितं योगसिद्ध्यधिकरणे यस्मादेवं कामनाविरहे फलविरहः तस्मात्त्वं निस्त्रैगुण्योनिष्कामोभव हे अर्जुन एतेन कर्मस्वाभाव्यात्संसारोनिरस्तः ननु शीतोष्णादिद्वन्द्वप्रतीकाराय वस्त्राद्यपेक्षणात्कुतोनिष्कामत्वमतआह नि-

त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्योभवार्जुन ॥ निर्द्वन्द्वोनित्यसत्त्वस्थोनिर्योगक्षेमआत्म-वान् ॥ ४५ ॥

र्द्वन्द्वः सर्वत्र भवेति संबध्यते मात्रास्पर्शास्त्वित्युक्तन्यायेन शीतोष्णादिद्वन्द्वसहिष्णुर्भव असह्यं दुःखं कथं वा सोढव्यमित्यपेक्षायामाह नित्यसत्त्वस्थः नित्यमचञ्चलं यत्सत्त्वं धैर्यापरपर्यायं तस्मिंस्तिष्ठतीति तथा रजस्तमोभ्यामाभिभूतसत्त्वोहि शीतोष्णादिपीडया मरिष्यामीति मन्वानोधर्माद्विमुखोभवति त्वं तु रजस्तमसी अभिभूय सत्त्वमात्रालम्बनोभव ननु शीतोष्णादिसहनेपि क्षुत्पिपासादिप्रतीकारार्थं किंचि-दनुपात्तमुपादेयमुपात्तं च रक्षणीयमिति तदर्थं यत्ने क्रियमाणे कुतः सत्त्वमित्यतआह निर्योगक्षेमः अलब्धलाभोयोगः लब्धपरिरक्षणं क्षे-मस्तद्रहितोभव चित्तविक्षेपकारिपरिग्रहरहितोभवेत्यर्थः न चैवं चिन्ता कर्तव्या कथमेवं सति जीविष्यामीति यतः सर्वान्तर्यामी पर-मेश्वरएव तव योगक्षेमादिनिर्वाहयिष्यतीत्याह आत्मवान् आत्मा परमात्मा ध्येयत्वेन योगक्षेमादिनिर्वाहकत्वेन च वर्तते यस्य सआ-त्मवान् सर्वकामनापरित्यागेन परमेश्वरमाराधयतोमम सएव देहयात्रामात्रमपेक्षितं सम्पादयिष्यतीति निश्चित्य निश्चिन्तोभवेत्यर्थः आत्म-वानप्रमत्तोभवेति वा ॥ ४५ ॥ न चैवं शङ्कनीयं सर्वकामनापरित्यागेन कर्मकुर्वन्नहं तैस्तैः कर्मजनितैरानन्दैर्वञ्चितः स्यामिति य-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

स्मात् उदपाने क्षुद्रजलाशये जातावेकवचनं यावानर्थः यावत्स्नानपानादिप्रयोजनं भवति सर्वतः संप्लुतोदके महति जलाशये तावानर्थो-भवत्येव यथा हि पर्वतनिर्झराः सर्वतः स्रवन्तः क्वचिदुपत्यकायामेकत्र मिलन्ति तत्र प्रत्येकं जायमानमुदकप्रयोजनं समुदिते सुतरां भवति सर्वेषां निर्झराणामेकत्रैव कासारेन्तर्भावात् एवं सर्वेषु वेदेषु वेदोक्तेषु काम्यकर्मसु यावानर्थोहैरण्यगर्भानन्दपर्यन्तः तावान्विजानतो ब्रह्मतत्त्वं साक्षात्कृतवतोब्राह्मणस्य ब्रह्मबुभूषोर्भवत्येव क्षुद्रानन्दानां ब्रह्मानन्दांशत्वात्तत्र क्षुद्रानन्दानामन्तर्भावात् 'एतस्यै-वानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्रामुपजीवन्तीति श्रुतेः' एकस्याप्यानन्दस्याविद्याकल्पिततत्तदुपाधिपरिच्छेदमादायांशांशिवद्व्यप-देशआकाशस्येव घटाद्यवच्छेदकल्पनया तथा च निष्कामकर्मभिः शुद्धान्तःकरणस्य तत्वात्मज्ञानोदये परब्रह्मानन्दप्राप्तिः स्यात्त-थैव च सर्वानन्दप्राप्तौ न क्षुद्रानन्दाप्राप्तिनिबन्धनवैय्यर्थ्यावकाशः अतः परमानन्दप्रापकाय तत्त्वज्ञानाय निष्कामकर्माणि कुर्वित्यभिप्रायः

यावानर्थउदपाने सर्वतः संप्लुतोदके ॥ तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः ॥ ४६ ॥
कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ॥ मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते सङ्गोस्त्वक-र्मणि ॥ ४७ ॥

अत्र यथा तथा भवतीति पदत्रयाध्याहारः यावान् तावानीति पदद्वयानुषङ्गश्च दार्ष्टान्तिके द्रष्टव्यः ॥ ४६ ॥ ननु निष्कामकर्मभिरात्मज्ञानं सम्पाद्य परमानन्दप्राप्तिः क्रियतेचेत्तदात्मज्ञानमेव तर्हि सम्पाद्यं किं बह्वायासैः कर्मभिर्बहिरङ्गसाधनभूतैरित्याशङ्क्याह ते तवाशुद्धान्तः करणस्य तात्विकज्ञानोत्पत्त्ययोग्यस्य कर्मण्येवान्तःकरणशोधकेधिकारोमयेदं कर्तव्यमिति बोधोस्तु न ज्ञाननिष्ठारूपे वेदान्तवाक्यवि-चारादौ कर्म च कुर्वतस्तव तत्फलेषु स्वर्गादिषु कदाचन कस्यांचिदप्यवस्थायां कर्मानुष्ठानात्प्रागूर्ध्वं तत्काले वा अधिकारोमयेदं भोक्तव्य-मिति बोधोमास्तु ननुमयेदं भोक्तव्यमिति बुद्ध्यभावेपि कर्म स्वसामर्थ्यादेव फलं जनयिष्यतीति चेन्नेत्याह मा कर्मफलहेतुर्भूः फलकामनया हि कर्म कुर्वन्फलस्य हेतुरुत्पादकोभवति त्वं तु निष्कामः सन् कर्मफलहेतुर्माभूः न हि निष्कामेन भगवदर्पणबुद्ध्या

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कृतं कर्म फलाय कल्पतइत्युक्तं फलाभावेपि कर्मणां मा ते सङ्गोस्त्वकर्मणि यदि फलं नेष्यते किं कर्मणा दुःखरूपेणेति अकरणे तव प्रीतिर्माभूत् ॥ ४७ ॥ पूर्वोक्तमेव विवृणोति हे धनञ्जय त्वं योगस्थः सन् सङ्गं फलाभिलाषं कर्तृत्वाभिनिवेशं च त्यक्त्वा कर्माणि कुरु अत्र बहुवचनात्कर्मण्येवाधिकारस्तइत्यत्र जातावेकवचनं सङ्गत्यागोपायमाह सिद्ध्यसिद्ध्योः समोभूत्वा फलसिद्धौ हर्षं फला-सिद्धौ च विषादं त्यक्त्वा केवलमीश्वराराधनबुद्ध्या कर्माणि कुर्वित्यर्थः ननु योगशब्देन प्राक्कर्मोक्तं अत्र तु योगस्थः कर्माणि कुर्वि-त्युच्यते अतः कथमेतद्बोद्धुं शक्यमित्यतआह समत्वं योगउच्यते यदेतत् सिद्ध्यसिद्ध्योः समत्वं इदमेव योगस्थइत्यत्र योगशब्दे-नोच्यते न तु कर्मेति न कोपि विरोधइत्यर्थः अत्र पूर्वार्धस्योत्तरार्धेन व्याख्यानं क्रियतइत्यपौनरुक्त्यामिति भाष्यकारीयः पन्थाः सुख-दुःखे समे कृत्वेत्यत्र जयाजयसाम्येन युद्धमात्रकर्तव्यता प्रकृतत्वादुक्ता इह तु दृष्टादृष्टसर्वफलपरित्यागेन सर्वकर्मकर्तव्यतेति विशे-

योगस्थः कुरु कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा धनंजय ॥ सिद्ध्यसिद्ध्योः समोभूत्वा समत्वं योग उच्यते ॥ ४८ ॥ दूरेण ह्यवरं कर्म बुद्धियोगाद्धनञ्जय ॥ बुद्धौ शरणमन्विच्छ कृपणाः फ-लहेतवः ॥ ४९ ॥

षः ॥४८॥ ननु किं कर्मानुष्ठानमेव पुरुषार्थोयेन निष्फलमेव सदा कर्तव्यमित्युच्यते 'प्रयोजनमनुद्दिश्य न मन्दोपि प्रवर्ततइति' न्यायात् तद्वरं फलकामनयैव कर्मानुष्ठानमिति चेन्नेत्याह बुद्धियोगात् आत्मबुद्धिसाधनभूतान्निष्कामकर्मयोगात् दूरेणातिविप्रकर्षेणावरमधमं कर्म फलाभिसन्धिना क्रियमाणं जन्ममरणहेतुभूतं अथवा परमात्मबुद्धियोगाद्दूरेणावरं सर्वमपि कर्म हि यस्मात् हे धनंजय तस्मात् बुद्धौ परमात्मबुद्धौ सर्वानर्थनिवर्तकायां शरणं प्रतिबन्धकपापक्षयेण रक्षकं निष्कामकर्मयोगं अन्विच्छ कर्तुमिच्छ ये तु फलहेतवः फलकामाः अवरं कर्म कुर्वन्ति ते कृपणाः सर्वदा जन्ममरणादिघटीयन्त्रभ्रमणेन परवशाः अत्यन्तदीनाइत्यर्थः 'योवाएतदक्षरं गार्ग्यविदित्वास्माल्लोकात्प्रैति सकृपणइति श्रुतेः' तथा च त्वमपि कृपणोमाभूः किन्तु सर्वानर्थनिवर्तकात्मज्ञानोत्पादकं निष्कामकर्मयोगमे वानुतिष्ठेत्यभिप्रायः यथाहि कृपणाजनाः अतिदुःखेन धनमर्जयन्तोयत्किंचिद्दृष्टसुखमात्रलोभेन दानादिजनितं महत्सुखमनुभवितुं न-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

शक्नुवन्तो ह्यात्मानमेव वञ्चयन्ति तथा महता दुःखेन कर्माणि कुर्वाणाः क्षुद्रफलमात्रलोभेन परमानन्दानुभवेन वञ्चिताइत्यहोदौर्भाग्यं मौढ्यं च तेषामिति कृपणपदेन ध्वनितम्॥४९॥एवं बुद्धियोगाभावे दोषमुक्त्वा तद्भावे गुणमाह इह कर्मसु बुद्धियुक्तः समत्वबुद्ध्या युक्तोजहाति परित्यजति उभे सुकृतदुष्कृते पुण्यपापे सत्त्वशुद्धिज्ञानप्राप्तिद्वारेण यस्मादेवं तस्मात्समत्वबुद्धियोगाय त्वं युज्यस्व घटस्व उद्युक्तोभव यस्मादीदृशःसमत्वबुद्धियोगईश्वरार्पितचेतसः कर्मसु प्रवर्तमानस्य कौशलं कुशलभावः यद्बन्धहेतूनामपि कर्मणां तद्भावोमोक्षपर्यवसायित्वं च तन्महत्कौशलं समत्वबुद्धियुक्तः कर्मयोगः कर्मात्मापि सन् दुष्कर्मक्षयं करोतीति महाकुशलस्त्वं तु न कुशलोयतश्चेतनोपि सजातीयदुष्टक्षयं नकरोषीति व्यतिरेकोत्र ध्वनितः अथवा इह समत्वबुद्धियुक्ते कर्मणि कृते सति सत्त्वशुद्धिद्वारेण बुद्धियुक्तः परमात्मसाक्षात्कारवान्सन् जहात्युभे सुकृतदुष्कृते तस्मात्समत्वबुद्धियुक्ताय कर्मयोगाय युज्यस्व यस्मात् कर्मसु मध्ये समत्वबुद्धियुक्तः कर्मयोगः कौशलं कुशलः दुष्टकर्मनिवारणचतुरइत्यर्थः॥५०॥ननु दुष्कृतहानमपेक्षितं न तु सुकृतहानं पुरुषार्थभ्रंशापत्तेरित्याशङ्क्य तुच्छफलत्यागेन परमपुरुषार्थप्राप्तिं फलमाह समत्वबुद्धियुक्ताहि यस्मात्कर्मजं फलं त्यक्त्वा केवलमीश्वराराधनार्थं कर्माणि कुर्वाणाः सत्त्वशुद्धिद्वारेण मनीषिणस्तत्त्वमस्यादिवाक्यजन्यात्ममनीषावन्तोभवन्ति तादृशाश्च सन्तोजन्मात्मकेन बन्धेन विनिर्मुक्ताः विशेषणात्यन्तिकत्वलक्षणेन निरवशेषं मुक्ताः पदं पदनीयमात्मतत्त्वमानन्दरूपं ब्रह्म अनामयं अविद्यातत्कार्यात्मकरोगरहितमभयं मोक्षाख्यं पुरुषार्थं गच्छन्त्यभेदेन प्राप्नुवन्तीत्यर्थः यस्मादेवं फलकामनां त्यक्त्वा समत्वबुद्ध्या कर्माण्यनुतिष्ठन्तस्तैः कृतान्तःकरणशुद्धयस्तत्त्वमस्यादिप्रमाणोत्पन्नात्मतत्त्वज्ञानविनष्टाज्ञानतत्कार्याः सन्तः सकलानर्थनिवृत्तिपरमानन्दप्राप्तिरूपं मोक्षाख्यं विष्णोः परमं पदं गच्छन्ति तस्मात्त्वमपि यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मइत्युक्तेः श्रेयोजिज्ञासुरेवंविधं कर्मयोगमनुतिष्ठेति भगवतोभिप्रायः ॥ ५१ ॥ एवं कर्माण्यनुतिष्ठतः कदा मे सत्त्वशुद्धिः स्यादित्यतआह न ह्येतावता कालेन सत्त्वशुद्धिर्भवतीति कालनियमोस्ति किंतु यस्मिन् काले ते तव बुद्धिरन्तःकरणं मोहकलिलं व्यतितरिष्यति अविवेकात्मकं कालुष्यं अहमिदं ममे-

बुद्धियुक्तोजहातीह उभे सुकृतदुष्कृते॥तस्माद्योगाय युज्यस्व योगः कर्मसु कौशलम्॥५०॥

कर्मजं बुद्धियुक्ताहि फलं त्यक्त्वा मनीषिणः॥जन्मबन्धविनिर्मुक्ताः पदं गच्छन्त्यनामयम् ५१

For Private and Personal Use Only

दमित्याद्यज्ञानविलसितमतिगहनं व्यतिक्रमिष्यति रजस्तमोमलमपहाय शुद्धभावमापत्स्यतइति यावत् तदा तस्मिन् काले श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च कर्मफलस्य निर्वेदं वैतृष्ण्यं गन्तासि प्राप्तासि (प्राप्नोषि) परीक्ष्य लोकान्कर्मचितान् ब्राह्मणोनिर्वेदमायादिति श्रुतेः निर्वेदेन फलेनान्तःकरण-शुद्धिं ज्ञास्यसीत्यभिप्रायः ॥ ५२ ॥ अन्तःकरणशुद्ध्यैवं जातनिर्वेदस्य कदा ज्ञानप्राप्तिरित्यपेक्षायामाह ते तव बुद्धिः श्रुतिभिर्नानाविधफल-श्रवणैरविचारिततात्पर्यैर्विप्रतिपन्ना अनेकविधसंशयविपर्यासवत्त्वेन विक्षिप्ता प्राक् यदा यस्मिन् काले शुद्धिजविवेकजनितेन दोषदर्शनेन तं विक्षेपं परित्यज्य समाधौ परमात्मनि निश्चला जाग्रत्स्वप्नदर्शनलक्षणविक्षेपरहिता अचला सुषुप्तिमूर्च्छास्तब्धीभावादिरूपलयलक्षणच-लनरहिता सती स्थास्यति लयविक्षेपलक्षणौ दोषौ परित्यज्य समाहिता भविष्यतीति यावत् अथवा निश्चला संभावनाविपरीतभावनारहिता अचला दीर्घकालादरनैरन्तर्यसत्कारसेवनैर्विजातीयप्रत्ययादूषिता सती निर्वातप्रदीपवदात्मनि स्थास्यतीति योजना तदा तस्मिन्काले योगं

यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति॥ तदा गन्तासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च॥५२॥ श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला ॥ समाधावचला बुद्धिस्तदा योगमवाप्स्यसि ॥५३॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ स्थितप्रज्ञस्य का भाषा समाधिस्थस्य केशव ॥ स्थितधीः किं प्रभाषेत किमासीत व्रजेत किम् ॥ ५४ ॥

जीवपरमात्मैक्यलक्षणं तत्त्वमस्यादिवाक्यजन्यमखण्डसाक्षात्कारं सर्वयोगफलमवाप्स्यसि तदा पुनः साध्यान्तराभावात् कृत-कृत्यः स्थितप्रज्ञोभविष्यसीत्यभिप्रायः ॥ ५३ ॥ एवं लब्धावसरः स्थितप्रज्ञलक्षणं ज्ञातुमर्जुनउवाच यान्येव हि जीवन्मुक्तानां लक्षणानि तान्येव मुमुक्षूणां मोक्षोपायभूतानीति मन्वानः स्थिता निश्चलाहं ब्रह्मास्मीति प्रज्ञा यस्य सस्थितप्रज्ञोऽवस्थाद्वयवान् समाधिस्थो-व्युत्थितचित्तश्चेति अतोविशिनष्टि समाधिस्थस्य स्थितप्रज्ञस्य का भाषा लक्षणं समाधिस्थः स्थितप्रज्ञः केन लक्षणे-नान्यैर्व्यवह्रियतइत्यर्थः सच व्युत्थितचित्तः स्थितधीः स्थितप्रज्ञः स्वयं किं प्रभाषेत स्तुतिनिन्दादावभिनन्दनद्वेषादिलक्षणं किं कथं प्रभाषते सर्वत्र संभावनायां लिङ् तथा किमासीतेति व्युत्थितचित्तनिग्रहाय कथं बहिरिन्द्रियाणां निग्रहं करोति तन्निग्रहाभावकाले च किं व्रजेत कथं विषयान्प्राप्नोति तत्कर्तृकभाषणासनव्रजनानि मूढजनविलक्षणानि कीदृशानीत्यर्थः तदेवं चत्वारः प्रश्नाः समाधिस्थे स्थितप्रज्ञे

एकः व्युत्थिते स्थितप्रज्ञे त्रयइति केशवेति संबोधयन् सर्वान्तर्यामितया त्वमेवैतादृशं रहस्यं वक्तुं समर्थोसीति सूचयति ॥ ५४ ॥ एतेषां चतुर्णां प्रश्नानां क्रमेणोत्तरं भगवानुवाच यावदध्यायसमाप्ति कामान् कामसङ्कल्पादीन्मनोवृत्तिविशेषान् प्रमाणविपर्ययवि- कल्पनिद्रास्मृतिभेदेन तन्त्रान्तरे पञ्चधा प्रपञ्चितान् सर्वान्निरवशेषान्प्रकर्षेण कारणबाधेन यदा जहाति परित्यजति स- र्ववृत्तिशून्यएव यदा भवति स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते समाधिस्थइति शेषः कामानामनात्मधर्मत्वेन परित्यागयोग्यतामाह मनोगतानिति यदि ह्यात्मधर्माः स्युस्तदा न त्यक्तुं शक्येरन् वन्हयौष्णवत् स्वाभाविकत्वात् मनसस्तु धर्माएते अतस्तत्परित्यागेन परित्यक्तुं शक्याएवेत्यर्थः ननु स्थितप्रज्ञस्य मुखप्रसादलिङ्गगम्यः सन्तोषविशेषः प्रतीयते सकथं सर्वकामपरित्यागे स्यादित्यतआह आत्मन्येव परमानन्दरूपे नत्व- नात्मनि तुच्छे आत्मना स्वप्रकाशचिद्रूपेण भासमाने ननु वृत्त्या तुष्टः परितृप्तः परमपुरुषार्थलाभात् तथा च श्रुतिः 'यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामायेस्य हृदि श्रिताः' अथ मर्त्योमृतोभवत्यत्र ब्रह्म समश्नुतइति 'तथा च समाधिस्थः स्थितप्रज्ञएवंविधैर्लक्षणवाचिभिः शब्दैर्भाष्यतइति प्रथम

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रजहाति यदा कामान्सर्वान्पार्थ मनोगतान् ॥ आत्मन्येवात्मना तुष्टः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ॥ ५५ ॥

प्रश्नस्योत्तरम् ॥५५॥ इदानीं व्युत्थितस्य स्थितप्रज्ञस्य भाषणोपवेशनगमनानि मूढजनविलक्षणानि व्याख्येयानि तत्र किं प्रभाषेतेत्यस्यो- त्तरमाह द्वाभ्यां दुःखानि त्रिविधानि शोकमोहज्वरशिरोरोगादिनिमित्तान्याध्यात्मिकानि व्याघ्रसर्पादिकृतान्याधिभौतिकानि अति- वातातिवृष्ट्यादिहेतुकान्याधिदैविकानि तेषु दुःखेषु रजः परिणामसन्तापात्मकचित्तवृत्तिविशेषेषु प्रारब्धपापकर्मप्रापितेषु नोद्विग्नं दुःख- परिहाराक्षमतया व्याकुलं न भवति मनोयस्य सोनुद्विग्नमनाः अविवेकिनोहि दुःखप्राप्तौ सत्यामहो पापोहं धिङ्मां दुरात्मानमेतादृशदुःख- भागिनं कोमे दुःखमीदृशं निराकुर्यादित्यनुतापात्मकोभ्रान्तिरूपस्तामसचित्तवृत्तिविशेषउद्वेगाख्योजायते यद्ययं पापानुष्ठानसमयेस्यात्तदा तत्प्रवृत्तिप्रतिबन्धकत्वेन सफलः स्यात् भोगकाले तु भवेत्कारणे सति कार्यस्योच्छेत्तुमशक्यत्वान्निष्प्रयोजनो दुःखकारणे सत्यपि किमिति मम दुःखं जायतइति अविवेकभ्रमरूपश्चायं न विवेकिनः स्थितप्रज्ञस्य संभवति दुःखमात्रं हि प्रारब्धकर्मणा प्राप्यते ननु तदुत्तरकालीनोभ्रमोपि ननु

दुःखान्तरकारणत्वात्सोऽपि प्रारब्धकर्मान्तरेण प्राप्यतामिति चेत् न स्थितप्रज्ञस्य भ्रमोपादानाज्ञाननाशेन भ्रमासम्भवात्तज्जन्यदुःखप्रापकप्रारब्धाभावात् यथा कथंचिद्देहयात्रामात्रनिर्वाहकप्रारब्धकर्मफलस्य भ्रमाभावेऽपि बाधितानुवृत्त्योपपत्तेरिति विस्तरेणाग्रे वक्ष्यते तथा सुखेषु सत्त्वपरिणामरूपप्रीत्यात्मकचित्तवृत्तिविशेषेषु त्रिविधेषु प्रारब्धपुण्यकर्मप्रापितेषु विगतस्पृहः आगामितज्जातीयसुखस्पृहारहितः स्पृहा हि नाम सुखानुभवकाले तज्जातीयसुखस्य कारणं धर्ममननुष्ठाय वृथैव तदाकाङ्क्षारूपा तामसी चित्तवृत्तिर्भ्रान्तिरेव सा चाविवेकिन एव जायते न हि कारणाभावे कार्यं भवितुमर्हति अतो यथा सति कारणे कार्यं माभूदिति वृथाकाङ्क्षारूप उद्वेगोऽविवेकिनो न संभवति तथैवासति कारणे कार्यं भूयादिति वृथाकाङ्क्षारूपा तृष्णात्मिका स्पृहापि नोपपद्यते प्रारब्धकर्मणः सुखमात्रप्रापकत्वात् हर्षात्मिका वा चित्तवृत्तिः स्पृहाशब्देनोक्ता सापि भ्रान्तिरेव अहो धन्योऽहं यस्य ममेदृशं सुखमुपस्थितं को वा मया तुल्यस्त्रिभुवने केन वोपायेन ममेदृशं सुखं न विच्छिद्येतेत्येवमात्मिकोत्फुल्लतारूपा तामसी चित्तवृत्तिः अत एवोक्तं भाष्ये नाग्निरिवेन्धनाद्याधाने यः सुखान्यनुविवर्धते स विगतस्पृह इति वक्ष्यति

दुःखेष्वनुद्विग्नमनाः सुखेषु विगतस्पृहः ॥ वीतरागभयक्रोधः स्थितधीर्मुनिरुच्यते ॥ ५६ ॥

च न प्रहृष्येत् प्रियं प्राप्य नोद्विजेत्प्राप्य चाप्रियमिति सापि न विवेकिनः संभवति भ्रान्तित्वात् तथा वीतरागभयक्रोधः रागः शोभनाध्यासनिबन्धनो विषयेषु रञ्जनात्मकश्चित्तवृत्तिविशेषोत्पन्नाभिनिवेशरूपः रागविषयस्य नाशके समुपस्थिते तन्निवारणासामर्थ्यमात्मनोऽमन्यमानस्य दैन्यात्मकश्चित्तवृत्तिविशेषो भयं एवं रागविषयविनाशके समुपस्थिते तन्निवारणसामर्थ्यमात्मनो मन्यमानस्याभिज्वलनात्मकश्चित्तवृत्तिविशेषः क्रोधः ते सर्वे विपर्ययरूपत्वाद्विगता यस्मात् स तथा एतादृशो मुनिर्मननशीलः संन्यासी स्थितप्रज्ञ उच्यते एवंलक्षणः स्थितधीः स्वानुभवप्रकटनेन शिष्यशिक्षार्थमनुद्वेगनिस्पृहत्वादिवाचः प्रभाषत इत्यन्वय उक्तः एवं चान्योऽपि मुमुक्षुर्दुःखे नोद्विजेत् न प्रहृष्येत् रागभयक्रोधरहितश्च भवेदित्यभिप्रायः ॥ ५६ ॥ किं च सर्वदेहेषु जीवनादिष्वपि यो मुनिरनभिस्नेहः यस्मिन्सत्यन्यदीये हानिवृद्धी स्वस्मिन्नारोप्येते स तादृशोऽन्यविषयः प्रेमापरपर्यायस्तामसो वृत्तिविशेषः स्नेहः सर्वप्रकारेण तद्रहितोऽनभिस्नेहः भगवति परमात्मनि तु सर्वथाभिस्नेहवान्भवेदेव अनात्मस्नेहाभावस्य तदर्थत्वादिति द्रष्टव्यं तत्तत्प्रारब्धकर्मपरिप्रापितं शुभं सुखहेतुं विषयं प्राप्य नाभि-

नन्दति हर्षविशेषपुरस्सरं न प्रशंसति अशुभं दुःखहेतुं विषयं प्राप्य न द्वेष्टि अन्तरसूयापूर्वकं न निन्दति अज्ञस्य हि सुखहेतुर्यः स्वकलत्रादिः सशुभोविषयस्तद्गुणकथनादिप्रवर्तिका धीवृत्तिर्भ्रान्तिरूपाभिनन्दः सच तामसः तद्गुणकथनादेः परप्ररोचनार्थत्वाभावेन व्यर्थत्वात् एवमसूयोत्पादनेन दुःखहेतुः परकीयविद्याप्रकर्षादिरेतं प्रत्यशुभोविषयस्तं निन्दादिप्रवर्तिका भ्रान्तिरूपा धीवृत्तिर्द्वेषः सोपि तामसः तं निन्दायानिवारणार्थत्वाभावेन व्यर्थत्वात् तावभिनन्दद्वेषौ भ्रान्तिरूपौ तामसौ कथमभ्रान्ते शुद्धसत्त्वे स्थितप्रज्ञे संभवेतां तस्माद्विचालकाभावात् तस्यानभिस्नेहस्य हर्षविषादरहितस्य मुनेः प्रज्ञा परमात्मतत्त्वविषया प्रतिष्ठिता फलपर्यवसायिनी सस्थितप्रज्ञइत्यर्थः एवमन्योपि मुमुक्षुः सर्वत्रानभिस्नेहोभवेत् शुभं प्राप्य न प्रशंसेत् अशुभं प्राप्य न निन्देदित्यभिप्रायः अत्र च निन्दाप्रशंसादिरूपावाक्चेष्टाभावेन इति व्यतिरेकः उक्तः ॥ ५७ ॥ इदानीं किमासीतेति प्रश्नस्योत्तरं वक्तुमारभते भगवान् षड्भिः श्लोकैः तत्र प्रारब्धकर्मवशाद्यु-

यः सर्वत्रानभिस्नेहस्तत्तत्प्राप्य शुभाशुभम् ॥ नाभिनन्दति न द्वेष्टि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५७ ॥ यदा संहरते चायं कूर्मोङ्गानीव सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५८ ॥

त्थानेन विक्षिप्तानीन्द्रियाणि पुनरुपसंहृत्य समाध्यर्थमेव स्थितप्रज्ञस्योपवेशनमिति दर्शयितुमाह अयं व्युत्थितः सर्वशः सर्वाणीन्द्रियाणि इन्द्रियार्थेभ्यः शब्दादिभ्यः सर्वेभ्यः च पुनरर्थे यदा संहरते पुनरुपसंहरति सङ्कोचयति तत्रदृष्टान्तः कूर्मोङ्गानीव तदा तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठितेति स्पष्टं पूर्वश्लोकाभ्यां व्युत्थानदशायामपि सकलतामसवृत्त्यभावउक्तः अधुना तु पुनः समाध्यवस्थायां सकलवृत्त्यभावइतिविशेषः ॥५८॥ ननु मूढस्यापि रोगादिवशाद्विषयेभ्यइन्द्रियाणामुपसंहरणं भवति तत्कथं तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठितेत्युक्तं अतआह निराहारस्य इन्द्रियैर्विषया ननाहरतोदेहिनोदेहाभिमानवतो मूढस्यापि रोगिणः काष्ठतपस्विनोवा विषयाः शब्दादयोविनिवर्तन्ते किन्तु रसवर्जं रसस्तृष्णा तं वर्जयित्वा अज्ञस्य विषयानिवर्तन्ते तद्विषयोरागस्तु न निवर्ततइत्यर्थः अस्य तु स्थितप्रज्ञस्य परं पुरुषार्थं दृष्ट्वा तदेवाहमस्मीति साक्षात्कृत्य स्थि-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तस्य रसोपि क्षुद्रसुखरागोपि निवर्तते अविशब्दाद्विषयाश्च तथाच यावानर्थइत्यादौ व्याख्यातं एवं च सरागनिवृत्तिः स्थितप्रज्ञलक्षणमिति न मुद्रे व्यभिचारइत्यर्थः यस्मान्नासति परमात्मसम्यग्दर्शने सरागविषयोच्छेदः तस्मात्सरागविषयोच्छेदिकायाः सम्यग्दर्शनात्मिकायाः प्रज्ञायाः स्थैर्यं महता यत्नेन संपादयेदित्यभिप्रायः ॥ ५९ ॥ तत्र प्रज्ञास्थैर्ये बाह्येन्द्रियनिग्रहोमनोनिग्रहश्चासाधारणं कारणं तदुभयाभावे प्रज्ञानाशदर्शनादिति वक्तुं बाह्येन्द्रियनिग्रहाभावे प्रथमं दोषमाह हे कौन्तेय यततः भूयोभूयोविषयदोषदर्शनात्मकं यत्नं कुर्वतोपि चक्षिङोङित्वकरणादनुदात्तेऽतोनावश्यकमात्मनेपदमिति ज्ञापनात्परस्मैपदमविरुद्धं विपश्चितः अत्यन्तविवेकिनोपि पुरुषस्य मनः क्षणमात्रं निर्विकारं कृतमपि इन्द्रियाणि हरन्ति विकारं प्रापयन्ति ननु विरोधिनि विवेके सति कुतोविकारप्राप्तिस्तत्राह प्रमाथीनि

विषयाविनिवर्तन्ते निराहारस्य देहिनः ॥ रसवर्जं रसोप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्तते ॥ ५९ ॥ यततोह्यपि कौन्तेय पुरुषस्य विपश्चितः ॥ इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः ॥ ६० ॥ तानि सर्वाणि संयम्य युक्तआसीत मत्परः ॥ वशे हि यस्येन्द्रियाणि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ६१ ॥

प्रमथनशीलानि अतिबलीयस्त्वाद्विवेकोपमर्दनक्षमाणि अतः प्रसह्य बलात्कारेण पश्यत्येव विपश्चिति स्वामिनि विवेके च रक्षके सति सर्वप्रमाथित्वादेवेन्द्रियाणि विवेकजप्रज्ञायां प्रविष्टं मनस्ततः प्रच्याव्य स्वविषयाविष्टत्वेन हरन्तीत्यर्थः हि शब्दः प्रसिद्धिं द्योतयति प्रसिद्धोह्ययमर्थोलोके यथा प्रमाथिनोदस्यवः प्रसभमेव धनिनं धनरक्षकं चाभिभूय तयोः पश्यतोरेव धनं हरन्ति तथेन्द्रियाण्यपि विषयसंनिधाने मनोहरन्तीति ॥ ६० ॥ एवं तर्हि तत्र कः प्रतीकारइत्यतआह तानि इन्द्रियाणि सर्वाणि ज्ञानकर्मसाधनभूतानि संयम्य वशीकृत्य युक्तः समाहितः निगृहीतमनाः सन्नासीत निर्व्यापारस्तिष्ठेत् प्रमाथिनां कथं स्ववशीकरणमितिचेत्तत्राह मत्परइति अहं सर्वात्मा वासुदेवएव परउत्कृष्टउपादेयोयस्य समत्परः एकान्तमद्भक्तइत्यर्थः तथा चोक्तं न वासुदेवभक्तानामशुभं विद्यते क्वचिदिति यथा हि लोके बलवन्तं राजानमाश्रित्य दस्यवोनिगृह्यन्ते राजाश्रितोयमिति ज्ञात्वा च स्वयमेव तद्वश्याभवन्ति तथैव भगवन्तं सर्वान्तर्यामिणमाश्रित्य

For Private and Personal Use Only

तत्प्रभावेणैव दुष्टानीन्द्रियाणि निग्राह्याणि पुनश्च भगवदभिलोषमिति मत्वा तानि तद्वश्यान्येव भवन्तीति भावः यथा च भगवद्भक्तेर्मेहाय-भावत्वं तथा विस्तरेणाग्रे व्याख्यास्यामः इन्द्रियवशीकारे फलमाह वशेहीति स्पष्टं तदेतद्वशीकृतेन्द्रियः सन्नासीतेति प्रश्नोस्योत्तरमुक्तं भवति ॥ ६१ ॥ ननु मनसोबाह्येन्द्रियप्रवृत्तिद्वाराऽनर्थहेतुत्वं निगृहीतबाह्येन्द्रियस्य तूत्खातदंष्ट्रोरगवन्मनस्यनिगृहीतेपि न कापि क्षतिः बाह्योद्योगाभावेनैव कृतकृत्यत्वादतोयुक्तआसीतेति व्यर्थमुक्तमित्याशङ्क्य निगृहीतबाह्येन्द्रियस्यापि युक्तत्वाभावे सर्वानर्थप्राप्तिमाह द्वाभ्यां निगृहीतबाह्येन्द्रियस्यापि शब्दादीन् विषयान् ध्यायतोमनसा पुनः पुनश्चिन्तयतः पुंसस्तेषु विषयेषु सङ्गः आसङ्गः ममात्यन्तं सुखहेतवएतइत्येवं शोभनाध्यासलक्षणप्रीतिविशेषः उपजायते सङ्गात् सुखहेतुत्वज्ञानलक्षणात् संजायते कामः ममैते भवन्त्विति तृष्णाविशेषः तस्मात्

ध्यायतोविषयान्पुंसः सङ्गस्तेषूपजायते ॥ सङ्गात्संजायते कामः कामात्क्रोधोभिजायते ॥ ६२ ॥ क्रोधाद्भवति संमोहः संमोहात्स्मृतिविभ्रमः ॥ स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशोबुद्धिनाशात्प्रणश्यति ॥ ६३ ॥

कामात् कुतश्चित्प्रतिहन्यमानात् प्रतिघातकविषयः क्रोधोभिज्वलनात्माभिजायते क्रोधाद्भवति संमोहः कार्याकार्यविवेकाभावरूपः संमोहात्स्मृतिविभ्रमः स्मृतेः शास्त्राचार्योपदिष्टार्थानुसन्धानस्य विभ्रमोविचलनं विभ्रंशः तस्माच्च स्मृतिभ्रंशात् बुद्धेरैकात्म्याकारमनोवृत्तेर्नाशः विपरीतभावनोपचयदोषेण प्रतिबन्धात् अनुत्पत्तिरुत्पन्नायाश्च फलायोग्यत्वेन विलयः बुद्धिनाशात् प्रणश्यति तस्याश्च फलभूतायाबुद्धेर्विलोपात्प्रणश्यति सर्वपुरुषार्थायोग्योभवति योहि पुरुषार्थायोग्योजातः समृतएवेति लोके व्यवह्रियते अतः प्रणश्यतीत्युक्तं यस्मादेवं मनसोनिग्रहाभावे निगृहीतबाह्येन्द्रियस्यापि परमानर्थप्राप्तिस्तस्मान्महता प्रयत्नेन मनोनिगृण्हीयादित्यभिप्रायः अतोयुक्तमुक्तं तानि सर्वाणि संयम्य युक्तआसीतेति ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ मनसि निगृहीतेतु बाह्येन्द्रियनिग्रहाभावेपि न दोषइति वदन् किं व्रजेतेत्यस्योत्तरमाहाष्टभिः योऽसमाहितचेताः सबाह्येन्द्रियाणि निगृह्यापि रागद्वेषदुष्टेन मनसा विषयांश्चिन्तयन्पुरुषार्थाद्भ्रष्टोभवति विधेयात्मा तु तुशब्दः

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

पूर्वस्माद्व्यतिरेकार्थः वशीकृतान्तःकरणस्तु आत्मवश्यैर्मनोधीनैः स्वाधीनैरिति वा रागद्वेषाभ्यां वियुक्तैर्विरहितैरिन्द्रियैः श्रोत्रादिभिर्विषयान् शब्दादीननिषिद्धान् चरन्नुपलभमानः प्रसादं प्रसन्नतां चित्तस्य स्वच्छतां परमात्मसाक्षात्कारयोग्यतामधिगच्छति रागद्वेषप्रयुक्तानि इन्द्रियाणि दोषहेतुतां प्रतिपद्यन्ते मनसि स्ववशे तु न रागद्वेषौ तयोरभावे च न तदधीनेन्द्रियप्रवृत्तिः अवर्जनीयतया तु विषयोपलम्भोन दोषमावहतीति न शुद्धिव्याघातइति भावः एतेन विषयाणां स्मरणमपि चेदनर्थकारणं सुतरां तर्हि भोगः तेन जीवनार्थं विषयान् भुञ्जानः कथमनर्थं न प्रतिपद्येतेति शङ्का निरस्ता स्वाधीनैरिन्द्रियैर्विषयान्प्राप्नोतीति च किं व्रजेतेति प्रश्नस्योत्तरमुक्तं भवति ॥ ६४ ॥ प्रसादमधिगच्छतीत्युक्तं तत्र प्रसादे सति किंस्यादित्युच्यते चित्तस्य प्रसादे स्वच्छत्वरूपे सति सर्वदुःखानामाध्यात्मिकादीनामज्ञानवि-

रागद्वेषवियुक्तैस्तु विषयानिन्द्रियैश्चरन् ॥ आत्मवश्यैर्विधेयात्मा प्रसादमधिगच्छति ॥६४॥
प्रसादे सर्वदुःखानां हानिरस्योपजायते ॥ प्रसन्नचेतसो ह्याशु बुद्धिः पर्यवतिष्ठते ॥ ६५ ॥
नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य न चायुक्तस्य भावना ॥ नचाभावयतः शान्तिरशान्तस्य कुतः सुखम् ।६६।

लसितानां हानिर्विनाशोऽस्ययतेरुपजायते हि यस्मात् प्रसन्नचेतसोयतेराशु शीघ्रमेव बुद्धिर्ब्रह्मात्मैक्याकारा पर्यवतिष्ठते परिसमन्तादवतिष्ठते स्थिरा भवति विपरीतभावनादिप्रतिबन्धाभावात् ततश्च प्रसादे सति बुद्धिपर्यवस्थानं ततस्तद्विरोध्यज्ञाननिवृत्तिः ततस्तत्कार्यसकलदुःखहानिरिति क्रमेपि प्रसादे यत्नाधिक्याय सर्वदुःखहानिकरत्वकथनमिति न विरोधः ॥ ६५ ॥ इममेवार्थं व्यतिरेकमुखेन द्रढयति अयुक्तस्याजितचित्तस्य बुद्धिरात्मविषया श्रवणमननाख्यवेदान्तविचारजन्या नास्ति नोत्पद्यते तद्बुद्ध्यभावे न चायुक्तस्य भावना निदिध्यासनात्मिका विजातीयप्रत्ययानन्तरितसजातीयप्रत्ययप्रवाहरूपा सर्वत्र नञोऽस्तीत्यनेनान्वयः नचाभावयतआत्मानं शान्तिः सकार्याविद्यानिवृत्तिरूपा वेदान्तवाक्यजन्या ब्रह्मात्मैक्यसाक्षात्कृतिः अशान्तस्यात्मसाक्षात्कारशून्यस्य कुतः सुखं मोक्षानन्दइत्यर्थः ॥ ६६ ॥ ॥ ३४ ॥

अयुक्तस्य कुतो नास्ति बुद्धिरित्युक्तं [illegible] चरतां स्वविषयेषु प्रवर्तमानानामवशीकृतानामिन्द्रियाणां मध्ये यदेकमपीन्द्रियमनुलक्षीकृत्य मनोऽनुविधीयते प्रेर्यते प्रवर्तत इति यावत् कर्मकर्तरि लकारः तदिन्द्रियमेकमपि मनसानुसृतं अस्य साधकस्य मनसो वा प्रज्ञामात्मविषयां शास्त्रीयां [illegible] अपनयति मनसस्तद्विषयाविष्टत्वात् यदैकमपीन्द्रियं प्रज्ञां हरति तदा सर्वाणि हरन्तीति किमु वक्तव्यमित्यर्थः दृष्टान्तस्तु स्पष्टः [illegible] सामर्थ्यं न भवतीति सूचयितुमम्भसीत्युक्तं [illegible] दार्ष्टान्तिकेऽप्यम्भःस्थानीये मनश्चाञ्चल्ये सत्येव प्रज्ञाहरणसामर्थ्यमिन्द्रियस्य न तु स्थैर्ये इति सूचितम् ॥ ६७ ॥ हि यस्मादेवं सर्वशः सर्वाणि समनस्कानि हे महाबाहो इति संबोधयन् सर्वशत्रु[illegible]निवारणसमर्थस्त्वं शत्रोरिन्द्रियस्यापि निवारणेऽपि समर्थोऽसीति सूचयति स्पष्टमन्यत् तस्येति सिद्धस्य साधकस्य च परामर्शः इन्द्रि-

इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनोनुविधीयते ॥ तदस्य हरति प्रज्ञां वायुर्नावमिवाम्भसि ॥ ६७ ॥ तस्माद्यस्य महाबाहो निगृहीतानि सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ६८ ॥ या निशा सर्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी ॥ यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यतो मुनेः ॥ ६९ ॥

यसंयमस्य स्थितप्रज्ञं प्रति लक्षणत्वस्य मुमुक्षुं प्रति प्रज्ञासाधनत्वस्य चोपसंहरणीयत्वात् ॥ ६८ ॥ तदेवं मुमुक्षुणा प्रज्ञास्थैर्याय प्रयत्नपूर्वकमिन्द्रियसंयमः कर्तव्य इत्युक्तं स्थितप्रज्ञस्य तु स्वतःसिद्धएव सर्वेन्द्रियसंयम इत्याह या वेदान्तवाक्यजनितसाक्षात्काररूपाऽहं ब्रह्मास्मीति प्रज्ञा सर्वभूतानामज्ञानां निशेव निशा तां प्रत्यप्रकाशरूपत्वात् तस्यां ब्रह्मविद्यालक्षणायां सर्वभूतनिशायां जागर्ति अज्ञाननिद्रायाः प्रबुद्धः सन् सावधानो वर्तते संयमी इन्द्रियसंयमवान् स्थितप्रज्ञ इत्यर्थः यस्यां तु द्वैतदर्शनलक्षणायामविद्यानिद्रायां प्रसुप्तान्येव भूतानि जाग्रति स्वप्नवद्व्यवहरन्ति सा निशा नप्रकाशते आत्मतत्त्वं पश्यतोऽपरोक्षतया मुनेः स्थितप्रज्ञस्य यावद्धि न प्रबुध्यते तावदेव स्वप्नदर्शनं बाधपर्यन्तत्वात् भ्रमस्य तत्त्वज्ञानकाले तु न भ्रमनिमित्तः कश्चिद्व्यवहारः तदुक्तं वार्तिककारैः 'कारकव्यवहारे हि शुद्धं वस्तु न वीक्ष्यते शुद्धे वस्तुनि सिद्धे च कारकव्यापृतिस्तथा काकोलूकनिशेवायं संसारोऽज्ञात्मवेदिनोः या निशा सर्वभूतानामित्यवोचत्स्वयं हरिरिति' तथा च

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यस्य विपरीतदर्शनं तस्य न वस्तुदर्शनं विपरीतदर्शनस्य वस्त्वदर्शनजन्यत्वात् यस्य च वस्तुदर्शनं तस्य न विपरीतदर्शनं विपरीतदर्शन कारणस्य वस्त्वदर्शनस्य वस्तुदर्शनेन बाधितत्वात् तथा च श्रुतिः 'यत्र वाअन्यदिवस्यात्तत्रान्योन्यत्पश्येत् यत्रत्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येदिति' विद्याविद्ययोर्व्यवस्थामाह यथा काकस्य रात्र्यन्धस्य दिनमुलूकस्य दिवान्धस्य निशा रात्रौ पश्यतश्चोलूकस्य यद्दिनं रात्रिरेव सा काकस्येति महदाश्चर्यमेतत् अतस्तत्त्वदर्शिनः कथमाविद्यकक्रियाकारकादिव्यवहारः स्यादिति स्वतःसिद्धएव तस्येन्द्रियसंयमइत्यर्थः ॥ ६९ ॥ एतादृशस्य स्थितप्रज्ञस्य सर्वविक्षेपशान्तिरप्यर्थसिद्धेति सदृष्टान्तमाह सर्वाभिर्नदीभिरापूर्यमाणं सन्तं वृष्ट्यादिप्रभवाअपि सर्वाआपः समुद्रं प्रविशन्ति कीदृशं अचलप्रतिष्ठं अनतिक्रान्तमर्यादं अचलानां मैनाकादीनां प्रतिष्ठा यस्मिन्निति वा गाम्भीर्यातिशयउक्तः यद्वत् येन प्रकारेण निर्विकारत्वेन तद्वत् तेनैव निर्विकारप्रकारेण यं स्थितप्रज्ञं निर्विकारमेव सन्तं

आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशन्ति यद्वत् ॥ तद्वत्कामायं प्रविशन्ति सर्वे सशान्तिमाप्नोति न कामकामी ॥ ७० ॥ विहाय कामान्यः सर्वान्पुमांश्चरति निस्पृहः ॥ निर्ममोनिरहङ्कारः सशान्तिमधिगच्छति ॥ ७१ ॥

कामाः अज्ञैर्लोकैः काम्यमानाः शब्दाद्याः सर्वे विषयाः अवर्जनीयतया प्रारब्धकर्मवशात्प्रविशन्ति न तु विकर्तुं शक्नुवन्ति समहासमुद्रस्थानीयः स्थितप्रज्ञः शान्तिं सर्वलौकिकालौकिककर्मविक्षेपनिवृत्तिं बाधितानुवृत्ताविद्याकार्यनिवृत्तिं चाप्नोति ज्ञानबलेन न कामकामी काम्यान् विषयान् कामयितुं शीलं यस्य सकामकाम्यज्ञः शान्तिं व्याख्यातां नाप्नोति अपि तु सर्वदा लौकिकालौकिककर्मविक्षेपेण महति क्लेशार्णवे मग्नोभवतीति वाक्यार्थः एतेन ज्ञानिनएव फलभूतोविद्वत्संन्यासस्तस्यैव च सर्वविक्षेपनिवृत्तिरूपा जीवन्मुक्तिर्दैवाधीनविषयभोगेपि निर्विकारतेत्यादिकमुक्तं वेदितव्यम् ॥ ७० ॥ यस्मादेवं तस्मात्प्राप्तानपि सर्वान् बाह्यान् गृहक्षेत्रादीन् आन्तरान्मनोराज्यरूपान् वासनामात्ररूपांश्च पथिगच्छतस्तृणस्पर्शरूपान् कामांस्त्रिविधान् विहायोपेक्ष्य शरीरजीवनमात्रेपि निस्पृहः सन् यतोनिरहङ्कारः शरीरेन्द्रियादावयमहमित्यभिमानशून्यः विद्यावत्त्वादिनिमित्तात्मसंभावनारहितइति वा अतोनिर्ममः शरीरयात्रामात्रार्थेपि प्रारब्धकर्माक्षिप्ते कौपीनाच्छादनादौ ममेदमित्यभिमानव-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

जितःसन् यः पुमान् चरति प्रारब्धकर्मवशेन भोगान् भुङ्क्ते यादृच्छिकतया यत्र क्वापि गच्छतीति वा सएवंभूतः स्थितप्रज्ञः शान्तिं सर्वसंसारदुःखोपरमलक्षणामविद्यातत्कार्यनिवृत्तिमाधिगच्छति ज्ञानबलेन प्राप्नोति तदेतदीदृशं व्रजनं स्थितप्रज्ञस्येति चतुर्थप्रश्नस्योत्तरं परिसमाप्तम् ॥ ७१ ॥ तदेवं चतुर्णां प्रश्नानामुत्तरव्याजेन सर्वाणि स्थितप्रज्ञलक्षणानि मुमुक्षुकर्तव्यतया कथितानि संप्रति कर्मयोगफलभूतां साङ्ख्यनिनिष्ठां फलेन स्तुवन्नुपसंहरति एषा स्थितप्रज्ञलक्षणव्याजेन कथिता एषा तेभिहिता साङ्ख्ये बुद्धिरिति च प्रागुक्ता स्थितिर्निष्ठा सर्वकर्मसंन्यासपूर्वकपरमात्मज्ञानलक्षणा ब्राह्मी ब्रह्मविषया हे पार्थ एनां स्थितिं प्राप्य यः कश्चिदपि पुनर्न विमुह्यति न हि ज्ञानबाधितस्याज्ञानस्य पुनः

एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्यति ॥ स्थित्वाऽस्यामन्तकालेपि ब्रह्म निर्वाणमृच्छति ॥ ७२ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुन संवादे साङ्ख्ययोगोनाम द्वितीयोध्यायः ॥ २ ॥

संभवोस्ति अनादित्वेनोत्पत्त्यसंभवात् अस्यां स्थितौ अन्तकालेपि अन्त्येपि वयसि स्थित्वा ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मणि निर्वाणं निर्वृतिं ब्रह्मरूपं निर्वाणमिति वा ऋच्छति गच्छत्यभेदेन किमु वक्तव्यं योब्रह्मचर्यादेव संन्यस्य यावज्जीवमस्यां ब्राह्मयां स्थितावतिष्ठते सब्रह्मनिर्वाणमृच्छतीत्यपि शब्दार्थः ॥ ७२ ॥

ज्ञानं तत्साधनं कर्म सत्त्वशुद्धिश्च तत्फलं । तत्फलं ज्ञाननिष्ठैवेत्यध्यायेस्मिन्प्रकीर्तितम् ॥ इतिश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीविश्वेश्वरसरस्वतीयपादशिष्यमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीमद्भगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां सर्वगीतार्थसूत्रणं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

॥ श्रीकृष्णाय परमात्मने गीतामृतदात्रे नमः ॥ एवं तावत्प्रथमेनाध्यायेनोपोद्घातितो द्वितीयेनाध्यायेन कृत्स्नः शास्त्रार्थः सूत्रितः तथा हि आदौ निष्कामकर्मनिष्ठा ततोऽन्तःकरणशुद्धिः ततः शमदमादिसाधनपुरस्सरः सर्वकर्मसंन्यासः ततो वेदान्तवाक्यविचारसहिता भगवद्भक्तिनिष्ठा ततस्तत्त्वज्ञाननिष्ठा तस्याः फलं च त्रिगुणात्मकाविद्यानिवृत्त्या जीवन्मुक्तिः प्रारब्धकर्मफलभोगपर्यन्तं तदन्ते च विदेहमुक्तिः जीवन्मुक्तिदशायां च परमपुरुषार्थालम्बनेन परवैराग्यप्राप्तिः दैवसंपदाख्या च शुभवासना तदुपकारिण्यादेया आसुरसंपदाख्या त्वशुभवासना तद्विरोधिनी हेया दैवसंपदोऽसाधारणं कारणं सात्त्विकी श्रद्धा आसुरसंपदस्तु राजसी तामसी चेति हेयोपादेयविभागेन कृत्स्नशास्त्रार्थपरिसमाप्तिः तत्र योगस्थः कुरु कर्माणीत्यादिना सूत्रिता सत्त्वशुद्धिसाधनभूता निष्कामकर्मनिष्ठा सामान्यविशेषरूपेण तृतीयचतुर्थाभ्यां प्रपञ्च्यते ततः शुद्धान्तःकरणस्य शमदमादिसाधनसंपत्तिपुरस्सरा विहाय कामान्यः सर्वानित्यादिना सूत्रिता सर्वकर्मसंन्यासनिष्ठा संक्षेपविस्तररूपेण पंचमषष्ठाभ्यां एतावता च त्वंपदार्थोऽपि निरूपितः ततो वेदान्तवाक्यविचारसहिता युक्त आसीत मत्पर इत्यादिना सूत्रितानेकप्रकारा भगवद्भक्तिनिष्ठाऽध्यायषट्केन प्रतिपाद्यते तावता च तत्पदार्थोऽपि निरूपितः प्रत्यध्यायं चावान्तरसङ्गतिमवान्तरप्रयोजनभेदं च तत्र तत्र प्रदर्शयिष्यामः ततस्तत्त्वंपदार्थैक्यज्ञानरूपा वेदाविनाशिनं नित्यमित्यादिना सूत्रिता तत्त्वज्ञाननिष्ठा त्रयोदशे प्रकृतिपुरुषविवेकद्वारा प्रपञ्चिता ज्ञाननिष्ठायाश्च फलं त्रैगुण्यविषया वेदा निस्त्रैगुण्यो भवार्जुनेत्यादिना सूत्रितं त्रैगुण्यनिवृत्तिश्चतुर्दशे सैव जीवन्मुक्तिरिति गुणातीतलक्षणकथनेन प्रपञ्चिता तदा गन्तासि निर्वेदमित्यादिना सूत्रिता परमवैराग्यनिष्ठा संसारवृक्षच्छेदद्वारेण पञ्चदशे दुःखेष्वनुद्विग्नमनाइत्यादिना स्थितप्रज्ञलक्षणेन सूत्रिता परवैराग्योपकारिणी दैवी संपदादेया यामिमां पुष्पितां वाचमित्यादिना सूत्रिता तद्विरोधिन्यासुरी सम्पच्च हेया षोडशे दैवसंपदोऽसाधारणं कारणं च सात्त्विकी श्रद्धा निर्द्वन्द्वो नित्यसत्त्वस्थ इत्यादिना सूत्रिता तद्विरोधपरिहारेण सप्तदशे एवं सकला ज्ञाननिष्ठा अध्यायपञ्चकेन प्रतिपादिता अष्टादशेन च पूर्वोक्तसर्वोपसंहार इति कृत्स्नगीतार्थसङ्गतिः तत्र पूर्वाध्याये साङ्ख्यबुद्धिमाश्रित्य ज्ञाननिष्ठा भगवतोक्ता एषा तेऽभिहिता सांख्ये बुद्धिरिति तथा योगबुद्धिमाश्रित्य कर्मनिष्ठोक्ता योगे त्विमां शृण्वित्यारभ्य कर्मण्येवाधिकारस्ते मा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणीत्यन्तेन न चानयोर्निष्ठयोरधिकारिभेदः स्पष्टमुपदिष्टो भगवता नचैकाधिकारिकत्वमेवोभयोः समुच्चयस्य विवक्षितत्वादिति वाच्यं दूरेण ह्यवरं कर्म बुद्धियोगाद्धनञ्जयेति कर्मनिष्ठायाः बुद्धिनिष्ठापेक्षया निकृष्टत्वाभि-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

धानात् यावानर्थ उदपाने इत्यत्र च ज्ञानफले सर्वकर्मफलान्तर्भावस्य दर्शितत्वात् स्थितप्रज्ञलक्षणमुक्त्वा च एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थेति सप्रशंसं ज्ञानफलोपसंहारात् या निशा सर्वभूतानामित्यादौ ज्ञानिनोऽद्वैतदर्शनाभावेन कर्मानुष्ठानासंभवस्य चोक्तत्वात् अविद्यानिवृत्तिलक्षणे मोक्षफले ज्ञानमात्रस्यैव लोकानुसारेण साधनत्वकल्पनात् 'तमेव विदित्वातिमृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यतेऽयनायेति' श्रुतेश्च ननु तर्हि तेजस्तिमिरयोरिव विरोधिनोर्ज्ञानकर्मणोः समुच्चयासंभवाद्भिन्नाधिकारिकत्वमेवास्तु सत्यमेवं संभवति एकमर्जुनं प्रति तूभयोपदेशोन युक्तः न हि कर्माधिकारिणं प्रति ज्ञाननिष्ठोपदेष्टुमुचितो न वा ज्ञानाधिकारिणं प्रति कर्मनिष्ठा एकमेव प्रति विकल्पेनोभयोपदेश इति चेन्न उत्कृष्टनिकृष्टयोर्विकल्पानुपपत्तेः अविद्यानिवृत्त्युपलक्षितात्मस्वरूपे मोक्षे तारतम्यासंभवाच्च तस्माज्ज्ञानकर्मनिष्ठयोर्भिन्नाधिकारिकत्वे

॥ अर्जुनउवाच ॥ ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बुद्धिर्जनार्दन ॥ तत्किं कर्मणि घोरे मां नियोजयसि केशव ॥ १ ॥

एकं प्रत्युपदेशायोगादेकाधिकारिकत्वे च विरुद्धयोः समुच्चयासंभवात् कर्मनिष्ठया ज्ञानप्राशस्त्यानुपपत्तेश्च विकल्पाभ्युपगमे चोत्कृष्टमनायासलभ्यं ज्ञानं विहाय निकृष्टमनेकायासबहुलं कर्मानुष्ठातुमयोग्यमिति मत्वा पर्याकुलीभूतबुद्धिः हे जनार्दन सर्वैर्जनैरर्थ्यते याच्यते स्वाभिलषितसिद्धय इति त्वं तथाभूतो मयापि श्रेयोनिश्चयार्थं याच्यस इति नैवानुचितमिति संबोधनाभिप्रायः कर्मणो निष्कामादपि बुद्धिरात्मतत्त्वविषया ज्यायसी प्रशस्ततरा चेद्यदि ते तव मता तत्तदा किं कर्मणि घोरे हिंसाद्यनेकायासबहुले मामतिभक्तं नियोजयसि कर्मण्येवाधिकारस्त इत्यादिना विशेषेण प्रेरयसि हे केशव सर्वेश्वर सर्वेश्वरस्य सर्वेष्टदायिनस्तव मां भक्तं शिष्यस्तेऽहं शाधि मामित्यादिना त्वदेकशरणतयोपसन्नं प्रति प्रतारणा नोचितेत्यभिप्रायः ॥ १ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ननु नाहं कंचिदपि प्रतारयामि किं पुनस्त्वामतिप्रियं त्वं तु किं मे प्रतारणाचिह्नं पश्यसीति चेत् तत्राह तव वचनं व्यामिश्रं न भवत्येव ममत्वेकाधिकारिकत्वभिन्नाधिकारिकत्वसन्देहाद्व्यामिश्रं सङ्कीर्णार्थमिव ते यद्वाक्यं मां प्रति ज्ञानकर्मनिष्ठाद्वयप्रतिपादकं तेन वाक्येन त्वं मे मम मन्दबुद्धेर्वाक्यतात्पर्यापरिज्ञानाद्बुद्धिमन्तःकरणं मोहयसीव भ्रान्त्या योजयसीव परमकारुणिकत्वात्त्वं न मोहयस्येव मम तु स्वाशयदोषान्मोहो भवतीतीवशब्दार्थः एकाधिकारित्वे विरुद्धयोः समुच्चयानुपपत्तेरेकार्थत्वाभावेन च विकल्पानुपपत्तेः प्रागुक्तेर्यद्यधिकारिभेदं मन्यसे तदेकं मां प्रति विरुद्धयोर्निष्ठयोरुपदेशायोगात् तत् ज्ञानं वा कर्म वा एकमेवाधिकारं मे निश्चित्य वद येनाधिकारनिश्चयपुरःसरमुक्तेन त्वया मया चानुष्ठितेन ज्ञानेन कर्मणा चैकेन श्रेयो मोक्षमहमाप्नुयां प्राप्तुं योग्यः स्यां एवं ज्ञानकर्मनिष्ठयोरेकाधिकारित्वे विकल्पसमुच्चययोरसंभवादधिकारिभेदज्ञानायार्जुनस्य प्रश्न इति स्थितं इहेतरेषां कुमतं समस्तं श्रुतिस्मृतिन्यायबलान्निरस्तं पुनः पुन-

व्यामिश्रेणेव वाक्येन बुद्धिं मोहयसीव मे॥ तदेकं वद निश्चित्य येन श्रेयोऽहमाप्नुयाम् ॥२॥

॥श्रीभगवानुवाच॥ लोकेऽस्मिन् द्विविधा निष्ठा पुरा प्रोक्ता मयाऽनघ॥ ज्ञानयोगेन साङ्ख्यानां कर्मयोगेन योगिनाम् ॥ ३ ॥

र्भाष्यकृतातियत्नादतोऽत्र तत्कर्तुमहं प्रवृत्तः 'भाष्यकारमतसारदर्शिना ग्रन्थमात्रमिह योज्यते मया। आशयो भगवतः प्रकाश्यते केवलं स्ववचसो विशुद्धये' ॥ २ ॥ एवमधिकारिभेदेऽर्जुनेन पृष्टे तदनुरूपं प्रतिवचनं अस्मिन्नधिकारित्वाभिमते लोके शुद्धाशुद्धान्तःकरणभेदेन द्विविधे जने द्विविधा द्विप्रकारा निष्ठा स्थितिः ज्ञानपरता कर्मपरता च पुरा पूर्वाध्याये मया तवात्यन्तहितकारिणा प्रोक्ता प्रकर्षेण स्पष्टत्वलक्षणेनोक्ता तथा चाधिकार्यैक्यशङ्कया माग्लासीरिति भावः हे अनघ अपापेति सम्बोधयन्नुपदेशयोग्यतामर्जुनस्य सूचयति एकैव निष्ठा साध्यसाधनावस्थाभेदेन द्विप्रकारा न तु द्वे एव स्वतन्त्रे निष्ठे इति कथयितुं निष्ठेत्येकवचनं तथा च वक्ष्यति एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यतीति तामेव निष्ठां द्वैविध्येन दर्शयति सङ्ख्या सम्यगात्मबुद्धिस्तां प्राप्तवतां ब्रह्मचर्यादेव कृतसंन्यासानां वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थानां ज्ञानभूमिमारूढा

For Private and Personal Use Only

नां शुद्धान्तःकरणानां साङ्ख्यानां ज्ञानयोगेन ज्ञानमेव युज्यते ब्रह्मणानेनेति व्युत्पत्त्या योगस्तेन निष्ठोक्ता तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत
मत्परइत्यादिना अशुद्धान्तःकरणानां तु ज्ञानभूमिमनारूढानां योगिनां कर्माधिकारयोगिनां कर्मयोगेन कर्मैव युज्यतेऽन्तःकरणशुद्ध्यानेनेति
व्युत्पत्त्या योगस्तेन निष्ठोक्तान्तःकरणशुद्धिद्वारा ज्ञानभूमिकारोहणार्थं धर्म्याद्धि युद्धाच्छ्रेयोन्यत् क्षत्रियस्य न विद्यतइत्यादिना अतएव न
ज्ञानकर्मणोः समुच्चयो विकल्पो वा किंतु निष्कामकर्मणा शुद्धान्तःकरणानां सर्वकर्मसंन्यासेनैव ज्ञानमिति चित्तशुद्ध्यशुद्धिरूपावस्थाभेदे-
नैकमेव त्वां प्रति द्विविधा निष्ठोक्ता एषा तेऽभिहिता साङ्ख्ये बुद्धियोगे त्विमां शृण्विति अतोभूमिकाभेदेनैकमेव प्रत्युभयोपयोगान्नाधि-
कारभेदेऽप्युपदेशवैयर्थ्यमित्यभिप्रायः एतदेव दर्शयितुमशुद्धचित्तस्य चित्तशुद्धिपर्यन्तं कर्मानुष्ठानं न कर्मणामनारम्भादित्यादिभिर्मोघं पार्थ
सजीवतीत्यन्तैस्त्रयोदशभिर्दर्शयति शुद्धचित्तस्य तु ज्ञानिनोन किञ्चिदपि कर्मापेक्षितमिति दर्शयति यस्त्वात्मरतिरेवेति द्वाभ्यां तस्मादस-
क्तइत्यारभ्य तु बन्धहेतोरपि कर्मणोमोक्षहेतुत्वं सत्त्वशुद्धिज्ञानोत्पत्तिद्वारेण संभवति फलाभिसन्धिराहित्यरूपकौशलेनेति दर्शयिष्यति

न कर्मणामनारम्भान्नैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्नुते ॥ न च संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति ॥४॥

ततः परं त्वथ केनेति प्रश्नमुत्थाप्य कामदोषेणैव काम्यकर्मणः शुद्धिहेतुत्वं नास्ति अतः कामराहित्येनैव कर्माणि कुर्वन्नन्तःकरणशुद्ध्या
ज्ञानाधिकारी भविष्यसीति यावदध्यायसमाप्ति वदिष्यति भगवान् ॥ ३ ॥ तत्र कारणाभावे कार्यानुपपत्तेः कर्मणां 'तमेतं वेदानुवच-
नेन ब्राह्मणाविविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसानाशकेनेति' श्रुत्याऽऽत्मज्ञाने विनियुक्तानामनारम्भादननुष्ठानाच्चित्तशुद्ध्यभावेन ज्ञानायोग्योबहि-
र्मुखः पुरुषोनैष्कर्म्यं सर्वकर्मशून्यत्वं ज्ञानयोगेन निष्ठामिति यावत् नाश्नुते न प्राप्नोति एतमेव प्रव्राजिनोलोकमिच्छन्तः प्रव्रजन्तीति
श्रुतेः सर्वकर्मसंन्यासादेव ज्ञाननिष्ठोपपत्तेः कृतं कर्मभिरित्यतआह न च संन्यसनादेव चित्तशुद्धिंविना कृतात् सिद्धिं ज्ञाननिष्ठाल-
क्षणां सम्यक् फलपर्यवसायित्वेन नाधिगच्छति नैव प्राप्नोतीत्यर्थः कर्मजन्यां चित्तशुद्धिमन्तरेण सन्यासएव न संभवति यथा-
कथंचिदौत्सुक्यमात्रेण कृतोऽपि न फलपर्यवसायीति भावः ॥ ४ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तत्र कर्मजन्यशुद्ध्यभावे बहिर्मुखः हि यस्मात् क्षणमपि कालं जातु कदाचित् कश्चिदप्यजितेन्द्रियः अकर्मकृत्सन्न तिष्ठति अपि तु लौकिकवैदिककर्मानुष्ठानव्यग्रएवावतिष्ठति तस्मादशुद्धचित्तस्य संन्यासेन संभवतीत्यर्थः कस्मात्पुनरविद्वान्कर्माण्यकुर्वाणेन तिष्ठति हि यस्मात् सर्वः प्राणी चित्तशुद्धिरहितः अवशः अस्वतन्त्रएव सन् प्रकृतिजैः प्रकृतितोजातैरभिव्यक्तैः कार्याकारेण सत्त्वरजस्तमोभिः स्वाभाविकैर्वा रागद्वेषादिभिर्गुणैः कर्म लौकिकं वैदिकं वा कार्यते अतः कर्माण्यकुर्वाणेन कश्चिदपि न तिष्ठतीत्यर्थः स्वाभाविकागुणाश्चालकाः अतः परवशतया सर्वदा कर्माणि कुर्वतोऽशुद्धबुद्धेः सर्वकर्मसंन्यासेन संभवतीति न संन्यासनिबन्धना ज्ञाननिष्ठा संभवतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ यथा कथञ्चिदौत्सुक्यमात्रेण कृतसंन्यासस्त्वशुद्धचित्तस्तत्फलभाङ्न भवति यतः योविमूढात्मा रागद्वेषादिदूषितान्तःकरणः

न हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत्॥कार्यते ह्यवशः कर्म सर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः॥५॥ कर्मेन्द्रियाणि संयम्य यआस्ते मनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारः सउच्यते ॥ ६ ॥

औत्सुक्यमात्रेण कर्मेन्द्रियाणि वाक्पाण्यादीनि संयम्य निगृह्य बहिरिन्द्रियैः कर्माण्यकुर्वन्निति यावत् मनसा रागादिप्रेरितेन इन्द्रियार्थान् शब्दादीन् नत्वात्मतत्त्वं स्मरन्नास्ते कृतसंन्यासोऽहमित्यभिमानेन कर्मशून्यस्तिष्ठति सभिथ्याचारः सत्त्वशुद्ध्यभावेन फलायोग्यत्वात्पापाचारउच्यते 'त्वंपदार्थविवेकाय संन्यासः सर्वकर्मणां श्रुत्येह विहितोयस्मात्तत्त्यागी पतितोभवेदित्यादिधर्मशास्त्रेण' अतउपपन्नं न च संन्यसनादेवाशुद्धान्तःकरणः सिद्धिं समधिगच्छतीति ॥ ६ ॥ औत्सुक्यमात्रेण सर्वकर्माण्यसंन्यस्य चित्तशुद्ध्यै निष्कामकर्माण्येव यथाशास्त्रं कुर्यात् यस्मात् तुशब्दोऽशुद्धान्तःकरणसंन्यासिव्यतिरेकार्थः इन्द्रियाणि ज्ञानेन्द्रियाणि श्रोत्रादीनि मनसा सह नियम्य पापहेतुशब्दादिविषयासक्तेर्निवर्त्य मनसा विवेकयुक्तेन नियम्येति वा कर्मेन्द्रियैर्वाक्पाण्यादिभिः कर्मयोगं शुद्धिहेतुतया विहितं कर्मारभते करोत्यसक्तः फला-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

भिलाषशून्यः सन् योविवेकी सइतरस्मान्मिथ्याचाराद्विशिष्यते पारंभसाम्येपि फलातिशयभाक्त्वेन श्रेष्ठोभवति हेअर्जुन आश्चर्य-
मिदं पश्य यदेकः कर्मेन्द्रियाणि निगृह्णन् ज्ञानेन्द्रियाणि व्यापारयन् पुरुषार्थशून्योऽपरस्तु ज्ञानेन्द्रियाणि निगृह्य कर्मेन्द्रियाणि व्यापारयन्
परमपुरुषार्थभाग्भवतीतिवा ॥ ७ ॥ यस्मादेवं तस्मात् मनसा ज्ञानेन्द्रियाणि निगृह्य कर्मेन्द्रियैः त्वं प्रागननुष्ठितशुद्धिहेतुकर्मा नियतं
विध्युद्देशे फलसंबन्धशून्यतया नियतनिमित्तेन विहितं कर्म श्रौतं स्मार्तं च नित्यमितिप्रसिद्धं कुरु कुर्विति मध्यमपुरुषप्रयोगेणैव
त्वामिति लब्धेत्वमिति पदमर्थान्तरे संक्रमितं कस्मादशुद्धान्तःकरणेन कर्मैव कर्तव्यं हि यस्मात् अकर्मणोऽकरणात् कर्मैव ज्यायः प्रश-
स्यतरं न केवलं कर्माभावे तवान्तःकरणशुद्धिरेवं न सिध्येत् किंतु अकर्मणोयुद्धादिकर्मरहितस्य ते तव शरीरयात्रा शरीरस्थिति

यस्त्विन्द्रियाणि मनसा नियम्यारभतेऽर्जुन॥ कर्मेन्द्रियैः कर्मयोगमसक्तः सविशिष्यते ॥७॥
नियतं कुरु कर्म त्वं कर्म ज्यायोह्यकर्मणः॥ शरीरयात्राऽपि च ते न प्रसिध्येदकर्मणः॥८॥
यज्ञार्थात्कर्मणोन्यत्र लोकोयं कर्मबन्धनः ॥ तदर्थं कर्म कौन्तेय मुक्तसङ्गः समाचर ॥९॥

रपि न प्रकर्षेण क्षात्रवृत्तिकृतत्वलक्षणेन सिध्येत् तथा च प्रागुक्तं अपि चेत्यन्तःकरणशुद्धिसमुच्चयार्थः ॥८॥ कर्मणा बध्यते जन्तुरिति
स्मृतेः सर्वं कर्म बन्धात्मकत्वान्मुमुक्षुणा न कर्तव्यमिति मत्वा तस्योत्तरमाह यज्ञः परमेश्वरः 'यज्ञोवै विष्णुरिति श्रुतेः' तदाराधनार्थं
यत्क्रियते कर्म तद्यज्ञार्थं तस्मात्कर्मणोन्यत्र कर्मणि प्रवृत्तोऽयं लोकः कर्माधिकारी कर्मबन्धनः कर्मणा बध्यते नत्वीश्वराराधनार्थेन
अतस्तदर्थं यज्ञार्थं कर्म हेकौन्तेय त्वं कर्मण्यधिकृतोमुक्तसङ्गः सन् समाचर सम्यक् श्रद्धादिपुरस्सरं आचर ॥ ९ ॥ प्रजापतिवचना-
दप्यधिकृतेन कर्म कर्तव्यमित्याह सहयज्ञाइत्यादिचतुर्भिः सह यज्ञेन विहितकर्मकलापेन वर्तन्तइति सहयज्ञाः कर्माधिकृताइति यावत् वोप-
सर्जनस्येति पक्षे सादेशाभावः प्रजाः त्रीन् वर्णान् पुरा कल्पादौ सृष्ट्वोवाच प्रजानां पतिः स्रष्टा किमुवाचेत्याह अनेन यज्ञेन स्वाश्रमोचितध-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

र्मेण प्रसविष्यध्वं प्रसूयध्वं प्रसवो वृद्धिः उत्तरोत्तरामभिवृद्धिं लभध्वमित्यर्थः कथमनेन वृद्धिः स्यादत आह एषयज्ञाख्योधर्मः वोयुष्माकं इष्टकामधुक् इष्टानभिमतान् कामान् काम्यानि फलानि दोग्धि प्रापयतीति तथा अभीष्टभोगप्रदोऽस्त्वित्यर्थः अत्र यद्यपि यज्ञग्रहणमावश्यककर्मोपलक्षणार्थं अकरणे प्रत्यवायस्याग्रे कथनात् काम्यकर्मणां च प्रकृते प्रस्तावोनास्त्येव मा कर्मफलहेतुर्भूरित्यनेन निराकृतत्वात् तथापि नित्यकर्मणामप्यानुषङ्गिकफलसद्भावादेषवोऽस्त्विष्टकामधुगित्युपपद्यते तथाचापस्तम्बः स्मरति तद्यथा 'आम्रे फलार्थे निमित्ते (निर्मिते) छायागन्धइत्यनूत्पद्येते एवं धर्मं चर्यमाणमर्थाअनूत्पद्यन्ते नोचेदनूत्पद्यन्ते न धर्महानिर्भवतीति' फलसद्भावेऽपि तदभिसन्ध्यनभिसन्धिभ्यां काम्यनित्ययोर्विशेषः अनभिसंहितस्यापि वस्तुस्वभावादुत्पत्तौ न विशेषः विस्तरेण चाग्रे प्रतिपादयिष्यते ॥ १० ॥ कथमिष्टकामदोग्धृत्वं यज्ञस्येति तदाह अनेन

सहयज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुरोवाच प्रजापतिः ॥ अनेन प्रसविष्यध्वमेषवोऽस्त्विष्टकामधुक् ॥ १० ॥ देवान्भावयतानेन ते देवाभावयन्तु वः ॥ परस्परं भावयन्तः श्रेयः परमवाप्स्यथ ॥ ११ ॥ इष्टान्भोगान्हि वोदेवादास्यन्ते यज्ञभाविताः ॥ तैर्दत्तानप्रदायैभ्योयोभुङ्क्ते स्तेन एव सः ॥ १२ ॥

यज्ञेन यूयं यजमानादेवानिन्द्रादीन् भावयत हविर्भागैः संवर्धयत तर्पयतेत्यर्थः ते देवायुष्माभिर्भाविताः सन्तोवोयुष्मान् भावयन्तु वृष्ट्यादिना अन्नोत्पत्तिद्वारेण संवर्धयन्तु एवमन्योन्यं संवर्धयन्तोदेवाश्च यूयं च परं श्रेयोभिमतमर्थं प्राप्स्यथ देवास्तृप्तिं प्राप्स्यन्ति यूयं च स्वर्गाख्यं परं श्रेयः प्राप्स्यथेत्यर्थः ॥ ११ ॥ न केवलं पारत्रिकमेव फलं यज्ञात् किन्त्वैहिकमपीत्याह अभिलषितान् भोगान् पश्वन्नहिरण्यादीन् वोयुष्मभ्यं देवादास्यन्ते वितरिष्यन्ति हि यस्मात् यज्ञैर्भाविताः तोषितास्ते यस्मात्तैर्ऋणवद्भवद्भ्योदत्ताभोगास्तस्मात्तैर्देवैर्दत्तान्भोगानेभ्योदेवेभ्योऽप्रदाय यज्ञेषु देवोद्देशेनाहुतीरसम्पाद्य योभुङ्क्ते देहेन्द्रियाण्येव तर्पयति स्तेनएव तस्करएव सः देवस्वापहारी देवर्णानपाकरणात ॥ १२ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ये तु वैश्वदेवादियज्ञावशिष्टममृतमश्नन्ति ते सन्तः शिष्टा वेदोक्तकारित्वेन देवऋणापाकरणात् अतस्ते मुच्यन्ते सर्वैर्विहिताकरणनिमित्तैः पूर्वकृतैश्च पञ्चसूनानिमित्तैः किल्बिषैः भूतभाविपातकाऽसंसर्गिणस्ते भवन्तीत्यर्थः एवमन्वये भूतभाविपापाभावमुक्त्वा व्यतिरेके दोषमाह भुञ्जते ते वैश्वदेवाद्यकारिणोऽघं पापमेव तु शब्दोऽवधारणे ये पापाः पञ्चसूनानिमित्तं प्रमादकृतहिंसानिमित्तं च कृतपापाः सन्तः आत्मकारणादेव पचन्ति न तु वैश्वदेवाद्यर्थं तथा च पञ्चसूनादिकृतपापे विद्यमान एव वैश्वदेवादिनित्यकर्माकरणनिमित्तमपरं पापमाप्नुवन्तीति भुञ्जते ते त्वघं पापा इत्युक्तं तथा च स्मृतिः 'कण्डनी पेषणी चुल्ली उदकुम्भी च मार्जनी पञ्चसूना गृहस्थस्य ताभिः स्वर्गं न विन्दतीति' पञ्चसूनाकृतं पापं च यज्ञैर्व्यपोहतीति च श्रुतिश्च 'इदमेवास्य तत्साधारणमन्नं यदिदमद्यते स य एतदुपास्ते न स पाप्मनो व्यावर्तते मिश्रं ह्येतदिति' मन्त्रवर्णोऽपि 'मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः सत्यं ब्रवीमि

यज्ञशिष्टाशिनः सन्तो मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषैः ॥ भुञ्जते ते त्वघं पापा ये पचन्त्यात्मकारणात् ॥ १३ ॥ अन्नाद्भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः ॥ यज्ञाद्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः ॥ १४ ॥

वध इत्स तस्य नार्यमणं पुष्यति नो सखायं केवलाघो भवति केवलादीति' ॥ १३ ॥ इदं चोपलक्षणं पञ्चमहायज्ञानां स्मार्तानां श्रौतानां च नित्यकर्मणां अधिकृतेन नित्यानि कर्माण्यवश्यमनुष्ठेयानीति च प्रजापतिवचनार्थः न केवलं प्रजापतिवचनादेव कर्म कर्तव्यमपि तु जगच्चक्रप्रवृत्तिहेतुत्वादपीत्याह अन्नादिति त्रिभिः अन्नाद्भुक्ताद्रेतोलोहितरूपेण परिणताद्भूतानि प्राणिशरीराणि भवन्ति जायन्ते अन्नस्य संभवो जन्म अन्नसंभवः पर्जन्याद्वृष्टेः प्रत्यक्षसिद्धमेवैतत् अत्र कर्मोपयोगमाह यज्ञात्कारीर्यादेरग्निहोत्रादेश्चापूर्वाख्याद्धर्माद्भवति पर्जन्यः यथा चाग्निहोत्राहुतेर्वृष्टिजनकत्वं तथा व्याख्यातमष्टाध्यायीकाण्डे जनकयाज्ञवल्क्यसंवादरूपायां षट्प्रश्न्यां मनुना चोक्तं 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः इति' स च यज्ञो धर्माख्यः सूक्ष्मः कर्मसमुद्भवः ऋत्विग्यजमानव्यापारसाध्यः यज्ञस्य हि अपूर्वस्य विहितं कर्म कारणम् ॥ १४ ॥

For Private and Personal Use Only

तच्चापूर्वोत्पादकं ब्रह्मोद्भवं ब्रह्म वेदः सएवोद्भवः प्रमाणं यस्य तत्तथा वेदविहितमेव कर्माऽपूर्वसाधनं जानीहि नत्वन्यत्पाषण्डप्रतिपादितमित्यर्थः ननु पाषण्ड शास्त्रापेक्षया वेदस्य किं वैलक्षण्यं यतोवेदप्रतिपादितएव धर्मोनान्यइत्यत्रआह ब्रह्म वेदाख्यं अक्षरसमुद्भवं अक्षरात्परमात्मनोनिर्दोषात्पुरुषनिश्वासन्यायेनाबुद्धिपूर्वं समुद्भवआविर्भावोयस्य तदक्षरसमुद्भवं तथा चापौरुषयत्वेन निरस्तसमस्तदोषासङ्गं वेदवाक्यं प्रमितिजनकतया प्रमाणमतीन्द्रियेऽर्थे न तु भ्रमप्रमादकरणापाटवविप्रलिप्सादिदोषवत्प्रणीतं पाखण्डवाक्यं प्रमितिजनकमिति भावः तथा च श्रुतिः 'अस्य महतोभूतस्य निश्वसितमेतद्यदृग्वेदोयजुर्वेदः सामवेदोथर्वाङ्गिरसइतिहासः पुराणं विद्याउपनिषदः श्लोकाः सूत्राण्यनुव्याख्यानान्यस्यैवैतानि निश्वसितानीति' तस्मात्साक्षात्परमात्मसमुद्भवतया सर्वगतं सर्वप्रकाशकं नित्यमविनाशि च ब्रह्म वेदाख्यं यज्ञे धर्माख्येतीन्द्रिये प्रतिष्ठितं तात्पर्येण अतः पाषण्डप्रतिपादितोपधर्मपरित्यागेन वेदबोधितएव धर्मोनुष्ठेयइत्यर्थः ॥१५॥ भवत्वेवं ततः

कर्म ब्रह्मोद्भवं विद्धि ब्रह्माक्षरसमुद्भवम्॥ तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितम् ॥१५॥
एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः ॥ अघायुरिन्द्रियारामोमोघं पार्थ सजीवति ॥१६॥

किं फलितमित्याह आदौ परमेश्वरात्सर्वावभासकान्नित्यनिर्दोषवेदाविर्भावः ततः कर्मपरिज्ञानं ततोनुष्ठानाद्धर्मोत्पादः ततः पर्जन्यं ततोऽन्नं ततोभूतानि पुनस्तथैव भूतानां कर्मप्रवृत्तिरित्येवं परमेश्वरेणैव प्रवर्तितं चक्रं सर्वजगन्निर्वाहकं योनानुवर्तयति नानुतिष्ठति सअघायुः पापजीवनोमोघं व्यर्थमेव जीवति हे पार्थ तस्य जीवनान्मरणमेव वरं जन्मान्तरे धर्मानुष्ठानसंभवादित्यर्थः तथा च श्रुतिः 'अथो अयं वा आत्मा सर्वेषां भूतानां लोकः सयज्जुहोति यद्यजते तेन देवानां लोकोऽथयदनुब्रुते तेन ऋषीणामथ यत्पितृभ्योनिपृणाति यत्प्रजामिच्छते तेन पितॄणामथ यन्मनुष्यान्वासयते यदेभ्योशनं ददाति तेन मनुष्याणामथ यत् पशुभ्यस्तृणोदकं विन्दति तेन पशूनां यदस्य गृहेषु श्वापदावयांस्यापिपीलिकाभ्यउपजीवन्ति तेन तेषां लोकइति' ब्रह्मविदं व्यावर्तयति इन्द्रियारामइति यतइन्द्रियैर्विषयेष्वारमति अतः कर्माधिकारी संस्तदकरणात्पापमेवाचिन्वन् व्यर्थमेव जीवतीत्यभिप्रायः ॥ १६ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यस्त्विन्द्रियारामोन भवति परमार्थदर्शी सएवं जगच्चक्रप्रवृत्तिहेतुभूतं कर्माननुतिष्ठन्नपि न प्रत्यवैति कृतकृत्यत्वादित्याह द्वाभ्यां इन्द्रियारामोहि स्रक्चन्दनवनितादिषु रतिमनुभवति मनोज्ञान्नपानादिषु तृप्तिं पशुपुत्रहिरण्यादिलाभेन रोगाद्यभावेन च तुष्टिं उक्तविषयाभावे रागिणामरत्यतृप्त्यतुष्टिदर्शनाद्रतितृप्तितुष्टयोमनोवृत्तिविशेषाः साक्षिसिद्धाः लब्धपरमात्मानन्दस्तु द्वैतदर्शनाभावादतिफल्गुत्वाच्च विषयसुखं न कामयतइत्युक्तं यावानर्थउदपानइत्यत्र अतोनात्मविषयकरतितृप्तितुष्ट्यभावादात्मानं परमानन्दमद्वयं साक्षात्कुर्वन्नुपचारादेव मुच्यते आत्मरतिरात्मतृप्तआत्मसन्तुष्टइति तथा च श्रुतिः 'आत्मक्रीडात्मरतिः क्रियावानेषब्रह्मविदां वरिष्ठ इति' आत्मतृप्तश्चेति चकारएवकारानुकर्षणार्थः मानवइति यः कश्चिदपि मनुष्यएवम्भूतः सएव कृतकृत्योन तु ब्राह्मणत्वादिप्रकर्षेणेति कथयितुं आत्मन्येव च सन्तुष्टइत्यत्र चकारः समुच्चयार्थः यएवम्भूतस्तस्याधिकारहेत्वभावात्किमपि कार्यं वैदिकं लौकिकं वा न विद्यते ॥ १७ ॥ नन्वात्मविदोपि अभ्युदयार्थं निःश्रेयसार्थं प्रत्यवायपरिहारार्थं वा कर्म स्यादित्यतआह तस्यात्मरतेः कृतेन कर्मणाभ्युदय-

यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः ॥ आत्मन्येव च सन्तुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते ॥ १७ ॥

लक्षणोनिःश्रेयसलक्षणोवाऽर्थः प्रयोजनं नैवास्ति तस्य स्वर्गाद्यभ्युदयाऽनर्थित्वात् निःश्रेयसस्य च कर्मासाध्यत्वात् तथा च श्रुतिः 'परीक्ष्य लोकान् कर्मचितान् ब्राह्मणोनिर्वेदमायान्नास्त्यकृतः कृतेनेति' अकृतोनित्योमोक्षः कृतेन कर्मणा नास्तीत्यर्थः ज्ञानसाध्यस्यापि व्यावृत्तिरेवकारेण सूचिता आत्मरूपस्य हि निःश्रेयसस्य नित्यप्राप्तस्याज्ञानमात्रमप्राप्तिः तच्च तत्त्वज्ञानमात्रापनोद्यं तस्मिंस्तत्त्वज्ञानेनापनुत्ते तस्यात्मविदोन किञ्चित् कर्मसाध्यं ज्ञानसाध्यं वा प्रयोजनमस्तीत्यर्थः एवम्भूतेनापि प्रत्यवायपरिहारार्थं कर्माण्यनुष्ठेयान्येवेत्यतआह नाकृतेनेति भावे निष्ठा नित्यकर्माकरणेन इह लोके गर्हितत्वरूपः प्रत्यवायप्राप्तिरूपोवा कश्चनार्थोनास्ति सर्वत्रोपपत्तिमाह उत्तरार्धेन चोहितौ यस्मादस्यात्मविदः सर्वभूतेषु ब्रह्मादिस्थावरान्तेषु कोपि अर्थव्यपाश्रयः प्रयोजनसंबन्धोनास्ति कंचिद्भूतविशेषमाश्रित्य कोपि क्रियासाध्योर्थोनास्तीति वाक्यार्थः अतोस्यकृताकृते निष्प्रयोजने 'नैनं कृताकृते तपतइति श्रुतेः' 'तस्य ह न देवाश्च नाभूत्या ईशतआत्मा ह्येषां सभवतीति' श्रुतेर्देवाअपि तस्य मोक्षाभवनाय न समर्थाइत्युक्तेर्न विघ्नाभावार्थमपि देवाराधनरूपकर्मानुष्ठानमित्यभिप्रायः एतादृशोब्रह्मविद्भूमिकासप्तक-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

भेदेन निरूपितोऽत्रवसिष्ठेन 'ज्ञानभूमिः शुभेच्छाख्या प्रथमा परिकीर्तिता विचारणा द्वितीया स्यात्तृतीया तनुमानसा सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी स्यात्ततोऽसंसक्तिनामिका पदार्थाभावनी षष्ठी सप्तमी तुर्यगास्मृतेति' तत्र नित्यानित्यवस्तुविवेकादिपुरःसरा फलपर्यवसायिनी मोक्षेच्छा प्रथमा ततोगुरुमुपसृत्य वेदान्तवाक्यविचारः श्रवणमननात्मकोद्वितीया ततोनिदिध्यासनाभ्यासेन मनसएकाग्रतया सूक्ष्मवस्तुग्रहणयोग्यत्वं तृतीया एतद्भूमिकात्रयं साधनरूपं जाग्रदवस्थोच्यते योगिभिः भेदेन जगतोभानात् तदुक्तं 'भूमिकात्रितयं त्वेतद्राम जाग्रदिति स्थितं यथावद्भेदबुद्ध्येदं जगज्जाग्रति दृश्यतइति' ततोवेदान्तवाक्यान्निर्विकल्पकोब्रह्मात्मैक्यसाक्षात्कारश्चतुर्थी भूमिका फलरूपा सत्वापत्तिः स्वप्नावस्थोच्यते सर्वस्यापि जगतोमिथ्यात्वेन स्फुरणात् तदुक्तं 'अद्वैते स्थैर्यमायाते द्वैते प्रशममागते पश्यन्ति स्वप्नवल्लोकं चतुर्थी भूमिकामिताइति' सोऽयं चतुर्थभूमिं प्राप्तोयोगी ब्रह्मविदित्युच्यते पञ्चमीषष्ठीसप्तम्यस्तु भूमिकाजीवन्मुक्तेरवान्तरभेदाः तत्र सविकल्पकसमाध्यभ्यासेन निरुद्धे मनसि या निर्विकल्पकसमाध्यवस्था साऽसंसक्तिरिति सुषुप्तिरिति चोच्यते ततः स्वयमेव व्युत्थानात् सोऽयं योगी ब्रह्मविद्वरः तत-

नैव तस्य कृतेनार्थोनाकृतेनेह कश्चन ॥ न चास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः ॥ १८ ॥

स्तदभ्यासपरिपाकेण चिरकालावस्थायिनी सा पदार्थाभावनीति गाढसुषुप्तिरिति चोच्यते ततः स्वयमनुत्थितस्य योगिनः परप्रयत्नेनैव व्युत्थानात् सोऽयं ब्रह्मविद्वरीयान् उक्तं हि 'पञ्चमीं भूमिकामेत्य सुषुप्तिपदनामिकां षष्ठीं गाढसुषुप्त्याख्यां क्रमात्पतति भूमिकामिति' यस्यास्तु समाध्यवस्थायाः न स्वतोवा परतोव्युत्थितोभवति सर्वथा भेददर्शनाभावात् किंतु सर्वदा तन्मयएव स्वप्रयत्नमन्तरेणैव परमेश्वरप्रेरितप्राणवायुवशादन्यैर्निर्वाह्यमानदैहिकव्यवहारः परिपूर्णपरमानन्दघनएव सर्वतस्तिष्ठति सा सप्तमी तुरीयावस्था तां प्राप्तोब्रह्मविद्वरिष्ठइत्युच्यते उक्तं हि 'षष्ठ्यां भूम्यामसौ स्थित्वा सप्तमीं भूमिमाप्नुयात् किंचिदेवैषसंपन्नस्त्वथवैषन किंचन विदेहमुक्तता तूक्ता सप्तमी योगभूमिका अगम्या वचसां शान्ता सा सीमा योगभूमिष्विति' यामधिकृत्य श्रीमद्भागवते स्मर्यते 'देहं च नश्वरमवस्थितमुत्थितं वा सिद्धोन पश्यति यतोऽध्यगमत्स्वरूपं दैवादुपेतमथ दैववशादपेतं वासोयथा परिकृतं मदिरामदान्धः देहोपि दैववशगः खलु कर्म यावत्स्वारम्भकं प्रतिसमीक्षतएव सासुः तं सप्रपञ्चमधिरूढसमाधियोगः स्वाप्नं पुनर्न भजते प्रतिबुद्धवस्तुरिति'

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

श्रुतिश्च 'तद्यथा हि निर्ल्वयनी वल्मीके मृताप्रत्यस्ता शयीतैवमेवेदं शरीरं शेतेऽथायमशरीरोमृतः प्राणोब्रह्मैव तेजएवेति' तत्रायं संग्रहः 'चतुर्थीभूमिकाज्ञानं तिस्रः स्युः साधनं पुरा जीवन्मुक्तेरवस्थास्तु परास्तिस्रः प्रकीर्तिताः' अत्र प्रथमभूमित्रयमारूढोऽज्ञोपि न कर्माधिकारी किं पुनस्तत्त्वज्ञानी तद्विशिष्टोजीवन्मुक्तोवेत्यभिप्रायः ॥ १८ ॥ यस्मान्न त्वमेवंभूतोज्ञानी किंतु धर्माधिकृतएव मुमुक्षुः असक्तः फलकामनारहितः सततं सर्वदा न तु कदाचित् कार्यं अवश्यकर्तव्यं यावज्जीवादिश्रुतिचोदितं 'तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसानाशकेनेति' श्रुत्या ज्ञाने विनियुक्तं कर्म नित्यनैमित्तिकलक्षणं सम्यगाचर यथाशास्त्रं निर्वर्तय असक्तोहि यस्मादाचरन्नीश्वरार्थं कर्म कुर्वन्सत्त्वशुद्धिज्ञानप्राप्तिद्वारेण परं मोक्षमाप्नोति पूरुषः पुरुषः सएव सत्पुरुषोनान्यइत्यभिप्रायः ॥ १९ ॥ ननु विविदिषोरपि ज्ञाननिष्ठाप्राप्त्यर्थं श्रवणमनननिदिध्यासनानुष्ठानाय सर्वकर्मत्यागलक्षणः सन्यासोविहितः तथा च न केवलं ज्ञानिनएव कर्मान-

तस्मादसक्तः सततं कार्यं कर्म समाचर ॥ असक्तोह्याचरन्कर्म परमाप्नोति पूरुषः ॥ १९ ॥
कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिताजनकादयः ॥ लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि ॥ २० ॥

धिकारः किंतु ज्ञानार्थिनोपि विरक्तस्य तथा च मयापि विरक्तेन ज्ञानार्थिना कर्माणि हेयान्येवेत्यर्जुनाशङ्कां क्षत्रियस्य सन्यासानाधिकारप्रतिपादनेनापनुदति भगवान् जनकादयोजनकाजातशत्रुप्रभृतयः श्रुतिस्मृतिपुराणप्रसिद्धाः क्षत्रियाविद्वांसोपि कर्मणैव सह न तु कर्मत्यागेन सह संसिद्धिं श्रवणादिसाध्यां ज्ञाननिष्ठामास्थिताः प्राप्ताः हि यस्मादेवं तस्मात्त्वमपि क्षत्रियोविविदिषुर्विद्वान्वा कर्मकर्तुमर्हसीत्यनुषङ्गः 'ब्राह्मणाः पुत्रैषणायाश्च वित्तैषणायाश्च लोकैषणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरन्तीति' संन्यासविधायके वाक्ये ब्राह्मणत्वस्य विवक्षितत्वात् 'स्वाराज्यकामोराजा राजसूयेन यजेतेत्यत्र क्षत्रियत्ववत् चत्वारआश्रमाब्राह्मणस्य त्रयोराजन्यस्य द्वौ वैश्यस्येति च' स्मृतेः पुराणेपि 'मुखजानामयं धर्मोयद्विष्णोर्लिङ्गधारणं बाहुजातोरुजातानां नायं धर्मः प्रशस्यतइति' क्षत्रियवैश्ययोःसंन्यासाभावउक्तः तस्माद्युक्तमेवोक्तं भगवता कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिताजनकादयइति सर्वे राजाश्रिताधर्माराजा धर्मस्य धारकइत्यादिस्मृतेर्वर्णाश्रमधर्मप्रवर्त- ॥ ४२ ॥

For Private and Personal Use Only

कत्त्वेनापि क्षत्रियोऽवश्यं कर्म कुर्यादित्याह लोकेति लोकानां स्वे स्वे धर्मे प्रवर्तनमुन्मार्गान्निवर्तनं च लोकसंग्रहस्तं पश्यन्नपि शाद्वाज्जनकादिशिष्टाचारमपि पश्यन्कर्म कर्तुमर्हस्येवेत्यन्वयः क्षत्रियजन्मप्रापकेण कर्मणाऽऽरब्धशरीरस्त्वं विद्वानपि जनकादिवत्प्रारब्धकर्मबलेन लोकसंग्रहार्थं कर्म कर्तुं योग्योभवसि न तु त्यक्तुं ब्राह्मणजन्मालाभादित्यभिप्रायः एतादृशभगवदभिप्रायविदा भगवता भाष्यकृता ब्राह्मणस्यैव संन्यासोनान्यस्येति निर्णीतं वार्तिककृता तु प्रौढिवादमात्रेण क्षत्रियवैश्ययोरपि संन्यासोस्तीत्युक्तमिति द्रष्टव्यम् ॥२०॥ ननु मया कर्मणि क्रियमाणेपि लोकः किमिति तत्संगृण्हीयादित्याशङ्क्य श्रेष्ठाचारानुविधायित्वादित्याह श्रेष्ठः प्रधानभूतोराजादिर्यद्यत्कर्माचरति शुभमशुभंवा तत्तदेवाचरतीतरः प्राकृतस्तदनुगतोजनः नत्वन्यत्स्वातन्त्र्येणेत्यर्थः ननु शास्त्रमवलोक्याशास्त्रीयं श्रेष्ठाचारं परित्यज्य शास्त्रीयमेव

यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरोजनः ॥ सयत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ॥ २१ ॥ न मे पार्थास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ नानवाप्तमवाप्तव्यं वर्तएव च कर्मणि ॥२२॥ यदि ह्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतन्द्रितः॥मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ॥२३॥

कुतो नाचरति लोकइत्याशङ्क्याचारवत्प्रतिपत्तावपि श्रेष्ठानुसारितामितरस्य दर्शयति सयदिति सश्रेष्ठोयल्लौकिकं वैदिकं वा प्रमाणं कुरुते प्रमाणत्वेन मन्यते तदेव लोकोप्यनुवर्तते प्रमाणं कुरुते न तु स्वातन्त्र्येण किंचिदित्यर्थः तथा च प्रधानभूतेन त्वया राज्ञा लोकसंरक्षणार्थं कर्म कर्तव्यमेव प्रधानानुयायिनोजनव्यवहाराभवन्तीति न्यायादित्यभिप्रायः ॥ २१ ॥ अत्र चाहमेव दृष्टान्तइत्याह त्रिभिः हेपार्थ मे.मम त्रिष्वपि लोकेषु किमपि कर्तव्यं नास्ति यतोऽनवाप्तं फलं किञ्चिन्ममावाप्तव्यं नास्ति तथापि वर्तएव कर्मण्यहं कर्म करोम्येवेत्यर्थः पार्थेति सम्बोधयन् विशुद्धक्षत्रियवंशोद्भवस्त्वं शूरापत्यापत्यत्वेन चात्यन्तं मत्समोहमिव वर्तितुमर्हसीति दर्शयति ॥ २२ ॥ लोकसंग्रहोपि न ते कर्तव्योविफलत्वादित्याशङ्क्याह यदि पुनरहमतन्द्रितोनलसः सन् कर्मणि जातु कदाचिन्नवर्तेयं नानुतिष्ठेयं कर्माणि तदा मम श्रेष्ठस्य सतोवर्त्म मार्गं हेपार्थ मनुष्याः कर्माधिकारिणः सन्तः अनुवर्तन्ते अनुवर्तेरन् सर्वशः सर्वप्रकारैः ॥ २३ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

श्रेष्ठस्य तव मार्गानुवर्तित्वं मनुष्याणामुचितमेव अनुवर्तित्वे कोदोषइत्यतआह अहमीश्वरश्चेद्यदि कर्म न कुर्यां तदा मदनुवर्तिनां मन्वादीनामपि कर्मानुपपत्तेः लोकस्थितिहेतोः कर्मणोलोपेनेमे सर्वे लोकाउत्सीदेयुर्विनश्येयुः ततश्च वर्णसङ्करस्य च कर्ताऽहमेव स्यां तेन चेमाः सर्वाः प्रजाअहमेवोपहन्यां धर्मलोपेन विनाशयेयं कथं च प्रजानामनुग्रहार्थं प्रवृत्तईश्वरोहं ताः सर्वाविनाशयेयमित्यभिप्रायः यद्यदाचरतीत्यादेरपरा योजना न केवलं लोकसंग्रहं पश्यन्कर्तुमर्हसि अपि तु श्रेष्ठाचारत्वादपीत्याह यद्यदिति तथा च मम श्रेष्ठस्य यादृशआचारस्तादृशएव मदनुवर्तिना त्वयानुष्ठेयोन स्वातन्त्र्येणान्यइत्यर्थः कीदृशस्तवाचारोयोमयानुवर्तनीयइत्याकाङ्क्षायां न मे पार्थेत्यादिभिस्त्रिभिः श्लोकैस्तत्प्रदर्शनमिति ॥ २४ ॥ ननु तवेश्वरस्य लोकसंग्रहार्थं कर्माणि कुर्वाणस्यापि कर्तृत्वाभिमानाभावान्न कापि क्षतिः मम तु जीवस्य लोकसंग्रहार्थं कर्माणि कुर्वाणस्य कर्तृत्वाभिमानेन ज्ञानाभिभवः स्यादित्यतआह सक्ताः कर्तृत्वाभिमानेन फलाभिसन्धिना च कर्मण्यभिनि-

उत्सीदेयुरिमे लोकान कुर्यां कर्म चेदहम् ॥ सङ्करस्य च कर्तास्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः ॥ २४ ॥ सक्ताः कर्मण्यविद्वांसोयथा कुर्वन्ति भारत ॥ कुर्याद्विद्वांस्तथा सक्तश्चिकीर्षुर्लोकसंग्रहम् ॥ २५ ॥ न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसङ्गिनाम् ॥ जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् ॥ २६ ॥

विष्टाअविद्वांसोऽज्ञायया कुर्वन्ति कर्म लोकसंग्रहं कर्तुमिच्छुर्विद्वानात्मविदपि तथैव कुर्यात् किंतु असक्तः सन् कर्तृत्वाभिमानं फलाभिसन्धिं चाकुर्वन्नित्यर्थः भारतेति भरतवंशोद्भवत्वेन भा ज्ञानं तस्यां रतत्वेन वा त्वं यथोक्तशास्त्रार्थबोधयोग्योसीति दर्शयति ॥ २५ ॥ ननु कर्मानुष्ठानेनैव लोकसंग्रहः कर्तव्योन तु तत्त्वज्ञानोपदेशेनेति कोहेतुरतआह अज्ञानामविवेकिनां कर्तृत्वाभिमानेन फलाभिसन्धिनाच्च कर्मसङ्गिनां कर्मण्यभिनिविष्टानां या बुद्धिरहमेतत्कर्मकरिष्ये एतत्फलं च भोक्ष्यइति तस्याभेदं विचालनं अकर्त्रात्मोपदेशेन न कुर्यात् किंतु युक्तोऽवहितः सन् विद्वान् लोकसंग्रहं चिकीर्षुः अविद्वदधिकारिकाणि सर्वकर्माणि समाचरन् तेषां श्रद्धामुत्पाद्य जोषयेत् प्री-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

स्या सेवयेत् अनधिकारिणामुपदेशेन बुद्धिविचालने कृते कर्मसु श्रद्धानिवृत्तेर्ज्ञानस्य चानुत्पत्तेरुभयभ्रष्टत्वं स्यात् तथा चोक्तं 'अज्ञस्यार्धप्रबुद्धस्य सर्वं ब्रह्मेति योवदेत् महानिरयजालेषु सतेन विनियोजितइति' ॥ २६ ॥ विद्वदविदुषोः कर्मानुष्ठानसाम्येपि कर्तृत्वाभिमानतदभावाभ्यां विशेषं दर्शयन्सक्ताः कर्मणीति श्लोकार्थं विवृणोति द्वाभ्यां प्रकृतिर्माया सत्त्वरजस्तमोगुणमयी मिथ्याज्ञानात्मिका पारमेश्वरी शक्तिः 'मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरमिति' श्रुतेः तस्याः प्रकृतेर्गुणैर्विकारैः कार्यकारणरूपैः क्रियमाणानि लौकिकानि वैदिकानि च कर्माणि सर्वशः सर्वप्रकारैः अहङ्कारेण कार्यकारणसङ्घातात्मप्रत्ययेन विमूढः स्वरूपविवेकासमर्थआत्मान्तःकरणं यस्य सोहङ्कारविमूढात्मा अनात्मन्यात्माभिमानी तानि कर्माणि कर्ताहमिति करोम्यहमिति मन्यते कर्त्रध्यासेन कर्ताहमिति तृन्प्रत्ययः तेन न लोकाव्ययनिष्ठाखलर्थतृनामिति षष्ठीप्रतिषेधः ॥ २७ ॥ विद्वांस्तु तथा न मन्यत-

प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ॥ अहङ्कारविमूढात्मा कर्ताहमिति मन्यते ॥ २७ ॥ तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः ॥ गुणागुणेषु वर्तन्तइति मत्वा न सज्जते ॥ २८ ॥

इत्याह तत्त्वं याथात्म्यं वेत्तीति तत्त्ववित् तुशब्देन तस्याज्ञाद्वैशिष्ट्यमाह कस्य तत्त्वमित्यतआह गुणकर्मविभागयोः गुणादेहेन्द्रियान्तःकरणान्यहङ्कारास्पदानि कर्माणि च तेषां व्यापारभूतानि ममकारास्पदानीति गुणकर्मेति द्वन्द्वैकवद्भावः विभज्यते सर्वेषां जडानां विकारिणां भासकत्वेन पृथग्भवतीति विभागः स्वप्रकाशज्ञानरूपोसङ्गआत्मा गुणकर्म च विभागश्चेति द्वन्द्वः तयोर्गुणकर्मविभागयोर्भास्यभासकयोर्जडचैतन्ययोर्विकारिनिर्विकारयोस्तत्त्वं याथात्म्यं योवेत्ति सगुणाः करणात्मकागुणेषु विषयेषु प्रवर्तन्ते विकारित्वात् न तु निर्विकारआत्मेति मत्वा न सज्जते सक्तिं कर्तृत्वाभिनिवेशमतत्त्वविदिव न करोति . हेमहाबाहो इतिसंबोधयन्सामुद्रिकोक्तसत्पुरुषलक्षणयोगित्वान्न पृथग्जनसाधारण्येन त्वमविवेकी भवितुमर्हसीति सूचयति गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्वविदिति वा अस्मिन्पक्षे गुणकर्मणोरित्येतावतैव निर्वाहे विभागपदस्य प्रयोजनं चिन्त्यम् ॥ २८ ॥ तदेवं विद्वदविदुषोः कर्मानुष्ठानसाम्येन विद्वानविदुषोबुद्धिभेदं न

कुर्यादित्युक्तमुपसंहरति प्रकृतेः पूर्वोक्तायामायायागुणैः कार्यतया धर्मैर्देहादिभिर्विकारैः सम्यङ्मूढाः स्वरूपास्फुरणेन तानेवात्मत्वेन मन्यमानास्तेषामेव गुणानां देहेन्द्रियान्तःकरणानां कर्मसु व्यापारेषु सज्जन्ते सक्तिं वयं कर्म कुर्मस्तत्फलायेति दृढतरामात्मीयबुद्धिं कुर्वन्ति ये तान् कर्मसङ्गिनोऽकृत्स्नविदोनात्माभिमानिनोमन्दानशुद्धचित्तत्वेन ज्ञानाधिकारमप्राप्तान् कृत्स्नवित् परिपूर्णात्मवित् स्वयं न विचालयेत्कर्मश्रद्धातोन प्रच्यावयेदित्यर्थः येत्वमन्दाः शुद्धान्तःकरणास्ते स्वयमेव विवेकोदये न विचलन्ति ज्ञानाधिकारं प्राप्ताइत्यभिप्रायः कृत्स्नाकृत्स्नशब्दौ आत्मानात्मपरतया श्रुत्यर्थानुसारेण वार्तिककृद्भिर्व्याख्यातौ 'सदेवेत्यादिवाक्येभ्यः कृत्स्नं वस्तु यतोद्वयं संभवस्तद्विरुद्धस्य कुतोकृत्स्नस्य वस्तुनः यस्मिन्दृष्टेप्यदृष्टोर्थः सतदन्यश्च शिष्यते तथादृष्टेपि दृष्टः स्यादकृत्स्नस्तादृगुच्यतइति' अनात्मनः सावयवत्वादनेकधर्मवत्त्वाच्च केनचिद्धर्मेण केनचिदवयवेन वा विशिष्टे तस्मिन्नेकस्मिन् घटादौ ज्ञातेपि धर्मान्तरेणावयवान्तरेण वा विशिष्टः सएवाज्ञातोवशिष्यते तदन्यश्च पटादिरज्ञातोवशिष्यतएव तथा तस्मिन् घटादावज्ञातेपि पटादिर्ज्ञातः स्यादिति तज्ज्ञानेपि तस्यान्यस्य चाज्ञानात्तदज्ञा-

प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जन्ते गुणकर्मसु ॥ तानकृत्स्नविदोमन्दान्कृत्स्नविन्न विचालयेत्॥ २९॥
मयि सर्वाणि कर्माणि संन्यस्याध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्निर्ममोभूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ॥ ३० ॥

नेप्यन्यज्ञानाच्च सोऽकृत्स्नउच्यते कृत्स्नस्त्वद्वयआत्मैव तज्ज्ञाने कस्यचिदवशेषस्याभावादिति श्लोकद्वयार्थः ॥२९॥ एवं कर्मानुष्ठानसाम्येप्यज्ञविज्ञयोः कर्तृत्वाभिनिवेशतदभावाभ्यां विशेषउक्तः इदानीमज्ञस्यापि मुमुक्षोरमुमुक्षवपेक्षया भगवदर्पणं फलाभिसन्ध्यभावं च विशेषं वदन्नज्ञतयाऽर्जुनस्य कर्माधिकारं दृढयति मयि भगवति वासुदेवे परमेश्वरे सर्वज्ञे सर्वनियन्तरि सर्वात्मनि सर्वाणि कर्माणि लौकिकानि वैदिकानि च सर्वप्रकाराणि अध्यात्मचेतसा अहं कर्तान्तर्याम्यधीनस्तस्माएवेश्वराय राजइव भृत्यः कर्माणि करोमीत्यनया बुद्ध्या संन्यस्य समर्प्य निराशीर्निष्कामः निर्ममोदेहपुत्रभ्रात्रादिषु स्वीयेषु ममताशून्यः विगतज्वरः सन्तापहेतुत्वाच्छोकएव ज्वरशब्देनोक्तः ऐहिकपारत्रिकदुर्यशोनरकपातादिनिमित्तशोकरहितश्च भूत्वा त्वं मुमुक्षुर्युध्यस्व विहितानि कर्माणि कुर्वित्यभिप्रायः अत्र भगवदर्पणं निष्कामत्वं च सर्वकर्मसाधारणं मुमुक्षोः निर्ममत्वं त्यक्तशोकत्वं च युद्धमात्रे प्रकृतमिति द्रष्टव्यं अन्यत्र ममताशोकयोरप्रसक्तत्वात् ॥ ३० ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

फलाभिसन्धिराहित्येन भगवदर्पणबुद्ध्या विहितकर्मानुष्ठानं सत्त्वशुद्धिज्ञानप्राप्तिद्वारेण मुक्तिफलमित्याह इदं फलाभिसन्धिराहित्येन विहितकर्माचरणरूपं मम मतं नित्यं नित्यवेदबोधितत्वेनानादिपरंपरागतं आवश्यकमिति वा सर्वदेति वा मानवाः मनुष्याये केचित् मनुष्याधिकारित्वात्कर्मणां श्रद्धावन्तः शास्त्राचार्योपदिष्टेर्थेऽननुभूतेप्येवमेवैतदिति विश्वासः श्रद्धा तद्वन्तः अनसूयन्तः गुणेषु दोषाविष्करणमसूया सा च दुःखात्मके कर्मणि मां प्रवर्तयन्न कारुणिकोयमित्येवंरूपा प्रकृते प्रसक्तां तामसूयामपि गुरौ सर्वसुहृद्यकुर्वन्तोयेऽनुतिष्ठन्ति तेपि सत्त्वशुद्धिज्ञानप्राप्तिद्वारेण सम्यक् ज्ञानिवन्मुच्यन्ते कर्मभिर्धर्माधर्माख्यैः ॥ ३१ ॥ एवमन्वये गुणमुक्त्वा व्यतिरेके दोषमाह तु शब्दः श्रद्धावद्वैधर्म्यमश्रद्धां सूचयति तेन ये नास्तिक्यादश्रद्दधानाअभ्यसूयन्तोदोषमुद्भावयन्तः एतन्मम मतं नानुवर्तन्ते तानचेतसोदुष्टचित्तान् अतएव सर्वज्ञानविमूढान् सर्वत्र कर्मणि ब्रह्मणि सगुणे निर्गुणे च यज्ज्ञानं तत्र विविधं प्रमाणतः प्रमेयतः प्रयोजनतश्च मूढान् सर्वप्रका-

ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवाः ॥ श्रद्धावन्तोऽनसूयन्तोमुच्यन्ते तेपि कर्मभिः ॥ ३१ ॥ ये त्वेतदभ्यसूयन्तोनानुतिष्ठन्ति मे मतम् ॥ सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्धि नष्टानचेतसः ॥ ३२ ॥ सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि॥ प्रकृतिं यान्ति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ॥ ३३ ॥

रेणायोग्यान्नष्टान् सर्वपुरुषार्थभ्रष्टान्विद्धि जानीहि ॥ ३२ ॥ ननु राज्ञइव तव शासनातिक्रमे भयं पश्यन्तः कथमसूयन्तस्तव मतं नानुवर्तन्ते कथं वा सर्वपुरुषार्थसाधने प्रतिकूलाभवन्तीत्यतआह प्रकृतिर्नाम प्राग्जन्मकृतधर्माधर्मज्ञानेच्छादिसंस्कारोवर्तमानजन्मन्यभिव्यक्तः सर्वतोबलवान् ' तं विद्याकर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञाचेति ' श्रुतिप्रमाणकः तस्याः स्वकीयायाः प्रकृतेः सदृशमनुरूपमेव सर्वोजन्तुर्ज्ञानवान् ब्रह्मविदपि ' पश्वादिभिश्चाविशेषादितिन्यायात् ' गुणदोषज्ञानवान्वा चेष्टते किं पुनर्मूर्खः तस्मान् भूतानि सर्वे प्राणिनः प्रकृतिं यान्त्यनुवर्तन्ते पुरुषार्थध्वंसहेतुभूतामपि तत्र मम वा राज्ञोवा निग्रहः किं करिष्यति रागोत्कटयेन दुरितान्निवर्तयितुं न शक्नोतीत्यर्थः महानरकसाधनत्वं ज्ञात्वापि दुर्वासनाप्राबल्यात्पापेषु प्रवर्तमानान मच्छासनातिक्रमदोषाद्बिभ्यतीति भावः ॥ ३३ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ननु सर्वस्यप्राणिवर्गस्य प्रकृतिवशवर्तित्वे लौकिकवैदिकपुरुषकारविषयाभावाद्विधिनिषेधानर्थक्यं प्राप्तं न च प्रकृतिशून्यः कश्चिदस्ति यं प्रति तदर्थवत्त्वं स्यादित्यतआह इन्द्रियस्येन्द्रियस्येति वीप्सया सर्वेषामिन्द्रियाणामर्थे विषये शब्दे स्पर्शे रूपे रसे गन्धे च एवं कर्मेन्द्रियविषयेपि वचनादौ अनुकूले शास्त्रनिषिद्धेपि रागः प्रतिकूले शास्त्रविहितेपि द्वेषइत्येवं प्रतीन्द्रियार्थं रागद्वेषौ व्यवस्थितावानुकूल्यप्रातिकूल्यव्यवस्थया स्थितौ नत्वनियमेन सर्वत्र तौ भवतः तत्र पुरुषकारस्य शास्त्रस्य चायं विषयोयत्तयोर्वशं नागच्छेदिति कथं या हि पुरुषस्य प्रकृतिः साबलवदनिष्टानुबन्धित्वज्ञानाभावसहकृतेष्टसाधनत्वज्ञाननिबन्धनं रागं पुरस्कृत्यैव शास्त्रनिषिद्धे कलञ्जभक्षणादौ प्रवर्तयति तथा बलवदिष्टसाधनत्वज्ञानाभावसहकृतानिष्टसाधनत्वज्ञाननिबन्धनं द्वेषं पुरस्कृत्यैव शास्त्रविहितादपि सन्ध्यावन्दनादेर्निवर्तयति तत्र शास्त्रेण प्रतिषिद्धस्य बलवदनिष्टानुबन्धित्वे ज्ञापिते सहकार्यभावात्केवलं दृष्टेष्टसाधनताज्ञानं मधुविषसंपृक्तान्नभोजनइव तत्र न रागं जनयितुं शक्नोति एवं विहितस्य शास्त्रेण बलवदिष्टानुबन्धित्वे बोधिते सहकार्यभावात्केवलमनिष्टसाधनत्व-

इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थे रागद्वेषौ व्यवस्थितौ ॥ तयोर्न वशमागच्छेत्तौ ह्यस्य परिपन्थिनौ ॥३४॥

ज्ञानं भोजनादाविव तत्र न द्वेषं जनयितुं शक्नोति ततश्चाप्रतिबद्धं शास्त्रं विहिते पुरुषं प्रवर्तयति निषिद्धाच्च निवर्तयतीति शास्त्रीयविवेकविज्ञानप्राबल्येन स्वाभाविकरागद्वेषयोः कारणोपमर्दनोपमर्दान्न प्रकृतिर्विपरीतमार्गे पुरुषं शास्त्रदृष्टिं प्रवर्तयितुं शक्नोतीति न शास्त्रस्य पुरुषकारस्य च वैयर्थ्यप्रसङ्गः तयोरागद्वेषयोर्वशं नागच्छेत्तदधीनोन प्रवर्तेत निवर्तेत वा किंतु शास्त्रीयतत्प्रतिपक्षज्ञानेन तत्कारणविघटनद्वारा तौ नाशयेत् हि यस्मात् तौ रागद्वेषौ स्वाभाविकदोषप्रयुक्तौ अस्य पुरुषस्य श्रेयोर्थिनः परि पन्थिनौ शत्रू श्रेयोमार्गस्य विघ्नकर्तारौ दस्युइव पथिकस्य इदं च 'द्वयेहप्राजापत्यादेवाश्चासुराश्च ततः कानीयसाएव देवाज्यायसाअसुरास्तएषु लोकेष्वस्पर्धन्तेत्यादिश्रुतौ' स्वाभाविकरागद्वेषनिमित्तशास्त्रविपरीतप्रवृत्तिमसुरत्वेन शास्त्रीयप्रवृत्तिं च देवत्वेन निरूप्य व्याख्यातमतिविस्तरेणेत्युपरम्यते ॥ ३४ ॥ ननु स्वाभाविकरागद्वेषप्रयुक्तपश्वादिसाधारणप्रवृत्तिप्रहाणेन शास्त्रीयमेव कर्म कर्तव्यं चेत्तर्हि सुकरं भिक्षाटनादि तदेव क्रियतां किमतिदुःखावहेन युद्धेनेत्यतआह श्रेयान् प्रशस्यतरः स्वधर्मः यं वर्णाश्रमं प्रति योविहितः स-

For Private and Personal Use Only

तस्य स्वधर्मः विगुणोऽपि सर्वाङ्गोपसंहारमन्तरेण कृतोऽपि परधर्मात् स्वं प्रत्यविहितात् स्वनुष्ठितात् सर्वाङ्गोपसंहारेण सम्पादितादपि न हि वेदातिरिक्तमानगम्योधर्मः येन परधर्मोऽप्यनुष्ठेयः धर्मत्वात् स्वधर्मवदित्यनुमानं तत्र मानं स्यात् 'चोदनालक्षणोऽर्थोधर्मइति' न्यायात् अतः स्वधर्मे किञ्चिदङ्गहीनेऽपि स्थितस्य निधनं मरणमपि श्रेयः प्रशस्यतरं परधर्मस्थ जीवितादपि स्वधर्मस्थस्य निधनं हि इह लोके कीर्त्यावहं परलोके च स्वर्गादिप्रापकं परधर्मस्तु इहाकीर्तिकरत्वेन परत्र नरकप्रदत्वेन च भयावहोयतः अतोरागद्वेषादिप्रयुक्तस्वाभाविक-प्रवृत्तिवशात्परधर्मोऽपि हेयएवेत्यर्थः एवं तावद्भगवन्मताङ्गीकारिणा श्रेयःप्राप्तिस्तदनङ्गीकारिणां च श्रेयोमार्गभ्रष्टत्वमुक्तं श्रेयोमार्गभ्रंशेन फ-लाभिसन्धिपूर्वककाम्यकर्माचरणे च केवलपापमात्राचरणे च बहूनि कारणानि कथितानि ये त्वेतदभ्यसूयन्तइत्यादिना तत्रायं संग्रहश्लोकः 'श्रद्धाहानिस्तथाऽसूया दुष्टचित्तत्वमूढते प्रकृतेर्वशवर्तित्वं रागद्वेषौ च पुष्कलौ परधर्मरुचित्वं चेत्युक्तादुर्मार्गवाहकाः' ॥ ३५ ॥ तत्र

श्रेयान्स्वधर्मोविगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मोभयावहः ॥३५॥

अर्जुनउवाच ॥ अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः ॥ अनिच्छन्नपि वार्ष्णेय बलादि-व नियोजितः ॥ ३६ ॥

काम्यप्रतिषिद्धकर्मप्रवृत्तिकारणमपनुद्य भगवन्मतमनुवर्तितुं तत्कारणावधारणाय ध्यायतोविषयान्पुंसइत्यादिना पूर्वमनर्थमूलमुक्तं ॥ साम्प्रतं च प्रकृतेर्गुणसंमूढाइत्यादिना बहुविस्तरं कथितं तत्र किं सर्वाण्यपि समप्राधान्येन कारणानि अथवैकमेव मुख्यं कारणमितराणि तु तत्सहकारीणि केवलं तत्राद्ये सर्वेषां पृथक्पृथङ्निवारणे महान्प्रयासः स्यात् अन्त्ये त्वेकस्मिन्नेव निराकृते कृतकृत्यता स्यादित्यतोब्रूहि मे केन हेतुना प्रयुक्तः प्रेरितोयं त्वन्मताननुवर्ती सर्वज्ञानविमूढः पुरुषः पापमनर्थानुबन्धि सर्वं फलाभिसन्धिपुरः सरं काम्यं चित्रादि शत्रुवधसाधनं च श्येनादि प्रतिषिद्धं च कलञ्जभक्षणादि बहुविधं कर्माचरति स्वयं कर्तुमनिच्छन्नपि न तु निवृत्ति-लक्षणं परमपुरुषार्थानुबन्धि त्वदुपदिष्टं कर्मेच्छन्नपि करोति न च पारतन्त्र्यं विनेत्थं संभवति अतोयेन बलादिव नियोजितोराज्ञेव भृत्यस्त्व-न्मतविरुद्धं सर्वानर्थानुबन्धित्वं जानन्नपि तादृशं कर्माचरति तमनर्थमार्गप्रवर्तकं मां प्रति ब्रूहि ज्ञात्वा समुच्छेदायेत्यर्थः हेवार्ष्णेय वृष्णिवंशे

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सन्मातामहकुले कृपयावतीर्णेनितसंबोधनेन वार्ष्णेयीसुतोहं त्वया नोपेक्षणीयइति सूचयति ||३६|| एवमर्जुनेन पृष्टे 'अथो खल्वाहुः काममय-
एवायं पुरुषइति आत्मैवेदमग्रआसीदेकएव सोकामयत जायामेस्यादथ प्रजायेयाथ वित्तं मे स्यादथ कर्मकुर्वीयेत्यादिश्रुतिसिद्धमुत्तरं' श्रीभग-
वानुवाच यस्त्वया पृष्टोहेतुर्बलादनर्थमार्गे प्रवर्तकः सएषकामएव महान् शत्रुः यन्निमित्ता सर्वानर्थप्राप्तिः प्राणिनां ननु क्रोधोप्यभिचारादौ
प्रवर्तकोदृष्टइत्यतआह क्रोधएषः कामएव केनचिद्धेतुना प्रतिहतः क्रोधत्वेन परिणमतेऽतः क्रोधोप्येषकामएव एतस्मिन्नेव महावैरिणि
निवारिते सर्वपुरुषार्थप्राप्तिरित्यर्थः तन्निवारणोपायज्ञानाय तत्कारणमाह रजोगुणसमुद्भवः दुःखप्रवृत्तिबलात्मकोरजोगुणएव समुद्भवः कारणं
यस्य अतः कारणानुविधायित्वं कार्यस्य सोपि तथा यद्यपि तमोगुणोपि तस्य कारणं तथापि दुःखे प्रवृत्तौ च रजसएव प्राधान्यात्तस्यैव
निर्देशः एतेन सात्विक्या वृत्त्या रजसि क्षीणे सोपि क्षीयतइत्युक्तं अथवा तस्य कथमनर्थमार्गे प्रवर्तकत्वमित्यतआह रजोगुणस्य

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कामएषक्रोधएषरजोगुणसमुद्भवः ॥ महाशनोमहापाप्मा विद्ध्येन-मिहवैरिणम् ॥३७॥

प्रवृत्त्यादिलक्षणस्य समुद्भवोयस्मात् कामोहि विषयाभिलाषात्मकः स्वयमुद्भूतोरजः प्रवर्तयन्पुरुषं दुःखात्मके कर्मणि प्रवर्तयति तेनाय-
मवश्यं हन्तव्यइत्यभिप्रायः ननु सामदानभेददण्डाश्चत्वारउपायास्तत्र प्रथमत्रिकस्यासंभवे चतुर्थोदण्डः प्रयोक्तव्योन तु हठादेवेत्याशङ्क्य त्र-
याणामसंभवं वक्तुं विशिनष्टि महाशनोमहापाप्मेति महदशनमस्येति महाशनः 'यत्पृथिव्यां व्रीहियवं हिरण्यं पशवः स्त्रियः नालमेकस्य
तत्सर्वमिति मत्वा शमं व्रजेदिति' स्मृतेः अतोन दानेन सन्धातुं शक्यः नापि सामभेदाभ्यां यतोमहापाप्माऽत्युग्रः तेन हि बलात्प्रेरितो-
ऽनिष्टफलमपि जानन्पापं करोति अतोविद्धि जानीहि एनं काममिह संसारे वैरिणं तदेतत्सर्वं विवृतं वार्तिककारैरात्मैवेदमग्रआसीदिति
श्रुतिव्याख्याने 'प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च यथोक्तस्याधिकारिणः स्वातन्त्र्येसति संसारसृतौ कस्मात्प्रवर्तते' ननु निःशेषविध्वस्तसंसारानर्थ-
वर्त्मनि निवृत्तिलक्षणे वाच्यं केनायं प्रेर्यतेऽवशः अनर्थपरिपाकत्वमपि जानन्प्रवर्तते 'पारतन्त्र्यमृते दृष्टा प्रवृत्तिर्नेदृशी क्वचित् तस्मा-
च्छ्रेयोर्थिनः पुंसः प्रेरकोनिष्टकर्मणि वक्तव्यस्तन्निरासार्थमित्यर्थो स्यात्परा श्रुतिः अनाप्तपुरुषार्थोयं निःशेषानर्थसङ्कुलः इत्यकामयता-

For Private and Personal Use Only

नाप्राप्तुमर्थान्साधनैर्जडः जिहासति तथानर्थानविद्वानात्मनि श्रितान् अविद्योद्भूतकामः सन्नथोखल्विति च श्रुतिः अकामतः क्रियाः काचिद्दृश्यन्ते नेह कस्यचित् यद्यद्धि कुरुते जन्तुस्तत्तत्कामस्य चेष्टितं कामएषक्रोधएषइत्यादिवचनं स्मृतेः प्रवर्तकोनापरोऽतः कामादन्यः प्रतीयतइति अकामतइति मनुवचनं अन्यत्स्पष्टम् ॥ ३७ ॥ तस्य महापाप्मत्वेन वैरित्वमेव दृष्टान्तैः स्पष्टयति तत्र शरीरारम्भात् प्रागन्तःकरणस्यालब्धवृत्तिकत्वात्सूक्ष्मः कामः शरीरारम्भकेण कर्मणा स्थूलशरीरावच्छिन्ने लब्धवृत्तिकेऽन्तःकरणे कृताभिव्यक्तिः सन् स्थूलोभवति सएव विषयस्य चिन्त्यमानावस्थायां पुनःपुनराद्रियमाणः स्थूलतरोभवति सएव पुनर्विषयस्य भुज्यमानतावस्थायामत्यन्तोद्रिक्तं प्राप्तः स्थूलतमोभवति तत्र प्रथमावस्थायां दृष्टान्तः यथा धूमेन सहजेनाप्रकाशात्मकेन प्रकाशात्मकोवन्हिराव्रियते द्वितीयावस्थायां दृष्टान्तः यथादर्शोमलेनासहजेनादर्शोत्पत्त्यनन्तरमुद्रिक्तेन चकारोऽवान्तरवैधर्म्यसूचनार्थः आव्रियतइति क्रियानुकर्षणार्थश्च तृतीयावस्थायां दृष्टान्तः यथोल्बेन जरायुणा गर्भवेष्टनचर्मणातिस्थूलेन सर्वतोनिरुध्यावृतः तथा प्रकारत्रयेणापि तेन कामेनेदमावृतं अत्र धूमेनावृतोपि वन्हिर्दाहादिलक्षणं

धूमेनाव्रियते वन्हिर्यथादर्शोमलेन च ॥ यथोल्बेनावृतोगर्भस्तथा तेनेदमावृतम् ॥ ३८ ॥
आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनोनित्यवैरिणा ॥ कामरूपेण कौन्तेय दुःपूरेणानलेन च ॥ ३९ ॥

स्वकार्यं करोति मलेनावृतस्त्वादर्शः प्रतिबिम्बग्रहणलक्षणं स्वकार्यं नकरोति स्वच्छताधर्ममात्रतिरोधानात् स्वरूपतस्तूपलभ्यतएव उल्बेनावृतस्तु गर्भोन हस्तपादादिप्रसारणरूपं स्वकार्यं करोति न वा स्वरूपतउपलभ्यतइति विशेषः ॥३८॥ तथा तेनेदमावृतमिति संग्रहवाक्यं विवृणोति ज्ञायतेऽनेनेति ज्ञानमन्तःकरणं विवेकविज्ञानं वा इदंशब्दनिर्दिष्टमेतेन कामेनावृतं तथाप्यापातसुखहेतुत्वादुपादेयः स्यादित्यतआह ज्ञानिनोनित्यवैरिणा अज्ञोहि विषयभोगकाले कामं मित्रमिव पश्यंस्तत्कार्ये दुःखे प्राप्ते वैरित्वं जानाति कामेनाहं दुःखित्वमापादितइति ज्ञानी तु भोगकालेपि जानात्यनेनाहमनर्थेप्रवेशितइति अतोविवेकी दुःखीभवति भोगकाले च तत्परिणामे चानेनेतिज्ञानिनोसौ नित्यवैरीति सर्वथा तेन हन्तव्यएवेत्यर्थः तर्हि किं स्वरूपोसावित्यतआह कामरूपेण कामितमिच्छा तृष्णा सैव रूपं यस्य तेन हेकौन्तेयेति संबन्धाविष्कारेण प्रमार्थं सूचयति ननु विवेकिना हन्तव्योप्यविवेकिनोपादेयः स्यादित्यतआह दुःपूरेणानलेन च चकारउपमार्थः न विद्यते लंपर्याप्तिर्यस्येत्यनलोवन्हिः सयथा हविषा पूरयितुमशक्यस्तथायमपि भोगेनेत्यर्थः अतोनिरन्तरं सन्तापहेतुत्वाद्विवेकिनइवाविवेकिनोपि

हेयएवासौ तथा च स्मृतिः 'न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति हविषा कृष्णवर्त्मेव भूयएवाभिवर्धतइति' अथवा इच्छायाविषयसि-द्धिनिवर्त्यत्वादिच्छारूपः कामोविषयभोगेन स्वयमेव निवर्तिष्यते किं तत्रातिनिर्बन्धेनेत्यतउक्तं दुःपूरेणानलेनचेति विषयसिद्ध्या तत्काल-मिच्छातिरोधानेपि पुनः प्रादुर्भावान्न विषयसिद्धिरिच्छानिवर्तिका किंतु विषयदोषदृष्टिरेव तथेति भावः ॥ ३९ ॥ ज्ञाते हि शत्रोरधिष्ठाने सु-खेन सजेतुं शक्यतइति तदधिष्ठानमाह इन्द्रियाणि शब्दस्पर्शरूपरसगन्धग्राहकाणि श्रोत्रादीनि वचनादानगमनविसर्गानन्दजनकानि वागादी-नि च मनः सङ्कल्पात्मकं बुद्धिरध्यवसायात्मिका च अस्य कामस्याधिष्ठानमाश्रयउच्यते यतः एतैरिन्द्रियादिभिः स्वस्वव्यापारवद्भिराश्रयैर्वि-मोहयति विविधं मोहयति एषकामोज्ञानं विवेकज्ञानमावृत्याच्छाद्य देहिनं देहाभिमानिनम् ॥ ४० ॥ यस्मादेवं यस्मादिन्द्रियाधिष्ठानः कामो-देहिनः मोहयति तस्मात्त्वमादौ मोहनात्पूर्वं कामनिरोधात्पूर्वमिति वा इन्द्रियाणि श्रोत्रादीनि नियम्य वशीकृत्य तेषु हि वशीकृतेषु मनोबुद्ध्योरपि वशीकरणं सिध्यति सङ्कल्पाध्यवसाययोर्बाह्येन्द्रियप्रवृत्तिद्वारैवानर्थहेतुत्वात् अतइन्द्रियाणि मनोबुद्धिरिति पूर्वं पृथङ्निर्दि-

इन्द्रियाणि मनोबुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते ॥ एतैर्विमोहयत्येषज्ञानमावृत्य देहिनम् ॥ ४० ॥
तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ ॥ पाप्मानं प्रजहि ह्येनं ज्ञानविज्ञाननाशनं ॥ ४१ ॥

ष्टापीन्द्रियाणीत्येनात्रदुक्तं इन्द्रियत्वेन तयोरपि संग्रहोवा हे भरतर्षभ महावंशप्रसूतत्वेन समर्थोसि पाप्मानं सर्वपापमूलभूतमेनं कामं वैरिणं प्रजहि हि परित्यज हि स्फुटं प्रजहि प्रकर्षेण मारयेति वा जहि शत्रुमित्युपसंहाराच्च ज्ञानं शास्त्राचार्योपदेशजं परोक्षं विज्ञानम-परोक्षं तत्फलं तयोर्ज्ञानविज्ञानयोः श्रेयःप्राप्तिहेत्वोर्नाशनम् ॥ ४१ ॥ ननु यथाकथंचिद्बाह्येन्द्रियनियमसंभवेप्यान्तरतृष्णात्यागोतिदुष्क-रइति चेन् न रसोप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्ततइत्यत्र परदर्शनस्य रसाभिधानीयकतृष्णात्यागसाधनस्य प्रागुक्तेः तर्हि कोसौ परोयद्दर्शनात्तृष्णा-निवृत्तिरित्याशङ्क्य शुद्धमात्मानं परशब्दवाच्यं देहादिभ्योविविच्य दर्शयति श्रोत्रादीनि ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्च स्थूलं जडं परिच्छिन्नं बाह्यं च देहमपेक्ष्य पराणि सूक्ष्मत्वात्प्रकाशकत्वाद्व्यापकत्वादन्तःस्थत्वाच्च प्रकृष्टान्याहुः पण्डिताः श्रुतयोवा तथेन्द्रियेभ्यः परं मनः सङ्कल्पवि-कल्पात्मकं तत्प्रवर्तकत्वात् तथा मनसस्तु परा बुद्धिरध्यवसायात्मिका अध्यवसायोहि निश्चयस्तत्पूर्वकएव सङ्कल्पादिर्मनोधर्मः यस्तु बुद्धेः परतस्तद्भासकत्वेनावस्थितः यं देहिनमिन्द्रियादिभिराश्रयैर्युक्तः कामोज्ञानावरणद्वारेण मोहयतीत्युक्तं सबुद्धेर्द्रष्टा परआत्मा सएवइह

For Private and Personal Use Only

प्रविष्ट इति तस्य शक्तिस्यापि देहिनस्तदा परामर्शः अत्रार्थे श्रुतिः 'इन्द्रियेभ्यः परा ह्यर्था अर्थेभ्यश्च परं मनः मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परः महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः पुरुषान्न परं किंचित्सा काष्ठा सा परा गतिरिति' अत्रात्मनः परत्वस्यैव वाक्यतात्पर्यविषयत्वादिन्द्रियादिपरत्वस्याविवक्षितत्वादिन्द्रियेभ्यः परा अर्था इति स्थानेऽर्थेभ्यः पराणीन्द्रियाणीति विवक्षाभेदेन भगवदुक्तं न विरुध्यते बुद्धेरस्मदादिव्यष्टिबुद्धेः सकाशान्महानात्मा समष्टिबुद्धिरूपः परः 'मनो महान्मतिर्ब्रह्मा पूर्बुद्धिः ख्यातिरीश्वर इति' वायुपुराणवचनात् महतो हिरण्यगर्भबुद्धेः परमव्यक्तमव्याकृतं सर्वजगद्बीजं मायाख्यं 'मायां तु प्रकृतिं विद्यादिति श्रुतेः' तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमासीदिति च अव्यक्तात्सकाशात्सकलजडवर्गप्रकाशकः पुरुषः पूर्ण आत्मा परः तस्मादपि कश्चिदन्यः परः स्यादित्यत आह पुरुषान्न परं किंचिदिति

इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः॥४२॥

एवं बुद्धेः परं बुध्वा संस्तभ्यात्मानमात्मना॥जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदम्॥४३॥

इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम तृतीयोऽध्यायः॥ ३ ॥

कुत एव यस्मात् सा काष्ठा समाप्तिः सर्वाधिष्ठानत्वात्सा परा गतिः 'सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदमित्यादिश्रुतिप्रसिद्धा' परा गतिरपि सैवेत्यर्थः तदेतत्सर्वं यो बुद्धेः परतस्तु स इत्यनेनोक्तम्॥ ४२ ॥ फलितमाह रसोऽप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्तत इत्यत्र यः परशब्देनोक्तस्तमेवंभूतं पूर्णमात्मानं बुद्धेः परं बुध्वा साक्षात्कृत्य संस्तभ्य स्थिरीकृत्यात्मानं मनः आत्मना एतादृशनिश्चयात्मिकया बुद्ध्या जहि मारय शत्रुं सर्वपुरुषार्थशातनं हे महाबाहो महाबाहोर्हि शत्रुमारणं सुकरमिति योग्यं संबोधनं कामरूपं तृष्णारूपं दुरासदं दुःखेनासादनीयं दुर्विज्ञेयानेकविशेषमिति यत्नाधिक्याय विशेषणं ॥४३॥ उपायः कर्मनिष्ठात्र प्राधान्येनोपसंहृता उपेया। ज्ञाननिष्ठा तु तद्गुणत्वेन कीर्तिता॥ इतिश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीविश्वेश्वरसरस्वतीयपादशिष्यमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीमद्भगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां ज्ञाननिष्ठावर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः॥ ३ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः अथ चतुर्थोध्यायः प्रारभ्यते ॥ यद्यपि पूर्वमुपेयत्वेन ज्ञानयोगस्तदुपायत्वेन च कर्मयोगइति द्वौ योगौ कथितौ तथाप्येकं साङ्ख्यञ्च योगञ्च यः पश्यति सपश्यतीत्यनया दिशा साध्यसाधनयोः फलैक्यादैक्यमुपचर्यसाधनभूतं कर्मयोगं साध्यभूतञ्च ज्ञानयोगमनेकविधगुणविधानाय स्तौति वंशकथनेन भगवान् इममध्यायद्वयेनोक्तं योगं ज्ञाननिष्ठालक्षणं कर्मनिष्ठोपाय-लभ्यं विवस्वते सर्वक्षत्रियवंशबीजभूतायादित्याय प्रोक्तवान् प्रकर्षेण सर्वसन्देहोच्छेदादिरूपेणोक्तवानहं भगवान् वासुदेवः सर्वजगत्प-रिपालकः सर्गादिकाले राज्ञां बलाधानेन तदधीनं सर्वजगत्पालयितुं कथमनेन बलाधानमिति विशेषणेन दर्शयति अव्ययं अव्ययवेद-मूलत्वादव्ययमोक्षफलत्वाच्च नव्येति स्वफलादित्यव्ययमव्यभिचारिफलं तथाचैतादृशे नबलाधानं शक्यमिति भावः सच मम शिष्योवि-वस्वान् मनवे वैवस्वताय स्वपुत्राय प्राह सच मनुरिक्ष्वाकवे स्वपुत्रायादिराजायाब्रवीत् यद्यपि प्रतिमन्वन्तरं स्वायम्भुवमन्वादिसाधारणोयं

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययम् ॥ विवस्वान्मनवे प्राह म-नुरिक्ष्वाकवेब्रवीत् ॥ १ ॥ एवं परंपराप्राप्तमिमं राजर्षयोविदुः ॥ सकालेनेह महता यो-गोनष्टः परन्तप ॥ २ ॥

भगवदुपदेशस्तथापि साम्प्रतिकवैवस्वतमन्वन्तराभिप्रायेणादित्यमारभ्य सम्प्रदायोगणितः ॥ १ ॥ एवमादित्यमारभ्य गुरुशिष्यपरंपरया प्राप्तमिमं योगं राजानश्च ते ऋषयश्चेति राजर्षयः प्रभुत्वेसति सूक्ष्मार्थनिरीक्षणक्षमानिमिप्रमुखाः स्वपित्रादिप्रोक्तम् विदुः तस्मादनादिवेदमूलत्वे नानन्तफलत्वेनानादिगुरुशिष्यपरंपराप्राप्तत्वेन च कृत्रिमत्वशङ्कानास्पदत्वान् महाप्रभावोयं योगइति श्रद्धातिशयाय स्तूयते सएवं महा-प्रयोजनोपि योगः कालेन महता दीर्घेण धर्मन्हासकरेण इह इदानीमावयोर्व्यवहारकाले द्वापरान्ते दुर्बलानजितेन्द्रियाननधिकारिणः प्राप्य कामक्रोधादिभिरभिभूयमानोनष्टः विच्छिन्नसम्प्रदायोजातः तं विना पुरुषार्थाप्राप्तेः अहो दौर्भाग्यं लोकस्येति शोचति भगवान् हे परन्तप परं कामक्रोधादिरूपं शत्रुगणं शौर्येण बलवता विवेकेन तपसा च भानुरिव तापयतीति परन्तपः शत्रुतापनोजितेन्द्रियइत्यर्थः उर्वश्युपेक्षणाद्यद्भुतकर्मदर्शनात् तस्मात् त्वं जितेन्द्रियत्वादत्राधिकारीति सूचयति ॥ २ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यएवं पूर्वमुपदिष्टोप्यधिकार्यभावाद्विच्छिन्नसम्प्रदायोभूत् यं विना च पुरुषार्थो न लभ्यते सएवायं पुरातनोऽनादिगुरुपरंपरागतोयोगोद्य सम्प्रदायविच्छेदकाले मयाऽतिस्निग्धेन ते तुभ्यं प्रकर्षेणोक्तः नत्वन्यस्मै कस्मैचित् कस्मात् भक्तोसि मे सखाचेति इतिशब्दोहेतौ यस्मात्त्वं मम भक्तः शरणागतत्वे सत्यत्यन्तप्रीतिमान् सखा च समानवयाः स्निग्धसहायोसि सर्वदा भवसि अतस्तुभ्यमुक्तइत्यर्थः अन्यस्मै कुतोनोच्यते तत्राह हि यस्मादेतज्ज्ञानमुत्तमं रहस्यं अतिगोप्यं ॥ ३ ॥ या भगवति वासुदेवे मनुष्यत्वेनासर्वज्ञत्वानित्यत्वाशङ्का मूर्खाणां तामपनेतुमनुवदन्नर्जुनआशङ्कते अपरमल्पकालीनमिदानीन्तनवसुदेवगृहे भवतोजन्म शरीरग्रहणं विहीनञ्च मनुष्यत्वात् परं बहुकालीनं सर्गादिभवं उत्कृष्टञ्च देवत्वात् विवस्वतोजन्म अत्रात्मनोजन्माभावस्य प्रागव्युत्पादितत्वाद्देहाभिप्रायेणैवार्जु-

सएवायं मया तेऽद्य योगः प्रोक्तः पुरातनः॥भक्तोसि मे सखा चेति रहस्यं ह्येतदुत्तमम्॥ ३॥

॥ अर्जुनउवाच ॥ अपरं भवतो जन्म परञ्जन्म विवस्वतः ॥ कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ॥ ४ ॥

नस्य प्रश्नः अतः कथमेतद्विजानीयामतिविरुद्धार्थतया एतच्छब्दार्थमेव विवृणोति त्वमादौ प्रोक्तवानिति त्वमिदानीन्तनोमनुष्योऽसर्वज्ञः सर्गादौ पूर्वतनाय सर्वज्ञायादित्याय प्रोक्तवानिति विरुद्धार्थमेतदिति भावः अत्रायं निर्गलितोर्थः एतद्देहावच्छिन्नस्य तव देहान्तरावच्छेदेन वा आदित्यं प्रत्युपदेष्टृत्वं एतद्देहेन वा नाद्यः जन्मान्तरानुभूतस्यासर्वज्ञेन स्मर्तुमशक्यत्वात् अन्यथा ममापि जन्मान्तरानुभूतस्मरणप्रसङ्गः तव मम च मनुष्यत्वेनासर्वज्ञत्वाविशेषात् तदुक्तमभियुक्तैः 'जन्मान्तरानुभूतञ्च न स्मर्यतइति' नापि द्वितीयः सर्गादाविदानीन्तनस्य देहस्यासद्भावात् तदेवं देहान्तरेण सर्गादौ सद्भावसंभवेपीदानीन्तनस्मरणानुपपत्तिः अनेन देहेन स्मरणोपपत्तावपि सर्गादौ सद्भावानुपपत्तिरित्यसर्वज्ञत्वानित्यत्वाभ्यां द्वावर्जुनस्य पूर्वपक्षौ ॥ ४ ॥ तत्र सर्वज्ञत्वेन प्रथमस्य परिहारं जन्मानि लीलादेहग्रहणानि लोकदृष्ट्यभिप्रायेणादित्यस्योदयवन्मे मम बहूनि व्यतीतानि तव चाज्ञानिनः कर्मार्जितानि देहग्रहणानि तव चेत्युपलक्षणमितरेषामपि

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

जीवानां जीवैक्यभिप्रायेणवा हेअर्जुन श्लेषेण अर्जुनवृक्षनाम्ना संबोधयन्नावृतज्ञानत्वं सूचयति तानि जन्मान्यहं सर्वज्ञः सर्वशक्तिरीश्वरोवेद जानामि सर्वाणि मदीयानि त्वदीयान्यन्यदीयानि च नत्वमज्ञोजीवस्तिरोभूतज्ञानशक्तिर्वेत्थ नजानासि स्वीयान्यपि किं पुनः परकीयाणि हेपरन्तप परं शत्रुं भेददृष्ट्या परिकल्प्य हन्तुं प्रवृत्तोसीति विपरीतदर्शित्वाद्भ्रान्तोसीति सूचयति तदनेन संबोधनद्वयेनावरणविक्षेपौ द्वावप्यज्ञानधर्मौ दर्शितौ ॥ ५ ॥ नन्वतीतानेकजन्मवत्वमात्मनः स्मरसि चेत्तर्हि जातिस्मरोजीवस्त्वं परजन्मज्ञानमपि योगिनः सार्वात्म्याभिमानेन 'शास्त्रदृष्ट्यानूपदेशोवामदेववदिति' न्यायेन संभवति तथाचाह वामदेवोजीवोपि 'अहं मनुरभवं सूर्यश्चाहं कक्षीवानृषिरस्मि विप्रइत्यादिदाशतय्यां' अतएव न मुख्यं सर्वज्ञत्वं तथाच कथमादित्यं सर्वज्ञमुपादिष्टवानस्यनीश्वरः सन् न हि जीवस्य मुख्यं सार्वज्ञं

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन ॥ तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परन्तप ॥ ५ ॥ अजोपि सन्नव्ययात्मा भूतानामीश्वरोपि सन् ॥ प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ॥ ६ ॥

संभवति व्यष्ट्युपाधेः परिच्छिन्नत्वेन सर्वसंबन्धित्वाभावात् समष्ट्युपाधेरपि विराजः स्थूलभूतोपाधित्वेन सूक्ष्मभूतपरिणामविषयं मायापरिणामविषयंच ज्ञानं न संभवति एवं सूक्ष्मभूतोपाधेरपि हिरण्यगर्भस्य तत्कारणमायापरिणामाकाशादिसर्गक्रमादिविषयज्ञानाभावः सिद्धएव तस्मादीश्वरएव कारणोपाधित्वादतीतानागतवर्तमानसर्वार्थविषयज्ञानवान्मुख्यः सर्वज्ञः अतीतानागतवर्तमानविषयं मायावृत्तित्रयमेकैववा सर्वविषया मायावृत्तिरित्यन्यत्-तस्यच नित्येश्वरस्य सर्वज्ञस्य धर्माधर्माद्यभावेन जन्मैवानुपपन्नमतीतानेकजन्मवत्वन्तु दूरोत्सारितमेव तथाच जीवत्वे सार्वज्ञ्यानुपपत्तिरीश्वरत्वे च देहग्रहणानुपपत्तिरिति शङ्काद्वयं परिहरन्ननित्यत्वपक्षस्यापि परिहारमाह अपूर्वदेहेन्द्रियादिग्रहणं जन्म पूर्वगृहीतदेहेन्द्रियादिवियोगोव्ययः यदुभयं तार्किकैः प्रेत्यभावइत्युच्यते तदुक्तम् 'जातस्य हि ध्रुवोमृत्युर्ध्रुवञ्जन्म मृतस्य चेति' तदुभयञ्च धर्माधर्मवशाद्भवति धर्माधर्मवशत्वं चाज्ञस्य जीवस्य देहाभिमानिनः कर्माधिकारित्वाद्भवति

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तत्र यदुच्यते सर्वज्ञस्येश्वरस्य सर्वकारणस्येदृग्देहग्रहणं नोपपद्यइति तत्तथैव कथं यदि तस्य शरीरं स्थूलभूतकार्यं स्यात्तदा व्यष्टिरूपत्वे जाग्रदवस्थाऽस्मदादितुल्यत्वं विराट्जीवत्वं तस्य तदुपाधित्वात् अथ सूक्ष्मभूतकार्यं तदा व्यष्टिरूपत्वे स्वप्नावस्थाऽस्मदादितुल्यत्वं समष्टिरूपत्वे च हिरण्यगर्भजीवत्वं तस्य तदुपाधित्वात् तथाच भौतिकं शरीरं जीवानाविष्टं परमेश्वरस्य न संभवत्येवेति सिद्धं नच जीवाविष्टएतादृशे शरीरे तस्यभूतावेशवत्प्रवेशइति वाच्यम् तच्छरीरावच्छेदेन तज्जीवस्य भोगाभ्युपगमेऽन्तर्यामिरूपेण सर्वशरीरप्रवेशस्य विद्यमानत्वेन शरीरविशेषाभ्युपगमवैयर्थ्यात् भोगाभावेच जीवशरीरत्वानुपपत्तेः अतोन भौतिकं शरीरमीश्वरस्येति पूर्वार्धेनाङ्गीकरोति अजोपि सन्नव्ययात्मा भूतानामीश्वरोपि सन्निति अजोपि सन्नित्यपूर्वदेहग्रहणं अव्ययात्मापि सन्निनि पूर्वदेहविच्छेदं भूतानां भवनधर्माणां सर्वेषां ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तानामीश्वरोपि सन्निति धर्माधर्मवशत्वं निवारयति कथं तर्हि देहग्रहणमित्युत्तरार्द्धेनाह प्रकृतिं स्वामधिष्टाय संभवामि प्रकृतिं मायाख्यां विचित्रानेकशक्तिमघटमानघटनापटीयसीं स्वां स्वोपाधिभूतामधिष्ठाय चिदाभासेन वशीकृत्य संभवामि तत्परिणामविशेषैरेव देहवानिव जातइव च भवामि अनादिमायैव मदुपाधिभूता यावत्कालस्थायित्वेन च नित्या जगत्कारणत्वसम्पादिका मदिच्छयैव प्रवर्तमाना विशुद्धसत्वमयत्वेन मम मूर्तिस्तद्विशिष्टस्य चाजत्वमव्ययत्वमीश्वरत्वञ्चोपपन्नं अतोनेन नित्येनैव देहेन विवस्वन्तं च त्वां च प्रति इमं योगमुपदिष्टवानहमित्युपपन्नं तथाचश्रुतिः ‘आकाशशरीरं ब्रह्मेति आकाशोवाव्याकृतं आकाशएव तदोतंच प्रोतञ्चेत्यादौ’ तथा दर्शनात् ‘आकाशस्तल्लिङ्गादिति’ न्यायाच्च तर्हि भौतिकविग्रहाभावात्तद्धर्ममनुष्यत्वादिप्रतीतिः कथमिति चेत् तत्राह आत्ममाययेति मन्माययैव मयि मनुष्यत्वादिप्रतीतिर्लोकानुग्रहाय न तत्त्वतस्तदुत्पत्तिभावः तथा चोक्तं मोक्षधर्मे ‘माया ह्येषा मया सृष्टा यन्मां पश्यसि नारद सर्वभूतगुणैर्युक्तं न तु मां द्रष्टुमर्हसीति’ सर्वभूतगुणैर्युक्तं कारणोपाधिं मां चर्मचक्षुषा द्रष्टुं नार्हसीत्यर्थः उक्तंच भगवता भाष्यकारेण सच भगवान् ज्ञानैश्वर्यशक्तिबलवीर्यतेजोभिः सदासम्पन्नस्त्रिगुणात्मिकां वैष्णवीं स्वां मायां प्रकृतिं वशीकृत्याजोऽव्ययोभूतानामीश्वरोनित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावोपि सन् स्वमायया देहवानिव जातइव लोकानुग्रहं कुर्वन्लक्ष्यते स्वप्रयोजनाभावेपि भूतानुजिघृक्षयेति व्याख्यातृभिश्चोक्तं स्वेच्छाविनिर्मितेन मायामयेन दिव्येन रूपेण संबभूवेति नित्योयः कारणोपाधिर्मायाख्योनेकशक्तिमान् सएव भगवद्देहइति भाष्यकृतां मतं अन्येतु परमेश्वरे देहदेहिभावं न मन्यन्ते किन्तु यश्च नित्योविभुः सच्चिदानन्दघनोभगवान्वासुदेवः परिपूर्णोनिर्गुणः परमात्मा सएव तद्विग्र-

For Private and Personal Use Only

महोनान्यः कश्चिल्लौकिको मायिको वेति अस्मिन्पक्षे योजना आकाशवत्सर्वगतश्च नित्यः 'अविनाशी वा अरेऽयमात्माऽनुच्छित्तिधर्मे-
त्यादिश्रुतेः' असंभवस्तु सतोऽनुपपत्तेः नात्मा श्रुतेर्नित्यत्वाच्च ताभ्यइत्यादिन्यायाच्च वस्तुगत्या जन्मविनाशरहितः सर्वभासकः सर्व-
कारणमायाधिष्ठानत्वेन सर्वभूतेश्वरोऽपि सन्नहं प्रकृतिं स्वभावं सच्चिदानन्दघनैकरसं मायां व्यावर्तयति स्वामिनि निजस्वरूपमित्यर्थः
'सभगवः कस्मिन्प्रतिष्ठितः स्वे महिम्नि इतिश्रुतेः' स्वस्वरूपमधिष्ठाय स्वरूपावस्थितएव सन् संभवामि देहदेहिभावमन्तरेणैव देहिवद्व्यवहा-
रामि कथं तर्हि देहे सच्चिदानन्दघने देहत्वप्रतीतिरतआह आत्ममाययेति निर्गुणे शुद्धे सच्चिदानन्दरसघने मयि भगवति वासुदेवे देहदेहि-
भावशून्ये तद्रूपेण प्रतीतिर्माययामात्रमित्यर्थः तदुक्तं 'कृष्णमेनमवेहि त्वमात्मानमखिलात्मनां जगद्धिताय सोऽप्यत्र देहीवाभाति माययेति'
'अहोभाग्यमहोभाग्यं नन्दगोपव्रजौकसां यन्मित्रं परमानन्दं पूर्णं ब्रह्म सनातनमिति च केचित्तु' नित्यस्य निरवयवस्य निर्विकारस्यापि पर-
मानन्दस्यावयवावयविभावं वास्तवमेवेच्छन्ति ते निर्युक्तिकं ब्रुवाणास्तु नास्माभिर्विनिवार्यन्तइति न्यायेन नापवाद्याः यदि संभवेत्तथैवास्तु

**यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्य-
हम् ॥ ७ ॥ परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय संभवा-
मि युगे युगे ॥ ८ ॥**

किमतिपल्लवितेनेत्युपरम्यते ॥ ६ ॥ एवं सच्चिदानन्दघनस्य तव कदा किमर्थं वा देहिवद्व्यवहारइति तत्रोच्यते धर्मस्य वेदवि-
हितस्य प्राणिनामभ्युदयनिःश्रेयससाधनस्य प्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणस्य वर्णाश्रमतदाचारव्यंग्यस्य यदा यदा ग्लानिर्हानिर्भवति
हेभारत भरतवंशोद्भवत्वेन भा ज्ञानं तत्र रतत्वेन वा त्वं न धर्महानिं सोढुं शक्नोषीति संबोधनार्थः एवं
यदा यदाऽभ्युत्थानमुद्भवोऽधर्मस्य वेदनिषिद्धस्य नानाविधदुःखसाधनस्य धर्मविरोधिनः तदा तदाऽऽत्मानं देहं सृजामि नि-
त्यसिद्धमेव सृष्टमिव दर्शयामि मायया ॥ ७ ॥ तत्किं धर्मस्य हानिरधर्मस्य च वृद्धिस्तव परितोषकारणं येन तस्मिन्नेव कालआविर्भ-
वसीति तथा चानर्थावहएव तवावतारः स्यादिति नेत्याह धर्महान्या हीयमानानां साधूनां पुण्यकारिणां वेदमार्गस्थानां परित्राणाय
परितः सर्वतोरक्षणाय तथाऽधर्मवृद्ध्या वर्धमानानां दुष्कृतां पापकारिणां वेदमार्गविरोधिनां विनाशाय च तदुभयं कथं स्यादिति तदाह
धर्मसंस्थापनार्थाय धर्मस्य सम्यगधर्मनिवारणेन स्थापनं वेदमार्गपरिरक्षणं धर्मसंस्थापनं तदर्थं संभवामि पूर्ववत् युगे युगे प्रतियुगम् ॥८॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

जन्म नित्यसिद्धस्यैव मम सच्चिदानन्दघनस्य लीलया तथानुकरणं कर्म च धर्मसंस्थापनेन जगत्परिपालनं मे मम नित्यसिद्धेश्वरस्य दिव्यमप्राकृतमन्यैः कर्तुमशक्यमीश्वरस्यैवासाधारणं एवमजोपि सन्नित्यादिना प्रतिपादितं योवेत्ति तत्त्वतोभ्रमनिवर्तनेन मूढैर्हि मनुष्यत्व-भ्रान्त्या भवतोपि गर्भवासादिरूपमेव जन्म स्वभोगार्थमेव कर्मेत्यारोपितं परमार्थतः शुद्धसच्चिदानन्दघनरूपस्वज्ञानेन तदपनुद्य अजस्यापि मायया जन्मानुकरणमकर्तुरपि परानुग्रहाय कर्मानुकरणमित्येवं योवेत्ति सआत्मनोपि तत्त्वस्फुरणात् त्यक्त्वा देहमिमं पुनर्जन्म नैति किंतु मां भगवन्तं वासुदेवमेव सच्चिदानन्दघनमेति संसारात् मुच्यतइत्यर्थः हे अर्जुन ॥ ९ ॥ मामेति सोर्जुनेत्युक्तं तत्र स्वस्य सर्वमुक्तप्राप्यतया पुरुषार्थत्वं अस्य मोक्षमार्गस्यानादिपरंपरागतत्वं च दर्शयति रागस्तत्फलं तृष्णा सर्वान्विषयान्परित्यज्य ज्ञानमार्गे कथं जीवितव्यमिति त्रासोभयं सर्वविषयोच्छेदकोयं ज्ञानमार्गः कथं हितः स्यादिति द्वेषः क्रोधः तएते रागभयक्रोधावीताविवेकेन विगतायेभ्यस्ते वीतरागभय-

जन्म कर्म च मे दिव्यमेवं योवेत्ति तत्त्वतः ॥ त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोर्जुन ॥ ९ ॥ वीतरागभयक्रोधामन्मयामामुपाश्रिताः ॥ बहवोज्ञानतपसा पूतामद्भावमाग-ताः ॥ १० ॥

क्रोधाः शुद्धसत्वाः मन्मयाः मां परमात्मानं तत्पदार्थं त्वंपदार्थाभेदेन साक्षात्कृतवन्तः मदेकचित्तावा मामुपाश्रिताः एकान्तप्रेम-भक्त्या मामीश्वरं शरणंगताः बहवोनेके ज्ञानतपसा ज्ञानमेव तपः सर्वकर्मक्षयहेतुत्वात् न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यतइति हि वक्ष्यति तेन पूताः क्षीणसर्वपापाः सन्तोनिरस्ताज्ञानतत्कार्यमलाः मद्भावं मद्रूपत्वं विशुद्धसच्चिदानन्दघनं मोक्षमागताः अज्ञान-मात्रापनयेन मोक्षं प्राप्ताः ज्ञानतपसा पूताजीवन्मुक्ताः सन्तोमद्भावं मद्विषयं भावं रत्याख्यं प्रेमाणमागताइति वा तेषां ज्ञानी नित्ययुक्तएकभक्तिर्विशिष्यतइति हि वक्ष्यति ॥ १० ॥ ननु ये ज्ञानतपसा पूतानिष्कामास्ते त्वद्भावं गच्छन्ति ये-त्वपूताः सकामास्ते नगच्छन्तीति फलदातुस्तव वैषम्यनैर्घृण्ये स्यातामिति नेत्याह ये आर्ताः अर्थार्थिनोजिज्ञासवोज्ञानि-नश्च यथा येन प्रकारेण सकामतया निष्कामतया च मामीश्वरं सर्वफलदातारं प्रपद्यन्ते भजन्ति तांस्थथैव तदपेक्षित

फलदानेनैव भजाम्यनुगृह्णाम्यहं न विपर्ययेण तत्रामुमुक्षूनार्तानर्थार्थिनश्चार्त्तिहरणेनार्थदानेन चानुगृह्णामि जिज्ञासून् विविदिषन्ति यज्ञे-
नेत्यादिश्रुतिविहितनिष्कामकर्मानुष्ठातॄन् ज्ञानदानेन ज्ञानिनश्च मुमुक्षून् मोक्षदानेन न त्वन्यकामायान्यद्ददामीत्यर्थः ननु तथापि
स्वभक्तानामेव फलं ददासि नत्वन्यदेवाभक्तानामिति वैषम्यं स्थितमेवेति नेत्याह मम सर्वात्मनो वासुदेवस्य वर्त्म भजनमार्गं कर्म-
ज्ञानलक्षणमनुवर्तन्ते हे पार्थ सर्वशः सर्वप्रकारैरिन्द्रादीनप्यनुवर्तमाना मनुष्याइति कर्माधिकारिणः 'इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरित्यादि-
मन्त्रवर्णात्' 'फलमतउपपत्तेरिति' न्यायाच्च सर्वरूपेणापि फलदाता भगवानेकएवेत्यर्थः तथा च वक्ष्यति येप्यन्यदेवताभक्ताइत्यादि ॥११॥
ननु त्वामेव भगवन्तं वासुदेवं किमिति सर्वे न प्रपद्यन्तइति तत्राह कर्मणां सिद्धिं फलनिष्पत्तिं काङ्क्षन्तइह लोके देवताः देवान्

ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहम् ॥ मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ॥ ११ ॥ काङ्क्षन्तः कर्मणां सिद्धिं यजन्तइह देवताः ॥ क्षिप्रं हि मानुषे लोके सिद्धिर्भवति कर्मजा ॥ १२ ॥ चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुणकर्मविभागशः ॥ तस्य कर्तारमपि मां विद्ध्यकर्तारमव्ययम् ॥ १३ ॥

इन्द्राग्न्याद्यान् यजन्ते पूजयन्ति अज्ञानप्रतिहतत्वान्न तु निष्कामाः सन्तो मां भगवन्तं वासुदेवमिति शेषः कस्मात् हि यस्मात् इन्द्रादि-
देवतायाजिनां तत्फलकाङ्क्षिणां कर्मजा सिद्धिः कर्मजन्यं फलं क्षिप्रं शीघ्रमेव भवति मानुषे लोके ज्ञानफलं त्वन्तःकरणशुद्धिसापेक्षत्वान्न-
क्षिप्रं प्रभवति मानुषे लोके कर्मफलं शीघ्रं भवतीति विशेषणादन्यलोकेपि वर्णाश्रमधर्मव्यतिरिक्तकर्मफलसिद्धिर्भगवता सूचिता यतस्त-
त्क्षुद्रफलसिद्ध्यर्थं सकामा मोक्षविमुखाः अन्यादेवता यजन्तेऽतोन मुमुक्षवइव मां वासुदेवं साक्षात्ते प्रपद्यन्तइत्यर्थः ॥१२॥ शरीरारम्भ-
कगुणवैषम्यादपि न सर्वे समानस्वभावाइत्याह चत्वारो वर्णाएव चातुर्वर्ण्यं स्वार्थेष्यञ् मयेश्वरेण सृष्टमुत्पादितं गुणकर्मविभागशः गुणविभा-
गशः कर्मविभागशश्च तथाहि सत्त्वप्रधानाब्राह्मणास्तेषाञ्च सात्त्विकानि शमदमादीनि कर्माणि सत्वोपसर्जनरजःप्रधानाः क्षत्रियास्तेषाञ्च
तादृशानि शौर्यतेजःप्रभृतीनि कर्माणि तमोपसर्जनरजःप्रधानावैश्यास्तेषाञ्च कृष्यादीनि तादृशानि कर्माणि तमःप्रधानाः शूद्रास्तेषांच

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तामसानि त्रैवर्णिकशुश्रूषादीनि कर्माणीति मानुषे लोके व्यवस्थितानि एवं तर्हि विषमस्वभावचातुर्वर्ण्यस्रष्टृत्वेन तव वैषम्यं दुर्वारमित्या-
शङ्क्य नेत्याह तस्य विषमस्वभावस्य चातुर्वर्ण्यस्य व्यवहारदृष्ट्या कर्तारमपि मां परमार्थदृष्ट्या विद्ध्यकर्तारमव्ययं निरहङ्कारत्वेनाक्षीण-
महिमानं ॥ १३ ॥ कर्माणि विश्वसर्गादीनि मां निरहङ्कारत्वेन कर्तृत्वाभिमानहीनं भगवन्तं न लिम्पन्ति देहारम्भकत्वेन न बध्नन्ति
एवं कर्तृत्वं निराकृत्य भोक्तृत्वं निराकरोति न मे ममाप्तकामस्य कर्मफले स्पृहा तृष्णा 'आप्तकामस्य का स्पृहेति श्रुतेः' कर्तृत्वाभि-
मानफलस्पृहाभ्यां हि कर्माणि लिम्पन्ति तदभावान्न मां कर्माणि लिम्पन्ति इति एवं योऽन्योऽपि मामकर्तारमभोक्तारं चात्मत्वेनाभि-
जानाति कर्मभिर्न स बध्यते अकर्त्रात्मज्ञानेन मुच्यत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ यतो नाहं कर्ता न मे कर्मफलस्पृहेति ज्ञानात्कर्मभिर्न-

न मां कर्माणि लिम्पन्ति न मे कर्मफले स्पृहा ॥ इति मां योऽभिजानाति कर्मभिर्न स ब-
ध्यते ॥ १४ ॥ एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः ॥ कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः पू-
र्वतरं कृतम् ॥ १५ ॥ किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिताः ॥ तत्ते कर्म प्रवक्ष्यामि
यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभात् ॥ १६ ॥

बध्यते अतः एवं आत्मनोऽकर्तुः कर्मालेपं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरतिक्रान्तैरपि अस्मिन् युगे ययातियदुप्रभृतिभिर्मुमुक्षुभिः तस्मात्त्वम-
पि कर्मैव कुरु न तूष्णीमासनं नापि संन्यासं यद्यतत्त्ववित्तदात्मशुद्ध्यर्थं तत्त्वविच्चेल्लोकसंग्रहार्थं पूर्वैः जनकादिभिः पूर्वतरं अतिपूर्वं
युगान्तरेऽपि कृतं एतेनास्मिन्युगेऽन्ययुगे च पूर्वपूर्वतरैः कृतत्वादवश्यं त्वया कर्तव्यं कर्मेति दर्शयति ॥ १५ ॥ ननु कर्मविषये किं कश्चि-
त्संशयोऽप्यस्ति येन पूर्वैः पूर्वतरं कृतमित्यतिनिर्बध्नासि अस्त्येवेत्याह नौस्थस्य निष्क्रियेष्वपि तटस्थवृक्षेषु गमनभ्रमदर्शनात् तथाऽदूरा-
च्चक्षुःसन्निकृष्टेषु गच्छत्स्वपि पुरुषेष्वगमनभ्रमदर्शनात् परमार्थतः किं कर्म किंवा परमार्थतोऽकर्मेति कवयो मेधाविनोऽप्यत्रास्मिन्विषये
मोहिताः मोहं निर्णयासामर्थ्यं प्राप्ताः अत्यन्तदुर्निरूपत्वादित्यर्थः तत्तस्मात्ते तुभ्यमहं कर्म अकारप्रश्लेषेण छेदादकर्म च प्रवक्ष्यामि
प्रकर्षेण सन्देहोच्छेदेन वक्ष्यामि यत्कर्माकर्मस्वरूपं ज्ञात्वा मोक्ष्यसे मुक्तो भविष्यस्यशुभात्संसारात् ॥ १६ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ननु सर्वलोकप्रसिद्धत्वादहमेवैतज्जानामि देहेन्द्रियादिव्यापारः कर्म तूष्णीमासनमकर्मेति तत्र किं त्वया वक्तव्यमिति तत्राह हि यस्मात् कर्मणः शास्त्रविहितस्यापि तत्त्वं बोद्धव्यमस्ति विकर्मणश्च प्रतिषिद्धस्य अकर्मणश्च तूष्णींभावस्य अत्र वाक्यत्रयेपि तत्त्वमस्तीत्यध्याहारः यस्मात् गहना दुर्ज्ञाना कर्मणइत्युपलक्षणं कर्माकर्मविकर्मणां गतिस्तत्त्वमित्यर्थः ॥ १७ ॥ कीदृशं तर्हि कर्मादीनां तत्त्वमिति तदाह कर्मणि देहेन्द्रियादिव्यापारे विहिते प्रतिषिद्धे च अहं करोमीति धर्मा(र्म्य)ध्यासेनात्मन्यारोपिते नौस्थेनाचलत्सु तटस्थवृक्षादिषु समारोपिते चलनइव अकर्त्रात्मस्वरूपालोचनेन वस्तुतः कर्माभावं तटस्थवृक्षादिष्विव यः पश्येत् पश्यति तथा देहेन्द्रियादिषु त्रिगुणमायापरिणामत्वेन सर्वदा सव्यापारेषु निर्व्यापारतूष्णीं सुखमासइत्यभिमानेन समारोपितेऽकर्मणि व्यापारोपरमे दूरस्थचक्षुःसन्निकृष्टपुरुषेषु गच्छत्स्वप्यगमनइव सर्वदा सव्यापारदेहेन्द्रियादिस्वरूपपर्यालोचनेन च वस्तुगत्या कर्मनिवृत्त्याख्यप्रयत्नरूपं

कर्मणोह्यपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः ॥ अकर्मणश्च बोद्धव्यं गहना कर्मणोगतिः ॥१७॥
कर्मण्यकर्म यः पश्येदकर्मणि च कर्म यः ॥ सबुद्धिमान्मनुष्येषु सयुक्तः कृत्स्नकर्मकृत् ॥१८॥

व्यापारं यः पश्येदुदाहृतपुरुषेषु गमनमिव औदासिन्यावस्थायामप्युदासीनोहमासइत्यभिमानएव कर्म एतादृशः परमार्थदर्शी सबुद्धिमानित्यादिना बुद्धिमत्त्वयोगयुक्तत्वसर्वधर्मकृत्त्वैस्त्रिभिर्धर्मैः स्तूयते अत्र प्रथमपादेन कर्मविकर्मणोस्तत्त्वं कर्मशब्दस्य विहितप्रतिषिद्धपरत्वात् द्वितीयपादेन चाकर्मणस्तत्त्वं दर्शितमिति द्रष्टव्यं तत्र यत्त्वं मन्यसे कर्मणोबन्धहेतुत्वात्तूष्णीमेव मया सुखेन स्थातव्यमिति तन्मृषा असति कर्तृत्वाभिमाने विहितस्य प्रतिषिद्धस्य वा कर्मणोबन्धहेतुत्वाभावात् तथा च व्याख्यातं न मां कर्माणि लिम्पन्तीत्यादिना सति च कर्तृत्वाभिमाने तूष्णीमहमासइत्यौदासिन्याभिमानात्मकं यत्कर्म तदपि बन्धहेतुरेव वस्तुतत्त्वापरिज्ञानात् तस्मात् कर्मविकर्माकर्मणां तत्त्वमीदृशं ज्ञात्वा विकर्माकर्मणि परित्यज्य कर्तृत्वाभिमानफलाभिसन्धिहानेन विहितं कर्मैव कुर्वित्यभिप्रायः अपरा व्याख्या कर्मणि ज्ञानकर्मणि दृश्ये जडे सद्रूपेण स्फुरणरूपेण चानुस्यूतं सर्वभ्रमाधिष्टानमकर्म अवेद्यं स्वप्रकाशचैतन्यं परमार्थदृष्ट्या यः पश्येत् तथा अकर्मणि

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

न स्वप्रकाशे दृग्वस्तुनि कल्पितं कर्म दृश्यं मायामयं न परमार्थसत् दृग्दृश्ययोः संबन्धानुपपत्तेः 'यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति सर्व भूतेषु चात्मानं ततोन विजुगुप्सइतिश्रुतेः' एवं परस्पराध्यासेपि शुद्धं वस्तु यः पश्यति मनुष्येषु मध्ये सएव बुद्धिमान्नान्यः अस्य परमार्थदर्शित्वादन्यस्य चापरमार्थदर्शित्वात् सच बुद्धिसाधनयोगयुक्तः अन्तःकरणशुध्या एकाग्रचित्तः अतः सएवान्तःकरणशुद्धिसाधनकृत्स्नकर्मकृदिति वास्तवधर्मैरेव स्तूयते यस्मादेवं तस्मात् त्वमपि परमार्थदर्शी भव तावतैव कृत्स्नकर्मकारित्वोपपत्तेरित्यभिप्रायः अतोयदुक्तं यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभादिति यच्चोक्तं कर्मादीनां तत्त्वं बोद्धव्यमस्तीति सबुद्धिमानित्यादिस्तुतिश्च तत्सर्वं परमार्थदर्शने सङ्गच्छते अन्यज्ज्ञानादशुभात्संसारान्मोक्षानुपपत्तेः अतस्त्वं चान्यत् नबोद्धव्यं न वा तज्ज्ञाने बुद्धिमत्त्वमिति युक्तैव परमार्थदर्शिनां व्याख्या यत्तु व्याख्यानं कर्माणि नित्ये परमेश्वरार्थेऽनुष्ठीयमाने बन्धहेतुत्वाभावादकर्मेदमिति यः पश्येत् तथा अकर्मणि च नित्यकर्माकरणे प्रत्यवायहेतुत्वेन कर्मेदमिति यः पश्येत् सबुद्धिमानित्यादि तदसङ्गतमेव नित्यकर्मण्यकर्मेदमिति ज्ञानस्याशुभमोक्षहेतुत्वाभावात् मिथ्याज्ञानत्वेन तस्यैवाशुभत्वाच्च नचैतादृशं मिथ्याज्ञानं बोद्धव्यं तत्त्वं नाप्येतादृशज्ञाने बुद्धिमत्त्वादिस्तुत्युपपत्तिर्भ्रान्तत्वात् नित्यकर्मानुष्ठानं हि स्वरूपतोन्तःकरणशुद्धिद्वारोपयुज्यते न तत्राकर्मबुद्धिः कुत्राप्युपयुज्यते शास्त्रेण नामादिषु ब्रह्मदृष्टिवदविहितत्वात् नापीदमेव वाक्यं तद्विधायकमुपक्रमादिविरोधस्योक्तेः एवं नित्यकर्माकरणमपि स्वरूपतोनित्यकर्मविरुद्धकर्मलक्षकतयोपयुज्यते ननु तत्र कर्मदृष्टिः क्वाप्युपयुज्यते नापि नित्यकर्माकरणात्प्रत्यवायः अभावाद्भावोत्पत्त्ययोगात् अन्यथा तदविशेषेण सर्वदा कार्योत्पत्तिप्रसङ्गात् भावार्थाः कर्मशब्दास्तेभ्यः क्रियाप्रतीयेतैपह्यर्थोविधीयतइति न्यायेन भावार्थस्यैवापूर्वजनकत्वात् 'अतिरात्रे षोडशिनं न गृण्हातीत्यादावपि सङ्कल्पविशेषस्यैवापुर्वजनकत्वाभ्युपगमात् नेक्षेतोद्यन्तमादित्यमित्यादि' प्रजापातव्रतवत् अतोनित्यकर्मानुष्ठानार्हे काले तद्विरुद्धतया यदुपवेशनादि कर्म तदेव नित्यकर्माकरणोपलक्षितं प्रत्यवायहेतुरिति वैदिकानां सिद्धान्तः अतएवाकुर्वन्विहितं कर्मेत्यत्र लक्षणार्थे शतः व्याख्याताः लक्षणहेत्वोः क्रियायाइत्यविशेषस्मरणेप्यत्र हेतुत्वानुपपत्तेः तस्मान्मिथ्यादर्शनापनोदे प्रस्तुते मिथ्यादर्शनव्याख्यानं न शोभते तरां नापि नित्यानुष्ठानपरमेवैतच्छक्यं नित्यानि कुर्यादित्यर्थे कर्मण्यकर्म यः पश्येदित्यादि तदवबोधकं वाक्यं प्रयुंजानस्य भगवतः प्रतारकत्वापत्तेरित्यादि भाष्यएव विस्तरेण व्याख्यातमित्युपरम्यते ॥१८॥ तदेतत्परमार्थदर्शिनः कर्तृत्वाभिमानाभावेन कर्मालिप्तत्वं प्रपञ्च्यते ब्रह्मकर्मसमाधिनेत्यन्तेन यस्य पूर्वोक्तपरमार्थदर्शिनः सर्वे यावन्तोवैदिकालौकिकावा समारम्भाः समारभ्यन्तइति व्युत्पत्त्या कर्माणि कामसङ्कल्पवर्जिताः

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कामः फलतृष्णा सङ्कल्पोऽहं करोमीति कर्तृत्वाभिमानस्ताभ्यां वर्जिताः लोकसंग्रहार्थं वा जीवनमात्रार्थं वा प्रारब्धकर्मवेगाद्वृथाचेष्टारूपा-भवन्ति तथा कर्मादावकर्मादिदर्शनं ज्ञानं तदेवाग्निस्तेन दग्धानि शुभाशुभलक्षणानि कर्माणि यस्य तदधिगमउत्तरपूर्वाघयोरश्लेषविनाशौ तद्व्यपदेशादिति न्यायात् ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तं बुधाः ब्रह्मविदः परमार्थतः पण्डितं आहुः सम्यग्दर्शी हि पण्डितउच्यते नतु भ्रान्तइत्य-र्थः ॥ १९ ॥ भवतु ज्ञानाग्निना प्राक्तनानामप्रारब्धकर्मणां दाहः आगामिनांचानुत्पत्तिः ज्ञानोत्पत्तिकाले क्रियमाणं तु पूर्वोत्तरयोरनन्त-र्भावात् फलाय भवेदेति भवेत्कस्यचिदाशङ्का तामपनुदति कर्मणि फले चासङ्गं कर्तृत्वाभिमानं भोगाभिलाषंच त्यक्त्वा अकर्त्रभोक्त्रा-त्मसम्यग्दर्शनेन बाधितत्वान्नित्यतृप्तः परमानन्दस्वरूपलाभेन सर्वत्र निराकाङ्क्षः निराश्रयः आश्रयोदेहेन्द्रियादिरद्वैतदर्शनेन निर्गतोयस्मात्

यस्य सर्वे समारम्भाः कामसङ्कल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तमाहुः पण्डितं बुधाः ॥ १९ ॥ त्यक्त्वा कर्मफलासङ्गं नित्यतृप्तोनिराश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोपि नैव किञ्चि-त्करोति सः ॥ २० ॥

सनिराश्रयोदेहेन्द्रियाद्यभिमानशून्यः फलकामनायाः कर्तृत्वाभिमानस्य च निवृत्तौ हेतुगर्भं क्रमेण विशेषणत्रयं एवंभूतोजीवन्मुक्तोऽव्युत्थान दशायां कर्मणि वैदिके लौकिके वा अभिप्रवृत्तोपि प्रारब्धकर्मवशाल्लोकदृष्ट्याऽभितः साङ्गोपाङ्गानुष्ठानाय प्रवृत्तोपि स्वदृष्ट्या नैव किं-चित् करोति सः निष्क्रियात्मदर्शनेन बाधितत्वादित्यर्थः ॥ २० ॥ यदात्यन्तविक्षेपहेतोरपि ज्योतिष्टोमादेः सम्यग्ज्ञानवशात् न तत्फ-लजनकत्वं तदा शरीरस्थितिमात्रहेतोरविक्षेपकस्य भिक्षाटनादेर्नास्त्येव बन्धहेतुत्वमिति कैमुत्यन्यायेनाह निराशीर्गततृष्णः यतचित्तात्मा चित्तमन्तःकरणं आत्मा बाह्येन्द्रियसहितोदेहस्तौ संयतौ प्रत्याहारेण निगृहीतौ येन सः यतोजितेन्द्रियोऽतोविगततृष्णत्वात् त्यक्तसर्वपरिग्रहः त्यक्ताः सर्वे परिग्रहाभोगोपकरणानि येनः सः एतादृशोपि प्रारब्धकर्मवशात् शारीरं शरीर-

For Private and Personal Use Only

स्थितिमात्रप्रयोजनं कौपीनाच्छादनादिग्रहणभिक्षाटनादिरूपं यतिंप्रति शास्त्राभ्यनुज्ञातं कर्म कायिकं वाचिकं मानसं च तदपि केवलं कर्तृत्वाभिमानशून्यं पराभ्यारोपितकर्तृत्वेन कुर्वन्परमार्थतोऽकर्त्रात्मदर्शनान्नाप्नोति न प्राप्नोति किल्बिषं धर्माधर्मफलभूतमनिष्टं संसारं पापवत्पुण्यस्याप्यनिष्टफलत्वेन किल्बिषत्वात् ये तु शरीरनिर्वर्त्यं शारीरमिति व्याचक्षते तन्मते केवलं कर्म कुर्वन्नित्यतोऽधिकार्थालाभादव्यावर्तकत्वेन शारीपदस्य वैयर्थ्यं अथ वाचिकमानसिकव्यावर्तनार्थमिति ब्रूयात् तदा कर्मपदस्य विहितमात्रपरत्वे शारीरं विहितं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषमित्यप्रसक्तप्रतिषेधोऽनर्थकः वाचिकं मानसं च विहितं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषमिति च शास्त्रविरुद्धमुक्तं स्यात् विहितप्रतिषिद्धसाधारणपरत्वेऽप्येवमेव व्याघातइति भाष्यएव विस्तरः ॥ २१ ॥ त्यक्तसर्वपरिग्रहस्य यतेः शरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं कर्माभ्यनुज्ञातं तत्रान्नाच्छादनादिव्यतिरेकेण शरीरस्थितेरसम्भवाद्याच्ञादिनापि स्वप्रयत्नेनान्नादिकं सम्पाद्यमिति प्राप्ते नि

निराशीर्यतचित्तात्मा त्यक्तसर्वपरिग्रहः ॥ शारीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम् ॥२१॥
यदृच्छालाभसंतुष्टो द्वन्द्वातीतो विमत्सरः ॥ समः सिद्धावसिद्धौ च कृत्वापि न निबध्यते ॥२२॥

यमानाह शास्त्राननुमतप्रयत्नव्यतिरेकोयदृच्छा तयैव योलाभोऽन्नाच्छादनादेः शास्त्रानुमतस्य सयदृच्छालाभस्तेन संन्तुष्टस्तदधिकतृष्णारहितः तथा च शास्त्रं 'भैक्षं चरेदिति' प्रकृत्य 'अयाचितमसक्लृप्तमुपपन्नं यदृच्छयेति' याञ्चासङ्कल्पादिप्रयत्नं वारयति 'मनुरपि नचोत्पातनिमित्ताभ्यां न नक्षत्राङ्गविद्यया नानुशासनवादाभ्यां भिक्षां लिप्सेत कर्हिचिदिति' यतयोभिक्षार्थं ग्रामं विशन्तीत्यादिशास्त्रानुमतस्तु प्रयत्नः कर्तव्यएव एवं लब्धव्यमपि शास्त्रनियतमेव 'कौपीनयुगलं वासः कन्थां शीतनिवारिणीं पादुके चापि गृह्णीयात्कुर्यान्नान्यस्य संग्रहमित्यादि' एवमन्यदपि विधिनिषेधरूपं शास्त्रमूह्यं ननु स्वप्रयत्नमन्तरेणालाभे शीतोष्णादिपीडितः कथं जीवेदतआह द्वन्द्वातीतः द्वन्द्वानि क्षुत्पिपासाशीतोष्णवर्षादीनि अतीतोऽतिक्रान्तः समाधिदशायां तेषामस्फुरणात् व्युत्थानदशायां स्फुरणेपि परमानन्दाद्वितीयाकर्त्रभोक्त्रात्मप्रत्ययेन बाधात् तैर्द्वन्द्वैरुपहन्यमानोऽप्यक्षुभितचित्तः अतएव परस्य लाभे स्वस्यालाभे च विमत्सरः परोत्कर्षासहनपूर्विका स्वोत्कर्षवांछा मत्सरस्तद्र-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

द्विनः अद्वितीयात्मदर्शनेन निर्वैरबुद्धिः अतएव समस्तुल्योयदृच्छालाभस्य सिद्धावसिद्धौ च सिद्धौ न हृष्टः नाप्यसिद्धौ विषण्णः सस्वानुभवेनाकर्तैव परैरारोपितकर्तृत्वः शरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं भिक्षाटनादिरूपं कर्म कृत्वापि न निबध्यते बन्धहेतोः सहेतुकस्य कर्मणो ज्ञानाग्निना दग्धत्वादिति पूर्वोक्तानुवादः ॥ २२ ॥ त्यक्तसर्वपरिग्रहस्य यदृच्छालाभसन्तुष्टस्य यतेर्यच्छरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं भिक्षाटनादिरूपं कर्म तत्कृत्वा न निबध्यतइत्युक्ते गृहस्थस्य ब्रह्मविदोजनकादेर्यज्ञादिरूपं यत्कर्म तद्बन्धहेतुः स्यादिति भवेत्कस्यचिदाशङ्का तामपनेतुं त्यक्त्वा कर्मफलासङ्गमित्यादिनोक्तं विवृणोति गतसङ्गस्य फलासङ्गशून्यस्य मुक्तस्य कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यध्यासशून्यस्य ज्ञानावस्थितचेतसः निर्विकल्पब्रह्मात्मैक्यबोधएव स्थितं चित्तं यस्य तस्य स्थितप्रज्ञस्येत्यर्थः उत्तरोत्तरविशेषणस्य पूर्वपूर्वहेतुत्वेनान्वयोद्रष्टव्यः गतसङ्गत्वं कुतः यतोध्यासहीनत्वं तत् कुतोयतः स्थितप्रज्ञत्वमिति ईदृशस्यापि प्रारब्धकर्मवशात् यज्ञाय यज्ञसंरक्षणार्थं ज्योतिष्टोमादि-

गतसङ्गस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः ॥ यज्ञायाचरतः कर्म समग्रं प्रविलीयते ॥ २३ ॥

यज्ञे श्रेष्ठारत्वेन लोकप्रवृत्यर्थं यज्ञाय विष्णवे तत्प्रीत्यर्थमिति वा आचरतः कर्म यज्ञदानादिकं समग्रं सहाग्रेण फलेन विद्यइति समग्रं प्रविलीयते प्रकर्षेण कारणोच्छेदेन तत्त्वदर्शनाद्विलीयते विनश्यतीत्यर्थः ॥२३॥ ननु क्रियमाणं कर्म फलमजनयित्वैव कुतोनश्यति ब्रह्मबोधे तत्कारणोच्छेदादित्याह अनेककारकसाध्या हि यज्ञादिक्रिया भवति देवतोद्देशेन हि द्रव्यत्यागोयागः सएव त्यज्यमानद्रव्यस्याग्नौ प्रक्षेपाद्धोमइत्युच्यते तत्रोद्देश्या देवता संप्रदानं त्यज्यमानं द्रव्यं हविःशब्दवाच्यं साक्षाद्धात्वर्थं कर्म तत्फलंतु स्वर्गादिव्यवहितं भावनाकर्म एवं धारकत्वेन हविर्विशेषौ प्रक्षेपे साधकतमतया जुह्वादिकरणं प्रकाशकतया मन्त्रादिकरणमपि कारकव्यापकभेदेन द्विविधं एवं त्यागाग्नौ प्रक्षेपश्च द्वे क्रिये तत्राद्यायां यजमानः कर्ता प्रक्षेपे तु यजमानपरिक्रीतोध्वर्युः प्रक्षेपाधिकरणं चाग्निः एवं देशकालादिकमप्यधिकरणं सत्र क्रियासाधारणं. द्रष्टव्यं तदेवं सर्वेषां क्रियाकारकादिव्यवहाराणां ब्रह्माज्ञानकल्पितानां

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

रज्ज्वज्ञानकल्पितानां सर्पधारादण्डादीनां रज्जुतत्त्वज्ञानेनैव ब्रह्मतत्त्वज्ञानेन बाधे बाधितानुवृत्त्या क्रियाकारकादिव्यवहाराभासोदृश्यमानोपि दग्धपटन्यायेन न फलाय कल्पतइत्यनेन श्लोकेन प्रतिपाद्यते ब्रह्मदृष्टिरेव च सर्वयज्ञात्मिकेति स्तूयते तथाहि अर्प्यते अनेनेति करणव्युत्पत्त्या अर्पणं जुह्वादि मन्त्रादि च एवमर्प्यतेस्माइति व्युत्पत्त्या अर्पणं देवतारूपं संप्रदानं एवमर्प्यते अस्मिन्निति व्युत्पत्त्याऽर्पणमाधिकरणं देशकालादि तत्सर्वं ब्रह्मणि कल्पितत्वाद्ब्रह्मैव रज्जुकल्पितभुजङ्गवदधिष्ठानव्यतिरेकेणासदित्यर्थः एवं हविः त्यागप्रक्षेपक्रिययोः साक्षात्कर्म कारकं तदपि ब्रह्मैव एवं यत्र प्रक्षिप्यतेऽग्नौ सोपि ब्रह्मैव ब्रह्माग्नाविति समस्तं पदं तथा येन कर्त्रा यजमानेनाध्वर्युणा च त्यज्यते प्रक्षिप्यते च तदुभयमपि कर्तृ कारणं कर्तरि विहितया तृतीययानूद्य ब्रह्मेति विधीयते ब्रह्मणेति एवं हुतमिति हवनं त्यागक्रिया प्रक्षेपक्रिया च तदपि ब्रह्मैव तथा तेन हवनेन यद्गन्तव्यं स्वर्गादिव्यवहितं कर्म तदपि ब्रह्मैव अत्रत्यएवकारः सर्वत्र संबध्यते हुतमित्यत्रापि इतएव ब्रह्मेत्यनुषज्यते व्यवधानाभावात् साकाङ्क्षत्वाच्च 'त्रिपातिस्त्वापुनात्वित्यादावच्छिद्रेणेत्यादिपरवाक्यशेषवत्'

ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतं ॥ ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना ॥२४॥

अनेन रूपेण कर्मणि समाधिः ब्रह्मज्ञानं यस्य सकर्मसमाधिस्तेन ब्रह्मविदा कर्मानुष्ठात्रापि ब्रह्म परमानन्दाद्वयं गन्तव्यमित्यनुषज्यते साकाङ्क्षत्वादव्यवधानाच्च 'या ते अग्ने रजाशयेत्यादौ तनूर्वर्षिष्ठेत्यादि' पूर्ववाक्यशेषवत् अथवा अर्प्यतेऽस्मै फलायेति व्युत्पत्त्याऽर्पणपदेनैव स्वर्गादिफलमपि ग्राह्यं तथा च ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिनेत्युत्तरार्द्धं ज्ञानफलकथनायैवेति समंजसं अस्मिन्पक्षे ब्रह्मकर्मसमाधिनेत्येकं वा पदं पूर्वं ब्रह्मपदं हुतमित्यनेन संबध्यते चरमं गन्तव्यपदेनेति भिन्नं वा पदं एवं च नानुषङ्गद्वयक्लेशइति द्रष्टव्यं ब्रह्म गन्तव्यमित्यभेदेनैव तत्प्राप्तिरुपचारात् अतएव न स्वर्गादि तुच्छफलं तेन गन्तव्यं विद्यया आविद्यककारकव्यवहारोच्छेदात् तदुक्तं वार्तिककृद्भिः 'कारकव्यवहारे हि शुद्धं वस्तु न वीक्ष्यते शुद्धे वस्तुनि सिद्धे च कारकव्यापृतिः कुतइति' अर्पणादिकारकस्वरूपानुपमर्देनैव तत्र नामादाविव ब्रह्मदृष्टिः क्षिप्यते सम्पन्मात्रेण फलविशेषायेति केषाञ्चिद्व्याख्यानं भाष्यकृद्भिरेव निराकृतं उपक्रमादिविरोधाद्ब्रह्मविद्याप्रकरणे सम्पन्मात्रस्याप्रसक्तत्वादित्यादियुक्तिभिः ॥ २४ ॥ अधुना सम्यग्दर्शनस्य यज्ञरूपत्वेन स्तावकतया ब्रह्मार्प- ॥ ५५ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

गमन्ते स्थिते पुनरपि तस्य स्तुत्यर्थमितरान्यज्ञानुपन्यस्यति देवाइन्द्राग्न्यादयइज्यन्ते येन सदैवस्तमेव यज्ञं दर्शपूर्णमासज्योतिष्टोमादि-रूपमपरे योगिनः कर्मिणः पर्युपासते सर्वदा कुर्वन्ति न ज्ञानयज्ञं एवं कर्मयज्ञमुक्त्वाऽन्तःकरणशुद्धिद्वारेण तत्फलभूतं ज्ञानयज्ञमाह ब्रह्माग्नौ सत्यज्ञानानन्तानन्दरूपं निरस्तसमस्तविशेषं ब्रह्म तत्पदार्थस्तस्मिन्नग्नौ यज्ञं प्रत्यगात्मानं त्वंपदार्थं यज्ञेनैव यज्ञशब्दआत्मनामसु यास्केन पठितः इत्थंभूतलक्षणे तृतीया एवकारोभेदाभेदव्यावृत्त्यर्थः त्वंपदार्थाभेदेनैव उपजुह्वति तत्स्वरूपतया पश्यन्तीत्यर्थः अपरे पूर्वविलक्षणास्तत्त्वदर्शननिष्ठाः संन्यासिनइत्यर्थः जीवब्रह्माभेददर्शनं यज्ञत्वेन सम्पाद्य तत्साधनयज्ञमध्ये पठ्यते श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञा-ज्ज्ञानयज्ञइत्यादिना स्तोतुं ॥२५॥ तदनेन मुख्यगौणौ द्वौ यज्ञभेदौ दर्शितौ यावद्धि किञ्चिद्वैदिकं श्रेयःसाधनं तत्सर्वं यज्ञत्वेन सम्पाद्यते तत्र श्रोत्रादीनि ज्ञानेन्द्रियाणि तानि शब्दादिविषयेभ्यः प्रत्याहृत्य अन्ये प्रत्याहारपराः संयमाग्निषु धारणा ध्यानं समाधिरिति त्रयमेकविषयं

दैवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते ॥ ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुह्वति ॥ २५ ॥

संयमशब्देनोच्यते तथा चाह भगवान् पतञ्जलिः 'त्रयमेकत्रसंयमइति' तत्र हृत्पुण्डरीकादौ मनसश्चिरकालस्थापनं धारणा एवमेकत्र धृतस्य चित्तस्य भगवदाकारवृत्तिप्रवाहोन्तरान्याकारप्रत्ययव्यवहितोध्यानं सर्वथा विजातीयप्रत्ययानन्तरितः सजातीयप्रत्ययप्रवाहः स-माधिः सतु चित्तभूमिभेदेन द्विविधः संप्रज्ञातो संप्रज्ञातश्च चित्तस्य हि पञ्चभूमयोभवन्ति क्षिप्तं मूढं विक्षिप्तमेकाग्रं निरुद्धमिति तत्र रागद्वेषादिवशाद्विषयेष्वभिनिविष्टं क्षिप्तं तन्द्रादिग्रस्तं मूढं सर्वदा विषयासक्तमपि कदाचिद्ध्याननिष्ठं क्षिप्ताद्विशिष्टतया विक्षिप्तं तत्र क्षिप्तमू-ढयोः समाधिशङ्कैव नास्ति विक्षिप्तेतु चेतसि कदाचित्कः समाधिर्विक्षेपप्राधान्याद्योगपक्षे न वर्तते किंतु तीव्रपवनविक्षिप्तप्रदीपवत्स्वयमेव नश्यति एकाग्रं तु एकविषयकधारावाहिकवृत्तिसमर्थं सत्त्वोद्रेकेण तमोगुणकृततन्द्रादिरूपलयाभावादात्माकारवृत्तिः सात्र रजोगुणकृतचा-ञ्चल्यरूपविक्षेपाभावादेकविषयैवेति शुद्धे सत्त्वे भवति चित्तमेकाग्रं अस्यां भूमौ संप्रज्ञातः समाधिः तत्र ध्येयाकारा वृत्तिरपि भासते तस्याअपि निरोधे निरुद्धं चित्तमसंप्रज्ञातसमाधिभूमिः तदुक्तं तस्याअपि निरोधे सर्ववृत्तिनिरोधान्निर्बीजः समाधिरिति अयमेव सर्वतो-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

विरक्तस्य समाधिफलमपि सुखमनपेक्षमाणस्य योगिनोदृढभूमिः सन् धर्ममेघइत्युच्यते तदुक्तं प्रसङ्ख्यानेप्यकुसीदस्य सर्वथा विवेकख्याते धर्ममेघः समाधिः ततः क्लेशकर्मनिवृत्तिरिति अनेन रूपेण संयमानां भेदादग्निष्विति बहुवचनं तेषु इन्द्रियाणि जुह्वति धारणाध्यानसमाधिसिद्ध्यर्थं सर्वाणीन्द्रियाणि स्वस्वविषयेभ्यः प्रत्याहरन्तीत्यर्थः तदुक्तं स्वस्वविषयासंप्रयोगे चित्तरूपानुकरणमेवेन्द्रियाणां प्रत्याहारइति विषयेभ्योनिगृहीतानीन्द्रियाणि चित्तरूपाण्येव भवन्ति ततश्च विक्षेपाभावाच्चित्तधारणादिकं निर्वहन्तीत्यर्थः तदनेन प्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिरूपं योगाङ्गचतुष्टयमुक्तं तदेवं समाध्यवस्थायां सर्वेन्द्रियवृत्तिनिरोधोयज्ञत्वेनोक्तः इदानीं व्युत्थानावस्थायां रागद्वेषराहित्येन विषयभोगोयः सोप्यपरोयज्ञइत्याह शब्दादीन्विषयानन्यइन्द्रियाग्निषु जुह्वति अन्ये व्युत्थितावस्थाः श्रोत्रादिभिरविरुद्धविषयग्रहणं स्पृहाशून्यत्वेनान्यसाधारणं कुर्वन्ति सएव तेषां होमः || २६ || तदेवं पातञ्जलमतानु-

श्रोत्रादीनीन्द्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु जुह्वति ॥ शब्दादीन्विषयानन्यइन्द्रियाग्निषु जुह्वति ॥ २६ ॥

सारेण लयपूर्वकसमाधिं ततोव्युत्थानंच यज्ञद्वयमुक्त्वा ब्रह्मवादिमतानुसारेण बाधपूर्वकं समाधिं कारणोच्छेदेन व्युत्थानशून्यं सर्वफलभूतं यज्ञान्तरमाह द्विविधोहि समाधिर्भवति लयपूर्वकोबाधपूर्वकश्च तत्र 'तदनन्यत्वमारम्भणशब्दादिभ्यइति' न्यायेन कारणव्यतिरेकेण कार्यस्यासत्त्वात् पंचीकृतपंचभूतकार्यं व्यष्टिरूपं समष्टिरूपविराट्कार्यत्वात्तद्व्यतिरेकेण नास्ति तथा समष्टिरूपमपि पंचीकृतपंचभूतात्मकं कार्यमपंचीकृतपंचमहाभूतकार्यत्वात्तद्व्यतिरेकेण नास्ति तत्रापि पृथिवी शब्दस्पर्शरूपरसगन्धात्मकपंचगुणा गन्धेतरचतुर्गुणापकार्यत्वात्तद्व्यतिरेकेण नास्ति ताश्चतुर्गुणाः आपोगन्धरसेतरत्रिगुणात्मकतेजःकार्यत्वात्तद्व्यतिरेकेण न सन्ति तदपि त्रिगुणात्मकं तेजोगन्धरसरूपेतरद्विगुणवायुकार्यत्वात्तद्व्यतिरेकेण नास्ति सोपि द्विगुणात्मकोवायुः शब्दमात्रगुणाकाशकार्यत्वात्तद्व्यतिरेकेण नास्ति सच शब्दगुणआकाशोबहुस्यामिति परमेश्वरसङ्कल्पात्मकाहङ्कारकार्यत्वात्तद्व्यतिरेकेण नास्ति सोपि सङ्कल्पात्मकोहङ्कारोमायेक्षणरूपमहत्तत्त्वकार्यत्वात्तद्व्यतिरेकेण नास्ति तदपि ईक्षणरूपं महत्तत्त्वं मायापरिणामत्वात्तद्व्यतिरेकेण नास्ति तदपि माया-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कार्यं कारणं जडत्वेन चैतन्येऽध्यस्तत्वात्तद्व्यतिरेकेण नास्तीत्यनुसन्धानेन विद्यमानेपि कार्यकारणात्मके प्रपंचे चैतन्यमात्रगोचरोयः समाधिः सलयपूर्वक उच्यते तत्र तत्त्वमस्यादिवेदान्तमहावाक्यार्थज्ञानाभावेनाविद्यातत्कार्यस्याक्षीणत्वात् एवं चिन्तनेपि कारणसत्त्वेन पुनः कृत्स्नप्रपञ्चोत्थानादयं सुषुप्तिवत्सबीजः समाधिर्न मुख्यः मुख्यस्तु तत्त्वमस्यादिमहावाक्यार्थसाक्षात्कारेण विद्याया निवृत्तौ सर्ग-क्रमेण तत्कार्यनिवृत्तेरनाद्यविद्यायाश्च पुनरुत्थानाभावेन तत्कार्यस्यापि पुनरुत्थानाभावान्निर्बीजोऽबाधपूर्वकः समाधिः सत्त्वानेन श्लोकेन प्रदर्श्यते तथाहि सर्वाणि निखिलानि स्थूलरूपाणि संस्काररूपाणि च इन्द्रियकर्माणि इन्द्रियाणां श्रोत्रत्वक्चक्षूरसनघ्राणाख्यानां पंचानां वाक्पाणिपादपायूपस्थाख्यानां च पंचानां बाह्यानामिन्द्रियाणां आन्तरयोश्च मनोबुद्ध्योः कर्माणि शब्दश्रवणस्पर्शग्रहणरूपदर्शनरसग्रहण-गन्धग्रहणानि वचनादानविहरणोत्सर्गानन्दाख्यानि च सङ्कल्पाध्यवसायौ च एवं प्राणकर्माणि च प्राणानां प्राणापानव्यानोदानसमाना-ख्यानां पंचानां कर्माणि बहिर्नयनं अधोनयनमाकुञ्चनप्रसारणादि अशितपीतसमनयनं ऊर्ध्वनयनमित्यादीनि अनेन पंचज्ञाने-

सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे॥ आत्मसंयमयोगाग्नौ जुह्वति ज्ञानदीपिते ॥२७॥

न्द्रियाणि पंचकर्मेन्द्रियाणि पंचप्राणा मनोबुद्धिश्चेति सप्तदशात्मकं लिङ्गमुक्तं तच्च सूक्ष्मभूतसमष्टिरूपं हिरण्यगर्भाख्यमिह विवक्षितमिति वदितुं सर्वाणीति विशेषणं आत्मसंयमयोगाग्नौ आत्मविषयकः संयमो धारणाध्यानसम्प्रज्ञातसमाधिरूपस्तत्परिपाके सति योगो निरोध-समाधिः यं पतंजलिः सूत्रयामास 'व्युत्थाननिरोधसंस्कारयोरभिभवप्रादुर्भावौ निरोधक्षणचित्तान्वयो निरोधपरिणामइति' व्युत्थानं क्षिप्तमूढविक्षिप्ताख्यं भूमित्रयं तत्संस्काराः समाधिविरोधिनस्ते योगिनः प्रयत्नेन प्रतिदिनं प्रतिक्षणं चाभिभूयन्ते तद्विरोधिनश्च निरोधसंस्काराः प्रादुर्भवन्ति ततश्च निरोधमात्रक्षणेन चित्तान्वयो निरोधपरिणामइति तस्य फलमाह ततः प्रशान्तवाहिता संस्कारादिति तमोरजसोः क्षया-ल्लयविक्षेपशून्यत्वेन शुद्धसत्त्वस्वरूपं चित्तं प्रशान्तमित्युच्यते पूर्वपूर्वप्रशमसंस्कारपाटवेन तदाधिक्यं प्रशान्तवाहितेति तत्कारणंच सूत्रयामास 'विरामप्रत्ययाभ्यासपूर्वः संस्कारशेषोन्यइति' विरामो वृत्त्युपरमस्तस्य प्रत्ययः कारणं वृत्त्युपरमार्थः पुरुषप्रयत्नस्तस्याभ्यासः पौनःपुन्येन सम्पादनं तत्पूर्वकस्तज्जन्योऽन्यः सम्प्रज्ञाताद्विलक्षणोऽसम्प्रज्ञातइत्यर्थः एतादृशोयआत्मसंयमयोगः स एवाग्निस्तस्मिन् ज्ञानदी-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

पिते ज्ञानं वेदान्तवाक्यजन्यो ब्रह्मात्मैक्यसाक्षात्कारस्तेनाविद्यातत्कार्यनाशद्वारा दीपिते अत्यन्तोज्ज्वलिते बाधपूर्वके समाधौ समष्टिलिङ्ग-
शरीरमपरे जुह्वति प्रविलापयन्तीत्यर्थः अत्र च सर्वाणीति आत्मेति ज्ञानदीपितइति विशेषणैरग्नावित्येकवचनेन च पूर्ववैलक्षण्यं सूचितमिति
न पौनरुक्त्यम् ॥ २७ ॥ एवं त्रिभिः श्लोकैः पंचयज्ञानुक्त्वाऽधुनैकेन श्लोकेन षड्यज्ञानाह द्रव्यत्यागएव यथाशास्त्रं यज्ञोयेषां ते द्रव्ययज्ञाः
पूर्तदत्ताख्यस्मार्तकर्मपराः तथाच स्मृतिः 'वापीकूपतडागादि देवतायतनानिच अन्नप्रदानमारामः पूर्तमित्यभिधीयते शरणागतसंत्राणं
भूतानांचाप्यहिंसनं बहिर्वेदि च यद्दानं दत्तमित्यभिधीयतइति' इष्टाख्यं श्रौतं कर्मतु दैवमेवापरे यज्ञमित्यत्रोक्तं अन्तर्वेदिदानमपि तत्रैवा-
न्तर्भूतं तथा कृच्छ्रचान्द्रायणादितपएव यज्ञोयेषां ते तपोयज्ञास्तपस्विनः तथा योगश्चित्तवृत्तिनिरोधोष्टाङ्गोयज्ञोयेषां ते योगयज्ञाः यम-
नियमासनादियोगाङ्गानुष्ठानपराः यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयो हि योगस्याष्टावङ्गानि तत्र प्रत्याहारः
श्रोत्रादीनीन्द्रियाण्यन्यइत्यत्रोक्तः धारणाध्यानसमाधयआत्मसंयमयोगाग्नावित्यत्रोक्ताः प्राणायामोऽपाने जुह्वति प्राणमित्यनन्तरश्लोके व-
क्ष्यते यमनियमासनान्यत्रोच्यन्ते अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहायमाः पंच शौचसन्तोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नि-
यमाः पंच स्थिरसुखमासनं पद्मकस्वस्तिकाद्यनेकविधं अशास्त्रीयः प्राणिवधोहिंसा सा च कृतकारितानुमोदितभेदेन त्रि-
विधा एवमयथार्थभाषणमप्यहिंसानुबन्धि यथार्थभाषणं चानृतं स्तेयमशास्त्रीयमार्गेण परद्रव्यस्वीकरणं अशास्त्रीयः स्त्रीपुंसव्य-
करोमैथुनं शास्त्रनिषिद्धमार्गेण देहयात्रानिर्वाहकाधिकभोगसाधनस्वीकारः परिग्रहः एतन्निवृत्तिलक्षणाउपरमायमाः यमाः उपरमइति
स्मरणात् तथा शौचं द्विविधं बाह्यमाभ्यन्तरंच मृज्जलादिभिः कायादिक्षालनं हितमितमेध्याशनादि च बाह्यं मैत्रीमुदितादिभिर्मदमाना-
दिचित्तमलक्षालनमान्तरं सन्तोषोविद्यमानभोगोपकरणादधिकस्यानुपादित्सारूपा चित्तवृत्तिः तपः क्षुत्पिपासाशीतोष्णादिद्वन्द्वसहनं काष्ठ-
मौनाकारमौनादिव्रतानि च इङ्गितेनापि स्वाभिप्रायाप्रकाशनं काष्ठमौनं अवचनमात्रमाकारमौनमिति भेदः स्वाध्यायोमोक्षशास्त्राणामध्ययनं प्रणवजपोवा ईश्वरप्रणिधानं सर्वकर्मणां तस्मिन्परमगुरौ फलनिरपेक्षतयाऽर्पणं एते विधिरूपानियमाः पुराणेषु येधिकाउक्तास्त-
एष्वेव यमनियमेष्वन्तर्भाव्याः एतादृशयमनियमाद्यभ्यासपरायोगयज्ञाः स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्च यथाविधि वेदाभ्यासपराः स्वाध्याययज्ञाः
न्यायेन वेदार्थनिश्चयपराज्ञानयज्ञाः यज्ञान्तरमाह यतयोयत्नशीलाः संशितव्रताः सम्यक् शितानि तीक्ष्णीकृतान्यतिदृढानि व्रतानि येषां ते सं-
शितव्रतयज्ञाइत्यर्थः तथा च भगवान्पतञ्जलिः 'तेजातिदेशकालसमयानवच्छिन्नाः सार्वभौमामहाव्रतमिति' ये पूर्वमहिंसाद्याः पंच यमाउ-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कास्तएव जात्याद्यनवच्छेदेन दृढभूमयोमहाव्रतशब्दवाच्याः तत्राहिंसा जात्यवच्छिन्ना यथा मृगयोर्मृगातिरिक्तान्न हनिष्यामीति देशावच्छिन्ना न तीर्थे हनिष्यामीति सैव कालावच्छिन्ना यथा न चतुर्दश्यां न पुण्येऽहनीति सैव प्रयोजनविशेषरूपसमयावच्छिन्ना यथा क्षत्रियस्य देवब्राह्मणप्रयोजनव्यतिरेकेण न हनिष्यामीति युद्धं विना न हनिष्यामीति च एवं विवाहादिप्रयोजनव्यतिरेकेणानृतं न वदिष्यामीति एवमापत्कालव्यतिरेकेण क्षुद्रयाद्यतिरिक्तः स्तेयं न करिष्यामीति च एवमृतुव्यतिरिक्तकाले पत्नीं न गमिष्यामीति एवं गुर्वादिप्रयोजनमन्तरेण न परिग्रहीष्यामीति यथायोग्यमवच्छेदो द्रष्टव्यः एतादृगवच्छेदपरिहारेण यदा सर्वजातिसर्वदेशसर्वकालसर्वप्रयोजनेषु भवाः सार्वभौमाः अहिंसादयो भवन्ति महता प्रयत्नेन परिपाल्यमानत्वात् तदा ते महाव्रतशब्देनोच्यन्ते एवं काष्ठमौनादिव्रतमपि द्रष्टव्यं एतादृशव्रतदार्ढ्ये च कामक्रोधलोभमोहानां चतुर्णामपि नरकद्वारभूतानां निवृत्तिः तत्राहिंसया क्षमया क्रोधस्य ब्रह्मचर्येण वस्तुविचारेण कामस्य अस्तेयापरिग्रहरूपेण स-

द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञायोगयज्ञास्तथापरे ॥ स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्च यतयः संशितव्रताः ॥ २८ ॥

न्तोषेण लोभस्य सत्येन यथार्थज्ञानरूपेण विवेकेन मोहस्य तन्मूलानांच सर्वेषां निवृत्तिरिति द्रष्टव्यं इतराणिच फलानि सकामानां योगशास्त्रे कथितानि ॥ २८ ॥ प्राणायामयज्ञमाह सार्धेन अपाने अपानवृत्तौ जुह्वति प्रक्षिपन्ति प्राणवृत्तिं बाह्यवायोः शरीराभ्यन्तरप्रवेशेन पूरकाख्यं प्राणायामं कुर्वन्तीत्यर्थः प्राणेऽपानं तथाऽपरे जुह्वति शारीरवायोर्बहिर्निर्गमनेन रेचकाख्यं प्राणायामं कुर्वन्तीत्यर्थः पूरकरेचककथनेन च तदविनाभूतोद्विविधः कुम्भकोपि कथितएव यथाशक्तिवायुमापूर्यानन्तरं श्वासप्रश्वासनिरोधः क्रियमाणोन्तःकुम्भकः यथाशक्तिसर्ववायुं विरेच्यानन्तरं क्रियमाणोबाहिःकुम्भकः एतत्प्राणायामत्रयानुवादपूर्वकं चतुर्थं कुम्भकमाह प्राणापानगती मुखनासिकाभ्यामान्तरस्य वायोर्बहिर्निर्गमः श्वासः प्राणस्य गतिः बहिर्निर्गतस्यान्तःप्रवेशः प्रश्वासोऽपानस्यगतिः तत्र पूरके प्राणगतिनिरोधः रेचकेऽपानगतिनिरोधः कुम्भकेतूभयगतिनिरोधइति क्रमेण युगपच्च श्वासप्रश्वासाख्ये प्राणापानगती रुध्वा प्राणायामपरायणाः सन्तोऽपरे पूर्वविलक्षणाः नियताहाराः आहारनियमादियोगसाधनविशिष्टाः प्राणेषु बाह्याभ्यन्तरकुम्भकाभ्यासनिगृहीतेषु प्राणान् ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियरूपान् जुह्वति चतुर्थ-

कुम्भकाभ्यासेन विलापयन्तीत्यर्थः तदेतत्सर्वं भगवता पतञ्जलिना सङ्क्षेपविस्ताराभ्यां सूत्रितं तत्र संक्षेपसूत्रं 'तस्मिन्सति श्वासप्रश्वासयोर्गतिविच्छेदलक्षणः प्राणायामइति' तस्मिन्नासने स्थिरेसति प्राणायामोनुष्ठेयः कीदृशः श्वासप्रश्वासयोर्गतिविच्छेदलक्षणः श्वासप्रश्वासयोः प्राणापानधर्मयोर्या गतिः पुरुषप्रयत्नमन्तरेण स्वाभाविकप्रवहणं क्रमेण युगपच्च पुरुषप्रयत्नविशेषेण तस्याविच्छेदोनिरोधएव लक्षणं स्वरूपं यस्य सतथेति एतदेव विवृणोति बाह्याभ्यन्तरस्तम्भवृत्तिर्देशकालसङ्ख्याभिः परिदृष्टोदीर्घसूक्ष्म इति बाह्यगतिनिरोधरूपत्वाद्बाह्यवृत्तिः पूरकः आन्तरगतिनिरोधरूपत्वादान्तरवृत्ती रेचकः कैश्चित्तु बाह्यशब्देन रेचकः आन्तरशब्देन च

अपाने जुव्हति प्राणं प्राणेऽपानं तथाऽपरे ॥ प्राणापानगती रुध्वा प्राणायामपरायणाः ॥ २९ ॥ अपरे नियताहाराः प्राणान्प्राणेषु जुव्हति ॥ सर्वेऽप्येते यज्ञविदोयज्ञक्षपितकल्मषाः ॥ ३० ॥ यज्ञशिष्टामृतभुजोयान्ति ब्रह्म सनातनम् ॥ नायं लोकोस्त्ययज्ञस्य कुतोन्यः कुरुसत्तम ॥ ३१ ॥

पूरकोव्याख्यातः युगपदुभयगतिनिरोधस्तम्भस्तवृत्तिः कुम्भकः तदुक्तं यत्रोभयोः श्वासप्रश्वासयोः सकृदेव विधारकात्प्रयत्नादभावोभवति न पुनः पूर्ववदापूरणप्रयत्नौघविधारणं नापि रेचनप्रयत्नौघविधारणं किंतु यथा तप्तउपले निहितं जलं परिशुष्यत्सर्वतः सङ्कोचमापद्यते एवमयमपि मारुतोवहनशीलोबलवद्विधारकप्रयत्नावरुद्धक्रियः शरीरएव सूक्ष्मभूतोवतिष्ठते नतु पूरयति येन पूरकः नतु रेचयति येन रेचकइति त्रिविधोऽयं प्राणायामोदेशेन कालेन सङ्ख्यया च परीक्षितोदीर्घसूक्ष्मसंज्ञोभवति यथा घनीभूतस्तूलपिण्डः प्रसार्यमाणोविरलतया दीर्घः सूक्ष्मश्च भवति तथा प्राणोपि देशकालसङ्ख्याधिक्येनाभ्यस्यमानोदीर्घोदुर्लक्ष्यतया सूक्ष्मोपि संपद्यते तथाहि हृदयान्निर्गत्य ॥ ५८ ॥

नासाग्रसम्मुखे द्वादशाङ्गुलपर्यन्ते देशे श्वासः समाप्यते तत एव च परावृत्त्य हृदयपर्यन्तं प्रविशतीति स्वाभाविकी प्राणापानयोर्गतिः अभ्यासेन तु क्रमेण नाभेराधारद्वारा निर्गच्छति नासान्तश्चतुर्विंशत्यङ्गुलपर्यन्ते षट्त्रिंशदङ्गुलपर्यन्ते वा देशे समाप्यते एवं प्रवेशोपि तावानवगन्तव्यः तत्र बाह्यदेशव्याप्तिर्निर्वाते देशे इषीकादितूलक्रियया ऽनुमातव्या आन्तरापि पिपीलिकास्पर्शसदृशेन स्पर्शेनानुमातव्या सेयं देशपरीक्षा तथा निमेषक्रियावच्छिन्नस्य कालस्य चतुर्थो भागः क्षणस्तेषामियत्ताऽवधारणीया स्वजानुमण्डलं पाणिना त्रिःपरामृश्य छोटिकावच्छिन्नः कालो मात्रा ताभिः षट्त्रिंशन्मात्राभिः प्रथमउद्घातो मन्दः सएव द्विगुणीकृतो द्वितीयो मध्यः सएव त्रिगुणीकृतस्तृतीयस्तीव्रइति नाभिमूलात्प्रेरितस्य वायोः शिरस्यभिहननमुद्घातइत्युच्यते सेयं कालपरीक्षा सङ्ख्यापरीक्षा च प्रणवजपावृत्तिभेदेन वा सङ्ख्यापरीक्षा श्वासप्रवेशगणनया वा कालसङ्ख्ययोः कथंचिद्भेदविवक्षया पृथगुपन्यासः यद्यपि कुम्भके देशव्याप्तिर्नावगम्यते तथापि कालसङ्ख्याव्याप्तिरवगम्यतएव सखल्वयं प्रत्यहमभ्यस्तो दिवसपक्षमासादिक्रमेण देशकालप्रचयव्यापितया दीर्घः परमनैपुण्यसमधिगमनीयतया च सूक्ष्मइति निरूपितस्त्रिविधः प्राणायामः चतुर्थं फलभूतं सूत्रयतिस्म बाह्याभ्यन्तरविषयाक्षेपी चतुर्थइति बाह्यविषयः श्वासो रेचकः अभ्यन्तरविषयः प्रश्वासः पूरकः वैपरीत्यं तावुभावपेक्ष्य सकृद्बलवद्विधारकप्रयत्नवशाद्भवति बाह्याभ्यन्तरभेदेन द्विविधस्तृतीयः कुम्भकः तावुभावनपेक्ष्यैव केवलकुम्भकाभ्यासपाटवेनासकृत्तत्प्रयत्नवशाद्भवति चतुर्थः कुम्भकः तथाच बाह्याभ्यन्तरौ विषयावाक्षेपीति तदनपेक्षइत्यर्थः अन्या व्याख्या बाह्यो विषयो द्वादशान्तादिराभ्यन्तरो विषयो हृदयनाभिचक्रादिः तौ द्वौ विषयावाक्षिप्य पर्यालोच्य यः स्तम्भरूपो गतिविच्छेदः सचतुर्थः प्राणायामइति तृतीयस्तु बाह्याभ्यन्तरौ विषयावपर्यालोच्यैव सहसा भवतीति विशेषः एतादृशश्चतुर्विधः प्राणायामः अपाने जुह्वति प्राणमित्यादिना सार्धेन श्लोकेन दर्शितः ॥ तदेवमुक्तानां द्वादशधा यज्ञविदां फलमाह यज्ञान्विदन्ति जानन्ति विन्दन्ति लभन्तेवेति यज्ञविदो यज्ञानां ज्ञातारः कर्तारश्च यज्ञैः पूर्वोक्तैः क्षपितं नाशितं कल्मषं पापं येषां ते यज्ञक्षपितकल्मषाः यज्ञान् कृत्वाऽवशिष्टे कालेऽन्नममृतशब्दवाच्यं भुञ्जतइति यज्ञशिष्टामृतभुजः ते सर्वेपि सत्त्वशुद्धिज्ञानप्राप्तिद्वारेण यान्ति ब्रह्म सनातनं नित्यं संसारान्मुच्यन्तइत्यर्थः॥एवमन्वये गुणमुक्त्वा व्यतिरेके दोषमाहार्धेन उक्तानां यज्ञानां मध्येऽन्यतमोपि यज्ञोस्य नास्तिसोऽयज्ञस्तस्य अयमल्पसुखोपि मनुष्यलोको-नास्ति सर्वनिन्द्यत्वात् कुतोन्यो विशिष्टसाधनसाध्यः परलोकः हेकुरुसत्तम ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

किं त्वया स्वोत्प्रेक्षामात्रेणैवमुच्यते नहि वेद एवात्र प्रमाणमित्याह एवं यथोक्ताः बहुविधाः बहुप्रकारा यज्ञाः सर्ववैदिकश्रेयःसाधनरूपाः वितताः विस्तृताः ब्रह्मणो वेदस्य मुखे द्वारे वेदद्वारेणैव तेऽवगता इत्यर्थः वेदवाक्यानि तु प्रत्येकं विस्तरभयान्नोदाह्रियन्ते कर्मजान् कायिकवाचिकमानसकर्मोद्भवान्विद्धि जानीहि तान्सर्वानज्ञानात्मजान् निर्व्यापारो ह्यात्मा न तद्व्यापारा एते किन्तु निर्व्यापारोऽहमुदासीन इत्येवं ज्ञात्वा विमोक्ष्यसेऽस्मात्संसारबन्धनादिति शेषः ॥ ३२ ॥ सर्वेषां तु तुल्यवन्निर्देशात्कर्मज्ञानयोः साम्यप्राप्तावाह श्रेयान्प्रशस्यतरः साक्षान्मोक्षफलत्वात् द्रव्यमयाद्द्रव्योपलक्षितात् ज्ञानशून्यात्सर्वस्मादपि यज्ञात्संसारफलात् ज्ञानयज्ञ एकएव हे परन्तप कस्मादेवं यस्मात् सर्वं कर्म इष्टिपशुसोमचयनरूपं श्रौतं अखिलं निरवशेषं स्मार्तमुपासनादिरूपं च यत्कर्म तत् ज्ञाने ब्रह्मात्मैक्यसाक्षात्कारे समाप्यते प्रतिबन्धक्षयद्वारेण पर्यवस्यति 'तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेनेति धर्मेण पापमपनुदतीति च'

एवं बहुविधा यज्ञा वितता ब्रह्मणो मुखे ॥ कर्मजान्विद्धि तान्सर्वानेवं ज्ञात्वा विमोक्ष्यसे ॥३२॥ श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः परन्तप ॥ सर्वं कर्माखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यते ॥ ३३ ॥ तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया ॥ उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ ३४ ॥

श्रुतेः सर्वापेक्षा च यज्ञादिश्रुतेरश्ववदिति न्यायादित्यर्थः ॥ ३३ ॥ एतादृशज्ञानप्राप्तौ कोऽतिप्रत्यासन्न उपाय इति उच्यते तत्सर्वकर्मफलभूतं ज्ञानं विद्धि लभस्व आचार्यानभिगम्य तेषां प्रणिपातेन प्रकर्षेण नीचैः पतनं प्रणिपातो दीर्घनमस्कारस्तेन कोऽहं कथं बद्धोऽस्मि केनोपायेन मुच्येयमित्यादिपरिप्रश्नेन बहुविषयेण प्रश्नेन सेवया सर्वभावेन तदनुकूलकारितया एवं भक्तिश्रद्धातिशयपूर्वकेणावनतिविशेषेणाभिमुखाः सन्तः उपदेक्ष्यन्ति उपदेशेन सम्पादयिष्यन्ति ते तुभ्यं ज्ञानं परमात्मविषयं साक्षान्मोक्षफलं ज्ञानिनः पदवाक्यन्यायादिमाननिपुणाः तत्त्वदर्शिनः कृतसाक्षात्काराः साक्षात्कारवद्भिरुपदिष्टमेव ज्ञानं फलपर्यवसायि न तु तद्रहितैः पदवाक्यमाननिपुणैरपीति भगवतो मतं तद्विज्ञानार्थं 'स गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठमिति' श्रुतिसंवादि तत्रापि श्रोत्रियमधीतवेदं ब्रह्मनिष्ठं कृतब्रह्मसाक्षात्कारमिति

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

व्याख्यानात् बहुवचनं चेदमाचार्यविषयमेकस्मिन्नपि गौरवातिशयार्थं न तु बहुत्वविवक्षया एकस्मादेव तत्त्वसाक्षात्कारवत आचार्यात्तत्त्वज्ञानोदये सत्याचार्यान्तरगमनस्य तदर्थमयोगादिति द्रष्टव्यम् ॥ ३४ ॥ एवमतिनिर्बन्धेन ज्ञानोत्पादने किं स्यादत आह यत्पूर्वोक्तं ज्ञानमाचार्यैरुपदिष्टं ज्ञात्वा प्राप्य ओदनपाकं पचतीतिवत्तस्यैव धातोः सामान्यविवक्षया प्रयोगः न पुनर्मोहमेवं बन्धुवधादिनिमित्तं भ्रमं यास्यसि हे पाण्डव कस्मादेवं यस्मात् येन ज्ञानेन भूतानि पितृपुत्रादीनि अशेषेण ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तानि स्वाविद्याविजृम्भितानि आत्मनि त्वयि त्वम्पदार्थे अथो अपि मयि भगवति वासुदेवे तत्पदार्थे परमार्थतोभेदरहिते अधिष्ठानभूते द्रक्ष्यस्यभेदेनैव अधिष्ठानातिरेकेण कल्पितस्याभावात् मां भगवन्तं वासुदेवमात्मत्वेन साक्षात्कृत्य सर्वाज्ञाननाशेन तत्कार्याणि भूतानि न स्थास्यन्तीतिभावः ॥ ३५ ॥ किंच शृणु ज्ञानस्य माहात्म्यं अपिचेदित्यसंभाविताभ्युपगमप्रदर्शनार्थौ निपातौ यद्यप्ययमर्थो न संभवत्येव तथापि ज्ञानफलकथनायाभ्युपे-

यत्ज्ञात्वा न पुनर्मोहमेवं यास्यसि पाण्डव ॥ येन भूतान्यशेषेण द्रक्ष्यस्यात्मन्यथो मयि ॥ ३५ ॥ अपि चेदसि पापेभ्यः सर्वेभ्यः पापकृत्तमः ॥ सर्वं ज्ञानप्लवेनैव वृजिनं सन्तरिष्यसि ॥ ३६ ॥ यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन ॥ ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ॥ ३७ ॥

त्योच्यते यद्यपि त्वं पापकारिभ्यः सर्वेभ्योऽप्यतिशयेन पापकारी पापकृत्तमः स्यास्तथापि सर्वं वृजिनं पापं अतिदुस्तरत्वेनार्णवसदृशं ज्ञानप्लवेनैव नान्येन ज्ञानमेव प्लवं पोतं कृत्वा संतरिष्यसि सम्यगनायासेन पुनरावृत्तिवर्जितत्वेन च तरिष्यसि अतिक्रमिष्यसि वृजिनशब्देनात्र धर्माधर्मरूपं कर्म संसारफलमभिप्रेतं मुमुक्षोः पापवत्पुण्यस्याप्यनिष्टत्वात् ॥ ३६ ॥ ननु समुद्रवत्तरणे कर्मणां नाशो न स्यादित्याशङ्क्य दृष्टान्तान्तरमाह यथा एधांसि काष्ठानि समिद्धः प्रज्वलितोऽग्निर्भस्मसात्कुरुते भस्मीभावं नयति हे अर्जुन ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि पापानि पुण्यानि चाविशेषेण प्रारब्धफलभिन्नानि भस्मसात्कुरुते तथा तत्कारणाज्ञानविनाशेन विनाशयतीत्यर्थः तथा च 'श्रुतिः भिद्यते हृदयग्रन्थिश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः क्षीयन्ते चास्य

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरइति' 'तदधिगमउत्तरपूर्वाघयोरश्लेषविनाशौ तद्व्यपदेशात् इतरस्याप्येवमसंश्लेषः पातेतिवति' च सूत्रे अनारब्धे पुण्यपापे नश्यतएवेत्यत्र सूत्रं 'अनारब्धकार्ये एवतु पूर्वे तदवधेरिति' ज्ञानोत्पादकदेहारम्भकाणां तु तद्देहान्तएव विनाशः तस्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्ष्येथ सम्पत्स्यइतिश्रुतेः भोगेन त्वितरे क्षपयित्वा संपद्यतइति सूत्राच्च आधिकारिकाणां तु यान्येव ज्ञानोत्पादकदेहारम्भकाणि तान्येव देहान्तरारम्भकाण्यपि यथा वसिष्ठापान्तरतमःप्रभृतीनां तथा च सूत्रं 'यावदधिकारमवस्थितिराधिकाणामिति' अधिकारोनेकदेहारम्भकं बलवत्प्रारब्धफलं कर्म तच्चोपासकानामेव नान्येषां अनारब्धफलानि नश्यन्ति आरब्धफलानि तु यावद्भोगसमाप्ति तिष्ठन्ति भोगश्चैकेन देहेनानेकेन वेति न विशेषः विस्तरस्त्वाकरे द्रष्टव्यः ॥ ३७ ॥ यस्मादेवं तस्मात् न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रं पावनं शुद्धिकरमन्यदिह वेदे लोकव्यवहारे वा विद्यते ज्ञानभिन्नस्याज्ञानानिवर्तकत्वेन समूलपापनिवर्तकत्वाभावात्

न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते ॥ तत्स्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि विन्दति ॥ ३८ ॥ श्रद्धावान्लभते ज्ञानं तत्परः संयतेन्द्रियः ॥ ज्ञानं लब्ध्वा परं शान्तिमचिरेणाधिगच्छति ॥ ३९ ॥

कारणसद्भावेन पुनः पापोदयाच्च ज्ञानेन त्वज्ञाननिवृत्त्या समूलपापनिवृत्तिरिति तत्सममन्यन्न विद्यते तदात्मविषयं ज्ञानं सर्वेषां किमिति झटिति नोत्पद्यते तत्राह तत्तु ज्ञानं कालेन महता योगसंसिद्धः योगेन पूर्वोक्तकर्मयोगेन संसिद्धः संस्कृतोयोग्यतामापन्नः स्वयमात्मन्यन्तःकरणे विन्दति लभते ननु योग्यतामापन्नोन्यदत्तं स्वनिष्ठतया न वा परनिष्ठं स्वीयतया विन्दतीत्यर्थः ॥३८॥ येनैकान्तेन ज्ञानप्राप्तिर्भवति सउपायः पूर्वोक्तप्रणिपाताद्यपेक्षयाप्यासन्नतरउच्यते गुरुवेदान्तवाक्येष्विदमित्थमेवेति प्रमारूपास्तिक्यबुद्धिः श्रद्धा तद्वान् पुरुषोलभते ज्ञानं एतादृशोपि कश्चिदलसः स्यात्तत्राह तत्परः गुरूपासनादौ ज्ञानोपायेऽत्यन्ताभियुक्तः श्रद्धावांस्तत्परोपि कश्चिदजितेन्द्रियः स्यादतआह संयतानि विषयेभ्योनिवर्तितानीन्द्रियाणि येन ससंयतेन्द्रियः यएवं विशेषणत्रययुक्तः सोवश्यं ज्ञानं लभते प्रणिपातादिस्तु बाह्योमायावित्वादिसंभवादनैकान्तिकोपि श्रद्धावत्वादिस्त्वैकान्तिकउपायइत्यर्थः ईदृशेनोपायेन ज्ञानं लब्ध्वा परां चरमां शान्तिमविद्यातत्कार्यनिवृत्तिरूपां-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मुक्तिमचिरेण तदव्यवधानेनैवाधिगच्छति लभते यथाहि दीपः स्वोत्पत्तिमात्रेणैवान्धकारनिवृत्तिं करोति ननु कंचित्सहकारिणमपेक्षते तथा ज्ञानमपि स्वोत्पत्तिमात्रेणैवाज्ञाननिवृत्तिं करोति ननु किंचित्प्रसङ्ख्यानादिकमपेक्षत इति भावः ॥३९॥ अत्र च संशयो न कर्तव्यः कस्मात् अज्ञोऽनधीतशास्त्रत्वेनात्मज्ञानशून्यः गुरुवेदान्तवाक्यार्थे इदमेवं न भवत्येवेति विपर्ययरूपा नास्तिक्यबुद्धिरश्रद्धा तद्वानश्रद्दधानः इदमेवं भवति नवेति सर्वत्र संशयाक्रान्तचित्तः संशयात्मा विनश्यति स्वार्थाद्भ्रष्टो भवति अज्ञश्चाश्रद्दधानश्च विनश्यतीति संशयात्मापेक्षया न्यूनत्वकथनार्थं चकाराभ्यां तयोः प्रयोगः उक्तः कुतः संशयात्मा हि सर्वतः पापीयान् यतो नायं मनुष्यलोकोऽस्ति वित्तार्जनाद्यभावात् न परलोकः स्वर्गमोक्षादिः धर्मज्ञानाद्यभावात् न सुखं भोजनादिकृतं संशयात्मनः सर्वत्र सन्देहाक्रा-

अज्ञश्चाश्रद्दधानश्च संशयात्मा विनश्यति॥ नायं लोकोस्ति न परोन सुखं संशयात्मनः॥४०॥
योगसंन्यस्तकर्माणं ज्ञानसंछिन्नसंशयम्॥ आत्मवन्तं न कर्माणि निबध्नन्ति धनंजय ॥४१॥

न्तचित्तस्य अज्ञस्याश्रद्दधानस्य च परो लोको नास्ति मनुष्यलोके भोजनादिसुखं च वर्तते संशयात्मा तु त्रितयहीनत्वेन सर्वतः पापीयानित्यर्थः ॥ ४० ॥ एतादृशस्य सर्वानर्थमूलस्य संशयस्य निराकरणायात्मनिश्चयमुपायं वदन्नध्यायद्वयोक्तां पूर्वापरभूमिकाभेदेन कर्मज्ञानमयीं द्विविधां ब्रह्मनिष्ठामुपसंहरति योगेन भगवदाराधनलक्षणसमत्वबुद्धिरूपेण संन्यस्तानि भगवति समर्पितानि कर्माणि येन यद्वा परमार्थदर्शनलक्षणेन योगेन संन्यस्तानि त्यक्तानि कर्माणि येन तं योगसंन्यस्तकर्माणं संशये सति कथं योगसंन्यस्तकर्मत्वमत आह ज्ञानसंछिन्नसंशयं ज्ञानेनात्मनिश्चयलक्षणेन छिन्नः संशयो येन तं विषयपरवशत्वरूपप्रमादे सति कुतो ज्ञानोत्पत्तिरित्यत आह आत्मवन्तं अप्रमादिनं सर्वदा सावधानं एतादृशमप्रमादित्वेन ज्ञानवन्तं ज्ञानसंछिन्नसंशयत्वेन योगसंन्यस्तकर्माणं कर्माणि लोकसंग्रहार्थानि वृथाचेष्टारूपाणि वा न निबध्नन्ति अनिष्टमिष्टं मिश्रं वा शरीरं नारभन्ते हे धनंजय ॥ ४१ ॥

For Private and Personal Use Only

यस्मादेवं अज्ञानादविवेकात्संभूतमुत्पन्नं हृत्स्थं हृदि बुद्धौ स्थितं कारणस्याश्रयस्य च नाशे शत्रुः सुखेन हन्तुं शक्यत इत्युभयोपन्यासः एवं सर्वानर्थमूलभूतं संशयं आत्मनो ज्ञानासिना आत्मविषयकनिश्चयखड्गेन छित्त्वा योगं सम्यग्दर्शनोपायं निष्कामकर्म आतिष्ठ

तस्मादज्ञानसंभूतं हृत्स्थं ज्ञानासिनात्मनः ॥ छित्त्वैनं संशयं योगमातिष्ठोत्तिष्ठ भारत ॥ ४२ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ब्रह्मार्पणयोगोनाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

कुरु अत इदानीमुत्तिष्ठ युद्धाय हे भारत भरतवंशे जातस्य युद्धोद्यमोन निष्फलइति भावः ॥ ४२ ॥ स्वस्यानीशत्वबोधेन भक्तिश्रद्धे दृढीकृते ॥ धीहेतुः कर्मनिष्ठा च हरिणेहोपसंहृता ॥ इतिश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीविश्वेश्वरसरस्वतीपादशिष्यश्रीमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीमद्भगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां ब्रह्मार्पणयोगोनाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥ अध्यायाभ्यां कृतो द्वाभ्यां निर्णयः कर्मबोधयोः कर्मतत्त्यागयोर्द्वाभ्यां निर्णयः क्रियतेऽधुना तृतीयेऽध्याये
ज्यायसी चेत्कर्मणस्त इत्यादिनाऽर्जुनेन पृष्टो भगवान्ज्ञानकर्मणोर्विकल्पसमुच्चयासंभवेनाधिकारिभेदव्यवस्थया लोकेऽस्मिन्द्विविधा निष्ठा
पुरा प्रोक्ता मयेत्यादिना निर्णयं कृतवान् तथा चाज्ञाधिकारिकं कर्म न ज्ञानेन सह समुच्चीयते तेजस्तिमिरयोरिव युगपदसंभवात् कर्माधि-
कारहेतुभेदबुद्ध्यपनोदकत्वेन ज्ञानस्य तद्विरोधित्वात् नापि विकल्प्यते एकार्थत्वाभावात् ज्ञानकार्यस्याज्ञाननाशस्य कर्मणा कर्तुमशक्य-
त्वात् 'तमेव विदित्वाऽतिमृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यतेऽयनायेति' श्रुतेः ज्ञाने जाते तु कर्म कार्यं नापेक्ष्यत एवेत्युक्तं यावानर्थ उदपान
इत्यत्र तथा च ज्ञानिनः कर्मानधिकारे निश्चिते प्रारब्धकर्मवशाद्यथाचेष्टारूपेण तदनुष्ठानं वा सर्वकर्मसंन्यासो वेति निर्विवादे चतुर्थे
निर्णीतं अज्ञेन त्वन्तःकरणशुद्धिद्वारा ज्ञानोत्पत्तये कर्माण्यनुष्ठेयानि 'तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसानाशके-
नेति' श्रुतेः सर्वं कर्माखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यत इति भगवद्वचनाच्च एवं सर्वकर्माणि ज्ञानार्थानि तथा सर्वकर्मसंन्यासोऽपि ज्ञानार्थः
श्रूयते 'एतमेव प्रव्राजिनो लोकमिच्छन्तः प्रव्रजन्ति शान्तो दान्त उपरतस्तितिक्षुः समाहितो भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्येत् त्यजतैव हि
तज्ज्ञेयं त्यक्तुः प्रत्यक् परं पदं सत्यानृते सुखदुःखे वेदानिमं लोकममुं च परित्यज्यात्मानमन्विच्छेदित्यादौ' तत्र कर्मतत्त्यागयोरारादु-
पकारकसन्निपत्योपकारकयोः प्रयाजावघातयोरिव न समुच्चयः संभवति विरुद्धत्वेन यौगपद्याभावात् नापि कर्मतत्त्यागयोरात्मज्ञानमा-
त्रफलत्वेनैकार्थत्वादतिरात्रयोः षोडशिग्रहणाग्रहणयोरिव विकल्पः स्यात् द्वारभेदेनैकार्थत्वाभावात् कर्मणो हि पापक्षयरूपमदृष्ट-
मेव द्वारं संन्यासस्य तु सर्वविक्षेपाभावेन विचारावसरदानरूपं दृष्टमेव द्वारं नियमापूर्वं तु दृष्टसमवायित्वादवघातादाविव न प्रयो-
जकं तथा चादृष्टार्थदृष्टार्थयोरारादुपकारकसन्निपत्योपकारकयोरेकप्रधानार्थत्वेऽपि विकल्पो नास्त्येव प्रयाजावघातादीनामपि तत्प्रस-
ङ्गात् तस्मात् क्रमेणोभयमप्यनुष्ठेयं तत्रापि संन्यासानन्तरं कर्मानुष्ठानं चेत्तदा परित्यक्तपूर्वाश्रमस्वीकारेणारूढपतितत्वात् कर्मानधि-
कारित्वं प्राक्तनसंन्यासवैयर्थ्यं च तस्माददृष्टार्थत्वाभावात् प्रथमकृतसंन्यासेनैव ज्ञानाधिकारलाभे तदुत्तरकाले कर्मानुष्ठानवैयर्थ्यं च
तस्मादादौ भगवदर्पणबुद्ध्या निष्कामकर्मानुष्ठानादन्तःकरणशुद्धौ तीव्रेण वैराग्येण विविदिषायां दृढायां सर्वकर्मसंन्यासः श्रवणमननादिरूप-
वेदान्तवाक्यविचाराय कर्तव्य इति भगवतो मतं तथा चोक्तं न कर्मणामनारम्भान्नैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्नुत इति वक्ष्यते च आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म
कारणमुच्यते योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यत इति योगोऽत्र तीव्रवैराग्यपूर्विका विविदिषा तदुक्तं वार्तिककारैः 'प्रत्यग्विविदिषासिद्ध्यै

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

वेदानुवचनादयः ब्रह्मावाप्त्यै तु तस्यागमीपसन्तीति श्रुतेर्बलादिति' स्मृतिश्च 'कषायपक्तिः कर्मभ्यः ज्ञानं तु परमा गतिः कषाये कर्मभिः पक्वे ततो ज्ञानं प्रवर्तत इति' मोक्षधर्मे च 'कषायं पाचयित्वा च श्रेणीस्थानेषु च त्रिषु प्रव्रजेच्च परं स्थानं पारिव्राज्यमनुत्तमं भावितैः करणैश्चायं बहुसंसारयोनिषु आसादयति शुद्धात्मा मोक्षं वै प्रथमाश्रमे तमासाद्य तु मुक्तस्य दृष्टार्थस्य विपश्चितः त्रिष्वाश्रमेषु कोऽन्वर्थो भवेत्परमभीप्सित इति' मोक्षे वैराग्यं एतेन क्रमाक्रमसंन्यासौ द्वावपि दर्शितौ तथा च श्रुतिः 'ब्रह्मचर्यं समाप्य गृही भवेद्गृहाद्वनी भूत्वा प्रव्रजेद्यदि वेतरथा ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेद्गृहाद्वा वनाद्वा यदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रव्रजेदिति' तस्मादज्ञस्याविरक्ततादशायां कर्मानुष्ठानमेव तस्यैव विरक्ततादशायां संन्यासः श्रवणाद्यवसरदानेन ज्ञानार्थ इति दशाभेदेनाज्ञमधिकृत्यैव कर्मतत्त्यागौ व्याख्यातुं पञ्चमषष्ठावध्यायावारभ्येते विद्वत्संन्यासस्तु ज्ञानबलादर्थसिद्ध एवेति सन्देहाभावान्नात्र विचार्यते तत्रैक-

॥ अर्जुन उवाच ॥ संन्यासं कर्मणां कृष्ण पुनर्योगं च शंससि ॥ यच्छ्रेय एतयोरेकं तन्मे ब्रूहि सुनिश्चितम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संन्यासः कर्मयोगश्च निःश्रेयसकरावुभौ ॥ तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते ॥ २ ॥

मेव जिज्ञासुमज्ञं प्रति ज्ञानार्थत्वेन कर्मतत्त्यागयोर्विधानात्तयोश्च विरुद्धयोर्युगपदनुष्ठानासंभवान्मया जिज्ञासुना किमिदानीमनुष्ठेयमिति सन्दिहानः हे कृष्ण सदानन्दरूप भक्तदुःखकर्षणेति वा कर्मणां यावज्जीवादिश्रुतिविहितानां नित्यानां नैमित्तिकानां च संन्यासं त्यागं जिज्ञासुमज्ञं प्रति कथयसि वेदानुवचनेन पुनस्तद्विरुद्धं योगं च कर्मानुष्ठानरूपं शंससि 'एतमेव प्रव्राजिनो लोकमिच्छन्तः प्रव्रजन्ति तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेनेत्यादिवाक्यद्वयेन निराशीर्यतचित्तात्मा त्यक्तसर्वपरिग्रहः शारीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषं छित्त्वैनं संशयं योगमातिष्ठोत्तिष्ठ भारतेति गीतावाक्यद्वयेन चातस्तैकमज्ञं प्रति कर्मतत्त्यागयोर्विधानाद्युगपदुभयानुष्ठानासंभवात् एतयोः कर्मतत्त्यागयोर्मध्ये यदेकं श्रेयः प्रशस्यतरं मन्यसे कर्म वा तत्त्यागं वा तन्मे ब्रूहि सुनिश्चितं तव मतमनुष्ठानाय ॥ १ ॥ एवमर्जुनस्य प्रश्ने तदुत्तरं श्रीभगवानुवाच निःश्रेयसकरौ ज्ञानोत्पत्तिहेतुत्वेन मोक्षोपयोगिनौ तयोस्तु कर्मसंन्यासादज्ञाधिकारिकात्-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्कर्मयोगो विशिष्यते श्रेयानधिकतरसंपादकत्वेन ॥ २ ॥ तमेव कर्मयोगं स्तौति त्रिभिः सकर्माणि प्रवृत्तोपि नित्यं संन्यासीति ज्ञेयः कोसौ यो न द्वेष्टि भगवदर्पणबुद्ध्या क्रियमाणं कर्म निष्फलत्वशङ्कया न काङ्क्षति स्वर्गादिकं निर्द्वन्द्वो रागद्वेषरहितोहि यस्मात् सुखमनायासेन हे महाबाहो बन्धादन्तःकरणशुद्धिरूपात्ज्ञानप्रतिबन्धात्प्रमुच्यते नित्यानित्यवस्तुविवेकादिक्रमेण मुक्तो भवति ॥३॥ ननु यः कर्मणि प्रवृत्तः स-कथं संन्यासीति ज्ञानव्यः कर्मतत्त्यागयोः स्वरूपविरोधात् फलैक्यात्तथेति चेत् न स्वरूपतोविरुद्धयोः फलेपि विरोधस्यौचित्यात् तथाच निःश्रेयसकरत्वमुभयोरित्यनुपपन्नमित्याशङ्क्याह साङ्ख्या सम्यगात्मबुद्धिस्तां वहतीति ज्ञानान्तरङ्गसाधनतया साङ्ख्यः संन्यासः योगः पूर्वोक्तः कर्म-योगः तौ पृथग्विरुद्धफलौ बालाः शास्त्रार्थविवेकज्ञानशून्याः प्रवदन्ति न पण्डिताः किं तर्हि पण्डितानां मतं उच्यते एकमपि संन्यासकर्मयो-

ज्ञेयः सनित्यसंन्यासी यो न द्वेष्टि न काङ्क्षति ॥ निर्द्वन्द्वोहि महाबाहो सुखं बन्धात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥ योगौ पृथग्बालाः प्रवदन्ति न पण्डिताः ॥ एकमप्यास्थितः सम्यगुभयोर्विन्दते फलम् ॥४॥ साङ्ख्य यत्साङ्ख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ॥ एकं साङ्ख्यं च योगं च यः पश्यति सपश्यति ॥ ५ ॥

र्मध्ये सम्यगास्थितः स्वाधिकारानुरूपेण सम्यक् यथाशास्त्रं कृतवान्सन्नुभयोर्विन्दते फलं ज्ञानोत्पत्तिद्वारेण निःश्रेयसमेकमेव॥ ४॥ एकस्यानुष्ठानात्कथमुभयोः फलं विन्दते तत्राह साङ्ख्यैः ज्ञाननिष्ठैः संन्यासिभिर्यत्कर्मानुष्ठानशून्यत्वेपि प्राग्भवीयकर्मभिरेव संस्कृतान्तःकरणैः श्रवणादिपूर्विकया ज्ञाननिष्ठया यत्प्रसिद्धं स्थानं तिष्ठत्येवास्मिन्नतु कदापि च्यवत इति व्युत्पत्त्या मोक्षाख्यं प्राप्यते आवरणाभावमात्रेण लभ्यतइव नित्यप्राप्तत्वात् योगैरपि भगवदर्पणबुद्ध्या फलाभिसन्धिराहित्येन कृतानि कर्माणि शास्त्रीयाणि योगास्ते येषां सन्ति तेपि योगाः अर्शआदित्वान्मत्वर्थीयोअच्प्रत्ययः तैर्योगिभिरपि सत्त्वशुद्ध्या संन्यासपूर्वकश्रवणादिपुरस्सरया ज्ञाननिष्ठया वर्तमाने भविष्यति वा जन्मनि सम्पत्स्यमानया तत्स्थानं गम्यते अतएकफलत्वात् एकं साङ्ख्यं च योगं च यः पश्यति सएव सम्यक् पश्यति नान्यः अयं भावः येषां संन्यासपूर्विका ज्ञाननिष्ठा दृश्यते तेषां तयैव लिङ्गेन प्राग्जन्मसु भगवदर्पितकर्मनिष्ठानुमीयते कारणमन्तरेण कार्यो-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्पत्त्ययोगात् तदुक्तं 'यान्यतोऽन्यानि जन्मानि तेषु नूनं कृतं भवेत् सत्कृत्यं पुरुषेणेह नान्यथा ब्रह्मणि स्थितिरिति' एवं येषां भगव-दर्पितकर्मनिष्ठा दृश्यते तेषां तयैव लिङ्गेन भाविनी संन्यासपूर्वकज्ञाननिष्ठाऽनुमीयते सामग्र्याः कार्याव्यभिचारित्वात् तस्मादर्जुन मुमु-क्षुणान्तःकरणशुद्धये प्रथमं कर्मयोगोनुष्ठेयोन तु संन्यासः सतु वैराग्यतीव्रतायां स्वयमेव भविष्यतीति ॥ ५ ॥ अशुद्धान्तःकरणे-नापि संन्यासएव प्रथमं कुतोन क्रियते ज्ञाननिष्ठाहेतुत्वेन तस्यावश्यकत्वादिति चेत्तत्राह अयोगतः योगमन्तःकरणशोधकं शास्त्रीयं कर्मान्त-रेण हठादेव यः कृतःसंन्यासः सतु दुःखमाप्नुमेव भवति अशुद्धान्तःकरणत्वेन तत्फलस्य ज्ञाननिष्ठाया असंभवात् शोधकत्वेन कर्मण्यनधिकारात् कर्मब्रह्मोभयभ्रष्टत्वेन परमसङ्कटापत्तेः कर्मयोगयुक्तस्तु शुद्धान्तःकरणत्वान्मुनिर्मननशीलः संन्यासीभूत्वा ब्रह्म सत्यज्ञानादिलक्षणमात्मानं न चिरेण शीघ्रमेवाधिगच्छति साक्षात्करोति प्रतिबन्धकाभावात् एतच्चोक्तं प्रागेव 'न कर्मणामनारम्भान्नै-

संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्तुमयोगतः ॥ योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्म न चिरेणाधिगच्छति ॥६॥ योगयुक्तोविशुद्धात्मा विजितात्मा जितेन्द्रियः ॥ सर्वभूतात्मभूतात्मा कुर्वन्नपि न लिप्य ते ॥ ७ ॥

ष्कर्म्यं पुरुषोश्नुते नच संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छतीति' अतएवफलत्वेपि कर्मसंन्यासात्कर्मयोगोविशिष्यते इति यत्प्रागुक्तं तदुप-पन्नम् ॥ ६ ॥ ननु कर्मणोबन्धहेतुत्वाद्योगयुक्तोमुनिर्ब्रह्माधिगच्छतीत्यनुपपन्नमित्यतआह भगवदर्पणफलाभिसन्धिराहित्यादिगुणयुक्तं शास्त्रीयं कर्म योगइत्युच्यते तेन योगेन युक्तः पुरुषः प्रथमं विशुद्धात्मा विशुद्धोरजस्तमोभ्यामकलुषितआत्मान्तःकरणरूपं सत्त्वं यस्य सतथा निर्मलान्तःकरणःसन् विजितात्मा स्ववशीकृतदेहस्ततोजितेन्द्रियः स्ववशीकृतसर्वबाह्येन्द्रियः एतेन मनूक्तस्त्रिदण्डीकथितः 'वा-ग्दण्डोथ मनोदण्डः कायदण्डस्तथैव च यस्यैते नियतादण्डाः सत्रिदण्डीति कथ्यतइति' वागिति बाह्येन्द्रियोपलक्षणं एतादृशस्य तत्त्वज्ञान-मवश्यं भवतीत्याह सर्वभूतात्मभूतात्मा सर्वभूतआत्मभूतश्चात्मा स्वरूपं यस्य स तथा जडाऽजडात्मकं सर्वमात्ममात्रं पश्यन्नित्यर्थः सर्वेषां भूतानामात्मभूतआत्मायस्येति व्याख्याने तु सर्वभूतात्मेत्येतावतैवार्थलाभादात्मभूतेत्यधिकंस्यात् सर्वात्मपदयोर्जडाजडपरत्वेतु समञ्जसं

For Private and Personal Use Only

एतादृशः परमार्थदर्शी कुर्वन्नपि कर्माणि परदृष्ट्या न लिप्यते तैः कर्मभिः स्वदृष्ट्या तदभावादित्यर्थः ॥ ७ ॥ एतदेव विवृणोति द्वाभ्यां चक्षुरादिज्ञानेन्द्रियैर्वागादिकर्मेन्द्रियैः प्राणादिवायुभेदैरन्तःकरणचतुष्टयेन च तत्तच्चेष्टासु क्रियमाणासु इन्द्रियाणि इन्द्रियार्थेष्वेव इन्द्रियार्थेषु स्वस्वविषयेषु वर्तन्ते प्रवर्तन्ते नत्वहमिति धारयन्नवधारयन् नैव किंचित्करोमीति मन्येत मन्यते तत्त्ववित् परमार्थदर्शी युक्तः समाहितचित्तः अथवा आदौ युक्तः कर्मयोगेन पश्चादन्तःकरणशुद्धिद्वारेण तत्त्ववित्भूत्वा नैव किंचित्करोमीति मन्यतइति संबन्धः॥८॥तत्र दर्शनश्रवणस्पर्शनघ्राणाशनानि चक्षुःश्रोत्रत्वग्घ्राणरसनानां पञ्च ज्ञानेन्द्रियाणां व्यापाराः पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् जिघ्रन्नश्नन्नित्युक्ताः गतिः

नैव किञ्चित्करोमीति युक्तोमन्येत तत्त्ववित् ॥ पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् जिघ्रन्नश्नन् गच्छन्स्वपन् श्वसन्॥८॥ प्रलपन्विसृजन् गृह्णन्नुन्मिषन्निमिषन्नपि ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तन्तइति धारयन् ॥ ९ ॥ ब्रह्मण्याधाय कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा करोति यः ॥ लिप्यते न सपापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा ॥ १० ॥

पादयोः प्रलापोवाचः विसर्गः पायूपस्थयोः ग्रहणं हस्तयोरिति पञ्च कर्मेन्द्रियव्यापाराः गच्छन् प्रलपन्विसृजन् गृह्णन्नित्युक्ताः श्वसन्निति प्राणादिपञ्चकस्य व्यापारोपलक्षणं उन्मिषन्निमिषन्निति नागकूर्मादिपञ्चकस्य स्वपन्नित्यन्तःकरणचतुष्टयस्य अर्थक्रमवशात् पाठक्रमं भङ्क्त्वा व्याख्यातोयं श्लोकः यस्मात्सर्वव्यापारेष्वप्यात्मनोऽकर्तृत्वमेव पश्यति अतः कुर्वन्नपि न लिप्यतइति युक्तमेवोक्तमितिभावः ॥९॥ तर्ह्यविद्वान्कर्तृत्वाभिमानाल्लिप्येतैव तथाच कथं तस्य संन्यासपूर्विका ज्ञाननिष्ठा स्यादिति तत्राह ब्रह्मणि परमेश्वरे आधाय समर्प्य सङ्गं फलाभिलाषं त्यक्त्वा ईश्वरार्थं भृत्यइव स्वाम्यर्थं स्वफलनिरपेक्षतया करोमीत्यभिप्रायेण कर्माणि लौकिकानि वैदिकानि च करोति यः लिप्यते न सपापेन पापपुण्यात्मकेन कर्मणेति यावत् यथा पद्मपत्रमुपरि प्रक्षिप्तेनाम्भसा न लिप्यते तद्वत् भगवदर्पणबुद्ध्याऽनुष्ठितं कर्म बुद्धिशुद्धि

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

फलमेव स्यात् ॥ १० ॥ तदेव विवृणोति कायेन मनसा बुद्ध्येन्द्रियैरपि योगिनः कर्मिणः फलसङ्गं त्यक्त्वा कर्म कुर्वन्ति कायादीनां सर्वेषां विशेषणं केवलैरिति ईश्वरायैव करोमि न मम फलायेति ममताशून्यैरित्यर्थः आत्मशुद्धये चित्तसत्त्वशुद्ध्यर्थम् ॥ ११ ॥ कर्तृत्वाभिमानसाम्येपि तेनैव कर्मणा कश्चिन्मुच्यते कश्चित्तु बध्यतइति वैषम्ये कोहेतुरिति तत्राह युक्तः ईश्वरायैवैतानि कर्माणि न मम फलायेत्येवमभिप्रायवान् कर्मफलं त्यक्त्वा कर्माणि कुर्वन् शान्तिं मोक्षाख्यामाप्नोति नैष्ठिकीं सत्त्वशुद्धिनित्यानित्यवस्तुविवेकसंन्यासज्ञाननिष्ठाक्रमेण जातामिति यावत् यस्तु पुनरयुक्तः ईश्वरायैवैतानि कर्माणि न मम फलायेत्यभिप्रायशून्यः सकामकारेण कामतः प्रवृत्त्या

कायेन मनसा बुद्ध्या केवलैरिन्द्रियैरपि ॥ योगिनः कर्म कुर्वन्ति सङ्गं त्यक्त्वात्मशुद्धये ॥ ११ ॥ युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शान्तिमाप्नोति नैष्ठिकीं ॥ अयुक्तः कामकारेण फले सक्तो निबध्यते ॥ १२ ॥ सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्यास्ते सुखं वशी ॥ नवद्वारे पुरे देही नैव कुर्वन्न कारयन् ॥ १३ ॥

मम फलायैवेदं कर्म करोमीति फले सक्तो निबध्यते कर्मभिर्नितरां संसारबन्धं प्राप्नोति यस्मादेवं तस्मात्त्वमपि युक्तः सन् कर्माणि कुर्विति वाक्यशेषः ॥ १२ ॥ अशुद्धचित्तस्य केवलात्संन्यासात्कर्मयोगः श्रेयानिति पूर्वोक्तं प्रपञ्च्याधुना शुद्धचित्तस्य सर्वकर्मसंन्यास एव श्रेयानित्याह नित्यं नैमित्तिकं काम्यं प्रतिषिद्धंचेति सर्वाणि कर्माणि मनसा कर्मण्यकर्म यः पश्येदित्युक्तेनाकर्त्रात्मस्वरूपसम्यग्दर्शनेन संन्यस्य परित्यज्य प्रारब्धकर्मवशादास्ते तिष्ठत्येव किं दुःखेन नेत्याह सुखं अनायासेन आयासहेतुकायवाङ्मनोव्यापारशून्यत्वात् कायवाङ्मनांसि स्वच्छन्दानि कुतोन व्याप्रियन्ते तत्राह वशी स्ववशीकृतकार्यकरणसंघातः क्वास्ते नवद्वारे द्वे श्रोत्रे द्वे चक्षुषी द्वे नासिके वागेकेति शिरसि सप्त द्वे पायूपस्थाख्ये अधइति नवद्वारविशिष्टे देहे देही देहभिन्नात्मदर्शी प्रवासीव पर-

For Private and Personal Use Only

गेहे तत्पूजापरिभवादिभिरप्रहृष्यन्न विषीदन्नहङ्कारममकारशून्यस्तिष्ठति अज्ञोहि देहतादात्म्याभिमानाद्देहएव ननु देही सन्न देहाधिकरणमेवात्मनोऽधिकरणं मन्यमानोगृहे भूमावासने वाहमासइत्यभिमन्यते ननु देहेऽहमासइति भेददर्शनाभावात् संघातव्यतिरिक्तात्मदर्शी तु सर्वकर्मसंन्यासी भेददर्शनाद्देहेऽहमासइति प्रतिपद्यते अतएव देहादिव्यापाराणामविद्ययात्मन्यक्रिये समारोपितानां विद्यया बाधएव सर्वकर्मसंन्यासइत्युच्यते एतस्मादेवाज्ञवैलक्षण्याद्युक्तं विशेषणं नवद्वारे पुरआस्तइति ननु देहादिव्यापाराणामात्मन्यारोपितानां नौव्यापाराणां तीरस्थवृक्षइव विद्यया बाधेपि स्वव्यापारेणात्मनः कर्तृत्वं देहादिव्यापारेषु कारयितृत्वंच स्यादिति नेत्याह नैव कुर्वन्नकारयन् आस्तइति संबन्धः ॥ १३ ॥ देवदत्तस्य स्वगतैव गतिर्यथा स्थितौ सत्यां न भवति एवमात्मनोपि कर्तृत्वं कारयितृत्वंच स्वगतमेव सत्संन्यासेसति न भवति अथवा नभसि तलमलिनतादिवद्वस्तुवृत्त्या तत्र नास्त्येवेति सन्देहापोहायाह लोकस्य देहादेः कर्तृत्वं

न कर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः ॥ न कर्मफलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते ॥ १४ ॥

प्रभुरात्मा स्वामी न सृजति त्वं कुर्विति नियोगेन तस्य कारयिता न भवतीत्यर्थः नापि लोकस्य कर्माणीप्सिततमानि घटादीनि स्वयं सृजति कर्तापि न भवतीत्यर्थः नापि लोकस्य कर्मकृतवतस्तत्फलसंबन्धं सृजति भोजयितापि भोक्तापि न भवतीत्यर्थः 'समानः सन्नुभौ लोकावनुसंचरति ध्यायतीव लेलायतीव सधीरित्यादिश्रुतेः' अत्रापि शरीरस्थोपि कौन्तेय न करोति न लिप्यतइत्युक्तेः यदि किंचिदपि स्वतोन कारयति न करोति चात्मा कस्तर्हि कारयन्कुर्वंश्च प्रवर्ततइति तत्राह स्वभावस्तु अज्ञानात्मिका दैवी माया प्रकृतिः प्रवर्तते ॥ १४ ॥ नन्वीश्वरः कारयिता जीवः कर्ता तथा च श्रुतिः 'एषउह्येव साधु कर्म कारयति तं यमुन्निनीषते एष उवाऽसाधु कर्म कारयति तं यमधोनिनीषतइत्यादिः' स्मृतिश्च 'अज्ञोजन्तुरनीशोयमात्मनः सुखदुःखयोः ईश्वरप्रेरितोगच्छेत्स्वर्गं वा श्वभ्रमेव वेति' तथा च जीवेश्वरयोः कर्तृत्वकारयितृत्वाभ्यां भो-

क्तृत्वभोजयितृत्वाभ्यांच पापपुण्यलेपसंभवात्कथमुक्तं स्वभावस्तु प्रवर्ततइति तत्राह परमार्थतः विभुः परमेश्वरः कस्यचिज्जीवस्य पापं सुकृतंच नैवादत्ते परमार्थतोजीवस्य कर्तृत्वाभावात् परमेश्वरस्य च कारयितृत्वाभावात् कथं तर्हि श्रुतिः स्मृतिर्लोकव्यवहारश्च तत्राह अज्ञानेनावरणविक्षेपशक्तिमता मायाख्येनानृतेन तमसावृतमाच्छादितं ज्ञानं जीवेश्वरजगद्भेदभ्रमाधिष्ठानभूतं नित्यं स्वप्रकाशं सच्चिदानन्दरूपमद्वितीयं परमार्थसत्यं तेन स्वरूपावरणेन मुह्यन्ति प्रमातृप्रमेयप्रमाणकर्तृकर्मकरणभोक्तृभोग्यभोगाख्यनवविधसंसाररूपं मोहमतस्मिंस्तदवभासरूपं विक्षेपं गच्छन्ति जन्तवोजननशीलाः संसारिणोवस्तुस्वरूपादर्शिनः अकर्त्रभोक्तृपरमानन्दाद्वितीयात्मस्वरूपादर्शननिबन्धनोजीवेश्वरजगद्भेदभ्रमः प्रतीयमानोवर्तते मूढानां तस्यां चावस्थायां मूढप्रत्ययानुवादिन्यावेते श्रुतिस्मृती वास्तवाद्वैतबोधिवाक्य-

नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव सुकृतं विभुः ॥ अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तवः ॥ १५ ॥

शेषभूते इति न दोषः ॥ १५ ॥ तर्हि सर्वेषामनाद्यज्ञानावृतत्वात्कथं संसारनिवृत्तिः स्यादतआह तदावरणविक्षेपशक्तिमदनाद्यनिर्वाच्यमनृतमनर्थव्रातमूलमज्ञानमात्माश्रयविषयमविद्यामायादिशब्दवाच्यं आत्मनोज्ञानेन गुरूपदिष्टवेदान्तमहावाक्यजन्येन श्रवणमनननिदिध्यासनपरिपाकनिर्मलान्तःकरणवृत्तिरूपेण निर्विकल्पकसाक्षात्कारेण शोधिततत्त्वंपदार्थाभेदरूपशुद्धसच्चिदानन्दाखण्डैकरसवस्तुमात्रविषयेण नाशितं बाधितं कालत्रयेप्यसदेवासत्तयाऽज्ञानमधिष्ठानचैतन्यमात्रतां प्रापितं शुक्ताविव रजतं शुक्तिज्ञानेन येषां श्रवणमननादिसाधनसम्पन्नानां भगवदनुगृहीतानां मुमुक्षूणां तेषां तज्ज्ञानं कर्तृ आदित्यवत् यथादित्यः स्वोदयमात्रेणैव तमोनिरवशेषं निवर्तयति ननु कंचित्सहायमपेक्षते तथा ब्रह्मज्ञानमपि शुद्धसत्त्वपरिणामत्वाद्व्यापकप्रकाशरूपं स्वोत्पत्तिमात्रेणैव सहकार्यन्तरनिरपेक्षतया सकार्यमज्ञानं निवर्तयत्परं सत्यज्ञानानन्तानन्दरूपमेकमेवाद्वितीयं परमात्मतत्त्वं प्रकाशयति प्रतिच्छायाग्रहणमात्रेणैव कर्मान्तरेणाभिव्यनक्ति अत्राज्ञानेनावृतं ज्ञानेन नाशितमित्यज्ञानस्यावरणत्वज्ञाननाश्यत्वा-

For Private and Personal Use Only

भ्यां ज्ञानाभावरूपत्वं व्यावर्तितं नह्यभावः किंचिदावृणोति न वाज्ञानाभावोज्ञानेन नाश्यते स्वभावनाशरूपत्वात्तस्य तस्मादहमज्ञोमामन्यंच नजानामीत्यादिसाक्षिप्रत्यक्षसिद्धं भावरूपमेवाज्ञानमिति भगवतोमतं विस्तरस्त्वद्वैतसिद्धौ द्रष्टव्यः येषामिति बहुवचनेनानियमो दर्शितः तथाच श्रुतिः 'तद्योयोदेवानां प्रत्यबुद्ध्यत सएव तदभवत्तथर्षीणां तथा मनुष्याणां तदिदमप्येतर्हि यएवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति सइदं सर्वं भवतीत्यादिः' यद्विषयं यदाश्रयमज्ञानं तद्विषयतदाश्रयप्रमाणज्ञानात्तन्निवृत्तिरिति न्यायप्राप्तमनियमं दर्शयति तत्राज्ञानगतमावरणं द्विविधं एकं सतोप्यसत्त्वापादकं अन्यत्तु भातोप्यभानापादकं तत्राद्यं परोक्षापरोक्षसाधारणप्रमाणज्ञानमात्रान्निवर्तते अनुमितेपि वन्ह्यादौ पर्वते वन्हि र्नास्तीत्यादिभ्रमादर्शनात् तथा 'सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मास्तीति' वाक्यात्परोक्षनिश्चयेपि ब्रह्मनास्तीति भ्रमोनिवर्ततएव अस्त्येव ब्रह्म किन्तु मम न भातीत्येकं भ्रमजनकं द्वितीयमभानावरणं साक्षात्कारादेव निवर्तते सच साक्षात्कारोवेदान्तवाक्येनैव जन्यते निर्विकल्पकइत्याद्यद्वैत-

ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः ॥ तेषामादित्यवज्ज्ञानं प्रकाशयति तत्परम्॥१६॥

सिद्धावनुसन्धेयम् ॥ १६ ॥ ज्ञानेन परमात्मतत्त्वप्रकाशे सति तस्मिन् ज्ञानप्रकाशिते परमात्मतत्त्वे सच्चिदानन्दघनएव बाह्यसर्वविषयपरित्यागेन साधनपरिपाकात्पर्यवसिता बुद्धिरन्तःकरणवृत्तिः साक्षात्कारलक्षणा येषां ते तद्बुद्धयः सर्वदा निर्बीजसमाधिभाजइत्यर्थः तत्किं बोद्धारोजीवाबोद्धव्यं ब्रह्मतत्त्वमिति बोद्धृबोद्धव्यलक्षणभेदोस्ति नेत्याह तदात्मानः तदेव परंब्रह्मात्मा येषां ते तथा बोद्धृबोद्धव्यभावोहि मायाविजृम्भितोन वास्तवाभेदविरोधीति भावः ननु तदात्मानइति विशेषणं व्यर्थं अविद्यव्यावर्तकं हि विद्वद्विशेषणं अज्ञाअपि हि वस्तुगत्या तदात्मानइति कथं तद्व्यावृत्तिरिति चेत् न इतरात्मत्वव्यावृत्तौ तात्पर्यात् अज्ञाहि अनात्मभूते देहादावात्माभिमानिनइति न तदात्मानइति व्यपदिश्यन्ते विज्ञास्तु निवृत्तदेहाद्यभिमानाइति विरोधिनिवृत्त्या तदात्मानइति व्यपदिश्यन्तइति युक्तं विशेषणं ननु कर्मानुष्ठान-विक्षेपेसति कथं देहाद्यभिमाननिवृत्तिरिति तत्राह तन्निष्ठाः तस्मिन्नेव ब्रह्मणि सर्वकर्मानुष्ठानविक्षेपनिवृत्त्या निष्ठा स्थितिर्येषां

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ते तन्निष्ठाः सर्वकर्मसंन्यासेन तदेकविचारपराइत्यर्थः फलरागे सति कथं तत्साधनभूतकर्मत्यागइति तत्राह तत्परायणाः तदेव परमयनं प्राप्तव्यं येषां ते तत्परायणाः सर्वतोविरक्ताइत्यर्थः अत्र तद्बुद्धयइत्यनेन साक्षात्कारउक्तः तदात्मानइत्यनात्माभिमानरूपविपरीतभावना-निवृत्तिफलकोनिदिध्यासनपरिपाकः तन्निष्ठाइत्यनेन सर्वकर्मसंन्यासपूर्वकः प्रमाणप्रमेयगतासंभावनानिवृत्तिफलकोवेदान्तविचारः श्रवणमननपरिपाकरूपः तत्परायणाइत्यनेन वैराग्यप्रकर्षइत्युत्तरोत्तरस्य पूर्वपूर्वहेतुत्वं द्रष्टव्यं उक्तविशेषणायतयोगच्छन्त्यपुनरावृत्तिं पुनर्देहसंबन्धाभावरूपां मुक्तिं प्राप्नुयन्ति सकृन्मुक्तानामपि पुनर्देहसंबन्धः कुतोन स्यादिति तत्राह ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः ज्ञानेन निर्धूतं समूलमुन्मूलितं पुनर्देहसंबन्धकारणं कल्मषं पुण्यपापात्मकं कर्म येषां ते तथा ज्ञानेनाऽनाद्यज्ञाननिवृत्त्यौ तत्कार्यकर्मक्षये तन्मूलकं

तद्बुद्धयस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणाः ॥ गच्छन्त्यपुनरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः ॥१७॥
विद्याविनयसम्पन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ॥ शुनि चैव श्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः ॥ १८ ॥

पुनर्देहग्रहणं कथं भवेदिति भावः ॥ १७ ॥ देहपातादूर्ध्वं विदेहकैवल्यरूपं ज्ञानफलमुक्त्वा प्रारब्धकर्मवशात्सत्यपि देहे जीवन्मुक्ति-रूपं तत्फलमाह विद्या वेदार्थपरिज्ञानं ब्रह्मविद्या वा विनयोनिरहङ्कारत्वमनौद्धत्यमिति यावत् ताभ्यां सम्पन्ने ब्रह्मविदि विनीते च ब्राह्मणे सात्त्विके सर्वोत्तमे तथा गवि संस्कारहीनायां राजस्यां मध्यमायां तथा हस्तिनि शुनि श्वपाके चात्यन्ततामसे सर्वाधमेपि सत्त्वादिगुणैस्तज्जैश्च संस्कारैरस्पृष्टमेव समं ब्रह्म द्रष्टुं शीलं येषां ते समदर्शिनः पण्डिताज्ञानिनः यथा गङ्गातोये तडागे सुरायां मूत्रेवा प्रतिबिम्बितस्यादित्यस्य न तद्गुणदोषसंबन्धस्तथा ब्रह्मणोपि चिदाभासद्वारा प्रतिबिम्बितस्य नोपाधिगतगुणदोषसंबन्धइति प्रतिसन्दधानाः सर्वत्र समदृष्ट्यैव रागद्वेषराहित्येन परमानन्दस्फूर्त्या जीवन्मुक्तिमनुभवन्तीत्यर्थः ॥ १८ ॥ ॥ ६६ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ननु सात्विकराजसतामसेषु स्वभावविषमेषु प्राणिषु समत्वदर्शनं धर्मशास्त्रनिषिद्धं तथाच तस्यान्नमभोज्यमित्युपक्रम्य गौतमः स्मरति 'समासमाभ्यां विषमसमे पूजातइति' समासमाभ्यामिति चतुर्थ्याद्विवचनं विषमसमइति द्वन्द्वैकवद्भावेन सप्तम्येकवचनं चतुर्वेदपारगाणामत्यन्तसदाचाराणां यादृशोवस्त्रालङ्कारान्नादिदानपुरस्सरः पूजाविशेषः क्रियते तत्समायैवान्यस्मै चतुर्वेदपारगाय सदाचाराय विषमे तदपेक्षया न्यूने पूजाप्रकारे कृते तथाल्पवेदानां हीनाचाराणां यादृशोहीनसाधनः पूजाप्रकारः क्रियते तादृशायैवासमाय पूर्वोक्तवेदपारगसदाचारब्राह्मणापेक्षया हीनाय तादृशहीनाय तादृशहीनपूजाधिके मुख्यपूजासमे पूजाप्रकारे कृते उत्तमस्य हीनतया हीनस्योत्तमतया पूजानोहेतोस्तस्य पूजयितुरन्नमभोज्यं भवतीत्यर्थः पूजयिता प्रतिपत्तिविशेषमकुर्वन्धनाद्धर्माच्च हीयतइति च दोषान्तरं यद्यपि यतीनां निष्परिग्रहाणां पाकाभावाद्धनाभावाच्चाभोज्यान्नत्वंच धनहीनत्वंच स्वतएव विद्यते तथापि धर्महानिदोषोभवत्येव अभोज्यान्नत्वं चाशुचित्वेन पापोत्पत्त्युपलक्षणं तपोधनानांच तपएवधनमिति तद्धानिरपि दूषणं भवत्येवेति कथं समदर्शिनः पण्डिताजीव-

इहैव तैर्जितः सर्गोयेषां साम्ये स्थितं मनः॥निर्दोषं हि समं ब्रह्म तस्माद्ब्रह्मणि ते स्थिताः॥१९

न्मुक्ताइति प्राप्ते परिहरति तैः समदर्शिभिः पण्डितैरिहैव जीवनदशायामेव जितोतिक्रान्तः सर्गः सृज्यतइति व्युत्पत्त्या द्वैतप्रपञ्चः देहपाताद्दूर्ध्वमतिक्रमितव्यइति किमु वक्तव्यं कैः येषां साम्ये सर्वभूतेषु विषमेष्वपि वर्तमानस्य ब्रह्मणः समभावे स्थितं निश्चलं मनः हि यस्मान्निर्दोषं समं सर्वविकारशून्यं कूटस्थनित्यमेकंच ब्रह्म तस्मात्ते समदर्शिनोब्रह्मण्येव स्थिताः अयं भावः दुष्टत्वं हि द्वेधा भवति अदुष्टस्यापि दुष्टसंबन्धाद्वा यथा गङ्गोदकस्य मूत्रगर्तपातात् स्वतएव वा यथा मूत्रादेः तत्र दोषवत्सु श्वपाकादिषु स्थितं तद्दोषैर्दुष्यति ब्रह्मेति मूढैर्विभाव्यमानमपि सर्वदोषासंसृष्टमेव ब्रह्म व्योमवदसङ्गत्वात् 'असङ्गोह्ययं पुरुषः सूर्योयथा सर्वलोकस्य चक्षुर्न लिप्यते चाक्षुषैर्बाह्यदोषैः एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा न लिप्यते लोकदुःखेन बाह्यइति' श्रुतेः नापि कामादिधर्मवत्तया स्वतएव कलुषितं कामादेरन्तःकरणधर्मत्वस्य श्रुतिस्मृतिसिद्धत्वात् तस्मान्निर्दोषब्रह्मरूपायतयोजीवन्मुक्ताअभोज्यान्नादिदोषदुष्टाश्चेति व्याहतं स्मृतिस्त्वविद्वद्गृहस्थविषयैव तस्यान्नमभोज्यमित्युपक्रमात् पूजातइति मध्ये निर्देशात् धनाद्धर्माच्च हीयतइत्युपसंहाराच्चेति द्रष्टव्यम् ॥ १९ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यस्मान्निर्दोषं समं ब्रह्म तस्मात्तद्रूपमात्मानं साक्षात्कुर्वन् दुःखेष्वनुद्विग्नमनाः सुखेषु विगतस्पृहइत्यत्र व्याख्यातं पूर्वार्धे जीवन्मुक्तानां स्वाभाविकं चरितमेव मुमुक्षुभिः प्रयत्नपूर्वकमनुष्ठेयमिति वदितुं लिङ्प्रत्ययौ अद्वितीयात्मदर्शनशीलस्य व्यतिरिक्ताभियाप्रियप्राप्त्ययोगात्त न्निमित्तौ हर्षविषादावित्यर्थः अद्वितीयात्मदर्शनमेव विवृणोति स्थिरबुद्धिः स्थिरा निश्चला संन्यासपूर्वकवेदान्तवाक्यविचारपरिपाकेण सर्वसंशयशून्यत्वेन निर्विचिकित्सा निश्चिता ब्रह्मणि बुद्धिर्यस्य सतथा लब्धश्रवणमननफलइति यावत् एतादृशस्य सर्वासंभावनाशून्य- त्वेपि विपरीतभावनाप्रतिबन्धात्साक्षात्कारोनोदेतीति निदिध्यासनमाह असंमूढः निदिध्यासनस्य विजातीयप्रत्ययानन्तरितसजातीयप्र- त्ययप्रवाहस्य परिपाकेण विपरीतभावनाख्यसंमोहरहितः ततः सर्वप्रतिबन्धापगमात् ब्रह्मवित् ब्रह्मसाक्षात्कारवान् ततश्च समाधिपरिपाकेण

न प्रहृष्येत्प्रियं प्राप्य नोद्विजेत्प्राप्य चाप्रियम् ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढोब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः ॥ २० ॥ बाह्यस्पर्शेष्वसक्तात्मा विन्दत्यात्मनि यत्सुखम् ॥ सब्रह्मयोगयुक्तात्मा सुखम- क्षय्यमश्नुते ॥ २१ ॥

निर्दोषे समे ब्रह्मण्येव स्थितोजीवन्मुक्तः स्थितप्रज्ञइत्यर्थः एतादृशस्य द्वैतदर्शनाभावात्प्रहर्षोद्वेगौ न भवतइत्युचितमेव साधकेन तु द्वैत- दर्शने विद्यमानेपि विषयदोषदर्शनादिना प्रहर्षविषादौ त्याज्याविन्यभिप्रायः ॥२०॥ननु बाह्यविषयप्रीतेरनेकजन्मानुभूतत्वेनातिप्रबलत्वात्तदा- सक्तचित्तस्य कथमलौकिके ब्रह्मणि दृष्टसर्वसुखरहिते स्थितिः स्यात् परमानन्दरूपत्वादिति चेत् न तदानन्दस्याननुभूतचरत्वेन चित्तस्थितिहे- तुत्वाभावात् तदुक्तं वार्तिके 'अप्यानन्दः श्रुतः साक्षान्मानेनाविषयीकृतः दृष्टानन्दाभिलाषं स न मन्दीकर्तुमप्यलमिति' तत्राह इन्द्रियैः स्पृश्यन्त- इति स्पर्शाः शब्दादयः तेच बाह्याअनात्मधर्मत्वात् तेष्वसक्तात्मा अनासक्तचित्तस्तृष्णाशून्यतया विरक्तः सन् आत्मनि अन्तःकरणएव बा- ह्यविषयनिरपेक्षं यदुपशमात्मकं सुखं तद्विन्दति लभते निर्मलसत्त्ववृत्त्या तदुक्तं भारते ' यच्च कामसुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखं तृष्णाक्षय सुखस्यैते नार्हतः षोडशीं कलामिति' अथवा प्रत्यगात्मनि त्वंपदार्थे यत्सुखं स्वरूपभूतं सुषुप्तावनुभूयमानं बाह्यविषयासक्तिप्रति-

For Private and Personal Use Only

बन्धादलभ्यमानं तदेव तदभावाल्लभते न केवलं त्वंपदार्थसुखमेव लभते किन्तु तत्पदार्थैक्यानुभवेन पूर्णसुखमपीत्याह सतृष्णाशून्यः ब्रह्मणि परमात्मनि योगः समाधिस्तेन युक्तस्तस्मिन्व्यापृतआत्मान्तःकरणं यस्य सब्रह्मयोगयुक्तात्मा अथवा ब्रह्मणि तत्पदार्थे योगेन वाक्यार्थानुभवरूपेण समाधिना युक्तऐक्यं प्राप्तआत्मा त्वंपदार्थस्वरूपं यस्य सतथा सुखमक्षय्यमनन्तं स्वस्वरूपभूतमश्नुते व्याप्नोति सुखानुभवरूपएव सर्वदा भवतीत्यर्थः नित्येपि वस्तुन्यविद्यानिवृत्त्यभिप्रायेण धात्वर्थयोगः औपचारिकः तस्मादात्मन्यक्षयसुखानुभवार्थी सन्बाह्यविषयप्रीतेः क्षणिकायामहानरकानुबन्धिन्याः सकाशादिन्द्रियाणि निवर्तयेत्तावतैव च ब्रह्मणि स्थितिर्भवतीत्यभिप्रायः ॥ २१ ॥

ननु बाह्यविषयप्रीतिनिवृत्तावात्मन्यक्षयसुखानुभवस्तस्मिंश्च सति तत्प्रसादादेव बाह्यविषयप्रीतिनिवृत्तिरितीतरेतराश्रयवशान्नैकमपि सिध्येदित्याशङ्क्य विषयदोषदर्शनाभ्यासेनैव तत्प्रीतिनिवृत्तिर्भवतीति परिहारमाह हि यस्मात् ये संस्पर्शजाविषयेन्द्रियसंबन्धजाः भोगाः क्षुद्रसुखलवानुभवाः इह वा परत्र वा रागद्वेषादिव्याप्तत्वेन दुःखयोनयएव ते ते सर्वेपि ब्रह्मलोकपर्यन्तं दुःखहेतवएव तदुक्तं विष्णुपुराणे 'यावन्तः कुरुते जन्तुः संबन्धान्मनसः प्रियान् तावन्तोस्यनिखन्यन्ते हृदये शोकशङ्कवइति' एतादृशाअपि न स्थिराः किंतु आद्यन्तवन्तः आदिर्विषयेन्द्रियसंयोगोऽन्तश्च तद्वियोगएव तौ विद्येते येषां ते पूर्वापरयोरसत्त्वान्मध्ये स्वप्नवदाविर्भूताः क्षणिकामिथ्याभूताः तदुक्तं गौडपादाचार्यैः 'आदावन्ते च यन्नास्ति वर्तमानेपि तत्तथेति' यस्मादेवं तस्मात्तेषु बुधोविवेकी न रमते प्रतिकूलवेदनीयत्वान्न प्रीतिमनुभवति तदुक्तं भगवता पतञ्जलिना 'परिणामतापसंस्कारदुःखैर्गुणवृत्तिविरोधाच्च दुःखमेव सर्वं विवेकिनइति' सर्वमपि विषयसुखं दृष्टमानुश्रविकंच दुःखमेव प्रतिकूलवेदनीयत्वात् विवेकिनः परिज्ञातक्लेशादिस्वरूपस्य न त्वविवेकिनः अक्षिपात्रकल्पोहि विद्वानत्यल्पदुःखलेशेनाप्युद्विजते यथोर्णातन्तुरतिसुकुमारोप्यक्षिपात्रे न्यस्तः स्पर्शेन दुःखयति नेतरेष्वङ्गेषु तद्वद्विवेकिनएव मधुविषसंपृक्तान्नभोजनवत्सर्वमपि भोगसाधनं कालत्रयेपि क्लेशानुविद्धत्वाद्दुःखं न मूढस्य बहुविधदुःखसहिष्णोरित्यर्थः तत्र परिणामतापसंस्कारदुःखैरिति भूतवर्तमानभविष्यत्कालेपि दुःखानुविद्धत्वात्रैयाधिकं दुःखत्वं विषयसुखस्योक्तं गुणवृत्तिविरोधाच्चेत्यनेन स्वरूपतोपि दुःखत्वं तत्र परिणामश्च तापश्च संस्कारश्च तएव दुःखानि तैरित्यर्थः इत्थं भूतलक्षणे तृतीया तथाहि रागानुविद्धएव सर्वोपि सुखानुभवः न हि तत्र न रज्यति तेन सुखीचेति संभवति रागएव च पूर्वमुद्भूतः सन्विषयप्राप्त्यासुखरूपेण परिणमते तस्य च प्रतिक्षणं वर्धमानत्वेन स्वविषयाप्राप्तिनिबन्धनदुःखस्यापरिहार्यत्वाद्दुःखरूपतैव यदि हि भोग्येष्विन्द्रियाणामुपशान्तिः परितृप्तत्वात् तत्सुखं या लौल्यादनुपशान्तिस्तद्दुःखं न चेन्द्र-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

For Private and Personal Use Only

याणां भोगाभ्यासेन वैतृष्ण्यं कर्तुं शक्यं यतोभोगाभ्यासमनुविवर्धन्ते रागाः कौशलानि चेन्द्रियाणां स्मृतिश्च न जातु-कामइत्यादि तस्माद्दुःखात्मकरागपरिणामत्वाद्विषयसुखमपि दुःखमेव कार्यकारणयोरभेदादिति परिणामदुःखत्वं तथा सुखा-नुभवकाले तत्प्रतिकूलानि दुःखसाधनानि द्वेष्टि नानुपहत्य भूतान्युपभोगः संभवतीति भूतानि च हिनस्ति द्वेषश्च सर्वाणि दुःखसाधनानि मे माभूवन्निति सङ्कल्पविशेषः न च तानि सर्वाणि कश्चिदपि परिहर्तुं शक्नोति अतः सुखानुभवकालेपि तत्परिपन्थिनं प्रति द्वेषस्य सर्वदैवावस्थितत्वात्तापदुःखं दुष्परिहरमेव तापोहि द्वेषः एवं च दुःखसाधनानि परिहर्तुमशक्तोमुह्यतिचेति मोहदुःखतापि व्याख्येया तथाचोक्तं योगभाष्यकारैः सर्वस्य द्वेषानुविद्धश्चेतनाचेतनसाधनाधीनस्तापानु-भवइति तत्रास्ति द्वेषजः कर्माशयः सुखसाधनानि च प्रार्थयमानः कायेन वाचा मनसा च परिस्पन्दते ततः परमनुगृह्णात्युपहन्ति चेति परानुग्रहपीडाभ्यां धर्माधर्मावुपचिनोति सकर्माशयोलोभान्मोहाच्च भवतीत्येवंतापदुःखतोच्यते यथा वर्तमानः सुखानुभवः स्वविना-

ये हि संस्पर्शजाभोगादुःखयोनयएव ते॥आद्यन्तवन्तः कौन्तेय न तेषु रमते बुधः॥२२॥

शकाले संस्कारमाधत्ते सच सुखस्मरणं तच्च रागं सच मनःकायवचनचेष्टां सात्र पुण्यापुण्यकर्माशयौ तौ च जन्मादीनि संस्कारदुःखता एवं तापमोहयोरपि संस्कारौ व्याख्येयौ एवं कालत्रयेपि दुःखानुवेधाद्विषयसुखं दुःखमेवेत्युक्त्वा स्वरूपतोपि दुःखतामाह गुणवृत्ति-विरोधाच्च गुणाः सत्त्वरजस्तमांसि सुखदुःखमोहात्मकाः परस्परविरुद्धस्वभावाअपि तैलवर्त्यग्नयइव दीपं पुरुषभोगप्र-युक्तत्वेन त्र्यात्मकमेकं कार्यमारभन्ते तत्रैकस्य प्राधान्ये द्वयोर्गुणभावात्प्रधानमात्रव्यपदेशेन सात्त्विकं राजसं तामस-मिति त्रिगुणमपि कार्यमेकेन गुणेन व्यपदिश्यते तत्र सुखोपभोगरूपोपि प्रत्ययउद्भूतसत्त्वकार्यत्वेप्यनुद्भूतरजस्तमःकार्यत्वात्त्रिगुणा-त्मकएव तथा च सुखात्मकत्ववद्दुःखात्मकत्वं विषादात्मकत्वंच तस्य ध्रुवमिति दुःखमेव सर्वं विवेकिनः न चैतादृशोपि प्रत्ययः स्थिरः यस्माच्चलंच गुणवृत्तमिति क्षिप्रपरिणामि चित्तमुक्तं नन्वेकः प्रत्ययः कथं परस्परविरुद्धसुखदुःखमोहत्वान्येकदा प्रतिपद्यतइति चेत् न उद्भूतानुद्भूतयोर्विरोधाभावात् समवृत्तिकानामेव हि गुणानां युगपद्विरोधः न विषमवृत्तिकानां यथा धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याणि लब्धवृ-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्त्विकानि लब्धवृत्तिकैरेवाधर्माज्ञानावैराग्यानैश्वर्यैः सह विरुध्यन्ते न तु स्वरूपसाद्भिः प्रधानस्य प्रधानेन सह विरोधो न तु दुर्बलेनेति हि न्यायः एवं सत्त्वरजस्तमःस्वपि परस्परं प्राधान्यमात्रं युगपन्न सहन्ते न तु सद्भावमपि एतेन परिणामतापसंस्कारदुःखेष्वपि रागद्वेषमोहानां युगपत्सद्भावोऽव्याख्यातः प्रसुप्ततनुविच्छिन्नोदाररूपेण क्लेशानांचतुरवस्थत्वात् तथा हि अविद्याऽस्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः पञ्च क्लेशाः अविद्या क्षेत्रमुत्तरेषां प्रसुप्ततनुविच्छिन्नोदाराणां अनित्याशुचिदुःखानात्मसु नित्यशुचिसुखात्मख्यातिरविद्या दृग्दर्शनशक्त्योरेकात्मतैवास्मिता सुखानुशयी रागः दुःखानुशयी द्वेषः स्वरसवाही विदुषोऽपि तथा रूढोऽभिनिवेशः ते प्रतिप्रसवहेयाः सूक्ष्माः ध्यानहेयास्तद्वृत्तयः क्लेशमूलः कर्माशयो दृष्टादृष्टजन्मवेदनीयः सति मूले तद्विपाको जात्यायुर्भोगा इति पातञ्जलानि सूत्राणि तत्रातस्मिंस्तद्बुद्धिर्विपर्ययो मिथ्याज्ञानमविद्येति पर्यायाः तस्याः विशेषः संसारनिदानं तत्रानित्ये नित्यबुद्धिर्यथा ध्रुवा पृथिवी ध्रुवा सचन्द्रतारका द्यौरमृता दिवौकस इति अशुचौ परमबीभत्से काये शुचिबुद्धिर्यथा नवेव शशाङ्कलेखा कमनीयेयं कन्या मध्वमृतावयवनिर्मितेव चन्द्रं भित्त्वा निःसृतेव ज्ञायते नीलोत्पलपत्रायताक्षी हावगर्भाभ्यां लोचनाभ्यां जीवलोकमाश्वासयतीवेति कस्य केन संबन्धः 'स्थानाद्बीजादुपष्टम्भान्निष्यन्दान्निधनादपि कायमाधेयशौचत्वात्पण्डिता ह्यशुचिं विदुरिति' च वैयासिकः श्लोकः एतेनापुण्ये पुण्यप्रत्ययोऽनर्थे चार्थप्रत्ययो व्याख्यातः दुःखे सुखख्यातिरुदाहृता परिणामतापसंस्कारदुःखैर्गुणवृत्तिविरोधाच्च दुःखमेव सर्वं विवेकिन इति अनात्मन्यात्मख्यातिर्यथा शरीरे मनुष्योऽहमित्यादिः इयं चाविद्या सर्वक्लेशमूलभूता तम इत्युच्यते बुद्धिपुरुषयोरभेदाऽभिमानोऽस्मिता मोहः साधनरहितस्यापि सर्वं सुखजातीयं मे भूयादिति विपर्ययविशेषो रागः स एव महामोहः दुःखसाधने विद्यमानेऽपि किमपि दुःखं मे माभूदिति विपर्ययविशेषो द्वेषः स तामिस्रः आयुरभावेऽप्येतैः शरीरेन्द्रियादिभिरनित्यैरपि वियोगो मे माभूदित्याविद्वदङ्गनाबालः स्वाभाविकः सर्वप्राणिसाधारणो मरणत्रासरूपो विपर्ययविशेषोऽभिनिवेशः सोऽन्धतामिस्रः तदुक्तं पुराणे 'तमो मोहो महामोहस्तामिस्रो ह्यन्धसंज्ञितः अविद्या पञ्चपर्वैषा प्रादुर्भूता महात्मन इति' एते च क्लेशाश्चतुरवस्था भवन्ति तत्रासतोऽनुत्पत्तेरनभिव्यक्तरूपेणावस्थानं सुप्तावस्था अभिव्यक्तस्यापि सहकार्यलाभमात्रात् कार्याजनकत्वं§ तन्ववस्था अभिव्यक्तस्य जनितकार्यस्यापि केनचिद्बलवताभिभवो विच्छेदावस्था अभिव्यक्तस्य प्राप्तसहकारिसम्पत्तेरप्रतिबन्धेन स्वप्रकार्यकरत्वमुदारावस्था एतादृगवस्थाचतुष्टयविशिष्टानामस्मितादीनां चतुर्णां विपर्ययरूपाणां क्लेशानामविद्यैव सामान्यरूपा क्षेत्रं प्रसवभूमिः सर्वेषामपि विपर्ययरूपत्वस्य दर्शितत्वात् तेनाविद्यानिवृत्त्यैव क्लेशानां निवृत्तिरित्यर्थः ते च क्लेशाः प्रसुप्ता यथा प्रकृतिलीनानां तनवः प्रतिपक्ष

§ जननं (घ)

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

भावनया तनूकृतायया योगिनां तदभयेपि सूक्ष्माः प्रतिप्रसवेन मनोनिरोधेनैव निर्बीजसमाधिना हेयाः येनु सूक्ष्मवृत्तयस्तत्कार्यभूताः स्थूलाविच्छिन्नाउदाराश्च विच्छिद्य विच्छिद्य तेन तेनात्मना पुनः प्रादुर्भवन्तीति विच्छिन्नाः यथा रागकाले क्रोधोविद्यमानोपि न प्रादुर्भूतइति विच्छिन्नउच्यते एवमेकस्यां स्त्रियां चैत्रोरक्तइति नान्यासु विरक्तः किन्त्वेकस्यां रागोलब्धवृत्तिरन्यासु च भविष्यद्वृत्तिरिति सतदा विच्छिन्नउच्यते ये यदा विषयेषु लब्धवृत्तयस्ते तदा सर्वात्मना प्रादुर्भूता उदाराउच्यन्ते ततउभयेप्यतिस्थूलत्वाच्छुद्धसत्त्वमयेन भगवद्ध्यानेन हेयाः न मनोनिरोधमपेक्षन्ते निरोधहेयास्तु सूक्ष्माएव तथा च परिणामतापसंस्कारदुःखेषु प्रसुप्ततनुविच्छिन्नरूपेण सर्वे क्लेशाः सर्वदा सन्ति उदारत्वातु कदाचित्कस्य विशेषः एते च बाधना लक्षणं दुःखमुपजनयन्तः क्लेशशब्दवाच्याभवन्ति यतः कर्माशयोधर्माऽधर्माख्यः क्लेशमूलकएव सति च मूलभूते क्लेशे तस्य कर्माशयस्य विपाकः फलं जन्मायुर्भोगश्चेति सच कर्माशयइह परत्र च स्वविपाकारम्भकत्वेन दृष्टादृष्टजन्मवेदनीयः एवं क्लेशसन्ततिर्घटीयन्त्रवदनिशमावर्तते अतः समीचीनमुक्तं ये हि संस्पर्शजाभोगादुःखयोनयएव ते आद्यन्तवन्तइति दुःखयोनित्वं परिणामादिभिर्गुणवृत्तिविरोधाच्च आद्यन्तवत्त्वं गुणवृत्तस्य चलत्वादिति योगमते व्याख्या औपनिषदानां तु अनादिभावरूपमज्ञानमविद्या अहङ्कारधर्मध्यासोऽस्मिता रागद्वेषाभिनिवेशास्तद्वृत्तिविशेषाइत्यविद्यामूलत्वात्सर्वेप्यविद्यात्मकत्वेन मिथ्याभूतारज्जुभुजङ्गाध्यासवन्मिथ्याभूतत्वेपि दुःखयोनयः स्वप्नादिवद्दृष्टिसृष्टिमात्रत्वेनाद्यन्तवन्तश्चेति बुधोधिष्ठानसाक्षात्कारेण निवृत्तभ्रमस्तेषु न रमते मृगतृष्णिकास्वरूपज्ञानवानिव तत्रोदकार्थी न प्रवर्तते न संसारे सुखस्य गन्धमात्रमप्यस्तीति बुध्वा ततः सर्वाणीन्द्रियाणि निवर्तयेदित्यर्थः ॥२२॥ सर्वानर्थप्राप्तिहेतुर्दुर्निवारोयं श्रेयोमार्गप्रतिपक्षः कष्टतमोदोषोमहता यत्नेन मुमुक्षुणा निवारणीयइति यत्नाधिक्यविधानाय पुनराह आत्मनोनुकूलेषु सुखहेतुषु दृश्यमानेषु श्रूयमाणेषु स्मर्यमाणेषु वा तद्गुणानुसन्धानाभ्यासेन योरत्यात्मकोगर्धोभिलाषस्तृष्णालोभः सकामः स्त्रीपुंसयोः परस्परव्यतिकराभिलाषेत्वत्यन्तनिरूढः कामशब्दः एतदभिप्रायेण कामः क्रोधस्तथालोभइत्यत्र धनतृष्णा लोभः स्त्रीपुंसव्यतिकरस्तृष्णा कामइति कामलोभौ पृथगुक्तौ इह तु तृष्णासामान्याभिप्रायेण कामशब्दः प्रयुक्तइति लोभः पृथङ्नोक्तः एवमात्मनः प्रतिकूलेषु दुःखहेतुषु दृश्यमानेषु श्रूयमाणेषु स्मर्यमाणेषु वा तद्दोषानुसन्धानाभ्यासेन यः प्रज्वलनात्मकोद्वेषोमन्युः सक्रोधः तयोरुत्कटावस्था लोकवेदविरोधप्रतिसन्धानप्रतिबन्धकतया लोकवेदविरुद्धप्रवृत्त्युन्मुखत्वरूपा नदीवेगसाम्येन वेगइत्युच्यते यथा हि नद्यावेगोवर्षास्वतिप्रबलतया लोकवेदविरोधप्रतिसंधानेनानिच्छन्तमपि गर्ते पातयित्वा मज्जयति चाधोनयति च तथा कामक्रो-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

धयोरपि वेगोविषयाभिध्यानाभ्यासेन वर्षाकालस्थानीयेनातिप्रबलोलोकवेदविरोधप्रतिसंधानेनानिच्छन्तमपि विषयगर्ते पातयित्वा संसारसमुद्रे मज्जयति चाधोमहानरकान्नयति वेतिवेगपदप्रयोगेण सूचितं एतद्याथ केन प्रयुक्तोयमित्यत्र विवृतं तमेतादृशं कामक्रोधोद्भवं वेगमन्तःकरणप्रक्षोभरूपं स्तंभस्वेदाद्यनेकबाह्यविकारलिङ्गं आशरीरविमोक्षणात् शरीरविमोक्षणपर्यन्तमनेकनिमित्तवशात्सर्वदा संभाव्यमानत्वेनाविस्रम्भणीयमन्तरुत्पन्नमात्रं इहैव बहिरिन्द्रियव्यापाररूपात्प्रागेव योयतिर्धीरस्तिमिङ्गिलइव नदीवेगविषयदोषदर्शनाभ्यासवशीकारसंज्ञकवैराग्येण सोढुं तदनुरूपकार्यसम्पादनेनानर्थकं कर्तुं शक्नोति समर्थोभवति सएव युक्तोयोगी सएव सुखी सएव नरः पुमान् पुरुषार्थसम्पादनात् तदितरस्त्वाहारनिद्राभयमैथुनादिपशुधर्ममात्ररतत्वेन मनुष्याकारः पशुरेवेतिभावः आशरीरविमोक्षणादित्यत्रान्यत्र्याख्यानं यथा मरणादूर्ध्वं विलपन्तीभिर्युवतीभिरालिङ्ग्यमानोपि पुत्रादिभिर्दह्यमानोपि प्राणशून्यत्वात्कामक्रोधवेगं

शक्नोतीहैव यः सोढुं प्राक्शरीरविमोक्षणात् ॥ कामक्रोधोद्भवं वेगं सयुक्तः ससुखी नरः ॥ २३ ॥ योन्तः सुखोन्तरारामस्तथान्तर्ज्योतिरेव यः ॥ सयोगी ब्रह्म निर्वाणं ब्रह्मभूतोधिगच्छति ॥ २४ ॥

सहते तथा मरणात्प्रागपि जीवन्नेव यः सहते सयुक्तइत्यादि अत्र यदि मरणवज्जीवनेपि कामक्रोधानुत्पत्तिमात्रं ब्रूयात्तदैतद्युज्येत यथोक्तं वसिष्ठेन 'प्राणेगते यथा देहः सुखं दुःखं न विन्दति तथा चेत्प्राणयुक्तोपि सकैवल्याश्रमे वसेदिति' इह तूत्पन्नयोः कामक्रोधयोर्वेगसहने प्रस्तुते न तयोरनुत्पत्तिमात्रं न दृष्टान्तइति किमतिनिर्बन्धेन ॥ २३ ॥ कामक्रोधवेगसहनमात्रेणैव मुच्यतइति न किन्तु अन्तर्बाह्यविषयनिरपेक्षमेव स्वरूपभूतं सुखं यस्य सोन्तः सुखोबाह्यविषयजनितसुखशून्यइत्यर्थः कुतोबाह्यसुखाभावस्तत्राह अन्तः आत्मन्येव न तु स्त्र्यादिविषये बाह्यसुखसाधने आरामआरमणं क्रीडा यस्य सोन्तरारामस्त्यक्तसर्वपरिग्रहत्वेन बाह्यसुखसाधनशून्यइत्यर्थः ननु त्यक्तसर्वपरिग्रहस्यापि यतेर्यदृच्छोपनतैः कोकिलादिमधुरशब्दश्रवणमन्दपवनस्पर्शनचन्द्रोदयमयूरनृत्यादिदर्शनातिमधुरशीतलगङ्गोदकपानकेतकीकुसुमसौरभाद्यवघ्राणादिभिर्ग्राम्यैः सुखोत्पत्तिसंभवात्कथं बाह्यसुखतत्साधनशून्यत्वमिति तत्राह तथान्तर्ज्योतिरेव यः

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यथान्तरेव सुखं न बाह्यैर्विषयैस्तथान्तरेवात्मनि ज्योतिर्विज्ञानं न बाह्यैरिन्द्रियैर्यस्य सोन्तर्ज्योतिः श्रोत्रादिजन्यशब्दादिविषयविज्ञानरहितः एवकारो विशेषणत्रयेपि संबध्यते समाधिकाले शब्दादिप्रतिभासाभावात् व्युत्थानकाले तत्प्रतिभासेपि मिथ्यात्वनिश्चयान्न बाह्यविषयैस्तस्य सुखोत्पत्तिसंभव इत्यर्थः यएवं यथोक्तविशेषणसम्पन्नः सयोगी समाहितः ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मपरमानन्दरूपं कल्पितद्वैतोपशमरूपत्वेन निर्वाणं तदेव कल्पिताभावस्याधिष्ठानात्मकत्वात् अविद्यावरणनिवृत्त्याऽधिगच्छति नित्यप्राप्तमेव प्राप्नोति यतः सर्वदैव ब्रह्मभूतोनान्यः ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येतीति श्रुतेः अवस्थितेरिति काशकृत्स्नइति न्यायाच्च ॥ २४ ॥ मुक्तिहेतोर्ज्ञानस्य साधनान्तराणि विवृण्वन्नाह प्रथमं यज्ञादिभिः क्षीणकल्मषाः ततोन्तःकरणशुद्ध्या ऋषयः सूक्ष्मवस्तुविवेचनसमर्थाः संन्यासिनः ततः श्रव-

लभन्ते ब्रह्म निर्वाणमृषयः क्षीणकल्मषाः ॥ छिन्नद्वैधायतात्मानः सर्वभूतहिते रताः ॥ २५ ॥ कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसाम् ॥ अभितोब्रह्मनिर्वाणं वर्तते विदितात्मनाम् ॥ २६ ॥

णादिपरिपाकेण छिन्नद्वैधाः निवृत्तसर्वसंशयाः ततोनिदिध्यासनपरिपाकेण संयतात्मानः परमात्मन्येवैकाग्रचित्ताः एतादृशाश्च द्वैतादर्शित्वेन सर्वभूतहिते रताः हिंसाशून्याः ब्रह्मविदोब्रह्मनिर्वाणं लभन्ते 'यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः कोमोहस्तत्र कः शोकः एकत्वमनुपश्यतइति' श्रुतेः बहुवचनं तद्योयोदेवानामित्यादिश्रुत्युक्तनियमप्रदर्शनार्थम् ॥ २५ ॥ पूर्वं कामक्रोधयोरुत्पन्नयोरपि वेगः सोढव्यइत्युक्तमधुना तु तयोरुत्पत्तिप्रतिबन्धएव कर्तव्यइत्याह कामक्रोधयोर्वियोगस्तदनुत्पत्तिरेव तद्युक्तानां कामक्रोधवियुक्तानां अतएव यतचेतसां संयतचित्तानां यतीनां यत्नशीलानां संन्यासिनां विदितात्मनां साक्षात्कृतपरमात्मनां अभितउभयतोजीवतां मृतानां च तेषां ब्रह्मनिर्वाणं मोक्षोवर्तते नित्यत्वात् न तु भविष्यति साध्यत्वाभावात् ॥ २६ ॥ ॥ ७० ॥

For Private and Personal Use Only

पूर्वमीश्वरार्पितसर्वभावस्य कर्मयोगेनान्तःकरणशुद्धिस्ततः सर्वकर्मसंन्यासः ततः श्रवणादिपरस्य तत्त्वज्ञानं मोक्षसाधनमुदेतीत्युक्तं अधुना सयोगी ब्रह्मनिर्वाणमित्यत्र सूचितं ध्यानयोगं सम्यग्दर्शनस्यान्तरङ्गसाधनं विस्तरेण वक्तुं सूत्रस्थानीयांस्त्रीन् श्लोकानाह भगवान् एतेषामेव वृत्तिस्थानीयः कृत्स्नः षष्ठोध्यायोभविष्यति तत्रापि द्वाभ्यां सङ्क्षेपेण योगउच्यते तृतीयेन तु तत्फलं परमात्मज्ञानमिति विवेकः स्पर्शान् शब्दादीन् बाह्यान् बहिर्भवानपि श्रोत्रादिद्वारा तत्तदाकारान्तःकरणवृत्तिभिरन्तःप्रविष्टान् पुनर्बहिरेव कृत्वा परवैराग्यवशेन तत्तदाकारां वृत्तिमनुत्पाद्येत्यर्थः यद्येते आन्तराभवेयुस्तदोपायसहस्रेणापि बहिर्नस्युः स्वभावभङ्गप्रसङ्गात् बाह्यानां तु रागवशादन्तःप्रविष्टानां वैराग्येण बहिर्गमनं संभवतीति वदितुं बाह्यानिति विशेषणं तदनेन वैराग्यमुक्त्वाऽभ्यासमाह चक्षुश्चैवान्तरे भ्रुवोः कृत्वेत्यनुषज्यते

स्पर्शान् कृत्वा बहिर्बाह्यांश्चक्षुश्चैवान्तरे भ्रुवोः ॥ प्राणापानौ समौ कृत्वा नासाभ्यन्तरचारिणौ ॥ २७ ॥ यतेन्द्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः ॥ विगतेच्छाभयक्रोधोयः सदा मुक्तएव सः ॥ २८ ॥

अत्यन्तनिमीलने हि निद्राख्या लयात्मिका वृत्तिरेका भवेत् प्रसारणे तु प्रमाणविपर्ययविकल्पस्मृतयश्चतस्रोविक्षेपात्मिकावृत्तयोभवेयुः पञ्चापि तु वृत्तयोनिरोद्धव्याइति अर्धनिमीलनेन भ्रूमध्ये चक्षुषोनिधानं तथा प्राणापानौ समौ तुल्यावूर्ध्वाधोगतिविच्छेदेन नासाभ्यन्तरचारिणौ कुम्भकेन कृत्वा अनेनोपायेन यताः संयताइन्द्रियमनोबुद्धयोयस्य सतथा मोक्षपरायणः सर्वविषयविरक्तोमुनिर्मननशीलोभवेत् विगतेच्छाभयक्रोधइति वीतरागभयक्रोधइत्यत्र व्याख्यातं एतादृशोयः संन्यासी सदा भवति मुक्तएव सः न तु मोक्षः तस्य कर्तव्योस्ति अथवा यएतादृशः ससदा जीवन्नपि मुक्तएव ॥२७॥२८॥ एवं योगयुक्तः किं ज्ञात्वा मुच्यतइति तदाह सर्वेषां यज्ञानां तपसांच कर्तृरूपेण देवतारूपेण च भोक्तारं भोगकर्तारं पालकमिति वा भुज् पालनाभ्यवहारयोरिति धातुः सर्वेषां लोकानां महान्तमीश्वरं हिरण्यगर्भादीनामपि नियन्तारं स-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

वैषां प्राणिनां सुहृदं प्रत्युपकारनिरपेक्षतयोपकारिणं सर्वान्तर्यामिणं सर्वभासकं परिपूर्णसच्चिदानन्दैकरसं परमार्थसत्यं सर्वात्मानं नारायणं मां ज्ञात्वा आत्मत्वेन साक्षात्कृत्य शान्तिं सर्वसंसारोपरतिं मुक्तिमृच्छति प्राप्नोतीत्यर्थः त्वां पश्यन्नपि कथं नाहं मुक्तइत्याशङ्कानिराक-

भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सुहृदं सर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शान्तिमृच्छति ॥२९॥
इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सन्यासयोगो-
नामपंचमोऽध्यायः

रणाय विशेषणानि उक्तरूपेणैव मम ज्ञानं मुक्तिकारणमितिभावः ॥ २९ ॥ अनेकसाधनाभ्यासनिष्पन्नं हरिगेरितं ॥ स्वस्वरूपपरिज्ञानं सर्वेषां मुक्तिसाधनम् ॥ ॥ इति श्रीमत्परहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीविश्वेश्वरसरस्वतीयपादशिष्यमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीभगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां स्वरूपपरिज्ञानं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥ योगसूत्रं त्रिभिः श्लोकैः पंचमान्ते यदीरितं षष्ठस्त्वारभ्यतेऽध्यायस्तद्व्याख्यानाय विस्तरात् तत्र सर्वकर्मत्यागेन योगं विधास्यन् त्याज्यत्वेन हीनत्वमाशङ्क्य कर्मयोगं स्तौति द्वाभ्यां कर्मणां फलमनाश्रितोऽनपेक्षमाणः फलाभिसन्धिरहितः सन् कार्यं कर्तव्यतया शास्त्रेण विहितं नित्यमग्निहोत्रादि कर्म करोति यः सकर्म्यपि सन् संन्यासी योगी चेति स्तूयते संन्यासोहि त्यागः चित्तगतविक्षेपाभावश्च योगः तौ चास्य विद्येते फलत्यागात् फलतृष्णारूपचित्तविक्षेपाभावाच्च कर्मफलतृष्णात्यागएवात्र गौण्या वृत्त्या संन्यासयोगशब्दाभ्यामभिधीयते सकामानपेक्ष्य प्राशस्त्यकथनाय अवश्यं भाविनौ हि निष्कामकर्मानुष्ठातुर्मुख्यौ संन्यासयोगौ तस्मादयं यद्यपि न निरग्निः अग्निसाध्यश्रौतकर्मत्यागी न भवति न चाक्रियः अग्निनिरपेक्षस्मार्तक्रियात्यागी च न भवति तथापि संन्यासी योगी चेति मन्तव्यः अथवा न निरग्निर्न चाक्रियः संन्यासी योगीचेति मन्तव्यः किंतु साग्निः सक्रियश्च निष्कामकर्मानुष्ठायी संन्यासी योगीचेति मन्तव्यइति स्तूयते 'अपशवोवा अन्ये गोअश्वेभ्यः पशवोगो अश्वान् इत्यत्रैव प्रशंसालक्षणयानयान्वयोपपत्तिः अत्र चाक्रि-

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः ॥ ससंन्यासी च योगी च न निरग्निर्न चाक्रियः ॥ १ ॥

यइत्यनेनैव सर्वकर्मसंन्यासीति लब्धे निरग्निरिति व्यर्थं स्यादित्यग्निशब्देन सर्वाणि कर्माण्युपलक्ष्य निरग्निरिति संन्यासीक्रियाशब्देन चित्तवृत्तीरुपलक्ष्याक्रियइति निरुद्धचित्तवृत्तिर्योगी च कथ्यते तेन न निरग्निः संन्यासी मन्तव्योन चाक्रियोयोगी मन्तव्यइति यथासङ्ख्यमुभयव्यतिरेकोदर्शनीयः एवं सतिन ञ्द्वयमप्युपपन्नमिति द्रष्टव्यम् ॥१॥ असंन्यासेपि संन्यासपदप्रयोगे निमित्तभूतं गुणयोगं दर्शयितुमाह यं सर्वकर्मतत्फलपरित्यागं संन्यासमिति प्राहुः श्रुतयः संन्यासएवातिरेचयतीति ब्राह्मणाः पुत्रैषणायाश्च वित्तैषणायाश्च लोकैषणायाश्च व्युत्थाय भिक्षाचर्यं चरन्तीत्याद्याः योगं फलतृष्णाकर्तृत्वाभिमानयोः परित्यागेन विहितकर्मानुष्ठानं तं संन्यासं विद्धि हेपाण्डव अब्रह्मदत्तं ब्रह्मदत्तमित्याह तं वयं मन्यामहे ब्रह्मदत्तसदृशोयमिति न्यायात्परशब्दः परत्र प्रयुज्यमानः सादृश्यं बोधयति गौण्या वृत्त्या तद्धात्वारोपेण वा प्रकृतेतु किं सादृश्यमिति तदाह न हि यस्मात् असंन्यस्तसङ्कल्पः अत्यक्तफलसङ्कल्पः कश्चन कश्चिदपि योगी न भवति अपि तु सर्वोयोगी त्यक्तफलसङ्कल्पएव भवतीति फलत्यागसाम्यात्तृष्णारूपचित्तवृत्तिनिरोधसाम्याच्च गौण्या वृत्त्या कर्मैव संन्यासी च योगी

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

न भवतीत्यर्थः तथा हि योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतयइति वृत्तयः पञ्चविधाः तत्र प्रत्यक्षानुमानशाब्दोपमा-नार्थापत्त्यभावाख्यानि प्रमाणानि षडिति वैदिकाः प्रत्यक्षानुमानागमाः प्रमाणानि त्रीणीति योगाः अन्तर्भावबहिर्भावाभ्यां सङ्कोचविकासौ द्रष्टव्यौ अतएव तार्किकादीनां मतभेदाः विपर्ययोमिथ्याज्ञानं तस्य पंचभेदाः अविद्याऽस्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः तएव च क्लेशाः शब्दज्ञा-नानुपाती वस्तुशून्योविकल्पः प्रमाभ्रमविलक्षणोऽसदर्थव्यवहारः शशविषाणमसत्पुरुषस्य चैतन्यमित्यादिः अभावप्रत्ययालम्बना वृत्ति-र्निद्रा चतसृणां वृत्तीनामभावस्य प्रत्ययः कारणं तमोगुणस्तदालम्बना वृत्तिरेव निद्रा नतु ज्ञानाद्यभावमात्रमित्यर्थः अनुभूतविषयासम्प्र-मोषः प्रत्ययः स्मृतिः पूर्वानुभवसंस्कारजं ज्ञानमित्यर्थः सर्ववृत्तिजन्यत्वादन्ते कथनं लज्जादिवृत्तीनामपि पंचस्वेवान्तर्भावोद्रष्टव्यः एता-

यं सन्यासमिति प्राहुर्योगं तं विद्धि पाण्डव ॥ नह्यसंन्यस्तसङ्कल्पोयोगी भवति कश्चन ॥ २ ॥ आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते ॥ योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते ॥ ३ ॥

वृशां सर्वासां चित्तवृत्तीनां निरोधोयोगइति च समाधिरिति च कथ्यते फलसङ्कल्पस्तु रागाख्यस्तृतीयोविपर्ययभेदस्तन्निरोधमात्रमपि गौण्या वृत्त्या योगइति संन्यासइति चोच्यतइति न विरोधः ॥ २ ॥ तत् किं प्रशस्तत्वात् कर्मयोगएव यावज्जीवमनुष्ठेयइति नेत्याह योगमन्तः करणशुद्धिरूपं वैराग्यमारुरुक्षोरारोढुमिच्छोर्न त्वारूढस्य मुनेर्भविष्यतः कर्मफलतृष्णात्यागिनः कर्म शास्त्रविहितमग्निहोत्रादि नित्यं भगवद-र्पणबुद्ध्या कृतं कारणं योगारोहणे साधनमनुष्ठेयमुच्यते वेदमुखेन मया योगारूढस्य योगमन्तःकरणशुद्धिरूपं वैराग्यं प्राप्तवतस्तु तस्यैव पूर्वं कर्मिणोपि सतः शमः सर्वकर्मसंन्यासएव कारणमनुष्ठेयतया ज्ञानपरिपाकसाधनमुच्यते ॥ ३ ॥ कदा योगारूढोभवतीत्युच्यते यदा यस्मिन् चित्तसमाधानकाले इन्द्रियार्थेषु शब्दादिषु कर्मसु च नित्यनैमित्तिककाम्यलौकिकप्रतिषिद्धेषु नानुषज्जते तेषां मिथ्यात्वदर्श-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

नेनात्मनोऽकर्त्रभोक्तृपरमानन्दाद्वयस्वरूपदर्शनेन च प्रयोजनाभावबुद्ध्याऽहमेतेषां कर्ता ममैते भोग्याइत्यभिनिवेशरूपमनुषङ्गं करोति हि यस्मात् तस्मात्सर्वसङ्कल्पसंन्यासी सर्वेषां सङ्कल्पानामिदं मया कर्तव्यमेतत् फलं भोक्तव्यमित्येवंरूपाणां मनोवृत्तिविशेषाणां तद्विषयाणां च कामानां तत्साधनानां च कर्मणां त्यागशीलः तदा शब्दादिषु कर्मसु चानुषङ्गस्य तद्धेतोश्च सङ्कल्पस्य योगारोहणप्रतिबन्धकस्याभावात् योगं समाधिमारूढोयोगारूढइत्युच्यते ॥ ४ ॥ योयदैवं योगारूढोभवति तदा तेनात्मनैवात्मोद्धृतोभवति संसारानर्थव्रातादतः आत्मना विवेकयुक्तेन मनसा आत्मानं स्वं जीवं संसारसमुद्रे निमग्नं ततउद्धरेत् उत् ऊर्ध्वं हरेत् विषयासङ्ग-

यदा हि नेन्द्रियार्थेषु न कर्मस्वनुषज्जते ॥ सर्वसङ्कल्पसंन्यासी योगारूढस्तदोच्यते ॥ ४ ॥ उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मानमवसादयेत् ॥ आत्मैव ह्यात्मनोबन्धुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥५॥ बन्धुरात्मात्मनस्तस्य येनात्मैवात्मना जितः ॥ अनात्मनस्तु शत्रुत्वे वर्तेतात्मैव शत्रुवत् ॥ ६ ॥

परित्यागेन योगारूढतामापादयेदित्यर्थः नतु विषयासङ्गेनात्मानमवसादयेत् संसारसमुद्रे मज्जयेत् हि यस्मादात्मैवात्मनोबन्धुर्हितकारी संसारबन्धनान्मोचनहेतुः नान्यः कश्चिल्लौकिकस्यबन्धोरपि स्नेहानुबन्धेन बन्धहेतुत्वात् आत्मैव नान्यः कश्चित् रिपुः शत्रुरहितकारी विषयबन्धनागारप्रवेशात्कोशकारइवात्मनः स्वस्य बाह्यस्यापि रिपोरात्मप्रयुक्तत्वाद्युक्तमवधारणमात्मैव रिपुरात्मनइति ॥५॥ इदानीं किंलक्षणआत्मात्मनोबन्धुः किंलक्षणोवात्मनोरिपुरित्युच्यते आत्मा कार्यकरणसंघातोयेन जितः स्ववशीकृतः आत्मनैव विवेकयुक्तेन मनसैव न तु शस्त्रादिना तस्यात्मना स्वरूपमात्मनोबन्धुरुच्छृङ्खलस्वप्रवृत्त्यभावेन स्वाहितकरणात् अनात्मनस्तु अजितात्मनइत्येतत् शत्रुत्वे शत्रुभावे वर्तेतात्मैव शत्रुवत् बाह्यशत्रुरिवोच्छृङ्खलप्रवृत्त्या स्वस्य स्वेनानिष्टाचरणात्॥६॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

जितात्मनः स्वबन्धुत्वं विवृणोति शीतोष्णसुखदुःखेषु चित्तविक्षेपकरेषु सत्स्वपि तथा मानापमानयोः पूजापरिभवयोश्चित्तविक्षेपहेत्वोः सतोरपि तेषु समत्वेनेति वा जितात्मनः प्रागुक्तस्य जितेन्द्रियस्य प्रशान्तस्य सर्वत्र समबुद्ध्या रागद्वेषशून्यस्य परमात्मा स्वप्रकाशज्ञानस्वभावः आत्मा समाहितः समाधिविषयोयोगारूढोभवति परामिति वा छेदः जितात्मनः प्रशान्तस्यैव परं केवलमात्मा समाहितोभवति नान्यस्य तस्माज्जितात्मा प्रशान्तश्च भवेदित्यर्थः॥७॥ किंच ज्ञानं शास्त्रोक्तानां पदार्थानामौपदेशिकं ज्ञानं विज्ञानं तदप्रामाण्यशङ्कानिराकरणफलेन विचारेण तथैव तेषां स्वानुभवेनापरोक्षीकरणं ताभ्यां तृप्तः संजातालम्प्रत्यय आत्मा चित्तं यस्य सतथा कूटस्थोविषयसन्निधावपि विकारशून्यः अतएव विजितानि रागद्वेषपूर्वकाद्विषयग्रहणाद्व्यावर्तितानीन्द्रियाणि येन सः अतएव हेयोपादेयबुद्धिशून्यत्वेन

जितात्मनः प्रशान्तस्य परमात्मा समाहितः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषु तथा मानापमानयोः ॥ ७ ॥ ज्ञानविज्ञानतृप्तात्माकूटस्थोविजितेन्द्रियः ॥ युक्तइत्युच्यते योगी समलोष्ठाश्मकाञ्चनः ॥ ८ ॥ सुहृन्मित्रार्युदासीनमध्यस्थद्वेष्यबन्धुषु॥साधुष्वपि च पापेषु समबुद्धिर्विशिष्यते ॥ ९ ॥

समानि मृत्पिण्डपाषाणकाञ्चनानि यस्य सः योगी परमहंसपरिव्राजकः परवैराग्ययुक्तोयोगारूढइत्युच्यते ॥८॥ सुहृन्मित्रादिषु समबुद्धिस्तु सर्वयोगिश्रेष्ठइत्याह सुहृत्प्रत्युपकारमनपेक्ष्य पूर्वस्नेहं संबन्धंच विनैवोपकर्ता मित्रं स्नेहेनोपकारकः अरिः स्वकृतापकारमनपेक्ष्य स्वभावक्रौर्येणापकर्ता उदासीनोविवदमानयोरुभयोरप्युपेक्षकः मध्यस्थोविवदमानयोरुभयोरपि हितैषी द्वेष्यः स्वकृतापकारमपेक्ष्यापकर्ता बन्धुः संबन्धेनोपकर्ता एतेषु साधुषु शास्त्रविहितकारिषु पापेषु शास्त्रप्रतिषिद्धकारिष्वपि चकारादन्येषु च सर्वेषु समबुद्धिः कः कीदृक्कर्मेत्यव्यापृतबुद्धिः सर्वत्र रागद्वेषशून्यः विशिष्यते सर्वतउत्कृष्टोभवति विमुच्यतइति वा पाठः ॥ ९ ॥ एवं योगारूढस्य लक्षणं फलं चोक्त्वा तस्य साङ्गं योगं विधत्ते योगीत्यादिभिः सयोगी परमोमतइत्यन्तैस्त्रयोविंशत्या श्लोकैः तत्र एवमुत्तमफलप्राप्तये योगी योगा-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

रूढः आत्मानं चित्तं सततं निरन्तरं युञ्जीत क्षिप्तमूढविक्षिप्तभूमिपरित्यागेनैकाग्रनिरोधभूमिभ्यां समाहितं कुर्यात् रहसि गिरिगुहादौ योगप्रतिबन्धकदुर्जनादिवर्जिते देशे स्थितः एकाकी त्यक्तसर्वगृहपरिजनः संन्यासी चित्तमन्तःकरणमात्मा देहश्च संयतौ योगप्रतिबन्धकव्यापारशून्यौ यस्य सयतचित्तात्मा यतोनिराशीर्वैराग्यदार्ढ्येन विगततृष्णः अत एव चापरिग्रहः शास्त्राभ्यनुज्ञातेनापि योगप्रतिबन्धकेन परिग्रहेण शून्यः ॥ १० ॥ तत्रासननियमं दर्शयन्नाह द्वाभ्यां शुचौ स्वभावतः संस्कारतोवा शुद्धे जनसमुदायरहिते निर्भये गङ्गातटगुहादौ देशे समे स्थाने प्रतिष्ठाप्य स्थिरं निश्चलं नात्युच्छ्रितं नात्युच्चं नाप्यतिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरं चैलं मृदुवस्त्रं अजिनं मृदुव्याघ्रादिचर्म ते कुशेभ्यउत्तरे उपरितने यस्मिन् तदास्यतेस्मिन्नित्यासनं कुशमयवृष्युपरि मृदुचर्म तदुपरि मृदुवस्त्ररूपामित्यर्थः

योगी युञ्जीत सततमात्मानं रहसि स्थितः॥एकाकी यतचित्तात्मा निराशीरपरिग्रहः॥१०॥ शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मनः ॥ ॥ नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरम् ॥ ११ ॥ तत्रैकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः ॥ उपविश्यासने युञ्ज्याद्योगमात्मविशुद्धये ॥ १२ ॥

तथा चाह भगवान् पतञ्जलिः स्थिरसुखमासनमिति आत्मनइति परासनव्यावृत्यर्थं तस्यापि परेच्छानियमाभावेन योगविक्षेपकरत्वात् एवमासनं प्रतिष्ठाप्य किं कुर्यादिति तत्राह तत्र तस्मिन्नासने उपविश्यैव न तु शयानस्तिष्ठन्वा आसीनः संभवादिति न्यायात् यतः संयताउपरताश्चित्तस्येन्द्रियाणां च क्रियावृत्तयोयेन सयतचित्तेन्द्रियक्रियः सन् योगं समाधिं युञ्जीताभ्यसेत् किमर्थं आत्मविशुद्धये आत्मनोन्तःकरणस्य सर्वविक्षेपशून्यत्वेनातिसूक्ष्मतया ब्रह्मसाक्षात्कारयोग्यतायै 'दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिरिति' श्रुतेः किं कृत्वा योगमभ्यसेदिति तत्राह एकाग्रं राजसतामसव्युत्थानाख्यप्रागुक्तभूमित्रयपरित्यागेनैकविषयकधारावाहिकानेकवृत्तियुक्तमुद्रिक्तसत्त्वं मनः कृत्वा दृढभूमिकेन प्रयत्नेन संपाद्य एकाग्रताविवृद्ध्यर्थं योगं संप्रज्ञातसमाधिमभ्यसेत् सच

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ब्रह्माकारमनोवृत्तिप्रवाहएव निदिध्यासनाख्यः तदुक्तं 'ब्रह्माकारमनोवृत्तिप्रवाहोऽहंकृतिं विना संप्रज्ञातसमाधिःस्याद्ध्यानाभ्यासप्रकर्षतइति'
एतदेवाभिप्रेत्य ध्यानाभ्यासप्रकर्षं विदधे भगवान् योगी युञ्जीत सततं युञ्ज्याद्योगमात्मविशुद्धये युक्तआसीत मत्परइत्यादि बहुकृत्वः
॥११॥१२॥ तदर्थं बाह्यमासनमुक्त्वाऽधुना तत्र कथं शरीरधारणमित्युच्यते कायः शरीरमध्यं स च शिरश्च ग्रीवा च कायशिरोग्रीवं मूला-
धारादारभ्य मूर्धान्तपर्यन्तं सममवक्रं अचलमकम्पं धारयन्नेकतत्त्वाभ्यासेन विक्षेपसहभाव्यङ्गमेजयत्वाभावं संपादयन् स्थिरः दृढप्रय-
त्नोभूत्वा किंच स्वं स्वीयं नासिकाग्रं संप्रेक्ष्येव लयविक्षेपराहित्याय विषयप्रवृत्तिरहितोऽर्धनिमीलितनेत्रइत्यर्थः दिशश्चानवलोकयन् अन्त-
रान्तरा दिशां चावलोकनमकुर्वन् योगप्रतिबन्धकत्वात्तस्य एवंभूतः सन्नासीतेत्युत्तरेण संबन्धः किंच निदाननिवृत्तिरूपेण प्र-
कर्षेण शान्तः रागादिदोषरहितआत्मान्तःकरणं यस्य सप्रशान्तात्मा शास्त्रीयनिश्चयदार्ढ्याद्विगतभीः सर्वकर्मपरित्यागेन युक्त-

समं कायशिरोग्रीवं धारयन्नचलं स्थिरः ॥ संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन्
॥ १३ ॥ प्रशान्तात्मा विगतभीर्ब्रह्मचारिव्रते स्थितः ॥ मनः संयम्य मच्चित्तोयुक्तआसीत
मत्परः ॥ १४ ॥

त्वायुक्तत्वशङ्का यस्य सविगतभीः ब्रह्मचारिव्रते ब्रह्मचर्यगुरुशुश्रूषाभिक्षाभोजनादौ स्थितः सन् मनः संयम्य विषयाकार-
वृत्तिशून्यं कृत्वा मयि परमेश्वरे प्रत्यक्चिति सगुणे निर्गुणे वा चित्तं यस्य समच्चित्तोमद्विषयकधारावाहिकचित्तवृ-
त्तिमान् पुत्रादौ प्रिये चिन्तनीये सति कथमेवं स्यादतआह मत्परः अहमेव परमानन्दरूपत्वात्परः पुरुषार्थः
प्रियोयस्य सतथा 'तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयोवित्तात्प्रेयोऽन्यस्मात्सर्वस्मादन्तरतरोयदयमात्मेति श्रुतेः' एवं विषयाकारसर्ववृत्ति-
निरोधेन भगवदेकाकारचित्तवृत्तिर्युक्तः संप्रज्ञातसमाधिमानासीतोपविशेद्यथाशक्ति न तु स्वेच्छया व्युत्तिष्ठेदित्यर्थः भवति कश्चिद्रागी
स्त्रीचित्तोन तु स्त्रियमेव परत्वेनाराध्यत्वेन गृह्णाति किं तर्हि राजानं वा देवं वा अयं तु मच्चित्तोमत्परश्च सर्वाराध्यत्वेन मामेव मन्यत-
इति भाष्यकृतां व्याख्या व्याख्यातृत्वेपि मे नात्र भाष्यकारेण तुल्यता गुञ्जायाः किं नु हेम्नैकतुलारोहेपि तुल्यता ॥ १३ ॥ १४ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

एवं संप्रज्ञातसमाधिनासीनस्य किं स्यादित्युच्यते एवं रहोवस्थानादिपूर्वोक्तनियमनात्मानं मनो युञ्जन् अभ्यासवैराग्याभ्यां समाहितं कुर्वन् योगी सदायोगाभ्यासपरोऽभ्यासातिशयेन नियतं निरुद्धं मानसं मनो येन नियतानिरुद्धा मानसा मनोवृत्तिविकारा येनेति वा नियतमानसः सन् शान्तिं सर्ववृत्त्युपरतिरूपां प्रशान्तवाहितां निर्वाणपरमां तत्त्वसाक्षात्कारोत्पत्तिद्वारेण सकार्याविद्यानिवृत्तिरूपमुक्तिपर्यवसायिनीं मत्संस्थां मत्स्वरूपपरमानन्दरूपां निष्ठामधिगच्छति नतु सांसारिकाण्यैश्वर्याणि अनात्मविषयसमाधिफलान्यधिगच्छति तेषामपवर्गोपयोगिसमाध्युपसर्गत्वात् तथा च तत्तत्समाधिफलान्युक्त्वाह भगवान् पतञ्जलिः 'ते समाधावुपसर्गाव्युत्थाने सिद्धयइति' स्थान्युपनिमन्त्रणे सङ्गस्मयाकरणं पुनरनिष्टप्रसङ्गादिति च स्थानिनोदेवाः तथाचोद्दालकोदेवैरामन्त्रितोपि तत्र सङ्गमादरं स्मयं गर्वं चकृत्वा देवानवज्ञाय पुनरनिष्टप्रसङ्गनिवारणाय निर्विकल्पकमेव समाधिमकरोदिति वसिष्ठेनोपाख्यायते मुमुक्षुभिर्हेयश्च समाधिः सूचितः पतञ्जलिना वितर्कविचारानन्दास्मितानुगमात्संप्रज्ञातः सम्यक् संशयविपर्ययानध्यवसायराहित्येन प्रज्ञायते प्रकर्षेण विशेषरूपेण ज्ञायते भाव्यस्वरूपं

युञ्जन्नेवं सदात्मानं योगी नियतमानसः ॥ शान्तिं निर्वाणपरमां मत्संस्थामधिगच्छति ॥ १५ ॥

येन ससंप्रज्ञातः समाधिर्भावनाविशेषः भावना हि भाव्यस्य विषयान्तरपरिहारेण चेतसि पुनःपुनर्निवेशनं भाव्यं च त्रिविधं ग्राह्यग्रहणग्रहीतृभेदात् ग्राह्यमपि द्विविधं स्थूलसूक्ष्मभेदात् तदुक्तं क्षीणवृत्तेरभिजातस्येव मणेर्ग्रहीतृग्रहणग्राह्येषु तत्स्थतदञ्जनतासमापत्तिः क्षीणा राजसतामसवृत्तयो यस्य तस्य चित्तस्य ग्रहीतृग्रहणग्राह्येष्वात्मेन्द्रियविषयेषु तत्स्थतत्रैवैकाग्रता तदञ्जनता तन्मयता न्यग्भूते चित्ते भाव्यमानस्यैवोत्कर्षइति यावत् तथाविधासमापत्तिस्तद्रूपः परिणामोभवति यथाभिजातस्य निर्मलस्य स्फटिकमणेस्तत्तदुपाश्रयवशात्तत्तद्रूपापत्तिरेवं निर्मलस्य चित्तस्य तत्तद्भावनीयवस्तूपरागात्तत्तद्रूपापत्तिः समापत्तिः समाधिरिति च पर्यायः यद्यपि ग्रहीतृग्रहणग्राह्येष्वित्युक्तं तथापि भूमिकाक्रमवशाद्ग्राह्यग्रहणग्रहीतृष्विति बोद्धव्यं यतः प्रथमं ग्राह्यनिष्ठएव समाधिर्भवति ततोग्रहणनिष्ठस्ततोग्रहीतृनिष्ठइति ग्रहीत्रादिक्रमोप्यग्रे व्याख्यास्यते तत्र यदा स्थूलं महाभूतेन्द्रियात्मकषोडशविकाररूपं विषयमादाय पूर्वापरानुसन्धानेन शब्दार्थोल्लेखेन च भावना क्रियते तदा सवितर्कः समाधिः अस्मिन्नेवालम्बने पूर्वापरानुसन्धानेन शब्दार्थो-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ल्लेखशून्यत्वेन यदा भावना प्रवर्तते तदा निर्वितर्कः एतावुभावप्यत्र वितर्कशब्देनोक्तौ तत्रान्तः करणलक्षणं सूक्ष्मं विषयमालम्ब्य तस्य देशकालधर्मावच्छेदेन यदा भावना प्रवर्तते तदा सविचारः अस्मिन्नेव अवलम्बने देशकालधर्मावच्छेदं विना धर्मिमात्रावभासित्वेन यदा भावना प्रवर्तते तदा निर्विचारः एतावुभावप्यत्र विचारशब्देनोक्तौ तथा च भाष्यं वितर्कश्चित्तस्य स्थूलआलम्बने आभोगः सूक्ष्मे विचारइति इयं ग्राह्यसमापत्तिरिति व्यपदिश्यते यदा रजस्तमोलेशानुविद्धमन्तःकरणसत्त्वं भाव्यते तदा गुणभावाच्चिच्छक्तेः सुखप्रकाशमयस्य सत्त्वस्य भाव्यमानस्योद्रेकात्सानन्दः समाधिर्भवति अस्मिन्नेव समाधौ ये बद्धधृतयस्तत्त्वान्तरं प्रधानपुरुषरूपं न पश्यन्ति ते विगतदेहाहङ्कारत्वाद्विदेहशब्देनोच्यन्ते इयं ग्रहणसमापत्तिः ततःपरं रजस्तमोलेशानभिभूतं शुद्धं सत्त्वमालम्बनीकृत्य या भावना प्रवर्तते तस्यां ग्राह्यस्य सत्त्वस्य न्यग्भावाच्चितिशक्तेरुद्रेकात्सत्तामात्रावशेषत्वेन समाधिः सास्मितइत्युच्यते न चाहङ्कारास्मितयोरभेदः शङ्कनीयः यतोयत्रान्तःकरणमहमित्युल्लेखेन विषयान् वेदयते सोहङ्कारः यत्र त्वन्तर्मुखतया प्रतिलोमपरिणामेन प्रकृतिलीने चेतसि सत्तामात्रमवभाति सास्मिता अस्मिन्नेव समाधौ ये कृतपरितोषास्ते परं पुरुषमपश्यन्तश्चेतसः प्रकृतौ लीनत्वात्प्रकृतिलयाइत्युच्यन्ते सेयं ग्रहीतृसमापत्तिरस्मितामात्ररूपग्रहीतृनिष्ठत्वात् येतु परं पुरुषं विविच्य भावनायां प्रवर्तन्ते तेषामपि केवलपुरुषविषया विवेकख्यातिर्ग्रहीतृसमापत्तिरपि न सास्मितः समाधिर्विवेकेनास्मितायास्त्यागात् तत्र ग्रहीतृभानपूर्वकमेव ग्रहणभानं तत्पूर्वकं च सूक्ष्मग्राह्यभानं तत्पूर्वकं च स्थूल ग्राह्यभानमिति स्थूलविषयोऽवितर्कश्चतुष्टयानुगतः द्वितीयोवितर्कविकलस्त्रितयानुगतः तृतीयोवितर्कविचाराभ्यां विकलोद्वितयानुगतश्चतुर्थोवितर्कविचारानन्दैर्विकलोऽस्मितामात्रइति चतुरवस्थोयं संप्रज्ञातइति एवं सवितर्कः सविचारः सानन्दः सास्मितश्च समाधिरन्त्यधानादिसिद्धिहेतुतया मुक्तिहेतुसमाधिविरोधित्वाद्धेयएव मुमुक्षुभिः ग्रहीतृग्रहणयोरपि चित्तवृत्तिविषयतादशायां ग्राह्यकोटौ निक्षेपाद्धेयोपादेयविभागकथनाय ग्राह्यसमापत्तिरेव विवृता सूत्रकारेण चतुर्विधा हि ग्राह्यसमापत्तिः स्थूलग्राह्यगोचरा द्विविधा सवितर्का निर्वितर्का च सूक्ष्मग्राह्यगोचरापि द्विविधा सविचारा निर्विचारा च तत्र शब्दार्थज्ञानविकल्पैः सङ्कीर्णा सवितर्का शब्दार्थज्ञानविकल्पसंभिन्ना स्थूलार्थावभासरूपा सवितर्का समापत्तिः स्थूलगोचरा सविकल्पकवृत्तिरित्यर्थः स्मृतिपरिशुद्धौ स्वस्वरूपशून्ये चार्थमात्रनिर्भासा निर्वितर्का तस्मिन्नेव स्थूलआलम्बने शब्दार्थस्मृतिप्रविलये प्रत्युदितस्पष्टग्राह्याकारप्रतिभासितया न्यग्भूतज्ञानांशत्वेन स्वरूपशून्यैव निर्वितर्का समापत्तिः स्थूलगोचरा निर्विकल्पकवृत्तिरित्यर्थः एतयैव सविचारा निर्विचारा च सूक्ष्मविषया व्याख्याता सूक्ष्मस्तन्मात्रादिर्विषयोयस्याः सा सूक्ष्मविषया

For Private and Personal Use Only

समापत्तिर्द्विविधा सविचारा निर्विचारा च सविकल्पकनिर्विकल्पकभेदेन एतयैव सवितर्कया निर्वितर्कयाच स्थूलविषयया समापत्त्या व्याख्याता शब्दार्थज्ञानविकल्पसहितत्वेन देशकालधर्माद्यवच्छिन्नः सूक्ष्मोर्थः प्रतिभाति यस्यां सा सविचारा शब्दार्थज्ञानविकल्परहितत्वेन देशकालधर्माद्यनवच्छिन्नत्वेन च धर्मिमात्रतया सूक्ष्मोर्थः प्रतिभाति यस्यां सा निर्विचारा सविचारनिर्विचारयोः सूक्ष्मविषयत्वविशेषणात्स-वितर्कानिर्वितर्कयोः स्थूलविषयत्वमर्थाद्व्याख्यातं सूक्ष्मविषयत्वं चालिङ्गपर्यवसानं सविचारायानिर्विचारायाश्च समापत्तेर्यत्सूक्ष्मविषय-त्वमुक्तं तदालिङ्गपर्यन्तं द्रष्टव्यं तेन सानन्दसास्मितयोर्ग्रहीतृग्रहणसमापत्त्योरपि ग्राह्यसमापत्तावेवान्तर्भावइत्यर्थः तथा हि पार्थिवस्याणोर्गन्धतन्मात्रं सूक्ष्मोविषयः आप्यस्यापि रसतन्मात्रं तैजसस्य रूपतन्मात्रं वायवीयस्य स्पर्शतन्मात्रं नभसः शब्दत-न्मात्रं तेषामहङ्कारः तस्य लिङ्गमात्रं महत्तत्त्वं तस्याप्यलिङ्गं प्रधानं सूक्ष्मोविषयः सप्तानामपि प्रकृतीनां प्रधानएव सूक्ष्मता विश्रान्तेस्तत्पर्यन्तमेव सूक्ष्मविषयत्वमुक्तं यद्यपि प्रधानादपि पुरुषः सूक्ष्मोस्ति तथाप्यन्वयिकारणत्वाभावात्तस्य सर्वान्वयिकारणे प्रधानएव निरतिशयं सौक्ष्म्यं व्याख्यातं पुरुषस्तु निमित्तकारणं सदपि नान्वयिकारणत्वेन सूक्ष्मतामर्हति अन्वयिकारणत्वाविवक्षायां तु पुरुषोपि सूक्ष्मो भवत्येवेति द्रष्टव्यं ताएव सबीजः समाधिः ताश्चतस्रः समापत्तयोग्राह्येण बीजेन सहवर्तन्तइति सबीजः समाधि वितर्कविचारानन्दास्मितानुगमात्संप्रज्ञातइति प्रागुक्तः स्थूलेर्थे सवितर्कोनिर्वितर्कः सूक्ष्मेर्थे सविचारोनिर्विचारइति तत्रान्तिमस्य फलमुच्यते निर्विचारवैशारद्येध्यात्मप्रसादः स्थूलविषयत्वे तुल्येपि सवितर्कं शब्दार्थज्ञानविकल्पसङ्कीर्णमपेक्ष्य तद्रहितस्य निर्विकल्परूपस्य निर्वितर्कस्य प्राधान्यं ततः सूक्ष्मविषयस्य सविकल्पकप्रतिभासरूपस्य सविचारस्य ततोपि सूक्ष्म-विषयस्य निर्विकल्पकप्रतिभासरूपस्य निर्विचारस्य प्राधान्यं तत्र पूर्वेषां त्रयाणां निर्विचारार्थत्वान्निर्विचार-फलेनैव फलवत्त्वं निर्विचारस्य तु प्रकृष्टाभ्यासबलाद्वैशारद्ये रजस्तमोनभिभूतसत्त्वोद्रेके सत्यध्यात्मप्रसादः क्लेशवा-सनारहितस्य चित्तस्य भूतार्थविषयः क्रमाननुरोधी स्फुटः प्रज्ञालोकः प्रादुर्भवति तथा च भाष्यं 'प्रज्ञाप्रसादमारुह्य अशोच्यः शोचतोजनान् भूमिष्ठानिव शैलस्थः सर्वान्प्राज्ञोनुपश्यतीति' ऋतंभरा तत्र प्रज्ञा तत्र तस्मिन् प्रज्ञाप्रसादे सति समाहितचित्तस्य योगिनोया प्रज्ञा जायते सा ऋतंभरा ऋतं सत्यमेव बिभर्ति न तत्र विपर्यासगन्धोप्यस्तीति यौगिक्येवेयं समाख्या सा चोत्तमोयोगः तथा च भाष्यं आगमेनानुमानेन ध्यानाभ्यासरसेन च त्रिधा प्रकल्पयन् प्रज्ञां लभते योगमुत्तममिति' सातु श्रुतानुमानप्रज्ञाभ्यामन्यविषया विशेषार्थ

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्वात् श्रुतमागमविज्ञानं तत्सामान्यविषयमेव न हि विशेषेण सहकस्यचिच्छब्दस्य सङ्गतिर्ग्रहीतुं शक्यते तथानुमानं सामान्यविषयमेव न हि विशेषेण सह कस्यचिद्व्याप्तिर्ग्रहीतुं शक्यते तस्माच्छ्रुतानुमानविषयोन विशेषः कश्चिदस्ति न चास्य सूक्ष्मव्यवहितविप्रकृष्टस्य वस्तुनोलोकप्रत्यक्षेण ग्रहणमस्ति किन्तु समाधिप्रज्ञानिर्ग्राह्यएव च सविशेषोभवति भूतसूक्ष्मगतोवा पुरुषगतोवा तस्मान्निर्विचारवैशारद्य-समुद्भवायां श्रुतानुमानविलक्षणायां सूक्ष्मव्यवहितविप्रकृष्टसर्वविशेषविषयायामृतंभरायामेव प्रज्ञायां योगिना महान् प्रयत्नआस्थेय-इत्यर्थः ननु क्षिप्तमूढविक्षिप्ताख्यव्युत्थानसंस्काराणामेकाग्रतायामपि सवितर्कनिर्वितर्कसविचारजानां संस्काराणां सद्भावात्तैश्चाल्यमानस्य चित्तस्य कथं निर्विचारवैशारद्यपूर्वकाध्यात्मप्रसादलभ्या ऋतंभरा प्रज्ञा प्रतिष्ठिता स्यादतआह तज्जः संस्कारोन्यसंस्कारप्रतिबन्धी तया ऋतंभरया प्रज्ञया जनितोयः संस्कारः सतत्त्वविषयया प्रज्ञया जनितत्वेन बलवत्त्वादन्यान् व्युत्थानजान् समाधिजांश्च सं-स्कारान् तत्त्वविषयप्रज्ञाजनितत्वेन दुर्बलान् प्रतिबध्नाति स्वकार्याक्षमान् करोति नाशयतीति वा तेषां संस्काराणाम-भिभवात्तत्प्रभवाः प्रत्ययानभवन्ति ततः समाधिरुपतिष्ठते ततः समाधिजा प्रज्ञा ततः प्रज्ञाकृताः संस्काराइति नवोनवः संस्कारा-शयोवर्धते ततश्च प्रज्ञा ततश्च संस्काराइति ननु भवतु व्युत्थानसंस्काराणामतत्त्वविषयप्रज्ञाजनितानां तत्त्वमात्रविषयसंप्रज्ञातसमाधिप्रज्ञा-प्रभवैः संस्कारैः प्रतिबन्धस्तेषां तु संस्काराणां प्रतिबन्धकाभावादेकाग्रभूमावेव सबीजः समाधिः स्यान्न तु निर्बीजोनिरोधभूमाविति तत्राह तस्यापि निरोधे सर्वनिरोधान्निर्बीजः समाधिः तस्य संप्रज्ञातस्य समाधेरेकाग्रभूमिजस्य अपिशब्दात् क्षिप्तमूढविक्षिप्तानामपि निरोधे योगि-प्रयत्नविशेषेण विलयेसति सर्वनिरोधात्समाधेः समाधिजस्य संस्कारस्यापि निरोधान्निर्बीजोनिरालम्बनोऽसंप्रज्ञातसमाधिर्भवति सच सो-पायः प्राक् सूत्रितोविरामप्रत्ययाभ्यासपूर्वः संस्कारशेषोन्यइति विरम्यतेनेनेति विरामोवितर्कविचारानन्दास्मितादिरूपचिन्तात्यागः तस्य प्रत्ययः कारणं परं वैराग्यमिति यावत् विरामश्चासौप्रत्ययश्चित्तवृत्तिविशेषइति वा तस्याभ्यासः पौनःपुन्येन चेतसि निवेशन तदेव पूर्वं कारणं यस्य सतथा संस्कारमात्रशेषः सर्वथा निर्वृत्तिकोन्यः पूर्वोक्तात्सबीजाद्विलक्षणोनिर्बीजोऽसंप्रज्ञातसमाधिरित्यर्थः संप्रज्ञातस्य हि समाधेर्द्वावुपायावुक्तावभ्यासोवैराग्यं च तत्र सालम्बनत्वादभ्यासस्य न निरालम्बनसमाधिहेतुत्वं घटतइति निरालम्बनं परं वैराग्यमेव हेतुत्वेनोच्यते अभ्यासस्तु संप्रज्ञातसमाधिद्वारा प्रणाड्योपयुज्यते तदुक्तं 'त्रयमन्तरङ्गं पूर्वेभ्यः' धारणाध्यानसमाधिरूपं साधनत्रयं यम-नियमासनप्राणायामप्रत्याहाररूपसाधनपञ्चकापेक्षया सबीजस्य समाधेरन्तरङ्गं साधनं साधनकोटौ च समाधिशब्देनाभ्यासएवोच्यते मु-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ख्यस्य समाधेः साधकत्वात् तदपि बहिरङ्गं निर्बीजस्यानिर्बीजस्य तु समाधेस्तदपि त्रयं बहिरङ्गं परंपरयोपकारित्वस्य तु परं वैराग्यमेवान्तरङ्गमित्यर्थः अयमपि द्विविधोभवप्रत्ययउपायप्रत्ययश्च भवप्रत्ययोविदेहप्रकृतिलयानां विदेहानां सानन्दानां प्रकृतिलयानां च सास्मितानां देवानां प्राग्व्याख्यातानां जन्मविशेषादौषधिविशेषान्मन्त्रविशेषात्तपोविशेषाद्वा यः समाधिः सभवप्रत्ययः भवः संसारः आत्मानात्मविवेकाभावरूपः प्रत्ययः कारणं यस्य सतथा जन्ममात्रहेतुकोत्रा पक्षिणामाकाशगमनवत् पुनः संसारहेतुत्वान्मुमुक्षुभिर्हेयइत्यर्थः श्रद्धावीर्यस्मृतिसमाधिप्रज्ञापूर्वकइतरेषां जन्मौषधिमन्त्रतपःसिद्धव्यतिरिक्तानामात्मानात्मविवेकदर्शिनां तु यः समाधिः सश्रद्धादिपूर्वकः श्रद्धादयः पूर्वे उपायायस्य सतथा उपायप्रत्ययइत्यर्थः तेषु श्रद्धायोगविषये चेतसः प्रसादः सा हि जननीव योगिनं पाति ततः श्रद्दधानस्य विवेकार्थिनोवीर्यमुत्साहउपजायते समुपजातवीर्यस्य पाश्चात्यासु भूमिषु स्मृतिरुत्पद्यते तत्स्मरणाच्च चित्तमनाकुलं सत्समाधीयते समाधिरैकाग्र्यता समाहितचित्तस्य प्रज्ञा भाव्यगोचरा विवेकेन जायते तदभ्यासात्पराच्च वैराग्याद्भवत्यसंप्रज्ञातः समाधिर्मुमुक्षूणामित्यर्थः प्रतिक्षणपरिणामिनोहि भावाऋते चितिशक्तेरिति न्यायेन तस्यामपि सर्ववृत्तिनिरोधावस्थायां चित्तपरिणामप्रवाहः तज्जन्यसंस्कारप्रवाहश्च भवत्येवेत्यभिप्रेत्य संस्कारशेषइत्युक्तं तस्य च संस्कारस्य प्रयोजनमुक्तं ततः प्रशान्तवाहिता संस्कारादिति प्रशान्तवाहितानामावृत्तिकस्य चित्तस्य निरिन्धनाग्निवत्प्रतिलोमपरिणामेनोपशमः यथा समिदाज्याद्याहुतिप्रक्षेपे वह्निरुत्तरोत्तरवृद्धया प्रज्वलति समिदादिक्षये तु प्रथमक्षणे किञ्चिच्छाम्यति उत्तरोत्तरक्षणेषु त्वधिकमधिकं शाम्यतीति क्रमेण शान्तिर्वर्धते तथा निरुद्धचित्तस्योत्तरोत्तराधिकः प्रशमः प्रवर्तते तत्र पूर्वप्रशमजनितः संस्कारएवोत्तरोत्तरप्रशमस्य कारणं तदा च निरिन्धनाग्निवच्चित्तं क्रमेणोपशाम्यद्व्युत्थानसमाधिनिरोधसंस्कारैः सह स्वस्यां प्रकृतौ लीयते तदा च समाधिपरिपाकप्रभवेन वेदान्तवाक्यजेन सम्यग्दर्शनेनाविद्यायां निवृत्तायां तद्धेतुकदृग्दृश्यसंयोगाभावाद्वृत्तौ पञ्चविधायामपि निवृत्तायां स्वरूपप्रतिष्ठः पुरुषः शुद्धः केवलोमुक्तइत्युच्यते तदुक्तं 'तदा द्रष्टुः स्वरूपेणावस्थानमिति' तदा सर्ववृत्तिनिरोधे वृत्तिदशायां तु नित्यापरिणामिचैतन्यरूपत्वेन तस्य सर्वदा शुद्धत्वेऽप्यनादिना दृश्यसंयोगेनाविद्यकेनान्तःकरणतादात्म्याध्यासादन्तःकरणवृत्तिसारूप्यं प्राप्नुवन्नभोक्तापि भोक्तेव दुःखानां भवति तदुक्तं 'वृत्तिसारूप्यमितरत्र' इतरत्र वृत्तिप्रादुर्भावे एतदेव विवृतं द्रष्टृदृश्योपरक्तं चित्तं सर्वार्थं चित्तमेव द्रष्टृदृश्योपरक्तं विषयिविषयनिर्भासं चेतनाचेतनस्वरूपापन्नं विषयात्मकमप्यविषयात्मकमिवाचेतनमपि चेतनमिव स्फटिकमणिकल्पं सर्वार्थमित्युच्यते तदनेन चित्तसा-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

रूपेण भ्रान्ताः केचित्तदेव चेतनमित्याहुः तदसङ्ख्येयवासनाभिश्चित्रमपि परार्थं संहत्यकारित्वात् यस्य भोगापवर्गार्थं तत्तएव पर-श्चेतनोऽसंहतः पुरुषोन तु घटादिवत् संहत्यकारि चित्तं चेतनमित्यर्थः एवं च विशेषदर्शिनआत्मभावभावनानिवृत्तिः एवं योन्तःकरणपु-रुषयोर्विशेषदर्शी तस्य याऽन्तःकरणे प्रागविवेकवशादात्मभावनासीत्सा निवर्तते भेददर्शने सत्यभेदभ्रमानुपपत्तेः सत्त्वपुरुषयोर्विशेषदर्शनं च भगवदर्पितनिष्कामकर्मसाध्यं तल्लिङ्गं च योगभाष्ये दर्शितं यथा प्रावृषि तृणाङ्कुरस्योद्भेदेन तद्बीजसत्तानुमीयते तथा मोक्षमार्गश्रवणेन सिद्धान्तरुचिवशात् यस्य लोमहर्षाश्रुपातौ दृश्येते तत्राप्यस्ति विशेषदर्शनबीजमपवर्गभागीयं कर्माभिनिर्वर्तितमित्यनुमीयते यस्य तु तादृशं कर्मबीजं नास्ति तस्य मोक्षमार्गश्रवणे पूर्वपक्षयुक्तिषु रुचिर्भवत्यरुचिश्च सिद्धान्तयुक्तिषु तस्य कोहमासं कथमहमासमित्यादि-रात्मभावभावना स्वाभाविकी प्रवर्तते सा तु विशेषदर्शिनोनिवर्तत इति एवं सति किं स्यादिति तदाह तदा विवेकनिम्नं कैवल्यप्राग्भारं चित्तं निम्नं जलप्रवहणयोग्योनीचदेशः प्राग्भारस्तदयोग्यउच्चप्रदेशः चित्तं च सर्वदा प्रवर्तमानवृत्तिप्रवाहेण प्रवहज्जलतुल्यं तत्प्रागात्मा-नात्माविवेकरूपविमार्गवाहिविषयभोगपर्यन्तमस्यासीत् अधुना त्वात्मानात्मविवेकमार्गवाहि कैवल्यपर्यन्तं संपद्यत इति अस्मिंश्च विवेक-वाहिनि चित्ते येन्तरायास्ते सहेतुकानिवर्तनीयाइत्याह सूत्राभ्यां 'तच्छिद्रेषु प्रत्ययान्तराणि संस्कारेभ्यः हानमेषां क्लेशवदुक्तं' तस्मिन्विवेक वाहिनि चित्ते छिद्रेष्वन्तरालेषु प्रत्ययान्तराणि व्युत्थानरूपाण्यहं ममेत्येवंरूपाणि व्युत्थानानुभवजेभ्यः संस्कारेभ्यः क्षीयमाणेभ्योपि प्रादुर्भवन्ति एषां च संस्काराणां क्लेशानामिव हानमुक्तं यथा क्लेशाअविद्यादयोज्ञानाग्निना दग्धबीजभावा न पुनश्चित्तभूमौ प्ररोहं प्राप्नुवन्ति तथा ज्ञानाग्निना दग्धबीजभावाः संस्काराः प्रत्ययान्तराणि न प्ररोढुमर्हन्ति ज्ञानाग्निसंस्कारास्तु यावच्चित्तमनुशेरतइति एवं च प्रत्ययान्तरानुद-येन विवेकवाहिनि चित्ते स्थिरीभूते सति प्रसङ्ख्यानेप्यकुसीदस्य सर्वथा विवेकख्यातेर्धर्ममेघः समाधिः प्रसङ्ख्यानं सत्त्वपुरुषान्यताख्या-तिः शुद्धात्मज्ञानमिति यावत् तत्र बुद्धेः सात्त्विके परिणामे कृतसंयमस्य सर्वेषां गुणपरिणामानां स्वामिवदाक्रमणं सर्वाधिष्ठातृत्वं तेषा-मेव च शान्तोदिताव्यपदेश्यधर्मित्वेन स्थितानां यथावद्विवेकज्ञानं सर्वज्ञातृत्वं च विशोका नाम सिद्धिः फलं तद्वैराग्याच्च कैवल्यमुक्तं सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिमात्रस्य सर्वभावाधिष्ठातृत्वं सर्वज्ञातृत्वं च तद्वैराग्यादपि दोषबीजक्षये कैवल्यमिति सूत्राभ्यां तदेतदुच्यते तस्मिन् प्रसङ्ख्याने सत्यप्यकुसीदस्य फलमलिप्सोः प्रत्ययान्तराणामनुदये सर्वप्रकारं विवेकख्यातेः परिपोषाद्धर्ममेघः समाधिर्भवति 'इज्याचा-रदमाहिंसादानस्वाध्यायकर्मणां अयं तु परमोधर्मोयद्योगेनात्मदर्शनमिति' स्मृतेर्धर्मं प्रत्यग्ब्रह्मैक्यसाक्षात्कारं मेहति सिञ्चतीति धर्ममे-

For Private and Personal Use Only

घस्तत्त्वसाक्षात्कारहेतुरित्यर्थः ततः क्लेशकर्मनिवृत्तिः ततो धर्ममेघात्समाधेर्धर्माद्वा क्लेशानां पञ्चविधानामविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशानां कर्मणां च रक्तकृष्णशुक्लभेदेन त्रिविधानामविद्यामूलानामविद्याक्षये बीजक्षयादात्यन्तिकी निवृत्तिः कैवल्यं भवति कारणनिवृत्त्या कार्यनिवृत्तेरात्यन्तिक्याउचितत्वादित्यर्थः एवं स्थिते युञ्जन्नेवं सदात्मानमित्यनेन संप्रज्ञातः समाधिरेकाग्रभूमावुक्तः नियतमानसइत्यनेन तत्फलभूतोऽसंप्रज्ञातसमाधिर्निरोधभूमावुक्तः शान्तिमिति निरोधसमाधिजसंस्कारफलभूतां प्रशान्तवाहितां निर्वाणपरमामिति धर्ममेघस्य समाधेस्तत्त्वज्ञानद्वारा कैवल्यहेतुत्वं मत्संस्थामित्यनेनौपनिषदाभिमतं कैवल्यं दर्शितं यस्मादेवं महाफलो योगस्तस्मात्तं महता प्रयत्नेन संपादयेदित्यभिप्रायः ॥१५॥ एवं योगाभ्यासनिष्ठस्याहारादिनियममाह द्वाभ्यां यद्भुक्तं सज्जीर्यति शरीरस्य च कार्यक्षमतां संपादयति तदात्मसम्मितमन्नं तदतिक्रम्य लोभेनाधिकमश्नतो न योगोऽस्ति अजीर्णदोषेण व्याधिपीडितत्वात् न चैकान्तमनश्नतो योगोऽस्ति अनाहारादत्य-

नात्यश्नतस्तु योगोस्ति न चैकान्तमनश्नतः ॥ न चातिस्वप्नशीलस्य जाग्रतो नैव चार्जुन ॥ १६ ॥ युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहा ॥ १७ ॥

ल्पाहाराद्वा रसपोषणाभावेण शरीरस्य कार्याक्षमत्वात् 'यद्वा आत्मसम्मितमन्नं तदवति तन्न हिनस्ति यद्भूयो हिनस्ति तद्यत्कनीयो न भवतीति शतपथश्रुतेः' तस्माद्योगी नात्मसम्मितादन्नादधिकं न्यूनं वाऽश्नीयादित्यर्थः अथवा 'पूरयेदशनेनार्धं तृतीयमुदकेन तु वायोःसञ्चरणार्थं तु चतुर्थमवशेषयेदित्यादि' योगशास्त्रोक्तपरिमाणादधिकं न्यूनं वाऽश्नतो योगो न संपद्यतइत्यर्थः तथाऽतिनिद्राशीलस्यातिजाग्रतश्च योगो नैवास्ति हे अर्जुन सावधानो भवेत्यभिप्रायः एकश्चकारउक्ताहारातिक्रमसमुच्चयार्थः अपरोत्रानुक्तदोषसमुच्चयार्थः यथा मार्कण्डेयपुराणे 'नाध्मातः क्षुधितः श्रान्तो न च व्याकुलचेतनः युञ्जीत योगं राजेन्द्र योगी सिद्ध्यर्थमात्मनः नातिशीते न चैवोष्णे न द्वन्द्वे नानिलान्विते कालेष्वेतेषु युञ्जीत न योगं ध्यानतत्परइत्यादि' ॥ १६ ॥ एवमाहारादिनियमविरहिणो योगव्यतिरेकमुक्त्वा तन्नियमवतो योगान्वयमाह आह्रियतइत्याहारोन्नं विहरणं विहारः पादभ्रमः तौ युक्तौ नियतपरिमाणौ यस्य तथा अन्येष्वपि प्रणवजपोपनिषदावर्तनादिषु कर्मसु युक्ता नियतकाला चेष्टा यस्य तथा स्वप्नो निद्रा अवबोधो जागरणं तौ युक्तौ नियतकालौ यस्य तस्य योगो भवति साधनपाटवात्समाधिः सिध्यति नान्यस्य एवं प्रयत्नविशेषेण संपादितो योगः किंफलइति

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तत्राह दुःखहेति सर्वसंसारदुःखकारणाविद्योन्मूलनहेतुब्रह्मविद्योत्पादकत्वात्समूलसर्वदुःखनिवृत्तिहेतुरित्यर्थः अत्राहारस्य नियतत्वं अर्ध-मशनस्य सव्यञ्जनस्य तृतीयमुदकस्य तु वायोः सञ्चारणार्थं तु चतुर्थमवशेषयेदित्यादि प्रागुक्तं विहारस्य नियतत्वं योजनान्न परं गच्छेदित्यादि कर्मसु चेष्टाया नियतत्वं वागादिचापलपरित्यागः रात्रेर्विभागत्रयं कृत्वा प्रथमान्त्ययोर्जागरणं मध्ये स्वपनमिति स्वप्नावबोधयोर्नियतकालत्वं एवमन्येऽपि योगशास्त्रोक्तानियमा द्रष्टव्याः॥१७॥ एवमेकाग्रभूमौ संप्रज्ञातं समाधिमभिधाय निरोधभूमावसंप्रज्ञातं समाधिं वक्तुमुपक्रमते यदा यस्मिन् काले परवैराग्यवशाद्विनियतं विशेषेण नियतं सर्वशून्यतामापादितं चित्तं विगतरजस्तमस्कमन्तःकरणसत्त्वं स्वच्छत्वात्सर्वविषयाकारग्रहणसमर्थमपि सर्वतोनिरुद्धवृत्तिकत्वादात्मन्येव प्रत्यक्चिति अनात्मानुपरक्ते वृत्तिराहित्येऽपि स्वतःसिद्धस्यात्माकारस्य वारयितुमशक्यत्वाच्चितेरेव प्राधान्यात् न्यग्भूतं सदवतिष्ठते निश्चलं भवति तदा तस्मिन्सर्ववृत्तिनिरोधकाले युक्तः

यदा विनियतं चित्तमात्मन्येवावतिष्ठते ॥ निःस्पृहः सर्वकामेभ्योयुक्तइत्युच्यते तदा ॥१८॥
यथा दीपोनिवातस्थोनेङ्गते सोपमा स्मृता ॥ योगिनोयतचित्तस्य युञ्जतोयोगमात्मनः ॥ १९ ॥

समाहितइत्युच्यते कः यः सर्वकामेभ्योनिःस्पृहः निर्गता दोषदर्शनेन सर्वेभ्योदृष्टादृष्टविषयेभ्यः कामेभ्यः स्पृहा तृष्णा यस्येति परं वैराग्यमसंप्रज्ञातसमाधेरन्तरङ्गं साधनमुक्तं तथा च व्याख्यातं प्राक् ॥ १८ ॥ समाधौ निर्वृत्तिकस्य चित्तस्योपमानमाह दीपचलनहेतुना वातेन रहिते देशे स्थितोदीपोयथा चलनहेत्वभावान्नेङ्गते न चलति सोपमा स्मृता सदृष्टान्तश्चिन्तितोयोगज्ञैः कस्य योगिनएकाग्रभूमौ संप्रज्ञातसमाधिमतोभ्यासपाटवात् यतचित्तस्य निरुद्धसर्वचित्तवृत्तेरसंप्रज्ञातसमाधिरूपं योगं निरोधभूमौ युञ्जतोनुतिष्ठतोयआत्मान्तःकरणं तस्य निश्चलतया सत्त्वोद्रेकेण प्रकाशकतया च निश्चलोदीपोदृष्टान्तइत्यर्थः आत्मनोयोगं युञ्जतइति व्याख्याने दार्ष्टान्तिकालाभः सर्वावस्थस्यापि चित्तस्य सर्वदाऽऽत्माकारतयाऽऽत्मपदवैयर्थ्यं च न हि योगेनात्माकारता चित्तस्य संपाद्यते किन्तु स्वतएवात्माकारस्य सतोनात्माकारता निवर्त्यतइति तस्माद्दार्ष्टान्तिकप्रतिपादनार्थमेवात्मपदं यतचित्तस्येति चाभावपरोनिर्देशः कर्मधारयोवा यतस्य चित्तस्येत्यर्थः ॥ १९ ॥ एवं सामान्येन समाधिमुक्त्वा निरोधसमाधिं विस्तरेण विवरीतुमारभते यत्र यस्मिन् परिणामविशेषे योग-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सेवया योगाभ्यासपाटवेन जातेसति चित्तं निरुद्धं एकविषयकवृत्तिप्रवाहरूपामेकाग्रतां त्यक्त्वा निरिन्धनाग्निवदुपशाम्यन्निर्वृत्तिकतया सर्ववृत्तिनिरोधरूपेण परिणतं भवति यत्र च यस्मिंश्च परिणामे सति आत्मना रजस्तमोऽनभिभूतशुद्धसत्त्वमात्रेणान्तःकरणेनात्मानं प्रत्यक्चैतन्यं परमात्माभिन्नं सच्चिदानन्दघनमनन्तमद्वितीयं पश्यन् वेदान्तप्रमाणजया वृत्त्या साक्षात्कुर्वन्नात्मन्येव परमानन्दघने तुष्यति न देहेन्द्रियसङ्घाते न वा तद्भोग्येऽन्यत्र परमात्मदर्शने सत्यतुष्टिहेत्वभावात्तुष्यत्येवेति वा तमन्तःकरणपरिणामं सर्वचित्तवृत्तिनिरोधरूपं योगं विद्यादिति परेणान्वयः यत्र काले इति तु व्याख्यानमसाधु तच्छब्दाऽनन्वयात् ॥ २० ॥ आत्मन्येव तोषे हेतुमाह यत्र यस्मिन्नवस्थाविशेषे आत्यन्तिकमनन्तं निरतिशयं ब्रह्मस्वरूपं अतीन्द्रियं विषयेन्द्रियसंप्रयोगानभिव्यङ्ग्यं बुद्धिग्राह्यं बुद्ध्यैव रजस्तमोमलरहितया सत्त्वमात्रवाहिन्या ग्राह्यं सुखं योगीवेत्ति अनुभवति यत्र च स्थितोयं विद्वांस्तत्त्वतआत्म-

यत्रोपरमते चित्तं निरुद्धं योगसेवया ॥ यत्र चैवात्मनात्मानं पश्यन्नात्मनि तुष्यति ॥२०॥

सुखमात्यन्तिकं यत्तद्बुद्धिग्राह्यमतीन्द्रियं ॥ वेत्ति यत्र न चैवायं स्थितश्चलति तत्त्वतः॥२१॥

स्वरूपान्नैव चलति तं योगसंज्ञितं विद्यादिति परेणान्वयः समानः अत्रात्यन्तिकमिति ब्रह्मसुखस्वरूपकथनं अतीन्द्रियमिति विषयसुखव्यावृत्तिः तस्य विषयेन्द्रियसंयोगसापेक्षत्वात् बुद्धिग्राह्यमिति सौषुप्तसुखव्यावृत्तिः सुषुप्तौ बुद्धेर्लीनत्वात् समाधौ निर्वृत्तिकायास्तस्याः सत्त्वात् तदुक्तं गौडपादैः 'लीयते तु सुषुप्तौ तन्निगृहीतं न लीयतइति' तथा च श्रूयते ' समाधिनिर्धूतमलस्य चेतसोनिवेशितस्यात्मनि यत्सुखं भवेत् न शक्यते वर्णयितुं गिरा तदा यदेतदन्तः करणेन गृह्यत इति' अन्तःकरणेन निरुद्ध सर्ववृत्तिकेनेत्यर्थः वृत्त्या तु सुखास्वादनं गौडाचार्यैस्तत्र प्रतिषिद्धं नास्वादयेत्सुखं तत्र निःसङ्गः प्रज्ञया भवेदिति महदिदं समाधौ सुखमनुभवामीति सविकल्पवृत्तिरूपा प्रज्ञा सुखास्वादः तं व्युत्थानरूपत्वेन समाधिविरोधित्वाद्योगी न कुर्यात् अतएव तादृश्या प्रज्ञया सह सङ्गं परित्यजेत्तां निरुन्ध्यादित्यर्थः निर्वृत्तिकेन तु चित्तेन स्वरूपसुखानुभवस्तैः प्रतिपादितः स्वस्थं शान्तं सनिर्वाणमकथ्यं सुखमुत्तममिति स्पष्टं चैतदुपरिष्टात्करिष्यते ॥ २१ ॥ यत्र न चैवायं स्थितश्चलति तत्त्वतइत्युक्तमुपपादयति यं च निरति

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

शयात्मकसुखव्यञ्जकं निर्वृत्तिकचित्तावस्थाविशेषं लब्ध्वा सन्तताभ्यासपरिपाकेन संपाद्यापरं लाभं ततोधिकं न मन्यते कृतकृत्यं मात्मं प्रापणीयमित्यात्मलाभान्न परं विद्यतइति स्मृतेः एवं विषयभोगवासनया समाधेर्विचलनं नास्तीत्युक्त्वा शीतवातमशकाद्युपद्रवनिवारणार्थमपि तन्नास्तीत्याह यस्मिन् परमात्मसुखमये निर्वृत्तिकचित्तावस्थाविशेषे स्थितोयोगी गुरुणा महता शास्त्रनिपातादिनिमित्तेन महतापि दुःखेन न विचाल्यते किमुत क्षुद्रेणेत्यर्थः ॥ २२ ॥ यत्रोपरमतइत्यारभ्य बहुभिर्विशेषणैर्योनिर्वृत्तिकः परमानन्दाभिव्यञ्जकश्चित्तावस्थाविशेषउक्तस्तं चित्तवृत्तिनिरोधं चित्तवृत्तिमयसर्वदुःखविरोधित्वेन दुःखवियोगमेव सन्तं योगसंज्ञितं वियोगशब्दार्हमपि विरोधिलक्षणया योगशब्दवाच्यं विद्याज्जानीयान्न तु योगशब्दानुरोधात्काञ्चित्संबन्धं प्रतिपद्येतेत्यर्थः तथा च भगवान् पतञ्जलि

यं लब्ध्वा चापरं लाभं मन्यते नाधिकं ततः ॥ यस्मिन्स्थितोन दुःखेन गुरुणापि विचाल्यते ॥ २२ ॥ तं विद्याद्दुःखसंयोगवियोगं योगसंज्ञितम् ॥ सनिश्चयेन योक्तव्योयोगोनिर्विण्णचेतसा ॥ २३ ॥

रसूत्रयत् 'योगश्चित्तवृत्तिनिरोधइति' योगोभवति दुःखेनेति यच्चाग्रुक्तं तदेतदुपसंहृतं एवंभूते योगे निश्चयानिर्वेदयोः साधनत्वविधानायाह सयथोक्तफलोयोगोनिश्चयेन शास्त्राचार्यवचनतात्पर्यविषयोऽर्थः सत्यएवेत्यध्यवसायेन योक्तव्योऽभ्यसनीयः अनिर्विण्णचेतसा एतावतापि कालेन योगेन सिद्धः किमतः परं कष्टमित्यनुतापोनिर्वेदस्तद्रहितेन चेतसा इह जन्मनि जन्मान्तरे वा सेत्स्यति किंत्वरयेत्येवं धैर्ययुक्तेन मनसेत्यर्थः तदेतद्गौडपादाउदाजह्रुः 'उत्सेकउदधेर्यद्वत्कुशाग्रेणैकबिन्दुना मनसोनिग्रहस्तद्वद्भवेदपरिखेदतइति' उत्सेकउत्सेचनं शोषणाध्यवसायेन जलोद्धरणमिति यावत् अत्र संप्रदायविदआख्यायिकामाचक्षते कस्यचित् किल पक्षिणोण्डानि तीरस्थानि तरङ्गवेगेन समुद्रोपजहार सच समुद्रं शोषयिष्याम्येवेति प्रवृत्तः स्वमुखाग्रेणैकैकं जलबिन्दुमुपरि प्रचिक्षेप तदा च बहुभिः पक्षिभिर्बन्धुवर्गैर्वार्यमाणोपि नैवोपरराम

For Private and Personal Use Only

यदृच्छया च तत्रागतेन नारदेन निवारितोऽप्यस्मिन् जन्मनि जन्मान्तरे वा येन केनाप्युपायेन समुद्रं शोषयिष्याम्येवेति प्रतिजज्ञे ततश्च दैवानुकूल्यात् कृपालुर्नारदो गरुडं तत्साहाय्याय प्रेषयामास समुद्रस्तज्ज्ञातिद्रोहेण त्वामवमन्यतइति वचनेन ततो गरुडपक्षवातेन शुष्यन्समुद्रो भीतस्तान्यण्डानि तस्मै पक्षिणे प्रददाविति एवमखेदेन मनोनिरोधे परमधर्मे प्रवर्तमानं योगिनमीश्वरोनुगृह्णाति ततश्च पक्षिणइव तस्याभिमतं सिध्यतीति भावः ॥ २३ ॥ किंच कृत्वा योगोऽभ्यसनीयः सङ्कल्पोदुष्टेष्वपि विषयेष्वशोभनत्वादिदर्शनेन शोभनाध्यासः तस्माच्च सङ्कल्पादिदं मे स्यादिदं मे स्यादित्येवंरूपाः कामाः प्रभवन्ति तान् शोभनाध्यासप्रभवान् विषयाभिलाषान् विचारजन्याशोभनत्वनिश्चयेन शोभनाध्यासबाधाद्दृष्टेषु स्रक्चन्दनवनितादिष्वदृष्टेषु चेन्द्रलोकपारिजाताप्सरःप्रभृतिषु श्वान्तपायसवत्स्वतएव सर्वान् ब्रह्मलोकपर्यन्तानदोषतः निरवशेषान् सवासनांस्त्यक्त्वा अतएव कामपूर्वकत्वादिन्द्रियप्रवृत्तेस्तदपायेतानि विवेकयुक्तेन

सङ्कल्पप्रभवान्कामांस्त्यक्त्वा सर्वानशेषतः॥ मनसैवेन्द्रियग्रामं विनियम्य समन्ततः ॥२४॥

मनसैवेन्द्रियग्रामं चक्षुरादिकरणसमूहं विनियम्य समंततः सर्वेभ्योविषयेभ्यः प्रत्याहृत्य शनैः शनैरुपरमेदित्यन्वयः ॥ २४ ॥ भूमिकाजयक्रमेण शनैः शनैरुपरमेत् धृतिर्धैर्यमखिन्नता तया गृहीता या बुद्धिरवश्यकर्तव्यतानिश्चयरूपा तया यदा कदाचिदवश्यंभविष्यत्येव योगः किं त्वरयेत्येवं रूपया शनैः शनैर्गुरूपदिष्टमार्गेण मनोनिरुन्ध्यात् एतेनानिर्वेदनिश्चयौ प्रागुक्तौ दर्शितौ तथा च श्रुतिः 'यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञानआत्मनि ज्ञानं नियच्छेन्महति तद्यच्छेच्छान्तआत्मनीति' वागिति वाचं लौकिकीं वैदिकीं च मनसि व्यापारवति नियच्छेत 'नानुध्यायाद्बहूञ्छब्दान् वाचोविग्लापनं हि तदिति' श्रुतेर्वाग्वृत्तिनिरोधेन मनोवृत्तिमात्रशेषोभवेदित्यर्थः चक्षुरादिनिरोधोऽप्येतस्यां भूमौ द्रष्टव्यः मनसीति छान्दसं दैर्घ्यं तन्मनः कर्मेन्द्रियज्ञानेन्द्रियसहकारि नानाविधविकल्पसाधनं करणं ज्ञाने जानातीति ज्ञानमिति व्युत्पत्त्या ज्ञातर्यात्मनि ज्ञातृत्वोपाधावहङ्कारे नियच्छेत् मनोव्यापारान् परित्यज्याहङ्कारमात्रं परिशेषयेत् तच्च ज्ञानं ज्ञातृत्वोपाधिमहङ्कारमात्मनि महति महत्तत्त्वे सर्वव्यापके नियच्छेत् द्विविधोह्यहङ्कारोविशेषरूपः सामान्यरूपश्चेति अयमहमेतस्य पुत्रइत्येवं व्यक्तमभिमन्यमानोविशेषरूपोव्यष्ट्यहङ्कारः अस्मीत्येतावन्मा

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्वमभिमन्यमानः सामान्यरूपः समष्ट्यहङ्कारः स च हिरण्यगर्भो महानात्मेति च सर्वानुस्यूतत्वादुच्यते ताभ्यामहङ्काराभ्यां विविक्तो निरुपाधिकः शान्तात्मा सर्वान्तरश्चिदेकरसस्तस्मिन्महान्तमात्मानं समष्टिबुद्धिं नियच्छेदेवं तत्कारणमव्यक्तमपि नियच्छेत्ततो निरुपाधिकस्त्वंपदलक्ष्यः शुद्ध आत्मा साक्षात्कृतो भवति शुद्धे हि चिदेकरसे प्रत्यगात्मनि जडशक्तिरूपमनिर्वाच्यमव्यक्तं प्रकृतिरुपाधिः सात्र प्रथमं सामान्याहङ्काररूपं महत्तत्त्वं नाम धृत्वा व्यक्तीभवति ततो बहिर्विशेषाहङ्काररूपेण ततो बहिर्मनोरूपेण ततो बहिर्वागादीन्द्रियरूपेण तदेतच्छ्रुत्याभिहितं 'इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परः महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः पुरुषान्न परं किञ्चित्सा काष्ठा सा परा गतिरिति' तत्र गवादिष्विव वाङ्निरोधः प्रथमा भूमिः बालमुग्धादिष्विव निर्मनस्त्वं द्वितीया तन्द्र्यादिष्विवाहङ्काराराहित्यं तृतीया सुषुप्ताविव महत्तत्त्वराहित्यं चतुर्थी तदेतद्भूमिचतुष्टयमपेक्ष्य शनैः शनैरुपरमेदित्युक्तं यद्यपि महत्तत्त्वशान्तात्मनोर्मध्ये महत्तत्त्वोपादानमव्याकृताख्यं तत्त्वं श्रुत्योदाहारि तथापि तत्र महत्तत्त्वस्य नियमनं नाभ्यधायि सुषुप्ताविव जीवस्वरूपस्य

शनैः शनैरुपरमेद्बुद्ध्या धृतिगृहीतया॥आत्मसंस्थं मनः कृत्वा न किञ्चिदपि चिन्तयेत्॥२५॥

'सता सोम्य तदा संपन्नो भवतीति श्रुतेः' स्वरूपलयप्रसङ्गात् तस्य च कर्मक्षये सति पुरुषप्रयत्नमन्तरेण स्वत एव सिद्धत्वात्तत्त्वदर्शनानुपयोगित्वात्' दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिरिति' पूर्वमभिधाय सूक्ष्मत्वसिद्धये निरोधसमाधेरभिधानात् स च तत्त्वदिदृक्षोर्दर्शनसाधनत्वेन दृष्टतत्त्वस्य च जीवन्मुक्तिरूपक्लेशक्षयायापेक्षितः ननु शान्तात्मन्यवरुद्धस्य चित्तस्य वृत्तिरहितत्वेन सुषुप्तिवददर्शनहेतुत्वमिति चेत् न स्वतःसिद्धस्य दर्शनस्य निवारयितुमशक्यत्वात् तदुक्तं 'आत्मानात्माकारं स्वभावतोऽवस्थितं सदा चित्तं आत्मैकाकारतया तिरस्कृतानात्मदृष्टि विदधीत' यथा घट उत्पद्यमानः स्वतो वियत्पूर्ण एवोत्पद्यते जलतण्डुलादिपूरणं तूत्पन्ने घटे पश्चात्पुरुषप्रयत्नेन भवति तत्र जलादौ निःसारितेऽपि वियन्निःसारयितुं न शक्यते मुखपिधानेऽप्यन्तर्वियदवतिष्ठत एव तथा चित्तमुत्पद्यमानं चैतन्यपूर्णमेवोत्पद्यते उत्पन्ने तु तस्मिन् मूषानिषिक्तद्रुतताम्रवत्सुखदुःखादिरूपत्वं भोगहेतुधर्मसंस्कृतसामग्रीवशाद्भवति तत्र घटदुःखाद्यनात्माकारे विरामप्रत्ययाभ्यासेन निवारितेऽपि निर्निमित्तश्चिदाकारो वारयितुं न शक्यते ततो निरोधसमाधिना निर्वृत्तिकेन चित्तेन संस्कारमात्रशेषतयाऽतिसूक्ष्मत्वेन निरुपाधिकचिदात्ममात्राभिमुखतया वृत्तिं विनैव निर्विघ्नमात्माऽनुभूयते तदेतदाह

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

'आत्मसंस्थं मनः कृत्वा न किंचिदपि चिन्तयेदिति' आत्मनि निरुपाधिके प्रतीचि संस्था समाप्तिर्यस्य तदात्मसंस्थं सर्वप्रकारवृत्तिशून्यं
स्वभावसिद्धात्माकारमात्रविशिष्टं मनः कृत्वा धृतिगृहीतया विवेकबुद्ध्या संपद्यासंप्रज्ञातसमाधिस्थः सन् किंचिदपि अनात्मानमात्मानं वा
न चिन्तयेत् न वृत्त्या विषयीकुर्यात् अनात्माकारवृत्तौ हि व्युत्थानमेव स्यात् आत्माकारवृत्तौ च संप्रज्ञातः समाधिरित्यसंप्रज्ञातसमाधि-
स्थैर्याय कामपि चित्तवृत्तिं नोत्पादयेदित्यर्थः ॥२५॥ एवं निरोधसमाधिं कुर्वन् योगी शब्दादीनां चित्तविक्षेपहेतूनां मध्ये यतोयतोयस्माद्य-
स्मान्निमित्ताच्छब्दादेर्विषयाद्रागद्वेषादेश्च चञ्चलं विक्षेपाभिमुखं सत् मनोनिश्चरति विक्षिप्तं सत् विषयाभिमुखीं प्रमाणविपर्ययविकल्पस्मृती-
नामन्यतमामपि समाधिविरोधिनीं वृत्तिमुत्पादयति तथा लयहेतूनां निद्राशेषबहुशनश्रमादीनां मध्ये यतोयतोनिमित्तादस्थिरं लयाभिमुखं
सन्मनोनिश्चरति लीनं सत्समाधिविरोधिनीं निद्राख्यां वृत्तिमुत्पादयति ततस्ततोविक्षेपनिमित्ताल्लयनिमित्ताच्च नियम्यैतन्मनोनिर्वृत्तिकं कृत्वात्म-
न्येव स्वप्रकाशपरमानन्दघने वशं नयेत् निरुन्ध्यात् यथा न विक्षिप्येत न वा लीयेतेति एवकारोऽनात्मगोचरत्वं समाधेर्वारयति एतच्च

यतोयतोनिश्चरति मनश्चञ्चलमस्थिरम् ॥ ततस्ततोनियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥२६॥

विवृतं गौडाचार्यपादैः 'उपायेन निगृह्णीयाद्विक्षिप्तं कामभोगयोः सुप्रसन्नं लये चैव यथा कामोलयस्तथा दुःखं सर्वमनुस्मृत्य कामभोगा-
न्निवर्तयेत् अजंसर्वमनुस्मृत्य जातं नैव तु पश्यति लये संबोधयेच्चित्तं विक्षिप्तं शमयेत्पुनः सकषायं विजानीयात्समप्राप्तं न चालयेत्
नास्वादयेत्सुखं तत्र निःसङ्गः प्रज्ञया भवेत् निश्चलं निश्चरच्चित्तमेकीकुर्यात्प्रयत्नतः यदा न लीयते चित्तं न च विक्षिप्यते पुनः अनि-
ङ्गनमनाभासं निष्पन्नं ब्रह्मतत्तदेति' पञ्चभिः श्लोकैः उपायेन वक्ष्यमाणेन वैराग्याभ्यासेन कामभोगयोर्विक्षिप्तं प्रमाणविपर्य-
यविकल्पस्मृतीनामन्यतमयापि वृत्त्या परिणतं मनोनिगृह्णीयात् निरुन्ध्यादात्मन्येवेत्यर्थः कामभोगयोरिति चिन्त्यमानावस्थाभुज्य-
मानावस्थाभेदेन द्विवचनं तथा लीयतेऽस्मिन्निति लयः सुषुप्तं तस्मिन् सुप्रसन्नमायासवर्जितमपि मनोनिगृह्णीयादेव सुप्रसन्नं चे-
त्कुतोनिगृह्यते तत्राह यथा कामोविषयगोचरप्रमाणादिवृत्त्युत्पादनेन समाधिविरोधी तथा लयोपि निद्राख्यवृत्त्युत्पादनेन समाधिविरोधी
सर्ववृत्तिनिरोधोहि समाधिः अतः कामादिकृताद्विक्षेपादिव श्रमादिकृतलयादपि मनोनिरोद्धव्यमित्यर्थः उपायेन निगृह्णीयात्केनेत्युच्यते

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सर्वं द्वैतमविद्याविजृम्भितमल्पं दुःखमेवेत्यनुसृत्य 'योवै भूमा तत्सुखं, नाल्पे सुखमस्ति अथ यदल्पं तन्मर्त्यं तत् दुःखमिति' श्रुत्यर्थं
गुरूपदेशादनुपश्चात्पर्यालोच्य कामान् चिन्त्यमानावस्थान् विषयान्भोगान् भुज्यमानावस्थांश्च विषयान्निवर्तयेत् मनसः सकाशादिति
शेषः कामश्च भोगश्च कामभोगं तस्मान्मनोनिवर्तयेदिति वा एवं द्वैतस्मरणकाले वैराग्यभावनोपायइत्यर्थः द्वैतविस्मरणं तु परमोपाय-
इत्याह अजं ब्रह्म सर्वं न ततोतिरिक्तं किञ्चिदस्तीति शास्त्राचार्योपदेशादनन्तरमनुस्मृत्य तद्विपरीतं द्वैतजातं न पश्यत्येव अधिष्ठाने
ज्ञाते कल्पितस्याभावात् पूर्वोपायापेक्षया वैलक्षण्यसूचनार्थस्तु शब्दः एवं वैराग्यभावनातत्त्वदर्शनाभ्यां विषयेभ्योनिवर्त्यमानं चित्तं यदि
दैनंदिनलयाभ्यासवशाल्लयाभिमुखं भवेत् तदा निद्राशेषाजीर्णबह्वशनश्रमाणां लयकारणानां निरोधेन चित्तं सम्यक् प्रबोधयेदुत्थानप्रयत्ने-
न यदि पुनरेवं प्रबोध्यमानं दैनंदिनप्रबोधाभ्यासवशात् कामभोगयोर्विक्षिप्तं स्यात् तदा वैराग्यभावनया तत्त्वसाक्षात्कारेण च पुनः
शमयेत् एवं पुनः पुनरभ्यस्यतोलयात्संबोधितं विषयेभ्यश्च व्यावर्तितं नापि समप्राप्तमन्तरालावस्थं चित्तं स्तब्धीभूतं सकषायं रागद्वेषादि-
प्रबलवासनावशेन स्तब्धीभावाख्येन कषायेण दोषेण युक्तं विजानीयात् समाहिताच्चित्ताद्विवेकेन जानीयात् ततश्च नेदं समाहितमित्यवगम्य
लयविक्षेपाभ्यामिव कषायादपि चित्तं निरुन्ध्यात् ततश्च लयविक्षेपकषायेषु परिहृतेषु परिशेषाच्चित्तेन समं ब्रह्म प्राप्यते तच्च समप्राप्तं
चित्तं कषायलयभ्रान्त्या न चालयेत् विषयाभिमुखं न कुर्यात् किंतु धृतिगृहीतया बुद्ध्या लयकषायप्राप्तेर्विविच्य तस्यामेव समप्राप्तावति-
यत्नेन स्थापयेत् तत्र समाधौ परमसुखव्यञ्जकेपि सुखं नास्वादयेत् एतावन्तं कालमहं सुखीति सुखास्वादरूपां वृत्तिं न कु-
र्यात् समाधिभङ्गप्रसङ्गादिति प्रागेव कृतव्याख्यानं प्रज्ञया यदुपलभ्यते सुखं तदप्यविद्यापरिकल्पितं मृषैवेत्येवंभावनया निःसङ्गो
निस्पृहः सर्वसुखेषु भवेत् अथवा प्रज्ञया सविकल्पसुखाकारवृत्तिरूपया सह सङ्गं परित्यजेत् ननु स्वरूपसुखमपि निर्वृत्तिकेन
चित्तेन नानुभवेत् स्वभावप्राप्तस्य तस्य वारयितुमशक्यत्वात् एवं सर्वतोनिवर्त्य निश्चलं प्रयत्नवशेन कृतं चित्तं स्वभावचाञ्चल्या
द्विषयाभिमुखतया निश्चरद्बहिर्निर्गच्छत् एकीकुर्यात् प्रयत्नतः निरोधप्रयत्नेन समे ब्रह्मण्येकतां नयेत् समप्राप्तं चित्तं कीदृशमुच्यते
यदा न लीयते नापि स्तब्धीभवति तामसत्वसाम्येन लयशब्देनैव स्तब्धीभावस्योपलक्षणात् न च विक्षिप्यते पुनः नशब्दाद्याकारवृत्ति-
मनुभवति नापि सुखमास्वादयति राजसत्वसाम्येन सुखास्वादस्यापि विक्षेपशब्देनोपलक्षणात् पूर्वं भेदनिर्देशस्तु पृथक्प्रयत्नकरणाय
एवं लयकषायाभ्यां विक्षेपसुखास्वादाभ्यां च रहितं अनिङ्गनमिङ्गनं चलनं सवातप्रदीपवत् लयाभिमुखरूपं तद्रहितं नि-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

वातप्रदीपकल्पं अनाभासं न केनचिद्विषयाकारेणाभासइत्येतत् कषायसुखास्वादयोरुभयान्तर्भावः उक्तएव यदैवं दोषचतुष्टय रहितं चित्तं भवति तदा तच्चितं ब्रह्मनिष्पन्नं समं ब्रह्मप्राप्तं भवतीत्यर्थः एतादृशश्च योगः श्रुत्या प्रतिपादितः 'यदा पञ्चावतिष्ठन्ते ज्ञानानि मनसा सह बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिं तां योगमिति मन्यन्ते स्थिरामिन्द्रियधारणां अप्रमत्तस्तदा भवति योगोहि प्रभवाप्ययाविति' एतन्मूलकमेव च 'योगश्चित्तवृत्तिनिरोधइति' सूत्रं तस्माद्युक्तं ततस्ततोनियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेदिति ॥२६॥ एवं योगाभ्यासबलादात्मन्येव योगिनः प्रशाम्यति मनः ततश्च प्रकर्षेण शान्तं निर्वृत्तिकतया निरुद्धं संस्कारमात्रशेषं मनोयस्य तं प्रशान्तमनसं वृत्तिशून्यतया निर्मनस्कं निर्मनस्कत्वे हेतुगर्भविशेषणद्वयं शान्तरजसमकल्मषमिति शान्तं विक्षेपकं रजोयस्य तं विक्षेपशून्यं तथा न विद्यते कल्मषं लयहेतुस्तमोयस्य तमकल्मषं लयशून्यं शान्तरजसामित्यनेनैव तमोगुणोपलक्षणे अकल्मषं संसारहेतुधर्माधर्मादिवर्जितमिति वा ब्रह्मभूतं ब्रह्मैव सर्वमिति निश्चयेन समं ब्रह्मप्राप्तं जीवन्मुक्तं एनं योगिनं एवमुक्तेन प्रकारेणेति श्रीधरः उत्तमं निरतिशयं सुखमुपैत्युपगच्छति मनस्तद्वृत्त्योरभावे सप्तमी स्वरूप-

प्रशान्तमनसं ह्येनं योगिनं सुखमुत्तमम् ॥ उपैति शान्तरजसं ब्रह्मभूतमकल्मषम् ॥२७॥

सुखाविर्भावप्रसिद्धिं द्योतयति हि शब्दः तथा च प्राग्व्याख्यातं सुखमात्यन्तिकं यत्तदित्यत्र ॥२७॥ उक्तं सुखं योगिनः स्फुटीकरोति एवं मनसैवेन्द्रियग्राममित्याद्युक्तक्रमेणात्मानं मनः सदा युञ्जन्समादधत् योगी योगेन नित्यसंबन्धी विगतकल्मषः विगतमलः संसारहेतुधर्माधर्मरहितः सुखेनानायासेन ईश्वरप्रणिधानात् सर्वान्तरायनिवृत्त्या ब्रह्मसंस्पर्शी सम्यक्त्वेन विषयास्पर्शेन सह ब्रह्म गः स्पर्शस्तादात्म्यं यस्मिन् तद्विषयासंस्पर्शि ब्रह्मस्वरूपमित्येतत् अत्यन्तं सर्वानन्तान्परिच्छेदानतिक्रान्तं निरतिशयं सुखमानन्दमश्नुते व्याप्नोति सर्वतोनिर्वृत्तिकेन चित्तेन लयविक्षेपविलक्षणमनुभवति विक्षेपे वृत्तिसत्त्वात् लये च मनसोपि स्वरूपेणाऽसत्त्वात् सर्ववृत्तिशून्येन सूक्ष्मेण मनसा सुखानुभवः समाधावित्यर्थः अत्र चानायासेनेत्यन्तरायनिवृत्तिरुक्ता ते चान्तरायादर्शितायोगसूत्रेण 'व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रान्तिदर्शनालब्धभूमिकत्वानवस्थितत्वानि' चित्तविक्षेपास्तेन्तरायाः चित्तं विक्षिपन्ति योगादपनयन्तीति चित्तविक्षेपायोगप्रतिपक्षाः संशयभ्रान्तिदर्शने तावद्वृत्तिरूपतया वृत्तिनिरोधसाक्षात्प्रतिपक्षौ व्याध्यादयस्तु सप्तवृत्तिसहचरिततया तत्प्रतिपक्षाइत्यर्थः व्याधिर्धातुवैषम्य-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

निमित्तोविकारोज्वरादिः स्त्यानमकर्मण्यता गुरुणा शिक्ष्यमाणस्याप्यासनादिकर्मानर्हतेति यावत् योगः साधनीयोनवेत्युभयकोटिस्पृग्विज्ञानं संशयस्तद्रूपप्रतिष्ठत्वेन विपर्ययान्तर्गतोपि सन्नुभयकोटिस्पर्शित्वैककोटिस्पर्शित्वरूपावान्तरविशेषविवक्षयात्र विपर्ययाद्भेदेनोक्तः प्रमादः समाधिसाधनानामनुष्ठानसामर्थ्येप्यननुष्ठानशीलता विषयान्तरव्यापृततया योगसाधनेष्वौदासीन्यमिति यावत् आलस्यं सत्यामप्यौदासीन्यप्रच्युतौ कफादिना तमसा च कायचित्तयोर्गुरुत्वं व्याधित्वेनाप्रसिद्धमपि योगविषये प्रवृत्तिविरोधि अविरतिश्चित्तस्य विषयविशेषे ऐकान्तिकोभिलाषः भ्रान्तिदर्शनं योगासाधनेपि तत्साधनत्वबुद्धिस्तथा तत्साधनेप्यसाधनत्वबुद्धिः अलब्धभूमिकत्वं समाधिभूमेरेकाग्रतायाश्च अलाभः क्षिप्तमूढविक्षिप्तरूपत्वमिति यावत् अनवस्थितत्वं लब्धायामपि समाधिभूमौ प्रयत्नशैथिल्याच्चित्तस्य तत्राप्रतिष्ठितत्वं तएते चित्तविक्षेपानवयोगमलायोगप्रतिपक्षायोगान्तरायाइति चाभिधीयन्ते दुःखदौर्मनस्याङ्गमेजयत्वश्वासप्रश्वासाविक्षेपसहभुवः दुःखं चित्तस्य राजसः परिणामोबाधनालक्षणः तच्चाध्यात्मिकं शारीरं मानसं च व्याधिवशात्कामादिवशाच्च भवति आधिभौतिकं

युञ्जन्नेवं सदात्मानं योगी विगतकल्मषः ॥ सुखेन ब्रह्मसंस्पर्शमत्यन्तं सुखमश्नुते ॥२८॥

व्याघ्रादिजनितं आधिदैविकं ग्रहपीडादिजनितं द्वेषाख्यविपर्ययहेतुत्वात्समाधिविरोधि दौर्मनस्यमिच्छाविघातादिबलवद्दुःखानुभवजनितश्चित्तस्य तामसः परिणामविशेषः क्षोभापरपर्यायस्तब्धीभावः स तु कषायत्वाल्लयवत्समाधिविरोधी अङ्गमेजयत्वमङ्गकम्पनमासनस्थैर्यविरोधि प्राणेन बाह्यस्य वायोरन्तःप्रवेशनं श्वासः समाध्यङ्गरेचकविरोधी प्राणेन कोष्ठ्यस्य वायोर्बहिर्निःसारणं प्रश्वासः समाध्यङ्गपूरकविरोधी समाहितचित्तस्यैते न भवन्ति विक्षिप्तचित्तस्यैव भवन्तीति विक्षेपसहभुवोन्तरायाएव एतेऽभ्यासवैराग्याभ्यां निरोद्धव्याः ईश्वरप्रणिधानेन च तीव्रसंवेगानामासन्ने समाधिलाभे प्रस्तुते ईश्वरप्रणिधानाद्वेति पक्षान्तरमुक्त्वा प्रणिधेयमीश्वरं क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेषईश्वरः तत्र निरतिशयं सर्वज्ञबीजं सपूर्वेषामपि गुरुः कालेनानवच्छेदादिति त्रिभिः सूत्रैः प्रतिपाद्य तत्प्रणिधानं चाभ्यामसूत्रयत् तस्य वाचकः प्रणवः तज्जपस्तदर्थभावनमिति ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोप्यन्तरायाभावश्च ततः प्रणवजपरूपात्तदर्थध्यानरूपाच्चेश्वरप्रणिधानात् प्रत्यक्चेतनस्य पुरुषस्य प्रकृतिविवेकेनाधिगमः साक्षात्कारोभवति उक्तानामन्तरायाणामभावोपि भव-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तीत्यर्थः अभ्यासवैराग्याभ्यामन्तरायनिवृत्तौ कर्तव्यतायामभ्यासदार्ढ्यार्थमाह 'तत्प्रतिषेधार्थमेकतत्त्वाभ्यासः' तेषामन्तरायाणां प्रतिषेधार्थमेकस्मिन्कस्मिंश्चिदभिमते तत्त्वेऽभ्यासश्चेतसः पुनःपुनर्निवेशनं कार्यं तथा 'मैत्री करुणामुदितोपेक्षाणां सुखदुःखपुण्यापुण्यविषयाणां भावनातश्चित्तप्रसादनं' मैत्री सौहार्दं करुणा कृपा मुदिता हर्षः उपेक्षा औदासीन्यं सुखादिशब्दैस्तद्वन्तः प्रतिपाद्यन्ते सर्वप्राणिषु सुखसंभोगापन्नेषु साध्वेतन्मम मित्राणां सुखित्वमिति मैत्रीं भावयेत् न त्वीर्ष्यां दुःखितेषु कथंनु नामैषां दुःखनिवृत्तिः स्यादिति कृपामेव भावयेत् नोपेक्षां नवा हर्षं पुण्यवत्सु पुण्यानुमोदनेन हर्षं कुर्यान्नतु द्वेषं न चोपेक्षां अपुण्यवत्सु चौदासिन्यमेव भावयेन्नानुमोदनं नवा द्वेषं एवमस्य भावयतः शुक्लोधर्मउपजायते ततश्च विगतरागद्वेषादिमलं चित्तं प्रसन्नं सदेकाग्रतायोग्यं भवति मैत्र्यादिचतुष्टयं चोपलक्षणं अभयं सत्त्वसंशुद्धिरित्यादीनाममानित्वमदम्भित्वमित्यादीनां च धर्माणां सर्वेषामेतेषां शुभवासनारूपत्वेन मलिनवासनानिवर्तकत्वात् रागद्वेषौ महाशत्रू सर्वपुरुषार्थप्रतिबन्धकौ महता प्रयत्नेन परिहर्तव्यावित्येतत्सूत्रार्थः एवमन्येपि प्राणायामादयउपायाश्चित्तप्रसादनाय दर्शिताः तदेतच्चित्तप्रसादनं भगवदनुग्रहेण यस्य जातं तं प्रत्येवैतद्वचनं सुखेनेति अन्यथा मनःप्रशमानुपपत्तेः ॥२८॥ तदेवं निरोधसमाधिना त्वंपदलक्ष्ये तत्पदलक्ष्ये च शुद्धे साक्षात्कृते तदैक्यगोचरा तत्त्वमसीति वेदान्तवाक्यजन्या निर्विकल्पकसाक्षात्काररूपा वृत्तिर्ब्रह्मविद्याभिधाना जायते ततश्च कृत्स्नाऽविद्या तत्कार्यनिवृत्त्या ब्रह्मसुखमत्यन्तमश्नुतइत्युपपादयति त्रिभिः श्लोकैः तत्र प्रथमं त्वंपदलक्ष्योपस्थितिमाह सर्वेषु भूतेषु स्थावरजङ्गमेषु शरीरेषु भोक्तृतया स्थितमेकमेव नित्यं विभुमात्मानं प्रत्यक्चेतनं साक्षिणं परमार्थसत्यमानन्दघनं साक्ष्येभ्योऽनृतजडपरिच्छिन्नदुःखरूपेभ्योविवेकेनेक्षते साक्षात्करोति तस्मिंश्चात्मनि साक्षिणि सर्वाणि भूतानि साक्ष्याण्याध्यासिकेन संबन्धेन भोग्यतया कल्पितानि साक्षिसाक्ष्ययोः संबन्धान्तरानुपपत्तेर्मिथ्याभूतानि परिच्छिन्नानि जडानि दुःखात्मकानि साक्षिणोविवेकेनेक्षते कः योगयुक्तात्मा योगेन निर्विचारवैशारद्यरूपेण युक्तः प्रसादं प्राप्तआत्मान्तःकरणं यस्य सतथा तथाच प्रागेवोक्तं निर्विचारवैशारद्येऽध्यात्मप्रसादः ऋतंभरा तत्र प्रज्ञा श्रुतानुमानप्रज्ञाभ्यामन्यविषयाविशेषार्थत्वादिति तथा च शब्दानुमानागोचरयथार्थविशेषवस्तुगोचरयोगजप्रत्यक्षेण ऋतंभरसंज्ञेन युगपत्सूक्ष्मं व्यवहितं विप्रकृष्टं च सर्वं तुल्यमेव पश्यतीति सर्वत्र समं दर्शनं तस्येति सर्वत्र समदर्शनः सचात्मानमनात्मानं च योगयुक्तात्मा यथावस्थितमीक्षतइति युक्तं अथवा योयोगयुक्तात्मा योगी सर्वत्र समदर्शनः सआत्मानमीक्षतइति योगिसमदर्शिनावात्मेक्षणाधिकारिणावुक्तौ यथा हि चित्तवृत्तिनिरोधः साक्षिसाक्षात्कारहेतुः तथा जडविवेकेन सर्वानुस्यूतचैतन्यपृथक्करणमपि नावश्यं योगएवापे-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

क्षितः अतएवाहवसिष्ठः 'द्वौ क्रमौ चित्तनाशस्य योगोज्ञानं च राघव योगोवृत्तिनिरोधोहि ज्ञानं सम्यगवेक्षणं असाध्यः कस्यचिद्योगः कस्य चित्तत्त्वनिश्चयः प्रकारौ द्वौ ततोदेवोजगाद परमः शिवइति' चित्तनाशस्य साक्षिणः सकाशात्तदुपाधिभूतचित्तस्य पृथक्करणात्तददर्शनस्य तस्योपायद्वयं एकोऽसंप्रज्ञातसमाधिः संप्रज्ञानसमाधौ हि आत्मैकाकारवृत्तिप्रवाहयुक्तमन्तःकरणसत्त्वं साक्षिणाऽनुभूयते निरुद्धसर्ववृत्तिकं तूपशान्तत्वान्नानुभूयतइति विशेषः द्वितीयस्तु साक्षिणि कल्पितं साक्ष्यमनृतत्वान्नास्त्येव साक्ष्येव तु परमार्थसत्यः केवलोविद्यतइति विचारः तत्र प्रथममुपायं प्रपञ्चपरमार्थतावादिनोहैरण्यगर्भादयः प्रपेदिरे तेषां परमार्थस्य चित्तस्यादर्शनेन साक्षिदर्शने च निरोधातिरिक्तोपायासंभवात् श्रीमच्छङ्करभगवत्पूज्यपादमतोपजीविनस्त्वौपनिषदाः प्रपञ्चानृतत्ववादिनोद्वितीयमेवोपायमुपेयुः तेषां ह्यधिष्ठानज्ञानदार्ढ्ये

सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ ईक्षते योगयुक्तात्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥२९॥ योमां पश्यति सर्वत्र सर्वं च मयि पश्यति ॥ तस्याहं न प्रणश्यामि स च मे न प्रणश्यति ॥ ३० ॥

सति तत्र कल्पितस्य बाधितस्य चित्तस्य तद्दृश्यस्य चादर्शनमनायासेनैवोपपद्यते अतएव भगवत्पूज्यपादाः कुत्रापि ब्रह्मविदां योगापेक्षां न व्युत्पादयांबभूवुः अतएव चौपनिषदाः परमहंसाः श्रौते वेदान्तवाक्यविचारएव गुरुमुपसृत्य प्रवर्तन्ते ब्रह्मसाक्षात्काराय ननु योगे विचारणैव चित्तदोषनिराकरणेन तस्यान्यथासिद्धत्वादिति कृतमधिकेन ॥ २९ ॥ एवं शुद्धं त्वंपदार्थं निरूप्य शुद्धं तत्पदार्थं निरूपयति योयोगी मामीश्वरं तत्पदार्थमशेषप्रपञ्चकारणमायौपाधिकमुपाधिविवेकेन सर्वत्र प्रपञ्चे सद्रूपेण स्फुरणरूपेण चानुस्यूतं सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं परमार्थसत्यमानन्दघनमनन्तं पश्यति योगजेन प्रत्यक्षेणापरोक्षीकरोति तथा सर्वं च प्रपञ्चजातं मायया मय्यारोपितं मद्भिन्नतया मृषात्वेनैव पश्यति तस्यैवं विवेकदर्शिनोहं तत्पदार्थोभगवान्न प्रणश्यामि ईश्वरः कश्चिन्मद्भिन्नो-

For Private and Personal Use Only

स्तीति परोक्षज्ञानविषयोन भवामि किंतु योगजापरोक्षज्ञानविषयोभवामि यद्यपि वाक्यजापरोक्षज्ञानविषयत्वं त्वंपदार्थाभेदेनैव तथापि केवलस्यापि तत्पदार्थस्य योगजापरोक्षज्ञानविषयत्वमुपपद्यतएव एवं योगजेन प्रत्यक्षेण मामपरोक्षीकुर्वन् सच मे न प्रणश्यति परोक्षोन भवति स्वात्माहि मम सविद्वानतिप्रियस्वात्सर्वदा मदपरोक्षज्ञानगोचरोभवति 'ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्य हमित्युक्तेः' तथैव शरशय्यास्थभीष्मध्यानस्य युधिष्ठिरं प्रति भगवद्वचनोक्तेः अविद्वांस्तु स्वात्मानमपि सन्तं भगवन्तं न पश्यति अतोभगवान् पश्यन्नपि तं न पश्यति 'सएनमविदितोन भुनक्तीति' श्रुतेः विद्वांस्तु सदैव सन्निहितोभगवतोनुग्रहभाजन- मित्यर्थः ॥ ३० ॥ एवं त्वंपदार्थं तत्पदार्थं च शुद्धं निरूप्य तत्त्वमसीति वाक्यार्थं निरूपयति सर्वेषु भूतेष्वधिष्ठानतया स्थितं सर्वानुस्यूतसन्मात्रं मामीश्वरं तत्पदलक्ष्यं स्वेन त्वंपदलक्ष्येण सहैकत्वमत्यन्ताभेदमास्थितःसन् घटाकाशोमहाकाशइत्यत्रैवो-

सर्वभूतस्थितं योमां भजत्येकत्वमास्थितः ॥ सर्वथा वर्तमानोपि सयोगी मयि वर्तते ॥ ३१ ॥

पाधिभेदनिराकरणेन निश्चिन्वन् योभजति अहं ब्रह्मास्मीति वेदान्तवाक्यजेन तत्त्वसाक्षात्कारेणापरोक्षीकरोति सोविद्यातत्कार्यनिवृत्त्या जीवन्मुक्तः कृतकृत्यएव भवति यावत्तु तस्य बाधितानुवृत्त्या शरीरादिदर्शनमनुवर्तते तावत्प्रारब्धकर्मप्राबल्यात् सर्वकर्मत्यागेन वा याज्ञवल्क्यादिवत् विहितेन कर्मणा वा जनकादिवत् प्रतिषिद्धेन कर्मणा वा दत्तात्रेयादिवत् सर्वथा येनकेनापि रूपेण वर्तमानोपि व्यव- हरन्नपि सयोगी ब्रह्माहमस्मीति विद्वान्मयि परमात्मन्येवाभेदेन वर्तते सर्वथा तस्य मोक्षं प्रति नास्ति प्रतिबन्धशङ्का 'तस्यह न देवाश्च नाभूत्या ईशत आत्मा ह्येषां संभवतीति' श्रुतेः देवामहाप्रभावाअपि तस्य मोक्षाभवनाय नेशते किमुतान्ये क्षुद्राइत्यर्थः ब्रह्मविदोनि- षिद्धकर्मणि प्रवर्तकयोरागद्वेषयोरसंभवेन निषिद्धकर्मासंभवेपि तदंगीकृत्य ज्ञानस्तुत्यर्थमिदमुक्तं सर्वथा वर्तमानोपीति हत्वापि सइमां- ल्लोकान्न हन्ति न निबध्यतइतिवत् ॥ ३१ ॥ एवमुत्पन्नेपि तत्त्वबोधे कश्चिन्मनोनाशवासनाक्षययोरभावाज्जीवन्मुक्तिसुखं नानुभवति चित्तविक्षेपेण च दृष्टदुःखमनुभवति सोऽपरमोयोगी देहपाते कैवल्यभागित्वात् देहसद्भावपर्यन्तं च दृष्टदुःखानुभवात् तत्त्वज्ञानमनो-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

नाशवासनाक्षयाणां तु युगपदभ्यासाद्दृष्टदुःखनिवृत्तिपूर्वकं जीवन्मुक्तिसुखमनुभवन् प्रारब्धकर्मवशात् समाधेर्व्युत्थानकाले आत्मैवौ-
पम्यमुपमा तेनात्मदृष्टान्तेन सर्वत्र प्राणिजाते सुखं वा यदि वा दुःखं समं तुल्यं यः पश्यति स्वस्यानिष्टं यथा न संपादयति एवं पर-
स्याप्यनिष्टं योन संपादयति प्रद्वेषशून्यत्वात् एवं स्वस्येष्टं यथा संपादयति तथा परस्यापीष्टं यः संपादयति रागशून्यत्वात् सनिर्वासनत
योपशान्तमनाः योगी ब्रह्मवित् परमः श्रेष्ठोमतः पूर्वस्मात् हे अर्जुन अतस्तत्त्वज्ञानमनोनाशवासनाक्षयाणां यथाक्रममभ्यासाय
महान् प्रयत्नआस्थेयइत्यर्थः तत्र इदं सर्वं द्वैतजातमद्वितीये चिदानन्दात्मनि मायया कल्पितत्वान्मृषैव आत्मैवैकः परमार्थसत्यः सचि-
दानन्दाद्वयोऽहमस्मीति ज्ञानं तत्त्वज्ञानं प्रदीपज्वालासन्तानवद्वृत्तिसन्तानरूपेण परिणममानमन्तःकरणद्रव्यं मननात्मकत्वा-
न्मनइत्युच्यते तस्य नाशोनाम वृत्तिरूपपरिणामं परित्यज्य सर्ववृत्तिविरोधिना निरोधाकारेण परिणामः पूर्वापरपरामर्शमन्तरेण
सहसोत्पद्यमानस्य क्रोधादिवृत्तिविशेषस्य हेतुश्चित्तगतः संस्कारविशेषोवासना पूर्वपूर्वाभ्यासेन चित्ते वास्यमानत्वात् तस्याः क्षयोनाम-

आत्मौपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योर्जुन ॥ सुखं वा यदि वा दुःखं सयोगी परमोमतः॥३२॥

विवेकजन्यायां चित्तप्रशमवासनायां दृढायां सत्यपि बाह्ये निमित्ते क्रोधाद्यनुत्पत्तिः तत्र तत्त्वज्ञाने सति मिथ्याभूते जगति नरविषाणा-
दाविव धीवृत्त्यनुदयादात्मनश्च दृष्टत्वेन पुनर्वृत्त्यनुपयोगान्निरिन्धनाग्निवन्मनोनश्यति नष्टे च मनसि संस्कारोद्बोधकस्य बाह्यस्य निमित्त-
स्याप्रतीतौ वासना क्षीयते क्षीणायां वासनायां हेत्वभावेन क्रोधादिवृत्त्यनुदयान्मनोनश्यति नष्टे च मनसि शमदमादिसंपत्त्या तत्त्वज्ञान-
मुदेति एवमुत्पन्ने तत्त्वज्ञाने रागद्वेषादिरूपा वासना क्षीयते क्षीणायां च वासनायां प्रतिबन्धाभावात्तत्त्वज्ञानोदयइति परस्परकारणत्वं
दर्शनीयं अतएव भगवान् वसिष्ठआह 'तत्त्वज्ञानं मनोनाशोवासनाक्षयएव च मिथः कारणतां गत्वा दुःसाध्यानि स्थितानि हि
तस्माद्राघव यत्नेन पौरुषेण विवेकिना भोगेच्छां दूरतस्त्यक्त्वा त्रयमेतत्समाश्रयेदिति' पौरुषोयत्नः केनाप्युपायेनावश्यं संपादयिष्यामी-
त्येवंविधोत्साहरूपोनिर्बन्धः विवेकोनाम विविच्य निश्चयः तत्त्वज्ञानस्य श्रवणादिकं साधनं मनोनाशस्य योगः वासनाक्षयस्य प्रतिकूल-
वासनोत्पादनमिति एतादृशविवेकयुक्तेन पौरुषेण प्रयत्नेन भोगेच्छायाः स्वल्पायाअपि हविषा कृष्णवर्त्मेवेति न्यायेन वासनावृद्धिहेतुत्वा

दूरमहत्युक्तं द्विविधोऽपि विद्याधिकारी कृतोपास्तिरकृतोपास्तिश्च तत्र यउपास्यसाक्षात्कारपर्यन्तामुपास्तिं कृत्वा तत्त्वज्ञानाय प्रवृत्त स्तस्य वासनाक्षयमनोनाशयोर्दृढतरत्वेन ज्ञानादूर्ध्वं जीवन्मुक्तिः स्वतएव सिध्यति इदानीन्तनस्तु प्रायेणाकृतोपास्तिरेव मुमुक्षुरौ- त्सुक्यमात्रात् सहसा विद्यायां प्रवर्तते योगं विना चिज्जडविवेकमात्रेणैव च मनोनाशवासनाक्षयौ तात्कालिकौ संपाद्य शमदमादिसंपत्त्या श्रवणमनननिदिध्यासनानि संपादयति तैश्च दृढाभ्यस्तैः सर्वबन्धविच्छेदि तत्त्वज्ञानमुदेति अविद्याग्र- न्थिरब्रह्मत्वं हृदयग्रन्थिः संशयाः कर्माणि सर्वकामत्वं मृत्युः पुनर्जन्म चेत्यनेकविधोबन्धोज्ञानान्निवर्तते तथा च श्रूयते 'योवेद निहितं गुहायां सोऽविद्याग्रन्थिं विकिरतीह सोम्य ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति, भिद्यते हृदयग्रन्थिश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरे सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म योवेद निहितं गुहायां परमेव्योमन् सो- ऽश्नुते सर्वान् कामान्सह तमेव विदित्वातिमृत्युमेति यस्तु विज्ञानवान् भवत्यमनस्कः सदाशुचिः सतु तत्पदमाप्नोति यस्माद्भूयोन जायते य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति सइदं सर्वं भवति' इत्यसर्वज्ञत्वनिवृत्तिफलमुदाहार्यं सेयं विदेहमुक्तिः सत्यपि देहे ज्ञानोत्पत्ति समकालीना ज्ञेया ब्रह्मण्यविद्याध्यारोपितानामेतेषां बन्धानामविद्यानाशे सति निवृत्तौ पुनरुत्पत्त्यसंभवात् अतः शैथिल्यहेत्व- भावात्तत्त्वज्ञानं तस्यानुवर्तते मनोनाशवासनाक्षयौ तु दृढाभ्यासाभावाद्भोगप्रदेन प्रारब्धेन कर्मणा बाध्यमानत्वाच्च सवातप्रदेशप्रदीप- वत्सहसा निवर्तेते अतइदानीन्तनस्य तत्त्वज्ञानिनः प्राक्सिद्धे तत्त्वज्ञाने न प्रयत्नापेक्षा किंतु मनोनाशवासनाक्षयौ प्रयत्नसाध्याविति तत्र मनोनाशोऽसंप्रज्ञातसमाधिनिरूपणेन निरूपितः प्राक् वासनाक्षयस्त्विदानीं निरूप्यते तत्र वासनास्वरूपं वासिष्ठआह 'दृढभावनया त्यक्तपूर्वापरविचारणं यदादानं पदार्थस्य वासना सा प्रकीर्तिता' अत्र च स्वस्वदेशाचारकुलधर्मस्वभावभेदतद्गतापशब्दस्तु शब्दादिषु प्राणिनामभिनिवेशः सामान्येनोदाहरणं साच वासना द्विविधा मलिना शुद्धा च शुद्धा दैवी सम्पत् शास्त्रसंस्कारप्राबल्यात् तत्त्वज्ञानसा धनत्वेनैकरूपैव मलिना तु त्रिविधा लोकवासना शास्त्रवासना देहवासना चेति सर्वे जनायथा न निन्दन्ति तथैवाचरिष्यामीत्यशक्यार्था भिनिवेशोलोकवासना तस्याश्च कोलोकमाराधयितुं समर्थइति न्यायेन सम्पादयितुमशक्यत्वात् पुरुषार्थानुपयोगित्वाच्च मलिनत्वं शास्त्रवासना तु त्रिविधा पाठव्यसनं बहुशास्त्रव्यसनं अनुष्ठानव्यसनंचेति क्रमेण भरद्वाजस्य दुर्वाससोनिदाघस्य च प्रसिद्धा मलिनत्वं

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

नास्याः क्लेशावहत्वात् पुरुषार्थानुपयोगित्वात्पुनर्जन्महेतुत्वाच्च देहवासनापि त्रिविधा आत्मत्वभ्रान्तिर्गुणाधानभ्रान्तिर्दोषा-
पनयनभ्रान्तिश्चेति तत्रात्मत्वभ्रान्तिर्विरोचनादिषु प्रसिद्धा सार्वलौकिकी गुणाधानं द्विविधं लौकिकं शास्त्रीयंच समीचीनशब्दादिवि-
षयसंपादनं लौकिकं गङ्गास्नानशालग्रामतीर्थादिसंपादनं शास्त्रीयं दोषापनयनमपि द्विविधं लौकिकं शास्त्रीयंच चिकित्सकोक्तैरौषधै-
र्व्याध्याद्यपनयनं लौकिकं वैदिकस्नानाचमनादिभिरशौचाद्यपनयनं वैदिकं एतस्याश्च सर्वप्रकाराया मलिनत्वमप्रामाणिकत्वादशक्यत्वा-
त्पुरुषार्थानुपयोगित्वात्पुनर्जन्महेतुत्वाच्च शास्त्रे प्रसिद्धं तदेतल्लोकशास्त्रदेहवासनात्रयमविवेकिनामुपादेयत्वेन प्रतिभासमानमपि विविदि-
षोर्वेदनोत्पत्तिविरोधित्वाद्विदुषो ज्ञाननिष्ठाविरोधित्वाच्च विवेकिभिर्हेयं तदेवं बाह्यविषयवासना त्रिविधा निरूपिता आभ्यन्तरवासनातु
कामक्रोधदम्भदर्पाद्यासुरसम्पद्रूपा सर्वानर्थमूलं मानसी वासनेत्युच्यते तदेवं बाह्याभ्यन्तरवासनाचतुष्टयस्य शुद्धवासनया क्षयः संपाद-
नीयः तदुक्तं वसिष्ठेन 'मानसीर्वासनाः पूर्वं त्यक्त्वा विषयवासनाः मैत्र्यादिवासनाराम गृहाणामलवासनाइति' तत्र विषयवासना
शब्देन पूर्वोक्ता त्रिविधा लोकशास्त्रदेहवासना विवक्षिताः मानसवासनाशब्देन कामक्रोधदम्भदर्पाद्यासुरसम्पद्विवक्षिता यद्वा शब्दस्पर्शरू-
परसगन्धा विषयाः तेषां भुज्यमानत्वदशाजन्यः संस्कारो विषयवासना काम्यमानत्वदशाजन्यः संस्कारो मानसवासना अस्मिन्पक्षे पूर्वो-
क्तानां चतसृणामनयोरेवान्तर्भावः बाह्याभ्यन्तरव्यतिरेकेण वासनान्तरासंभवात् तासां वासनानां परित्यागो नाम तद्विरुद्धमैत्र्यादिवास-
नोत्पादनं ताश्च मैत्र्यादिवासनाः भगवता पतञ्जलिना सूत्रिताः प्राक् सङ्क्षेपेण व्याख्याताअपि पुनर्व्याख्यायन्ते चित्तं हि रागद्वेषपुण्यपापैः
कलुषीक्रियते तत्र सुखानुशयी रागः मोहादनुभूयमानं सुखमनुशेते कश्चिद्वृत्तिविशेषो राजसः सर्वे सुखजातीयं मे भूयादिति
तच्च दृष्टादृष्टसामग्र्यभावात्सम्पादयितुमशक्यं अतः सरागश्चित्तं कलुषीकरोति यदातु सुखिषु प्राणिष्वयं मैत्रीं
भावयेत् सर्वेऽप्येते सुखिनो मदीया इति तदा तत्सुखं स्वकीयमेव सम्पन्नमिति भावयतस्तत्र रागो निवर्तते
यथा स्वस्य राज्यनिवृत्तावपि पुत्रादिराज्यमेव स्वकीयं राज्यं तद्वत् निवृत्ते च रागे वर्षात्यये जल-
मिव चित्तं प्रसीदति तथा च दुःखानुशयी द्वेषः दुःखमनुशेते कश्चिद्वृत्तिविशेषस्तमोनुगतरजःपरिणाम ईदृशं सर्वं दुःखं सर्वदा ॥ ८५ ॥
मे माभूदिति तच्च शत्रुव्याघ्रादिषु सत्सु न निवारयितुं शक्यं न च सर्वे ते दुःखहेतवो हन्तुं शक्यन्ते अतः सद्वेषः सदा हृदयं दहति यदा

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तु स्वस्येव परेषां सर्वेषामपि दुःखं माभूदिति करुणां दुःखिषु भावयेत् तदा वैर्यादिद्वेषनिवृत्तौ चित्तं प्रसीदति तथा च स्मर्यते 'प्राणा-यथात्मनोऽभीष्टाभूतानामपि ते तथा आत्मौपम्येन भूतेषु दयां कुर्वन्ति साधवइति' एतदेवेहाप्युक्तं आत्मौपम्येन सर्वत्रेत्यादि तथा प्राणिनः स्वभावतएव पुण्यं नानुतिष्ठन्ति पापं त्वनुतिष्ठन्ति तदाहुः 'पुण्यस्य फलमिच्छन्ति पुण्यं नेच्छन्ति मानवाः नपापफलमिच्छन्ति पापं कुर्वन्तियत्नतइति' ते च पुण्यपापे क्रियमाणे पश्चात्तापं जनयतः सच भुत्यानूदितः 'किमहं साधुना करवं किमहं पापमकरव-मिति' यद्यसौ पुण्यपुरुषेषु मुदितां भावयेत्तदा तद्वासनावान् स्वयमेवाप्रमत्तः शुक्लकृष्णे पुण्ये प्रवर्तते तदुक्तं कर्म शुक्लकृष्णं योगिन-स्त्रिविधमितरेषां अयोगिनां त्रिविधं शुक्लं शुभं कृष्णमशुभं शुक्लकृष्णं शुभाशुभमिति तथा पापपुरुषेषूपेक्षां भावयन्स्वयमपि तद्वासना-वान् पापान्निवर्तते ततश्च पुण्याकरणपापकरणनिमित्तस्य पश्चात्तापस्याभावे चित्तं प्रसीदति एवं सुखिषु मैत्रीं भावयतोन केवलं रागो-निवर्तते किंत्वसूयेर्ष्यादयोपि निवर्तन्ते परगुणेषु दोषाविष्करणमसूया परगुणानामसहनमीर्ष्या यदा मैत्रीवशात्परसुखं स्वीयमेव सम्पन्नं तदा परगुणेषु कथमसूयादिकं संभवेत् तथा दुःखिषु करुणां भावयतः शत्रुवधादिकरोद्वेषोयदा निवर्तते तदा दुःखिप्रतियोगिकस्वसुखित्व-प्रयुक्तदर्पोपि निवर्तते एवं दोषान्तरनिवृत्तिरप्यूहनीया वासिष्ठरामायणादिषु तदेवं तत्त्वज्ञानं मनोनाशोवासनाक्षयश्चेति त्रयम-भ्यसनीयं तत्र केनापि द्वारेण पुनःपुनस्तत्त्वानुस्मरणं तत्त्वज्ञानाभ्यासः तदुक्तं 'तच्चिन्तनं तत्कथनमन्योन्यं तत्प्रबो-धनं एतदेकपरत्वं च ब्रह्माभ्यासं विदुर्बुधाः सर्गादावेव नोत्पन्नं दृश्यं नास्त्येव सर्वदा इदं जगदहं चेति बो-धाभ्यासं विदुःपरमिति' दृश्यावभासविरोधियोगाभ्यासोमनोनिरोधाभ्यासः तदुक्तं 'अत्यन्ताभावसम्पत्तौ ज्ञातुर्ज्ञेयस्य वस्तुनः यु-क्त्या शास्त्रैर्यतन्ते ये तेप्यत्राभ्यासिनः स्थिताइति' ज्ञातृज्ञेययोर्मिथ्यात्वधीरभावसम्पत्तिः स्वरूपेणाप्रतीतिरत्यन्ताभाव सम्पत्तिस्तदर्थं युक्त्या योगेन दृश्यासंभवबोधेन रागद्वेषादितानवे रतिर्वनोदिना याऽसौ ब्रह्माभ्यासः सउच्यतइति रा-गद्वेषादिना रूपवासनाक्षयाभ्यासउक्तः तस्मादुपपन्नमेतत्तत्त्वज्ञानाभ्यासेन मनोनाशाभ्यासेन वासनाक्षयाभ्यासेन च रागद्वेषशून्य-तया यः स्वपरसुखदुःखादिषु समदृष्टिः सपरमोयोगी मतोयस्तु विषमदृष्टिः सतत्त्वज्ञानवानप्यपरमोयोगीति ॥ ३२ ॥ उक्तमर्थमाक्षिपन्

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

योयं सर्वत्र समदृष्टिलक्षणः परमो योगः साम्येन समत्वेन चित्तगतानां रागद्वेषादीनां विषमदृष्टिहेतूनां निराकरणेन त्वया सर्वज्ञेनेश्वरेणोक्तः हेमधुसूदन सर्ववैदिकसंप्रदायप्रवर्तक एतस्य त्वदुक्तस्य सर्वमनोवृत्तिनिरोधलक्षणस्य योगस्य स्थितिं विद्यमानतां स्थिरां दीर्घकालानुवर्तिनीं न पश्यामि न संभावयामि अहमस्मद्विधोऽन्योवा योगाभ्यासनिपुणः कस्मान्नसंभावयसि तत्राह चञ्चलत्वान्मनसइति शेषः ॥ ३३ ॥ सर्वलोकप्रसिद्धत्वेन तदेव चञ्चलत्वमुपपादयति चञ्चलं अत्यर्थं चलं सदा चलनस्वभावं मनः हि प्रसिद्धमेवैतत् भक्तानां पापादिदोषान् सर्वथा निवारयितुमशक्यानपि कृषति निवारयति तेषामेव सर्वथा प्राप्तुमशक्यानपि पुरुषार्थानाकर्षति प्रापयतीति वा कृष्णस्तेन रूपेण संबोधयन् दुर्निवारमपि चित्तचाञ्चल्यं निवार्य दुष्प्रापमपि समाधिसुखं त्वमेव प्रापयितुं शक्नोषीति सूचयति न

॥ अर्जुनउवाच ॥ योयं योगस्त्वया प्रोक्तः साम्येन मधुसूदन ॥ एतस्याहं न पश्यामि चञ्चलत्वात् स्थितिं स्थिराम् ॥ ३३ ॥ चञ्चलं हि मनः कृष्ण प्रमाथि बलवद्दृढम् ॥ तस्याहं निग्रहं मन्ये वायोरिव सुदुष्करम् ॥ ३४ ॥

केवलमत्यर्थं चञ्चलं किंतु प्रमाथि शरीरमिन्द्रियाणि च प्रमथितुं क्षोभयितुं शीलं यस्य तत् क्षोभकतया शरीरेन्द्रियसङ्घातस्य विवशताहेतुरित्यर्थः किंच बलवत् अभिप्रेताद्विषयात्केनाप्युपायेन निवारयितुमशक्यं किंच दृढं विषयवासनासहस्रानुस्यूततया भेत्तुमशक्यं तन्तुनागवदच्छेद्यमितिभाष्ये तन्तुनागोनागपाशः तांतनीति गुर्जरादौ प्रसिद्धोमहाह्रदनिवासी जन्तुविशेषोवा तस्यातिदृढतया बलवतोबलवत्तया प्रमाथिनः प्रमाथितयाऽतिचञ्चलस्य महामत्तवनगजस्येव मनोनिग्रहं निरोधं निर्वृत्तिकतयाऽवस्थानं सुदुष्करं सर्वथा कर्तुमशक्यमहं मन्ये वायोरिव यथाकाशे दोधूयमानस्य वायोर्निश्चलत्वं सम्पाद्य निरोधनमशक्यं तद्वदित्यर्थः अयं भावः जातेऽपि तत्त्वज्ञाने प्रारब्धकर्मभोगाय जीवतः पुरुषस्य कर्तृत्वभोक्तृत्वसुखदुःखरागद्वेषादिलक्षणश्चित्तधर्मः क्लेशहेतु-

For Private and Personal Use Only

त्वाद्बाधितानुवृत्त्याऽपि बन्धोभवति चित्तवृत्तिनिरोधरूपेण तु योगेन तस्य निवारणं जीवन्मुक्तिरित्युच्यते यस्याः सम्पादनेन सयोगी परमोमतइत्युक्तं तत्रेदमुच्यते बन्धः किं साक्षिणोनिवार्यते किं वा चित्तात् नाद्यस्तत्त्वज्ञानेनैव साक्षिणोबन्धस्य निवारितत्वात् न द्वितीयः स्वभावविपर्ययायोगात् विरोधिसद्भावाच्च न हि जलादार्द्रत्वमग्नेर्वौष्ण्यत्वं निवारयितुं शक्यते 'प्रतिक्षणपरिणामिनोहि भावाऋते चितिशक्ते-रितिन्यायेन' प्रतिक्षणपरिणामस्वभावत्वाच्चित्तस्य प्रारब्धभोगेन च कर्मणा कृत्स्नाऽविद्यातत्कार्यनाशने प्रवृत्तस्य तत्त्वज्ञानस्यापि प्रतिबन्धं कृत्वा स्वफलदानाय देहेन्द्रियादिकमवस्थापितं न च कर्मणा स्वफलसुखदुःखादिभोगश्चित्तवृत्तिभिर्विना सम्पादयितुं शक्यते तस्माद्यद्यपि स्वाभाविकानामपि चित्तपरिणामानां कथंचिद्योगेनाभिभवः शक्येत कर्तुं तथापि तत्त्वज्ञानादिव योगादपि प्रारब्धफलस्य कर्मणः प्रबल्यादवश्यंभाविनि चित्तस्य चाञ्चल्ये योगेन तन्निवारणमशक्यमहं स्वबोधादेव मन्ये तस्मादनुपपन्नमेतदात्मौपम्येन सर्वत्र समदर्शी परमोयोगी मतइत्यर्जुनस्याक्षेपः ॥ ३८ ॥ तमिममाक्षेपं परिहरन् सम्यग्विदितं ते चित्तचेष्टितमतोनिग्रहीतुं शक्यसीति

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ असंशयं महाबाहो मनोदुर्निग्रहं चलम् ॥ अभ्यासेनतु कौन्तेय वैराग्येण च गृह्यते ॥ ३५ ॥

संतोषेण संबोधयति हे महाबाहो महान्तौ साक्षान्महादेवेनापि सह कृतप्रहरणौ बाहू यस्येति निरतिशयमुत्कर्षं सूचयति प्रारब्धकर्मप्राबल्यादसंयतात्मना दुर्निग्रहं दुःखेनापि निग्रहीतुमशक्यं प्रमाथि बलवद्दृढमिति विशेषणत्रयं पिण्डीकृत्यैतदुक्तं चलं स्वभावचञ्चलं मनइत्यसंशयं नास्त्येव संशयोत्र सत्यमेवैतद्ब्रवीषीत्यर्थः एवं सत्यपि संयतात्मना समाधिमात्रोपायेन योगिनाऽभ्यासेन वैराग्येण च गृह्यते निगृह्यते सर्ववृत्तिशून्यं क्रियते तन्मनइत्यर्थः अनिग्रहीतुरसंयतात्मनः सकाशात्संयतात्मनोनिग्रहीतुर्विशेषद्योतनाय तुशब्दः मनोनिग्रहेऽभ्यासवैराग्ययोः समुच्चयबोधनाय चशब्दः हेकौन्तेयेतिपितृष्वसृपुत्रस्त्वमवश्यं मया सुखीकर्तव्यइति स्नेहसंबन्धसूचनेनाश्वासयति अत्रप्रथमार्धेन चित्तस्य हठानिग्रहोन संभवतीति द्वितीयार्धेन तु क्रमानिग्रहः संभवतीत्युक्तं द्विविधोहि मनसोनिग्रहः हठेन क्रमेण च तत्र चक्षुःश्रोत्रादीनि ज्ञानेन्द्रियाणि वाक्पाण्यादीनि कर्मेन्द्रियाणिच तद्गोलकमात्रोपरोधेन हठान्निगृह्यन्ते तद्दृष्टान्तेन मनोपि हठेन निग्रहीष्यामीति मूढस्य भ्रान्तिर्भवति न च तथा निग्रहीतुं शक्यते तद्गोलकस्य हृदयकमलस्य निरोद्धुमशक्यत्वात्

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

अतएव च क्रमनिग्रहएव युक्तस्तदेतद्भगवान् वसिष्ठआह 'उपविश्योपविश्यैव चित्तज्ञेन मुहुर्मुहुः न शक्यते मनोजेतुं विना युक्तिम-
निन्दितां अङ्कुशेन विना मत्तोयथा दुष्टमतङ्गजः अध्यात्मविद्याधिगमः साधुसङ्गमएव च वासनासंपरित्यागः प्राणस्पन्दनिरोधनं एतास्ता-
युक्तयः पुष्टाः सन्ति चित्तजये किल सतीषु युक्तिष्वेतासु हठान्नियमयन्तिये चेतस्ते दीपमुत्सृज्य विनिघ्नन्ति तमोऽञ्जनैरिति' क्रमनिग्रहे चा-
ध्यात्मविद्याधिगमएकउपायः साहि दृश्यस्य मिथ्यात्वं दृग्वस्तुनश्च परमार्थसत्यपरमानन्दस्वप्रकाशत्वं बोधयति तथा च सत्येनन्मनः
स्वगोचरेषु दृश्येषु मिथ्यात्वेन प्रयोजनाभावं प्रयोजनवति च परमार्थसत्यपरमानन्दरूपे दृग्वस्तुनि स्वप्रकाशत्वेन स्वागोचरत्वं
बुध्वा निरिन्धनाग्निवत्स्वयमेवोपशाम्यति यस्तु बोधितमपि तत्त्वं न सम्यग्बुध्यते योवा विस्मरति तयोः साधुसङ्गमएवोपायः सा-
धवोहि पुनः पुनर्बोधयन्ति स्मारयन्ति च यस्तु विद्यामदादिदुर्वासनया पीड्यमानोन साधूननुवर्तितुमुत्सहते तस्य पूर्वोक्तविवेकेन
वासनापरित्यागएवोपायः यस्तु वासनानामतिप्राबल्यात्तास्त्यक्तुं न शक्नोति तस्य प्राणस्पन्दनिरोधएवोपायः प्राणस्पन्दवासनयोश्चि-
त्तप्रेरकत्वात्तयोर्निरोधे चित्तशान्तिरुपपद्यते तदेतदाह सएव 'द्वे बीजे चित्तवृक्षस्य प्राणस्पन्दनवासने एकस्मिंश्च तयोः क्षीणे क्षिप्रं
द्वे अपि नश्यतः प्राणायामदृढाभ्यासैर्युक्त्या च गुरुदत्तया आसनाशनयोगेन प्राणस्पन्दोनिरुध्यते असङ्गव्यवहारित्वाद्भवभावनवर्ज-
नात् शरीरनाशदर्शित्वाद्वासनान प्रवर्तते वासनासंपरित्यागाच्चित्तं गच्छत्यचित्ततां प्राणस्पन्दनिरोधाच्च यथेच्छसि तथा कुरु एता-
वन्मात्रकं मन्ये रूपं चित्तस्य राघव यद्भावनं वस्तुनोन्तर्वस्तुत्वेन रसेन च यदा न भाव्यते किञ्चिद्धेयोपादेयरूपि यत्
स्थीयते सकलं त्यक्त्वा तदा चित्तं न जायते अवासनत्वात्सततं यदा न मनुते मनः अमनस्ता तदोदेति परमात्मपदप्रदेति' अत्र
द्वावेवोपायौ पर्यवसितौ प्राणस्पन्दनिरोधार्थमभ्यासः वासनापरित्यागार्थं च वैराग्यमिति साधुसङ्गमाध्यात्मविद्याधिगमौ त्वभ्यासवै-
राग्योपपादकतयान्यथासिद्धौ तयोरेवान्तर्भवतः अतएव भगवताऽभ्यासेन वैराग्येण चेति द्वयमेवोक्तं अतएव भगवान् पत-
ञ्जलिरसूत्रयत् 'अभ्यासवैराग्याभ्यां तन्निरोधइति' तासां प्रागुक्तानां प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतिरूपेण पञ्चविधानामनन्तानामा
सुरत्वेन क्लिष्टानां दैवत्वेनाक्लिष्टानामपि वृत्तीनां सर्वासामपि निरोधोनिरिन्धनाग्निवदुपशमाख्यः परिणामोऽभ्यासेन वैराग्येण च
समुच्चितेन भवति तदुक्तं योगभाष्ये चित्तनदीनामोभयतोवाहिनी वहति कल्याणाय वहति पापाय च तत्र या कैवल्यप्राग्भारा
विवेकनिम्ना सा कल्याणवहा या त्वविवेकनिम्ना संसारप्राग्भारा सा पापवहा तत्र वैराग्येण विषयस्रोतः खिलीक्रियते विवेकदर्शना-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

भ्यासेन च कल्याणस्रोतउद्घाट्यते इत्युभयाधीनश्चित्तवृत्तिनिरोधइति प्राग्भारंनिम्नपदे तदा विवेकनिम्नं कैवल्यप्राग्भारं चित्तमित्यत्र व्याख्यायते यथा तीव्रवेगोपेतं नदीप्रवाहं सेतुबन्धनेन निवार्य कुल्याप्रणयनेन क्षेत्राभिमुखं तिर्यक्प्रवाहान्तरमुत्पाद्यते तथा वैराग्येण चित्तनद्या विषयप्रवाहं निवार्य समाध्यभ्यासेन प्रशान्तवाहिता सम्पाद्यतइति द्वारभेदात्समुच्चयएत्र एकद्वारत्वे हि व्रीहियववद्विकल्पः स्यादिति मन्त्रजपदेवताध्यानादीनां क्रियारूपाणामावृत्तिलक्षणोऽभ्यासः संभवति सर्वव्यापारोपरमस्य तु समाधेः कोनामाभ्यासइति शङ्कां निवारयितुमभ्यासं सूत्रयतिस्म तत्र स्थितौ यत्नोभ्यासइति तत्र स्वरूपावस्थिते द्रष्टरि शुद्धे चिदात्मनि चित्तस्यावृत्तिकस्य प्रशान्तवाहितारूपा निश्चलतास्थितिस्तदर्थं यत्नोमानसउत्साहः स्वभावचाञ्चल्याद्बहिः प्रवाहशीलं चित्तं सर्वथा निरोत्स्यामीत्येवंविधः सआवर्त्यमानोभ्यासउच्यते सतु दीर्घकालनैरन्तर्यसत्कारसेवितोदृढभूमिः अनिर्वेदेन दीर्घकालसेवितोविच्छेदाभावेन निरन्तरासेवितः सत्कारेण श्रद्धातिशयेन वा सेवितः सोभ्यासोदृढभूमिर्विषयसुखवासनया चालयितुमशक्योभवति अदीर्घकालत्वे दीर्घकालत्वेपि विच्छिद्य विच्छिद्य सेवने श्रद्धातिशयाभावे च लयविक्षेपकषायसुखास्वादानामपरिहारे व्युत्थानसंस्कारप्राबल्याददृढभूमिरभ्यासः फलाय न स्यादिति वयमुपात्तं वैराग्यं तु द्विविधं परं अपरं च यतमानसंज्ञाव्यतिरेकसंज्ञैकेन्द्रियसंज्ञावशीकारसंज्ञाभेदैरपरं चतुर्धा तत्र पूर्वभूमिजयेनोत्तरभूमिसंपादनविवक्षया चतुर्थमेवासूत्रयत् दृष्टानुश्रविकविषयवितृष्णस्य वशीकारसंज्ञावैराग्यमिति स्त्रियोन्नपानमैश्वर्यमित्यादयोदृष्टाविषयाः स्वर्गोविदेहता प्रकृतिलयइत्यादयोवैदिकत्वेनानुश्रविकाविषयास्तेषूभयविधेष्वपि सत्यामेव तृष्णायां विवेकतारतम्येन यतमानादित्रयं भवति अत्र जगति किं सारं किमसारमिति गुरुशास्त्राभ्यां ज्ञास्यामीत्युद्योगोयतमानं स्वचित्ते पूर्वविद्यमानदोषाणां मध्येऽभ्यस्यमानविवेकेनैतेपक्काः एतेऽवशिष्टाइति चिकित्सकवद्विवेचनं व्यतिरेकः दृष्टानुश्रविकाविषयप्रवृत्तेर्दुःखात्मत्वबोधेन बहिरिन्द्रियप्रवृत्तिमजनयन्त्या अपि तृष्णायाः औत्सुक्यमात्रेण मनस्यवस्थानमेकेन्द्रियं मनस्यपि तृष्णाशून्यत्वेन सर्वथा वैतृष्ण्यं तृष्णाविरोधिनी चित्तवृत्तिर्ज्ञानप्रसादरूपा वशीकारसंज्ञा वैराग्यं संप्रज्ञातस्य समाधेरन्तरङ्गं साधनमसंप्रज्ञातस्य तु बहिरङ्गं तस्य त्वन्तरङ्गसाधनं परमेव वैराग्यं तच्चासूत्रयत् 'तत्परं पुरुषख्यातेर्गुणवैतृष्ण्यमिति' संप्रज्ञातसमाधिपाटवेन गुणत्रयात्मकात्प्रधानाद्विविक्तस्य पुरुषस्य ख्यातिः साक्षात्कारउत्पद्यते ततश्चाशेषगुणत्रयव्यवहारेषु वैतृष्ण्यं यद्भवति तत्परं श्रेष्ठं फलभूतं वैराग्यं तत्परिपाकनिमित्ताच्च चित्तोपशमपरिपाकादविलम्बेन कैवल्यमिति ॥ ३८ ॥ यत्तु

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्वमत्रोचः प्रारब्धभोगेन कर्मणा तत्त्वज्ञानादपि प्रबलेन स्वफलदानाय मनसोवृत्तिषूत्पाद्यमानासु कथं तासां निरोधः कर्तुं श-
क्यइति तत्रोच्यते उत्पन्नेपि तत्त्वसाक्षात्कारे वेदान्तव्याख्यानादिव्यासङ्गादालस्यादिदोषाद्वाऽभ्यासवैराग्याभ्यां न संयतोनिरुद्ध-
आत्मान्तःकरणं येन तेनासंयतात्मना तत्त्वसाक्षात्कारवतापि योगोमनोवृत्तिनिरोधः दुष्प्रापः दुःखेनापि प्राप्तुं न शक्यते प्रारब्ध-
कर्मकृताच्चित्तचाञ्चल्यादिति चेत्त्वं वदसि तत्र मे मतिः मम संमतिस्तथैवेत्यर्थः केन तर्हि प्राप्यते उच्यते वश्यात्मना तु
वैराग्यपरिपाकेन वासनाक्षये सति वश्यः स्वाधीनोविषयपारवश्यशून्यआत्मान्तःकरणं यस्य तेन तु शब्दोऽसंयतात्मनोवैलक्षण्यद्योतना-
र्थोऽवधारणार्थोवा एतादृशेनापि यतता यतमानेन वैराग्येण विषयस्रोतःखिलीकरणेप्यात्मस्रोतउद्घाटनार्थमभ्यासं प्रागुक्तं कुर्वता
योगः सर्वचित्तवृत्तिनिरोधः शक्योवाप्तुं चित्तचाञ्चल्यनिमित्तानि प्रारब्धकर्माण्यप्यभिभूय प्राप्तुं शक्यः कथमतिबलवतामारब्धभो-
गानां कर्मणामभिभवः उच्यते उपायतः उपायात् उपायः पुरुषकारस्तस्य लौकिकस्य वैदिकस्य वा प्रारब्धकर्मापेक्षया

**असंयतात्मना योगोदुष्प्रापइति मे मतिः ॥ वश्यात्मना तु यतता शक्योवाऽप्तुमुपा-
यतः ॥ ३६ ॥**

प्राबल्यात् अन्यथा लौकिकानां कृष्यादिप्रयत्नस्य वैदिकानां ज्योतिष्टोमादिप्रयत्नस्य च वैयर्थ्यापत्तेः सर्वत्र प्रारब्धकर्म सदसत्त्व-
विकल्पग्रासात्प्रारब्धकर्मसत्त्वे ततएव फलप्राप्तेः किं पौरुषेण प्रयत्नेन तदसत्त्वे तु सर्वथा फलाऽसंभवात्किं तेनेति अथ क-
र्मणः स्वयमदृष्टरूपस्य दृष्टसाधनसम्पत्तिव्यतिरेकेण फलजननासमर्थत्वादपेक्षितः कृष्यादौ पुरुषप्रयत्नइति चेत् योगा-
भ्यासेपि समं समाधानं तत्साध्यायाः जीवन्मुक्तेरपि सुखातिशयरूपत्वेन प्रारब्धकर्मफलान्तर्भावात् अथवा यथा प्रारब्ध-
कर्मफलं तत्त्वज्ञानात्प्रबलमिति कल्प्यते (कथ्यते) दृष्टत्वात् तथा तस्मादपि कर्मणोयोगाभ्यासः प्रबलोस्तु शास्त्रीयस्य प्रयत्नस्य सर्वत्र
ततः प्राबल्यदर्शनात् तथा चाह भगवान् वसिष्ठः ‘सर्वमेवेह हि सदा संसारे रघुनन्दन सम्यक्प्रयुक्तात्सर्वेण पौरुषात्समवाप्यते
उच्छास्त्रं शास्त्रितं चेति पौरुषं द्विविधं स्मृतं तत्रोच्छास्त्रमनर्थाय परमार्थाय शास्त्रितं’ शास्त्रप्रतिषिद्धं अनर्थाय नरकाय शास्त्रितं
शास्त्रविहितं अन्तःकरणशुद्धिद्वारा परमार्थाय चतुर्ष्वर्थेषु परमाय मोक्षाय शुभाशुभाभ्यां मार्गाभ्यां वहन्ती वासना सरित् पौ-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

रुषेण प्रयत्नेन योजनीया शुभे पथि अशुभेषु समाविष्टं शुभेष्वेवाऽवतारय स्वमनः पुरुषार्थेन बलेन बलिनां वर द्रागभ्यासवशा-
द्याति यदा ते वासनोदयं तदाऽभ्यासस्य साफल्यं विद्धि त्वमरिमर्दन' वासना शुभेतिशेषः 'सन्दिग्धायामपि भृशं शुभामेव समाहर
शुभायां वासनावृद्धौ तात दोषेन कश्चन अव्युत्पन्नमनायावदज्ञातज्ञानमत्पदः गुरुशास्त्रप्रमाणैस्त्वं निर्णीतं तावदाचर ततः पक्व
कषायेण नूनं विज्ञातवस्तुना शुभोप्यसौ त्वया त्याज्योवासनौघोनिराधिनेति' तस्मात्साक्षिगतस्य संसारस्याविवेकनिबन्धनस्य विवे-
कसाक्षात्कारादपनयेपि प्रारब्धकर्मपर्यवस्थापितस्य चित्तस्य स्वाभाविकीनामपि चित्तवृत्तीनां योगाभ्यासप्रयत्नेनापनये सति जीवन्मु-
क्तः परमोयोगी चित्तवृत्तिनिरोधाभावे तु तत्त्वज्ञानवानप्यपरमोयोगीति सिद्धं अवशिष्टं जीवन्मुक्तिविवेके सविस्तरमनुसन्धेयम् ॥ ३६ ॥
एवं प्राक्तनेनग्रन्थेनोत्पन्नतत्त्वज्ञानोऽनुत्पन्नजीवन्मुक्तिरपरमोयोगी मतः उत्पन्नतत्त्वज्ञाने उत्पन्नजीवन्मुक्तिस्तु परमोयोगी मतइत्युक्तं
तयोरुभयोरपि ज्ञानादज्ञाननाशेपि यावत्प्रारब्धभोगं कर्म देहेन्द्रियसङ्घातावस्थानात्प्रारब्धभोगकर्मापाये च वर्तमानदेहेन्द्रियसंघातापाया-

॥ अर्जुनउवाच ॥ अयतिः श्रद्धयोपेतोयोगाच्चलितमानसः ॥ अप्राप्य योगसंसिद्धिं कां गतिं कृष्ण गच्छति ॥ ३७ ॥

त्पुनरुत्पादकाभावाद्विदेहकैवल्यं प्रति कापि नास्त्याशङ्का यस्तु प्राकृतकर्मभिर्लब्धविविदिषापर्यन्तचित्तशुद्धिः कृतकरत्वात्सर्वाणि कर्माणि
परित्यज्य प्राप्तपरमहंसपरिव्राजकभावः परमहंसपरिव्राजकमात्मसाक्षात्कारेण जीवन्मुक्तं परप्रबोधनदक्षं गुरुमुपसृत्य ततोवेदान्तमहा-
वाक्योपदेशं प्राप्य तत्रासंभावनाविपरीतभावनाख्यप्रतिबन्धनिरासाय 'अथातोब्रह्मजिज्ञासेत्याद्यनावृत्तिः शब्दादित्यन्तया' चतुर्लक्षण-
मीमांसया श्रवणमनननिदिध्यासनानि गुरुप्रसादात्कर्तुमारभते सश्रद्दधानोपि सन्नायुषोल्पत्वेनाल्पप्रयत्नत्वादलब्धज्ञानपरिपाकः श्रवण-
मनननिदिध्यासनेषु क्रियमाणेष्वेव मध्ये व्यापद्यते सज्ञानपरिपाकशून्यत्वेनानष्टाज्ञानोन मुच्यते नाप्युपासनासहितकर्मफलं देवलोक-
मनुभवत्यर्चिरादिमार्गेण नापि केवलकर्मफलं पितृलोकमनुभयति धूमादिमार्गेण कर्मणामुपासनानां च त्यक्तत्वात् अतएतादृशोयोगभ्रष्टः
कीटादिभावेन कष्टां गतिमियादज्ञत्वे सति देवयानपितृयानमार्गासंबन्धित्वात् वर्णाश्रमाचारभ्रष्टवदथवा कष्टां गतिं नेयात् शास्त्रनिन्दित-
कर्मशून्यत्वाद्वामदेववदिति संशयपर्याकुलमनाः यतिर्यत्नशीलः अल्पार्थे नञ् अलवणाय वागूरित्यादिवदयतिरल्पयत्नः श्रद्धया गुरु-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

वेदान्तवाक्येषु विश्वासबुद्धिरूपयोपेतोयुक्तः श्रद्धाच स्वसहचरितानां शमादीनामुपलक्षणं 'शान्तोदान्तउपरतस्तितिक्षुः श्रद्धान्वितोभूत्वा त्मन्येवात्मानं पश्यतीति' श्रुतेः तेन नित्यानित्यवस्तुविवेकइहामुत्रभोगविरागशमदमोपरतितितिक्षाश्रद्धादिसम्पन् मुमुक्षुताचेति साधनचतुष्टयसम्पन्नः गुरुमुपसृत्य वेदान्तवाक्यश्रवणादिकुर्वन्नपि परमायुषोल्पत्वेन मरणकाले चेन्द्रियाणां व्याकुलत्वेन साधनानुष्ठानासंभवात् योगाच्चलितमानसः योगाच्छ्रवणादिपरिपाकलब्धजन्मनस्तत्त्वसाक्षात्काराच्चलितं तत्फलमप्राप्तं मानसं यस्य सः योगानिष्पत्त्यैवाप्राप्य योगसंसिद्धिं तत्त्वज्ञाननिश्चित्तामज्ञानतत्कार्यनिवृत्तिमपुनरावृत्तिसहितामप्राप्यातत्त्वज्ञएव मृतः सन् कां गतिं हे कृष्ण गच्छति सुगतिं दुर्गतिं वा कर्मणां परित्यागाज्ज्ञानस्य चानुत्पत्तेः शास्त्रोक्तमोक्षसाधनानुष्ठायित्वाच्छास्त्रगर्हितकर्मशून्यत्वाच्च ॥ ३७ ॥ एतदेव संशयबीजं विवृणोति काश्चिदिति साभिलाषप्रश्ने हेमहाबाहो महान्तः सर्वेषां भक्तानां सर्वोपद्रवनिवारणसमर्थाः पुरुषार्थचतुष्टयदानसमर्थाश्च चत्वारोबाहवोयस्येति प्रश्ननिमित्तक्रोधाभावस्तदुत्तरदानसहिष्णुत्वं च सूचितं ब्रह्मणः पथि ब्रह्मप्राप्तिमार्गे ज्ञाने विमूढः वि-

कच्चिन्नोभयविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिव नश्यति ॥ अप्रतिष्ठोमहाबाहो विमूढोब्रह्मणः पथि ॥ ३८ ॥

क्षिप्तः अनुत्पन्नब्रह्मात्म्यैक्यसाक्षात्कारइति यावत् अप्रतिष्ठः देवयानपितृयानमार्गगमनहेतुभ्यामुपासनाकर्मभ्यां प्रतिष्ठाभ्यां साधनाभ्यां रहितः सोपासनानां सर्वेषां कर्मणां परित्यागात् एतादृशउभयविभ्रष्टः कर्ममार्गाज्ज्ञानमार्गाच्च विभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिव वायुना छिन्नं विशकलितं पूर्वस्मान्मेघाद्भ्रष्टमुत्तरं मेघमप्राप्तमभ्रं यथा वृष्टययोग्यं सदन्तरालएव नश्यति तथा योगभ्रष्टोपि पूर्वस्मात्कर्ममार्गाद्विच्छिन्नउत्तरं च ज्ञानमार्गमप्राप्तोन्तरालएव नश्यति कर्मफलं ज्ञानफलं च लब्धुमयोग्योन किमितिप्रश्नार्थः एतेन ज्ञानकर्मसमुच्चयोनिराकृतः एतस्मिन्हि पक्षे ज्ञानफलालाभेपि कर्मफललाभसंभवेनोभयविभ्रष्टत्वाऽसंभवात् न च तस्य कर्मसंभवेपि फलकामनात्यागात्तत्फलभ्रंशवचनमवकल्पतइति वाच्यं निष्कामानामपि कर्मणां फलसद्भावस्यापस्तम्बवचनाद्युदाहरणेन बहुशः प्रतिपादितत्वात् तस्मात्सर्वकर्मत्यागिनं प्रत्येवायं प्रश्नः अनर्थप्राप्तिशङ्कायास्तत्रैव संभवात् ॥ ३८ ॥ यथोपदर्शितसंशयापाकरणाय भगवन्तमन्तर्यामिणमर्थयते पार्थः एतत् एतं पूर्वोपदर्शितं मे मम संशयं हेकृष्ण छेत्तुमपनेतुमर्हस्यशेषतः संशयमूलाधर्माद्युच्छेदेन मदन्यः कश्चि-

॥ ८९ ॥

दृषिर्वा देवोवा त्वदीयमिमं संशयमुच्छेत्स्यतीत्याशङ्क्याह त्वदन्यः त्वत् परमेश्वरात्सर्वज्ञाच्छास्त्रकृतः परमगुरोः कारुणिकादन्यः अनीश्वरत्वेनासर्वज्ञः कश्चिदृषिर्वा देवोवाऽस्ययोगभ्रष्टपरलोकगतिविषयस्य संशयस्य छेत्ता सम्यगुत्तरदानेन नाशयिता हि यस्मान्नोपपद्यते न संभवति तस्मात्त्वमेव प्रत्यक्षदर्शी सर्वस्य परमगुरुः संशयमेतं मम छेत्तुमर्हसीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ एवमर्जुनस्य योगिनं प्रति नाशाशङ्कां परिहरन्नुत्तरं उभयत्रिभ्रष्टोयोगी नश्यतीति कोर्थः किमिह लोके शिष्टगर्हणीयोभवति वेदविहितकर्मत्यागात् यथा कश्चिदुच्छृङ्खलः किं वा परत्र निकृष्टां गतिं प्राप्नोति यथोक्तं श्रुत्या 'अथैतयोः पथोर्नकतरेण च न ते कीटाः पतङ्गायदि दन्दशूकमिति' तथा चोक्तं मनुना 'वान्ताश्युल्कामुखः प्रेतोविप्रोधर्मात्स्वकाच्युतइत्यादि' तदुभयमपि नेत्याह हेपार्थ नैवेह नामुत्र विनाशस्तस्य यथाशास्त्रं कृत-

एतन्मे संशयं कृष्ण छेत्तुमर्हस्यशेषतः ॥ त्वदन्यः संशयस्यास्य छेत्ता न ह्युपपद्यते ॥ ३९॥
॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पार्थ नैवेह नामुत्र विनाशस्तस्य विद्यते ॥ न हि कल्याणकृत्कश्चिद्दुर्गतिं तात गच्छति ॥ ४० ॥

सर्वकर्मसंन्यासस्य सर्वतोविरक्तस्य गुरुमुपसृत्य वेदान्तश्रवणादिकुर्वतोन्तराले मृतस्य योगभ्रष्टस्य विद्यते उभयत्रापि तस्य विनाशोनास्तीत्यत्र हेतुमाह हि यस्मात् कल्याणकृत् शास्त्रविहितकारी कश्चिदपि दुर्गतिमिहाकीर्तिं परत्र च कीटादिरूपतां न गच्छति अयं तु सर्वोत्कृष्टएव सन् दुर्गतिं न गच्छतीति किमुवक्तव्यमित्यर्थः तनोत्यात्मानं पुत्ररूपेणेति पिता ततउच्यते स्वार्थिकेणि ततएव तातः राक्षसवायसादिवत् पितैव च पुत्ररूपेण भवतीति पुत्रस्थानीयस्य शिष्यस्य तातेति संबोधनं कृपातिशयसूचनार्थं यदुक्तं योगभ्रष्टः कष्टां गतिं गच्छति अज्ञत्वे सति देवयानपितृयानमार्गान्यतरासंबन्धित्वात् स्वधर्मभ्रष्टवदिति तदयुक्तं एतस्य देवयानमार्गासंबन्धित्वेन हेतोरसिद्धत्वात् पञ्चाग्निविद्यायां यइत्थं विदुर्येचामी अरण्ये श्रद्धां सत्यमुपासते

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तैर्चिरभिसंभवन्तीत्यविशेषेण पञ्चाग्निविदामिवातत्क्रतूनां श्रद्धासत्यव्रतां मुमुक्षूणामपि देवयानमार्गेण ब्रह्मलोकप्राप्तिकथनात् श्रवणादिपरायणस्य च योगभ्रष्टस्य श्रद्धान्वितोभूत्वेत्यनेन श्रद्धायाः प्राप्तत्वात् शान्तोदान्तइत्यनेन चानृतभाषणरूपवाग्व्यापारनिरोधरूपस्य सत्यत्वलब्धत्वात् बहिरिन्द्रियाणामुच्छृङ्खलव्यापारनिरोधोहि दमः योगशास्त्रे चाहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहायमाइतियोगाङ्गत्वेनोक्तत्वात् यदितु सत्यशब्देन ब्रह्मैवोच्यते तदापि न क्षतिः वेदान्तश्रवणादेरपि सत्यब्रह्मचिन्तनरूपत्वात् अतत्क्रतुत्वेपि च पञ्चाग्निविदामिव ब्रह्मलोकप्राप्तिसंभवात् तथाच स्मृतिः 'संन्यासाद्ब्रह्मणः स्थानमिति' तथा प्रासैहिकवेदान्तवाक्यविचारस्यापि कृच्छ्राशीतितुल्यफलत्वं स्मर्यते एवं च संन्यासश्रद्धासत्यब्रह्मविचाराणामन्यतमस्यापि ब्रह्मलोकप्राप्तिसाधनत्वात्समुदितानां तेषां तत्साधनत्वं किंचित्रं अतएव सर्वसुकृतरूपत्वं योगैश्वरितस्य तैत्तिरीयाः आमनन्ति 'तस्य ह वाएवं विदुषोयज्ञस्ये-

प्राप्य पुण्यकृतांल्लोकानुषित्वा शाश्वतीः समाः॥ शुचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टोभिजायते ॥ ४१ ॥

त्यादिना' स्मर्यते च 'स्नातं तेन समस्ततीर्थ सलिले सर्वापि दत्तावनिर्यज्ञानां च कृतं सहस्रमखिलादेवाश्च संपूजिताः संसाराच्च समुद्धृताः स्वपितरस्त्रैलोक्यपूज्यो-यसौ यस्य ब्रह्मविचारणे क्षणमपि स्थैर्यं मनः प्राप्नुयादिति' ॥ ४० ॥ तदेवं योगभ्रष्टस्य शुभकृत्त्वेन लोकद्वयेपि नाशाभावे किं भवतीत्युच्यते योगमार्गप्रवृत्तः सर्वकर्मसंन्यासी वेदान्तश्रवणादि कुर्वन्नन्तराले म्रियमाणः कश्चित्पूर्वोपचितभोगवासनाप्रादुर्भावाद्विषयेभ्यः स्पृहयति कश्चित्तु वैराग्यभावनादार्ढ्यान्न स्पृहयति तयोः प्रथमः प्राप्य पुण्यकृतामश्वमेधयाजिनां लोकानर्चिरादिमार्गेण ब्रह्मलोकान् एकस्मिन्नपि भोगभूमिभेदापेक्षया बहुवचनं तत्र चोषित्वा वासमनुभूय शाश्वतीर्ब्रह्मपरिमाणेनाक्षयाः समाः संवत्सरान् तदन्ते शुचीनां शुद्धानां श्रीमतां विभूतिमतां महाराजचक्रवर्तिनां गेहे कुले भोगवासनाशेषसद्भावादजातशत्रुजनकादिवद्योगभ्रष्टोभिजायते भोगवासनाप्राबल्यात् ब्रह्मलोकान्ते सर्वकर्मसंन्यासायोग्योमहाराजोभवतीत्यर्थः ॥ ४१ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

द्वितीयं प्रतिपक्षान्तरमाह श्रद्धावैराग्यादिकल्याणगुणाधिक्ये तु भोगवासनाविरहात्पुण्यकृतां लोकानप्राप्यैव योगिनामेव दरिद्राणां ब्राह्मणानां न तु श्रीमतां राज्ञां कुले भवति धीमतां ब्रह्मविद्यावतां एतेन योगिनामिति न कर्मिग्रहणं यच्छुचीनां श्रीमतां राज्ञां गृहे योगभ्रष्टजन्म तदपि दुर्लभं अनेकसुकृतसाध्यत्वान्मोक्षपर्यवसायित्वाच्च यत्तु शुचीनां दरिद्राणां ब्राह्मणानां ब्रह्मविद्यावतां कुले जन्म एतद्धि प्रसिद्धं शुकादिवत् दुर्लभतरं दुर्लभं लोके यदीदृशं सर्वप्रमादकारणशून्यं जन्मेति द्वितीयः स्तूयते भोगवासनाशून्यत्वेन सर्वकर्मसंन्यासार्हत्वात् ॥ ४२ ॥ एतादृशजन्मद्वयस्य दुर्लभत्वं कस्मात् यस्मात् तत्र द्विप्रकारेऽपि जन्मनि पूर्वदेहे भवं पौर्वदेहिकं सर्वकर्मसंन्यासगुरूपसदनश्रवणमनननिदिध्यासनानां मध्ये यावत्पर्यन्तमनुष्ठितं तावत्पर्यन्तमेव तं ब्रह्मात्मैक्यविषयया बुद्ध्या संयोगं तत्साधनकलापमिति यावत् लभते प्राप्नोति न केवलं लभतएव किंतु ततस्तल्लाभानन्तरं भूयोधिकं लब्धायाभूमेरग्रिमां भूमिं सम्पादयितुं संसिद्धौ संसिद्धिर्मोक्षस्तन्निमित्तं यतते च प्रयत्नं करोति च यावन्मोक्षं भूमिकाः संपादयतीत्यर्थः हेकुरुनन्दन तत्रापि शुचीनां श्रीमतां कुले योगभ्रष्टजन्म जातमिति पूर्ववासनावशादनायासेनैव ज्ञानलाभोभविष्यतीति सूचयितुं महाप्रभावस्य कुरोः कीर्तनं अयमर्थोभगवद्वसिष्ठवचने व्यक्तः यथा श्रीरामः 'एकामथ द्वितीयां वा तृतीयां भूमिकामुत आरूढस्य मृतस्याथ कीदृशी भगवन् गतिः' पूर्वं हि सप्तभूमयो व्याख्याताः तत्र नित्यानित्यवस्तुविवेकपूर्वकादिहामुत्रार्थभोगवैराग्याच्छमदमश्रद्धातितिक्षा सर्वकर्मसंन्यासादिपुरःसरा मुमुक्षा शुभेच्छाख्या प्रथमा भूमिका साधनचतुष्टयसम्पदिति यावत् ततोगुरुमुपसृत्य वेदान्तवाक्यविचारणात्मिका द्वितीया भूमिका श्रवणमनन-

अथवा योगिनामेव कुले भवति धीमतां ॥ एतद्धि दुर्लभतरं लोके जन्म यदीदृशम् ॥ ४२ ॥ तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदेहिकम् ॥ यतते च ततोभूयः संसिद्धौ कुरुनन्दन ॥ ४३ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सम्पदिति यावत् ततः श्रवणमननपरिनिष्पन्नस्य तत्त्वज्ञानस्य निर्विचिकित्सतारूपा तनुमानसा नाम तृतीया भूमिका निदिध्यासनसम्पदिति यावत् चतुर्थी भूमिकातु तत्त्वसाक्षात्कारएव पञ्चमषष्ठमसप्तमभूमयस्तु जीवन्मुक्तेरवान्तरभेदाइति तृतीये प्राग्व्याख्यातं तत्र चतुर्थी भूमिं प्राप्तस्य मृतस्य जीवन्मुक्त्यभावेऽपि विदेहकैवल्यं प्रति नास्त्येव संशयः तदुत्तरभूमित्रयं प्राप्तस्तु जीवन्नपि मुक्तः किमु विदेहइति नास्त्येव भूमिकाचतुष्टये शङ्का साधनभूतभूमिकात्रयेतु कर्मत्यागाज्ज्ञानालाभाच्च भवति शङ्केति तत्रैव प्रश्नः श्रीवसिष्ठः 'योगभूमिकयोत्क्रान्तजीवितस्य शरीरिणः भूमिकांशानुसारेण क्षीयते पूर्वदुष्कृतं ततः सुरविमानेषु लोकपालपुरेषु च मेरूपवनकुञ्जेषु रमते रमणीसखः ततः सुकृतसंभारे दुष्कृते च पुराकृते भोगक्षयात्परिक्षीणे जायन्ते योगिनोभुवि शुचीनां श्रीमतां गेहे गुप्ते गुणवतां सतां जनित्वा योगमेवैते सेवन्ते योगवासिताः तत्र प्राग्भावनाऽभ्यस्तं योगभूमिक्रमं बुधाः दृष्ट्वा परिपतन्त्युच्चैरुत्तरं भूमिकाक्रममिति' अत्र प्रागुपचितभोगवासनाप्राबल्यादल्पकालाभ्यस्तवैराग्यवासनादौर्बल्येन प्राणोत्क्रान्तिसमये प्रादुर्भूतभोगस्पृहः सर्वकर्मसन्यासी यः सएवोक्तः यस्तु वैराग्यवासनाप्राबल्यात्प्रकृष्टपुण्यप्रकटितपरमेश्वरप्रसादवशेन प्राणोत्क्रान्तिसमयेऽनुद्भूतभोगस्पृहः संन्यासी भोगव्यवधानं विनैव ब्राह्मणानामेव ब्रह्मविदां सर्वप्रमादकारणशून्ये कुले समुत्पन्नस्तस्य प्राक्तनसंस्काराभिव्यक्तेरनायासेनैव संभवान्नास्ति पूर्वस्येव मोक्षं प्रत्याशङ्केति सवसिष्टेनोक्तोभगवता तु परमकारुणिकेनाथवेति पक्षान्तरं कृत्वोक्तएव स्पष्टमन्यत् ॥ ४२ ॥ ननु योब्रह्मविदां ब्राह्मणानां सर्वप्रमादकारणशून्ये कुले समुत्पन्नस्तस्य मध्ये विषयभोगव्यवधानाभावादव्यवहितप्राग्भवीयसंस्कारोद्बोधात्पुनरपि सर्वकर्मसंन्यासपूर्वकः ज्ञानसाधनलाभोभवतु नाम यस्तु श्रीमतां महाराजचक्रवर्तिनां कुले बहुविधविषयभोगव्यवधानेनोत्पन्नस्तस्य विषयभोगवासनाप्राबल्यात्प्रमादकारणसंभवाच्च कथमतिव्यवहितज्ञानसंस्कारोद्बोधः क्षत्रियत्वेन सर्वकर्मसंन्यासानर्हस्य कथं वा ज्ञानसाधनलाभइति तत्रोच्यते अतिचिरव्यवहितजन्मोपचितेनापि तेनैव पूर्वाभ्यासेन प्रागर्जितज्ञानसंस्कारेणावशोपि मोक्षसाधनायाप्रयतमानोपि ह्रियते स्ववशीक्रियते अकस्मादेव भोगवासनाभ्योव्युत्थाप्य मोक्षसाधनोन्मुखः क्रियते ज्ञानवासनायाएवाल्पकालाभ्यस्तायाअपि वस्तुविषयत्वेनावस्तुविषयाभ्योभोगवासनाभ्यः प्राबल्यात्पश्य यथा त्वमेव युद्धे प्रवृत्तोज्ञानायाप्रयतमानोपि पूर्वसंस्कारप्राबल्यादकस्मादेव रणभूमौ ज्ञानोन्मुखोभूरिति अतएव प्रागुक्तं नेहाभिक्रमनाशोस्तीति अनेकजन्मसहस्रव्यवहितोपि ज्ञानसंस्कारः स्वकार्यं करोत्येव सर्वविरोध्युपमर्देनेत्यभिप्रायः सर्वकर्मसंन्यासाभावेपि हि क्षत्रियस्य ज्ञानाधिकारः स्थितएव यथा पाटच्चरेण बहूनां रक्षिणां मध्ये विद्यमानमपि अश्वादिद्रव्यं स्वयमनिच्छदपि

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तान्सर्वानभिभूय स्वसामर्थ्यविशेषादेवापन्ह्रियते पश्चात्तु कदापल्हृतमिति विमर्शोभवति एवं बहूनां ज्ञानप्रतिबन्धकानां मध्ये विद्यमानोपि योगभ्रष्टः स्वयमनिच्छन्नपि ज्ञानसंस्कारेण बलवता स्वसामर्थ्यविशेषादेव सर्वान् प्रतिबन्धकानभिभूयात्मवशीक्रियतइति त्दृत्रः प्रयोगेण सूचितं अतएव संस्कारप्राबल्यात् जिज्ञासुर्ज्ञातुमिच्छुरपि योगस्य मोक्षसाधनज्ञानस्य विषयं ब्रह्मज्ञानं प्रथमभूमिकायां स्थितः संन्यासीति यावत् सोपि तस्यामेव भूमिकायां मृतोन्तराले बहून् विषयान् भुक्त्वा महाराजचक्रवर्तिनां कुले समुत्पन्नोपि योगभ्रष्टः प्रागुपचितज्ञानसंस्कारप्राबल्यात् तस्मिञ्जन्मनि शब्दब्रह्म वेदकर्मप्रतिपादकं अतिवर्तते अतिक्रम्य तिष्ठति कर्माधिकारातिक्रमेण ज्ञानाधिकारी भवतीत्यर्थः एतेनापि ज्ञानकर्मसमुच्चयोनिराकृतइति द्रष्टव्यं समुच्चये हि ज्ञानिनोपि

पूर्वाभ्यासेन तेनैव न्हियते ह्यवशोपि सः ॥ जिज्ञासुरपि योगस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ॥४४॥ प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी संशुद्धकिल्बिषः ॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयाति परां गतिम् ॥ ४५ ॥

कर्मकाण्डातिक्रमाभावात् ॥ ४४ ॥ यदा नैवं प्रथमभूमिकायां मृतोपि अनेकभोगवासनाव्यवहितमपि विविधप्रमादकारणवति महाराजकुलेपि जन्म लब्ध्वापि योगभ्रष्टः पूर्वोपचितज्ञानसंस्कारप्राबल्येन कर्माधिकारमतिक्रम्य ज्ञानाधिकारी भवति तदा किमुवक्तव्यं द्वितीयायां तृतीयायां वा भूमिकायां मृतोविषयभोगान्ते लब्धमहाराजकुलजन्मा यदि वा भोगमकृत्वैव लब्धब्रह्मविद्ब्राह्मणकुलजन्मा योगभ्रष्टः कर्माधिकारातिक्रमेण ज्ञानाधिकारीभूत्वा तत्साधनानि सम्पाद्य तत्फललाभेन संसारबन्धनान्मुच्यतइति तदेतदाह प्रयत्नात्पूर्वकृतादप्यधिकमधिकं यतमानः प्रयत्नातिरेकं कुर्वन् योगी पूर्वोपचितसंस्कारवान् तेनैव योगप्रयत्नपुण्येन संशुद्धकिल्बिषः धौतज्ञान प्रतिबंधकपापमलः अतएव संस्कारोपचयात्पुण्योपचयाच्च अनेकैर्जन्मभिः संसिद्धः संस्कारातिरेकेण पुण्यातिरेकेण च प्राप्तचरमजन्मा ततः साधनपरिपाकाद्याति परां प्रकृष्टां गतिं मुक्तिं नास्त्येवात्र कश्चित्संशयइत्यर्थः ॥ ४५ ॥ इदानीं योगी स्तूयतेऽर्जुनं प्रति श्रद्धाति-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

शयोत्पादनपूर्वकं योगं विधातुं तपस्विभ्यः कृच्छ्रचान्द्रायणादितपःपरायणेभ्योपि अधिकउत्कृष्टोयोगी तत्त्वज्ञानोत्पत्त्यनन्तरं मनोनाशवासनाक्षयकारी 'विद्यया तदारोहन्ति यत्र कामाः परागताः न तत्र दक्षिणायान्ति नाविद्वांसस्तपस्विनइति' श्रुतेः अतएव कर्मिभ्योदक्षिणासहितज्योतिष्टोमादिकर्मानुष्ठायिभ्यश्चाधिकोयोगी कर्मिणां तपस्विनां चाज्ञत्वेन मोक्षानर्हत्वात् ज्ञानिभ्योऽपि परोक्षज्ञानवद्भ्योऽपि अपरोक्षज्ञानवानधिकोमतोयोगी एवमपरोक्षज्ञानवद्भ्योऽपि मनोनाशवासनाक्षयाभावादजीवन्मुक्तेभ्योमनोनाशवासनाक्षयवत्त्वेन जीवन्मुक्तोयोग्यधिकोमतः मम संमतोयस्मादेवं तस्मादधिकाधिकप्रयत्नबलात्त्वं योगभ्रष्टइदानीं तत्त्वज्ञानमनोनाशवासनाक्षयैर्युगपत्सम्पादितैर्योगी जीवन्मुक्तोयः सयोगी परमोमतइति प्रागुक्तः सता-

तपस्विभ्योऽधिकोयोगी ज्ञानिभ्योऽपि मतोऽधिकः ॥ कर्मिभ्यश्चाधिकोयोगी तस्माद्योगी भवार्जुन ॥ ४६ ॥ योगिनामपि सर्वेषां मद्गतेनान्तरात्मना ॥ श्रद्धावान् भजते योमां समेयुक्ततमोमतः ॥ ४७ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे आत्मसंयमयोगोनाम षष्ठोऽध्यायः ६ ॥

दृशोभव साधनपरिपाकात् हे अर्जुनेति शुद्धेति संबोधनार्थः ॥ ४६ ॥ इदानीं सर्वयोगिश्रेष्ठं योगिनं वदन्नध्यायमुपसंहरति योगिनां वसुरुद्रादित्यादिक्षुद्रदेवताभक्तानां सर्वेषामपि मध्ये मयि भगवति वासुदेवे पुण्यपरिपाकविशेषाद्गतेन प्रीतिवशान्निविष्टेन मद्गतेनान्तरात्मनान्तःकरणेन प्राग्भवीयसंस्कारपाटवात्साधुसङ्गाच्च मद्भजनएव श्रद्धावानतिशयेन श्रद्दधानःसन् भजते सेवते सततं चिन्तयति योमां नारायणमीश्वरेश्वरं सगुणं निर्गुणं वा मनुष्योयमीश्वरान्तरसाधारणोयमित्यादिभ्रमं हित्वा सएव मद्भक्तोयोगी युक्ततमः सर्वेभ्यः समाहितचित्तेभ्योयुक्तेभ्यः श्रेष्ठोमे मम परमेश्वरस्य सर्वज्ञस्य मतोनिश्चितः समानेऽपि योगाभ्यासक्लेशे समानेऽपि भजनायासे मद्भक्तिशून्येभ्योमद्भक्तस्यैव श्रेष्ठत्वात्त्वं मद्भक्तः परमोयुक्ततमोनायासेन भवितुं शक्ष्यसीति भावः तदनेनाध्या- ॥ ९२ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

येन कर्मयोगस्य बुद्धिशुद्धिहेतोर्मर्यादां दर्शयता ततश्च कृतसर्वकर्मसंन्यासस्य साङ्गं योगं विवृण्वता मनोनिग्रहोपायं चाऽऽक्षेपनिरासपूर्वकमुपदिशता योगभ्रष्टस्य पुरुषार्थशून्यताशङ्कां च शिथिलयता कर्मकाण्डं त्वंपदार्थनिरूपणं च समापितम् अतःपरं श्रद्धावान् भजते योमामिति सूचितं भक्तियोगं भजनीयं च भगवन्तं वासुदेवं तत्पदार्थं निरूपयितुमथिममध्यायषट्कमारभ्यतइति शिवम् ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीमत्परहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीविश्वेश्वरसरस्वतीयपादशिष्यमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीभगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां अध्यात्मयोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

For Private and Personal Use Only

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥ यद्भक्तिं न विना मुक्तिर्यः सेव्यः सर्वयोगिनां तं वन्दे परमानन्दघनं श्रीनन्दनन्दनं एवं कर्मसंन्यासा-
त्मकसाधनप्रधानेन प्रथमषट्केन ज्ञेयं त्वंपदलक्ष्यं सयोगं व्याख्यायाऽधुना ध्येयब्रह्मप्रतिपादनप्रधानेन मध्यमेन षट्केन तत्पदार्थो व्याख्या-
तव्यः तत्रापि 'योगिनामपि सर्वेषां मद्गतेनान्तरात्मना श्रद्धावान् भजते यो मां स मे युक्ततमो मतः इति' प्रागुक्तस्य भगवद्भजनस्य व्याख्यानाय
सप्तमोऽध्यायः आरभ्यते तत्र कीदृशं भगवतो रूपं भजनीयं कथं वा तद्गतोऽन्तरात्मा स्यादित्येतद्द्वयं प्रष्टव्यमर्जुनेनापृष्टमपि परमकारुणिक-
तया स्वयमेव विवक्षुः श्रीभगवानुवाच मयि परमेश्वरे सकलजगदायतनत्वादिविविधविभूतिभागिनि आसक्तं विषयान्तरपरिहारेण सर्वदा
निविष्टं मनो यस्य तव स त्वं अतएव मदाश्रयो मदेकशरणः राजाश्रयो भार्यायामासक्तमनाश्च राजभृत्यः प्रसिद्धो मुमुक्षुस्तु मदाश्रयो मदासक्तम-
नाश्च त्वं त्वद्विधो वा योगं युञ्जन्मनःसमाधानं षष्ठोक्तप्रकारेण कुर्वन् असंशयं यथा भवत्येवं समग्रं सर्वविभूतिबलशक्त्यैश्वर्यादि

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मय्यासक्तमनाः पार्थ योगं युञ्जन्मदाश्रयः ॥ असंशयं समग्रं मां यथा ज्ञास्यसि तच्छृणु ॥ १ ॥ ज्ञानं तेऽहं सविज्ञानमिदं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ २ ॥

सम्पन्नं मां यथा येन प्रकारेण ज्ञास्यसि तच्छृणूच्यमानं मया ॥ १ ॥ ज्ञास्यसीत्युक्ते परोक्षमेव तज्ज्ञानं स्यादिति शङ्कां व्यावर्तयन्-
स्तौति श्रोतुराभिमुख्याय इदं मद्विषयं स्वतोऽपरोक्षज्ञानं असंभावनादिप्रतिबन्धेन फलमजनयत्परोक्षमित्युपचर्यते असंभावनादिनिरासे तु
विचारपरिपाकान्ते तेनैव प्रमाणेन जनितं ज्ञानं प्रतिबन्धाभावात्फलं जनयदपरोक्षमित्युच्यते विचारपरिपाकनिष्पन्नत्वाच्च तदेव विज्ञानं तेन
विज्ञानेन सहितमिदमपरोक्षमेव ज्ञानं शास्त्रजन्यं ते तुभ्यमहं परमाप्तः वक्ष्याम्यशेषतः साधनफलादिसहितत्वेन निरवशेषं कथयिष्यामि श्रौ-
तीमेकविज्ञानेन सर्वविज्ञानप्रतिज्ञामनुसरन्नाह यत् ज्ञानं नित्यचैतन्यरूपं ज्ञात्वा वेदान्तजन्यमनोवृत्तिविषयीकृत्य इह व्यवहारभूमौ भूयः पुनर-
पि अन्यत्किञ्चिदपि ज्ञातव्यं नावशिष्यते सर्वाधिष्ठानसन्मात्रज्ञानेन कल्पितानां सर्वेषां बाधे सन्मात्रपरिशेषात् तन्मात्रज्ञानेनैव त्वं कृतार्थो
भविष्यसीत्यभिप्रायः ॥ २ ॥ अतिदुर्लभं चैतन्मदनुग्रहमन्तरेण महाफलं ज्ञानं यतः मनुष्याणां शास्त्रीयज्ञानकर्मयोग्यानां सहस्रेषु मध्ये कश्चिदे

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कोऽनेकजन्मकृतसुकृतसमासादितनित्यानित्यवस्तुविवेकः सन् यतति यतते सिद्धये सत्त्वशुद्धिद्वारा ज्ञानोत्पत्तये यततां यतमानानां ज्ञानाय सिद्धानां प्रागर्जितसुकृतानां साधकानामपि मध्ये कश्चिदेकः श्रवणमनननिदिध्यासनपरिपाकान्ते मामीश्वरं वेत्ति साक्षात्करोति तत्त्वतः प्रत्यगभेदेन तत्त्वमसीत्यादिगुरूपदिष्टमहावाक्येभ्यः अनेकेषु मनुष्येष्वात्मज्ञानसाधनानुष्ठायी परमदुर्लभः साधनानुष्ठायिष्वपि मध्ये फलभागी परमदुर्लभइति किं वक्तव्यमस्य ज्ञानस्य माहात्म्यमित्यभिप्रायः ॥ ३ ॥ एवं प्ररोचनेन श्रोतारमभिमुखीकृत्यात्मनः सर्वात्मकत्वेन परिपूर्णत्वमवतारयन्नादावपरां प्रकृतिमुपन्यस्यति साङ्ख्यैर्हि पञ्चतन्मात्राण्यहङ्कारोमहानव्यक्तमित्यष्टौ प्रकृतयः पञ्चमहाभूतानि पञ्चकर्मेन्द्रियाणि पञ्चज्ञानेन्द्रियाणि उभयसाधारणं मनश्चेति षोडशविकाराउच्यन्ते एतान्येव चतुर्विंशतितत्त्वानि तत्र भूमिरापोऽनलोवायुः खमिति पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशाख्यपञ्चमहाभूतसूक्ष्मावस्थारूपाणि गन्धरसरूपस्पर्शशब्दात्मकानि पञ्च-

मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये॥ यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः॥३॥
भूमिरापोऽनलोवायुः खं मनोबुद्धिरेव च ॥ अहङ्कारइतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा ॥ ४ ॥
अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ॥ जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगत् ॥५॥

तन्मात्राणि लक्ष्यन्ते बुद्ध्यहङ्कारशब्दौ तु स्वार्थावेव मनःशब्देन च परिशिष्टमव्यक्तं लक्ष्यते प्रकृतिशब्दसामानाधिकरण्येन स्वार्थहानेरावश्यकत्वात् मनःशब्देन वा स्वकारणमहङ्कारोलक्ष्यते पञ्चतन्मात्रसन्निकर्षात् बुद्धिशब्दस्त्वहङ्कारकारणे महत्तत्त्वे मुख्यवृत्तिरेव अहङ्कारशब्देन च सर्ववासनावासितमविद्यात्मकमव्यक्तं लक्ष्यते प्रवर्तकत्वाद्यसाधारणधर्मयोगाच्च इति उक्तप्रकारेण इयमपरोक्षा साक्षिभास्यत्वात् प्रकृतिर्मायाख्या पारमेश्वरी शक्तिरनिर्वचनीयस्वभावात्त्रिगुणात्मिका अष्टधा भिन्ना अष्टभिः प्रकारैर्भेदमागता सर्वोपि जडवर्गोत्रैवान्तर्भवतीत्यर्थः स्वसिद्धान्ते च ईक्षणसङ्कल्पात्मकौ मायापरिणामावेव बुद्ध्यहङ्कारौ पञ्चतन्मात्राणि चापञ्चीकृतपञ्चमहाभूतानीत्यसकृदवोचाम ॥ ४ ॥ एवं क्षेत्रलक्षणायाः प्रकृतेरपरत्वं वदन् क्षेत्रज्ञलक्षणां परां प्रकृतिमाह या प्रागष्टधोक्ता प्रकृतिः सर्वा चेतनवर्गरूपा सेयमपरा निकृष्टा जडत्वात्परार्थत्वात्संसारबन्धरूपत्वाच्च

For Private and Personal Use Only

इतस्त्वचेतनवर्गरूपायाः क्षेत्रलक्षणायाः प्रकृतेरन्यां विलक्षणां तु शब्दाद्यथाकथंचिदप्यभिज्ञयोग्यां जीवभूतां चेतनात्मिकां क्षेत्रज्ञलक्षणां मे ममात्मभूतां विशुद्धां परां प्रकृष्टां प्रकृतिं विद्धि हे महाबाहो यया क्षेत्रज्ञलक्षणया जीवभूतयाऽन्तरनुप्रविष्टया प्रकृत्या इदं जगदचेतनजातं धार्यते स्वतोविशीर्य उत्तभ्यते 'अनेन जीवेनात्मनाऽनुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणीति' श्रुतेः न हि जीवरहितं धारयितुं शक्यमित्यभिप्रायः ॥ ५ ॥ उक्तप्रकृतिद्वये कार्यलिङ्गकमनुमानं प्रमाणयन् स्वस्य तद्द्वारा जगत्सृष्ट्यादिकारणत्वं दर्शयति एते अपरत्वेन परत्वेन च प्रागुक्ते क्षेत्रक्षेत्रज्ञलक्षणे प्रकृती योनिर्येषां तान्येतद्योनीनि भूतानि भवनधर्मकाणि सर्वाणि चेतनाऽचेतनात्मकानि जनिमन्ति निखिलानीत्येवमुपधारय जानीहि कार्याणां चिदचिद्ग्रन्थिरूपत्वात्तत्कारणमपि चिदचिद्ग्रन्थिरूपमनुमन्तुमित्यर्थः एवं क्षेत्रक्षेत्रज्ञलक्षणे ममोपाधिभूते यतः प्रकृती जगतस्तद्द्वाराऽहं सर्वज्ञः सर्वेश्वरोऽनन्तशक्तिमायोपाधिः कृत्स्नस्य चराचरात्मकस्य जगतः सर्वस्य

एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय॥ अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ॥६॥
मत्तः परतरं नान्यत् किञ्चिदस्ति धनञ्जय ॥ मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव ॥ ७ ॥

कार्यवर्गस्य प्रभवउत्पत्तिकारणं प्रलयस्तथा विनाशकारणं स्वाप्निकस्येव प्रपञ्चस्य मायिकस्य मायाश्रयत्वविषयत्वाभ्यां मायाव्यहमेवोपादानं द्रष्टा चेत्यर्थः ॥ ६ ॥ यस्मादहमेव मायया सर्वस्य जगतोजन्मस्थितिभङ्गहेतुस्तस्मात्परमार्थतः निखिलदृश्याकारपरिणतमायाधिष्ठानात्सर्वभासकान्मत्तः सद्रूपेण स्फुरणरूपेण च सर्वानुस्यूतात्स्वप्रकाशपरमानन्दचैतन्यघनात्परमार्थ सन्मात्रात्स्वप्नदृशइव स्वाप्निकं मायाविनइव मायिकं शुक्तिशकलावच्छिन्नचैतन्यादिवदज्ञानकल्पितं रजतं परतरं परमार्थ सत्यमन्यत्किञ्चिदपि नास्ति हे धनञ्जय मयि कल्पितं परमार्थतोन मत्तोभिद्यतइत्यर्थः 'तदनन्यत्वमारम्भणशब्दादिभ्यइति' न्यायात् व्यवहारदृष्ट्या तु मयि सद्रूपे स्फुरणरूपे च सर्वमिदं जडजातं प्रोतं ग्रथितं मत्सत्तया सदिव मत्स्फुरणेन च स्फुरदिव व्यवहाराय मायामयाय कल्पते सर्वस्य चैतन्यग्रथितत्वमात्रे दृष्टान्तः सूत्रे मणिगणाइवेति अथवा सूत्रे तैजसात्मनि हिरण्यगर्भे स्वप्नदृशि

स्वमप्रोतामणिगणाइवेति सर्वांशे दृष्टान्तोव्याख्येयः अन्ये तु परमतः सेतून्मानसंबन्धभेदव्यपदेशेभ्यइति सूत्रोक्तस्य पूर्वपक्षस्योत्तरत्वेन श्लोकमिमं व्याचक्षते मत्तः सर्वज्ञात्सर्वशक्तेः सर्वकारणात्परतरं प्रशस्यतरं सर्वस्य जगतः सृष्टिसंहारयोः स्वतन्त्रं कारणमन्यन्नास्ति हे धनञ्जय यस्मादेवं तस्मान्मयि सर्वकारणे सर्वमिदं कार्यजातं प्रोतं ग्रथितं नान्यत्र सूत्रे मणिगणाइवेति दृष्टान्तस्तु ग्रथितत्वमात्रे नतु कारणत्वे कनके कुण्डलादिवदिति तु योग्योदृष्टान्तः ॥ ७ ॥ अबादीनां रसादिषु प्रोतत्वप्रतीतेः कथं त्वयि सर्वमिदं प्रोतमिति च न शङ्क्यं रसादिरूपेण ममैव स्थितत्वादित्याह पञ्चभिः रसः पुण्योमधुरस्तन्मात्ररूपः सर्वासामपां सारः कारणभूतोयोऽप्सु सर्वास्वनुगतः सोऽहं हेकौन्तेय तद्रूपे मयि सर्वाआपः प्रोताइत्यर्थः एवं सर्वेषु पर्यायेषु व्याख्यातव्यं इयं विभूतिराध्यानायोपदिश्यतइति नातीवाभिनिवेष्टव्यं तथा प्रभा प्रकाशः शशिसूर्ययोरहमस्मि प्रकाशसामान्यरूपे मयि शशिसूर्यौ प्रो-

रसोऽहमप्सु कौन्तेय प्रभास्मि शशिसूर्ययोः ॥ प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः खे पौरुषं नृषु ॥८॥ पुण्योगन्धः पृथिव्यांच तेजश्चास्मि विभावसौ ॥ जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु ॥ ९ ॥

ताविल्यर्थः तथा प्रणवओङ्कारः सर्ववेदेष्वनुस्यूतोऽहं तद्यथा शङ्कुना 'सर्वाणि पर्णानि संतृण्णान्येवमोङ्कारेण सर्वावागिति श्रुतेः' संतृण्णानि ग्रथितानि सर्वावाक् सर्वोवेदइत्यर्थः शब्दः पुण्यस्तन्मात्ररूपः खे आकाशेऽनुस्यूतोऽहं पौरुषं पुरुषत्वसामान्यं नृषु पुरुषेषु यदनुस्यूतं तदहं सामान्यरूपे मयि सर्वे विशेषाः प्रोताः भौतिर्दुन्दुभ्यादिदृष्टान्तैरिति सर्वत्र द्रष्टव्यम् ॥ ८ ॥ पुण्यः सुरभिरविकृतोगन्धः सर्वपृथिवीसामान्यरूपस्तन्मात्राख्यः पृथिव्यामनुस्यूतोऽहं चकारोरसादीनामपि पुण्यत्वसमुच्चयार्थः शब्दस्पर्शरूपरसगन्धानां हि स्वभावतएव पुण्यत्वमविकृतत्वं प्राणिनामधर्मविशेषात्तु तेषामपुण्यत्वं नतु स्वभावतइति द्रष्टव्यं तथा विभावसावग्नौ यत्तेजः सर्वदहनप्रकाशनसामर्थ्यरूपमुष्णस्पर्शसहितं सितभास्वरं पुण्यं तदहमस्मि चकाराद्योवायौ पुण्यः उष्णस्पर्शातुराणामाप्यायकः शीतस्पर्शः सोऽप्यहमिति द्रष्टव्यं सर्वभूतेषु सर्वेषु प्राणिषु जीवनं प्राणधारणमायुरहमस्मि तद्रूपे मयि सर्वे प्राणिनः प्रोताइत्यर्थः तपस्विषु नित्यं तपो-

मुक्तेषु वानप्रस्थादिषु यत्तपः शीतोष्णक्षुत्पिपासादिद्वन्द्वसहनसामर्थ्यरूपं तदहमस्मि तद्रूपे मयि तपस्विनः प्रोताः विशेषणाभावे वि-शिष्टाभावात् तपश्चेति चकारेण चित्तैकाग्र्यमान्तरं जिह्वोपस्थादिनिग्रहलक्षणं बाह्यं च सर्वं तपः समुच्चीयते ॥ ९ ॥ सर्वाणि भूतानि स्वस्वबीजेषु प्रोतानि नतु त्वयीति चेन्नेत्याह यत्सर्वभूतानां स्थावरजङ्गमानामेकं बीजं कारणं सनातनं नित्यं बीजान्तरानपेक्षं नतु प्रतिव्यक्तिभिन्नमनित्यं वा तदव्याकृताख्यं सर्वबीजं मामेव विद्धि नतु मद्भिन्नं हेपार्थ अतोयुक्तमेकस्मिन्नेव मयि सर्वबीजे प्रोतत्वं सर्वेषामित्यर्थः किञ्च बुद्धिस्तत्त्वातत्त्वविवेकसामर्थ्यं तादृशबुद्धिमतामहमस्मि बुद्धिरूपे मयि बुद्धिमन्तः प्रोताः विशेषणाभावे विशिष्टा-भावस्योक्तत्वात् तथा तेजःप्रागल्भ्यं पराभिभवसामर्थ्यं परैश्चानभिभाव्यत्वं तेजस्विनां तथाविधप्रागल्भ्ययुक्तानां यत्तदहमस्मि तेजोरूपे मयि तेजस्विनः प्रोताइत्यर्थः ॥ १० ॥ अप्राप्तोविषयः प्राप्तिकारणाभावेपि प्राप्यतामित्याकारश्चित्तवृत्तिविशेषः कामः

बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि तेजस्तेजस्विनाम-हम् ॥ १० ॥ बलं बलवतामस्मि कामरागविवर्जितम् ॥ धर्माविरुद्धोभूतेषु कामोस्मि भरतर्षभ ॥ ११ ॥

प्राप्तोविषयः क्षयकारणे सत्यपि न क्षीयतामित्येवमाकारश्चित्तवृत्तिविशेषोरञ्जनात्मा रागस्ताभ्यां विशेषेण वर्जितं स-र्वथा तदकारणं रजस्तमोविरहितं यत्स्वधर्मानुष्ठानाय देहेन्द्रियादिधारणसामर्थ्यं सात्त्विकं बलं बलवतां तादृश-सात्त्विकबलयुक्तानां संसारपराङ्मुखानां तदहमस्मि तद्रूपे मयि बलवन्तः प्रोताइत्यर्थः चशब्दस्तु श-ब्दार्थे भिन्नक्रमः कामरागविवर्जितमेव बलं मद्रूपत्वेन ध्येयं नतु संसारिणां कामरागकारणं बलमित्यर्थः क्रोधार्थोवा राग-शब्दोव्याख्येयः धर्मोधर्मशास्त्रं तेनाविरुद्धोऽप्रतिषिद्धोधर्मानुकूलोवा योभूतेषु प्राणिषु कामः शास्त्रानुमतजायापुत्रवित्तादिविषयोभिलाषः सोहमस्मि हेभरतर्षभ शास्त्राऽविरुद्धकामभूते मयि तथाविधकामयुक्तानां भूतानां प्रोतत्वमित्यर्थः ॥११॥ किमेवं परिगणनेन ये चान्येपि भावाश्चित्तपरिणामाः सात्त्विकाः शमदमादयः येच राजसाहर्षदर्पादयः ये च तामसाः शोकमोहादयः प्राणिनामविद्याकर्मादिवशाज्जा-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यन्ते तान्मत्तएव जायमानान् इति अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवइत्याद्युक्तप्रकारेण विद्धि समस्तानेव अथवा सात्त्विकाराजसास्तामसाश्च भावाः सर्वेपि जडवर्गाख्याख्येयाः विशेषहेत्वभावात् एवकारश्च समस्ताऽवधारणार्थः एवमपि न त्वहं तेषु मत्तोजातत्वेपि तद्वशस्तद्वि-काररूषितोरज्जुखण्डइव कल्पितसर्पविकाररूषितोऽहं न भवामि संसारीव ते तु भावामयि रज्ज्वामिव सर्पादयः कल्पितामदधीनसत्ता-स्फूर्तिकाः मदधीनाइत्यर्थः ॥ १२ ॥ तव परमेश्वरस्य स्वातन्त्र्ये नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावत्वे च सति कुतोजगतस्त्वदात्मकस्य संसा-रित्वं एवंविधमत्स्वरूपापरिज्ञानादितिचेत् तदेव कुतइत्यत‌आह एभिः प्रागुक्तैस्त्रिभिस्त्रिविधैर्गुणमयैः सत्त्वरजस्तमोगुणविकारैर्भावै-सर्वैरपि भवनधर्मभिः सर्वमिदं जगत्प्राणिजातं मोहितं विवेकायोग्यत्वमापादितं सत् एभ्योगुणमयेभ्योभावेभ्यः परं एषां कल्पना-धिष्ठानमत्यन्तविलक्षणमव्ययं सर्वविक्रियाशून्यमप्रपञ्चमानन्दघनमात्मप्रकाशमव्यवहितमपि मां नाभिजानाति ततश्च स्व-

ये चैव सात्त्विकाभावाराजसास्तामसाश्च ये ॥ मत्तएवेति तान्विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि ॥ १२ ॥ त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिः सर्वमिदं जगत् ॥ मोहितं नाभिजानाति मामे-भ्यः परमव्ययम् ॥ १३ ॥

रूपापरिचयात्संसरतीवेत्यहोदौर्भाग्यमविवेकिजनस्येत्यनुक्रोशं दर्शयति भगवान् ॥ १३ ॥ यथोक्तानादिसिद्धमायागुणत्रय-बद्धस्य जगतः स्वातन्त्र्याभावेन तत्परिवर्जनासामर्थ्यान्न कदाचिदपि मायाऽतिक्रमः स्याद्वस्तुविवेकासामर्थ्यहेतोः सदात-नत्वादित्याशङ्क्य भगवदेकशरणतया तत्त्वज्ञानद्वारेण मायाऽतिक्रमः संभवतीत्याह दैवी एकोदेवः सर्वभूतेषु गूढइत्या-दिश्रुतिप्रतिपादिते स्वतोद्योतनवति देवे स्वप्रकाशचैतन्यानन्दे निर्विभागे तदाश्रयतया तद्विषयतया च कल्पिताश्र-यत्वविषयत्वभागिनी निर्विभागचितिरेव केवलेत्युक्तेः एषा साक्षिप्रत्यक्षत्वेनापलापानर्हा हिशब्दाद्भ्रमोपादानत्वादर्थापत्ति-सिद्धाच गुणमयी सत्त्वरजस्तमोगुणत्रयात्मिका त्रिगुणरज्जुरिवातिदृढत्वेन बन्धनहेतुः मम मायाविनः परमेश्वरस्य सर्वजगत्कारणस्य सर्वज्ञस्य सर्वशक्तेः स्वभूता स्वाधीनत्वेन जगत्सृष्ट्यादिनिर्वाहिका माया तत्त्वप्रतिभासप्रतिबन्धेनातत्त्वप्रतिभास- ॥ ९६ ॥

For Private and Personal Use Only

हेतुरावरणविक्षेपशक्तिद्वयवत्यविद्या सर्वप्रपञ्चप्रकृतिः 'मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरमिति' श्रुतेः अत्रेत्थं प्रक्रिया जीवेश्वर-जगद्विभागशून्ये शुद्धे चैतन्येऽध्यस्तानादिरविद्या सत्त्वप्राधान्येन स्वच्छदर्पणइव मुखाभासं चिदाभासमागृण्हाति ततश्च बिम्बस्थानीयः परमेश्वरउपाधिदोषानास्कन्दितः प्रतिबिम्बस्थानीयश्च जीवउपाधिदोषास्कन्दितः ईश्वराच्च जीवभोगायाकाशादिक्रमेण शरीरे-न्द्रियसंघातस्तद्भोग्यश्च कृत्स्नः प्रपञ्चोजायतइति कल्पना भवति बिम्बप्रतिबिम्बमुखानुगतमुखवच्च ईशजीवानुगतं मा-योपाधि चैतन्यं साक्षीति कल्प्यते तेनैव स्वाध्यस्ता माया तत्कार्यं च कृत्स्नं प्रकाश्यते अतः साक्ष्यभिप्रायेण दै-वीति बिम्बेश्वराभिप्रायेण तु ममेति भगवतोक्तं यद्यप्यविद्याप्रतिबिम्बएकएव जीवस्तथाप्यविद्यागतानामन्तः-करणसंस्काराणां भिन्नत्वात्तद्भेदेनान्तःकरणोपाधेस्तस्यात्र भेदव्यपदेशः मामेव ये प्रपद्यन्ते दुष्कृतिनो मूढान प्रपद्यन्ते

दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ॥ मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥ १४ ॥

चतुर्विधाभजन्ते मामित्यादिः श्रुतौ च 'तद्योयोदेवानां प्रत्यबुध्यत सएव तदभवत्तथर्षीणां तथा मनुष्याणामित्यादिः' अन्तःकरणोपाधि भेदापर्यालोचने तु जीवस्वप्रयोजकोपाधेरेकत्वादेकत्वेनैवात्र व्यपदेशः क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्ध्यनादी उभावपि ममैवांशोजीवलोके जीवभूतः सनातनइत्यादिः श्रुतौच 'ब्रह्म वा इदमग्रआसीत्तदाऽऽत्मानमेव वेदाऽहं ब्रह्मास्मीति तस्मा-त्तत्सर्वमभवत् एकोदेवः सर्वभूतेषु गूढः अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य बालाग्रशतभागस्य शतधा कल्पितस्य च भागो-जीवः सविज्ञेयः सचानन्त्याय कल्प्यतइत्यादिः' यद्यपि दर्पणगतश्चैत्रप्रतिबिम्बः स्वं परंच न जानात्यचेतनांशस्यैव तत्र प्रति-बिम्बितत्वात् तथापि चित्प्रतिबिम्बाश्रित्वादेव स्वं परं च जानाति प्रतिबिम्बपक्षे बिम्बचैतन्यएवोपाधिस्थत्वमात्रस्य कल्पितत्वात् भासपक्षे तस्यानिर्वचनीयत्वेपि जडविलक्षणत्वात् सच यावत्स्वबिम्बैक्यमात्मनोन जानाति तावज्जलसूर्यइव जलगतकम्पादिक-मुपाधिगतं विकारसहस्रमनुभवति तदेतदाह दुरत्ययेति बिम्बभूतेश्वरैक्यसाक्षात्कारमन्तरेण अत्येतुं तरितुमशक्येति दुरत्यया अतः

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

एव जीवोन्तःकरणावच्छिन्नत्वात्तत्संबन्धमेवाध्यासद्वारा भासयन् किञ्चिज्ज्ञोभवति ततश्च जानामि करोमि भुञ्जे चेत्यनर्थशतभाजनं
भवति सचेद्विम्बभूतं भगवन्तमनन्तशक्तिं मायानियन्तारं सर्वविदं सर्वफलदातारमनिशमानन्दघनमूर्तिमनेकानवतारान् भक्तानुग्रहाय
विदधन्तमाराधयति परमगुरुमशेषकर्मसमर्पणेन तदा बिम्बसमर्पितस्य प्रतिबिम्बे प्रतिफलनात्सर्वानपि पुरुषार्थानासादयति एतदेवा-
भिप्रेत्य प्रह्लादेनोक्तं 'नैवात्मनः प्रभुरयं निजलाभपूर्णो मानं जनादविदुषः करुणो वृणीते यद्यज्जनो भगवते विदधीत मानं तच्चा-
त्मने प्रतिमुखस्य यथा मुखश्रीरिति' दर्पणप्रतिबिम्बितस्य मुखस्य तिलकादिश्रीरपेक्षिता चेद्विम्बभूते मुखे समर्पणीया सा स्वयमेव
तत्र प्रतिफलति नान्यः कश्चित्तत्प्राप्त्युपायोऽस्ति यथा तथा बिम्बभूतेश्वरे समर्पितमेव तत्प्रतिबिम्बभूतो जीवो लभते नान्यः कश्चित्तस्य
पुरुषार्थलाभेस्त्युपाय इति दृष्टान्तार्थः तस्य यदा भगवन्तमनन्तमनवरतमाराधयतोन्तःकरणं ज्ञानप्रतिबन्धकपापेन रहितं ज्ञानानुकूल
पुण्येन चोपचितं भवति तदाऽतिनिर्मले मुकुरमण्डल इव मुखमतिस्वच्छेन्तःकरणे सर्वकर्मत्यागशमदमादिपूर्वकगुरूपसदनवेदान्त
वाक्यश्रवणमनननिदिध्यासनैः संस्कृते तत्त्वमसीति गुरूपदिष्टवेदान्तवाक्यकरणिकाऽहं ब्रह्मास्मीत्यनात्माकारशून्या निरुपाधिचैतन्या-
कारा साक्षात्कारात्मिका वृत्तिरुदेति तस्यां च प्रतिफलितं चैतन्यं सद्य एव स्वविषयाश्रयामविद्यामुन्मूलयति दीप इव तमः ततस्त-
स्या नाशात्तया वृत्त्या सहाखिलस्य कार्यप्रपञ्चस्य नाशः उपादाननाशादुपादेयनाशस्य सर्वतन्त्रसिद्धान्तसिद्धत्वात् तदेतदाह
भगवान् मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति त इति 'आत्मेत्येवोपासीत तदात्मानमेवावेत् तमेव धीरो विज्ञाय तमेव विदित्वाऽतिमृत्यु-
मेतीत्यादिश्रुतिभिश्चेहापि मामेवेत्येवकारोप्यनुपरक्तप्रतिपत्त्यर्थः मामेव सर्वोपाधिविरहितं चिदानन्दसदात्मानमखण्डं ये प्रपद्यन्ते वे-
दान्तवाक्यजन्यया निर्विकल्पकसाक्षात्काररूपया निर्वचनानर्हशुद्धचिदाकारत्वधर्मविशिष्टया सर्वसुकृतफलभूतया निदिध्यासन-
परिपाकजप्रसूतया चेतोवृत्त्या सर्वाज्ञानतत्कार्यविरोधिन्या विषयीकुर्वन्ति ते ये केचित् एतां दुरतिक्रमणीयामपि मायामखिलानर्थजन्म-
भुवमनायासेनैव तरन्ति अतिक्रामन्ति 'तस्य ह न देवाश्च नाभूत्या ईशत आत्मा ह्येषां स भवतीति' श्रुतेः सर्वोपाधिनिवृत्त्या सच्चिदानन्दघ-
नरूपेणैव तिष्ठन्तीत्यर्थः बहुवचनप्रयोगो देहेन्द्रियादिसंघातभेदनिबन्धनात्मभेदभ्रान्त्यनुवादार्थः प्रपद्यन्तीति वक्तव्ये प्रपद्यन्त इत्युक्तेः ये
मदेकशरणाः सन्तो मामेव भगवन्तं वासुदेवमीदृशमनन्तसौन्दर्यसारसर्वस्वमखिलकलाकलापनिलयमभिनवपद्मशोभाधिकचरणकमलयुगु-
लमनवरतवेणुवादननिरतवृन्दावनक्रीडासक्तमानसहेलोद्धृतगोवर्धनाख्यमहीधरं गोपालं निषूदितशिशुपालकंसादिदुष्टसंघमभिनवजलद-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

शोभासर्वस्वहरणचरणपरमानंदघननयमूर्तिमतिवैरिक्चप्रपञ्चमत्वरतमनुचिन्तयन्तोदिवसानतिवाहयन्ति ते मत्प्रेममहानन्दसमुद्रमग्नमनस्तया समस्तमायागुणविकारैर्नाभिभूयन्ते किन्तु मद्विलासविनोदकुशलाएते मदुन्मूलनसमर्था इति शङ्कमानेव माया तेभ्योपसरति वारविलासिनीव क्रोधनेभ्यस्तपोधनेभ्यस्तस्मान्मायातरणार्थी मामीदृशमेव सन्ततमनुचिन्तयेदित्यभिप्रायो भगवतः श्रुतयः स्मृतयश्चात्रार्थे प्रमाणीकर्तव्याः ॥ १४ ॥ यद्येवं तर्हि किमिति निखिलानर्थमूलमायोन्मूलनाय भगवन्तं भगवन्तमेव सर्वे न प्रतिपद्यन्ते चिरसञ्चितदुरितप्रतिबन्धादित्याह भगवान् दुष्कृतिनः दुष्कृतेन पापेन सह नित्ययोगिनः अतएव नरेषु मध्येऽधमाइह साधुभिर्गर्हणीयाः परत्र चानर्थसहस्रभाजः कुतो दुष्कृतमनर्थहेतुमेव सदा कुर्वन्ति यतोमूढाः इदमर्थसाधनमिदमनर्थसाधनमिति विवेकशून्याः सति प्रमाणे कुतोन विविञ्चन्ति यतोमाययाऽपहृतज्ञानाः शरीरेन्द्रियसंघाततादात्म्य-

न मां दुष्कृतिनोमूढाः प्रपद्यन्ते नराधमाः ॥ माययाऽपहृतज्ञानाआसुरं भावमाश्रिताः ॥ १५ ॥

भ्रान्तिरूपेण परिणतया मायया पूर्वोक्तयाऽपहृतं प्रतिबद्धं ज्ञानं विवेकसामर्थ्यं येषां ते तथा अतएव ते दम्भोदर्पोऽभिमानश्च क्रोधः पारुष्यमेव चेत्यादिनाग्रे वक्ष्यमाणमासुरं भावं हिंसानृतादिस्वभावमाश्रितामत्प्रतिपत्त्ययोग्याः सन्तोन मां सर्वेश्वरं प्रपद्यन्ते न भजन्ते अहोदौर्भाग्यं तेषामित्यभिप्रायः ॥ १५ ॥ ये त्वासुरभावरहिताः पुण्यकर्माणोविवेकिनस्ते पुण्यकर्मतारतम्येन चतुर्विधाः सन्तोमां भजन्ते क्रमेण च कामनाराहित्येन मत्प्रसादान्मायां तरन्तीत्याह ये सुकृतिनः पूर्वजन्मकृतपुण्यसञ्चयाः जनाः सफलजन्मानस्तएव नान्ये ते मां भजन्ते सेवन्ते हे अर्जुन ते च त्रयः सकामाएकोऽकामइत्येवं चतुर्विधाः आर्त्तः आर्त्या शत्रुव्याध्याद्यापदा ग्रस्तस्तन्निवृत्तिमिच्छन् यथा मखभङ्गेन कुपितइन्द्रे वर्षति व्रजवासी जनः यथा वा जरासन्धकारागारवर्ती राजनिचयः द्यूतसभायां वस्त्रापकर्षणे द्रौपदीच ग्राहग्रस्तोगजेन्द्रश्च जिज्ञासुरात्मज्ञानार्थी मुमुक्षुः यथा मुचुकुन्दः यथा वा मैथिलोजनकः श्रुतदेवश्च निवृत्ते मौसले यथा चोद्धवः अ-

For Private and Personal Use Only

र्थार्थी इह वा परत्र वा यद्भोगोपकरणं तल्लिप्सुः तत्रेह यथा सुग्रीवोबिभीषणश्च यथा चोपमन्युः परत्र यथा ध्रुवः एते त्रयोपि भगवद्भजनेन मायां तरन्ति तत्र जिज्ञासुर्ज्ञानोत्पत्त्या साक्षादेव मायां तरति आर्त्तोऽर्थार्थीच जिज्ञासुत्वं प्राप्नोति विशेषः आर्त्तस्यार्थार्थिनश्च जिज्ञासुत्वसंभवाज्जिज्ञासोश्चार्त्तत्वज्ञानोपकरणार्थार्थित्वसंभवादुभयोर्मध्ये जिज्ञासुरुद्दिष्टः तदेते त्रयः सकामाव्याख्याताः निष्कामश्चतुर्थइदानीमुच्यते ज्ञानी च ज्ञानं भगवत्तत्त्वसाक्षात्कारस्तेन नित्ययुक्तोज्ञानी तीर्णमायोनिवृत्तसर्वकामः चकारोयस्य कस्यापि निष्कामप्रेमभक्तस्य ज्ञानिन्यन्तर्भावार्थः हेभरतर्षभ त्वमपि जिज्ञासुर्वा ज्ञानीवेति कतमोऽहं भक्तइति माशङ्किष्ठाइत्यर्थः तत्र निष्कामभक्तोज्ञानी यथा सनकादिर्यथा नारदोयथा प्रल्हादोयथा पृथुर्यथा वा शुकः निष्कामः शुद्धप्रेमभक्तोयथा गोपिकादिर्यथा वाऽक्रूरयुधिष्ठिरादिः कंसशिशुपालादयस्तु भयाद्द्वेषाच्च सन्ततभगवच्चिन्तापराअपि न भक्ताः भगवदनुरक्तेरभावात् भगवदनुरक्तिरूपायास्तु भक्तेः स्वरूपं साधनं भेदास्तथाऽ-

चतुर्विधाभजन्ते मां जनाः सुकृतिनोऽर्जुन ॥ आर्त्तोजिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ ॥१६॥
तेषां ज्ञानी नित्ययुक्तएकभक्तिर्विशिष्यते ॥ प्रियोहि ज्ञानिनोत्यर्थमहं सच मम प्रियः॥१७॥

भक्तानामपि भगवद्भक्तिरसायनेऽस्माभिः सविशेषं प्रपञ्चिताः इतीहोपरम्यते ॥ १६ ॥ ननु न मां दुष्कृतिनोमूढाः प्रपद्यन्ते नराधमाइत्यनेन तद्विलक्षणाः सुकृतिनोमां भजन्तइत्यर्थात्प्राप्तेपि तेषां चातुर्विध्यं चतुर्विधाभजन्ते मामित्यनेन दर्शिताः ततस्ते सर्वे सुकृतिनएव निर्विशेषादिति चेत्तत्राह चतुर्विधानामपि सुकृतित्वे नियतेऽपि सुकृताधिक्येन निष्कामतया प्रेमाधिक्यात् चतुर्विधानां तेषां मध्ये ज्ञानी तत्त्वज्ञानवान्निवृत्तसर्वकामः विशिष्यते सर्वेनोतिरिच्यते सर्वोत्कृष्टइत्यर्थः यतोनित्ययुक्तः भगवति प्रत्यगभिन्ने सदा समाहितचेताः विक्षेपकाभावात् अतएवैकभक्तिः एकस्मिन्भगवत्येव भक्तिरनुरक्तिर्यस्य सतथा तस्यानुरक्तिविषयान्तराभावात् हि यस्मात् प्रियोनिरुपाधिप्रेमास्पदमत्यर्थमत्यन्तातिशयेन ज्ञानिनोऽहं प्रत्यगभिन्नः परमात्मा च तस्मादत्यर्थं समम परमेश्वरस्य प्रियः आत्मा प्रियोतिशयेन भवतीति श्रुतिलोकयोः प्रसिद्धमेवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ तत्किमार्त्तादयस्तव न प्रियाः न अत्यर्थमिति विशेषणादित्याह एते आर्त्तादयः सकामाअपि मद्भक्ताः सर्वे त्रयोप्युदाराएव उत्कृष्टाएव पूर्वजन्मार्जितानेकसुकृतराशित्वात् अ-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

न्यथा हि मां न भजेयुरेव आर्त्तस्य जिज्ञासोरर्थार्थिनश्च मद्विमुखस्य क्षुद्रदेवताभक्तस्यापि बहुलमुपलम्भात् अतोमम प्रियाएव ते न हि ज्ञानवानज्ञोवा कश्चिदपि भक्तोममाप्रियोभवति किंतु यस्य यादृशी मयि प्रीतिर्ममापि तत्र तादृशी प्रीतिरिति स्वभावसिद्धमेतत् तत्र सकामानां त्रयाणां काम्यमानमपि प्रियमहमपि प्रियः ज्ञानिनस्तु प्रियान्तरशून्यस्याहमेव निरतिशयप्रीतिविषयः अतः सोपि मम निरतिशयप्रीतिविषयइति विशेषः अन्यथा हि मम कृतज्ञता न स्यात् कृतघ्नता च स्यात् अतएवात्यर्थमिति विशेषणमुपात्तं प्राक् यया हि यदेव विद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदा तदेव वीर्यवत्तरं भवतीत्यत्र तरवर्थस्य विवक्षितत्वाद्विद्यादि-व्यतिरेकेण कृतमपि कर्म वीर्यवद्भवत्येव तथात्यर्थं ज्ञानी भक्तोमम प्रियइत्युक्तेः योज्ञानव्यतिरेकेण भक्तः सोपि प्रियइति पर्यवस्यत्येव अत्यर्थमिति विशेषणस्य विवक्षितत्वात् उक्तं हि ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहमिति अतोमामात्मत्वेन ज्ञानवान्

उदाराः सर्वएवैते ज्ञानीत्वात्मैव मे मतम् ॥ आस्थितः सहि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥ १८ ॥ बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ॥ वासुदेवः सर्वमिति समहात्मा सुदुर्लभः ॥ १९ ॥

ज्ञानी आत्मैव न मत्तोभिन्नः किं त्वहमेव सइति मम मतं निश्चयः तुशब्दः सकामभेदर्दशित्रितयापेक्षया निष्कामत्वभेदादर्शित्व विशेषद्योतनार्थः हि यस्मात्सज्ञानी युक्तात्मा सदा मयि समाहितचित्तः सन् मां भगवन्तमनन्तमानन्दघनमात्मानमेवानुत्तमां सर्वोत्कृष्टां गतिं गन्तव्यं परमं फलमास्थितः अङ्गीकृतवान् न तु मद्भिन्नं किमपि फलं समन्यतइत्यर्थः ॥ १८ ॥ यस्मादेवं तस्मात् बहूनां जन्मनां किञ्चित्किञ्चित्पुण्योपचयहेतूनामन्ते चरमे जन्मनि सर्वसुकृतविपाकरूपे वासुदेवः सर्वमिति ज्ञानवान् सन् मां निरुपाधिप्रेमास्पदं प्रपद्यते सर्वदा समस्तप्रेमविषयत्वेन भजते सकलमिदमहं च वासुदेवइति दृष्ट्या सर्वप्रेम्णां मय्येव पर्यवसायित्वात् अतः सएवं ज्ञानपूर्वकमद्भक्तिमान् महात्माऽत्यन्तशुद्धान्तःकरणत्वाज्जीवन्मुक्तः सर्वोत्कृष्टोन तत्समोन्योस्ति अधिकस्तु नास्त्येव अतः सदुर्लभः मनुष्याणां सहस्रेषु दुःखेनापि लब्धुमशक्यः अतः सनिरति-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

शयमत्यौरेविषयइति युक्तमेवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तदेवमार्त्तादिभक्तत्रयापेक्षया ज्ञानिनोभक्तस्योत्कर्षस्तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त-एकभक्तिर्विशिष्यतइत्यत्र प्रतिज्ञातोव्याख्यातः अधुनातु सकामत्वे भेददर्शित्वे च समेपि देवतान्तरभक्तापेक्षयाऽऽर्त्तादीनां त्रयाणां स्वभक्तानामुत्कर्षः उदाराः सर्वएवैतइत्यत्र प्रतिज्ञातोभगवता व्याख्यायते यावदध्यायसमाप्ति समानेप्यायासे सकामत्वे भेददर्शित्वे च मद्भक्ताभूमिकाक्रमेण सर्वोत्कृष्टं मोक्षाख्यं फलं लभन्ते क्षुद्रदेवताभक्तास्तु क्षुद्रमेव पुनः पुनः संसरणरूपं फलं अतः सर्वेप्यार्त्ताजिज्ञासवोर्थार्थिनश्च मामेव प्रपन्नाः सन्तोऽनायासेन सर्वोत्कृष्टं मोक्षाख्यं फलं लभन्तामित्यभिप्रायः परमकारुणि-कस्य भगवतः तत्र परमपुरुषार्थफलमपि भगवद्भजनमुपेक्ष्य क्षुद्रफले क्षुद्रदेवताभजने पूर्ववासनाविशेषएवासाधारणो-हेतुरित्याह मोहनस्तम्भनाकर्षणवशीकरणमारणोच्चाटनादिविषयैर्भगवत्तेवया लब्धुमशक्यत्वेनाभिमतैस्तैस्तैः क्षुद्रैः कामैरभि-

कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यन्तेऽन्यदेवताः ॥ तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया ॥ २० ॥ योयोयां यां तनुं भक्तः श्रद्धयार्चितुमिच्छति ॥ तस्यतस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् ॥ २१ ॥

लषितैर्हृतमपहृतं भगवतोवासुदेवाद्विमुखीकृत्य तत्तत्फलदातृत्वाभिमतक्षुद्रदेवताभिमुख्यं नीतं ज्ञानमन्तःकरणं येषां तेऽन्यदेवताः भग-वतोवासुदेवादन्याः क्षुद्रदेवताः तं तं नियमं जपोपवासप्रदक्षिणानमस्कारादिरूपं तत्तद्देवताराधने प्रसिद्धं नियममास्थायाश्रित्य प्रपद्यन्ते भजन्ते तत्तत्क्षुद्रफलप्राप्तीच्छया क्षुद्रदेवताभजनेऽपि केचित्कांश्चिदेव भजन्ते स्वया प्रकृत्या नियताः असाधारणया पूर्वाभ्यासवासनया वशीकृताः सन्तः ॥ २० ॥ तत्तद्देवताप्रसादात्तेषामपि सर्वेश्वरे भगवति वासुदेवे भक्तिर्भविष्यतीति न शङ्कनीयं यतः येषां मध्ये योयः कामी यां यां तनुं देवतामूर्तिं श्रद्धया जन्मान्तरवासनाबलप्रादुर्भूतया भक्त्या संयुक्तः सन्नर्चितुं अर्चयितुमिच्छति प्रवर्तते चौरादिकस्यार्चय-तेर्णिजभावपक्षे रूपमिदं तस्य तस्य कामिनस्तामेव देवतातनुं प्रति श्रद्धां पूर्ववासनावशात् प्राप्तां भक्तिमचलां स्थिरां विदधामि करो-म्यहमन्तर्यामी नतु मद्विषयां श्रद्धां तस्य तस्य करोमीत्यर्थः तामेव श्रद्धामिति व्याख्याने यच्छब्दानन्वयः स्पष्टस्तस्मात्प्रतिशब्दमध्या-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

इत्युक्त व्याख्यानम् ॥ २१ ॥ सकामी तया मद्विहितया स्थिरया श्रद्धया युक्तस्तस्याः देवतातन्त्रराधनं पूजनमीहते निर्वर्तयति उपसर्गराहित्योपि राधयतिः पूजार्थः सोपसर्गत्वे ध्याकारः श्रूयेत लभते च ततस्तस्याः देवतातन्वाः सकाशात्कामानीप्सितान् तान् पूर्वसङ्कल्पितान् हि प्रसिद्धं मयैव सर्वज्ञेन सर्वकर्मफलदायिना तत्तद्देवतान्तर्यामिणा विहितान् तत्तत्फलविपाकसमये निर्मितान् हितान्मनःप्रियानित्यैकपद्यंवा अहितत्वेपि हिततया प्रतीयमानानित्यर्थः ॥ २२ ॥ यद्यपि सर्वा अपि देवताः सर्वात्मनोममैव तनवस्तदाराधनमपि वस्तुतोमदाराधनमेव सर्वत्रापि च फलदातान्तर्याम्यहमेव तथापि साक्षान्मद्भक्तानां च तेषां च वस्तुविवेकाविवेककृतं फलवैषम्यं भवतीत्याह अल्पमेधसां मन्दप्रज्ञत्वेन वस्तुविवेकासमर्थानां तेषां तत्तद्देव-

स तया श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते ॥ लभते च ततः कामान्मयैव विहितान् हितान् ॥ २२ ॥ अन्तवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ॥ देवान्देवयजोयान्ति मद्भक्तायान्ति मामपि ॥ २३ ॥

ताभक्तानां तन्मया विहितमपि तत्तद्देवताराधनजं फलं अन्तवदेव विनाश्येव न तु मद्भक्तानां विवेकिनामिवानन्तं फलं तेषामित्यर्थः कुतएवं यतोदेवानिन्द्रादीनन्तवन्तएव देवयजोमदन्यदेवताराधनपरायान्ति प्राप्नुवन्ति मद्भक्तास्तु त्रयः सकामाः प्रथमं मत्प्र-सादादभीष्टान् कामान्प्राप्नुवन्ति अपिशब्दप्रयोगात् ततोमदुपासनापरिपाकान्मामनन्तमानन्दघनमीश्वरमपि यान्ति प्राप्नुवन्ति अतः स-मानेऽपि सकामत्वे मद्भक्तानामन्यदेवताभक्तानां च महदन्तरं तस्मात्साधूक्तमुदाराः सर्वएवैतइति ॥ २३ ॥ एवं भगवद्भजनस्य सर्वोत्तमफलत्वेऽपि कथं प्रायेण प्राणिनोभगवद्विमुखाइत्यत्र हेतुमाह भगवान् अव्यक्तं देहग्रहणात् प्राक् कार्याक्षमत्वेन स्थितमि-दानीं वसुदेवगृहे व्यक्तिं भौतिकदेहावच्छेदेन कार्यक्षमतां प्राप्तं कंचिज्जीवमेव मन्यन्ते मामीश्वरमप्यबुद्धयोविवेकशून्याः अव्यक्तं सर्वकारणमपि मां व्यक्तिं कार्यरूपतां मत्स्यकूर्माद्यनेकावताररूपेण प्राप्तमिति वा कथं ते जीवास्त्वां न विचिन्वन्ति तत्राबुद्धयइत्युक्तं

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

हेतुं विवृणोति परं सर्वकारणरूपमव्ययं नित्यं मम भावं स्वरूपं सोपाधिकमजानन्तस्तथा निरुपाधिकमप्यनुत्तमं सर्वोत्कृष्टमनतिशयाद्वितीयपरमानन्दघनमनन्तं मम स्वरूपमजानन्तोजीवानुकारिकार्यदर्शनाज्जीवमेव कंचिन्मां मन्यन्ते ततोमामीश्वरत्वेनाभिमतं विहाय प्रसिद्धं देवतान्तरमेव भजन्ते ततश्चान्तवदेव फलं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः अग्रे च वक्ष्यते अवजानन्ति मां मूढामानुषीं तनुमाश्रितमिति ॥ २४ ॥ ननु जन्मकालेपि सर्वयोगिध्येयं श्रीवैकुण्ठस्थमैश्वरमेव रूपमाविर्भावितवति संप्रति च श्रीवत्सकौस्तुभवनमालाकिरीटकुण्डलादिदिव्योपकरणशालिनि कम्बुकमलकौमोदकीचक्रवरधारिचतुर्भुजे श्रीमद्वैनतेयवाहने निखिलसुरलोकसम्पादितराजराजेश्वराभिषेकादिमहावैभवे सर्वसुरासुरजेतरि विविधदिव्यलीलाविलासशालिनि सर्वावतारशिरोमणौ साक्षाद्वैकुण्डनायके निखिललोकदुःखविस्ताराय भुवमव-

अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामबुद्धयः ॥ परं भावमजानन्तोममाव्ययमनुत्तमम् ॥२४॥
नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमायासमावृतः ॥ मूढोयं नाभिजानाति लोकोमामजमव्ययम् ॥ २५ ॥

तीर्णे विरिञ्चिप्रपञ्चासंभवि निरतिशयसौन्दर्यसारसर्वस्वमूर्तौ बाललीलाविमोहितविधातरि तरणिकिरणोज्ज्वलदिव्यपीताम्बरे निरुपमदयामसुन्दरे करदीकृतपारिजातार्थपराजितपुरन्दरे बाणयुद्धविजितशशाङ्कशेखरे समस्तसुरासुरविजयीनरकप्रभृतिमहादैतेयप्रकरप्राणपर्यन्तसर्वस्वहारिणि श्रीदामादिपरमरङ्कमहावैभवकारिणि षोडशसहस्रदिव्यरूपधारिण्यपरिमेयगुणगरिमाणि महामहिमनि नारदमार्कण्डेयादिमहामुनिगणस्तुते त्वयि कथमविवेकिनोपि मनुष्यबुद्धिर्जीवबुद्धिर्वेत्यर्जुनाशङ्कामपनिनीषुराह भगवान् अहं सर्वस्य लोकस्य न प्रकाशः स्वेन रूपेण प्रकटोन भवामि किंतु केषांचिन्मद्भक्तानामेव प्रकटोभवामीत्यभिप्रायः कथं सर्वस्य लोकस्य न प्रकटइत्यत्र हेतुमाह योगमायासमावृतः योगोमम सङ्कल्पस्तद्वशवर्तिनी माया योगमाया तयाऽयमभक्तोजनोमां स्वरूपेण न जानाति सङ्कल्पानुविधायिन्या मायया सम्यगावृतः सत्यपि ज्ञानकारणे ज्ञानविषयत्वायोग्यः कृतः अतोयदुक्तं परं भावमजानन्तइति तत्र मम सङ्कल्पएव कारणमित्युक्तं भवति अतोमम ॥ १००॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मायया मूढआवृतज्ञानः सन्नयं चतुर्विधभक्तविलक्षणोलोकः सत्यपि ज्ञानकारणे मामजमव्ययमनाद्यनन्तं परमेश्वरं नाभिजानाति किंतु विपरीतदृष्ट्या मनुष्यमेव कंचिन्मन्यतइत्यर्थः विद्यमानं वस्तुस्वरूपमावृणोत्यविद्यमानं च किञ्चिद्दर्शयतीति लौकिकमायायामपि प्रसिद्धमेतत् ॥ २५ ॥ अतोमायया स्वाधीनया सर्वव्यामोहकत्वात्स्वयं प्रतिबद्धज्ञानत्वात् अहं अप्रतिबद्धसर्वविज्ञानः मायया सर्वांल्लोकान्मोहयन्नपि समतीतानि चिरविनष्टानि वर्तमानानि च भविष्याणि च एवं कालत्रयवर्तीनि भूतानि स्थावरजङ्गमानि सर्वाणि वेद जानामि हेअर्जुन अतोऽहं सर्वज्ञः परमेश्वरइत्यत्र नास्ति संशयइत्यर्थः मां तु तुशब्दोज्ञानप्रतिबन्धद्योतनार्थः मां सर्वदर्शिनमपि मायाविनमिव मन्मायामोहितः कश्चन कोपि मदनुग्रहभाजनं मद्भक्तं विना न वेद मन्मायामोहितत्वात् अतोमत्तत्त्ववेदनाभावा-

वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जुन ॥ भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन ॥ २६ ॥ इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वन्द्वमोहेन भारत ॥ सर्वभूतानि संमोहं सर्गे यान्ति परंतप ॥ २७ ॥

देव प्रायेण प्राणिनोमां न भजन्तइत्यभिप्रायः ॥ २६ ॥ योगमायां भगवत्तत्त्वविज्ञानप्रतिबन्धे हेतुमुक्त्वा देहेन्द्रियसंघाताभिमानातिशयपूर्वकं भोगाभिनिवेशं हेत्वन्तरमाह इच्छाद्वेषाभ्यामनुकूलप्रतिकूलविषयाभ्यां समुत्थितेन शीतोष्णसुखदुःखादिद्वन्द्वनिमित्तेन मोहेन अहं सुखी अहं दुःखीत्यादिविपर्ययेण सर्वाण्यपि भूतानि संमोहं विवेकायोग्यत्वं सर्गे स्थूलदेहोत्पत्तौ सत्यां यान्ति हेभारत हेपरंतपेति संबोधनद्वयस्य कुलमहिम्ना स्वरूपशक्त्या च त्वां द्वन्द्वमोहाख्यः शत्रुर्नाभिभवितुमलमिति भावः नहीच्छाद्वेषरहितं किञ्चिदपि भूतमस्ति न च ताभ्यामाविष्टस्य बहिर्विषयमपि ज्ञानं संभवति किं पुनरात्मविषयं अतोरागद्वेषव्याकुलान्तःकरणत्वात्सर्वाण्यपि भूतानि मां परमेश्वरमात्मभूतं न जानन्ति अतोन भजन्ते भजनीयमपि ॥ २७ ॥ यदि सर्वभूतानि संमोहं यान्ति कथं तर्हि चतुर्विधाः भजन्ते मामित्युक्तं सत्यं सुकृतातिशयेन तेषां क्षीणपापत्वादित्याह येषां तु इतरलोकविलक्षणानां जनानां सफलज-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

न्मनां पुण्यकर्मणामनेकजन्मसु पुण्याचरणशीलानां तैस्तैः पुण्यैः कर्मभिर्ज्ञानप्रतिबन्धकं पापमन्तगतं अन्तमवसानं प्राप्तं ते पापाभावेन तन्निमित्तेन द्वन्द्वमोहेन रागद्वेषादिनिबन्धनविपर्यासेन स्वतएव निर्मुक्ताः पुनरावृत्त्ययोग्यत्वेन त्यक्ताः दृढव्रताः अचाल्यसङ्कल्पाः सर्वथा भगवानेव भजनीयः सचैवंरूपएवेति प्रमाणजनिताप्रामाण्यशङ्काशून्यविज्ञानाः सन्तोमां परमात्मानं भजन्ते अनन्यशरणाः सन्तः सेवन्ते एतादृशाएव चतुर्विधाभजन्ते मामित्यत्र सुकृतिशब्देनोक्ताः अतः सर्वभूतानि संमोहं यान्तीत्युत्सर्गः तेषां मध्ये ये सुकृतिनस्ते संमोहशून्याः मां भजन्तइत्यपवादइति न विरोधः अयमेवोत्सर्गः प्रागपि प्रतिपादितस्त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरित्यत्र तस्मात्सत्त्वशोधकपुण्यकर्मसञ्चयाय सर्वदा यतनीयमिति भावः || २८ || अथेदानीमर्जुनस्य प्रश्नमुत्थाप-

येषां त्वन्तगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम् ॥ ते द्वन्द्वमोहनिर्मुक्ताभजन्ते मां दृढव्रताः ॥ २८ ॥ जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये ॥ ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम् ॥ २९ ॥

यितुं सूत्रभूतौ श्लोकावुच्येते अनयोरेव वृत्तिस्थानीयः उत्तरोध्यायोभविष्यति ये संसारदुःखान्निर्विण्णाः जरामरणमोक्षाय जरामरणादिविविधदुःखसंसारदुःखनिरासाय तदेकहेतुं मां सगुणं भगवन्तमाश्रित्य इतरसर्ववैमुख्येन शरणं गत्वा यतन्ति यतन्ते मदर्पितानि फलाभिसन्धिशून्यानि विहितानि कर्माणि कुर्वन्ति ते क्रमेण शुद्धान्तःकरणाः सन्तस्तज्जगत्कारणं मायाधिष्ठानं शुद्धं परं ब्रह्म निर्गुणं तत्पदलक्ष्यं मां विदुः तथा आत्मानं शरीरमधिकृत्य प्रकाशमानं कृत्स्नं उपाध्यपरिच्छिन्नं त्वंपदलक्ष्यं विदुः कर्म च तदुभयवेदनसाधनं गुरूपसदनश्रवणमननाद्यखिलं निरवशेषं फलाव्यभिचारी विदुर्जानन्तीत्यर्थः || २९ || न चैवंभूतानां मद्भक्तानां मृत्युकालेऽपि विवशकरणतया मद्विस्मरणं शङ्कनीयं यतः साधिभूताधिदैवं अधिभूताधिदैवाभ्यां सहितं तथा साधियज्ञं च अधियज्ञेन च सहितं मां ये विदुश्चिन्तयन्ति ते युक्तचेतसः सर्वदा मयि समाहितचेतसः सन्ततस्त्वसंस्कारपाटवात् प्रयाणकाले प्राणोत्क्रमणकाले करण

|| १०१ ||

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मामस्यात्यन्तव्यग्रतायामपि चकारादयत्नेनैव मत्कृपया मां सर्वात्मानं विदुर्जानन्ति तेषां मृतिकालेऽपि मदाकारैव चित्तवृत्तिः पूर्वोपचित-संस्कारपाटवाद्भवति तथा च ते मद्भक्तियोगात् कृतार्था एवेति भावः अधिभूताधिदैवाधियज्ञशब्दानुत्तरेऽध्यायेऽर्जुनप्रश्नपूर्वकं व्याख्यास्यति

साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञं च ये विदुः ॥ प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः ॥ ३० ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञान-योगोनाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

भगवानिति सर्वमनाविलं तदत्रोत्तमाधिकारिणं प्रति ज्ञेयं मध्यमाधिकारिणं प्रति च ध्येयं लक्षणया मुख्यया च वृत्त्या तत्पदप्रतिपाद्यं ब्रह्म निरूपितं ॥ ३० ॥ ॥ इतिश्रीभगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां मधुसूदनसरस्वतीविरचितायामधिकारिभेदेन ज्ञेयध्येयप्रतिपाद्यतत्त्व-ब्रह्मनिरूपणं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः पूर्वाध्यायान्ते ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलमित्यादिना सार्धश्लोकेन सप्तपदार्थाः ज्ञेयत्वेन भगवता सूत्रितास्तेषां वृत्तिस्थानीयोऽयमष्टमोऽध्याय आरभ्यते तत्र सूत्रितानि सप्तवस्तूनि विशेषतो बुभुत्समानः श्लोकाभ्यां तत्र ज्ञेयत्वेनोक्तं ब्रह्म किं सोपाधिकं निरुपाधिकं वा एवमात्मानं देहमधिकृत्य तस्मिन्नधिष्ठाने निष्ठतीत्यध्यात्मं किं श्रोत्रादिकरणग्रामो वा प्रत्यक्चैतन्यं वा तथा कर्म चाखिलमित्यत्र किं कर्म यज्ञरूपमन्यद्वा 'विज्ञानं यज्ञं तनुते कर्माणि तनुतेऽपि चेति' श्रुतौ द्वैविध्यश्रवणात् तव मम च समत्वात् कथं त्वं मां पृच्छसीति शङ्कामपनुदन् सर्वपुरुषेभ्यः उत्तमस्य सर्वज्ञस्य तव न किंचिदज्ञेयमिति संबोधनेन सूचयति हे पुरुषोत्तमेति अधिभूतं च किं प्रोक्तं पृथिव्यादिभूतमधिकृत्य यत्किञ्चित्कार्यं अधिभूतपदेन विवक्षितं किंवा समस्तमेव

॥ अर्जुन उवाच ॥ किं तद्ब्रह्म किमध्यात्मं किं कर्म पुरुषोत्तम ॥ अधिभूतं च किं प्रोक्तमधिदैवं किमुच्यते ॥ १ ॥ अधियज्ञः कथं कोत्र देहेस्मिन्मधुसूदन ॥ प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोसि नियतात्मभिः ॥ २ ॥

कार्यजातं चकारः सर्वेषां प्रश्नानां समुच्चयार्थः अधिदैवं किमुच्यते देवताविषयमनुध्यानं वा सर्वदैवतेष्वादित्यमण्डलादिष्वनुस्यूतं चैतन्यं वा ॥ १ ॥ अधियज्ञो यज्ञमधिगतो देवतात्मा वा परब्रह्म वा स च कथं केन प्रकारेण चिन्तनीयः किं तादात्म्येन किं वात्यन्ताभेदेन सर्वथापि स किमस्मिन्देहे वर्तते ततो बहिर्वा देहे चेत् स कोत्र बुद्ध्यादिस्तद्व्यतिरिक्तो वा अधियज्ञः कथं कोत्रेति न प्रश्नद्वयं किंतु सप्रकार एक एव प्रश्न इति द्रष्टव्यं परमकारुणिकत्वादनायासेनैव सर्वोपद्रवनिवारकस्य भगवतोऽनायासेन मत्सन्देहोपद्रवनिवारणमीषत्करमुचितमेवेति सूचयन्संबोधयति हे मधुसूदनेति प्रयाणकाले च सर्वकरणग्रामवैयग्र्याच्चित्तसमाधानानुपपत्तेः कथं केन प्रकारेण नियतात्मभिः समाहितचित्तैर्ज्ञेयोसीति उक्तशङ्कासूचनार्थश्चकारः एतत्सर्वं सर्वज्ञत्वात्परमकारुणिकत्वाच्च शरणागतं मां प्रति कथयेत्यभिप्रायः ॥ २ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

एवं सप्तानां प्रश्नानां क्रमेणोत्तरं त्रिभिः श्लोकैः प्रश्नक्रमेण हि निर्णये प्रष्टुरभीष्टसिद्धिरनायासेन स्यादित्यभिप्रायवान् भगवानत्र श्लोके प्रश्नत्रयं क्रमेण निर्धारितवान् एवं द्वितीयश्लोकेऽपि प्रश्नत्रयं तृतीयश्लोके त्वेकमिति विभागः निरुपाधिकमेव ब्रह्मात्र विवक्षितं ब्रह्मशब्देन ननु सोपाधिकमिति प्रथमप्रश्नस्योत्तरमाह अक्षरं न क्षरतीत्यविनाशि अश्नुते वा सर्वमिति सर्वव्यापकं अक्षरत्वात् 'एतद्वै तदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदन्त्यस्थूलमनण्वित्याद्युपक्रम्य एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि सूर्याचन्द्रमसौ विधृतौ तिष्ठतः नान्यदतोऽस्ति द्रष्ट्रित्यादिमध्ये परामृश्य एतस्मिन्नु खल्वक्षरे गार्ग्याकाश ओतश्च प्रोतश्चेत्युपसंहृतं' श्रुत्या सर्वोपाधिशून्यं सर्वत्र प्रशासितृ अव्याकृताकाशान्तस्य कृत्स्नस्य प्रपञ्चस्य धारयितृ अस्मिंश्च शरीरेन्द्रियसंघाते विज्ञातृ निरुपाधिकं चैतन्यं तदिह ब्रह्मेति विवक्षितं एतदेव

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते ॥ भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ॥ ३ ॥

विवृणोति परममिति परमं स्वप्रकाशपरमानन्दरूपं प्रशासनस्य कृत्स्नजडवर्गधारणस्य च लिङ्गस्य तत्रैवोपपत्तेः 'अक्षरमम्बरान्तधृतेरिति न्यायात्' न त्विहाक्षरशब्दस्य वर्णमात्रे रूढत्वाच्छ्रुतिलिङ्गाधिकरणन्यायमूलकेन 'रूढिर्योगमपहरतीति' न्यायेन रथकारशब्देन जातिविशेषवत्प्रणवाख्यमक्षरमेव ग्राह्यं तत्रोक्तलिङ्गासंभवात् ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति चपरेण विशेषणात् 'आनर्थक्यप्रतिहतानां विपरीतं बलाबलमिति' न्यायात् वर्षासु रथकार आदधीतेत्यत्र तु जातिविशेषे नास्त्यसंभव इति विशेषः अनन्यथासिद्धेन तु लिङ्गेन श्रुतेर्बाधः 'आकाशस्तल्लिङ्गादित्यादौ' विवृतः एतावांस्त्विह विशेषः अनन्यथासिद्धेन लिङ्गेन श्रुतेर्बाधे यत्र योगः संभवति तत्र स एव गृह्यते मुख्यत्वात् यथा आज्यैः स्तुवते पृष्ठैः स्तुवत इत्यादौ यथा चात्रैवाक्षरशब्दो यत्र तु योगोऽपि न संभवति तत्र गौणी वृत्तिर्यथाऽऽकाशप्राणादिशब्देषु आकाशशब्दस्यापि ब्रह्मणि आसमन्तात् काशत इति योगः संभवतीति चेत् स एव गृह्यतामिति पञ्चपादीकृतः तथा च पारमर्षं

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सूत्रं 'प्रसिद्धेश्चेति' कृतमत्र विस्तरेण तदेवं किं तद्ब्रह्मेति निर्णीतं अधुना किमध्यात्ममिति निर्णीयते यदक्षरं ब्रह्मेत्युक्तं तस्यैव स्वभावः स्वोभावः स्वरूपं प्रत्यक्चैतन्यं न तु स्वस्य भावइति षष्ठीसमासः लक्षणाप्रसङ्गात् षष्ठीतत्पुरुषबाधेन कर्मधारयपरिग्रहस्य श्रुत-पदार्थान्वयेन निषादस्थपत्यधिकरणसिद्धत्वात् तस्मान्न ब्रह्मणः संबन्धि किंतु ब्रह्मस्वरूपमेव आत्मानं देहमधिकृत्य भोक्तृतया वर्त-मानमध्यात्ममुच्यते अध्यात्मशब्देनाभिधीयते न करणग्रामइत्यर्थः यागदानहोमात्मकं वैदिकं कर्मैवात्र कर्मशब्देन विवक्षितमिति तृतीयप्रश्नोत्तरमाह भूतानां भवधर्मकाणां स्थावरजङ्गमानां भावमुत्पत्तिं उद्भवं वृद्धिं च करोति योविसर्गस्त्यागस्तत्तच्छास्त्रविहितो-यागदानहोमात्मकः सइह कर्मसंज्ञितः कर्मशब्देनोक्तइति यावत् तत्र देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागोयागउत्तिष्ठद्धोमोवषट्कारप्रयोगान्तः सएव उपविष्टहोमः स्वाहाकारप्रयोगान्तः आसेचनपर्यन्तोहोमः परस्वत्वापत्तिपर्यन्तः स्वत्वत्यागोदानं सर्वत्र च त्यागांशोनुगतः तस्य च भूत-

अधिभूतं क्षरोभावः पुरुषश्चाधिदैवतं ॥ अधियज्ञोहमेवात्र देहे देहभृतांवर ॥ ४ ॥

भावोद्भवकरत्वं 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाइति' स्मृतेः 'ते वाएते आहुती हुते-उत्क्रामतइत्यादि' श्रुतेश्च ॥ ३ ॥ संप्रत्यग्रिमप्रश्नत्रयस्योत्तरमाह क्षरतीति क्षरोविनाशीभावोयत्किञ्चिज्जनिमद्वस्तुभूतं प्राणिजात-मधिकृत्य भवतीत्यधिभूतमुच्यते पुरुषोहिरण्यगर्भः समष्टिलिङ्गात्मा व्यष्टिसर्वकरणानुग्राहकः 'आत्मैवेदमग्रआसीत्पुरुषविध-इत्युपक्रम्य सयत् पूर्वोस्मात्सर्वस्मात्सर्वान् पाप्मनऔषत्तस्मात्पुरुषइत्यादि' श्रुत्या प्रतिपादितः चकारात् 'सवै शरीरी प्रथमः सवै पुरुष उच्यते आदिकर्ता सभूतानां ब्रह्माग्रे समवर्ततेत्यादि' स्मृत्या च प्रतिपादितः अधिदैवतं देवता-न्यादित्यादीन्यधिकृत्य चक्षुरादिकरणान्यनुगृह्णातीति तथोच्यते अधियज्ञः सर्वयज्ञाधियज्ञः सर्वयज्ञाधिष्ठाता सर्वयज्ञफलदा-यकश्च सर्वयज्ञाभिमानिनी विष्ण्वाख्या देवता 'यज्ञोवै विष्णुरिति' श्रुतेः सच विष्णुरधियज्ञोहं वासुदेवएव न मद्भिन्नः कश्चित् अतएव परब्रह्मणः सकाशादत्यन्ताभेदेनैव प्रतिपत्तव्यइति कथमिति व्याख्यातं सचात्रास्मिन्मनुष्यदेहे यज्ञ-रूपेण वर्तते बुद्ध्यादिव्यतिरिक्तोविष्णुरूपत्वात् एतेन सकिमस्मिन्देहे ततोबहिर्वा देहे चेत् कोत्र बुद्ध्यादिस्तद्व्यतिरिक्तोवेति सन्देहोनि-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

रस्तः मनुष्यदेहे च यज्ञस्यावस्थानं यज्ञस्य मनुष्यदेहनिर्वर्त्यत्वात् 'पुरुषोवै यज्ञः पुरुषस्तेन यज्ञोयदेनं पुरुषस्तेन तनुतइत्यादि श्रुतेः' हे देह भृतांवर सर्वप्राणिनां श्रेष्ठेति संबोधयन् प्रतिक्षणं मत्संभावणात् कृतकृत्यस्त्वमेतद्बोधयोग्योसीति प्रोत्साहयत्यर्जुनं भगवान् अर्जुनस्य सर्वप्राणिश्रेष्ठत्वं भगवदनुग्रहातिशयभाजनत्वात्प्रसिद्धमेव ॥ ४ ॥ इदानीं प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोसीति सप्तमस्यप्रश्नस्योत्तरमाह मामेव भगवन्तं वासुदेवं अधियज्ञं सगुणं निर्गुणं वा परममक्षरं ब्रह्म नत्वाध्यात्मादिकं स्मरन् सदा चिन्तयन् तत्संस्कारपाटवात्समस्त-करणग्रामवैयग्र्यवत्यन्तकालेऽपि स्मरन् कलेवरं मुक्त्वा शरीरेऽहं ममाभिमानं त्यक्त्वा प्राणवियोगकाले यः प्रयाति सगुणध्यानप-क्षेऽग्निर्ज्योतिरहः शुक्लइत्यादिवक्ष्यमाणेन देवयानमार्गेण पितृयानमार्गात्प्रकर्षेण याति सउपासकोमद्भावं मद्रूपतां निर्गुणब्रह्मभावं हिर-

अन्तकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरम् ॥ यः प्रयाति समद्भावं याति नास्त्यत्र संशयः ॥ ५ ॥ यं यं वाऽपि स्मरन् भावं त्यजन्त्यन्ते कलेवरम् ॥ तं तमेवैति कौन्तेय सदा तद्भावभावितः ॥ ६ ॥

ण्यगर्भलोकभोगान्ते याति प्राप्नोति निर्गुणब्रह्मस्मरणपक्षे तु कलेवरं त्यक्त्वा प्रयातीति लोकदृष्ट्यभिप्रायं 'न तस्य प्राणाउत्क्रामन्त्यत्रैव समवलीयन्तइति' श्रुतेस्तस्य प्राणोत्क्रमणाभावेन गत्यभावात् समद्भावं साक्षादेव याति 'ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्ये तीति' श्रुतेः नास्त्यत्र देहव्यतिरिक्तआत्मनि मद्भावप्राप्तौवा संशयः आत्मा देहाद्व्यतिरिक्तोन वा देहव्यतिरिक्तेऽपि ईश्वराद्भिन्नोन वेति सन्देहोन विद्यते 'छिद्यन्ते सर्वसंशयाइतिश्रुतेः' अत्र च कलेवरं मुक्त्वा प्रयातीति देहाद्भिन्नत्वं मद्भावं यातीति चेश्वरादभिन्नत्वं जीवस्योक्तमिति द्रष्टव्यम् ॥ ५ ॥ अन्तकाले भगवन्तमनुध्याय-तोभगवत्प्राप्तिर्नियतेति वदितुमन्यदपि यं कंचित्काले ध्यायतोदेहं त्यजतस्तत्प्राप्तिरवश्यं भाविनीति दर्शयति न केवलं मां स्मरन् मद्भावं यातीति नियमः किं तर्हि यं यं भावं देवताविशेषं चकारादन्यदपि यत्किञ्चिद्वा स्मरंश्चिन्तयन्नन्ते प्राणवियोगकाले कलेवरं

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्यजति स तं तमेव स्मर्यमाणं भावमेव नान्यमेति प्राप्नोति हे कौन्तेयेति पितृष्वसृपुत्रत्वेन स्नेहातिशयं सूचयति तेन चाव-श्यानुग्राह्यत्वं तेन च प्रतारणाशङ्काशून्यत्वमिति अन्तकाले स्मरणोद्यमासंभवेऽपि पूर्वाभ्यासजनिता वासनैव स्मृतिहेतुरित्याह सदा सर्वदा तस्मिन् देवताविशेषादौ भावोभावना वासना तद्भावः संभावितः सम्पादितोयेन सतथा भाविततद्भावइत्यर्थः आहि-ताग्न्यादेराकृतिगणत्वाद्भावितपदस्य परनिपातः तद्भावेन तच्चिन्तनेन भावितोवासितचित्तइति वा ॥ ६ ॥ यस्मादेवं पूर्वस्मरणा भ्यासजनितान्त्यभावनैव तदानीं परवशस्य देहान्तरप्राप्तौ कारणं तस्मान्मद्विषयकान्त्यभावनोत्पत्त्यर्थं सर्वेषु कालेषु पूर्वमेवादरेण मां सगुणमीश्वरमनुस्मर चिन्तय यद्यन्तःकरणाशुद्धिवशान्न शक्नोषि सततमनुस्मर्तुं ततोन्तःकरणशुद्धये युध्यच अन्तःकरणशु-

तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मर युध्य च ॥ मय्यर्पितमनोबुद्धिर्मामेवैष्यस्यसंशयम् ॥ ७ ॥ अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसा नान्यगामिना ॥ परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचि-न्तयन् ॥ ८ ॥

द्ध्यर्थं युद्धादिकं स्वधर्मं कुरु युध्येति युद्धस्वेत्यर्थः एवं च नित्यनैमित्तिककर्मानुष्ठानेनाशुद्धिक्षयात् मयि भगवति वासुदेवे अर्पिते सङ्कल्पाध्यवसायलक्षणे मनोबुद्धी येन त्वया सत्वमीदृशः सर्वदा मच्चिन्तनपरः सन्मामेवैष्यसि प्राप्स्यसि असंशयोनात्र संशयोविद्यते इदं च सगुणब्रह्मचिन्तनमुपासकानामुक्तं तेषामन्त्यभावनासापेक्षत्वात् निर्गुणब्रह्मज्ञानिनां तु ज्ञानसमकालमेवाज्ञान-निवृत्तिलक्षणाया मुक्तेः सिद्धत्वान्नास्त्यन्त्यभावनापेक्षेति द्रष्टव्यम् ॥ ७ ॥ तदेवं सतानामपि प्रश्नानामुत्तरमुक्त्वा प्रयाणकाले भगवदनुस्म-रणस्य भगवत्प्राप्तिलक्षणं फलं विवरीतुमारभते अभ्यासः सजातीयप्रत्ययप्रवाहोमयि विजातीयप्रत्ययानन्तरितः षष्ठे भाष्याख्यातः सएव योगः समाधिस्तेन युक्तं तत्रैव व्यापृतं आत्माकारवृत्तीनरवृत्तिशून्यं यच्चेतस्तेन चेतसा अभ्यासपाटवेन नान्यगामिना न अन्यत्र विषयान्तरे निरोधप्रयत्नं विनाऽपि गन्तुं शीलमस्येति तेन परमं निरतिशयं पुरुषं पूर्णं दिव्यं दिवि द्योतनात्मन्यादित्ये भवं 'यश्चासावादि-

For Private and Personal Use Only

त्यइतिश्रुतेः' याति गच्छति हे पार्थ अनुचिन्तयन् शास्त्राचार्योपदेशमनुध्यायन् ॥८॥ पुनरपि तमेवानुचिन्तयितव्यं गन्तव्यं च पुरुषं विशिनष्टि कविं क्रान्तदर्शिनं तेनातीतानागताद्यशेषवस्तुदर्शित्वेन सर्वज्ञं पुराणं चिरन्तनं सर्वकारणत्वादनादिमिति यावत् अनुशासितारं सर्वस्य जगतोनियन्तारं अणोरणीयांसं सूक्ष्मादप्याकाशादेः सूक्ष्मतरं तदुपादानत्वात् सर्वस्य कर्मफलजातस्य धातारं विचित्रतया प्राणिभ्योविभक्तारं 'फलमतउपपत्तेरिति न्यायात्' न चिन्तयितुं शक्यमपरिमितमहित्वेन रूपं यस्य तं आदित्यस्येव सकलजगदवभासकोवर्णः प्रकाशोयस्य तं सर्वस्य जगतोऽवभासकमिति यावत् अतएव तमसः परस्तात् तमसोमोहान्धकारादज्ञानलक्षणात्परस्तात् प्रकाशरूपत्वेन तमोविरोधिनमिति यावत् अनुस्मरेच्चिन्तयेद्यः कश्चिदपि सतं यातीति पूर्वेणैव संबन्धः सतं परं पुरुषमुपैति दिव्यमिति परेण वा सं-

कविं पुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ॥ सर्वस्य धातारमचिन्त्यरूपमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ ९ ॥ प्रयाणकाले मनसा चलेन भक्त्या युक्तोयोगबलेन चैव ॥ भ्रुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक् सतं परं पुरुषमुपैति दिव्यम् ॥ १० ॥

बन्धः ॥ ९ ॥ कदा तदाऽनुस्मरणे प्रयत्नातिरेकोभ्यस्यते तदाह प्रयाणकाले अन्तकाले अचलेन एकाग्रेण मनसा तं पुरुषं योऽनुस्मरेदित्यनुवर्तते कीदृशः भक्त्या परमेश्वरविषयेण परमेण प्रेम्णा युक्तोयोगस्य समाधेर्बलेन तज्जनितसंस्कारसमूहेन व्युत्थानसंस्कारविरोधिना च युक्तएव प्रथमं हृदयपुण्डरीके वशीकृत्य ततऊर्ध्वगामिन्या सुषुम्नया नाड्या गुरूपदिष्टमार्गेण भूमिजयक्रमेण भ्रुवोर्मध्ये आज्ञाचक्रे प्राणमावेश्य स्थापयित्वा सम्यगप्रमत्तोब्रह्मरन्ध्रादुत्क्रम्य सएवमुपासकस्तं कविं पुराणमनुशासितारमित्यादिलक्षणं परं पुरुषं दिव्यं द्योतनात्मकमुपैति प्रतिपद्यते ॥ १० ॥ इदानीं येनकेनचिदभिधानेन ध्यानकाले भगवदनुस्मरणे प्राप्ते सर्ववेदायत्पदमामनन्ति तपांसि सर्वाणि च यद्वदन्ति यदिच्छन्तोब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं संग्रहेण ब्रवीमीत्येनदित्यादिश्रुतिप्रतिपादितत्वेन प्रणवेनैवाभिधानेन तदनुस्मरणं कर्तव्यं नान्येन मन्त्रादिनेति नियन्तुमुपक्रमते यदक्षरमविनाशि ओङ्काराख्यं ब्रह्म वेदविदोवदन्ति 'एतद्वै तदक्षरं गार्गि ब्राह्मणाअभिवद-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

न्त्यस्थूलमनण्वह्रस्वमदीर्घमित्यादि वचनैः सर्वविशेषनिवर्तनेन प्रतिपादयन्ति न केवलं प्रमाणकुशलैरेव प्रतिपन्नं किन्तु मुक्तोपसृप्यतया तैरप्यनुभूतमित्याह विशन्ति स्वरूपतया सम्यग्दर्शनेन यदक्षरं यतयोयत्नशीलाः संन्यासिनोवीतरागानिस्पृहाः न केवलं सिद्धैरनुभूतं साधकानामपि सर्वोपि प्रयासस्तदर्थइत्याह यदिच्छन्तोज्ञातुं नैष्ठिकाब्रह्मचारिणोब्रह्मचर्यं गुरुकुलवासादि तपश्चरन्ति यावज्जीवं तदक्षराख्यं पदं पदनीयं ते तुभ्यं सङ्ग्रहेण सङ्क्षेपेणाहं प्रवक्ष्ये प्रकर्षेण कथयिष्यामि यथा तव बोधोभवति तथा अतस्तदक्षरं कथं मया ज्ञेयमित्याकुलोमाभूरित्यभिप्रायः अत्र च परस्य ब्रह्मणोवाचकरूपेण च यः पुनरेतत्त्रिमात्रेणोमित्यनेनैवाक्षरेण परं पुरुषमभिध्यायीत सतमधिगच्छतीत्यादिवचनैर्मन्दमध्यमबुद्धीनां क्रममुक्तिफलकमुपासनमुक्तं तदेवेहापि विवक्षितं भगवताऽतोयोगधारणासहितमोङ्कारोपासनं

यदक्षरं वेदविदोवदन्ति विशन्ति यद्यतयोवीतरागाः॥ यदिच्छन्तोब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं सङ्ग्रहेण प्रवक्ष्ये ॥ ११ ॥ सर्वद्वाराणि संयम्य मनोहृदि निरुध्य च ॥ मूर्ध्न्याधायात्मनः प्राणमास्थितोयोगधारणाम् ॥ १२ ॥

तत्फलं स्वस्वरूपं ततोपुनरावृत्तिस्तन्मार्गश्चेत्यर्थजातमुच्यते यावदध्यायसमाप्ति ॥ ११ ॥ तत्र प्रवक्ष्यइति प्रतिज्ञातमर्थं सोपकरणमाह द्वाभ्यां सर्वाणीन्द्रियद्वाराणि संयम्य स्वस्वविषयेभ्यः प्रत्याहृत्य विषयदोषदर्शनाभ्यासात्तद्विमुखतामापादितैः श्रोत्रादिभिः शब्दादिविषयग्रहणमकुर्वन् बाह्येन्द्रियनिरोधेऽपि मनसः प्रचारः स्यादित्यतआह मनोहृदि निरुध्यच अभ्यासवैराग्याभ्यां षष्ठे व्याख्याताभ्यां हृदयदेशे मनोनिरुध्य निर्वृत्तिकतामापाद्य च अन्तरपि विषयचिन्तामकुर्वन्नित्यर्थः एवं बहिरन्तरुपलब्धिद्वाराणि सर्वाणि संनिरुध्य क्रियाद्वारं प्राणमपि सर्वतोनिगृह्य भूमिजयक्रमेण मूर्ध्न्याधाय भ्रुवोर्मध्ये तदुपरि च गुरूपदिष्टमार्गेणाधेयात्मनोयोगधारणां आत्मविषयसमाधिरूपां धारणामास्थितः आत्मनइति देवतादिव्यावृत्त्यर्थम् ॥ १२ ॥ ओमित्येकं अक्षरं ब्रह्मवाचकत्वात्प्रतिमावद्ब्रह्मप्रतीकत्वाद्वा ब्रह्म व्याहरन्नुच्चरन् ओमिति व्याहरन्नित्येनावतैव निर्वाहे एकाक्षरमित्यनायासकथनेन स्तुत्यर्थं ओमिति व्याहरन् एकाक्षरं एकमद्वितीय-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मक्षरमविनाशि सर्वव्यापकं ब्रह्म मां ओमित्यस्यार्थं स्मरंश्चिन्तयन्वा तेन प्रणवं जपंस्तदभिधेयभूतञ्च मां चिन्तयन्मूर्धन्यया नाड्या देहं त्यजन् यः प्रयाति स याति देवयानमार्गेण ब्रह्मलोकं गत्वा तद्भोगान्ते परमां प्रकृष्टां गतिं मद्रूपां अत्र पतञ्जलिना 'तीव्रसंवेगानामासन्नः समाधिलाभः' इत्युक्त्वा ईश्वरप्रणिधानाद्वेत्युक्तं प्रणिधानं च व्याख्यातं तस्य वाचकः प्रणवः तज्जपस्तदर्थभावनमिति समाधिसिद्धिरीश्वरप्रणिधानादिति च इहतु साक्षादेव ततः परमगतिलाभइत्युक्तं तस्मादविरोधाय ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन्नात्मनोयोगधारणामास्थितइति व्याख्येयं विचित्रफलत्वोपपत्तेर्वा न विरोधः ॥ १३ एवं वायुनिरोधवैधुर्येण भ्रुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य मूर्धन्यया नाड्या देहं त्यक्तुं स्वेच्छया न शक्नोति किंतु कर्मक्षयेणैव परवशोदेहं त्यजति तस्य किं स्यादिति तदाह न विद्यते मद्-

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ॥ यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिम् ॥ १३ ॥ अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः ॥ तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः ॥ १४ ॥

न्यविषये चेतोयस्य सोऽनन्यचेताः सततं निरन्तरं नित्यशोयावज्जीवं योमां स्मरति तस्य स्ववशतया वा देहं त्यजतोऽपि नित्ययुक्तस्य सततसमाहितचित्तस्य योगिनः सुलभः सुखेन लभ्योऽहं परमेश्वरः इतरेषामतिदुर्लभोऽपि हेपार्थ तवाहमतिसुलभोमा भैषीरित्यभिप्रायः अत्र तस्येति 'षष्ठीशेषे संबन्धसामान्ये कर्तरि न लोकेत्यादिना' निषेधात् अत्र चानन्यचेतस्त्वेन सत्कारोऽत्यादरः सततमिति नैरन्तर्यं नित्यशइति दीर्घकालत्वं स्मरणस्योक्तं तेन सतु दीर्घकालनैरन्तर्यसत्कारासेवितोदृढभूमिरिति पातञ्जलं मतमनुसृतं भवति तत्र सततमित्यभ्यासउक्तोऽपि स्मरणपर्यवसायी तेन यावज्जीवं प्रतिक्षणं विक्षेपान्तरशून्यतया भगवदनुचिन्तनमेव परमगतिहेतु मूर्धन्यया नाड्या तु स्वेच्छया प्राणोत्क्रमणं भवतु नवेति नातीवाग्रहः ॥१४॥ भगवन्तं प्राप्ताः पुनरावर्तन्ते नवेति संदेहे नावर्तन्तइत्याह मा-

For Private and Personal Use Only

मीश्वरं प्राप्य पुनर्जन्म मनुष्यादिदेहसंबन्धं कीदृशं दुःखालयं गर्भवासयोनिद्वारनिर्गमनाद्यनेकदुःखस्थानं अशाश्वतमास्थिरं दृष्टनष्टप्रायं नाप्नुवन्ति पुनर्नावर्तन्तइत्यर्थः यतोमहात्मानः रजस्तमोमलरहितान्तःकरणाः शुद्धसत्वाः समुत्पन्नसम्यग्दर्शनामल्लोकभोगान्ते परमां सर्वोत्कृष्टां संसिद्धिं मुक्तिं गतास्ते अत्र मां प्राप्य सिद्धिंगताइतिवदतोपासकानां क्रममुक्तिर्दर्शिता ॥१५॥ भगवन्तमुपागतानां सम्यग्दर्शिनामपुनरावृत्तौ कथितायां ततोविमुखानामसम्यग्दर्शिनां पुनरावृत्तिरर्थसिद्धेत्याह आब्रह्मभुवनात् भवन्त्यत्र भूतानीति भुवनं लोकः अभिविधावाकारः ब्रह्मलोकेन सह सर्वेऽपि लोकाः मद्विमुखानामसम्यग्दर्शिनां भोगभूमयः पुनरावर्तिनः पुनरावर्तनशीलाः ब्रह्मभवनादिति पाठे भवनं वासस्थानमिति सएवार्थः हेअर्जुन स्वतःप्रसिद्धमहापौरुष किं तद्वदेव त्वां प्राप्तानामपि पुनरावृत्तिर्नेत्याह मामीश्वरमेकमुपेत्य तु

मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतम् ॥ नाप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः ॥ १५ ॥ आब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ॥ मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १६ ॥

शब्दोलोकान्तरवैलक्षण्यद्योतनार्थः अवधारणार्थोवा मामेव प्राप्य निर्वृतानां हे कौन्तेय मातृतोपि प्रसिद्धमहानुभाव पुनर्जन्म न विद्यते पुनरावृत्तिर्नास्तीत्यर्थः अत्रार्जुन कौन्तेयेति संबोधनद्वयेन स्वरूपतः कारणतश्च शुद्धिर्ज्ञानसंपत्तये सूचिता अत्रेयं व्यवस्था ये क्रममुक्तिफलाभिरुपासनाभिर्ब्रह्मलोकं प्राप्तास्तेषामेव तत्रोत्पन्नसम्यग्दर्शनानां ब्रह्मणासह मोक्षः येतु पञ्चाग्निविद्यादिभिरतत्क्रतवोऽपि तत्रगतास्तेषामवश्यंभावि पुनर्जन्म अतएव क्रममुक्त्यभिप्रायेण 'ब्रह्मलोकमभिसंपद्यते नच पुनरावर्तते अनावृत्तिः शब्दादिति' श्रुतिसूत्रयोरुपपत्तिः इतरत्र तेषामिह न पुनरावृत्तिः इमं मानवमावर्तं नावर्तन्तइति हेममितिच विशेषणाद्गमनाधिकरणकल्पादन्यत्र पुनरावृत्तिः प्रतीयते॥१६॥ब्रह्मलोकसहिताः सर्वे लोकाः पुनरावर्तिनः कस्मात् कालपरिच्छिन्नत्वादित्याह मनुष्यपरिमाणेन सहस्रयुगपर्यन्ताः सहस्रं युगानि चतुर्युगानि पर्यन्तो-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ऽवसानं यस्य तत् 'चतुर्युगसहस्रं तु ब्रह्मणोदिनमुच्यतइति' हि पौराणिकं वचनं तादृशं ब्रह्मणः प्रजापतेरहर्दिनं यत् येविदुः तथा रात्रिं युगसह-
स्रान्तां चतुर्युगसहस्रपर्यन्तां ये विदुरिति वर्तते तेऽहोरात्रविदः तएवाहोरात्रविदोयोगिनोजनाः येतु चन्द्रार्कगत्यैव विदुस्तेनाहोरात्रविदः स्व-
ल्पदर्शित्वादित्यभिप्रायः ॥१७॥ यथोक्तैरहोरात्रैः पक्षमासादिगणनया पूर्णं वर्षशतं प्रजापतेः परमायुरिति कालपरिच्छिन्नत्वेनानित्योसौ तेन
तल्लोकात्पुनरावृत्तिर्युक्तैव येतु ततोऽर्वाचीनास्तेषां तदहर्मात्रपरिच्छिन्नत्वात्तत्तल्लोकेभ्यः पुनरावृत्तिरिति किमुवक्तव्यमित्याह अत्र दैनंदिन-
सृष्टिप्रलययोरेव वक्तुमुपक्रान्तत्वात्तत्र चाकाशादीनां सत्त्वादव्यक्तशब्देनाव्याकृतावस्था नोच्यते किंतु प्रजापतेः स्वापावस्थैव
स्वापावस्थः प्रजापतिरिति यावत् अहरागमे प्रजापतेः प्रबोधसमये अव्यक्तात्तत्स्वापावस्थारूपाद्व्यक्तयः शरीरविषयादिरूपाभोग-

सहस्रयुगपर्यन्तमहर्यद्ब्रह्मणोविदुः ॥ रात्रिं युगसहस्रान्तां तेऽहोरात्रविदोजनाः ॥ १७ ॥
अव्यक्ताद्व्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥ रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥१८॥
भूतग्रामः सएवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ॥ रात्र्यागमेऽवशः पार्थ प्रभवन्त्यहरागमे ॥१९॥

भूमयः प्रभवन्ति व्यवहारक्षमतयाऽभिव्यज्यन्ते रात्र्यागमे तस्य स्वापकाले पूर्वोक्ताः सर्वाअपि व्यक्तयः प्रलीयन्ते तिरोभवन्ति
यतआविर्भूतास्तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके कारणे प्रागुक्ते स्वापावस्थे प्रजापतौ ॥ १८ ॥ एवमाशु विनाशित्वेऽपि संसारस्य न निवृत्तिः क्लेश-
कर्मादिभिरवशतया पुनःपुनः प्रादुर्भावात्प्रादुर्भूतस्य च पुनः क्लेशादिवशेनैव तिरोभावात्संसारे विपरिवर्तमानानां सर्वेषामपि प्राणिना-
मस्वातन्त्र्यादवशानामेव जन्ममरणादिदुःखप्रबन्धसंबन्धादलमनेन संसारेणेति वैराग्योत्पत्त्यर्थं समाननामरूपत्वेन च पुनःपुनः
प्रादुर्भावात् कृतनाशाकृताभ्यागमपरिहारार्थंचाऽऽह भूतग्रामोभूतसमुदायः स्थावरजङ्गमलक्षणोयः पूर्वस्मिन्कल्पे स्थितः सएवायं एत-
स्मिन् कल्पे जायमानोपि ननु प्रतिकल्पमन्योन्यश्च असत्कार्यवादानभ्युपगमात् 'सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत् दिवं

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो स्वरिति' श्रुतेः 'समाननामरूपत्वाच्चावृत्तावप्यविरोधो दर्शनात् स्मृतेश्चेति' न्यायाच्च अवशइत्यविद्या-कामकर्मादिपरतन्त्रः हेपार्थ स्पष्टमितरत् ॥ १९ ॥ एवमवशानामुत्पत्तिविनाशप्रदर्शनेनाब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरा-वर्तिनइत्येतद्व्याख्यातं अधुना मामुपेत्य पुनर्जन्म न विद्यतइत्येतद्व्याचष्टे द्वाभ्यां तस्माच्चराचरस्थूलप्रपञ्चकारणभूताद्धिरण्यगर्भा-ख्यादव्यक्तात्परोऽन्यो व्यतिरिक्तः श्रेष्ठो वा तस्यापि कारणभूतः व्यतिरेकेऽपि सालक्षण्यं स्यादिति नेत्याह अन्योऽत्यन्तविलक्षणः 'न तस्य प्रतिमा अस्तीति' श्रुतेः अव्यक्तो रूपादिहीनतया चक्षुराद्यगोचरो भावः कल्पितेषु सर्वेषु कार्येषु सद्रूपेणानुगतः अतएव सनात-नो नित्यः तुशब्दो हेयादनित्यादव्यक्तादुपादेयत्वं नित्यस्याव्यक्तस्य वैलक्षण्यं सूचयति एतादृशो यो भावः स हिरण्यगर्भइव सर्वेषु भूतेषु

परस्तस्मात्तु भावोऽन्योऽव्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः ॥ यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न वि-नश्यति ॥ २० ॥ अव्यक्तोऽक्षरइत्युक्तस्तमाहुः परमां गतिम् ॥ यं प्राप्य न निवर्तन्ते त-द्धाम परमं मम ॥ २१ ॥

नश्यत्स्वपि न विनश्यति उत्पद्यमानेष्वपि नोत्पद्यतइत्यर्थः हिरण्यगर्भस्य तु कार्यस्य भूताभिमानित्वात्तदुत्पत्तिविनाशाभ्यां युक्तावे-वोत्पत्तिविनाशौ न तु तदनभिमानिनोऽकार्यस्य परमेश्वरस्येति भावः ॥ २० ॥ योभावइहाव्यक्तइत्यक्षरइति चोक्तोऽन्यत्रापि श्रुतिषु स्मृतिषु च तं भावमाहुः श्रुतयः स्मृतयश्च 'पुरुषान्नपरं किञ्चित्सा काष्ठा सापरागतिरित्याद्याः' परमामुत्पत्तिविनाशशून्यस्वप्रका-शपरमानन्दरूपां गतिं पुरुषार्थविश्रान्तिं यं भावं प्राप्य न पुनः निवर्तन्ते संसाराय तद्धाम स्वरूपं मम विष्णोः परमं सर्वोत्कृष्टं मम धामेति राहोः शिरइतिवद्भेदकल्पनया षष्ठी अतोऽहमेव परमागतिरित्यर्थः ॥ २१ ॥ इदानीमनन्यचेताः सततं योमां स्मरति नित्यशः तस्याहं सुलभइति प्रागुक्तं भक्तियोगमेव तत्प्राप्त्युपायमाह सपरोनिरतिशयः पुरुषः परमात्माहमेव अनन्यया न विद्य-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

नेऽन्योविषयोयस्यां तया प्रेमलक्षणया भक्त्यैव लभ्योनान्यथा सकइत्यपेक्षायामाह यस्य पुरुषस्यान्तःस्थान्यन्तर्वर्तीनि भूतानि सर्वाणि कार्याणि कारणान्तर्वर्तित्वात्कार्यस्य अतएव येन पुरुषेण सर्वमिदं कार्यजातं व्याप्तं 'यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चिद्यस्मान्नाणीयोन ज्यायोस्ति कश्चित् वृक्षइव स्तब्धोदिवितिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वं यच्च किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः सपर्यगाच्छुक्रमित्यादिश्रुतिभ्यः' ॥ २२ ॥ सगुणब्रह्मोपासकास्तत्पदं प्राप्य न निवर्तन्ते किं तु क्रमेण मुच्यन्ते तत्र तल्लोकभोगात्प्रागनुत्पन्नसम्यग्दर्शनानां तेषां मार्गापेक्षा विद्यते नतु सम्यग्दर्शिनामिव तदनपेक्षेत्युपासकानां तल्लोकप्राप्तये देवयानमार्गउपदिश्यते पितृयानमार्गोपन्यासस्तु तस्य स्तूयते प्राणोत्क्रमणानन्तरं यत्र यस्मिन्काले कालाभिमानिदेवतोपलक्षिते मार्गे

पुरुषः सपरः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया ॥ यस्यान्तःस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम् ॥ २२ ॥ यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिं चैव योगिनः ॥ प्रयातायान्ति तं कालं वक्ष्यामि भरतर्षभ ॥ २३ ॥

प्रयातायोगिनोध्यायिनः कर्मिणश्च अनावृत्तिमावृत्तिं च यान्ति देवयाने पथि प्रयाताध्यायिनोनावृत्तिं यान्ति पितृयाने पथि प्रयाताश्च कर्मिणआवृत्तिं यान्ति यद्यपि देवयानेऽपि पथि प्रयाताः पुनरावर्तन्ते इत्युक्तमाब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनइत्यत्र तथापि पितृयाने पथि गताआवर्तन्तएव न कोपि तत्र क्रममुक्तिभाजः देवयाने पथि गतास्तु यद्यपि केचिदावर्तन्ते प्रतीकोपासकास्तडिल्लोकपर्यन्तं गताब्रह्मिरण्यगर्भपर्यन्तममानवपुरुषनीताअपि पञ्चाग्निविद्याद्युपासकाः अतत्क्रतवोभोगान्ते निवर्तन्तएव तथाऽपि दहराद्युपासकाः क्रमेण मुच्यन्ते भोगान्तइति न सर्वएवावर्तन्ते अतएव पितृयानः पन्थानियमेनावृत्तिफलत्वान्निकृष्टः अयं तु देवयानः पन्थाअनावृत्तिफलत्वादतिप्रशस्तइति स्तुतिरुपपद्यते केषांचिदावृत्तावप्यनावृत्तिफलत्वस्यानपायात् तं देवयानं पितृयानं च कालं कालाभिमानीदेवतोपलक्षितं

For Private and Personal Use Only

मार्गं वक्ष्यामि हे भरतर्षभ अत्र कालशब्दस्य मुख्यार्थत्वे अग्निर्ज्योतिर्धूमशब्दानामनुपपत्तिः गतिस्मृतिशब्दयोश्चेति तदनुरोधे नैकस्मिन्कालपदएव लक्षणाभिन्ना कालाभिमानिदेवतानां मार्गद्वयेऽपि बाहुल्यात् अग्निधूमयोस्तदितरयोः सतोरपि अग्निहोत्रशब्दवदेकदेशेनाप्युपलक्षणं कालशब्देन अन्यथा प्रातरग्निदेवतायाअभावात्तत्संख्यं चान्यशास्त्रामित्यनेन तस्य तस्य नामधेयता न स्यात् आम्रवणमिति च लौकिकोदृष्टान्तः ॥ २३ ॥ तत्रोपासकानां देवयानं पन्थानमाह अग्निर्ज्योतिरित्यर्चिरभिमानिनी देवता लक्ष्यते अहरित्यहरभिमानिनी शुक्लपक्षइति शुक्लपक्षाभिमानिनी षण्मासाउत्तरायणमिति उत्तरायणरूपषण्मासाभिमानिनी देवतैव लक्ष्यते 'आतिवाहिकास्तल्लिङ्गादिति' न्यायात् एतच्चान्यासामपि श्रुत्युक्तानां देवतानामुपलक्षणार्थं तथा च श्रुतिः 'तेऽर्चिरभिसंभवन्त्य-

अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासाउत्तरायणम् ॥ तत्र प्रयातागच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदोजनाः ॥ २४ ॥

र्चिषोऽहरन्हआपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षाद्यान् षडुदङ्ङेतिमासांस्तान्मासेभ्यः संवत्सरं संवत्सरादादित्यमादित्याच्चन्द्रमसं चन्द्रमसोविद्युतं तत्पुरुषोऽमानवः सएनान् ब्रह्मगमयत्येषदेवपथोब्रह्मपथएतेन प्रतिपद्यमानाइमं मानवमावर्तं नावर्तन्तइति' अत्र श्रुत्यन्तरानुसारात्संवत्सरानन्तरं देवलोकदेवता ततोवायुदेवता ततआदित्यइत्याकरे निर्णीतं एवं विद्युतोनन्तरं वरुणेन्द्रप्रजापतयस्तावता मार्गपरिपूर्तिः तत्रार्चिरहःशुक्लपक्षोत्तरायणदेवताइहोक्ताः संवत्सरोदेवलोकोवायुरादित्यश्चन्द्रमाविद्युद्वरुणइन्द्रः प्रजापतिश्चेत्यनुक्ताअपि द्रष्टव्याः तत्र देवयानमार्गे प्रयातागच्छन्ति ब्रह्मकार्योपाधिकं कार्यं दारिस्य 'गत्युपपत्तेरिति' न्यायात् निरुपाधिकं तु ब्रह्म तद्द्वारैव क्रममुक्तिफलत्वात् ब्रह्मविदः सगुणब्रह्मोपासकाजनाः अत्रैतेन प्रतिपद्यमानाइमं मानवमावर्तं नावर्तन्तइति श्रुताविममिति विशेषणात् कल्पान्तरे केचिदावर्तन्तइति प्रतीयते अतएवात्र भगवतोदासितं श्रौतमार्गकथनेनैव व्याख्यानात् ॥ २४ ॥ देवयानमार्गस्तुत्यर्थं पितृयानमार्गमाह अ-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्रापि धूमइति धूमाभिमानिनी देवता रात्रिरिति रात्र्यभिमानिनी कृष्णइति कृष्णपक्षाभिमानिनी षण्मासादक्षिणायनमिति दक्षिणायनाभिमानिनी लक्ष्यते एतदप्यन्यासां श्रुत्युक्तानामुपलक्षणं तथाहि श्रुतिः 'तेधूममभिसंभवन्ति धूमाद्रात्रिं रात्रेरपरपक्षमपरपक्षाद्यान् षड्दक्षिणेति मासांस्तान्नैते संवत्सरमभिप्राप्नुवन्ति मासेभ्यः पितृलोकं पितृलोकादाकाशमाकाशाच्चन्द्रमसमेषसोमोराजा तद्देवानामन्नं तद्देवाभक्षयन्ति तस्मिन् यावत्संपातमुषित्वाथैतमेवाध्वानं पुनर्निवर्तन्तइति' तत्र धूमरात्रिकृष्णपक्षदक्षिणायनदेवताइहोक्ताः पितृलोकआकाशश्चन्द्रमाइत्युक्ताअपिद्रष्टव्याः तत्र तस्मिन् पथि प्रयाताश्चान्द्रमसं ज्योतिः फलं योगी कर्मयोगीष्टापूर्त-

धूमोरात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासादक्षिणायनम् ॥ तत्र चान्द्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्यनिवर्तते ॥२५॥ शुक्लकृष्णे गती ह्येते जगतः शाश्वते मते ॥ एकया यात्यनावृत्तिमन्ययाऽवर्तते पुनः ॥ २६ ॥ नैते सृती पार्थ जानन् योगी मुह्यति कश्चन ॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तोभवार्जुन ॥ २७ ॥

दत्तकारी प्राप्य यावत्संपातमुषित्वा निवर्तते संपतत्यनेनेति संपातः कर्म तस्मादेतस्मादावृत्तिमार्गादनावृत्तिमार्गः श्रेयानित्यर्थः ॥ २५ ॥ उक्तौ मार्गावुपसंहरति शुक्ला अर्चिरादिगतिः ज्ञानप्रकाशमयत्वात् कृष्णा धूमादिगतिः ज्ञानहीनत्वेन तमोमयत्वात् ते एते शुक्लकृष्णे गती मार्गौ हि प्रसिद्धे सगुणविद्याकर्माधिकारिणोः जगतः सर्वस्यापि शास्त्रज्ञस्य शाश्वते अनादी मते संसारस्यानादित्वात् तयोरेकया शुक्लया यात्यनावृत्तिं कश्चित् अन्यया कृष्णया पुनरावर्तते सर्वोऽपि ॥ २६ ॥ गतेरुपास्यत्वाय तद्विज्ञानं स्तौति एते सृती मार्गौ हेपार्थ जानन् क्रममोक्षायैका पुनः संसारायापरेति निश्चिन्वन् योगी ध्याननिष्ठोन मुह्यति केवलं कर्म धूमादिमार्गप्रापकं कर्तव्यत्वेन न प्रत्येति कश्चन कश्चिदपि तस्माद्योगस्यापुनरावृत्तिफलत्वात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तः समाहितचित्तोभवापुनरावृत्तये हेअर्जुन ॥ २७ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

वेदेषु दर्भपवित्रपाणित्वप्राङ्मुखत्वगुर्वधीनत्वादिभिः सम्यगधीतेषु यज्ञेष्वङ्गोपाङ्गसाहित्येन श्रद्धया सम्यगनुष्ठितेषु तपस्सु शास्त्रोक्तेषु मनोबुद्ध्याद्यैकाग्र्येण श्रद्धया सुतप्तेषु दानेषु तुलापुरुषादिषु देशे काले पात्रे च श्रद्धया सम्यग्दत्तेषु यत्पुण्यफलं पुण्यस्य धर्मस्य फलं स्वर्गस्वाराज्यादि प्रदिष्टं शास्त्रेण अत्येत्यतिक्रामति तत्सर्वं इदं पूर्वोक्तसप्तप्रश्ननिरूपणद्वारेणोक्तं विदित्वा सम्यगनुष्ठानपर्यन्तमवधार्या-

वेदेषु यज्ञेषु तपःसु चैव दानेषु यत्पुण्यफलं प्रदिष्टम् ॥ अत्येति तत्सर्वमिदं विदित्वा योगी परं स्थानमुपैति चाद्यम् ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्या-यां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादेऽक्षरपरब्रह्मयोगोनाम अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

नुष्ठाय च योगी ध्याननिष्ठः न केवलं तदतिक्रामति परं सर्वोत्कृष्टमैश्वरं स्थानमाद्यं सर्वकारणं उपैति च प्रतिपद्यते च सर्वकारणं ब्रह्मैव प्राप्नोतीत्यर्थः तदनेनाध्यायेन ध्येयत्वेन तत्पदार्थो व्याख्यातः ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां मधुसूदनसरस्वती-विरचितायामधिकारिभेदेन अक्षरपरब्रह्मविवरणंनाम अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

For Private and Personal Use Only

श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः पूर्वाध्याये मूर्धन्यनाडीद्वारकेण हृदयकण्ठभ्रूमध्यादिधारणासहितेन सर्वेन्द्रियद्वारसंयमगुणकेन योगेन स्वेच्छयोत्क्रान्तप्राणस्यार्चिरादिमार्गेण ब्रह्मलोकं प्रयातस्य तत्र सम्यग्ज्ञानोदयेन कल्पान्ते परब्रह्मप्राप्तिलक्षणा क्रममुक्तिर्व्याख्याता तत्र चानेनैव प्रकारेण मुक्तिर्लभ्यते नान्यथेत्याशङ्क्य अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः तस्याहं सुलभइत्यादिना भगवत्तत्वविज्ञानात्साक्षान्मोक्षप्राप्तिरभिहिता तत्र चानन्या भक्तिरसाधारणोहेतुरित्युक्तं पुरुषः सपरः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्ययेति तत्र पूर्वोक्तयोगधारणापूर्वकप्राणोत्क्रमणार्चिरादिमार्गगमनकालविलम्बादिक्लेशमन्तरेणैव साक्षान्मोक्षप्राप्तये भगवत्तत्त्वस्य तद्भक्तेश्च विस्तरेण ज्ञापनाय नवमोऽध्यायआरभ्यते अष्टमे ध्येयब्रह्मनिरूपणेन तद्ध्याननिष्ठस्य गतिरुक्ता नवमेतु ज्ञेयब्रह्मनिरूपणेन ज्ञाननिष्ठस्य गतिरुच्यतइति संक्षेपः तत्र वक्ष्यमाणज्ञानस्तुत्यर्थास्त्रयः श्लोकाः इदं प्राग्बहुधोक्तमपिच वक्ष्यमाणमधुनोच्यमानं ज्ञानं शब्दप्रमाणकं ब्रह्मतत्त्वविषयकं ते तुभ्यं

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ॥ ज्ञानं विज्ञानसहितं यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसे शुभात् ॥ १ ॥

प्रवक्ष्यामि तुशब्दः पूर्वाध्यायोक्ताद्ध्यानाज्ज्ञानस्य वैलक्षण्यमाह इदमेव सम्यग्ज्ञानं साक्षान्मोक्षप्राप्तिसाधनं न तु ध्यानं तस्याज्ञानानिवर्तकत्वात् तत्त्वन्तःकरणशुद्धिद्वारेणेदमेव ज्ञानं संपाद्य क्रमेण मोक्षं जनयतीत्युक्तम् कीदृशं ज्ञानं गुह्यतमं गोपनीयतममतिरहस्यत्वात् यतोविज्ञानसहितं ब्रह्मानुभवपर्यन्तं ईदृशमतिरहस्यमप्यहं शिष्यगुणाधिक्याद्वक्ष्यामि ते तुभ्यं अनसूयवे असूया गुणेषु दोषदृष्टिस्तदाविष्करणादिफला सर्वदायमात्मैश्वर्यख्यापनेनात्मानं प्रशंसति मत्पुरस्तादित्येवं रूपा तद्रहिताय अनेनार्जवसंयमावपि शिष्यगुणौ व्याख्यातौ पुनः कीदृशं ज्ञानं यज्ज्ञात्वा प्राप्य मोक्षसे सद्यएव संसारबन्धनादशुभात्सर्वदुःखहेतोः॥१॥ पुनस्तदाभिमुख्याय तज्ज्ञानं स्तौति राजविद्या सर्वासां-विद्यानां राजा सर्वाविद्यानाशकत्वात् विद्यान्तरस्याविद्यैकदेशविरोधित्वात् तथा राजगुह्यं सर्वेषां गुह्यानां राजा अनेकजन्मकृतसुकृतसाध्यत्वेन बहुभिरज्ञातत्वात् राजदन्तादिवद्गुह्यराजस्य परनिपातः पवित्रमिदमुत्तमं प्रायश्चित्तैर्हि किंचिदेकमेव पापं निवर्त्यते निवृत्तं

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

च तत्संस्कारोऽपि सूक्ष्मरूपेण तिष्ठत्येव अतः पुनस्तत्पापमुपचिनोति पुरुषः इदं तु अनेकजन्मसहस्रसंचितानां सर्वेषामपि पापानां स्थूलसूक्ष्मावस्थानां तत्कारणस्य चाज्ञानस्य सद्य एवोच्छेदकं अतः सर्वोत्तमं पावनमिदमेव नचातीन्द्रिये धर्म इवात्र कस्यचित्संदेहः स्वरूपतः फलतश्च प्रत्यक्षत्वादित्याह प्रत्यक्षावगमं अवगम्यतेऽनेनेत्यवगमो मानं अवगम्यते प्राप्यत इत्यवगमः फलं प्रत्यक्षमवगमो मानमस्मिन्निति स्वरूपतः साक्षिप्रत्यक्षत्वं प्रत्यक्षोऽवगमोऽस्येति फलतः साक्षिप्रत्यक्षत्वं मयेदं विदितमतो नष्टमिदानीं मम मामाज्ञानमिति हि सार्वलौकिकः साक्ष्यनुभवः एवं लोकानुभवसिद्धत्वेऽपि तज्ज्ञानं धर्म्यं धर्मादनपेतं अनेकजन्मसंचितनिष्कामधर्मफलं तर्हि दुःसम्पादं स्यान्नेत्याह सुसुखं कर्तुं गुरूपदर्शितविचारसहकृतेन वेदान्तवाक्येन सुखेन कर्तुं शक्यं न देशकालादिव्यवधानमपेक्षते प्रमाणवस्तुपरतन्त्रत्वाज्ज्ञानस्य एवमनायाससाध्यत्वे स्वल्पफलत्वं स्यादल्पायाससाध्यानामिव कर्मणां महाफलत्वदर्शनादिति नेत्याह

राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम् ॥ २ ॥
अश्रद्दधानाः पुरुषा धर्मस्यास्य परंतप ॥ अप्राप्य मां निवर्तन्ते मृत्युसंसारवर्त्मनि ॥३॥

अव्ययं एवमनायाससाध्यस्याप्यस्य फलतो व्ययो नास्तीत्यव्ययमक्षयफलमित्यर्थः कर्मणां त्वतिमहतामपि क्षयिफलत्वमेव 'योवा-एतदक्षरं गार्ग्यविदित्वास्मिँल्लोके जुहोति यजते तपस्तप्यते बहूनि वर्षसहस्राण्यन्तवदेवास्य तद्भवतीति' श्रुतेः तस्मात्सर्वोत्कृष्टत्वाच्छ्रद्धेयमेवात्मज्ञानम् ॥ २ ॥ एवमप्यस्य सुकरत्वे सर्वोत्कृष्टत्वे च सर्वेऽपि कुतोऽत्र न प्रवर्तन्ते तथा च न कोऽपि संसारी स्यादित्याह अस्यात्मज्ञानाख्यस्य धर्मस्य स्वरूपे साधने फले च शास्त्रप्रतिपादितेऽपि अश्रद्दधानाः वेदविरोधिकुहेतुदर्शनदूषितान्तःकरणतया प्रामाण्यममन्यमानाः पापकारिणोऽसुरसम्पदमारूढाः स्वमतिकल्पितेनोपायेन कथञ्चिद्यतमाना अपि शास्त्रविहितोपायाभावादप्राप्य मां मत्प्राप्तिसाधनमप्यलब्ध्वा निवर्तन्ते निश्चयेन वर्तन्ते क्व मृत्युयुक्ते संसारवर्त्मनि सर्वदा जननमरणप्रबन्धेन नारकितिर्यगादियोनिष्वेव भ्रमन्तीत्यर्थः ॥ ३ ॥ तदेवं वक्तव्यतया प्रतिज्ञातस्य ज्ञानस्य विधिमुखेनेतरनिषेधमुखेन च स्तुत्याभिमुखीकृतमर्जुनं प्रति तदेवाह

For Private and Personal Use Only

ह्याभ्यां इदं जगत्सर्वं भूतभौतिकतत्कारणरूपं दृश्यजातं मदज्ञानकल्पितं मयाऽधिष्ठानेन परमार्थसत्तासद्रूपेण स्फुरणरूपेण च ततं व्याप्तं रज्जुखण्डेनेव तदज्ञानकल्पितं सर्पधारादि त्वया वासुदेवेन परिच्छिन्नेन सर्वं जगत् कथं व्याप्तं प्रत्यक्षविरोधादिति नेत्याह अ-व्यक्ता सर्वकरणागोचरीभूता स्वप्रकाशाद्वयचैतन्यसदानन्दरूपा मूर्तिर्यस्य तेन मया व्याप्तमिदं सर्वं न त्वनेन देहेनेत्यर्थः अतएव सन्तीव स्फुरन्तीव मद्रूपेण स्थितानि मत्स्थानि सर्वभूतानि स्थावराणि जङ्गमानि च परमार्थतस्तु न चैवाहं तेषु कल्पितेषु भूतेष्ववस्थितः कल्पिताकल्पितयोः संबन्धायोगात् अतएवोक्तं यत्र यदध्यस्तं तत्कृतेन गुणेन दोषेण वाऽणुमात्रेणापि न संबध्यतइति ॥ ४ ॥ अतएव

मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ॥ मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्ववस्थितः ॥ ४ ॥ न च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरम् ॥ भूतभृन्न च भूतस्थोममात्मा भूतभावनः ॥ ५ ॥

दिविष्ठइवादित्ये कल्पितानि जलचलनादीनि मयि कल्पितानि भूतानि परमार्थतोमयि न सन्ति त्वमर्जुनः प्राकृतीं मनुष्यबुद्धिं हित्वा पश्य पर्यालोचय मे योगं प्रभावमैश्वरं अघटनघटनाचातुर्यं मायाविनइव ममावलोकयेत्यर्थः नाहं कस्यचिदाधेयोनापि कस्यचिदाधारस्तथाप्यहं सर्वेषु भूतेषु मयि च सर्वाणि भूतानीति महतीयं माया यतोभूतानि सर्वाणि कार्याण्युपादानतया बिभर्ति धारयति पोषयतीति च भूतभृत् भूतानि सर्वाणि कर्तृतयोत्पादयतीति भूतभावनः एव-मभिन्ननिमित्तोपादानभूतोपि ममात्मा मम परमार्थस्वरूपभूतः सच्चिदानन्दघनोऽसङ्गाद्वितीयस्वरूपत्वान्न भूतस्थः परमार्थ-तोन भूतसंबन्धी स्वप्नदृगिव न परमार्थतः स्वकल्पितसंबन्धीत्यर्थः ममात्मेति राहोःशिरइतिवत्कल्पनया षष्ठी ॥ ५ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

असंश्लिष्टयोरप्याधाराधेयभावं दृष्टान्तेनाह यथैवाऽसङ्गस्वभावे आकाशे स्थितोनित्यं सर्वदा उत्पत्तिस्थितिसंहारकालेषु वातीति वायुः सर्वदा चलनस्वभावः अतएव सर्वत्र गच्छतीति सर्वत्रगः महान् परिमाणतः एतादृशोपि न कदाप्याकाशेन सह संसृज्यते तथैवाऽसङ्गस्वभावे मयि संश्लेषमन्तरेणैव सर्वाणि भूतान्याकाशादीनि महान्ति सर्वत्रगानि च स्थितानीत्युपधारय विमृश्यावधारय ॥ ६ ॥ एवमुत्पत्तिकाले स्थितिकाले च कल्पितेन प्रपञ्चेनाऽसङ्गस्यात्मनोसंश्लेषमुक्त्वा प्रलयेऽपि तमाह सर्वाणि भूतानि कल्पक्षये प्रलयकाले मामिकां मच्छक्तित्वेन कल्पितां प्रकृतिं त्रिगुणात्मिकां मायां स्वकारणभूतां यान्ति तत्रैव सूक्ष्मरूपेण लीयन्तइत्यर्थः हेकौन्तेयेत्युक्तार्थं पुनस्तानि कल्पादौ सर्गकाले विसृजामि प्रकृतावविभागापन्नानि विभागेन व्यनज्मि अहं सर्वज्ञः सर्वशक्तिरीश्वरः ॥ ७ ॥ किंनिमित्ता परमेश्वर-

यथाऽऽकाशस्थितोनित्यं वायुः सर्वत्रगोमहान् ॥ तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ॥ ६ ॥ सर्वभूतानि कौन्तेय प्रकृतिं यान्ति मामिकाम् ॥ कल्पक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विसृजाम्यहम् ॥ ७ ॥ प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विसृजामि पुनः पुनः ॥ भूतग्राममिमं कृत्स्नमवशं प्रकृतेर्वशात् ॥ ८ ॥

स्येयं सृष्टिर्न तावत्स्वभोगार्था तस्य सर्वसाक्षिभूतचैतन्यमात्रस्य भोक्तृत्वाभावात्तथात्वे वा संसारित्वेनेश्वरत्वव्याघातात् नाप्यन्योभोक्ता यदर्थेयं सृष्टिः चेतनान्तराभावात् ईश्वरस्यैव सर्वत्र जीवरूपेण स्थितत्वात् अचेतनस्य चाभोक्तृत्वात् अतएव नापवर्गार्थापि सृष्टिः बन्धाभावादपवर्गविरोधित्वाच्चेत्याद्यनुपपत्तिः सृष्टेर्मायामयत्वं साधयन्ती नास्माकं प्रतिकूलेति न परिहर्तव्येत्यभिप्रेत्य मायामयत्वान्मिथ्यात्वं प्रपञ्चस्य वक्तुमारभते त्रिभिः प्रकृतिं मायाख्यामनिर्वचनीयां स्वां स्वस्मिन् कल्पितामवष्टभ्य स्वसत्तास्फूर्तिभ्यां दृढीकृत्य तस्याः प्रकृतेर्मायायावशादविद्याऽस्मितारागद्वेषाभिनिवेशकारणावरणविक्षेपात्मकशक्तिप्रभावाज्जायमानमिमं सर्वप्रमाणसन्निधापितं भूतग्राममाकाशादिभूतसमुदायमहं मायावीव पुनःपुनर्विसृजामि विविधं सृजामि कल्पनामात्रेण स्वप्नदृगिव च स्वप्नप्रपञ्चम् ॥८॥ अतः नच नैव सृष्टिस्थितिप्रलयाख्यानि तानि मायाविनेव स्वप्नदृशेव च मया क्रियमाणा-

For Private and Personal Use Only

नि मां निबघ्नन्ति अनुग्रहनिग्रहाभ्यां न सुकृतदुष्कृतभागिनं कुर्वन्ति मिथ्याभूतत्वात् हेधनञ्जय युधिष्ठिरराजसूयार्थं सर्वान्राज्ञोजित्वा धनमाहृतवानिति महान्प्रभावः सूचितः प्रोत्साहनार्थं तानि कर्माणि कुतोन बध्नन्ति तत्राह उदासीनवदासीनं यथा कश्चिदुपेक्षकोद्वयोर्विव-दमानयोर्जयपराजयासंसर्गी तत्कृतहर्षविषादाभ्यामसंसृष्टोनिर्विकारआस्ते तद्वन्निर्विकारतयाऽऽसीनं द्वयोर्विवदमानयोरिहाभावादुपेक्षक-त्वमात्रसाधर्म्येण वतिप्रत्ययः अतएव निर्विकारत्वात्तेषु सृष्ट्यादिकर्मस्वसक्तं अहं करोमीत्यभिमानलक्षणेन सङ्गेन रहितं मां न निबध्नन्ति कर्माणीति युक्तमेव अन्यस्यापि हि कर्तृत्वाभावे फलसङ्गाभावे च कर्माणि न बन्धकारणानीत्युक्तमनेन तदुभयसत्त्वे तु कोशकारइव क-र्मभिर्बध्यते मूढइत्यभिप्रायः ॥ ९ ॥ भूतग्राममिमं विसृजाम्युदासीनवदासीनमिति च परस्परविरुद्धमिति शङ्कापरिहारार्थं पु-

न च मां तानि कर्माणि निबध्नन्ति धनञ्जय ॥ उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्म-सु ॥ ९ ॥ मयाऽध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरम् ॥ हेतुनाऽनेन कौन्तेय जगद्विपरि-वर्तते ॥ १० ॥

नर्मायामयत्वमेव प्रकटयति मया सर्वतोदृशिमात्रस्वरूपेणाविक्रियेणाध्यक्षेण नियन्त्रा भासकेनावभासिता प्रकृति स्त्रिगुणात्मिका सत्त्वासत्त्वादिभिरनिर्वाच्या माया सूयते उत्पादयति सचराचरं जगत् मायाविनाधिष्ठितेव मायाक-ल्पितगजतुरगादिकं न त्वहं सकार्यमायाभासनमन्तरेण करोमि व्यापारान्तरं हेतुना निमित्तेनानेनाध्यक्षत्वेन हेकौन्तेय जगत्सचराचरं विपरिवर्तते विविधं परिवर्तते जन्मादिविनाशान्तं विकारजातमनवरतमासादयतीत्यर्थः अतोभासक-त्वमात्रेण व्यापारेण विसृजामीत्युक्तं तावता चादित्यादेरिव कर्तृत्वाभावादुदासीनवदासीनमित्युक्तमिति न विरोधः तदुक्तं 'अस्य द्वैतेन्द्रजालस्य यदुपादानकारणं अज्ञानं तदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यतइति श्रुतिस्मृतिवादाश्चात्रार्थे सहस्रशउदाहार्याः ॥ १० ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

एवं नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावं सर्वजन्तूनामात्मानमानन्दघनमनन्तमपि सन्तं अवजानन्ति मां साक्षादीश्वरोऽयमिति नाद्रियन्ते निन्दन्ति वा मूढा अविवेकिनो जनास्तेषामवज्ञाहेतुं भ्रमं सूचयति मानुषीं तनुमाश्रितं मनुष्यतया प्रतीयमानां मूर्तिमात्मेच्छया भक्तानुग्रहार्थं गृहीतवन्तं मनुष्यतया प्रतीयमानेन देहेन व्यवहरन्तमिति यावत् ततश्च मनुष्योऽयमिति भ्रान्त्याच्छादितान्तःकरणाः मम परं भावं प्रकृष्टं पारमार्थिकं तत्त्वं सर्वभूतानां महान्तमीश्वरमजानन्तोऽयच्चाद्रियन्ते निन्दन्ति वा तदनुरूपमेव मूढत्वस्य ॥ ११ ॥ ते च भगवदवज्ञान-निन्दनजनितमहादुरितप्रतिबद्धबुद्धयो निरन्तरं निरयनिवासार्हा एव ईश्वरमन्तरेण कर्माण्येव नः फलं दास्यन्तीत्येवंरूपा मोघा निष्फ-लैवाशा फलप्रार्थना येषां ते अतएवेश्वरविमुखत्वान्मोघानि भ्रममात्ररूपाण्यग्निहोत्रादीनि कर्माणि येषां ते तथा मोघमीश्वराप्रतिपादक-

अवजानन्ति मां मूढा मानुषीं तनुमाश्रितम् ॥ परं भावमजानन्तो मम भूतमहेश्वरम् ॥ ११ ॥
मोघाशा मोघकर्माणो मोघज्ञाना विचेतसः ॥ राक्षसीमासुरीं चैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रि-
ताः ॥ १२ ॥

कुतर्कशास्त्रजनितं ज्ञानं येषां ते कुतएवं यतो विचेतसो भगवदवज्ञानजनितदुरितप्रतिबद्धविवेकविज्ञानाः किंच ते भगवदवज्ञानवशात् राक्षसीं तामसीं अविहितहिंसाहेतुद्वेषप्रधानां आसुरीं च राजसीं शास्त्रानभ्यनुज्ञातविषयभोगहेतुरागप्रधानां च मोहिनीं शास्त्रीयज्ञानभ्रंश हेतुं प्रकृतिं स्वभावमाश्रिता एव भवन्ति ततश्च त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः कामक्रोधस्तथा लोभ इत्युक्तनरकद्वारभागितया नरकयातनामेव ते सततमनुभवन्तीत्यर्थः ॥ १२ ॥ भगवद्विमुखानां फलकामनायास्तत्प्रयुक्तस्य नित्यनैमित्तिककाम्य-कर्मानुष्ठानस्य तत्प्रयुक्तस्य शास्त्रीयज्ञानस्य च वैयर्थ्यात्पारलौकिकफलतत्साधनशून्यास्तेनाप्यैहिकलौकिकं किञ्चित्फल-मस्ति तेषां विवेकविज्ञानशून्यतया विचेतसो हि ते अतः सर्वपुरुषार्थबाह्याः शोच्या एव सर्वेषां ते एव चकारादित्युक्तं

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

अधुना के सर्वपुरुषार्थभाजोऽशोच्याः ये भगवदेकशरणाइत्युच्यन्ते महानेकजन्मकृतसुकृतैः संस्कृतः क्षुद्रकामाद्यनभिभूतआत्मा-न्तःकरणं येषां तएव अभयं सत्त्वसंशुद्धिरित्यादिवक्ष्यमाणां दैवीं सात्त्विकीं प्रकृतिमाश्रिताः अतएवानन्यस्मिन्मद्व्यतिरिक्ते नास्ति मनो-येषां ते भूतादिं सर्वजगत्कारणमव्ययमविनाशिनं च मामीश्वरं ज्ञात्वा भजन्ति सेवन्ते ॥ १३ ॥ ते केन प्रकारेण भजन्तीत्युच्यते द्वाभ्यां सततं सर्वदा ब्रह्मनिष्ठं गुरुमुपसृत्य वेदान्तवाक्यविचारेण गुरूपसदनेतरकाले च प्रणवजपोपनिषदावर्तनादिभिर्मां सर्वोप-निषत्प्रतिपाद्यं ब्रह्मस्वरूपं कीर्तयन्तः वेदान्तशास्त्राध्ययनरूपश्रवणव्यापारविषयीकुर्वन्तइति यावत् तथा यतन्तश्च गुरुसन्निधावन्यत्र वा वेदान्ताविरोधितर्कानुसन्धानेनाप्रामाण्यशङ्कानास्कन्दितगुरूपदिष्टमत्स्वरूपावधारणाय यतमानाः

महात्मानस्तु मां पार्थ दैवीं प्रकृतिमाश्रिताः ॥ भजन्त्यनन्यमनसोज्ञात्वा भूतादिम-व्ययम् ॥ १३ ॥

श्रवणनिर्धारितार्थबाधशङ्कापनोदकुतर्कानुसन्धानरूपमननपरायणाइति यावत् तथा दृढव्रताः दृढानि प्रतिपक्षैश्चालयितु-मशक्यानि अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहादीनि व्रतानि येषां ते शमदमादिसाधनसम्पन्नाइति यावत् तथा चोक्तं पतञ्जलिना 'अहिंसा सत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहायमाः तेतु जातिदेशकालसमयानवच्छिन्नाः सार्वभौमामहाव्रतमिति' जात्या ब्राह्मणत्वादिकया देशेन तीर्थादिना कालेन चतुर्दश्यादिना समयेन यज्ञाद्यन्यत्वेनानवच्छिन्नाअहिंसादयः सार्व-भौमाः क्षिप्तमूढविक्षिप्तभूमिष्वपि भाव्यमानाः कस्यामपि जातौ कस्मिन्नपि देशे कस्मिन्नपि काले यज्ञादिप्रयोजनेऽपि हिंसां न करिष्यामीत्येवंरूपेण किञ्चिदप्यपर्युदस्य सामान्येन प्रवृत्ताएते महाव्रतमित्युच्यन्तइत्यर्थः तथा नमस्यन्तश्च मां कायवाङ्मनोभिर्नमस्कुर्वन्तश्च मां भगवन्तं वासुदेवं सकलकल्याणगुणनिधानमिष्टदेवतारूपेण गुरुरूपेण च स्थितं चकारात्

For Private and Personal Use Only

'श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनं अर्चनं वन्दनं दास्यं सख्यमात्मनिवेदनमिति' वन्दनसहचरितं श्रवणाद्यपि बोद्धव्यं अर्चनं पादसेवनमित्यपि गुरुरूपे तस्मिन् सुकरमेव अत्र मामिति पुनर्वचनं सगुणरूपपरामर्शार्थं अन्यथा वैयर्थ्यप्रसङ्गात् तथा भक्त्या मद्विषयेण परेण प्रेम्णा नित्ययुक्ताः सर्वदा संयुक्ताः एतेन सर्वसाधनपौष्कल्यं प्रतिबन्धकाभावश्च दर्शितः 'यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ तस्यैते कथिताह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मन इति' श्रुतेः पतञ्जलिना चोक्तं 'ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोऽप्यन्तरायाभावश्चेति तत ईश्वरप्रणिधानात्प्रत्यक्चेतनस्य त्वंपदलक्ष्यस्याधिगमः साक्षात्कारोभवति अन्तरायाणां विघ्नानां चाभावोभवतीति' सूत्रस्यार्थः तदेवं शमदमादिसाधनसम्पन्नावेदान्तश्रवणमननपरायणाः परमेश्वरे परमगुरौ प्रेम्णा नमस्कारादिना च विगतविघ्नाः परिपूर्णसर्वसाधनाः

सततं कीर्तयन्तोमां यतन्तश्च दृढव्रताः ॥ नमस्यन्तश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ताउपासते ॥ १४ ॥

सन्तोमामुपासते विजातीयप्रत्ययानन्तरितेन सजातीयप्रत्ययप्रवाहेण श्रवणमननोत्तरभाविना सन्ततं चिन्तयन्ति महात्मानः अनेन निदिध्यासनं चरमसाधनं दर्शितं एतादृशसाधनपौष्कल्येसति यद्वेदान्तवाक्यजमखण्डगोचरं साक्षात्काररूपमहं ब्रह्मास्मीति ज्ञानं तत्सर्वशङ्काकलङ्कास्पृष्टं सर्वसाधनफलभूतं स्वोत्पत्तिमात्रेण दीपइव तमः सकलमज्ञानं तत्कार्यं च नाशयतीति निरपेक्षमेव साक्षान्मोक्षहेतुर्न तु भूमिजयक्रमेण भ्रूमध्ये प्राणप्रवेशनं मूर्धन्यया नाड्या प्राणोत्क्रमणमर्चिरादिमार्गेण ब्रह्मलोकगमनं तद्भोगान्तकालविलम्बं वा प्रतीक्ष्यते अतोयत्प्राक्प्रतिज्ञातं इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ज्ञानमिति तदेतदुक्तं फलं-ज्ज्ञात्वाऽस्याशुभान्मोक्षणं प्रागुक्तमेवेतीह पुनर्नोक्तं एवमत्रायं गम्भीरोभगवतोऽभिप्रायः उत्तानार्थस्तु प्रकटएव ॥ १४ ॥ ॥ ११४ ॥
इदानीं यएवमुक्तश्रवणमननिदिध्यासनासमर्थास्तेपि त्रिविधाउत्तमामध्यमामन्दाश्चेति सर्वेऽपि स्वानुरूप्येण मामुपा-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सतइत्याह अन्ये पूर्वोक्तसाधनानुष्ठानासमर्थाः ज्ञानयज्ञेन त्वं वा अहमस्मि भगवोदेवते अहं वै त्वमसीत्यादिश्रुत्युक्तमहंग्रहोपासनं ज्ञानं सएव परमेश्वरयजनरूपत्वाद्यज्ञस्तेन चकारएवार्थे अपिशब्दः साधनान्तरत्यागार्थः केचित्साधनान्तरनिस्पृहाः सन्तउपास्योपासकाभेदचिन्तारूपेण ज्ञानयज्ञेनैकत्वेन भेदव्यावृत्त्या मामेवोपासते चिन्तयन्त्युत्तमाः अन्येतु केचिन्मध्यमाः पृथक्त्वेनोपास्योपासकयोर्भेदेनादित्योब्रह्मेत्यादेशइत्यादिश्रुत्युक्तेन प्रतीकोपासनरूपेण ज्ञानयज्ञेन मामेवोपासते अन्येत्वहंग्रहोपासने प्रतीकोपासने चासमर्थाः केचिन्मन्दाः कांचिदन्यां देवतां चोपासीनाः कानिचित्कर्माणि चाकुर्वाणाबहुधा तैस्तैर्बहुभिः प्रकारैर्विश्वरूपं सर्वात्मानं मामेवोपासते तेनतेन ज्ञानयज्ञेनेति उत्तरोत्तराणां क्रमेण पूर्वपूर्वभूमिलाभः ॥ १५ ॥ यदि बहुधोपासते तर्हि कथं त्वामेवेत्याशङ्क्यात्मनोविश्वरूपत्वं

ज्ञानयज्ञेन चाप्यन्ये यजन्तोमामुपासते ॥ एकत्वेन पृथक्त्वेन वहुधा विश्वतोमुखम् ॥ १५ ॥ अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाहमहमौषधम् ॥ मन्त्रोहमहमेवाज्यमहमाग्निरहं हुतम् ॥ १६ ॥

प्रपञ्चयति चतुर्भिः सर्वस्वरूपोहमिति वक्तव्ये तत्तदेकदेशकथनमवयुत्यानुवादेन वैश्वानरे द्वादशकपालेऽष्टाकपालत्वादिकथनवत् क्रतुः श्रौतोग्निष्टोमादिः यज्ञः स्मार्तोवैश्वदेवादिः महायज्ञत्वेन श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धः स्वधान्नं पितृभ्योदीयमानं औषधं ओषधिप्रभवमन्नं सर्वैः प्राणिभिर्भुज्यमानं भेषजं वा मन्त्रोयाज्यापुरोनुवाक्यादिर्येनोद्दिश्यहविर्दीयते देवेभ्यः आज्यं घृतं सर्वहविरुपलक्षणमिदं अग्निराहवनीयादिः हविः प्रक्षेपाधिकरणं हुतं हवनं हविः प्रक्षेपः एतत्सर्वमहं परमेश्वरएव एतदेकैकज्ञानमपि भगवदुपासनमिति कथयितुं प्रत्येकमहंशब्दः क्रियाकारकफलजातं किमपि भगवदतिरिक्तं नास्तीति समुदायार्थः ॥ १६ ॥ किंच अस्य जगतः सर्वस्य प्राणिजातस्य पिता जनयिता माता जनयित्री धाता पोषयिता तत्तत्कर्मफलविधाता वा पितामहः पितुः

For Private and Personal Use Only

पिता वेद्यं वेदितव्यं वस्तु पूयतेऽनेनेति पवित्रं पावनं शुद्धिहेतुर्गङ्गास्नानगायत्रीजपादि वेदितव्ये ब्रह्मणि वेदनसाधन-मोङ्कारः नियताक्षरपादा ऋक् गीतिविशिष्टा सैव साम सामपदंतु गीतिमात्रस्यैवाभिधायकमित्यन्यत् गीतिरहितमनियताक्षरं यजुः एतत्त्रिविधं मन्त्रजातं कर्मोपयोगि चकारादथर्वाङ्गिरसोऽपिगृह्यन्ते एवकारोऽहमेवेत्यवधारणार्थः ॥ १७ ॥ किंच गम्यतइतिगतिः कर्मफलं 'ब्रह्मा विश्वसृजोधर्मोमहानव्यक्तमेव च उत्तमां सात्त्विकीमेतां गतिमाहुर्मनीषिणइत्येवं' मन्वाद्युक्तं भर्ता पोष्टा सुखसा-धनस्यैव दाता प्रभुः स्वामी मदीयोयमिति स्वीकर्ता साक्षी सर्वप्राणिनां शुभाशुभद्रष्टा निवसन्त्यस्मिन्निति निवासोभोगस्थानं शी-र्यतेदुःखमस्मिन्निति शरणं प्रपन्नानामार्तिहृत् सुहृत् प्रत्युपकारानपेक्षःसन्नुपकारी प्रभवउत्पत्तिः प्रलयोविनाशः स्थानं स्थितिः यद्वा

पिताहमस्य जगतोमाता धाता पितामहः ॥ वेद्यं पवित्रमोङ्कारऋक्सामयजुरेव च ॥१७॥ गतिर्भर्ताप्रभुः साक्षी निवासः शरणं सुहृत् ॥ प्रभवः प्रलयः स्थानं निधानं बीजमव्य-यम् ॥ १८ ॥ तपाम्यहमहं वर्षं निगृण्हाम्युत्सृजामि च ॥ अमृतं चैव मृत्युश्च तदसच्चाह-मर्जुन ॥ १९ ॥

प्रकर्षेण भवन्त्यनेनेति प्रभवः स्रष्टा प्रकर्षेण लीयन्तेनेनेति प्रलयः संहर्ता तिष्ठन्त्यस्मिन्निति स्थानमाधारः निधीयते निक्षिप्यते तत्कालभोगायोग्यतया कालान्तरोपभोग्यं वस्त्वस्मिन्निति निधानं सूक्ष्मरूपसर्ववस्त्वधिकरणं प्रलयस्थानमिति यावत् शङ्खपद्मादि-निधिर्वा बीजमुत्पत्तिकारणमव्ययमविनाशि नतु 'व्रीह्यादिवद्विनश्वरं तेनानाद्यनन्तं यत्कारणं तदप्यहमेवेति पूर्वेणैव सं-बन्धः ॥ १८ ॥ किंच तपाम्यहमादित्यः सन् ततश्च तापवशादहं वर्षं पूर्ववृष्टिरूपं रसं पृथिव्यानिगृण्हाम्याकर्षा-मि कैश्चिद्रश्मिभिरष्टसु मासेषु पुनस्तमेव निगृहीतं रसं चतुर्षु मासेषु कैश्चिद्रश्मिभिरुत्सृजामि च वृष्टिरूपेण प्रक्षिपामि च भूमौ अमृतं च देवानां सर्वप्राणिनां जीवनं वा एवकारस्याहमित्यनेन संबन्धः मृत्युश्च मर्त्यानां सर्वप्राणिनां विनाशोवा सत्

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यत्संबन्धितया यद्विद्यते तत्तत्र सत् असच्च यत्संबन्धितया यन्न विद्यते तत्तत्रासत् एतत्सर्वमहमेव हे अर्जुन तस्मात्सर्वात्मानं मां विदित्वा स्वस्वाधिकारानुसारेण बहुभिः प्रकारैर्मामेवोपासत इत्युपपन्नम् ॥ १९ ॥ एवमेकत्वेन पृथक्त्वेन बहुधा चेति त्रिविधा अपि निष्कामाः सन्तो भगवन्तमुपासीनाः सत्त्वशुद्धिज्ञानोत्पत्तिद्वारेण क्रमेण मुच्यन्ते ये तु सकामाः सन्तो न केनापि प्रकारेण भगवन्तमुपासते किंतु स्वस्वकामसाधनानि काम्यान्येव कर्माण्यनुतिष्ठन्ति ते सत्त्वशोधकाभावेन ज्ञानसाधनमनधिरूढाः पुनःपुनर्जन्ममरणप्रबन्धेन सर्वदा संसारदुःखमेवानुभवन्तीत्याह द्वाभ्यां ऋग्वेदयजुर्वेदसामवेदलक्षणा हौत्राध्वर्यवौद्गात्रप्रतिपत्तिहेतवस्तिस्रो विद्या येषां ते त्रिविद्या एव स्वार्थिकतद्धितेन त्रैविद्यास्तिस्रो विद्या वदन्तीति वा वेदत्रयविदो याज्ञिका यज्ञैरग्निष्टोमादिभिः क्रमेण सवनत्रये वसुरुद्रादित्यरूपिणं मामीश्वर-

त्रैविद्या मां सोमपाः पूतपापा यज्ञैरिष्ट्वा स्वर्गतिं प्रार्थयन्ते ॥ ते पुण्यमासाद्य सुरेन्द्रलोकमश्नन्ति दिव्यान्दिवि देवभोगान् ॥ २० ॥ ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति ॥ एवं त्रयीधर्ममनुप्रपन्ना गतागतं कामकामा लभन्ते ॥ २१ ॥

मिष्ट्वा तद्रूपेण मामजानन्तोऽपि वस्तुवृत्तेन पूजयित्वा अभिष्टुत्य हुत्वा च सोमं पिबन्तीति सोमपाः सन्तस्तेनैव सोमपानेन पूतपापा निरस्त स्वर्भोगप्रतिबन्धकपापाः सकामतया स्वर्गतिं प्रार्थयन्ते न तु सत्त्वशुद्धिज्ञानोत्पत्त्यादि ते दिवि स्वर्गे लोके पुण्यं पुण्यफलं सर्वोत्कृष्टं सुरेन्द्रलोकं शतक्रतोः स्थानमासाद्य दिव्यान् मनुष्यैरलभ्यान् देवभोगान् देवदेहोपभोग्यान् कामानश्नन्ति भुञ्जते ॥२० ॥ ततः किमनिष्टमिति तदाह ते सकामास्तं काम्येन पुण्येन प्राप्तं विशालं विस्तीर्णं स्वर्गलोकं भुक्त्वा तद्भोगजनके पुण्ये क्षीणे सति तद्देहनाशात्पुनर्देहग्रहणाय मर्त्यलोकं विशन्ति पुनर्गर्भवासादियातना अनुभवन्तीत्यर्थः पुनःपुनरेवं उक्तप्रकारेण हि प्रसिद्धयर्थः त्रैधर्म्यं हौत्राध्वर्यवौद्गात्रधर्मत्रयाई ज्योतिष्टोमादिकं काम्यं कर्म त्रयीधर्ममिति पाठेऽपि त्रय्या वेदत्रयेण प्रतिपादितं धर्ममिति स एवार्थः अनुप्रपन्नाः अनादौ संसारे पूर्व-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

प्रतिपत्त्यपेक्षयाऽनुशब्दः पूर्वप्रतिपत्त्यनन्तरं मनुष्यलोकमागत्य पुनः प्रतिपन्नाः कामकामादिव्यान् भोगान् कामयमानाएवं गतागतं लभन्ते कर्म कृत्वा स्वर्गं यान्ति ततआगत्य पुनः कर्म कुर्वन्तीत्येवं गर्भवासादियातनाप्रवाहस्तेषामानिशमनुवर्ततइत्यभिप्रायः ॥ २१ ॥ निष्कामाः सम्यग्दर्शिनस्तु अन्योभेददृष्टिविषयोन विद्यते येषां तेऽनन्याः सर्वाद्वैतदर्शिनः सर्वभोगनिःस्पृहाः अहमेव भगवान्वासुदेवः सर्वात्मा नमद्व्यतिरिक्तं किंचिदस्तीति ज्ञात्वा तमेव प्रत्यञ्चं सदा चिन्तयन्तोमां नारायणमात्मत्वेन ये जनाः साधनचतुष्टयसम्पन्नाः सन्यासिनः परि सर्वतोनवच्छिन्नतया पश्यन्ति ते मदनन्यतया कृतकृत्याएवेति शेषः अद्वैतदर्शननिष्ठानामत्यन्तनिष्कामानां तेषां स्वयमप्रयतमानानां कथं योगक्षेमौ स्यातामित्यतआह तेषां

अनन्याश्चिन्तयन्तोमां ये जनाः पर्युपासते ॥ तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् ॥ २२ ॥ येऽप्यन्यदेवताभक्तायजन्ते श्रद्धयान्विताः ॥ तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम् ॥ २३ ॥

नित्याभियुक्तानां नित्यमनवरतमादरेण ध्याने व्यापृतानां देहयात्रामात्रार्थमप्यप्रयतमानानां योगं च क्षेमं च अलब्धस्य लाभं लब्धस्य परिरक्षणं च शरीरस्थित्यर्थं योगक्षेममकामयमानानामपि वहामि प्रापयाम्यहं सर्वेश्वरः प्रियोहि ज्ञानिनोत्यर्थमहं स च मम प्रियः उदाराः सर्वएवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतमिति ह्युक्तं यद्यपि सर्वेषामपि योगक्षेमं वहति भगवान् तथाप्यन्येषां प्रयत्नमुत्पाद्य तद्द्वारा वहति ज्ञानिनांतु तदर्थं प्रयत्नमनुत्पाद्य वहतीति विशेषः ॥ २२ ॥ नन्वन्याअपि देवतास्त्वमेव त्वद्व्यतिरिक्तस्य वस्त्वन्तरस्याभावात् तथा च देवतान्तरभक्ताअपि त्वामेव भजन्तइति न कोपि विशेषः स्यात् तेन गतागतं कामकामावसुरुद्रादित्यादिभक्तालभन्ते अनन्याश्चिन्तयन्तोमांतु कृतकृत्याइति कथमुक्तं तत्राह यथा मद्भक्तामामेव यजन्ति तथा येऽन्यदेवतानां वस्वादीनां भक्तायजन्ते

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ज्योतिष्टोमादिभिः श्रद्धया आस्तिक्यबुद्ध्या अन्विताः तेऽपि मद्भक्ताइव हेकौन्तेय तत्तद्देवतारूपेण स्थितं मामेव यजन्ति पूजयन्ति अविधिपूर्वकं अविधिरज्ञानं तत्पूर्वकं सर्वात्मत्वेन मामज्ञात्वा मद्भिन्नत्वेन वस्वादीन् कल्पयित्वा यजन्तीत्यर्थः ॥ २३ ॥ अविधिपूर्वकत्वं विवृण्वन् फलप्रच्युतिममीषामाह अहं भगवान् वासुदेवएव सर्वेषां यज्ञानां श्रौतानां स्मार्तानां च तत्तद्देवतारूपेण भोक्ता च स्वेनान्तर्यामिरूपेण अधियज्ञत्वात् प्रभुश्च फलदाता चेति प्रसिद्धमेतत् देवतान्तरयाजिनस्तु मामीदृशं तत्त्वेन भोक्तृत्वेन प्रभुत्वेन च भगवान्वासुदेवएव वस्वादिरूपेण यज्ञानां भोक्ता स्वेन रूपेण च फलदाता न तदन्योऽस्ति कश्चिदाराध्यइत्येवंरूपेण न जानन्ति अतोमत्स्वरूपापरिज्ञानान्महतायासेनेष्ट्वाऽपि मय्यनर्पितकर्माणस्तत्तद्देवलोकं धूमादिमार्गेण गत्वा तद्भोगान्ते च्यवन्ति

अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ॥ न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेनातश्च्यवन्ति ते ॥ २४ ॥ यान्ति देवव्रतादेवान् पितॄन् यान्ति पितृव्रताः ॥ भूतानि यान्ति भूतेज्याया-न्ति मद्याजिनोऽपि माम् ॥ २५ ॥

प्रच्यवन्ते तद्भोगजनककर्मक्षयात्तद्देहादिवियुक्ताः पुनर्देहग्रहणाय मनुष्यलोकं प्रत्यावर्तन्ते येतु तत्तद्देवतासु भगवन्तमेव सर्वान्तर्यामिणं पश्यन्तोयजन्ते ते भगवदर्पितकर्माणस्तद्विद्यासहितकर्मवशादर्चिरादिमार्गेण ब्रह्मलोकं गत्वा तत्रोत्पन्नसम्यग्दर्शनास्तद्भोगान्ते मुच्यन्तइति विवेकः ॥ २४ ॥ देवतान्तरयाजिनामनावृत्तिफलाभावेऽपि तत्तद्देवतायागानुरूपक्षुद्रफलावाप्तिर्ध्रुवेति वदन् भगवद्याजिनां तेभ्योवैलक्षण्यमाह अविधिपूर्वकयाजिनोहि त्रिविधाः अन्तःकरणोपाधिगुणत्रयभेदात् तत्र सात्त्विकादेवव्रताः देवावसुरुद्रादित्यादयस्तत्संबन्धिव्रतं बल्युपहारप्रदक्षिणप्रह्वीभावादिरूपं पूजनं येषां ते तानेव देवान् यान्ति तं 'यथायथोपासते तदेव भवतीति' श्रुतेः राजसास्तु पितृव्रताः श्राद्धादिक्रियाभिरग्निष्वात्तादीनां पितॄणामाराधकास्तानेव पितॄन् यान्ति तथा तामसाभूतेज्यायक्षरक्षोविनायक-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मातृगणादीनां भूतानां पूजकास्तान्येव भूतानि यान्ति अत्र देवपितृभूतशब्दानां तत्संबन्धिलक्षणयोष्ट्रमुखन्यायेन समासः मध्यमपदलोपीसमासानङ्गीकारात्प्रकृतिविकृतिभावाभावेन च तादर्थ्यचतुर्थीसमासायोगात् अन्ते च पूजावाचीज्याशब्दप्रयोगात्पूर्वपर्यायद्वयेऽपिव्रतशब्दः पूजापरएव एवं देवतान्तराराधनस्य तत्तद्देवतारूपत्वमन्तवत्फलमुक्त्वा भगवदाराधनस्य भगवद्रूपत्वमनन्तं फलमाह मां भगवन्तं यष्टुं पूजयितुं शीलं येषां ते मद्याजिनः सर्वासु देवतासु भगवद्भावदर्शिनोभगवदाराधनपरायणामां भगवन्तमेव यान्ति समानेऽप्यायासे भगवन्तमन्तर्यामिणमनन्तफलदमनाराध्यदेवतान्तरमाराध्यान्तवत्फलं यान्तीत्यहोदुर्दैववैभवमज्ञानामित्यभिप्रायः ॥ २५ ॥ तदेवं देवतान्तराणि परित्यज्यानन्तफलत्वाद्भगवतएवाराधनं कर्तव्यमतिसुकरत्वाच्चेत्याह पत्रं पुष्पं फलं तोयमन्यद्वाऽनायासलभ्यं यत्किञ्चिद्वस्तु यःकश्चिदपि नरोमे मह्यमनन्तमहाविभू-

पत्रं पुष्पं फलं तोयं योमे भक्त्या प्रयच्छति ॥ तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रयतात्मनः ॥ २६ ॥

तिपतये परमेश्वराय भक्त्या न वासुदेवात्परमस्ति किंचिदिति बुद्धिपूर्विकया प्रीत्या प्रयच्छति ईश्वराय भृत्यवदुपकल्पयति मत्स्वत्वानास्पदद्रव्याभावात् सर्वस्यापि जगतोमयैवार्जितत्वात् अतोमदीयमेव सर्वं मह्यमर्पयति जनः तस्य प्रीत्या प्रयच्छतः प्रयतात्मनः शुद्धबुद्धेस्तत्पत्रपुष्पादि तुच्छमपि वस्तु अहं सर्वेश्वरोऽश्नामि अशनवत्प्रीत्या स्वीकृत्य तृप्यामि अत्र वाच्यस्यात्यन्ततिरस्कारादर्शनलक्षितेन स्वीकारविशेषेण प्रीत्यतिशयहेतुत्वं व्यज्यते 'न ह वै देवाअश्नन्ति न पिबन्त्येतदेवामृतंदृष्ट्वा तृप्यन्तीति' श्रुतेः कस्मात्तुच्छमपि तदश्नासि यस्मात् भक्त्युपहृतं भक्त्या प्रीत्या समर्पितं तेन प्रीत्या समर्पणं मत्स्वीकारनिमित्तमित्यर्थः अत्र भक्त्या प्रयच्छतीत्युक्त्वा पुनर्भक्त्युपहृतमिति वदन्नभक्तस्य ब्राह्मणत्वतपस्वित्वादि मत्स्वीकारनिमित्तं न भवतीति परिसङ्ख्यां सूचयति श्रीदामब्राह्मणानीततण्डुलकणभक्षणवत् प्रीतिविशेषप्रतिबद्धभक्त्यतिशयेनोपालङ्कारमात्रार्पितं पत्रपुष्पादि भक्त्यार्पितं साक्षादेव भक्षयामीति वा तेन ॥ ११७ ॥

For Private and Personal Use Only

भक्तिरेव मत्परितोषनिमित्तं न तु देवतान्तरवद्बल्युपहारादिबहुवित्तव्ययायाससाध्यं किंचिदिति देवतान्तरमपहाय मामेव भजेतेत्यभिप्रायः ॥ २६ ॥ कीदृशं ते भजनं तदाह यत्करोषि शास्त्रादृतेऽपि रागतःप्राप्तं गमनादि यदश्नासि स्वयं तृप्त्यर्थं कर्मसिद्ध्यर्थं वा तथा यज्जुहोषि शास्त्रबलान्नित्यमग्निहोत्रादिहोमं निर्वर्तयसि श्रौतस्मार्तसर्वहोमोपलक्षणमेतत् तथा यद्ददासि अतिथिब्राह्मणादिभ्योऽन्नहिरण्यादि तथा यत्तपस्यसि प्रतिसंवत्सरमज्ञानप्रमादिकृतपापनिवृत्तये चान्द्रायणादि चरसि उच्छृङ्खलप्रवृत्तिनिरासाय शरीरेन्द्रियसंघातं संयमयसीति वा एतच्च सर्वेषां नित्यनैमित्तिककर्मणामुपलक्षणं तेन यत्त्वरागिस्वभाववशाद्रागेनापि शास्त्रेनावश्यंभावि गमनाशनादि यच्च शास्त्रवशादवश्यंभावि होमदानादि हे कौन्तेय तत्सर्वं लौकिकं वैदिकं च कर्मान्येनैव निमित्तेन क्रियमाणं

यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् ॥ यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥ २७ ॥ शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः ॥ संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि ॥ २८ ॥

मदर्पणं मत्समर्पितं यथा स्यात्तथा कुरुष्व आत्मने परेण समर्पकनिष्ठमेव समर्प्यफलं न तुच्छमपि किंचिदिति दर्शयति अवश्यंभाविनां कर्मणां मयि परमगुरौ समर्पणमेव मद्भजनं न तु तदर्थं पृथग्व्यापारः कश्चित्कर्तव्य इत्यभिप्रायः ॥ २७ ॥ एतादृशस्य भजनस्य फलमाह एवमनायाससिद्धेऽपि सर्वकर्मसमर्पणरूपे मद्भजने सति शुभाशुभे इष्टानिष्टे फले येषां तैः कर्मबन्धनैर्बन्धरूपैः कर्मभिर्मोक्ष्यसे मयि समर्पितत्वात्तव तत्संबन्धानुपपत्तेः कर्मभिस्तत्फलैश्च न संश्लिष्यसे ततश्च संन्यासयोगयुक्तात्मा संन्यासः सर्वकर्मणां भगवति समर्पणं स एव योग इव चित्तशोधकत्वाद्योगस्तेन युक्तः शोधित आत्मान्तःकरणं यस्य स त्वं त्यक्तसर्वकर्मा वा कर्मबन्धनैर्जीवन्नेव विमुक्तः सन् सम्यग्दर्शनेनाज्ञानावरणनिवृत्त्या मामुपैष्यसि साक्षात्करिष्यस्यहं ब्रह्मास्मीति ततः प्रारब्धक-

मोक्षयात्पतितेऽस्मिन् शरीरे विदेहकैवल्यरूपं मामुपैष्यसि इदानीमपि सद्रूपः सन् सर्वोपाधिनिवृत्त्या मायिकभेदव्यवहारविषयो न भविष्यसीत्यर्थः ॥ २८ ॥ यदि भक्तानेवानुगृह्णासि नाभक्तान् ततो रागद्वेषवत्त्वेन कथं परमेश्वरः स्यादिति नेत्याह सर्वेषु प्राणिषु समस्तुल्योऽहं सद्रूपेण स्फुरणरूपेणानन्दरूपेण च स्वाभाविकेनौपाधिकेन चान्तर्यामित्वेन अतो न ममास्त्यविषयः प्रीतिविषयो वा कश्चिदस्ति सावित्रस्येव गगनमण्डलव्यापिनः प्रकाशस्य तर्हि कथं भक्ताभक्तयोः फलवैषम्यं तत्राह ये भजन्ति तु येतु भजन्ति सेवन्ते मां सर्वकर्मसमर्पणरूपया भक्त्या अभक्तापेक्षया भक्तानां विशेषद्योतनार्थस्तुशब्दः कोऽसौ मयि ते ये मदर्पितैर्निष्कामैः कर्मभिः शोधितान्तःकरणास्ते निरस्तसमस्तरजस्तमोमलस्य सत्त्वोद्रेकेणातिस्वच्छस्यान्तःकरणस्य सदा मदाकारां वृत्तिमुपनिपन्नानिरोत्पादयन्तो मयि वर्तन्ते अहमप्यतिस्वच्छायां तदीयचित्तवृत्तौ प्रतिबिम्बितस्तेषु वर्तेते चकारोऽवधा-

समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ॥ ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम् ॥ २९ ॥

रणार्थस्तएव मयि तेष्वेवाहमिति स्वच्छस्य हि द्रव्यस्यायमेव स्वभावो येन संबध्यते तदाकारं गृह्णातीति स्वच्छ द्रव्यसंबद्धस्य च वस्तुन एषएव स्वभावोयत्तत्र प्रतिफलतीति तथा अस्वच्छद्रव्यस्याप्येषएव स्वभावोयत्स्वसंबद्धस्याप्याकारं न गृह्णातीति अस्वच्छद्रव्यसंबद्धस्य च वस्तुन एषएव स्वभावोयत्तत्र न प्रतिफलतीति यथा हि सर्वत्र विद्यमानोऽपि सावित्रः प्रकाशः स्वच्छे दर्पणादावेवाभिव्यज्यते न त्वस्वच्छे घटादौ तावता न दर्पणे रज्यति न वा द्वेष्टि घटं एवं सर्वत्र समोऽपि स्वच्छे भक्तचित्तेऽभिव्यज्यमानोऽस्वच्छे त्वभक्तचित्ते नाभिव्यज्यमानोऽहं न रज्यामि कुत्र चिन् न वा द्वेष्मि कंचिन् सामग्रीमर्यादया जायमानस्य कार्यस्यापर्यनुयोज्यत्वात् वन्हिवत्कल्पतरुवच्चावैषम्यं व्याख्येयम् ॥ २९ ॥ किं च मद्भक्तेरेवायं महिमा यत्समेऽपि वैषम्यमापादयति शृणु त-

॥ ११८ ॥

न्महिमानं यः कश्चित्सुदुराचारोऽपि चेदजामिलादिरिव अनन्यभाक्सन् मां भजते कुतश्चिद्भाग्योदयात्तेन सम्यगसाधुरपि साधुरेव म-
न्तव्यः हि यस्मात्सम्यग्व्यवसितः साधुनिश्चयवान् सः ॥ ३० ॥ अस्मादेव सम्यग्व्यवसायात्सहितो दुराचारतां चिरकालमधर्मात्मापि
मद्भजनमहिम्ना क्षिप्रं शीघ्रमेव भवति धर्मात्मा धर्मानुगतचित्तः दुराचारत्वं झटित्येव त्यक्त्वा सदाचारो भवतीत्यर्थः किंच
शश्वन्नित्यं शान्तिं विषयभोगस्पृहानिवृत्तिं निगच्छति नितरां प्राप्नोत्यतिनिर्वेदात् कश्चित्त्वद्भक्तः प्रागभ्यस्तं दुराचारत्व-
मत्यजन्नभवेदपि धर्मात्मा तथा च स नश्येदेवेति नेत्याह भक्तानुकम्पापरवशतया कुपित इव भगवान् नैतदाश्चर्यं मन्वीथाः हे-

अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ॥ साधुरेव स मन्तव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः
॥ ३० ॥ क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिं निगच्छति ॥ कौन्तेय प्रतिजानीहि न मे
भक्तः प्रणश्यति ॥ ३१ ॥ मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः स्त्रियो वैश्या-
स्तथा शूद्रास्तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥ ३२ ॥

कौन्तेय निश्चितमेवेदृशं मद्भक्तेर्माहात्म्यं अतो विप्रतिपन्नानां पुरस्तादपि त्वं प्रतिजानीहि सावज्ञं सगर्वं च प्रतिज्ञां कुरु न मे वासुदेवस्य
भक्तोऽतिदुराचारोऽपि प्राणसङ्कटमापन्नोऽपि सुदुर्लभमयोग्यः सन् प्रार्थयमानोऽपि अतिमूढोऽशरणोऽपि न प्रणश्यति किंतु कृतार्थ एव
भवति दृष्टान्ताश्चाजामिलप्रह्लादध्रुवगजेन्द्रादयः प्रसिद्धा एव शास्त्रं च न वासुदेवभक्तानामशुभं विद्यते क्वचिदिति ॥ ३१ ॥
एवमागन्तुकदोषेण दुष्टानां भगवद्भक्तिप्रभावान्निस्तारमुक्त्वा स्वाभाविकदोषेण दुष्टानामपि तमाह निश्चितं हे पार्थ
मां व्यपाश्रित्य शरणमागत्य येऽपि स्युः पापयोनयोऽन्त्यजास्तिर्यञ्चो वा जातिदोषेण दुष्टाः तथा वेदाध्ययनादिशून्यतया निकृष्टाः

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

स्त्रियोवैश्याः कृष्यादिमात्ररताः तथा शूद्राजातितोऽध्ययनाद्यभावेन च परमगत्ययोग्यास्तेऽपि यान्ति परां गतिं अपि शब्दात् प्रागुक्त-दुराचाराअपि ॥ ३२ ॥ एवं चेत् पुण्याः सदाचाराउत्तमयोनयश्च राजर्षयः सूक्ष्मवस्तुविवेकिनः क्षत्रियाममभक्ताः परां गतिं यान्तीति किं पुनर्वाच्यमत्र कस्यचिदपि सन्देहाभावादित्यर्थः यतोमद्भक्तेरीदृशोमहिमा अतोमहता प्रयत्नेन इमं लोकं सर्वपुरुषार्थ-साधनयोग्यमतिदुर्लभञ्च मनुष्यदेहमनित्यमाशुविनाशिनमसुखं गर्भवासाद्यनेकदुःखबहुलं लब्ध्वा यावदयं न नश्यति तावदतिशीघ्रमेव भजस्व मां शरणमाश्रयस्व अनित्यत्वादसुखत्वाच्चास्य विलम्बं सुखार्थमुद्यमं च माकार्षीस्त्वं च राजर्षिरतोमद्भजनेनात्मानं सफलं

किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्याभक्ताराजर्षयस्तथा ॥ अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ॥ ३३ ॥ मन्मनाभव मद्भक्तोमद्याजी मां नमस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीता सूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे राजविद्याराजगुह्ययोगोनाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

कुरु अन्यथा ह्येतादृशं जन्म निष्फलमेव तेस्यादित्यर्थः ॥ ३३ ॥ भजनप्रकारं दर्शयन्नुपसंहरति राजभक्तस्यापि राजभृत्यस्य पुत्रादौ मनस्तथा सतन्मनाअपि न तद्भक्तइत्यतउक्तं मन्मनाभव मद्भक्तइति तथा मद्याजी मत्पूजनशीलः मां नमस्कुरु मनोवाक्कायैः एव-मेभिः प्रकारैर्मत्परायणोमदेकशरणः सन्नात्मानमन्तःकरणं युक्त्वा मयि समाधाय मामेव परमानन्दघनं स्वप्रकाशं सर्वोपद्रवशून्यम भयमेष्यसि प्राप्स्यसि ॥ ३४ ॥ श्रीगोविंदपदारविंदमकरन्दास्वादशुद्धाशयाः संसाराम्बुधिमुत्तरन्तिसहसा पश्यन्ति पूर्णं महः । वेदान्तै-रवधारयन्ति परमं श्रेयस्त्यजन्ति भ्रमं द्वैतं स्वप्नसमं विदन्ति विमलां विन्दन्ति चानन्दतां ॥ इतिश्रीभगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां मधुसूदनसरस्वतीविरचितायामधिकारिभेदेन राजविद्या राजगुह्ययोगोनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

For Private and Personal Use Only

श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः एवं सप्तमाष्टमनवमैस्तत्पदार्थस्य भगवतस्तत्त्वं सोपाधिकं निरुपाधिकं च दर्शितं तस्य च विभूतयः सोपाधिकस्य ध्याने निरुपाधिकस्य ज्ञाने चोपायभूताः रसोऽहमप्सु कौन्तेयेत्यादिना सप्तमे अहं क्रतुरहं यज्ञइत्यादिना नवमे च सङ्क्षेपेणोक्ताःअथेदानीं तासां विस्तरोवक्तव्योभगवतोध्यानाय तत्त्वमपि दुर्विज्ञेयत्वात् पुनस्तस्य वक्तव्यं ज्ञानायेति दशमोऽध्यायआरभ्यते तत्र प्रथममर्जुनं प्रोत्साहयितुं भूयएव पुनरपि हे महाबाहो शृणु मे मम परमं प्रकृष्टं वचः यत्ते तुभ्यं प्रीयमाणाय मद्वचनादमृतपानादिव प्रीतिमनुभवते वक्ष्याम्यहं परमाप्तस्तव हितकाम्यया इष्टप्राप्तीच्छया ॥ १ ॥ प्रागबहुधोक्तमेव किमर्थं पुनर्वक्ष्यसीत्यतआह

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भूयएव महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ यत्तेऽहं प्रीयमाणाय वक्ष्यामि हितकाम्यया ॥ १ ॥ न मे विदुः सुरगणाः प्रभवं न महर्षयः ॥ अहमादिर्हि-देवानां महर्षीणां च सर्वशः ॥ २ ॥ योमामजमनादिं च वेत्ति लोकमहेश्वरम् ॥ असंमूढः समर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ३ ॥

प्रभवं प्रभावं प्रभुशक्त्यतिशयं प्रभवनमुत्पत्तिमनेकविभूतिभिराविर्भावं वा सुरगणाः इन्द्रादयोमहर्षयश्च भृग्वादयः सर्वज्ञाअपि न मे विदुः तेषां तदज्ञाने हेतुमाह अहं हि यस्मात् सर्वेषां देवानां महर्षीणां च सर्वशः सर्वैः प्रकारैरुत्पादकत्वेन बुद्ध्यादिप्रवर्तकत्वेन च निमित्तत्वेनोपादानत्वेन चादिः कारणं अतोमद्विकारास्ते मत्प्रभावं न जानन्तीत्यर्थः ॥ २ ॥ महाफलत्वाच्च कश्चिदेव भगवतः प्रभावं वेत्तीत्याह सर्वकारणत्वान्न विद्यते आदिः कारणं यस्य तमनादिं अनादित्वादजं जन्मशून्यं लोकानां महान्तमीश्वरं च मां योवेत्ति समर्त्येषु मनुष्येषु मध्ये असंमूढः संमोहवर्जितः सर्वैः पापैर्मतिपूर्वकृतैरपि प्रमुच्यते प्रकर्षेण कारणोच्छेदात्तत्संस्काराभावरूपेण मुच्यते मुक्तोभवति ॥ ३ ॥ आत्मनोलोकमहेश्वरत्वं प्रपञ्चयति बुद्धिरन्तःकरणस्य सूक्ष्मार्थविवेकसामर्थ्यं ज्ञानमात्मानात्मसर्वपदा-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

र्थावबोधः असंमोहः प्रत्युत्पन्नेषु बोद्धव्येषु कर्तव्येषु चाव्याकुलतया विवेकेन प्रवृत्तिः क्षमा आक्रुष्टस्य ताडितस्य वा निर्विकारचित्तता सत्यं प्रमाणेनावबुद्धस्यार्थस्य तथैव भाषणं दमो बाह्येन्द्रियाणां स्वविषयेभ्यो निवृत्तिः शमोऽन्तःकरणस्य सुखं धर्मासाधारणकारणकमनुकूलवेदनीयं दुःखमधर्मासाधारणकारणकं प्रतिकूलवेदनीयं भवः उत्पत्तिः भावः सत्ता अभावोऽसत्तेति वा भयं च त्रासस्तद्विपरीतमभयं एवं च एवकारश्चकारसमुच्चयार्थः अनयोर्मुख्यत्वद्योतनार्थः एवेत्येते सर्वलोकप्रसिद्धा इत्यर्थः समत्वस्य मन्दीकरिष्यमाणत्वेनान्वयः अहिंसा प्राणिनां पीडानिवृत्तिः समता चित्तस्य रागद्वेषादिरहितावस्था तुष्टिर्भोग्येष्वेतावताऽलमिति बुद्धिः तपः शास्त्रीयमार्गेण कायेन्द्रियशोषणं दानं देशे काले श्रद्धया यथाशक्त्यर्थिनां सत्पात्रे समर्पणं यशो धर्मनिमित्ता लोकश्लाघा-

बुद्धिर्ज्ञानमसंमोहः क्षमा सत्यं दमः शमः ॥ सुखं दुःखं भवोऽभावो भयं चाभयमेव च ॥ ४ ॥ अहिंसा समता तुष्टिस्तपो दानं यशोऽयशः ॥ भवन्ति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधाः ॥ ५ ॥

रूपा प्रसिद्धिः अयशस्त्वधर्मनिमित्ता लोकनिन्दारूपा प्रसिद्धिः एते बुद्ध्यादयो भावाः सकारणकाः पृथग्विधाः धर्माधर्मादिसाधनवैचित्र्येण नानाविधाः भूतानां सर्वेषां प्राणिनां मत्तः परमेश्वरादेव भवन्ति नान्यस्मात्तस्मात्किं वाच्यं मम लोकमहेश्वरत्वमित्यर्थः ॥ ५ ॥ इतश्चैतदेवं महर्षयः वेदतदर्थद्रष्टारः सर्वज्ञा विद्यासंप्रदायप्रवर्तका भृग्वाद्याः सप्त पूर्वे सर्गाद्यकालाभिभूताः तथा च पुराणं 'भृगुं मरीचिमत्रिं च पुलस्त्यं पुलहं क्रतुं वसिष्ठं च महातेजाः सोऽसृजन्मनसा सुतान् सप्त ब्रह्माण इत्येते पुराणे निश्चयं गताः इति' तथा चत्वारो मनवः सावर्णा इति प्रसिद्धाः अथवा महर्षयः सप्त भृग्वाद्याः तेभ्योऽपि पूर्वे प्रथमाश्चत्वारः सनकाद्या महर्षयः मनवस्तथा स्वायम्भुवाद्याश्चतुर्दश मयि परमेश्वरे भावो भावना येषां ते मद्भावा मच्चिन्तनपराः मद्भावनावशादा-

For Private and Personal Use Only

विभूतमदीयज्ञानैश्वर्यशक्तयइत्यर्थः मानसाः मनसः सङ्कल्पादेवोत्पन्नाः ननु योनिजाः अतोविशुद्धजन्मत्वेन सर्वप्राणिश्रेष्ठा- मत्तएव हिरण्यगर्भात्मनोजाताः सर्गाद्यकाले प्रादुर्भूताः येषां महर्षीणां सप्तानां चतुर्णां च सनकादीनां मनूनां च चतुर्द- शानां अस्मिन्लोके जन्मना च विद्यया च सन्ततिभूताइमाब्राह्मणाद्याः सर्वाः प्रजाः ॥ ६ ॥ एवं सोपाधिकस्य भगवतः प्रभावमुक्त्वा तज्ज्ञानफलमाह एतां प्रागुक्तां बुद्ध्यादिमहर्ष्यादिरूपां विभूतिं विविधभावं तत्तद्रूपेणावस्थितिं योगं च तत्तदर्थनिर्माण- सामर्थ्यं परमैश्वर्यमिति यावत् मम योवेत्ति तत्त्वतः यथावत् सोऽविकम्पेनाप्रचलितेन योगेन सम्यग्ज्ञानस्थैर्यलक्षणेन समाधिना

महर्षयः सप्त पूर्वे चत्वारोमनवस्तथा ॥ मद्भावामानसाजातायेषां लोकइमाः प्रजाः ॥ ६ ॥ एतां विभूतिं योगं च मम योवेत्ति तत्त्वतः ॥ सोऽविकम्पेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ॥ ७ ॥ अहं सर्वस्य प्रभवोमत्तः सर्वं प्रवर्तते ॥ इति मत्वा भजन्ते मां बुधाभावसम- न्विताः ॥ ८ ॥

युज्यते नात्र संशयः प्रतिबन्धः कश्चित् ॥ ७ ॥ यादृशेन विभूतियोगयोर्ज्ञानेनाविकम्पयोगप्राप्तिस्तद्दर्शयति चतुर्भिः अहं परंब्रह्म- वासुदेवाख्यं सर्वस्य जगतः प्रभवउत्पत्तिकारणमुपादानं निमित्तं च सर्वं मत्तएव प्रवर्तते भवति मयैवान्तर्यामिणा सर्वज्ञेन सर्वश- क्तिना प्रेर्यमाणं स्वस्वमर्यादामनतिक्रम्य सर्वं जगत्प्रवर्तते चेष्टतइति वा इत्येवं मत्वा बुधाविवेकेनावगततत्त्वाः भावेन परमार्थतत्त्व- ग्रहरूपेण प्रेम्णा समन्विताः सन्तोमां भजन्ते ॥ ८ ॥ प्रेमपूर्वकं भजनमेव विवृणोति मयि भगवति चित्तं येषां ते मच्चित्ताः तथा मद्गतामां प्राप्ताः प्राणाश्चक्षुरादयोयेषां ते मद्गतप्राणा मद्भजनानिमित्तचक्षुरादिव्यापारामय्युपसंहृतसर्वकरणावा अथवा मद्गतप्राणाः म-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

द्भजनार्थं जीवनामद्भजनातिरिक्तप्रयोजनशून्यजीवना इति यावत् विद्वद्गोष्ठीषु परस्परमन्योन्यं श्रुतिभिर्युक्तिभिश्च मामेव बोधयन्तः तत्त्वबुभुत्सुकथयाज्ञापयन्तः तथा स्वशिष्येभ्यश्च मामेव कथयन्त उपदिशन्तश्च मयि चित्तार्पणं तथा बाह्यकरणार्पणं तथा जीवनार्पणं एवं समानामन्योन्यं मद्बोधनं स्वन्यूनेभ्यश्च मदुपदेश इत्येवंरूपं यन्मद्भजनं तेनैव तुष्यन्ति च एतावतैव लब्धसर्वार्था वयमलमन्येन लब्धव्येनेत्येवंप्रत्ययरूपं संतोषं प्राप्नुवन्ति च तेन संतोषेण रमन्ति च रमन्ते च प्रियसङ्गमेनेव उत्तमं सुखमनुभवन्ति च तदुक्तं पतञ्जलिना 'संतोषादनुत्तमः सुखलाभ इति' उक्तं च पुराणे 'यच्च कामसुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखं तृष्णाक्षयसुखस्यैते नार्हतः षोडशीं कलामिति' तृष्णाक्षयः संतोषः ॥ ९ ॥ ये यथोक्तेन प्रकारेण भजन्ते मां

मच्चित्ता मद्गतप्राणा बोधयन्तः परस्परम् ॥ कथयन्तश्च मां नित्यं तुष्यन्ति च रमन्ति च ॥ ९ ॥ तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम् ॥ ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयान्ति ते ॥ १० ॥

सततं सर्वदा युक्तानां भगवत्येकाग्रबुद्धीनां अत एव लाभपूजाख्यात्याद्यनभिसंधाय प्रीतिपूर्वकमेव भजतां सेवमानानां तेषां अविकम्पेन योगेनेति यः प्रागुक्तस्तं बुद्धियोगं मत्तत्त्वविषयसम्यग्दर्शनं ददामि उत्पादयामि येन बुद्धियोगेन मामीश्वरमात्मत्वेनोपयान्ति ये मच्चित्तत्वादिप्रकारैर्मां भजन्ते ते ॥ १० ॥ दीयमानस्य बुद्धियोगस्यात्मप्राप्तौ फले मध्यवर्तिनं व्यापारमाह तेषामेव कथं श्रेयः स्यादित्यनुग्रहार्थं आत्मभावस्थ आत्माकारान्तःकरणवृत्तौ विषयत्वेन स्थितोऽहं स्वप्रकाशचैतन्यानन्दाद्वयलक्षण आत्मा तेनैव मद्विषयान्तःकरणपरिणामरूपेण ज्ञानदीपेन दीपसदृशेन ज्ञानेन भास्वता चिदाभासयुक्तेनाप्रतिबद्धेनाज्ञानजं अज्ञानोपादानकं तमो मिथ्याप्रत्ययलक्षणं स्वविषयावरणमन्धकारं तदुपादानाऽज्ञाननाशेन नाशयामि सर्वभ्रमोपादानस्याज्ञानस्य ज्ञाननिवर्त्यत्वादुपादाननाशनिवर्त्यत्वाच्चोपादेयस्य ॥ १२१

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यथा दीपेनान्धकारेऽनिवर्तनीये दीपोत्पत्तिमन्तरेण न कर्मणोऽभ्यासस्य चापेक्षाऽऽविद्यमानस्यैव च वस्तुनोऽभिव्यक्तिस्ततोनानुत्पन्नस्य कस्यचिदुत्पत्तिस्तथा ज्ञानेनाज्ञाने निवर्तनीये न ज्ञानोत्पत्तिमन्तरेणान्यस्य कर्मणोऽभ्यासस्य चापेक्षाऽऽविद्यमानस्यैव च ब्रह्मभावस्य मोक्षस्याभिव्यक्तिस्ततोनानुत्पन्नस्योत्पत्तिर्येन क्षयित्वं कर्मादिसापेक्षत्वं वा भवेदिति रूपकालङ्कारेण सूचितोऽर्थः भास्वतेत्यनेन तीव्रपवनादेरिसंभावनादेः प्रतिबन्धकस्याभावः सूचितः ज्ञानस्य च दीपसाधर्म्यं स्वविषयावरणनिवर्तकत्वं स्वव्यवहारे सजातीयपरानपेक्षत्वं स्वोत्पत्त्यतिरिक्तसहकार्यनपेक्षत्वमित्यादिरूपकबीजं द्रष्टव्यम् ॥ ११ ॥ एवं भगवतो विभूतिं योगं च श्रुत्वा परमोत्कण्ठितः परं ब्रह्म परं धाम

तेषामेवानुकम्पार्थमहमज्ञानजं तमः॥नाशयाम्यात्मभावस्थोज्ञानदीपेन भास्वता ॥११॥
॥ अर्जुनउवाच ॥ परं ब्रह्म परं धाम पवित्रं परमं भवान् ॥ पुरुषं शाश्वतं दिव्यमादिदेवमजं विभुम् ॥ १२ ॥ आहुस्त्वामृषयः सर्वे देवर्षिर्नारदस्तथा ॥ असितोदेवलोव्यासः स्वयं चैव ब्रवीपि मे ॥ १३ ॥

आश्रयः प्रकाशोवा परमं पवित्रं पावनं च भवानेव यतः पुरुषं परमात्मानं शाश्वतं सर्वदैकरूपं दिवि परमे व्योम्नि स्वस्वरूपे भवं दिव्यं सर्वप्रपञ्चातीतं आदि च सर्वकारणं देवं च द्योतनात्मकं स्वप्रकाशमादिदेवं अतएवाजं विभुं सर्वगतं त्वामाहुरिति संबन्धः ॥ १२ ॥ आहुः कथयन्ति त्वामनन्तमहिमानं ऋषयस्तत्त्वज्ञाननिष्ठाः सर्वे भृगुवसिष्ठादयः तथा देवर्षिर्नारदः असितोदेवलश्च धौम्यस्य ज्येष्ठोभ्राता व्यासश्च भगवान् कृष्णद्वैपायनः एतेऽपि त्वां पूर्वोक्तविशेषणं मे मह्यमाहुः साक्षात् किमन्यैर्वक्तृभिः स्वयमेव त्वं च मह्यं ब्रवीषि अत्रऋषित्वेऽपि साक्षाद्वक्तॄणां नारदादीनामतिविशिष्टत्वात्पृथग्ग्रहणम् ॥ १३ ॥ सर्वैरेतदुक्तमृषिभिश्च त्वया च तद्वृतं

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सत्यमेवाहं मन्ये यन्मां प्रति वदसि केशव नहि त्वद्वचसि मम कुत्राप्यप्रामाण्यशङ्का तच सर्वज्ञत्वात्त्वं जानासीति केशौ ब्रह्मरुद्रौ सर्वेशावप्यनुकम्प्यतया वाहयन्गच्छतीति व्युत्पत्तिमाश्रित्य निरतिशयैश्वर्यप्रतिपादकेन केशवपदेन सूचितं अतोयदुक्तं न मे विदुः सुरगणाः प्रभवं न महर्षयइत्यादि तथैव हि यस्मात् हेभगवन् समग्रैश्वर्यादिसम्पन्न ते तव व्यक्तिं प्रभावं ज्ञानातिशयशालिनोऽपि देवान विदुर्नापि दानवाः न महर्षयइत्यपि द्रष्टव्यम् ॥ १४ ॥ यतस्त्वं तेषां सर्वेषामादिरशक्यज्ञानश्चातः स्वयमेव अन्योपदेशादिकमन्तरेणैव त्वमेवात्मना स्वरूपेणात्मानं निरुपाधिकं सोपाधिकं च निरुपाधिकं प्रत्यक्त्वेनाविषयतया सोपाधिकंच निरतिशयज्ञानैश्वर्यादिशक्तिमत्त्वेन वेत्थ जानासि नान्यः कश्चित् अन्यैर्ज्ञातुमशक्यमहं कथं जानीयामित्याशङ्कामपनुदन् प्रेमौत्क-

सर्वमेतदृतं मन्ये यन्मां वदसि केशव ॥ न हि ते भगवन्व्यक्तिं विदुर्देवा न दानवाः ॥ १४ ॥ स्वयमेवात्मनाऽऽत्मानं वेत्थ त्वं पुरुषोत्तम ॥ भूतभावन भूतेश देवदेव जगत्पते ॥ १५ ॥

ण्ठ्येन बहुधा संबोधयति हेपुरुषोत्तम त्वदपेक्षया सर्वेऽपि पुरुषाअपकृष्टाएव अतस्तेषामशक्यं सर्वोत्तमस्य तव शक्यमेवेत्यभिप्रायः पुरुषोत्तमत्वमेव विवृणोति पुनश्चतुर्भिः संबोधनैः भूतानि सर्वाणि भावयत्युत्पादयतीति हेभूतभावन सर्वभूतपितः पितापि कश्चिन्नेष्टस्तत्राह हेभूतेश सर्वभूतनियन्तः नियन्तापि कश्चिन्नाराध्यस्तत्राह हेदेवदेव देवानां सर्वाराध्यानामप्याराध्यः आराध्योऽपि कश्चिन्न पालयितृत्वेन पतिस्तत्राह हेजगत्पते हिताहितोपदेशक वेदप्रणेतृत्वेन सर्वस्य जगतः पालयितः एतादृशसर्वविशेषणविशिष्टस्त्वं सर्वेषां पिता सर्वेषां गुरुः सर्वेषां राजाऽतः सर्वैः प्रकारैः सर्वेषामाराध्यइति किं वाच्यं पुरुषोत्तमत्वं तवेति भावः ॥ १५ ॥ यस्मादन्येषां सर्वेषां ज्ञातुमशक्याअवश्यं ज्ञातव्याश्च

For Private and Personal Use Only

तव विभूतयः तस्मात् याभिर्विभूतिभिरिमान्सर्वांल्लोकान् व्याप्य त्वं तिष्ठसि तास्तवाऽसाधारणाविभूतयोदिव्याअसर्वज्ञैर्ज्ञातुमशक्या-हि यस्मात्तस्मात्सर्वज्ञस्त्वमेव ताःअशेषेण वक्तुमर्हसि ॥ १६ ॥ किं प्रयोजनं तत्कथनस्य तदाह द्वाभ्यां योगोनिरतिशयैश्वर्यादिशक्तिः सोस्यास्तीति हेयोगिन् निरतिशयैश्वर्यादिशक्तिशालिन् अहमतिस्थूलमतिस्त्वां देवादिभिरपि ज्ञातुमशक्यं कथं विद्यां जानीयां सदा परिचिन्तयन् सर्वदा ध्यायन् ननु मद्विभूतिषु मां ध्यायन् ज्ञास्यसि तत्राह केषु केषु च भावेषु चेतनाचेतनात्मकेषु वस्तुषु त्वद्विभूतिभूतेषु मया चिन्त्योऽसि हे भगवन् ॥ १७ ॥ अतः आत्मनस्तवयोगं सर्वज्ञत्वसर्वशक्तित्वादिलक्षणमैश्वर्यातिशयं विभूतिं च ध्यानालम्बनं

वक्तुमर्हस्यशेषेण दिव्याह्यात्मविभूतयः ॥ याभिर्विभूतिभिर्लोकानिमांस्त्वं व्याप्य तिष्ठसि ॥ १६ ॥ कथं विद्यामहं योगिंस्त्वां सदा परिचिन्तयन् ॥ केषु केषु च भावेषु चिन्त्योसि भगवन्मया ॥ १७ ॥ विस्तरेणात्मनोयोगं विभूतिं च जनार्दन ॥ भूयः कथय तृप्तिर्हि शृण्वतोनास्ति मेऽमृतम् ॥ १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हन्त ते कथयिष्यामि दिव्याह्यात्मविभूतयः ॥ प्राधान्यतः कुरुश्रेष्ठ नास्त्यन्तोविस्तरस्य मे ॥ १९ ॥

विस्तरेण सङ्क्षेपेण सप्तमे नवमे चोक्तमपि भूयः पुनः कथय सर्वैर्जनैरभ्युदयनिःश्रेयसप्रयोजनं याच्यसइति हे जनार्दन अतोममापि याञ्चा त्वयपूर्तितैव उक्तस्य पुनः कथनं कुतोयाचसे तत्राह तृप्तिरलंप्रत्ययेनेच्छाविच्छित्तिर्नास्ति हि यस्माच्छृण्वतः श्रवणेन पिबत-स्त्वद्वाक्यममृतं अमृतवत्पदे पदे स्वादु स्वादु अत्र तद्वाक्यमित्यनुक्तेरपन्हुत्यतिशयोक्तिरूपकसङ्करोयं माधुर्यातिशयानुभवेनोत्कण्ठातिशयं व्यनक्ति ॥ १८ ॥ अत्रोत्तरं हन्तेत्यनुमतौ यत्त्वया प्रार्थितं तत्करिष्यामि माव्याकुलोभूरित्यर्जुनं समाश्वास्य तदेव कर्तुमारभते कथयिष्यामि प्राधान्यतस्ताविभूतीर्यादिव्याः प्रसिद्धाआत्मनोममासाधारणाविभूतयः हेकुरुश्रेष्ठ वि-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

स्तरेण तु कथनमशक्यं यतोनास्त्यन्तोविस्तरस्य मे विभूतीनां अतः प्रधानभूताः काश्चिदेव विभूतीर्वक्ष्यामीत्यर्थः ॥ १९ ॥ तत्र प्रथमं तावन्मुख्यं चिन्तनीयं शृणु सर्वभूतानामाशये हृद्देशेन्तर्यामिरूपेण प्रत्यगात्मरूपेण च स्थितआत्मा चैतन्यानन्दघन-स्त्वयाऽहं वासुदेवएवेति ध्येयः हेगुडाकेश जितनिद्रेति ध्यानसामर्थ्यं सूचयति एवं ध्यानसामर्थ्ये तु वक्ष्यमाणानि ध्यानानि का-र्याणि तत्राप्यादौ ध्येयमाह अहमेवादिश्च उत्पत्तिः भूतानां प्राणिनां चेतनत्वेन लोके व्यवह्रियमाणानां मध्यं च स्थितिः अन्तश्च नाशः सर्वचेतनवर्गाणामुत्पत्तिस्थितिविनाशरूपेण चाहमेव ध्येयइत्यर्थः ॥ २० ॥ एतदशक्तेन बाह्यानि ध्यानानि कार्याणीत्याह यावदध्यायसमाप्ति आदित्यानां द्वादशानां मध्ये विष्णुर्विष्णुनामादित्योहं वामनावतारो वा ज्योतिषां प्रकाशकानां मध्ये रविरंशुमान्

अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थितः ॥ अहमादिश्च मध्यं च भूतानामन्तएव च ॥ २० ॥ आदित्यानामहं विष्णुर्ज्योतिषां रविरंशुमान् ॥ मरीचिर्मरुतामस्मि नक्षत्रा-णामहं शशी ॥२१॥ वेदानां सामवेदोऽस्मि देवानामस्मि वासवः ॥ इन्द्रियाणां मनश्चा-स्मि भूतानामस्मि चेतना ॥ २२ ॥

विश्वव्यापी प्रकाशकः मरुतां सप्तसप्तकानां मध्ये मरीचिनामाहं नक्षत्राणामधिपतिरहं शशी चन्द्रमाः निर्धारणे षष्ठी अत्र प्रायेण निर्धारणे षष्ठी क्वचित्संबन्धेऽपि यथा भूतानामस्मिचेतनेत्यादौ वामनरामादयश्चावताराः सर्वैश्वर्यशालिनोप्यनेन रूपेण ध्यान-विवक्षया विभूतिषु पठ्यन्ते वृष्णीनां वासुदेवोस्मीति तेन रूपेण ध्यानविवक्षया स्वस्यापि स्वविभूतिमध्ये पाठवत् अतःपरञ्च प्रायेणायमध्यायः स्पष्टार्थइति क्वचित्किञ्चिद्व्याख्यास्यामः ॥ २१ ॥ चतुर्णां वेदानां मध्ये गानमाधुर्येणातिरमणीयः साम-वेदोहमस्मि वासवइन्द्रः सर्वदेवाधिपतिः इन्द्रियाणामेकादशानां प्रवर्तकं मनः भूतानां सर्वप्राणिसंबन्धिनां परिणामानां मध्ये चिदभिव्यञ्जिका बुद्धेर्वृत्तिश्चेतनाहमस्मि ॥ २२ ॥ रुद्राणामेकादशानां वित्तेशोधनाध्यक्षः कुबेरः यक्षरक्षसां यक्षानां रा-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

क्षतानां च वसूनामष्टानां पावकोऽग्निः मेरुःसुमेरुः शिखरिणां शिखरवतां अत्युच्छ्रितानां ॥ २३ ॥ इन्द्रस्य सर्वराजश्रेष्ठत्वात्तत्पुरोधसं बृहस्पतिं सर्वेषां पुरोधसां राजपुरोहितानां मध्ये मुख्यं श्रेष्ठं मामेव हेपार्थ विद्धि जानीहि सेनानीनां सेनापतीनां मध्ये देवसेनापतिः स्कन्दोगुहः अहमस्मि सरसां देवखातजलाशयानां मध्ये सागरः सगरपुत्रैः खातोजलाशयोऽहमस्मि ॥२४॥ महर्षीणां सप्त ब्रह्मणां मध्ये भृगुरतितेजस्वित्वादहं गिरां वाचां पदलक्षणानां मध्ये एकमक्षरं पदमोङ्कारोहमस्मि यज्ञानां मध्ये जपयज्ञोहिंसादिदोषशून्यत्वेनात्यन्तशोधकोऽहमस्मि स्थावराणां स्थितिमतां मध्ये हिमालयोऽहं शिखरवतां मध्ये हि मेरुरहमित्युक्तं

रुद्राणां शङ्करश्चास्मि वित्तेशोयक्षरक्षसाम् ॥ वसूनां पावकश्चास्मि मेरुः शिखरिणामहम् ॥ २३ ॥ पुरोधसां च मुख्यं मां विद्धि पार्थ वृहस्पतिम् ॥ सेनानीनामहं स्कन्दः सरसामस्मि सागरः ॥ २४ ॥ महर्षीणां भृगुरहं गिरामस्म्येकमक्षरम् ॥ यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मि स्थावराणां हिमालयः ॥ २५ ॥ अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां देवर्षीणां च नारदः ॥ गन्धर्वाणां चित्ररथः सिद्धानां कपिलोमुनिः ॥ २६ ॥ उच्चैःश्रवसमश्वानां विद्धि माममृतोद्भवम् ॥ ऐरावतं गजेन्द्राणां नराणां च नराधिपम् ॥ २७ ॥

अतः स्थावरत्वेन शिखरवत्त्वेन चार्थभेदाददोषः ॥ २५ ॥ सर्वेषां वृक्षाणां वनस्पतीनामन्येषांच देवाश्च सन्तोपि मन्त्रदर्शित्वेन ऋषित्वं प्राप्तास्ते देवर्षयस्तेषां मध्ये नारदोऽहमस्मि गन्धर्वाणां गानधर्मिणां देवगायकानां मध्ये चित्ररथोऽहमस्मि सिद्धानां जन्मनैव विना प्रयत्नं धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यातिशयं प्राप्तानामधिगतपरमार्थानां मध्ये कपिलोमुनिरहं ॥ २६ ॥ अश्वानां मध्ये उच्चैःश्रवसममृतमथनोद्भवमश्वं मां विद्धि ऐरावतं गजममृतमथनोद्भवं गजेन्द्राणां मध्ये मां विद्धि नराणां च मध्ये नराधिपं राजानं मां विद्धीत्यनुवर्त्यते ॥ २७ ॥ आयुधानामस्त्राणां मध्ये वज्रं दधीचिरस्थिसंभवमस्त्रमहमस्मि धेनूनां दोग्ध्रीणां मध्ये कामं दोग्धीति कामधुक् स-

For Private and Personal Use Only

मुद्रमथनोद्भवा वसिष्ठस्य कामधेनुरहमस्मि कामानां मध्ये प्रजनः प्रजनयिता पुत्रोत्पत्त्यर्थोऽयं कन्दर्पः कामः सोऽहमस्मि चकारस्त्वर्थे रतिमात्रहेतुकामव्यावृत्त्यर्थः सर्पाश्च नागाश्च जातिभेदाद्भिद्यन्ते तत्र सर्पाणां मध्ये तेषां राजा वासुकिरहमस्मि ॥२८॥ नागानां जातिभेदानां मध्ये तेषां राजाऽनन्तश्च शेषाख्योऽहमस्मि यादसां जलचराणां मध्ये तेषां राजा वरुणोऽहमस्मि पितॄणां मध्ये अर्यमा नाम पितृराजश्चाऽहमस्मि संयमतां संयमं धर्माधर्मफलदानेनानुग्रहं निग्रहं च कुर्वतां मध्ये यमोऽहमस्मि ॥ २९ ॥ दैत्यानां दितिवंश्यानां मध्ये प्रकर्षेण ल्हादयत्यानन्दयति परमसात्त्विकत्वेन सर्वानिति प्रल्हादश्चास्मि कलयतां सङ्ख्यानं गणनं कुर्वतां मध्ये कालोऽहं मृगेन्द्रः सिंहः

आयुधानामहं वज्रं धेनूनामस्मि कामधुक् ॥ प्रजनश्चास्मि कन्दर्पः सर्पाणामस्मि वासुकिः ॥ २८ ॥ अनन्तश्चास्मि नागानां वरुणो यादसामहम् ॥ पितॄणामर्यमा चास्मि यमः संयमतामहम् ॥ २९ ॥ प्रल्हादश्चास्मि दैत्यानां कालः कलयतामहम् ॥ मृगाणां च मृगेन्द्रोऽहं वैनतेयश्च पक्षिणाम् ॥ ३० ॥ पवनः पवतामस्मि रामः शस्त्रभृतामहम् ॥ झषाणां मकरश्चास्मि स्रोतसामस्मि जान्हवी ॥ ३१ ॥

मृगाणां पशूनां मध्येऽहं वैनतेयश्च पक्षिणां विनतापुत्रो गरुडः ॥ ३० ॥ पवतां पावयितॄणां वेगवतां वा मध्ये पवनो वायुरहमस्मि शस्त्रभृतां शस्त्रधारिणां युद्धकुशलानां मध्ये रामो दाशरथिरखिलराक्षसकुलक्षयकरः परमवीरोऽहमस्मि साक्षात्स्वरूपस्याप्यनेन रूपेण चिन्तनार्थं वृष्णीनां वासुदेवोऽस्मीतिवदत्रपाठ इति प्रागुक्तं झषाणां मत्स्यानां मध्ये मकरो नाम तज्जातिविशेषः स्रोतसां वेगेन चलज्जलानां नदीनां मध्ये सर्वनदीश्रेष्ठा जान्हवी गङ्गाऽहमस्मि ॥ ३१ ॥ सर्गाणामचेतनसृष्टीनामादिरन्तश्च मध्यं चोत्पत्तिस्थितिलया अहमेव हे अर्जुन भूतानां जीवाविष्टानां चेतनत्वेन प्रसिद्धानामेवादिरन्तश्च मध्यं चेत्युक्तमुपक्रमे इह त्वचेतन

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सर्गाणामिति न पौनरुक्त्यं विद्यानां मध्ये अध्यात्मविद्या मोक्षहेतुरात्मतत्त्वविद्याहं प्रवदतां प्रवदत्संबन्धिनां कथाभेदानां वादजल्पवितण्डात्मकानां मध्ये वादोऽहं भूतानामस्मि चेतनेत्यत्र यथाभूतशब्देन तत्संबन्धिनः परिणामलक्षितास्तथैव प्रवदच्छब्देन तत्संबन्धिनः कथाभेदा लक्ष्यन्ते अतोनिर्धारणोपपत्तिः यथा श्रुतिभिरद्वारि संबन्धिनी तत्र तत्त्वबुभुत्सोर्वीतरागयोः सब्रह्मचारिणोर्गुरुशिष्ययोर्वा प्रमाणेन तर्केण च साधनदूषणात्मा पक्षप्रतिपक्षपरिग्रहस्तत्त्वनिर्णयपर्यन्तोवादः तदुक्तं प्रमाणतर्कसाधनोपालम्भः सिद्धान्ताविरुद्धः पञ्चावयवोपपन्नः पक्षप्रतिपक्षपरिग्रहोवादइति वादफलस्य तत्त्वनिर्णयस्य दुर्दुरूढवादिनिराकरणेन संरक्षणार्थं विजिगीषुकथे जल्पवितण्डे जयपराजयमात्रपर्यन्ते तदुक्तं तत्त्वाध्यवसायसंरक्षणार्थं

सर्गाणामादिरन्तश्च मध्यं चैवाहमर्जुन ॥ अध्यात्मविद्याविद्यानां वादः प्रवदतामहम् ॥ ३२ ॥ अक्षरणामकारोऽस्मि द्वन्द्वःसामासिकस्य च ॥ अहमेवाक्षयः कालोधाताऽहं विश्वतोमुखः ॥ ३३ ॥

जल्पवितण्डे बीजप्ररोहसंरक्षणार्थं कंटकशाखावरणवदिति छलजातिनिग्रहस्थानैः परपक्षोदूष्यतइति जल्पे वितण्डायाञ्च समानं तत्र वितण्डायामेकेन स्वपक्षः स्थाप्यतएव अन्येन च सदूष्यतएव जल्पेतूभाभ्यामपि स्वपक्षः स्थाप्यते उभाभ्यामपि परपक्षोदूष्यतइति विशेषः तदुक्तं 'यथोक्तोपपन्नछलजातिनिग्रहस्थानसाधनोपालम्भोजल्पः सप्रतिपक्षस्थापनाहीनोवितण्डेति' अतोवितण्डाद्वयशरीरत्वाज्जल्पोनामनैकाकथा किंतु शक्त्यतिशयज्ञानार्थं समयबन्धमात्रेण प्रवर्तनइति खण्डनकाराः तत्त्वाध्यवसायपर्यवसायित्वेन तु वादस्य श्रेष्ठत्वमुक्तमेव ॥ ३२ ॥ अक्षराणां सर्वेषां वर्णानां मध्ये अकारोऽहमस्मि 'अकारोवै सर्वावागिति' श्रुतेस्तस्य श्रेष्ठत्वं प्रसिद्धं द्वन्द्वः समासउभयपदार्थप्रधानः सामासिकस्य समाससमूहस्य मध्येऽहमस्मि पूर्वपदार्थ प्रधानोऽव्ययीभावः उत्तरपदार्थप्रधान

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तत्पुरुषः अन्यपदार्थप्रधानो बहुव्रीहिरिति तेषामुभयपदार्थसाम्याभावेनापकृष्टत्वात् क्षयकालाभिमानी अक्षयः परमेश्वराख्यः कालज्ञः कालकालो गुणी सर्वविद्य इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धोऽहमेव कालः कलयतामहमित्यत्र तु क्षयी काल इति भेदः सर्वकर्मफलविधातॄणां मध्ये विश्वतोमुखः सर्वतोमुखो धाता सर्वकर्मफलदातेश्वरोऽहमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ संहारकारिणां मध्ये सर्वहरः सर्वसंहारकारी मृत्युरहं भविष्यतां भाविकल्याणानां य उद्भव उत्कर्षः स चाहमेव नारीणां मध्ये कीर्तिः श्रीर्वाक् स्मृतिर्मेधा धृतिः क्षमेति च सप्त धर्मपत्न्योऽहमेव तत्र कीर्तिर्धार्मिकत्वनिमित्ता प्रशस्तत्वेन नानादिग्देशीयलोकज्ञानविषयतारूपा ख्यातिः श्रीर्धर्मार्थकामसम्पत् शरीरशोभा वा कान्तिर्वा वाक् सरस्वती सर्वस्यार्थस्य प्रकाशिका संस्कृता वाणी चमत्कारान्मूर्त्यादयोऽपि धर्मपत्न्यो गृह्यन्ते स्मृतिश्चिरानुभूतार्थस्मरणशक्तिः

मृत्युःसर्वहरश्चाहमुद्भवश्च भविष्यताम् ॥ कीर्तिः श्रीर्वाक्च नारीणां स्मृतिर्मेधा धृतिः क्षमा ॥ ३४ ॥ बृहत्साम तथा साम्नां गायत्री छन्दसामहम् ॥ मासानां मार्गशीर्षोऽहमृतूनां कुसुमाकरः ॥ ३५ ॥

अनेकग्रन्थार्थधारणाशक्तिर्मेधा धृतिरवसादेऽपि शरीरेन्द्रियसङ्घातोत्तम्भनशक्तिः उच्छृङ्खलप्रवृत्तिकारणेन चापलप्राप्तौ तन्निवर्तनशक्तिर्वा क्षमा हर्षविषादयोरविकृतचित्तता यासामाभासमात्रसम्बन्धेनापि जनः सर्वलोकादरणीयो भवति तासां सर्वस्त्रीषूत्तमत्वमतिप्रसिद्धमेव ॥३४॥ वेदानां सामवेदोऽस्मीत्युक्तं तत्रायमन्यो विशेषः साम्नामृगक्षरारूढानां गीतिविशेषाणां मध्ये त्वामिद्धि हवामह इत्यस्यामृचि गीतिविशेषो-बृहत्साम तच्चातिरात्रे पृष्ठस्तोत्रं सर्वेश्वरत्वेनेन्द्रस्तुतिरूपमन्यतः श्रेष्ठत्वादहं छन्दसां नियताक्षरपादत्वरूपछन्दोविशिष्टानामृचां मध्ये द्विजातेर्द्वितीयजन्महेतुत्वेन प्रातःसवनादि सवनत्रयव्यापित्वेन त्रिष्टुब्जगतीभ्यां सोमाहरणार्थं गताभ्यां सोमेन लब्धोऽक्षराणि च हारितानि जगत्या त्रीणि त्रिष्टुभैकमिति चत्वारि तैरक्षरैः सह सोमस्याहरणेन च सर्वश्रेष्ठा गायत्री ऋगहं चतुरक्षराणि ह वा अग्रे छन्दां

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

स्यास्तस्ततोजगतीसोममच्छापतत्सा त्रीण्यक्षराणि हित्वा जगाम ततस्त्रिष्टुप् सोममच्छापतत्सैकमक्षरं हित्वा पतत्ततोगायत्रीसामच्छापतत्सा तानि चाक्षराणि हरन्त्यागच्छत् सोमं च तस्मादष्टाक्षरागायत्रीत्युपक्रम्य तदाहुर्गायत्राणि वै सर्वाणि सवनानि गायत्री ह्येवैतदुपसृजानैरिति शतपथश्रुतिः गायत्रीवाइदं सर्वं भूतमित्यादिछान्दोग्यश्रुतेश्च यासानां द्वादशानां मध्येऽभिनवशालिवास्तुकशाकादिशाली शीतातपशून्यत्वेन च सुखहेतुर्मार्गशीर्षोऽहं ऋतूनां षण्णां मध्ये कुसुमाकरः सर्वसुगन्धिकुसुमानामाकरोति रमणीयोवसन्तः वसन्ते ब्राह्मणमुपनयीत वसन्ते ब्राह्मणोऽग्नीनादधीत वसन्तेवसन्ते ज्योतिषायजेत तद्वैवसन्त-

द्यूतं छलयतामस्मि तेजस्तेजस्विनामहम् ॥ जयोऽस्मि व्यवसायोऽस्मि सत्त्वं सत्त्ववतामहम् ॥३६॥ वृष्णीनां वासुदेवोऽस्मि पाण्डवानां धनञ्जयः ॥ मुनीनामप्यहं व्यासः कवीनामुशनाकविः ॥ ३७ ॥

एवाभ्यारभेत वसन्तोवै ब्राह्मणस्यर्तुरित्यादिशास्त्रप्रसिद्धोऽहमस्मि ॥ ३५ ॥ छलयतां छलस्य परवञ्चनस्य कर्तॄणां संबन्धि द्यूतमक्षदेवनादिलक्षणं सर्वस्वापहारकारणमहमस्मि तेजस्विनामत्युग्रप्रभावानां संबन्धितेजोऽप्रतिहताज्ञत्वमहमस्मि जेतॄणां पराजितपिक्षयोत्कर्षलक्षणोजयोऽस्मि व्यवसायिनां व्यवसायः फलाव्यभिचारीउद्योगोऽहमस्मि सत्त्ववतां सात्त्विकानां धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यलक्षणं सत्त्वकार्यमेवात्र सत्त्वमहम् ॥ ३६ ॥ साक्षादीश्वरस्यापि विभूतिमध्ये पाठस्तेन रूपेण चिन्तनार्थइति प्रागेवोक्तं वृष्णीनां मध्ये वासुदेवोवसुदेवपुत्रत्वेन प्रसिद्धस्त्वदुपदेष्टायमहं तथा पाण्डवानां मध्ये धनञ्जयस्त्वमेवाहं मुनीनां मननशीलानामपि मध्ये वेदव्यासोऽहं कवीनां क्रान्तदर्शिनां सूक्ष्मार्थविवेकिनां मध्ये उशना कविरिति ख्यातः शुक्रोऽहम् ॥ ३७ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

दमयतामदान्तानुत्पथान् पथि प्रवर्तयतामुत्पथप्रवृत्तौ निग्रहहेतुर्दण्डोऽहमस्मि जिगीषतां जेतुमिच्छतां नीतिर्न्यायो जयोपायस्य प्रकाशकोऽहमस्मि गुह्यानां गोप्यानां गोपनहेतुर्मौनं वाचं यमत्वमहमस्मि नहि तूष्णीं स्थितस्याभिप्रायो ज्ञायते गुह्यानां गोप्यानां मध्ये सम्यक् सन्यासश्रवणमननपूर्वकमात्मनो निदिध्यासनलक्षणं मौनं चाहमस्मि ज्ञानवतां ज्ञानिनां यच्छ्रवणमनननिदिध्यासनपरिपाकप्रभवमद्वितीयात्मसाक्षात्काररूपं सर्वाज्ञानविरोधिज्ञानं तदहमस्मि ॥ ३८ ॥ यदपि च सर्वभूतानां प्ररोहकारणं बीजं तन्मायो-

दण्डोदमयतामस्मि नीतिरस्मि जिगीषताम् ॥ मौनं चैवास्मि गुह्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहम् ॥ ३८ ॥ यच्चापि सर्वभूतानां बीजं तदहमर्जुन ॥ न तदस्ति विना यत्स्यान्मया भूतं चराचरम् ॥ ३९ ॥ नान्तोऽस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परन्तप ॥ एषतूद्देशतः प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो मया ॥ ४० ॥ यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा ॥ तत्तदेवावगच्छ त्वं मम तजोंऽशसंभवम् ॥ ४१ ॥

पाधिकं चैतन्यमहमेव हेअर्जुन मया विना यत्स्याद्भवेच्चरमचरं वा भूतं वस्तु तन्नास्त्येव यतः सर्वं मत्कार्यमेवेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ प्रकरणार्थमुपसंहरन् विभूतिं संक्षिपति हेपरंतप परेषां शत्रूणां कामक्रोधलोभादीनां तापजनक मम दिव्यानां विभूतीनामन्तइयत्ता नास्ति अतः सर्वज्ञेनापि सा न शक्यते ज्ञातुं वक्तुं वा सन्मात्रविषयत्वात्सर्वज्ञतायाः एषतु त्वां प्रत्युद्देशनएकदेशेन प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो विस्तारो मया ॥४०॥ अनुक्ता अपि भगवतो विभूतीः संग्रहीतुमुपलक्षणमिदमुच्यते यद्यत्सत्त्वं प्राणि विभूतिमदैश्वर्ययुक्तं तथा श्रीमत् श्रीर्लक्ष्मीः सम्पत् शोभा कान्तिर्वा तया युक्तं तथा ऊर्जितं बलाद्यतिशयेन युक्तं तत्तदेव मम तेजसः शक्तेरंशेन संभूतं त्वमवगच्छ जानीहि ॥ ४१ ॥ ॥ १२६

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

एवमवयवशोविभूतिमुक्त्वा साकल्येन तामाह अथवेति पक्षान्तरे बहुनैतेन सावशेषेण ज्ञातेन किं तव स्यात् हेअर्जुन इदं कृत्स्नं सर्वं जगदेकांशेन एकदेशमात्रेण विष्टभ्य विधृत्य व्याप्य चाहमेव स्थितोन मद्व्यतिरिक्तं किञ्चिदस्ति 'पादोस्य विश्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं

अथवा बहुनैतेन किं ज्ञातेन तवार्जुन॥विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितोजगत् ॥४२॥

इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विभूतियोगो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

दिवीति' श्रुतेः तस्मात् किमनेन परिच्छिन्नदर्शनेन सर्वत्र मद्दृष्टिमेव कुर्वित्यभिप्रायः ॥ ४२ ॥ कुर्वन्ति केऽपि कृतिनः क्वचिदप्यनन्ते स्वान्तं विधाय विषयान्तरशान्तिमेव॥त्वत्पादपद्मविगलन्मकरन्दबिन्दुमास्वाद्यमाद्यति मुहुर्मधुभिन्मनोमे ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतागूढार्थ-दीपिकायां मधुसूदनसरस्वतीविरचितायामधिकारिभेदेन विभूतियोगोनाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥ पूर्वाध्याये नानाविभूतीरुक्त्वा विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदिति विश्वात्मकं पारमेश्वरं भगवतान्तेऽभिहितं श्रुत्वा परमोत्कण्ठितस्तत्साक्षात्कर्तुमिच्छन् पूर्वोक्तमभिनन्दन् मदनुग्रहाय शोकनिवृत्त्युपकाराय परमं निरतिशयपुरुषार्थपर्यवसायि गुह्यं गोप्यं यस्मै कस्मैचिद्वक्तुमनर्हमपि अध्यात्मसंज्ञितं अध्यात्ममिति शब्दितमात्मानात्मविवेकविषयमशोच्यानन्वशोचस्त्वमित्यादिषष्ठाध्यायपर्यन्तं त्वंपदार्थप्रधानं यत्त्वया परमकारुणिकेन सर्वज्ञेनोक्तं वचो वाक्यं तेन वाक्येनाहमेषां हन्ता मयैते हन्यन्त इत्यादिविविधविपर्यासलक्षणो मोहोऽयमनुभवसाक्षिको विगतो विनष्टो मम तत्रासकृदात्मनः सर्वविक्रियाशून्यत्वोक्तेः ॥ १ ॥ तथा सप्तमादारभ्य दशमपर्यन्तं तत्पदार्थनिर्णयप्रधानमपि भगवतो वचनं मया श्रुतमित्याह भूतानां भवाप्ययावुत्पत्तिलयौ

॥ अर्जुन उवाच ॥ मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसंज्ञितम् ॥ यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहोयं विगतो मम ॥ १ ॥ भवाप्ययौ हि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो मया त्वत्तः ॥ कमलपत्राक्ष माहात्म्यमपि चाव्ययम् ॥ २ ।

त्वत्त एव भवन्तौ त्वत्त एव विस्तरशो मया श्रुतौ न तु सङ्क्षेपेणासकृदित्यर्थः कमलस्य पत्रे इव दीर्घे रक्तान्ते परममनोरमे अक्षिणी यस्य तव सत्त्वं हे कमलपत्राक्ष अखिलेन्द्रियाधिकायोद्धेलोऽयं प्रेमातिशयात् न केवलं भवाप्ययौ त्वत्तः श्रुतौ महात्मनस्तव भावो माहात्म्यमनतिशयैश्वर्यं विश्वसृष्ट्यादिकर्तृत्वेऽप्यविकारित्वं शुभाशुभकर्मकारयितृत्वेऽप्यवैषम्यं बन्धमोक्षादिविचित्रफलदातृत्वेऽप्यसङ्गौदासीन्यमन्यदपि सर्वात्मत्वादिसोपाधिकं निरुपाधिकमपि चाव्ययमक्षयं मया श्रुतमिति परिणतमनुवर्तते चकारात् ॥ २ ॥ हे परमेश्वर यथा येन प्रकारेण सोपाधिकेन निरुपाधिकेन च निरतिशयैश्वर्येणात्मानं त्वमात्थ कथयसि त्वं एवमेतन्नान्यथा

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्वद्वचसि कुत्रापि ममाविश्वासशङ्का नास्त्येवेत्यर्थः यद्यप्येवं तथापि कृतार्थो बुभुत्सा द्रष्टुमिच्छामि ते तव रूपमैश्वरं ज्ञानैश्वर्यशक्तिबलवीर्यतेजोभिः सम्पन्नमद्भुतं हेपुरुषोत्तमेति संबोधनेन त्वद्वचस्यविश्वासोमम नास्ति दिदृक्षा च महती वर्ततइति सर्वज्ञत्वात्त्वं जानासि सर्वान्तर्यामित्वाद्येति सूचयति ॥ ३ ॥ द्रष्टुमयोग्ये कुतस्ते दिदृक्षेत्याशङ्क्याह प्रभयति सृष्टि-स्थितिसंहारप्रवेशप्रशासनेष्विति प्रभुः हेप्रभो सर्वस्वामिन् तं तवैश्वरं रूपं मयार्जुनेन द्रष्टुं शक्यमिति यदि मन्यसे जानासीच्छसि वा हेयोगेश्वर सर्वेषामणिमादिसिद्धिशालिनां योगानां योगिनामीश्वर ततस्त्वदिच्छावशादेव मे मह्यमत्यर्थमार्थिने त्वं परमकारुणिको-

एवमेतद्यथात्थ त्वमात्मानं परमेश्वर ॥ द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं पुरुषोत्तम ॥ ३ ॥ म-न्यसे यदि तच्छक्यं मयाद्रष्टुमिति प्रभो ॥ योगेश्वर ततोमे त्वं दर्शयात्मानमव्ययम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोथ सहस्रशः ॥ नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णाकृतीनि च ॥ ५ ॥

दर्शय चाक्षुषज्ञानविषयीकारय आत्मानमैश्वररूपविशिष्टमव्ययमक्षयं ॥ ४ ॥ एवमत्यन्तभक्तेनार्जुनेन प्रार्थितः सन् अत्र क्रमेण श्लोकचतुष्टयेऽपि पश्येत्याकृत्याऽत्यद्भुतरूपाणि दर्शयिष्यामि त्वं सावधानोभवेत्यर्जुनमभिमुखीकरोति भगवान् शतशोथसहस्रशइत्य-परिमितानि तानि च नानाविधान्यनेकप्रकाराणि दिव्यान्यत्यद्भुतानि नानाविलक्षणावर्णानीलपीतादिप्रकारास्तथा आकृतयश्चावयवसंस्थान-विशेषायेषां तानि नानावर्णाकृतीनि च मम रूपाणि पश्य अर्हे लोट् द्रष्टुमर्होभव हेपार्थ ॥ ५ ॥ दिव्यानि रूपाणि पश्येत्युक्त्वा तान्येव लेशतोनुक्रामति द्वाभ्यां पश्यादित्यान् द्वादश वसूनष्टौ रुद्रानेकादश अश्विनौद्वौ मरुतः सप्तसप्तकानेकोनपञ्चाशत् तथाऽन्यानपि

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

देवानित्यर्थः बहून्यन्यान्यदृष्टपूर्वाणि पूर्वमदृष्टानि मनुष्यलोके त्वया त्वत्तोन्येन वा केनचित् पश्याश्चर्याण्यद्भुतानि हेभारत अत्र शतशोथ-सहस्रशः नानाविधानीत्यस्य विवरणं बहूनीति आदित्यानित्यादि च अदृष्टपूर्वाणीति दिव्यानीत्यस्य आश्चर्याणीति नानावर्णाकृतीनीत्यस्येति द्रष्टव्यम् ॥६॥ न केवलमेतावदेव समस्तं जगदपि मद्देहस्थं द्रष्टुमर्हसीत्याह इहास्मिन्मम देहे एकस्थं एकस्मिन्नेवावयवरूपेण स्थितं जगत् कृत्स्नं समस्तं सचराचरं जङ्गमस्थावरसहितं तत्र तत्र परिभ्रमता वर्षकोटिसहस्रेणापि द्रष्टुमशक्यं अद्याधुनैव पश्य हेगुडाकेश यच्चान्यज्ज-यपराजयादिकं द्रष्टुमिच्छसि तदपि सन्देहोच्छेदाय पश्य ॥ ७ ॥ यत्तूक्तं मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टुमिति तत्र विशेषमाह

पश्यादित्यान्वसून् रुद्रानश्विनौ मरुतस्तथा ॥ बहून्यदृष्टपूर्वाणि पश्याश्चर्याणि भारत॥६॥
इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्याद्य सचराचरम् ॥ मम देहे गुडाकेश यच्चान्य द्रष्टुमिच्छसि ॥ ७ ॥
न तु मां शक्यसे द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषा ॥ दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम् ॥८॥
॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वा ततोराजन्महायोगेश्वरोहरिः ॥ दर्शयामास पार्थाय परमं रूपमैश्वरम् ॥ ९ ॥

अनेनैव प्राकृतेन स्वचक्षुषा स्वभावसिद्धेन चक्षुषा मां दिव्यरूपं द्रष्टुं नतु शक्यसे न शक्नोषि तु एव शक्ष्यसइति पाठे शक्तोन भवि-ष्यसीत्यर्थः सौत्रादिकस्यापि शक्नोतेर्दैवादिकः श्यन् छान्दसइतिवा दिवादौ पाठोवैतोव साम्प्रदायिकं तर्हि त्वां द्रष्टुं कथं शक्नुयामतआह दिव्यमप्राकृतं मम दिव्यरूपदर्शनक्षमं ददामि ते तुभ्यं चक्षुस्तेन दिव्येन चक्षुषा पश्य मे योगमघटनघटनासामर्थ्यातिशयमैश्वरमीश्वरस्य ममासाधारणम् ॥ ८ ॥ भगवानर्जुनाय दिव्यं रूपं दर्शितवान् सच तद्दृष्ट्वा विस्मयाविष्टोभगवन्तं विज्ञापितवानितीमं वृत्तान्तमेवमुक्त्वेत्या-दिभिः षड्भिः श्लोकैर्धृतराष्ट्रं प्रति एवं नतु मां शक्यसे द्रष्टुमनेन चक्षुषातोदिव्यं ददामि ते चक्षुरित्युक्त्वा ततोदिव्यचक्षुःप्रदानादनन्तरं

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

हे राजन् धृतराष्ट्र स्थिरो भव श्रवणाय महान्सर्वोत्कृष्टश्चासौ योगेश्वरश्चेति महायोगेश्वरो हरिर्भक्तानां सर्वक्लेशापहारी भगवान् दर्शनायोग्यमपि दर्शयामास पार्थाय एकान्तभक्ताय परमं दिव्यं रूपमैश्वरम् ॥ ९ ॥ तदेव रूपं विशिनष्टि अनेकानि वक्त्राणि नयनानि च यस्मिन्रूपे अनेकानामद्भुतानां विस्मयहेतूनां दर्शनं यस्मिन् अनेकानि दिव्यान्याभरणानि भूषणानि यस्मिन् दिव्यान्यनेकान्युद्यतान्यायुधानि अस्त्राणि यस्मिन् तत्तथा रूपम् ॥ १० ॥ दिव्यानि माल्यानि पुष्पमयानि रत्नमयानि च तथा दिव्याम्बराणि वस्त्राणि च ध्रियन्ते येन तद्दिव्यमाल्याम्बरधरं दिव्यो गन्धोऽस्येति दिव्यगन्धस्तदनुलेपनं यस्य तत् सर्वाश्चर्यमयमनेकाद्भुतप्रचुरं देवं द्योतनात्मकं अनन्त

अनेकवक्त्रनयनमनेकाद्भुतदर्शनम् ॥ अनेकदिव्याभरणं दिव्यानेकोद्यतायुधम् ॥ १० ॥
दिव्यमाल्याम्बरधरं दिव्यगन्धानुलेपनम् ॥ सर्वाश्चर्यमयं देवमनन्तं विश्वतोमुखम् ॥ ११ ॥
दिवि सूर्यसहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थिता ॥ यदि भाः सदृशी सा स्याद्भासस्तस्य महात्मनः ॥ १२ ॥
तत्रैकस्थं जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा ॥ अपश्यद्देवदेवस्य शरीरे पाण्डवस्तदा ॥ १३ ॥

मपरिच्छिन्नं विश्वतः सर्वतोमुखानि यस्मिन् तद्रूपं दर्शयामासेति पूर्वेण संबन्धः अर्जुनो ददर्शेत्यध्याहारो वा ॥ ११ ॥ देवमित्युक्तं विवृणोति दिवि अन्तरिक्षे सूर्याणां सहस्रस्य अपरिमितसूर्यसमूहस्य युगपदुदितस्य युगपदुत्थिता भाः प्रभा यदि भवेत् तदा सा तस्य महात्मनो विश्वरूपस्य भासो दीप्तेः सदृशी तुल्या यदि स्याद्यदि वा न स्यात् ततोपि नूनं विश्वरूपस्यैव भा अतिरिच्येतेत्यहं मन्ये अन्यातूपमा नास्त्येवेत्यर्थः अत्राविद्यमानाध्यवसायात्तदभावेनोपमाभावपरादभूतोपमारूपेयमतिशयोक्तिरुत्प्रेक्षां व्यञ्जती सर्वथा निरुपमत्वमेव व्यनक्ति उभौ यदि व्योम्नि पृथक्प्रवाहाविरयादिवत् ॥ १२ ॥ इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्याद्य सचराचरमिति भगवदाज्ञप्तमप्यनुभूतवानर्जुन इत्याह एकस्थमेकत्र स्थितं जगत् कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा देवपितृमनुष्यादिनानाप्रकारैः अपश्यद्देवस्य भग-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ततः तत्र विश्वरूपे शरीरे पाण्डवोऽर्जुनस्तदा विश्वरूपाश्चर्यदर्शनदशायाम् ॥ १३ ॥ एवमद्भुतदर्शनेऽप्यर्जुनो न बिभयाञ्चकार नापि नेत्रे संचचार नापि संभ्रमात्कर्तव्यं विसस्मार नापि तस्माद्देशादपससार किंत्वतिधीरत्वात्तत्कालोचितमेव व्यवजहार महति चित्तक्षोभेऽपीत्याह ततस्तद्दर्शनादनन्तरं विस्मयेनाद्भुतदर्शनप्रभवेनालौकिकचित्तचमत्कारविशेषेणाविष्टो व्याप्तः अतएव हृष्टरोमा पुलकितःसन् सर्वख्यातमहादेवसंग्रामादिप्रभावः धनञ्जयः युधिष्ठिरराजसूयेऽत्तरगोग्रहे च सर्वान् वीरान् जित्वा धनमाहृतवानिति प्रथितमहापराक्रमोऽतिधीरः साक्षादग्निरिव वा महातेजस्वित्वात् देवं तमेव विश्वरूपधरं नारायणं शिरसा भूमिलग्नेन प्रणम्य प्रकर्षेण भक्तिश्रद्धातिशयेन नत्वा नमस्कृत्य कृताञ्जलिः संपुटीकृतहस्तयुगः सन्नभाषतोक्तवान् अत्र विस्मयाख्यस्थायिभावस्यार्जुनगतस्यालम्बनविभा-

ततः स विस्मयाविष्टो हृष्टरोमा धनञ्जयः ॥ प्रणम्य शिरसा देवं कृताञ्जलिरभाषत ॥ १४ ॥

अर्जुन उवाच ॥ पश्यामि देवांस्तव देव देहे सर्वांस्तथा भूतविशेषसंघान् ॥ ब्रह्माणमीशं कमलासनस्थमृषींश्च सर्वानुरगांश्च दिव्यान् ॥ १५ ॥

वेन भगवता विश्वरूपेणोद्दीपनविभावेनाद्भुतदर्शनेनानुभावेन सात्त्विकरोमहर्षेण नमस्कारेणाञ्जलिकरणेन चाव्यभिचारिणा चानुभावाक्षिप्तेन च धृतिमतिहर्षवितर्कादिना परिपोषितः सवासनानां श्रोतॄणां तादृशश्चित्तचमत्कारोऽपि तद्भेदानध्यवसायात्परिपोषं गतः परमानन्दास्वादरूपोऽद्भुतरसोऽभवदिति सूचितम् ॥ १४ ॥ यद्भगवता दर्शितं विश्वरूपं तद्भगवद्दत्तेन दिव्येन चक्षुषा सर्वलोकादृश्यमपि पश्याम्यहो मम भाग्यप्रकर्ष इति स्वानुभवमाविष्कुर्वन् पश्यामि त्वत्प्रसादजज्ञानविषयीकरोमि हे देव तव देहे विश्वरूपे देवान्वस्वादीन्सर्वान् तथा भूतविशेषाणां स्थावराणां जङ्गमानां च नानासंस्थानानां संघान्समूहान् तथा ब्रह्माणं चतुर्मुखमीशमीशितारं सर्वेषां कमलासनस्थं पृथिवीपद्ममध्ये मेरुकर्णिकासनस्थं भगवन्नाभिकमलासनस्थमिति वा तथा ऋषींश्च सर्वान्वसिष्ठादीन् ब्रह्मपुत्रान् उरगांश्च दिव्यान

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

प्राकृतान् वासुकिप्रभृतीन् पश्यामीति सर्वत्रान्वयः ॥ १५ ॥ यत्र भगवद्देहे सर्वमिदं दृष्टवान् तमेव विशिनष्टि बाहवउदराणि वक्त्राणि नेत्राणि चानेकानि यस्य तमनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रं पश्यामि त्वां सर्वतः सर्वत्र अनन्तानि रूपाणि यस्येति तं तत्र तु पुनर्नान्तमवसानं न मध्यं नाप्यादिं पश्यामि सर्वगतत्वात् हेविश्वेश्वर हेविश्वरूप संबोधनद्वयमतिसंभ्रमात् ॥ १६ ॥ तमेव विश्वरूपं भगवन्तं प्रकारान्तरेण विशिनष्टि किरीटगदाचक्रधारिणं च सर्वतोदीप्तिमन्तं तेजोराशिं च अतएव दुर्निरीक्ष्यं दिव्येन चक्षुषा विना निरीक्षितुमशक्यं समकारपाठे दुःशब्दोपन्हववचनः अनिरीक्ष्यमिति यावत् दीप्तयोरनलार्कयोर्द्युतिरिव द्युतिर्यस्य तमप्रमेयमित्थमयमिति परिच्छेत्तुमशक्यं त्वां

अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रं पश्यामि त्वां सर्वतोनन्तरूपम् ॥ नान्तं न मध्यं न पुनस्तवादिं पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूप ॥ १६ ॥ किरिटिनं गदिनं चक्रिणं च तेजोराशिं सर्वतोदीप्तिमन्तम् ॥ पश्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समन्ताद्दीप्तानलार्कद्युतिमप्रमेयम् ॥ १७ ॥ त्वमक्षरं परमं वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषोमतोमे ॥ १८ ॥ अनादिमध्यान्तमनन्तवीर्यमनन्तबाहुं शशिसूर्यनेत्रम् ॥ पश्यामि त्वां दीप्तहुताशवक्त्रं स्वतेजसा विश्वमिदं तपन्तम् ॥ १९ ॥

समन्तात्सर्वतः पश्यामि दिव्येन चक्षुषा अतोऽधिकारिभेदाद्दुर्निरीक्ष्यं पश्यामीति न विरोधः ॥ १७ ॥ एवं तवातर्क्यनिरतिशयैश्वर्यदर्शनादनुमिनोमि त्वमेवाक्षरं परमं ब्रह्म वेदितव्यं मुमुक्षुभिर्वेदान्तश्रवणादिना त्वमेवास्य विश्वस्य परं प्रकृष्टं निधीयतेऽस्मिन्निति निधानमाश्रयः अतएव त्वमव्ययोनित्यः शाश्वतस्य नित्यवेदप्रतिपाद्यतयाऽस्य धर्मस्य गोप्ता पालयिता शाश्वतोति संबोधनं वा तस्मिन्पक्षेऽव्ययोविनाशरहितः अतएव सनातनश्चिरन्तनः पुरुषोयः परमात्मा सएव त्वं मे मतोविदितोसि ॥ १८ ॥ किंच आदिरुत्पत्तिर्मध्यं स्थितिरन्तोविनाशस्तद्रहितं अनादिमध्यान्तं अनन्तं वीर्यं प्रभावोयस्य तं अनन्ताबाहवोयस्य तं उपलक्षणमेतन्मुखादीनामपि शशिसूर्यौ नेत्रे यस्य तं

For Private and Personal Use Only

दीप्तोहुताशोवक्त्रं यस्य वक्त्रेषु यस्येति वा तं स्वतेजसा विश्वमिदं तपन्तं संतापयन्तं त्वा त्वां पश्यामि ॥ १९ ॥ प्रकृतस्य भगवद्रूपस्य व्याप्तिमाह द्यावापृथिव्योरिदमन्तरिक्षं हि एव त्वयैवैकेन व्याप्तं दिशश्च सर्वाव्याप्ताः दृष्ट्वाद्भुतमत्यन्तविस्मयकरमिदमुग्रं दुरधिगमं महातेजस्वित्वात्तव रूपमुपलभ्य लोकत्रयं प्रव्यथितं अत्यन्तभीतं जातं हेमहात्मन् साधूनामभयदायक-इतःपरमिदमुपसंहरेत्यभिप्रायः ॥ २० ॥ अधुना भूभारसंहारकारित्वमात्मनः प्रकटयन्तं भगवन्तं पश्यन्नाह अमीहि सुरसंघाव-स्वादिदेवगणाभूभारावतारणार्थं मनुष्यरूपेणावतीर्णाः युध्यमानाः सन्तस्त्वा त्वां विशन्ति प्रविशन्तोदृश्यन्ते एवमसुरस-

द्यावापृथिव्योरिदमन्तरं हि व्याप्तं त्वयैकेन दिशश्च सर्वाः ॥ दृष्ट्वाद्भुतं रूपमिदं तवोग्रं लोकत्रयं प्रव्यथितं महात्मन् ॥ २० ॥ अमीहि त्वां सुरसङ्घाविशन्ति केचिद्भीताः प्राञ्जलयोगृणन्ति ॥ स्वस्तीत्युक्त्वा महर्षिसिद्धसङ्घास्तुवन्ति त्वां स्तुतिभिः पुष्कलाभिः ॥ २१ ॥ रुद्रादित्यावसवोयेच साध्याविश्वेऽश्विनौ मरुतश्चोष्मपाश्च ॥ गन्धर्वयक्षासुरसिद्ध-सङ्घावीक्षन्ते त्वां विस्मिताश्चैव सर्वे ॥ २२ ॥

ङ्घाइति पदच्छेदेन भूभारभूताः दुर्योधनादयस्त्वां विशन्तीत्यपि वक्तव्यं एवमुभयोरपि सेनयोः केचिद्भीताः पलायनेप्यशक्ताः सन्तः प्राञ्जलयोगृणन्ति स्तुवन्ति त्वां एवं प्रत्युपस्थिते युद्धे उत्पातादिनिमित्तान्युपलक्ष्य स्वस्त्यस्तु सर्वस्य जगतइत्युक्त्वा महर्षिसिद्धसङ्घानारदप्रभृतयोयुद्धदर्शनार्थमागताविश्वविनाशपरिहाराय स्तुवन्ति त्वां स्तुतिभिर्गुणोत्कर्षप्रतिपादिकाभिर्वाग्भिः पुष्कलाभिः परिपूर्णार्थाभिः ॥ २१ ॥ किंचान्यत् रुद्राआदित्याश्च वसवोयेच साध्यानाम देवगणाविश्वेतुल्यविभक्तिकाविश्वेदेवशब्दाभ्यामुच्य-मानादेवगणाः अश्विनौ नासत्यदस्रौ मरुतएकोनपञ्चाशद्देवगणाः ऊष्मपाश्च पितरः गन्धर्वाणां यक्षाणामसुराणां सिद्धानां च जातिभे-दानां सङ्घाः समूहावीक्षन्ते पश्यन्ति त्वा त्वां तादृशाद्भुतदर्शनात्ते सर्वएव विस्मिताश्च विस्मयलौकिकचमत्कारविशेषमापद्यन्तेच ॥२२॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

लोकत्रयं प्रव्यथितमित्युक्तमुपसंहरति हे महाबाहो ते तव रूपं दृष्ट्वा लोकाः सर्वेऽपि प्राणिनः प्रव्यथितास्तथाऽहं प्रव्यथितोऽस्मीत्येन कीदृशं ते रूपं
महत् अतिप्रमाणं बहूनि वक्त्राणि नेत्राणि च यस्मिन् तत् बहवो बाहव ऊरवः पादाश्च यस्मिन् तत् बहून्युदराणि यस्मिन् तत् बहुभिर्दंष्ट्राभिः का-
 रालमतिभयानकं दृष्ट्वैव सत्रासिताः सर्वे लोका भयेन पीडिता इत्यर्थः ॥ २३ ॥ भयानकत्वमेव प्रपञ्चयति न केवलं प्रव्यथितत्वं त्वां
दृष्ट्वा किंतु प्रव्यथितान्तरात्मा मनो यस्य सोऽहं धृतिं धैर्यं देहेन्द्रियादिधारणसामर्थ्यं शमं च मनःप्रसादं न विन्दामि न लभे हे विष्णो त्वां
कीदृशं नभःस्पृशमन्तरिक्षव्यापिनं दीप्तं प्रज्वलितं अनेकवर्णं भयङ्करनानासंस्थानयुक्तम् व्यात्ताननं विवृतमुखं दीप्तविशालनेत्रं प्रज्व-

रूपं महत्ते बहुवक्त्रनेत्रं महाबाहो बहुबाहूरुपादम् ॥ बहूदरं बहुदंष्ट्राकरालं दृष्ट्वा लोकाः प्रव्यथितास्तथाऽहम् ॥ २३ ॥ नभः स्पृशं दीप्तमनेकवर्णं व्यात्ताननं दीप्तविशालनेत्रं ॥ दृष्ट्वा हि त्वां प्रव्यथितान्तरात्मा धृतिं न विन्दामि शमं च विष्णो ॥ २४ ॥ दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि दृष्ट्वैव कालानलसन्निभानि ॥ दिशो न जाने न लभे च शर्म प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥ २५ ॥ अमी च त्वां धृतराष्ट्रस्य पुत्राः सर्वे सहैवावनिपालसङ्घैः ॥ भीष्मो द्रोणः सूतपुत्रस्तथासौ सहास्मदीयैरपि योधमुख्यैः ॥ २६ ॥

लितविस्तीर्णचक्षुषं त्वां दृष्ट्वा हि एव प्रव्यथितान्तरात्माहं धृतिं शमं च न विन्दामीत्यन्वयः ॥ २४ ॥ दंष्ट्राभिः करालानि विकृतत्वेन
भयङ्कराणि प्रलयकालानलसदृशानि च ते मुखानि दृष्ट्वैव ननु तानि प्राप्य भयवशेन दिशः पूर्वापरादिविवेकेन न जाने अतो न लभे च
शर्म सुखं त्वद्रूपदर्शनेऽपि अतो हे देवेश हे जगन्निवास प्रसीद प्रसन्नो भव मां प्रति यथा भयाभावेन त्वद्दर्शनजं सुखं प्राप्नुयामिति शेषः
॥ २५ ॥ अस्माकं जयं परेषां पराजयं च सर्वदा द्रष्टुमिह पश्य मम देहे गुडाकेश यच्चान्यद्द्रष्टुमिच्छसीति भगवदादिष्टमधुना पश्यामी-
त्याह पञ्चभिः अमी च धृतराष्ट्रस्य पुत्रा दुर्योधनप्रभृतयः शतं सोदरा युयुत्सुं विना सर्वे त्वां त्वरमाणा विशन्तीत्यग्रेतनेनान्वयः अतिभय

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सूचकत्वेन क्रियापदन्यूनत्वमत्रगुणएव सहैवावनिपालानां शल्यादीनां राज्ञां सङ्घैस्त्वां विशन्ति न केवलं दुर्योधनादयएव विशन्ति किंतु अजेयत्वेन सर्वैः संभावितोऽपि भीष्मोद्रोणः सूतपुत्रः कर्णस्तथासौ सर्वदा मम विद्विष्टा सहास्मदीयैरपि परकीयैरिव धृष्टद्युम्नप्रभृतिभिर्योधमुख्यैस्त्वां विशन्तीत्यन्वयः ॥ २६ ॥ अमी धृतराष्ट्रपुत्रप्रभृतयः सर्वेपि ते तत्र दंष्ट्राकरालानि भयानकानि वक्त्राणि त्वरमाणाविशन्ति तत्र च केचिच्चूर्णितैरुत्तमाङ्गैः शिरोभिर्विशिष्टादशनान्तरेषु विलग्नाः विशेषेण संलग्नाः दृश्यन्ते मया सम्यगसन्देहेन ॥ २७ ॥ राज्ञां भगवन्मुखप्रवेशने निदर्शनमाह यथा नदीनामनेकमार्गप्रवृत्तानां बहवोम्बूनां जलानां वेगाविगवन्तः प्रवाहाः समुद्राभिमुखाः सन्तः

वक्त्राणि ते त्वरमणाविशन्ति दंष्ट्राकरालनि भयानकानि ॥ केचिद्विलग्नादशनान्तरेषु संदृश्यन्ते चूर्णितैरुत्तमाङ्गैः ॥ २७ ॥ यथा नदीनां बहवोम्बुवेगाः समुद्रमेवाभिमुखाद्रवन्ति ॥ तथा तवामी नरलोकवीराविशन्ति वक्त्राण्यभिविज्वलन्ति ॥ २८ ॥ यथा प्रदीप्तं ज्वलनं पतङ्गाविशन्ति नाशाय समृद्धवेगाः ॥ तथैव नाशाय विशन्ति लोकास्तवापि वक्त्राणि समृद्धवेगाः ॥ २९ ॥ लेलिह्यसे ग्रसमानः समन्ताल्लोकान्त्समग्रान्वदनैर्ज्वलद्भिः ॥ तेजोभिरापूर्य जगत्समग्रं भासस्तवोग्राः प्रतपन्ति विष्णो ॥ ३० ॥

समुद्रमेव द्रवन्ति विशन्ति तथा तवामी नरलोकवीराविशन्ति वक्त्राण्यभितः सर्वतोज्वलन्ति अभिविज्वलन्तीति वा पाठः ॥ २८ ॥ अबुद्धिपूर्वकप्रवेशे नदीवेगं दृष्टान्तमुक्त्वा बुद्धिपूर्वकप्रवेशे दृष्टान्तमाह यथा पतङ्गाः शलभाः समृद्धवेगाः सन्तोबुद्धिपूर्वं प्रदीप्तं ज्वलनं विशन्ति नाशाय मरणायैव तथैव नाशाय विशन्ति लोकाएते दुर्योधनप्रभृतयः सर्वेऽपि तव वक्त्राणि समृद्धवेगाः बुद्धिपूर्वमनायत्या ॥ २९ ॥ योद्धुकामानां राज्ञां भगवन्मुखप्रवेशप्रकारमुक्त्वा तदा भगवतस्तद्ग्रासांच प्रवृत्तिप्रकारमाह एवं वेगेन प्रविशतोलोकान्दुर्योधनादीन्समग्रान्सर्वान्ग्रसमानोन्तःप्रवेशयन् ज्वलद्भिर्वदनैः समन्तात्सर्वतस्त्वं लेलिह्यसे आस्वादयसि तेजोभि-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

भासिरापूर्य जगत्समग्रं यस्मात्त्वं भाभिर्जगदातुरयसि तस्मात्तवोग्रास्तीव्राभासोदीप्तयः प्रज्वलतोज्वलनस्येव प्रतपन्ति सतापं जनयन्ति हे विष्णो व्यापनशील ॥ ३० ॥ यस्मादेवं तस्मात् एवमुग्ररूपः क्रूराकारः कोभवानित्याख्याहि कथय मे मह्यमत्यन्तानुग्राह्याय अतएव नमोस्तु ते तुभ्यं सर्वगुरवे हे देववर प्रसीद प्रसादं क्रौर्यत्यागं कुरु विज्ञातुं विशेषेण ज्ञातुमिच्छामि भवन्तमाद्यं सर्वकारणं न हि यस्मात्तव सखाऽपि सन् प्रजानामि तव प्रवृत्तिं चेष्टां ॥ ३१ ॥ एवमर्जुनेन प्रार्थितोयः स्वयं यदर्थाच स्वप्रवृत्तिस्तत्सर्वं त्रिभिःश्लोकैः कालः क्रियाशक्त्युपहितः सर्वस्य संहर्ता परमेश्वरोऽस्मि भवामीदानीं प्रवृद्धोवृद्धिंगतः यदर्थं प्रवृत्तस्तच्छृणु

आख्याहि मे कोभवानुग्ररूपोनमोस्तु ते देववरप्रसीद ॥ विज्ञातुमिच्छामि भवन्तमाद्यं न हि प्रजानामि तव प्रवृत्तिम् ॥ ३१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कालोऽस्मि लोकक्षयकृत्प्रवृद्धोलोकान्त्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ॥ ऋतेऽपि त्वां न भविष्यन्ति सर्वे येऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः ॥ ३२ ॥ तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशोलभस्व जित्वा शत्रून् भुंक्ष्व राज्यं समृद्धम् ॥ मयैवैते निहताः पूर्वमेव निमित्तमात्रं भव सव्यसाचिन् ॥ ३३ ॥

लोकान् दुर्योधनादीन् समाहर्तुं सम्यगाहर्तुं भक्षयितुं प्रवृत्तोहमिहास्मिन्काले मत्प्रवृत्तिं विना कथमेवं स्यादिति चेन्नेत्याह ऋतेऽपि त्वा त्वामर्जुनं योद्धारं विनाऽपि त्वद्व्यापारं विनाऽपि मद्व्यापारेणैव न भविष्यन्ति विनंक्ष्यन्ति सर्वे भीष्मद्रोणकर्णप्रभृतयोयोद्धुमनर्हत्वेन संभाविताअन्येऽपि येऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु प्रतिपक्षसैन्येषु योद्धायोद्धारः सर्वेऽपि मया हतत्वादेव न भविष्यन्ति तत्र तव व्यापारोऽकिञ्चित्करइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ यस्मादेवं तस्मात्त्वद्व्यापारमन्तरेणापि यस्मादेते विनङ्क्ष्यन्त्येव तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ उद्युक्तोभव युद्धाय देवैरपि दुर्जयाभिष्मद्रोणादयोतिरथाझटित्येवार्जुनेन निर्जिताइत्येवंभूतं यशोलभस्व महद्भिः पुण्यैरेव हि यशोलभ्यते अयत्नतश्च जित्वा

For Private and Personal Use Only

शत्रून् दुर्योधनादीन् भुङ्क्ष्व स्वोपसर्जनत्वेन भोग्यतां प्रापय समृद्धं राज्यमकण्टकं एते च तव शत्रवो मयैव कालात्मना निहताः संहृतायुषः त्वदीययुद्धात्पूर्वमेव केवलं तव यशोलाभाय रथात्त्र पातिताः अतस्त्वं निमित्तमात्रं अर्जुनेनैते निर्जिताइति सार्वलौकिकव्यपदेशास्पदं भव हेसव्यसाचिन् सव्येन वामेन हस्तेनापि शरान् सचितुं संधातुं शीलं यस्य तादृशस्य तव भीष्मद्रोणादिजयोनासंभावितस्तस्मात्त्वद्व्यापारानन्तरं मया रथात्पात्यमानेष्वेतेषु तवैव कर्तृत्वं लोकाः कल्पयिष्यन्तीत्यभिप्रायः ॥ ३३ ॥ ननु द्रोणोब्राह्मणोत्तमोधनुर्वेदाचार्योमम गुरुर्विशेषेण च दिव्यास्त्रसम्पन्नस्तथा भीष्मः स्वच्छन्दमृत्युर्दिव्यास्त्रसम्पन्नश्च परशुरामेण द्वन्द्वयुद्धमुपगम्यापि न पराजितस्तथा यस्य पिता वृद्धक्षत्रस्तपश्चरति मम पुत्रस्य शिरोयोभूमौ पातयिष्यति तस्यापि शिरस्तत्कालं भूमौ पतिष्यतीति सजयद्रथोऽपि जेतुमशक्यः स्व-

द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च कर्णं तथाऽन्यानपि योधमुख्यान् ॥ मया हतांस्त्वं जहि माव्यथिष्ठायुध्यस्व जेतासि रणे सपत्नान् ॥ ३४ ॥

यमपि महादेवाराधनपरोदिव्यास्त्रसम्पन्नश्च तथा कर्णोऽपि स्वयं सूर्यसमस्तदाराधनेन दिव्यास्त्रसम्पन्नश्च वासवदत्तया चैक पुरुषघातिन्याऽमोघीकर्तुमशक्यया शक्त्या विशिष्टस्तथा कृपाश्वत्थामभूरिश्रवःप्रभृतयोमहानुभावाः सर्वथा दुर्जया एवैतेषु सत्सु कथं जित्वा शत्रून् राज्यं भोक्ष्ये कथं वा यशोलप्स्यइत्याशङ्कामर्जुनस्यापनेतुमाह तदाशङ्काविषयान्नामभिः कथयन् द्रोणादींस्त्वदाशङ्काविषयीभूतान् सर्वानेव योधवीरान् कालात्मना मया हतानेव त्वं जहि हतानां हनने कोवा परिश्रमः अतोमाव्यथिष्ठाः कथमेवं शक्ष्यामीति व्यथां भयनिमित्तां पीडां मागाः भयं त्यक्त्वा युध्यस्व जेतासि जेष्यस्यचिरेणैव रणे संग्रामे सपत्नान् सर्वानपि शत्रून् अत्र द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं चेति चकारत्रयेण पूर्वोक्ताजेयत्वशङ्कानूद्यते तथा शब्देन तस्मात् कुतोपि स्वस्य पराजयं वधनिमित्तं पापं च माशङ्किष्ठाइत्यभिप्रायः कथं भीष्ममहं सङ्ख्ये द्रोणं च मधुसूदन इषुभिः प्रतियोत्स्या

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मि पूजार्हावित्यत्रैवात्रापि समुदायान्वयानन्तरं प्रत्येकान्वयोद्रष्टव्यः ॥ ३४ ॥ द्रोणभीष्मजयद्रथकर्णेषु जयाशाविषयेषु हतेषु निराश्रयो दुर्योधनोहतएवेत्यनुसंधाय जयाशां परित्यज्य यदि धृतराष्ट्रः संधिं कुर्यात्तदा शान्तिरुभयेषां भवेदित्यभिप्रायवान् ततः किं वृत्तमित्यपेक्षायां एतत्पूर्वोक्तं केशवस्य वचनं श्रुत्वा कृताञ्जलिः किरीटी इन्द्रदत्तकिरीटः परमवीरत्वेन प्रसिद्धः वेपमानः परमाश्चर्यदर्शनजनितेन संभ्रमेण कम्पमानोऽर्जुनः कृष्णं भक्ताघकर्षणं भगवन्तं नमस्कृत्य भूयः पुनरप्याह उक्तवान् सगद्गदं भयेन हर्षेण चाश्रुपूर्णनेत्रत्वेसति कफरुद्धकण्ठतया वाचोमन्दत्वसकम्पत्वादिर्विकारः सगद्गदस्तद्युक्तं यथास्यात् भीतभीतः अतिशयेन भीतः सन् पूर्वं नम-

॥ सञ्जयउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य कृताञ्जलिर्वेपमानः किरीटी ॥ नमस्कृत्वा भूयएवाह कृष्णं सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ॥ ३५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यतेच ॥ रक्षांसि भीतानि दिशोद्रवन्ति सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसङ्घाः ॥ ३६ ॥

स्कृत्य पुनरपि प्रणम्यात्यन्तनम्रोभूत्वाहेति संबन्धः ॥ ३५ ॥ अर्जुनउवाच एकादशभिः स्थानेइत्यव्ययं युक्तमित्यर्थे हेहृषीकेश सर्वेन्द्रियप्रवर्तक यतस्त्वमेवमत्यन्ताद्भुतप्रभावोभक्तवत्सलश्च ततस्तव प्रकीर्त्या प्रकृष्टया कीर्त्या निरतिशयप्राशस्त्यस्य कीर्तनेन श्रवणेन च न केवलमहमेव प्रहृष्यामि किंतु सर्वमेव जगच्चेतनमात्रं रक्षोविरोधि प्रहृष्यति प्रकृष्टं हर्षमाप्नोति इति यत्तत् स्थाने युक्तमेवेत्यर्थः तथा सर्वं जगदनुरज्यते च तद्विषयमनुरागमुपैतीति च यत्तदपि युक्तमेव तथा रक्षांसि भीतानि सन्ति दिशोद्रवन्ति सर्वासु दिक्षु पलायन्तइति यत्तदपि युक्तमेव तथा सर्वे सिद्धानां कपिलादीनां सङ्घानमस्यन्ति चेति यत्तदपि युक्तमेव सर्वत्र तव प्रकीर्त्येत्यस्यान्वयः स्थाने इत्यस्य च अयं

For Private and Personal Use Only

श्लोकोरक्षोघ्नमन्त्रत्वेन मन्त्रशास्त्रे प्रसिद्धः ॥ ३६ ॥ भगवतोहर्षादिविषयत्वे हेतुमाह कस्माच्च हेतोस्ते तुभ्यं न नमेरन्न नमस्कुर्युः सिद्धसङ्घाः सर्वेऽपि हेमहात्मन् परमोदारचित्त हे अनन्त सर्वपरिच्छेदशून्य हेदेवेश हिरण्यगर्भादीनामपि देवानां नियन्तः हेजगन्निवास सर्वाश्रय तुभ्यं कीदृशाय ब्रह्मणोपि गरीयसे गुरुतराय आदिकर्त्रे ब्रह्मणोऽपि जनकाय नियन्तृत्वमुपदेष्टृत्वं जनकत्वमित्यादिरेकैकोऽपि हेतुर्नमस्कार्यताप्रयोजकः किं पुनर्महात्मत्वानन्तत्वजगन्निवासत्वादिनानाकल्याणगुणसमुच्चितइत्यनाश्चर्यतासूचनार्थं नमस्कारस्य कस्माच्चेति वा शब्दार्थश्चकारः किंच सत् विधिमुखेन प्रतीयमानमस्तीति असन्निषेधमुखेन प्रतीयमानं नास्तीति अथवा सत् व्यक्तं असत् अव्यक्तं त्वमेव तथा तत्परं ताभ्यां सदसद्भ्यां परं मूलकारणं यदक्षरं ब्रह्म तदपि त्वमेव त्वद्भिन्नं किमपि नास्तीत्यर्थः तत्परं यदित्यत्र-

कस्माच्च तेन नरमेरन्महात्मन् गरीयसे ब्रह्मणोप्यादिकर्त्रे ॥ अनन्तदेवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत् ॥ ३७ ॥ त्वमादिदेवः पुरुषः पुराणस्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ वेत्तासि वेद्यं च परञ्च धाम त्वया ततं विश्वमनन्तरूप ॥ ३८ ॥

यच्छब्दात्प्राक् चकारमपि केचित्पठन्ति एवैर्हेतुभिस्त्वां सर्वे नमन्तीति न किमपि चित्रमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ भक्त्युद्रेकात्पुनरपि स्तौति त्वमादिदेवोजगतः सर्गहेतुत्वात् पुरुषः पूरयिता पुराणोऽनादिः त्वमस्य विश्वस्य परं निधानं लयस्थानत्वात् निधीयते सर्वमस्मिन्निति एवं सृष्टिप्रलयस्थानत्वेनोपादानत्वमुक्त्वा सर्वज्ञत्वेन प्रधानं व्यावर्तयन्निमित्ततामाह वेदिता सर्वस्यापि द्वैतापत्तिं वारयति यच्च वेद्यं तदपि त्वमेवासि वेदनरूपे वेदितरि परमार्थसंवन्धाभावेन सर्वस्य वेद्यस्य कल्पितत्वात् अतएव परंच धाम यत्सच्चिदानन्दघनमविद्यातत्कार्यनिर्मुक्तं विष्णोः परमं पदं तदपि त्वमेवासि त्वया सद्रूपेण स्फुरणरूपेण च कारणेन ततं व्याप्तमिदं स्वतः सत्तास्फूर्तिशून्यं विश्वं कार्यं मायिकसंबन्धेनैव स्थितिकाले हेअनन्तरूप अपरिच्छिन्नस्वरूप ॥ ३८ ॥ वायुर्यमोग्निर्वरुणः शशाङ्कसूर्यादीना-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

नप्युपलक्षणमेतत् प्रजापतिर्विराट् हिरण्यगर्भश्च प्रपितामहश्च पितामहस्य हिरण्यगर्भस्यापि पिता च त्वं यस्मादेवं सर्वदेवात्मकत्वात्त्वमेव सर्वैर्नमस्कार्योऽसि तस्मान्ममाऽपि वराकस्य नमोनमस्ते तुभ्यमस्तु सहस्रकृत्वः पुनश्च भूयोपि पुनरपि नमोनमस्ते भक्तिश्रद्धातिशयेन नमस्कारेष्वलंप्रत्ययाभावोऽनया नमस्कारवृत्त्या सूच्यते || ३९ || तुभ्यं पुरस्तात् अग्रभागे नमोस्तु तुभ्यं पुरोनमस्तादिति वा अथशब्दः समुच्चये पृष्ठतोऽपि तुभ्यं नमस्तात् नमोस्तु ते तुभ्यं सर्वतएव सर्वासु दिक्षु स्थिताय हे सर्व वीर्यं शारीरबलं विक्रमः शिक्षा शस्त्रप्रयोगकौशलं एकं वीर्याधिकं मन्दविक्रमं अन्यस्त्वनेकं शिक्षयाधिकमित्युक्तेर्भीमदुर्योधनयोरन्येषु च एकैकं व्यवस्थितं त्वं तु अनन्त-

वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशाङ्कः प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च ॥ नमोनमस्तेस्तु सहस्रकृत्वः पुनश्च भूयोऽपि नमोनमस्ते ॥ ३९ ॥ नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते नमोस्तुते सर्वतएव सर्व ॥ अनन्त वीर्यामितविक्रमस्त्वं सर्वं समाप्नोपि ततोऽसि सर्वः ॥ ४० ॥ सखेति मत्वा प्रसभं यदुक्तं हेकृष्ण हेयादव हेसखेति ॥ अजानता महिमानं तवेदं मया प्रमादात्प्रणयेन वाऽपि ॥ ४१ ॥

वीर्यश्चामितविक्रमश्चेति समस्तमेकं पदं अनन्तवीर्येति संबोधनं वा सर्वं समस्तं जगत् समाप्नोपि सम्यगेकेन सद्रूपेणाप्नोषि सर्वात्मना व्याप्नोषि ततस्तस्मात्सर्वोऽसि त्वदतिरिक्तं किमपि नास्तीत्यर्थः || ४० || यतोहं त्वन्माहात्म्यापरिज्ञानादपराधानजस्रमकार्षं ततः परमकारुणिकं त्वां प्रणम्यापराधक्षमां कारयामीत्याह द्वाभ्यां त्वं मम सखा समानवयाइति मत्वा प्रसभं स्वोत्कर्षख्यापनरूपेणाभिभवेन यदुक्तं मया तदेवं विश्वरूपं तथा महिमानमैश्वर्यातिशयमजानता पुंलिङ्गपाठे इमं विश्वरूपात्मकं महिमानमजानता प्रमादाच्चित्तविक्षेपात्प्रणयेन स्नेहेन वापि किमुक्तमित्याह हेकृष्ण हेयादव हेसखेति || ४१ ||

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यच्चावहासार्थं परिहासार्थं विहारशय्यासनभोजनेषु विहारः क्रीडा व्यायामो वा शय्या तूलिकाद्यास्तरणविशेषः आसनं सिंहासनादि भोजनं बहूनां पङ्क्तावशनं तेषु विषयभूतेषु असत्कृतोसि मया परिभूतोसि एकः सखीन्विहाय रहसि स्थितो वा त्वं अथवा तत्समक्षं तेषां सखीनां परिहसतां समक्षं वा हे अच्युत सर्वदा निर्विकार तत्सर्वं वचनरूपमसत्कारणरूपं चापराधजातं क्षामये क्षमयामि त्वामप्रमेयं अचिन्त्यप्रभावं अचिन्त्यप्रभावेन निर्विकारेणत्र परमकारुणिकेन भगवता त्वन्माहात्म्यानभिज्ञस्य ममापराधाः क्षन्तव्या इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ अचिन्त्यप्रभावतामेव प्रपञ्चयति अस्य चराचरस्य लोकस्य पिता जनक-

यच्चावहसार्थमसत्कृतोऽसि विहारशय्यासनभोजनेषु ॥ एकोऽथवाप्यच्युत तत्समक्षं तत्क्षामयेत्वामहमप्रमेयम् ॥ ४२ ॥ पितासि लोकस्य चराचरस्य त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान् ॥ नत्वत्समोस्त्यभ्यधिकः कुतोन्योलोकत्रयेप्यप्रतिमप्रभावः ॥ ४३ ॥ तस्मात्प्रणम्य प्रणिधाय कायं प्रसादये त्वामहमीशमीड्यम् ॥ पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः प्रियः प्रियायार्हसि देव सोढुम् ॥ ४४ ॥

स्त्वमसि पूज्यश्चासि सर्वेश्वरत्वात् गुरुश्चासि शास्त्रोपदेष्टा अतः सर्वैः प्रकारैर्गरीयान् गुरुतरोसि अतएव न त्वत्समोस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्योलोकत्रयेऽपि हे अमितप्रभाव यस्य समोपि नास्ति द्वितीयस्य परमेश्वरस्याभावात् तस्याधिकोऽन्यः कुतः स्यात्सर्वथा न संभाव्यतएवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ यस्मादेवं तस्मात्प्रणम्य नमस्कृत्य त्वां प्रणिधाय प्रकर्षेण नीचैर्धृत्वा कायं दण्डवद्भूमौ पतित्वेति यावत् प्रसादये त्वामीशमीड्यं सर्वस्तुत्यमहमपराधी अतोहेदेव पितेव पुत्रस्यापराधं सखेव सख्युपराधं प्रियः पतिरिव प्रियायाः पतिव्रताया अपराधं ममापराधं त्वं सोढुं क्षन्तुमर्हसि अनन्यशरणत्वान्मम प्रियायार्हसीत्यत्रेवशब्दलोपः सन्धिश्च छान्दसः ॥ ४४ ॥ एवमपराधक्षमां प्रार्थ्य पुनः प्राग्रूपदर्शनं विश्वरूपोपसंहारेण प्रार्थयते द्वाभ्यां कदाप्यदृष्टपूर्वं

For Private and Personal Use Only

पूर्वमदृष्टं विश्वरूपं दृष्ट्वा हृषितोत्कृष्टोऽस्मि तादृक्कृतरूपदर्शनजेन भयेन च प्रव्यथितं व्याकुलीकृतं मनोमे अतस्तदेव प्राचीनमेव मम प्राणापेक्षयाऽपि प्रियं रूपं मे दर्शय हेदेव हेदेवेश हे जगन्निवास प्रसीद प्राग्रूपदर्शनरूपं प्रसादं मे कुरु ॥ ४५ ॥ तदेव रूपं विवृणोति किरीटवन्तं गदावन्तं चक्रहस्तं च त्वा त्वां द्रष्टुमिच्छाम्यहं तथैव पूर्ववदेव अतस्तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन वसुदेवात्मजत्वेन भव हे सहस्रबाहो हे विश्वमूर्ते उपसंहृत्य विश्वरूपं पूर्वरूपेणैव प्रकटोभवेत्यर्थः एतेन सर्वदा चतुर्भुजादिरूपमर्जुनेन भगवतोदृश्यतइत्युक्तम् ॥४६॥ एवमर्जुनेन प्रसादितोभयबाधितमर्जुनमुपलभ्योपसंहृत्य विश्वरूपमुचितेन वचनेन तमाश्वासयन् त्रिभिः हेअर्जुन माभैषीः यतोमया

अदृष्टपूर्वं हृषितोस्मि दृष्ट्वा भयेन च प्रव्यथितं मनोमे॥ तदेव मे दर्शय देव रूपं प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥ ४५ ॥ किरीटिनं गदिनं चक्रहस्तमिच्छामि त्वां द्रष्टुमहं तथैव ॥ तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भव विश्वमूर्ते ॥ ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मया प्रसन्नेन तवार्जुनेदं रूपं परं दर्शितमात्मयोगात् ॥ तेजोमयं विश्वमनन्तमाद्यं यन्मे त्वदन्येन न दृष्टपूर्वम् ॥ ४७ ॥ न वेदयज्ञाध्ययनैर्न दानैर्न च क्रियाभिर्न तपोभिरुग्रैः ॥ एवंरूपः शक्यअहं नृलोके द्रष्टुं त्वदन्येन कुरुप्रवीर ॥ ४८ ॥

प्रसन्नेन त्वद्विषयकृपातिशयवता इदं विश्वरूपात्मकं परं श्रेष्ठं रूपं तव दर्शितमात्मयोगात् असाधारणान्निजसामर्थ्यात् परत्वं विवृणोति तेजोमयं तेजःप्रचुरं विश्वं समस्तमनन्तमाद्यंच यन्मम रूपं त्वदन्येन केनापि न दृष्टपूर्वं पूर्वं न दृष्टम् ॥ ४७ ॥ एतद्रूपदर्शनात्मक मतिदुर्लभं मत्प्रसादं लब्ध्वा कृतार्थएवासि त्वमित्याह वेदानां चतुर्णामपि अध्ययनैरक्षरग्रहणरूपैः तथा मीमांसाकल्पसूत्रादिद्वारा यज्ञानां वेदबोधितकर्मणामध्ययनैरर्थविचाररूपैर्वेदयज्ञाध्ययनैः दानैस्तुलापुरुषादिभिः क्रियाभिरग्निहोत्रादिश्रौतकर्मभिः तपोभिः कृच्छ्रचान्द्रायणादिभिरुग्रैः कायेन्द्रियशोषकत्वेन दुष्करैः एवंरूपोहं न शक्यः नृलोके मनुष्यलोके द्रष्टुं त्वदन्येन मदनुग्रहहीनेन हेकुरुप्रवीर श-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

क्योहमिति वक्तव्ये विसर्गलोपश्छान्दसः प्रत्येकं नकाराभ्यासोनिषेधदार्ढ्याय न च क्रियाभिरित्यत्र चकारादनुक्तसाधनान्तरसमुच्चयः ॥४८॥ एवं त्वदनुग्रहार्थमाविर्भूतेन रूपेणानेन चेत्तवोद्वेगस्तर्हि इदं घोरं ईदृक् अनेकवक्त्रादियुक्तत्वेन भयङ्करं मम रूपं दृष्ट्वा स्थितस्य ते तव या व्यथा भयनिमित्ता पीडा सा माभून् तथा मद्रूपदर्शनेपि योविमूढभावोव्याकुलचित्तत्वमपरितोषः सोपि माभून् किंतु व्यपेत-भीरपगतभयः प्रीतमनाश्च सन् पुनस्त्वं तदेव चतुर्भुजं वासुदेवत्वादिविशिष्टं त्वया सदा पूर्वदृष्टं रूपमिदं विश्वरूपोपसंहारेण प्रकटीक्रिय-माणं प्रपश्य प्रकर्षेण भयराहित्येन संतोषेण च पश्य ॥४९॥ वासुदेवोर्जुनमिति प्रागुक्तमुक्त्वा यथापूर्वमासीत्तदा स्वकं रूपं किरीटमकर-

माते व्यथा मा च विमूढभावोदृष्ट्वा रूपं घोरमीदृङ्ममेदम् ॥ व्यपेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं तदेव मे रूपमिदं प्रपश्य ॥ ४९ ॥ सञ्जयउवाच ॥ इत्यर्जुनं वासुदेवस्तथोक्त्वा स्वकं-रूपं दर्शयामास भूयः ॥ आश्वासयामास च भीतमेनं भूत्वा पुनः सौम्यवपुर्महात्मा ॥ ५० ॥ अर्जुनउवाच ॥ दृष्ट्वेदं मानुषं रूपं तव सौम्यं जनार्दन ॥ इदानीमस्मि संवृत्तः सचेताः प्रकृतिं गतः ॥५१॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सुदुर्दर्शमिदं रूपं दृष्टवानसि यन्मम ॥ देवा-अप्यस्य रूपस्य नित्यं दर्शनकाङ्क्षिणः ॥ ५२ ॥

कुण्डलगदाचक्रादियुक्तं चतुर्भुजं श्रीवत्सकौस्तुभवनमालापीताम्बरादिशोभितं दर्शयामास भूयः पुनःआश्वासयामास च भीतमेनमर्जुनं भूत्वा पुनः पूर्ववत्सौम्यवपुरनुग्रशरीरः महात्मा परमकारुणिकः सर्वेश्वरः सर्वज्ञइत्यादिकल्याणगुणाकरः ॥ ५० ॥ ततोनिर्भयःसन् इदानीं सचेताः भयकृतव्यामोहाभावेनाव्याकुलचित्तः संवृत्तोस्मि तथा प्रकृतिं भयकृतव्यथाराहित्येन स्वास्थ्यं गतोस्मि स्पष्टमन्यत् ॥ ५१ ॥ स्वकृतस्या-नुग्रहस्यातिदुर्लभत्वं दर्शयन् चतुर्भिः मम यद्रूपमिदानीं त्वं दृष्टवानसि इदं विश्वरूपं सुदुर्दर्शं अत्यन्तं द्रष्टुमशक्यं यतोदेवाअप्यस्य रूपस्य नित्यं सर्वदा दर्शनकाङ्क्षिणोन तु त्वमिव पूर्वं दृष्टवन्तोन वाऽग्रे द्रक्ष्यन्तीत्यभिप्रायः दर्शनाकाङ्क्षायानित्यत्वोक्तेः ॥ ५२ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कस्माद्धि वा एतद्रूपं न दृष्टवन्तो न वा द्रक्ष्यन्ति मद्भक्तिशून्यत्वादित्याह नवेदयज्ञाध्ययनैरित्यादिना गतार्थः श्लोकः परमदुर्लभत्वख्यापनाय पुनरभ्यस्तः ॥ ५३ ॥ यदि वेदतपोदानेज्याभिर्द्रष्टुमशक्यस्त्वं तर्हि केनोपायेन द्रष्टुं शक्योसीत्यत आह साधनान्तरव्यावृत्त्यर्थस्तुशब्दः भक्त्यैवानन्यया मदेकनिष्ठया निरतिशयप्रीत्या एवंविधोदिव्यरूपधरोहं ज्ञातुं शक्यः शास्त्रतोहेऽर्जुन शक्यअहमिति छान्दसोविसर्गलोपः पूर्ववत् न केवलं शास्त्रतोज्ञातुं शक्योऽनन्यया भक्त्या किंतु तत्त्वेन द्रष्टुं च स्वरूपेण साक्षात्कर्तुं च शक्योवेदान्तवाक्यश्रवणमनननिदिध्यासनपरिपाकेण ततश्च स्वरूपसाक्षात्कारादविद्यातत्कार्यनिवृत्तौ तत्त्वेन प्रवेष्टुं च मद्रूपतयैवातुं चाहं शक्योहेपरंतप अज्ञान-

नाहं वेदैर्न तपसा न दानेन न चेज्यया ॥ शक्यएवंविधोद्रष्टुं दृष्टवानसि मां यथा ॥ ५३ ॥ भक्त्या त्वनन्यया शक्यअहमेवंविधोर्जुन ॥ ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वेन प्रवेष्टुं च परंतप ॥ ५४ ॥ मत्कर्मकृन्मत्परमोमद्भक्तः सङ्गवर्जितः ॥ निर्वैरः सर्वभूतेषु यः समामेति पाण्डव ॥ ५५ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विश्वरूपदर्शनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

शत्रुदमनेप्रतिप्रवेशयोग्यतां सूचयति ॥ ५४ ॥ अधुना सर्वस्य गीताशास्त्रस्य सारभूतोर्थोनिःश्रेयसार्थिनामनुष्ठानाय पुञ्जीकृत्योच्यते मदर्थं कर्म वेदविहितं करोतीति मत्कर्मकृत् स्वर्गादिकामनायां सत्यां कथमेवमिति नेत्याह मत्परमः अहमेव परमः प्राप्तव्यत्वेन निश्चितो न तु स्वर्गादिर्यस्य सः अतएव मत्प्राप्त्याशया मद्भक्तः सर्वैः प्रकारैर्मम भजनपरः पुत्रादिषु स्नेहे सति कथमेवं स्यादिति नेत्याह सङ्गवर्जितः बाह्यवस्तुस्पृहाशून्यः शत्रुषु द्वेषे सति कथमेवं स्यादिति नेत्याह निर्वैरः सर्वभूतेषु अपकारिष्वपि द्वेषशून्यो यः समामेत्यभेदेन हेपाण्डव अयमर्थस्त्वया ज्ञातुमिष्टोमयोपदिष्टोनातःपरं किंचित्कर्तव्यमस्तीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीभगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां विश्वरूपदर्शननिरूपणं नामैकादशोध्यायः ॥ ११ ॥

For Private and Personal Use Only

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥ पूर्वाध्यायान्ते 'मत्कर्मकृन्मत्परमो मद्भक्तः सङ्गवर्जितः निर्वैरः सर्वभूतेषु यः स मामेति पाण्डवे-त्युक्तं' तत्र मच्छब्दार्थे सन्देहः किं निराकारमेव सर्वस्वरूपं वस्तु मच्छब्देनोक्तं भगवता किं वा साकारमिति उभयत्रापि प्रयोगदर्शनात्' बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते वासुदेवः सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभ इत्यादौ निराकारं वस्तु व्यपदिष्टं विश्वरूपदर्शनानन्तरं च 'नाहं वेदैर्न तपसा न दानेन न चेज्यया शक्य एवंविधो द्रष्टुं दृष्टवानसि मां यथेति' साकारं वस्तु उभयोश्च भगवदुपदेशयोरधिकारिभेदेनैव व्यवस्थया भवितव्यं अन्यथा विरोधात् तत्रैवं सति मया मुमुक्षुणा किं निराकारमेव वस्तु चिन्तनीयं किंवा साकारमिति स्वाधिकारनिश्चयाय सगुणनिर्गुणविद्ययोर्विशेषबुभुत्सया एवं मत्कर्मकृदित्याद्यनन्तरोक्तप्रकारेण सततयुक्ता नैरन्तर्येण भगवत्कर्मादौ सावधानतया प्रवृत्ताः भक्ताः साकारवस्त्वेकशरणाः सन्तस्त्वामेवंविधं साकारं ये

॥ अर्जुन उवाच ॥ एवं सततयुक्ता ये भक्तास्त्वां पर्युपासते ॥ ये चाप्यक्षरमव्यक्तं तेषां के योगवित्तमाः ॥ १ ॥

पर्युपासते सततं चिन्तयन्ति ये चापि सर्वतो विरक्तास्त्यक्तसर्वकर्माणोऽक्षरं न क्षरत्यश्नुते वेत्यक्षरं 'एतद्वै तदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदन्त्यस्थूलमनण्वह्रस्वमदीर्घमित्यादि' श्रुतिप्रतिषिद्धसर्वोपाधिरहितं निर्गुणं ब्रह्म अत एवाव्यक्तं सर्वकारणगोचरं निराकारं त्वां पर्युपासते तेषामुभयेषां मध्ये के योगवित्तमाः अतिशयेन योगविदः योगं समाधिं विदन्तीति वा योगविदः उभयेऽपि तेषां मध्ये के श्रेष्ठा योगिनः केषां ज्ञानं मयानुसरणीयमित्यर्थः ॥ १ ॥ तत्र सर्वज्ञो भगवानर्जुनस्य सगुणविद्यायामेवाधिकारं पश्यंस्तं प्रति तां विधास्यति यथाधिकारं तारतम्योपेतानि च साधनानि अतः प्रथमं साकारब्रह्मविद्यां प्रबोधयितुं स्तुवन् प्रथमाः श्रेष्ठा इत्युत्तरं मयि भगवति वासुदेवे परमेश्वरे सगुणे ब्रह्मणि मन आवेश्यानन्यशरणतया निरतिशयप्रियतया च प्रवेश्य भृङ्गिकीटवत् तन्मयं कृत्वा ये मां सर्वयोगेश्वराणामीश्वरं सर्वज्ञं समस्तकल्याणगुणनिलयं साकारं नित्ययुक्ताः सततो-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

युक्ताः श्रद्धया परया प्रकृष्टया सात्त्विक्योपेताः सन्त उपासते सदा चिन्तयन्ति ते युक्ततमाः मे मम मता अभिप्रेताः ते हि सदा मदासक्तचित्ततया मामेव विषयान्तरविमुखाश्चिन्तयन्तोऽहोरात्राण्यतिवाहयन्ति अतस्त एव युक्ततमा अभिमताः ॥ २ ॥ निर्गुणब्रह्मविद-पेक्षया सगुणब्रह्मविदां कोऽतिशयो येन त एव युक्ततमास्त्वयाभिमता इत्यपेक्षायां तमतिशयं वक्तुं प्रतिरूपकान्निर्गुणब्रह्मविदः प्रस्तौति द्वाभ्यां येऽक्षरं मामुपासते तेऽपि मामेव प्राप्नुवन्तीति द्वितीयगतेनान्वयः पूर्वेभ्यो वैलक्षण्यद्योतनाय तुशब्दः अक्षरं निर्विशेषं ब्रह्म वाचक्नवीब्राह्मणे प्रसिद्धं तस्य समर्पणाय सप्त विशेषणानि अनिर्देश्यं शब्देन व्यपदेष्टुमशक्यं यतोऽव्यक्तं शब्दप्रवृत्तिनिमित्तैर्जातिगुणक्रियासंबन्धैरहितं जातिं गुणं क्रियां संबन्धं वा द्वारीकृत्य शब्दप्रवृत्तेर्निर्विशेषे प्रवृत्त्ययोगात् कुतो जात्यादिराहित्यमत आह सर्वत्रगं सर्वव्यापि सर्वकारणं अतो जात्यादिशून्यं परिच्छिन्नस्य कार्यस्यैव जात्यादियोगदर्शनात् आकाशादीनामपि कार्यत्वाभ्युपगमाच्च अतएवाचिन्त्यं शब्दवृत्तेरिव

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मय्यावेश्य मनो ये मां नित्ययुक्ता उपासते ॥ श्रद्धया परयोपेतास्ते मे युक्ततमा मताः ॥ २ ॥ ये त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते ॥ सर्वत्रगमचिन्त्यञ्च कूटस्थ मचलं ध्रुवम् ॥ ३ ॥

मनोवृत्तेरपि न विषयः तस्या अपि परिच्छिन्नविषयत्वात् 'यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सहेति' श्रुतेः तर्हि कथं 'तं त्वौपनिषदं पुरुषं पृच्छामीति दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्येति' च श्रुतिः 'शास्त्रयोनित्वादिति' सूत्रं च उच्यते अविद्याकल्पितसंबन्धेन शब्दजन्यायां बुद्धिवृत्तौ चर-मायां परमानन्दबोधरूपे शुद्धे वस्तुनि प्रतिबिम्बिते अविद्यातत्कार्ययोः कल्पितयोर्निवृत्त्युपपत्तेरुपचारेण विषयत्वाभिधानात् अतस्तत्र क-ल्पितमविद्यासंबन्धं प्रतिपादयितुमाह कूटस्थं यन्मिथ्याभूतं सत्यतया प्रतीयते तत्कूटमिति लौकिकैरुच्यते यथा कूटकार्षापणः कूटसाक्षित्व-मित्यादौ अज्ञानमपि मायाख्यं सहकार्यप्रपञ्चेन मिथ्याभूतमपि लौकिकैः सत्यतया प्रतीयमानं कूटं तस्मिन्नाध्यासिकेन संबन्धेनाधिष्ठान-तया तिष्ठतीति कूटस्थमज्ञानतत्कार्याधिष्ठानमित्यर्थः एतेन सर्वानुपपत्तिपरिहारः कुतः अतएव सर्वविकाराणामविद्याकल्पितत्वात्तदधिष्ठानं साक्षिचैतन्यं निर्विकारमित्याह अचलं चलनं विकारः अचलत्वादेव ध्रुवं अपरिणामि नित्यं एतादृशं शुद्धं ब्रह्म मां पर्युपासते श्रवणेन प्र-

For Private and Personal Use Only

माणगतासंभावनामपोह्य मननेनच प्रमेयगतामनन्तरं विपरीतभावना निवृत्तये ध्यायन्ति विजातीयप्रत्ययतिरस्कारेण तैलधारावदविच्छिन्नसमानप्रत्ययप्रवाहेण निदिध्यासनसंज्ञकेन ध्यानेन विषयीकुर्वन्तीत्यर्थः कथं पुनर्विनयेन्द्रियसंयोगेसति विजातीयप्रत्ययतिरस्कारः अतआह संनियम्य स्वविषयेभ्यउपसंहृत्येन्द्रियग्रामं करणसमुदायं एतेन शमदमादिसम्पत्तिरुक्ता विषयभोगवासनायां सत्यां कुतइन्द्रियाणां ततोनिवृत्तिस्तत्राह सर्वत्र विषये समा तुल्या हर्षविषादाभ्यां रागद्वेषाभ्यां च रहिता मतिर्येषां सम्यग्ज्ञानेन तत्कारणस्याज्ञानस्याऽनीतत्वात्विषयेषु दोषदर्शनाभ्यासेन स्पृहायानिरस्तत्वाच्च ते सर्वत्र समबुद्धयः एतेन वशीकारसंज्ञवैराग्यमुक्तं अतएव सर्वत्रात्मदृष्ट्या हिंसाकारणद्वेषराहित्यात् सर्वभूतहिते रताः अभयं सर्वभूतेभ्योमत्तः स्वाहेति मंत्रेण दत्तसर्वभूताभयदक्षिणाः कृतसंन्यासाइति यावत् 'अभयं सर्वभूतेभ्योदत्त्वा संन्यासमाचरेदितिस्मृतेः' एवंविधाः सर्वसाधनसम्पन्नाःसन्तः स्वयं ब्रह्मभूतानिर्विचिकित्सेन साक्षात्कारेण सर्वसाध-

सन्नियम्येन्द्रियग्रामं सर्वत्र समबुद्धयः ॥ ते प्राप्नुवन्ति मामेव सर्वभूतहिते रताः ॥ ४ ॥
क्लेशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसाम् ॥ अव्यक्ताहि गतिर्दुःखं देहवद्भिरवाप्यते ॥ ५ ॥

नफलभूतेन मामक्षरं ब्रह्मैव ते प्राप्नुवन्ति पूर्वमपि मद्रूपाएव सन्तोऽविद्यानिवृत्त्या मद्रूपाएव तिष्ठन्तीत्यर्थः 'ब्रह्मैव भवतीत्यादि' श्रुतिभ्यः इहापि च ज्ञानी त्वात्मैव मे मतमित्युक्तं ॥ ३ ॥ ४ ॥ इदानीमेतेभ्यः पूर्वेषामतिशयं दर्शयन्नाह पूर्वेषामपि विषयेभ्यआहृत्य सगुणेब्रह्मणि मनआवेशो सततं तत्कर्मपरायणत्वेन परश्रद्धोपेतत्वे च क्लेशोऽधिकोभवत्येव किंतु अव्यक्तासक्तचेतसां निर्गुणब्रह्मचिन्तनपराणां तेषां पूर्वोक्तसाधनवतां क्लेशआयासोऽधिकतरः अतिशयेनाधिकः अत्र स्वयमेव हेतुमाह भगवान् अव्यक्ताहि गतिः हि यस्मादक्षरात्मकं गन्तव्यं फलभूतं ब्रह्म दुःखं यथा स्यात्तथा कृच्छ्रेण देहवद्भिर्देहमानिभिरवाप्यते सर्वकर्मसंन्यासं कृत्वा गुरुमुपसृत्य वेदान्तवाक्यानां तेन तेन विचारेण तत्तद्भ्रमनिराकरणे महान् प्रयासः प्रत्यक्षसिद्धस्ततः क्लेशोऽधिकतरस्तेषामित्युक्तं यद्यप्येकमेव फलं तथापि ये दुष्करेणोपायेन प्राप्नुवन्ति तदपेक्षया सुकरेणोपायेन प्राप्नुवन्तोभवन्ति श्रेष्ठाइत्यभिप्रायः ॥ ५ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ननु फलैक्ये क्लेशाल्पत्वाधिक्याभ्यामुत्कर्षनिष्कर्षौ स्यातां तदेव तु नास्ति निर्गुणब्रह्मविदां हि फलमविद्यातत्कार्यनिवृत्त्या निर्विशेषपरमानन्दबोधब्रह्मरूपता सगुणब्रह्मविदां त्वधिष्ठानप्रमाया अभावेनाविद्यानिवृत्त्यभावादैश्वर्यविशेषः कार्यब्रह्मलोकगतानां फलं अतः फलाधिक्यार्थमायासाधिक्यं न न्यूनतामापादयतीति चेत् न सगुणोपासनया निरस्तसर्वप्रतिबन्धानां विना गुरूपदेशं विना च श्रवणमनननिदिध्यासनाद्यावृत्तिक्लेशं स्वयमाविर्भूतेन वेदान्तवाक्येनेश्वरप्रसादसहकृतेन तत्त्वज्ञानोदयादविद्यातत्कार्यनिवृत्त्या ब्रह्मलोकऐश्वर्यभोगान्ते निर्गुणविद्याफलपरमकैवल्योपपत्तेः 'सएतस्मात् जीवघनात् परात् परं पुरिशयं पुरुषमीक्षतइति ' श्रुतेः संप्राप्तहिरण्यगर्भैश्वर्यः भोगान्ते एतस्माज्जीवघनात् समष्टिरूपात् परात्कृष्टात् हिरण्यगर्भात्परं विलक्षणं श्रेष्ठंच पुरिशयं स्वहृदयगुहानिविष्टं पुरुषं पूर्णं प्रत्यगभिन्नमद्वितीयं परमात्मानमीक्षते

ये तु सर्वाणि कर्माणि मयि संन्यस्य मत्पराः ॥ अनन्येनैव योगेन मां ध्यायन्तउपासते ॥ ६ ॥ तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरात् ॥ भवामि न चिरात्पार्थ मय्यावेशितचेतसाम् ॥ ७ ॥

स्वयमाविर्भूतेन वेदान्तप्रमाणेन साक्षात्करोति तावता च मुक्तोभवतीत्यर्थः तथा च विनापि प्रागुक्तक्लेशेन सगुणब्रह्मविदामीश्वरप्रसादेन निर्गुणब्रह्मविद्याफलप्राप्तिरितीममर्थमाह द्वाभ्यां तुशब्दउक्ताशङ्कानिवृत्त्यर्थः ये सर्वाणि कर्माणि मयि संन्यस्य सगुणे वासुदेवे समर्प्य मत्पराः अहं भगवान् वासुदेवएव परः प्रकृष्टप्रीतिविषयोयेषां ते तथा सन्तोऽनन्येनैव योगेन न विद्यते मां भगवन्तं मुक्त्वाऽन्यदालम्बनं यस्य तादृशेनैव योगेन समाधिना एकान्तभक्तियोगापरनाम्ना मां भगवन्तं वासुदेवं सकलसौन्दर्यसारनिधानमानन्दघनविग्रहं द्विभुजं चतुर्भुजं वा समस्तजनमनोमोहिनीं मुरलीमतिमनोहरैः सप्तभिः स्वरैरापूरयन्तं वा दरकमलकौमोदकीरथाङ्गसङ्गिपाणिपल्लवं वा नरसिंहराघवादिरूपं वा यथादर्शितरूपं ध्यायन्तश्चिन्तयन्तउपासते समानाकारमविच्छिन्नं चित्तवृत्तिप्रवाहं संतन्वते समीपवर्तितया ॥ १३८

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

आसते तिष्ठन्ति वा तेषां मय्यावेशितचेतसां मयि यथोक्ते आवेशितमेकाग्रतया प्रवेशितं चेतोयैस्तेषामहं सततोपासितोभगवान् मृत्यु संसारसागरात् मृत्युयुक्तोयः संसारः मिथ्याज्ञानतत्कार्यप्रपञ्चः सएव सागरइव दुरुत्तरस्तस्मात् समुद्धर्ता सम्यगनायासेन उद्धृत्य सर्वबाधावाधिभूते शुद्धे ब्रह्मणि धर्ता धारयिता ज्ञानावष्टम्भदानेन भवामि न चिरात् क्षिप्रमेव तस्मिन्नेव जन्मनि हेपार्थेति संबोधनमाश्वासार्थम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तदेवमियत्ताप्रबन्धेन सगुणोपासनां स्तुत्वेदानीं साधनातिरेकं विधत्ते मय्येव सगुणे ब्रह्मणि मनः सङ्कल्पविकल्पात्मकमाधत्स्व स्थापय सर्वामनोवृत्तीर्मद्विषयाएव कुरु एवकारानुषङ्गेन मय्येव बुद्धिं मद्व्यवसायलक्षणां निवेशय सर्वाबुद्धिवृत्तीर्मद्विषयाएव कुरु विषयान्तरपरित्यागेन सर्वदा मां चिन्तयेत्यर्थः ततः किं स्यादित्यतआह निवसिष्यसि

मय्येव मनआधत्स्व मयि बुद्धिं निवेशय ॥ निवसिष्यसि मय्येव अतऊर्ध्वं न संशयः ॥ ८ ॥
अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोषि मयि स्थिरम् ॥ अभ्यासयोगेन ततोमामिच्छाप्तुं धनञ्जय ॥ ९ ॥

निवत्स्यसि लब्धज्ञानः सन्मदात्मना मय्येव शुद्धे ब्रह्मण्येव अतऊर्ध्वं एतद्देहान्ते न संशयः नात्र प्रतिबन्धशङ्का कर्तव्येत्यर्थः एव अतऊर्ध्वमित्यत्र सन्ध्यभावः श्लोकपूरणार्थः ॥ ८ ॥ इदानीं सगुणब्रह्मध्यानाशक्तानामशक्तितारतम्येन प्रथमं प्रतिमादौ बाह्ये भगवद्ध्यानाभ्यासस्तदशक्तौ भागवतधर्मानुष्ठानं तदशक्तौ सर्वकर्मफलत्यागइति त्रीणि साधनानि त्रिभिः श्लोकैर्विधत्ते अथ पक्षान्तरे स्थिरं यथास्यात्तथा चित्तं समाधातुं स्थापयितुं मयि न शक्नोषि चेत्ततएकस्मिन् प्रतिमाद्यालम्बने सर्वतः समाहृत्य चेतसः पुनः पुनः स्थापनमभ्यासस्तत्पूर्वकोयोगः समाधिस्तेनाभ्यासयोगेन मामाप्तुमिच्छ यतस्व हेधनञ्जय बहून् शत्रून् जित्वा धनमाहृतवानसि राजसूयाद्यर्थमेकं मनः शत्रुं जित्वा तत्त्वज्ञानधनमाहरिष्यसीति न तवाश्चर्यमिति संबोधनार्थः ॥ ९ ॥ मत्प्रीणनार्थं कर्म

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मत्कर्म श्रवणकीर्तनादिभागवतधर्मस्तत्परमस्तदेकनिष्ठो भव अभ्यासासामर्थ्ये मदर्थं भागवतधर्मसंज्ञकानि कर्माण्यपि कुर्वन् सिद्धिं ब्रह्म-
भावलक्षणां सत्त्वशुद्धिज्ञानोत्पत्तिद्वारेणावाप्स्यसि ॥ १० ॥ अथ बहिर्विषयाकृष्टचेतस्त्वादेतन्मत्कर्मपरत्वमपि कर्तुं न शक्नोषि ततो मद्योगं
मदेकशरणत्वमाश्रितः मयि सर्वकर्मसमर्पणं मद्योगस्तं वाश्रितः सन् यतात्मवान् यतः संयतसर्वेन्द्रियः आत्मवान् विवेकी च सन् सर्वक-
र्मफलत्यागं कुरु फलाभिसन्धिं त्यजेत्यर्थः ॥ ११ ॥ इदानीमत्रैव साधनविधानपर्यवसानादिमं सर्वकर्मफलत्यागं स्तौति श्रेयः प्रशस्यतरं
हि एव ज्ञानं शब्दयुक्तिभ्यामात्मनिश्चयः अभ्यासात् ज्ञानार्थश्रवणाभ्यासात् ज्ञानाच्छ्रवणमननपरिनिष्पन्नादपि ध्यानं निदिध्यासनसंज्ञं
विशिष्यते अतिशयितं भवति साक्षात्काराव्यवहितहेतुत्वात् तदेवं सर्वसाधनश्रेष्ठं ध्यानं ततोऽप्यतिशयितत्वेनाज्ञकृतः क-

**अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसि मत्कर्मपरमो भव ॥ मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन् सिद्धिमवा-
प्स्यसि ॥ १० ॥ अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रितः ॥ सर्वकर्मफलत्यागं ततः कुरु
यतात्मवान् ॥ ११ ॥ श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते ॥ ध्यानात्कर्मफलत्या-
गस्त्यागाच्छान्तिरनन्तरम् ॥ १२ ॥**

र्मफलत्यागः स्तूयते ध्यानात्कर्मफलत्यागो विशिष्यत इत्यनुषज्यते त्यागात् नियतचित्तेन पुंसा कृतात्सर्वकर्मफलत्यागात् शान्तिरुपशमः
सहेतुकस्य संसारस्यानन्तरं अव्यवधानेन न तु कालान्तरमपेक्षते अत्र 'यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदि स्थिताः अथ मर्त्योऽमृतो भव-
त्यत्र ब्रह्म समश्नुत इत्यादि' श्रुतिषु प्रजहाति यदा कामान्सर्वानित्यादि स्थितप्रज्ञलक्षणेषु च सर्वकामत्यागस्यामृतत्वसाधनत्वसंकीर्तनं
कर्मफलानि च कामास्तत्त्यागोऽपि कामत्यागत्वसामान्यात् सर्वकामत्यागफलेन स्तूयते यथागस्त्येन ब्राह्मणेन समुद्रः पीत इति यथा वा
जामदग्न्येन ब्राह्मणेन निःक्षत्रा पृथिवी कृतेति ब्राह्मणत्वसामान्यादिदानींतना अपि ब्राह्मणा अपरिमेयपराक्रमत्वेन स्तूयन्ते
तद्वत् ॥१२॥ तदेवं मन्दमधिकारिणं प्रत्यतिदुष्करत्वेनाक्षरोपासनमनिन्द्य सुकरं सगुणोपासनं विधायाशक्तितारतम्यानुवादेनान्यान्यपि सा-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

धनानि विदधौ भगवान् वासुदेवः कथंनुनाम सर्वप्रतिबन्धरहिताः सन्तूत्तमाधिकारितया फलभूतायामक्षरविद्यायामप्रवर्तेरन्नित्यभि-
प्रायेण साधनविधानस्य फलार्थत्वात् तदुक्तं 'निर्विशेषं परंब्रह्म साक्षात्कर्तुमनीश्वराः येमन्दास्तेऽनुकम्प्यन्ते सविशेषनिरूपणैः
वशीकृते मनस्येषां सगुणब्रह्मशीलनात् तदेवाविर्भवेत्साक्षादपेतोपाधिकल्पनमिति' भगवता पतञ्जलिना चोक्तं 'समाधिसिद्धिरी-
श्वरप्रणिधानादिति' ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोप्यन्तरायाभावश्चेति च' ततईश्वरप्रणिधानादित्यर्थः तदेवमक्षरोपासननिन्दा सगुणोपा-
सनस्तुतये न तु हेयतया उदितहोमविधावनुदितहोमनिन्दावत् न हि निन्दा निन्द्यं निन्दितुं प्रवर्ततेऽपि तु विधेयं स्तोतुमिति
न्यायात् तस्मादक्षरोपासकाएव परमार्थतोयोगवित्तमाः 'प्रियोहि ज्ञानिनोत्यर्थमहं सच मम प्रियः उदाराः सर्वएवैते ज्ञानी त्वात्मैव
मे मतमित्यादिना पुनःपुनः प्रशस्ततमत्वोक्तास्तेषामेव ज्ञानं धर्मजातं चानुसरणीयमधिकारमासाद्य त्वयेत्यर्जुनं बुबोधयिषुः

अद्वेष्टा सर्वभूतानां मैत्रः करुणएव च ॥ निर्ममोनिरहङ्कारः समदुःखसुखः क्षमी ॥ १३ ॥
सन्तुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढनिश्चयः ॥ मय्यर्पितमनोबुद्धिर्योमद्भक्तः समे प्रियः ॥१४॥

परमहितैषी भगवानभेददर्शिनः कृतकृत्यानक्षरोपासकान्प्रस्तौति सप्तभिः सर्वाणि भूतान्यात्मत्वेन पश्यन्नात्मनोदुःखहेतावपि प्रतिकूल
बुद्ध्यभावान्नद्वेष्टा सर्वभूतानां किंतु मैत्रः मैत्री स्निग्धता तद्वान् यतः करुणः करुणा दुःखितेषु दया तद्वान् सर्वभूताभयदाता परमहंसप-
रिव्राजकइत्यर्थः निर्ममः देहेऽपि ममेति प्रत्ययरहितः निरहङ्कारः वृत्तस्वाध्यायादिकृताहङ्कारान्निष्क्रान्तः द्वेषरागयोरप्रवर्तकत्वेन समे दुःखसुखे
यस्य सः अतएव क्षमी आक्रोशनताडनादिनाऽपि न विक्रियामापद्यते ॥ १३ ॥ तस्यैव विशेषणान्तराणि सततं शरीरस्थितिकारणस्य
लाभेऽलाभे च संतुष्टः उत्पन्नालंप्रत्ययः तथा गुणवल्लाभे विपर्यये च सततमिति सर्वत्र संबध्यते योगी समाहितचित्तः यतात्मा
संयतशरीरेन्द्रियादिसङ्घातः दृढः कुतार्किकैरभिभवितुमशक्यतया स्थिरोनिश्चयोऽहमस्म्यकर्त्रभोक्तृसच्चिदानन्दाद्वितीयं ब्रह्मेत्यध्यवसायो-
यस्य सदृढनिश्चयः स्थितप्रज्ञइत्यर्थः मयि भगवति वासुदेवे शुद्धे ब्रह्मणि अर्पितमनोबुद्धिः समर्पितान्तःकरणः ईदृशोयो-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मद्भक्तः शुद्धाक्षरब्रह्मवित् स मे प्रियः सदात्मत्वात् ॥ १४ ॥ पुनस्तस्यैव विशेषणानि यस्मात्सर्वभूताभयदायिनः संन्यासिनोहेतोर्नोद्विजते न संतप्यते लोकोयःकश्चिदपि जनः तथा लोकान्निरपराधोद्वेजनैकव्रतान् खलजनान्नोद्विजतेच यः अद्वैतदर्शित्वात् परमकारुणिकत्वेन क्षमाशीलत्वाच्च किंच हर्षः स्वस्य प्रियलाभे रोमाञ्चाश्रुपातादिहेतुरानन्दाभिव्यञ्जकश्चित्तवृत्तिविशेषः अमर्षः परोत्कर्षासहनरूपश्चित्तवृत्तिविशेषः भयं व्याघ्रादिदर्शनाधीनश्चित्तवृत्तिविशेषस्त्रासः उद्वेगः एकाकी कथं विजने सर्वपरिग्रहशून्योजीविष्यामीत्येवंविधोव्याकुलतारूपश्चित्तवृत्तिविशेषस्तैर्हर्षामर्षभयोद्वेगैर्मुक्तोयः अद्वैतदर्शितया तदयोग्यत्वेन तैरेव स्वयं परित्यक्तोन तु तेषां त्यागाय स्वयं व्यापृतइति यावत् तेन मद्भक्तइत्यनुकृष्यते ईदृशोमद्भक्तोयः स मे प्रियइति पूर्ववत् ॥ १५ ॥ किंच

यस्मान्नोद्विजते लोकोलोकान्नोद्विजते च यः ॥ हर्षामर्षभयोद्वेगैर्मुक्तोयः सच मे प्रियः॥१५॥ अनपेक्षः शुचिर्दक्षउदासीनोगतव्यथः॥सर्वारम्भपरित्यागी योमद्भक्तः स मे प्रियः ॥१६॥ योन हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति न काङ्क्षति ॥ शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमान्यः स मे प्रियः ॥१७॥

निरपेक्षः सर्वेषु भोगोपकरणेषु यदृच्छोपनीतेष्वपि निःस्पृहः शुचिर्बाह्याभ्यन्तरशौचसम्पन्नः दक्षः उपस्थितेषु ज्ञातव्येषु कर्तव्येषु च सद्यएव ज्ञातुं कर्तुं च समर्थः उदासीनः न कस्यचिन्मित्रादेः पक्षं भजते यः गतव्यथः परैस्ताड्यमानस्यापि गता नोत्पन्ना व्यथा पीडा यस्य सः उत्पन्नायामपि व्यथायामपकर्तृत्वं क्षमित्वं व्यथाकारणेषु सत्स्वप्यनुत्पन्नव्यथत्वं गतव्यथत्वमिति भेदः ऐहिकामुष्मिकफलानि सर्वाणि कर्माणि सर्वारम्भास्तान्परित्यक्तुं शीलं यस्य ससर्वारम्भपरित्यागी संन्यासी योमद्भक्तः स मे प्रियः ॥ १६ ॥ किंच समदुःखसुखइत्येतद्विवृणोति योन हृष्यति इष्टप्राप्तौ न द्वेष्टि अनिष्टप्राप्तौ न शोचति प्रियेष्टवियोगे नकाङ्क्षति अप्राप्तेष्टसंयोगे सर्वारम्भपरित्यागीत्येतद्विवृणोति शुभाशुभे सुखसाधनदुःखसाधने कर्मणी परित्यक्तुं शीलमस्येति शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमान् यः स मे प्रियः॥१७॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

किंच पूर्वस्येव प्रपञ्चः सङ्गविवर्जितः चेतनाचेतनसर्वविषयशोभनाध्यासरहितः सर्वथा हर्षविषादशून्यइत्यर्थः स्पष्टमन्यत् ॥ १८ ॥ किंच निन्दादोषकथनं स्तुतिर्गुणकथनं ते दुःखसुखजनकतया तुल्ये यस्य सतथा मौनी संयतवाक् ननु शरीरयात्रानिर्वाहाय वाग्व्यापारोपेक्षितएव नेत्याह संतुष्टोयेन केन चित् स्वप्रयत्नमन्तरेणैव बलवत्प्रारब्धकर्मोपनीतेन शरीरस्थितिहेतुमात्रेणाशनादिना संतुष्टः निवृत्तस्पृहः किंच अनिकेतो नियतनिवासरहितः स्थिरा परमार्थवस्तुविषया मतिर्यस्य सः स्थिरमतिः ईदृशोयोभक्तिमान् समे प्रियोनरः अत्र पुनःपुनर्भक्तेरुपादानं भक्तेरपवर्गस्य पुष्कलं कारणमिति दृढयितुम् ॥ १९ ॥ अद्वेष्टेत्यादिनाक्षरोपासकादीनां संन्यासिनां लक्षणभूतं स्वभावसिद्धं धर्म-

समः शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषु समः सङ्गविवर्जितः ॥ १८ ॥ तुल्यनिन्दास्तुतिर्मौनी संतुष्टोयेन केन चित् ॥ अनिकेतः स्थिरमतिर्भक्तिमान्मे प्रियोनरः ॥ १९ ॥ येतु धर्म्यामृतमिदं यथोक्तं पर्युपासते ॥ श्रद्दधानामत्परमाभक्तास्तेतीव मे प्रियाः ॥ २० ॥

जातमुक्तं यथोक्तं वार्तिके 'उत्पन्नात्मावबोधस्य ह्यद्वेष्टृत्वादयोगुणाः अयत्नतोभवन्त्येव न तु साधनरूपिणइति' एतदेव च पुरा स्थितप्रज्ञलक्षणरूपेणाभिहितं तदिदंधर्मजातं प्रयत्नेन सम्पाद्यमानं मुमुक्षोर्मोक्षसाधनं भवतीति प्रतिपादयन्नुपसंहरति येतु संन्यासिनोमुमुक्षवः धर्मामृतं धर्मरूपममृतं अमृतत्वसाधनत्वात् अमृतवदास्वाद्यत्वाद्वा इदं यथोक्तं अद्वेष्टा सर्वभूतानामित्यादिना प्रतिपादितं पर्युपासतेऽनुतिष्ठन्ति प्रयत्नेन श्रद्दधानाः सन्तोमत्परमाः अहं भगवानक्षरात्मा वासुदेवएव परमः प्राप्तव्योनिरतिशयागतिर्येषां ते मत्परमाः भक्ताः मां निरुपाधिकं ब्रह्म भजमानास्तेतीव मे प्रियाः प्रियोहि ज्ञानिनोत्यर्थमहं सच मम प्रियइति पूर्वसूचितस्यायमुपसं-

For Private and Personal Use Only

हारः यस्माद्धर्मामृतमिदं श्रद्धयानुतिष्ठन् भगवतोविष्णोः परमेश्वरस्यातीव प्रियोभवति तस्मादिदं ज्ञानवतः स्वभावसिद्धतया लक्षणमपि मुमुक्षुणात्मतत्त्वजिज्ञासुनात्मज्ञानोपायत्वेन यत्नादनुष्ठेयं विष्णोः परमं पदं जिगमिषुणेति वाक्यार्थः तदेवं सोपाधिब्रह्माभिध्यानपरि-

इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे भक्तियोगो-नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

पाकान्निरुपाधिकं ब्रह्मानुसंदधानस्याद्वेष्टृत्वादिधर्मविशिष्टस्य मुख्यस्याधिकारिणः श्रवणमनननिदिध्यासनान्यावर्तयतोवेदान्तवाक्यार्थतत्त्व-साक्षात्कारसंभवात्ततोमुक्त्युपपत्तेर्मुक्तिहेतुवेदान्तमहावाक्यार्थान्वययोग्यस्तत्पदार्थोऽनुसन्धेयइति मध्यमेन षट्केन सिद्धम् ॥ इतिश्री मद्भगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां मधुसूदनसरस्वतीविरचितायामधिकारिभेदेन भक्तियोगविवरणंनाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥ 'ध्यानाभ्यासवशीकृतेन मनसा तन्निर्गुणं निष्क्रियं ज्योतिः किंचन योगिनो यदि परं पश्यन्ति पश्यन्तु ते अस्माकं तु तदेव लोचनचमत्काराय भूयाच्चिरं कालिन्दीपुलिनेषु यत् किमपि तन्नीलं तमो धावति प्रथममध्यमषट्कयोस्तत्त्वं पदार्थावुक्तावुत्तरस्तु षट्को वाक्यार्थनिष्ठः सम्यग्धीप्रधानोऽधुनाऽरभ्यते तत्र तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसागराद्भवामीति प्रागुक्तं न चात्माज्ञानलक्षणान्मृत्योरात्मज्ञानं विनोद्धरणं संभवति अतो वाक्यार्थात्मज्ञानेन मृत्युसंसारनिवृत्तिर्येन च तत्त्वज्ञानेन युक्ता अद्वेष्टृत्वादिगुणशालिनः संन्यासिनः प्राग्व्याख्यातास्तदात्मतत्त्वज्ञानं वक्तव्यं तच्चाद्वितीयेन परमात्मना सह जीवस्याभेदमेव विषयीकरोति तद्भेदभ्रमहेतुकत्वात् सर्वानर्थस्य तत्र जीवानां संसारिणां प्रतिक्षेत्रं भिन्नानामसंसारिणैकेन परमात्मना कथमभेदः

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इदं शरीरं कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्यो वेत्ति तं प्राहुः क्षेत्रज्ञ इति तद्विदः ॥ १ ॥

स्यादिति शङ्कायां संसारस्य भिन्नत्वस्य चाविद्याकल्पितानात्मधर्मत्वान्न जीवस्य संसारित्वं भिन्नत्वं चेति वक्तव्यं तदर्थं देहेन्द्रियान्तःकरणेभ्यः क्षेत्रेभ्यो विवेकेन क्षेत्रज्ञः पुरुषो जीवः प्रतिक्षेत्रमेक एव निर्विकार इति प्रतिपादनाय क्षेत्रक्षेत्रज्ञविवेकः क्रियतेऽस्मिन्नध्याये तत्र ये द्वे प्रकृती भूम्यादिक्षेत्ररूपतया जीवरूपक्षेत्रज्ञतया चापरपरशब्दवाच्ये सप्तमाध्याये सूचिते तद्विवेकेन तत्त्वं निरूपयिष्यन् इदं इन्द्रियान्तःकरणसहितं भोगायतनं शरीरं हे कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयते सस्यस्येवास्मिन्नसकृत्कर्मणः फलस्य निर्वृत्तेः एतद्यो वेत्ति अहं ममेत्यभिमन्यते तं क्षेत्रज्ञमिति प्राहुः कृषीवलवत्तत्फलभोक्तृत्वात् तद्विदः क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्विवेकविदः अत्र चाभिधीयत इति कर्मणि प्रयोगेण क्षेत्रस्य जडत्वात् कर्मत्वं क्षेत्रज्ञशब्देन द्वितीयां विनैवेति शब्दमाहरन् स्वप्रकाशत्वात्कर्मत्वाभावमभिप्रैति तथापि क्षेत्रं यैः कैश्चिदप्यभिधीयते न तत्र कर्तृगतविशेषापेक्षा क्षेत्रज्ञं तु कर्मत्वमन्तरेणैव विवेकिन एवाहुः स्थूलदृशामगोचरत्वादिति कथयितुं

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

विलक्षणत्वज्ञापनव्यक्त्यैकत्व कर्तृपदोपादानेन च निर्दिशति भगवान् ॥१॥ एवं देहेन्द्रियादिविलक्षणं स्वप्रकाशं क्षेत्रज्ञमभिधाय तस्य परमार्थिकं तत्त्वमसंसारि परमात्मनैक्यमाह सर्वक्षेत्रेषु यएकः क्षेत्रज्ञस्वप्रकाशचैतन्यरूपोनित्योविभुश्च तमविद्याध्यारोपितकर्तृत्वभोक्तृत्वादिसंसारधर्म मायिकरूपपरित्यागेन मामीश्वरमसंसारिणमद्वितीयब्रह्मानन्दरूपं विद्धि जानीहि हेभारत एवं च क्षेत्रं मायाकल्पितं मिथ्या क्षेत्रज्ञश्च परमार्थसत्यस्तद्भ्रमाधिष्ठानमिति क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्यज्ज्ञानं तदेव मोक्षसाधनत्वाज्ज्ञानं अविद्याविरोधिप्रकाशरूपं मम मतं अन्यत्त्वज्ञानमेव तद-विरोधित्वादित्यभिप्रायः अत्र जीवेश्वरयोराविद्यकोभेदः पारमार्थिकस्त्वभेदइत्यत्र युक्तयोभाष्यकृद्भिर्वर्णिताः अस्माभिस्तु ग्रन्थविस्तरभ-यात्तथैव बहुधोक्तत्वाच्च नोपन्यस्ताः ॥ २ ॥ सङ्क्षेपेणोक्तमर्थं विवरीतुमारभते तदिदं शरीरमिति प्रागुक्तं जडवर्गरूपं क्षेत्रं यच्च स्वरूपेण

क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्व क्षेत्रेषु भारत ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं यत्तज्ज्ञानं मतं मम ॥ २ ॥ तत्क्षेत्रं यच्च यादृक्च यद्विकारि यतश्च यत् ॥ सच योयत्प्रभावश्च तत्समासेन मे शृणु ॥ ३ ॥

जडदृश्यपरिच्छिन्नादिस्वभावं यादृक् च इच्छादिधर्मकं यद्विकारि यैरिन्द्रियादिविकारैर्युक्तं यतश्च कारणात् यत्कार्यमुत्पद्यतइति शेषः अथवा यतः प्रकृतिपुरुषसंयोगाद्भवति यदिति यैः स्थावरजङ्गमादिभेदैर्भिन्नमित्यर्थः अत्रानियमेन चकारप्रयोगात् सर्वसमुच्चयोद्रष्टव्यः सच क्षेत्र-ज्ञोयः स्वरूपतः स्वप्रकाशचैतन्यानन्दस्वभावः यत्प्रभावश्च ये प्रभावाउपाधिकृताः शक्तयोऽस्य तत् क्षेत्रक्षेत्रज्ञयाथात्म्यं सर्वविशेषणवि-शिष्टं समासेन सङ्क्षेपेण मे मम वचनाच्छृणु श्रुत्वाऽवधारयेत्यर्थः ॥ ३ ॥ क्वचिद्विस्तरेणोक्तस्यायं सङ्क्षेपइत्यपेक्षायां श्रोतृबुद्धिप्ररोचनार्थं स्तुवन्नाह ऋषिभिर्वसिष्ठादिभिर्योगशास्त्रेषु धारणाध्यानविषयत्वेन बहुधा गीतं निरूपितं एतेन धर्मशास्त्रप्रतिपाद्यत्वमुक्तं विविधैर्नित्यनै-मित्तिककाम्यकर्मादिविषयैः छन्दोभिर्ऋगादिमन्त्रैर्ब्राह्मणैश्च पृथग्विवेकतोगीतं एतेन कर्मकाण्डप्रतिपाद्यत्वमुक्तं ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव ब्रह्म

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सूत्र्यते सूच्यते किञ्चिद्द्वयवधानेन प्रतिपाद्यतएभिरिति ब्रह्मसूत्राणि 'यतोवाइमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि जीवन्ति यत्प्रयन्त्यभिसंविशन्तीत्यादीनि' तटस्थलक्षणपराण्युपनिषद्वाक्यानि तथा पद्यते ब्रह्म साक्षात्प्रतिपाद्यतएभिरिति पदानि स्वरूपलक्षणपराणि 'सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेत्यादीनि' तैर्ब्रह्मसूत्रैः पदैश्च हेतुमद्भिः 'सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयमित्युपक्रम्य तद्धैकआहुरसदेवेदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयं तस्मादसतः सदजायतेति' नास्तिकमतमुपन्यस्य कुतस्तु खलुसोम्यैवं स्यादिति होवाच कथमसतः सदजायेतेत्यादियुक्तीः प्रतिपादयद्भिः विनिश्चितैः उपक्रमोपसंहारैकवाक्यतया संदेहशून्यार्थप्रतिपादकैः बहुधा गीतं च एतेन ज्ञानकाण्डप्रतिपाद्यत्वमुक्तं एवमेतैरतिविस्तरेणोक्तं क्षेत्रक्षेत्रज्ञयाथात्म्यं सङ्क्षेपेण

ऋषिभिर्बहुधा गीतं छन्दोभिर्विविधैः पृथक् ॥ ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमद्भिर्विनिश्चितैः ॥ ४ ॥ महा भूतान्यहङ्कारो बुद्धिरव्यक्तमेव च ॥ इन्द्रियाणि दशैकञ्च पञ्च चेन्द्रियगोचराः ॥ ५ ॥

तुभ्यं कथयिष्यामि तच्छृणिवत्यर्थः अथवा ब्रह्मसूत्राणि तानि पदानि चेति कर्मधारयः तत्र वियासूत्राणि आत्मेत्येवोपासीतेत्यादीनि अविद्यासूत्राणि न सवेद यथा पशुरित्यादीनि तैर्गीतमिति ॥ ४ ॥ एवं प्ररोचितायार्जुनाय क्षेत्रस्वरूपं तावदाह द्वाभ्यां महान्ति भूतानि भूम्यादीनि पञ्च अहङ्कारस्तत्कारणभूतोभिमानलक्षणः बुद्धिरहङ्कारकारणं महत्तत्वमध्यवसायलक्षणं अव्यक्तं तत्कारणं सत्त्वरजस्तमोगुणात्मकं प्रधानं सर्वकारणं न कस्यापि कार्यं एवकारः प्रकृत्यवधारणार्थः एतावत्येवाष्टधा प्रकृतिः चशब्दोभेदसमुच्चयार्थः तदेवं साङ्ख्यमतेन व्याख्यातं औपनिषदानां तु अव्यक्तमव्याकृतमनिर्वचनीयं मायाख्या पारमेश्वरी शक्तिर्मम माया दुरत्ययेत्युक्तं बुद्धिः सर्गादौ सद्विषयमीक्षणं अहङ्कारः ईक्षणानन्तरमहं बहुस्यामिति सङ्कल्पः ततआकाशादिक्रमेण पञ्चभूतोत्पत्तिरिति न ह्यव्यक्तमहदहङ्काराः

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

साङ्ख्यसिद्धाऔपनिषदैरुपगम्यन्ते अशब्दत्वादिहेतुभिरिति स्थितं 'मायांतु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरं ते ध्यानयोगानुगताअपश्यन्देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढामिति' श्रुतिप्रतिपादितमव्यक्तं तदैक्षतेतीक्षणरूपा बुद्धिः 'बहुस्यां प्रजायेयेति' बहुभवनसङ्कल्परूपोऽहङ्कारः 'तस्माद्वाएतस्मादात्मनआकाशः संभूतः आकाशाद्वायुः वायोरग्निः अग्नेरापः अद्भ्यः पृथिवीति' पञ्चभूतानि औतानि अयमेवपक्षः साधीयान् इन्द्रियाणि दशैकं च श्रोत्रत्वक्चक्षुरसनघ्राणाख्यानि पञ्चबुद्धीन्द्रियाणि वाक्पाणिपादपायूपस्थाख्यानि पञ्च कर्मेन्द्रियाणीति तानि एकं च मनः सङ्कल्पविकल्पाद्यात्मकं पञ्च चेन्द्रियगोचराः शब्दस्पर्शरूपरसगन्धास्ते बुद्धीन्द्रियाणां ज्ञाप्यत्वेन विषयाः कर्मेन्द्रियाणां तु कार्यत्वेन तान्येतानि साङ्ख्याश्चतुर्विंशतितत्त्वान्याचक्षते ॥ ५ ॥ इच्छा सुखे तत्साधने चेदं मे भूयादिति स्पृहात्मा चित्तवृत्तिः कामइति रागइति चोच्यते द्वेषः दुःखे तत्साधने चेदं मे भूयादिति स्पृहाविरोधिनी चित्तवृत्तिः क्रोधइतीर्ष्येति चोच्यते सुखं निरुपाधीच्छाविषयीभूता धर्मासाधारणकारणिका चित्तवृत्तिः परमात्मसुखव्यञ्जिका दुःखं निरुपाधिद्वेष-

इच्छा द्वेषः सुखं दुःखं सङ्घातश्चेतना धृतिः ॥ एतत् क्षेत्रं समासेन सविकारमुदाहृतम् ॥ ६ ॥

विषयीभूता चित्तवृत्तीरधर्मासाधारणकारणिका संघातः पञ्चमहाभूतपरिणामः सेन्द्रियं शरीरं चेतना स्वरूपज्ञानव्यञ्जिका प्रमाणासाधारणकारणिका चित्तवृत्तिर्ज्ञानाख्या धृतिरवसन्नानां देहेन्द्रियाणामवष्टम्भहेतुः प्रयत्नः उपलक्षणमेतदिच्छादिग्रहणं सर्वान्तःकरणधर्माणां तथाच श्रुतिः 'कामः सङ्कल्पोविचिकित्सा श्रद्धाऽश्रद्धा धृतिरधृतिर्ह्रीर्धीर्भीरित्येतत्सर्वं मनएवेति' मृद्घटवदुपादानाभेदेन कार्याणां कामादीनां मनोधर्मत्वमाह एतत्परिदृश्यमानं सर्वं महाभूतादिधृत्यन्तं जडं क्षेत्रज्ञेन साक्षिणावभास्यमानत्वात्तदनात्मकं क्षेत्रं भास्यमचेतनं समासेनोदाहृतमुक्तं ननु शरीरेन्द्रियसंघातएव चेतनः क्षेत्रज्ञइति लोकायतिकाः चेतना क्षणिकं ज्ञानमेवात्मेति सुगताः इच्छाद्वेषप्रयत्नसुखदुःखज्ञानान्यात्मनोलिङ्गमिति नैय्यायिकाः तत् कथं क्षेत्रमेवैतत्सर्वमिति तत्राह सविकारमिति विकारोजन्मादिर्नाशान्तः परिणामोनैरुक्तैः पठितः तत्सहितं सविकारमिदं महाभूतादिधृत्यन्तमनेन विकारसाक्षि स्वोत्पत्तिविनाशयोः स्वेन द्रष्टुमशक्यत्वात् अन्येषामपि स्वधर्माणां स्वदर्शनमन्तरेण दर्शनानुपपत्तेः स्वेनैव स्वदर्शनेच कर्तृकर्मविरोधात् निर्विकार-

For Private and Personal Use Only

एव सर्वविकारसाक्षी तदुक्तं 'नर्तस्याद्विक्रियां दुःखी साक्षिता काऽविकारिणः धीविक्रिया सहस्राणां साक्ष्यतोऽहमविक्रिय इति' तेन विकारित्वमेव क्षेत्रचिन्हं ननु परिगणनमित्यर्थः ॥ ६ ॥ एवं क्षेत्रं प्रतिपाद्य तत्साक्षिणं क्षेत्रज्ञं क्षेत्राद्विवेकेन विस्तरात्प्रतिपादयितुं तज्ज्ञानयोग्यत्वायामानित्वादिसाधनान्याह ज्ञेयं यत्तदित्यतः प्राक्तनैः पञ्चभिः विद्यमानैरविद्यमानैर्वा गुणैरात्मनः श्लाघनं मानित्वं लाभपूजाख्यात्यर्थं स्वधर्मप्रकटीकरणं दम्भित्वं कायवाङ्मनोभिः प्राणिनां पीडनं हिंसा तेषां वर्जनममानित्वमदम्भित्वमहिंसेत्युक्तं परापराधे चित्तविकारहेतौ प्राप्तेपि निर्विकारचित्ततया तदपराधसहनं क्षान्तिः आर्जवमकौटिल्यं यथा हृदयं व्यवहरणं परप्रतारणाराहित्यमिति यावत् आचार्योमोक्षसाधनस्योपदेष्टाऽत्रविवक्षितोन तु मनूक्तउपनीयाध्यापकः तस्य शुश्रूषानमस्कारादिप्रयोगेण सेवनमा-

अमानित्वमदम्भित्वमहिंसाक्षांतिरार्जवम् ॥ आचार्योपासनं शौचं स्थैर्यमात्मविनिग्रहः ॥ ७ ॥ इन्द्रियार्थेषु वैराग्यमनहङ्कारएव च ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनम् ॥ ८ ॥

चार्योपासनं शौचं बाह्यकायमलानां मृज्जलाभ्यां क्षालनमाभ्यन्तरंच मनोमलादीनां विषयदोषदर्शनरूपप्रतिपक्षभावनयाऽपनयनं स्थैर्यं मोक्षसाधने प्रवृत्तस्यानेकविधविघ्नप्राप्तावपि तदपरित्यागेन पुनःपुनर्यत्नाधिक्यं आत्मविनिग्रहः आत्मनोदेहेन्द्रियसंघातस्य स्वभावप्राप्तां मोक्षप्रतिकूले प्रवृत्तिं निरुध्य मोक्षसाधनएव व्यवस्थापनम् ॥ ७ ॥ किंच इन्द्रियार्थेषु शब्दादिषु दृष्टेष्वानुश्रविकेषु वा भोगेषु रागविरोधिन्यस्पृहात्मिका चित्तवृत्तिर्वैराग्यं आत्मश्लाघनाभावेपि मनसि प्रादुर्भूतोहं सर्वोत्कृष्टइति गर्वोऽहङ्कारस्तदभावोनहङ्कारः अयोगव्यवच्छेदार्थएवकारः समुच्चयार्थश्चकारः तेनामानित्वादीनां विंशतिसङ्ख्याकानां समुच्चितोयोगएव ज्ञानमिति प्रोक्तं न त्वेकस्याप्यभावइत्यर्थः जन्मनोगर्भवासयोनिद्वारनिस्सरणरूपस्य मृत्योः सर्वमर्मच्छेदनरूपस्य जरायाः प्रज्ञाशक्तितेजोनिरोधपरपरिभवादिरूपायाः

व्याधीनां ज्वरातिसारादिरूपाणां दुःखानामिष्टवियोगानिष्टसंयोगजानामध्यात्माधिभूताधिदैवनिमित्तानां दोषस्य वातपित्तश्लेष्ममलमूत्रादिपरिपूर्णत्वेन कायजुगुप्सितत्वस्य चानुदर्शनं पुनःपुनरालोचनं जन्मादिदुःखान्तेषु दोषस्यानुदर्शनं जन्मादिव्याध्यन्तेषु दुःखरूपदोषस्यानुदर्शनमिति वा इदं च विषयवैराग्यहेतुत्वेनात्मदर्शनस्योपकरोति ॥ ८ ॥ किंच सक्तिर्ममेदमित्येतावन्मात्रेणप्रीतिः अभिष्वङ्गस्त्वहमेवायमित्यनन्यत्वभावनया प्रीत्यतिशयः अन्यस्मिन् सुखिनि दुःखिनिवाऽहमेव सुखीदुःखीचेति तद्राहित्यमसक्तिरनभिष्वङ्गइति चोक्तं कुत्र सक्त्यभिष्वङ्गौवर्जनीयावतआह पुत्रदारगृहादिषु पुत्रेषु दारेषु गृहेषु आदिग्रहणादन्येष्वपि भृत्यादिषु सर्वेषु स्नेहविषयेष्वित्यर्थः नित्यं च सर्वदा च समचित्तत्वं हर्षविषादशून्यमनस्त्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु उपपत्तिः प्राप्तिः इष्टोपपत्तिषु हर्षाभावोऽनिष्टोपपत्तिषु विषादाभावइ-

असक्तिरनभिष्वङ्गः पुत्रदारगृहादिषु ॥ नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥ ९ ॥
मयि चानन्ययोगेन भक्तिरव्यभिचारिणी ॥ विविक्तदेशसेवित्वमरतिर्जनसंसदि ॥ १० ॥

त्यर्थः चः समुच्चये ॥ ९ ॥ किंच मयि च भगवति वासुदेवे परमेश्वरे भक्तिः सर्वोत्कृष्टत्वज्ञानपूर्विका प्रीतिः अनन्ययोगेन नान्योभगवतो वासुदेवात्परोऽस्त्यतः सएव नोगतिरित्येवंनिश्चयेनाव्यभिचारिणी केनापि प्रतिकूलेन हेतुना निवारयितुमशक्या सापि ज्ञानहेतुः प्रीतिर्न यावन्मयि वासुदेवे न मुच्यते देहयोगेन तावदित्युक्तेः विविक्तः स्वभावतः संस्कारतोवा शुद्धोऽशुचिभिः सर्पव्याघ्रादिभिश्च रहितः सुरधुनीपुलिनादिः चित्तप्रसादकरोदेशस्तत्सेवनशीलत्वं विविक्तदेशसेवित्वं तथा च श्रुतिः 'समे शुचौ शर्करावन्हिवालुकाविवर्जिते शब्दजलाश्रयादिभिः मनोनुकूले न तु चक्षुपीडने गुहानिवाताश्रयणे न योजयेदिति' जनानामात्मज्ञानविमुखानां विषयभोगलम्पटतोपदेशकानां संसदि समवाये तत्त्वज्ञानप्रतिकूलायामरतिररमणं साधूनां तु संसदि तत्त्वज्ञानानुकूलायां रतिरुचितैव तथा चोक्तं 'सङ्गःसर्वात्मना हेयः सचेत्त्यक्तुं न शक्यते ससद्भिः सहकर्तव्यः सन्तसङ्गोहिभेषजमिति' ॥ १० ॥

किंच अध्यात्मं आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तमात्मानात्मविवेकज्ञानमध्यात्मज्ञानं तस्मिन्नित्यत्वं विवेकनिष्ठो हि वाक्यार्थज्ञानसमर्थो भवति तत्त्वज्ञानस्याहं ब्रह्मास्मीति साक्षात्कारस्य वेदान्तवाक्यकरणकस्य अमानित्वादिसर्वसाधनपरिपाकफलस्यार्थः प्रयोजनं अविद्यातत्कार्यात्मकनिखिलदुःखनिवृत्तिरूपः परमानन्दप्राप्तिरूपश्च मोक्षस्तस्य दर्शनमालोचनं तत्त्वज्ञानफलालोचने हि तत्साधने प्रवृत्तिः स्यात् एतदमानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनान्तं विंशतिसङ्ख्याकं ज्ञानमिति प्रोक्तं ज्ञानार्थत्वात् अतोऽन्यथास्माद्विपरीतं मानित्वादि यत्तदज्ञानमिति प्रोक्तं ज्ञानविरोधित्वात् तस्मादज्ञानपरित्यागेन ज्ञानमेवोपादेयमिति भावः ॥ ११ ॥ एभिः साधनैर्ज्ञानशब्दितैः किं ज्ञेयमित्यपेक्षायामाह ज्ञेयं यत्तदित्यादि षड्भिः यत् ज्ञेयं मुमुक्षुणा तत्प्रवक्ष्यामि प्रकर्षेण स्पष्टतया वक्ष्यामि श्रोतुरभिमुखीकरणाय फलेन स्तुवन्नाह यत् वक्ष्यमाणं ज्ञेयं ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते संसारान्मुच्यत इत्यर्थः किं तत् अनादिमत् आदिमन्न भवतीत्यनादिमत् परं निरति-

अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानं यदतोऽन्यथा ॥११॥
ज्ञेयं यत्तत्प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते ॥ अनादिमत्परं ब्रह्म न सत्तन्नासदुच्यते ॥१२॥

शयं ब्रह्म सर्वतोऽनवच्छिन्नं परमात्मवस्तु अनादीत्येतावता बहुव्रीहिणार्थलाभेऽप्यतिशयने नित्ययोगे वा मतुपः प्रयोगः अनादीति च मत्परमिति च पदं केचिच्छिन्दन्ति मत्तः सगुणात् ब्रह्मणः परं निर्विशेषं रूपं ब्रह्मेत्यर्थः अहं वासुदेवाख्या परा शक्तिर्यस्येति त्वपव्याख्यानं निर्विशेषस्य ब्रह्मणः प्रतिपाद्यत्वेन तच्छक्तिमत्त्वस्यावक्तव्यत्वात् निर्विशेषत्वमाह न सत्तन्नासदुच्यते विधिमुखेन प्रमाणस्य विषयः सच्छब्देनोच्यते निषेधमुखेन प्रमाणस्य विषयस्त्वसच्छब्देन इदं तु तदुभयविलक्षणं निर्विशेषत्वात् स्वप्रकाशचैतन्यरूपत्वाच्च 'यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह' इत्यादिश्रुतेः यस्मात्तत् ब्रह्म न सत् नाप्यसत् अतो नोच्यते केनापि शब्देन मुख्यया वृत्त्या शब्दप्रवृत्तिहेतूनां तत्रासम्भवात् तथाहि गौरश्व इति वा जातितः पचति पठतीति वा क्रियातः शुक्लः कृष्ण इति वा गुणतः धनी गोमानिति वा संबन्धतोऽर्थं प्रत्याययति शब्दः अत्र क्रियागुणसंबन्धेभ्यो विलक्षणः सर्वोऽपि धर्मो जातिरूप उपाधिरूपो वा जातिपदेन संगृहीतः

For Private and Personal Use Only

यदृच्छाशब्दोऽपि डित्थडपित्थादिर्यं कंचिद्धर्मं स्वात्मानं वा प्रवृत्तिनिमित्तीकृत्य प्रवर्तत इति सोऽपि जातिशब्दः एवमाकाशशब्दोऽपि तार्किकाणां शब्दाश्रयत्वादिरूपं यंकंचिद्धर्मं पुरस्कृत्य प्रवर्तते स्वमते तु पृथिव्यादिवदाकाशव्यक्तीनां जन्यानामनेकत्वादाकाशत्वमपि जातिरेवेति सोऽपि जातिशब्दः आकाशातिरिक्तात्र दिङ्नास्त्येव कालश्च नेश्वरादतिरिच्यते अतिरेके वा दिक्कालशब्दावप्युपाधिविशेषप्रवृत्तिनिमित्तकाविति जातिशब्दावेव तस्मात् प्रवृत्तिनिमित्तचातुर्विध्याच्चतुर्विध एव शब्दः तत्र न सत्तन्नासदिति जातिनिषेधः क्रियागुणसंबन्धानामपि निषेधोपलक्षणार्थः एकमेवाद्वितीयमिति जातिनिषेधस्तस्यानेकव्यक्तिवृत्तेरेकस्मिन्नसंभवात् निर्गुणं निष्क्रियं शान्तमिति गुणक्रियासंबन्धानां क्रमेण निषेधः असङ्गो ह्ययं पुरुष इति च अथात आदेशो नेति नेतीति च सर्वनिषेधः तस्मान्न ब्रह्म नकेनचिच्छब्देनोच्यत इति युक्तं तर्हि कथं प्रवक्ष्यामीत्युक्तं कथं वा 'शास्त्रयोनित्वादिति' सूत्रं यथा कथंचिल्लक्षणया शब्देन प्रतिपादनादिति गृहाणप्रतिपादन-

सर्वतः पाणि पादं तत्सर्वतोक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ १३ ॥

प्रकारश्चाश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेनमित्यत्र व्याख्यातः विस्तरस्तु भाष्ये द्रष्टव्यः ॥१२॥ एवं निरुपाधिकस्य ब्रह्मणः सच्छब्दप्रत्ययाविषयत्वादसत्त्वाशङ्कायां नासदित्यनेनापास्तायामपि विस्तरेण तदाशङ्कानिवृत्त्यर्थं सर्वप्राणिकरणोपाधिद्वारेण चेतनक्षेत्रज्ञरूपतया तदस्तित्वं प्रतिपादयन्नाह सर्वत्र सर्वेषु देहेषु पाणयः पादाश्चाचेतनाः स्वस्वव्यापारेषु प्रवर्तनीया यस्य चेतनस्य क्षेत्रज्ञस्य तत्सर्वतः पाणिपादं ज्ञेयं ब्रह्म सर्वाचेतनप्रवृत्तीनां चेतनाधिष्ठानपूर्वकत्वात्तस्मिन् क्षेत्रज्ञे चेतने ब्रह्मणि ज्ञेये सर्वाचेतनवर्गप्रवृत्तिहेतौ नास्ति नास्तिताशङ्केत्यर्थः एवं सर्वतोऽक्षीणि शिरांसि मुखानि च यस्य प्रवर्तनीयानि एवं सर्वतः श्रुतयः श्रवणेन्द्रियाणि यस्य प्रवर्तनीयत्वेन सन्ति तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखं सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वप्राणिनिकाये एकमेव नित्यं विभुं च सर्वमचेतनवर्गमावृत्य स्वसत्तया स्फूर्त्या चाध्यासिकेन संबन्धेन व्याप्य तिष्ठति निर्विकारमेव स्थितिं लभते न तु स्वाध्यस्तस्य जडप्रपञ्चस्य दोषेण गुणेन वाऽणुमात्रेणापि संबध्यत इत्यर्थः यथा च सर्वेषु देहेष्वेकमेव चेतनं नित्यं विभुं च न प्रतिदेहं भिन्नं तथा प्रपञ्चितं प्राक् ॥ १३ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

'अध्यारोपापवादाभ्यां निःप्रपञ्चं प्रपञ्च्यतइति' न्यायमनुसृत्य सर्वप्रपञ्चाध्यारोपेणानादिमत्परं ब्रह्मेति व्याख्याय मधुना तदपवादेन नस-त्तन्नासदुच्यतइति व्याख्यानुसारभते निरुपाधिस्वरूपज्ञानाय परमार्थतः सर्वेन्द्रियविवर्जितं तन्मायया सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेषां बहिःकरणानां श्रोत्रादीनामन्तःकरणयोश्च बुद्धिमनसोर्गुणैरध्यवसायसङ्कल्पश्रवणवचनादिभिस्तत्तद्विषयरूपतयाऽवभासतइव सर्वेन्द्रियव्यापारैर्व्यापृतमिव तज्ज्ञेयं ब्रह्म 'ध्यायतीव लेलायतीवेति' श्रुतेः अत्र ध्यानं बुद्धीन्द्रियव्यापारोपलक्षणं लेलायनं चलनं कर्मेन्द्रियव्यापारोपलक्षणार्थं तथा परमा-र्थतोऽसक्तं सर्वसंबन्धशून्यमेव मायया सर्वभृच्च सदात्मना सर्वं कल्पितं धारयति पोषयतीति च सर्वभृत् निरधिष्ठानभ्रमायोगात् तथा

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ॥ असक्तं सर्वभृच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृच ॥ १४ ॥

बहिरन्तश्च भूतानामचरं चरमेव च ॥ सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयं दूरस्थं चान्तिके च तत् ॥ १५ ॥

परमार्थतोनिर्गुणं सत्त्वरजस्तमोगुणरहितमेव गुणभोक्तृच गुणानां सत्त्वरजस्तमसां शब्दादिद्वारा सुखदुःखमोहाकारेण परिणतानां भोक्तृ उपलब्धं च तज्ज्ञेयं ब्रह्मेत्यर्थः ॥ १४ ॥ भूतानां भवनधर्मणां सर्वेषां कार्याणां कल्पितानामकल्पितमधिष्ठानमेकमेव बहिरन्तश्च रज्जुरिव स्वकल्पितानां सर्पधारादीनां सर्वात्मना व्यापकमित्यर्थः अतएव अचरं स्थावरं चरं च जङ्गमं भूतजातं तदेव अधिष्ठानात्मकत्वात् क-ल्पितानां न ततः किंचिद्व्यतिरिच्यतइत्यर्थः एवं सर्वात्मकत्वेपि सूक्ष्मत्वाद्रूपादिहीनत्वात्तदविज्ञेयं इदमेवमिति स्पष्टज्ञानार्हं न भवति अतएवात्मज्ञानसाधनशून्यानां वर्षसहस्रकोट्याप्यप्राप्यत्वात् दूरस्थं च योजनलक्षकोट्यन्तरितमिव तत् ज्ञानसाधनसंपन्नानां तु अन्तिके च तत् अत्यन्तव्यवहितमेव आत्मत्वात् दूरात् सुदूरे तदिहान्तिके च पश्यत्स्विहैव 'निहितं गुहायामित्यादि' श्रुतिभ्यः ॥ १५ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यदुक्तमेकमेव सर्वमावृत्य तिष्ठतीति तद्विवृणोति प्रतिदेहमात्मभेदशङ्कानिरासाय भूतेषु सर्वप्राणिषु अविभक्तमभिन्नमेकमेव तत् न तु प्रति-
देहं भिन्नं व्योमवत् सर्वव्यापकत्वात् तथापि देहतादात्म्येन प्रतीयमानत्वात् प्रतिदेहं विभक्तमिव च स्थितं औपाधिकत्वेनापारमार्थिकोऽव्यो-
क्षीव तत्र भेदाभास इत्यर्थः ननु भवतु क्षेत्रज्ञः सर्वव्यापकस्तथापि ब्रह्म तु जगत्कारणं तदभिन्नमेवेति नेत्याह भूतभर्तृ च भूतानि सर्वाणि
स्थितिकाले बिभर्तीति तथा प्रलयकाले ग्रसिष्णु ग्रसनशीलं उत्पत्तिकाले प्रभविष्णु च प्रभवनशीलं सर्वस्य यथा रज्ज्वादिः सर्पादेर्मायाक-
ल्पितस्य तस्माद्यज्जगतः स्थितिलयोत्पत्तिकारणं ब्रह्म तदेव क्षेत्रज्ञं प्रतिदेहमेकं ज्ञेयं न ततोऽन्यदित्यर्थः ॥ १६ ॥ ननु सर्वत्र विद्यमान-
मपि तन्नोपलभ्यते चेत्तर्हि जडमेव स्यात् न स्यात्स्वयंज्योतिष्ट्वेनापि तस्य रूपादिहीनत्वेनेन्द्रियाद्यग्राह्यत्वोपपत्तेरित्याह तत् ज्ञेयं ब्रह्म
ज्योतिषामवभासकानामादित्यादीनां बुद्ध्यादीनां च बाह्यानामान्तराणामपि ज्योतिरवभासकं चैतन्यज्योतिर्हि जडज्योतिरवभासक-

अविभक्तं च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितम् ॥ भूतभर्तृ च तज्ज्ञेयं ग्रसिष्णु प्रभविष्णु च ॥ १६ ॥ ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ॥ ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि सर्वस्य विष्ठितम् ॥ १७ ॥

त्वोपपत्तेः येन सूर्यस्तपति तेजसेद्धः तस्य भासा सर्वमिदं विभातीत्यादिश्रुतिभ्यश्च वक्ष्यति च यदादित्यगतं तेजइत्यादि स्वयं जडत्वा-
भावेन जडसंसृष्टं स्यादिति नेत्याह तमसोऽज्ञानात् परं अविद्यातत्कार्याभ्यामपारमार्थिकाभ्यामसंसृष्टं पारमार्थिकं तद्ब्रह्म सदसतोः
संबन्धायोगात् उच्यते 'अक्षरात्परतः पर इत्यादि' श्रुतिभिर्ब्रह्मविद्भिश्च तदुक्तं 'निःसङ्गस्य ससङ्गेन कूटस्थस्य विकारिणा आत्म-
नोऽनात्मना योगो वास्तवो नोपपद्यते' 'आदित्यवर्णं तमसः परस्तादिति' श्रुतेश्च आदित्यवर्णमिति स्वभानं प्रकाशान्तरानपेक्षं सर्वस्य
प्रकाशकमित्यर्थः यस्मादेवमयं ज्योतिर्जडासंसृष्टं अतएव तज्ज्ञानं प्रमाणजन्यवृत्त्युपहितं अतएव तदेव ज्ञेयं ज्ञातुम
ईष्टं ज्ञानत्वात् जडस्याज्ञानत्वाभावेन ज्ञातुमनर्हत्वात् कथं तर्हि सर्वैर्न ज्ञायते तत्राह ज्ञानगम्यं पूर्वोक्तैरमानित्वादिभिः तत्त्वज्ञानार्थ-
दर्शनान्तैः साधनकलापैः ज्ञानहेतुतया ज्ञानशब्दितैः गम्यं प्राप्यं न तु तद्विनेत्यर्थः ननु साधनैर्गम्यं चेत्तत् किं देशान्तरव्यव-

For Private and Personal Use Only

ष्ठितं नेत्याह हृदि सर्वस्य धिष्ठितं सर्वस्य प्राणिजातस्य हृदि बुद्धौ धिष्ठितं सर्वत्र सामान्येन स्थितमपि विशेषरूपेण तत्र स्थितम-भिव्यक्तं जीवरूपेणान्तर्यामिरूपेण च सौरं तेजइवादर्शसूर्यकान्तादौ अव्यवहितमेव वस्तुतोभ्रान्त्या व्यवहितमिव सर्वभ्रमकारणाज्ञा-ननिवृत्त्या प्राप्यतइवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ उक्तं क्षेत्रादिकमधिकारिणं फलं च वदन्नुपसंहरति इति अनेन पूर्वोक्तेन प्रकारेण क्षेत्रं महाभूतादिधृत्यन्तं तथा ज्ञानं अमानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनान्तं ज्ञेयं च अनादिमत्परं ब्रह्म धिष्ठितमित्यन्तं श्रुतिभ्यः स्मृतिभ्यश्चाकृष्य त्रयमपि मन्दबुद्ध्यनुग्रहाय मया सङ्क्षेपेणोक्तं एतावानेव हि सर्ववेदार्थोगीतार्थश्च आस्मिंश्च पूर्वाध्यायोक्तलक्षणोमद्भक्तएवाधिकारीत्याह मद्भक्तः मयि भगवति वासुदेवे परमगुरौ समर्पितसर्वात्मभावोमदेकशरणः सएतद्यथोक्तं क्षेत्रं ज्ञानं ज्ञेयं च विज्ञाय विवेकेन विदित्वा मद्भावाय सर्वानर्थशून्यपरमानन्दभावाय मोक्षायोपपद्यते मोक्षं प्राप्तुं योग्योभवति ' यस्य देवे परा भक्तिर्यथादेवे तथा गुरौ

इति क्षेत्रं तथा ज्ञानं ज्ञेयं चोक्तं समासतः ॥ मद्भक्तएतद्विज्ञाय मद्भावायोपपद्यते ॥१८॥
प्रकृतिं पुरुषं चैव विध्यनादी उभावपि ॥ विकारांश्च गुणांश्चै विद्धि प्रकृतिसंभवान् ॥१९॥

तस्यैते कथिताह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनइति ' श्रुतेः तस्मात्सर्वदा मदेकशरणः सन्नात्मज्ञानसाधनान्येव परमपुरुषार्थलिप्सुरनुवर्तेत तुच्छविषयभोगस्पृहां हित्वेत्यभिप्रायः ॥ १८ ॥ तदनेन ग्रन्थेन तत् क्षेत्रं यच्च यादृक्चेत्येतद्व्याख्यातं इदानीं यद्विकारि यतश्च सत्र योयत्प्रभावश्चेत्येतावद्व्याख्यातव्यं तत्र प्रकृतिपुरुषयोः संसारहेतुत्वकथनेन यद्विकारि यतश्च यादिति प्रकृतिमित्यादि द्वाभ्यां प्रपञ्च्यते सत्र योयत्प्रभावश्चेति तु पुरुषइत्यादिद्वाभ्यामिति विवेकः तत्र सप्तमे ईश्वरस्य द्वे प्रकृती परापरे क्षेत्रक्षेत्रज्ञलक्षणे उपन्यस्य एतद्योनीनि भूतानीत्युक्तं तत्रापरा प्रकृतिः क्षेत्रलक्षणा परातु जीवलक्षणेति तयोरनादित्वमुक्त्वा तदुभययोनित्वं भूतानामुच्यते प्रकृ-तिर्मायाख्या त्रिगुणात्मिका पारमेश्वरी शक्तिः क्षेत्रलक्षणा याप्रागपरा प्रकृतिरित्युक्ता यातु परा प्रकृतिर्जीवाख्या प्रागुक्ता सइह पुरुषइत्युक्तइति न पूर्वापरविरोधः प्रकृतिं पुरुषंच उभावपि अनादीएव विद्धि न विद्यते आदिः कारणं ययोस्तौ तथा प्रकृतेरना-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

दित्वं सर्वजगत्कारणत्वात् तस्या अपि कारणसापेक्षत्वेऽनवस्थाप्रसङ्गात् पुरुषस्यानादित्वं तद्धर्माधर्मप्रयुक्तत्वात् तत्र जातस्य हर्षशोकभयसंप्रतिपत्तेः अन्यथा कृतहान्यकृताभ्यागमप्रसङ्गात् यतः प्रकृतिरनादिः अतस्तस्या भूतयोनित्वमुक्तं अतः पञ्चभूतात्मकान् विकारांश्च षोडश पञ्चमहाभूतान्येकादशेन्द्रियाणि च गुणांश्च सत्त्वरजस्तमोरूपान् सुखदुःखमोहान् प्रकृतिसंभवानेव प्रकृतिकारणकानेव विद्धि जानीहि ॥ १९ ॥ विकाराणां प्रकृतिसंभवत्वं विवेचयन् पुरुषस्य संसारहेतुत्वं दर्शयति कार्यं शरीरं कारणानीन्द्रियाणि तत्स्थानि त्रयोदश देहारम्भकाणि भूतानि विषयाश्चेह कार्यग्रहणेन गृह्यन्ते गुणाश्च सुखदुःखमोहात्मकाः करणाश्रयत्वात् करणग्रहणेन गृह्यन्ते तेषां कार्यकारणानां कर्तृत्वे तदाकारपरिणामे हेतुः कारणं प्रकृतिरुच्यते महर्षिभिः कार्यकारणेति दीर्घपाठेऽपि स एवार्थः प्रकृतेः संसारकारणत्वं व्याख्याय पुरुषस्यापि तादृशं तत्त्वमाह पुरुषः क्षेत्रज्ञः परा प्रकृतिरिति प्राग्व्याख्यातः सुखदुःखानां सुखदुःखमोहानां भोग्यानां सर्वेषा-

कार्यकारणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते ॥ पुरुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वे हेतुरुच्यते ॥ २० ॥
पुरुषः प्रकृतिस्थो हि भुङ्क्ते प्रकृतिजान् गुणान् ॥ कारणं गुणसङ्गोऽस्य सदसद्योनिजन्मसु ॥ २१ ॥

मपि भोक्तृत्वे वृत्त्युपरक्तोपलम्भे हेतुरुच्यते ॥२०॥ यत्पुरुषस्य सुखदुःखभोक्तृत्वं संसारित्वमित्युक्तं तस्य किं निमित्तमित्युच्यते प्रकृतिर्माया तां मिथ्यैव तादात्म्येनोपगतः प्रकृतिस्थः हि एव पुरुषः भुङ्क्ते उपलभते प्रकृतिजान् गुणान् अतः प्रकृतिजगुणोपलम्भहेतुषु सदसद्योनिजन्मसु सद्योनयो देवाद्यास्तेषु हि सात्त्विकमिष्टं फलं भुज्यते असद्योनयः पश्वाद्यास्तेषु हि तामसमनिष्टं फलं भुज्यते सदसद्योनयो धर्माधर्ममिश्रत्वात् ब्राह्मणाद्या मनुष्यास्तेषु हि राजसं मिश्रं फलं भुज्यते अतस्तत्रास्य पुरुषस्य गुणसङ्गः सत्त्वरजस्तमोगुणात्मकप्रकृतितादात्म्याभिमान एव कारणं न स्वसङ्गस्य तस्य स्वतः संसार इत्यर्थः अथवा गुणसङ्गः गुणेषु शब्दादिषु सुखदुःखमोहात्मकेषु सङ्गोऽभिलाषः काम इति यावत् स एवास्य सदसद्योनिजन्मसु कारणं 'स यथा कामो भवति तत्क्रतुर्भवति यत्क्रतुर्भवति तत् कर्म कुरुते यत्कर्म कुरुते तदभिसंपद्यत इति' श्रुतेः अस्मिन्नपि पक्षे मूलकारणत्वेन प्रकृतितादात्म्याभिमानो द्रष्टव्यः ॥ २१ ॥

For Private and Personal Use Only

तदेवं प्रकृतिमिथ्यातादात्म्यात्पुरुषस्य संसारोन स्वरूपेणेत्युक्तं कीदृशं पुनस्तस्य स्वरूपं यत्र न संभवति संसारइत्याकाङ्क्षायां तस्य स्वरूपं साक्षान्निर्दिशन्नाह अस्मिन् प्रकृतिपरिणामे देहे जीवरूपेण वर्तमानोपि पुरुषः परः प्रकृतिगुणासंसृष्टः परमार्थतोऽसंसारी स्वेन रूपेणेत्यर्थः यतःउपद्रष्टा यथा ऋत्विग्यजमानेषु यज्ञकर्मव्यापृतेषु तत्समीपस्थोऽन्यः स्वयमव्यापृतोयज्ञविद्याकुशलत्वादृत्विग्यजमानव्यापारगुणदोषाणामीक्षिता तद्वत् कार्यकारणव्यापारेषु स्वयमव्यापृतोविलक्षणस्तेषां कार्यकरणानां सव्यापाराणां समीपस्थोद्रष्टा न तु कर्ता पुरुषः 'स यत्तत्र किंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेन भवत्यसङ्गोह्ययं पुरुषइति' श्रुतेः अथवा देहचक्षुर्मनोबुद्ध्यात्मसु द्रष्टृषु मध्ये बाह्यान् देहादीनपेक्ष्यात्यव्यवहितोद्रष्टात्मा पुरुषउपद्रष्टा उपशब्दस्य सामीप्यार्थत्वात्तस्य चाव्यवधानरूपस्य प्रत्यगात्मन्येव

उपद्रष्टानुमन्ता च भर्ता भोक्ता महेश्वरः ॥ परमात्मेति चाप्युक्तोदेहेऽस्मिन्पुरुषः परः ॥२२॥

पर्यवसानात् अनुमन्ता च कार्यकरणप्रवृत्तिषु स्वयमप्रवृत्तोपि प्रवृत्तइव संनिधिमात्रेण तदनुकूलत्वादनुमन्ता अथवा स्वव्यापारेषु प्रवृत्तान्देहेन्द्रियादीन्न निवारयति कदाचिदपि तत्साक्षिभूतः पुरुषइत्यनुमन्ता साक्षी चेति श्रुतेः भर्ता देहेन्द्रियमनोबुद्धीनां संहतानां चैतन्याभासविशिष्टानां स्वसत्तया स्फुरणेन च धारयिता पोषयिता च भोक्ता बुद्धेः सुखदुःखमोहात्मकान् प्रत्ययान् स्वरूपचैतन्येन प्रकाशयतीति निर्विकारएवोपलब्धा महेश्वरः सर्वात्मत्वात् स्वतन्त्रत्वाच्च महानीश्वरश्चेति महेश्वरः परमात्मा देहादिबुद्ध्यन्तानामविद्ययात्मत्वेन कल्पितानां परमः प्रकृष्टउपद्रष्टृत्वादिपूर्वोक्तविशेषणविशिष्टआत्मा परमात्माइति अनेन शब्देनापि उक्तः कथितः श्रुतौ चकारादुपद्रष्टेत्यादिशब्दैरपि सएव पुरुषः परः उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतइत्यत्रेऽपि वक्ष्यते ॥ २२ ॥ तदेवं सत्त्व योयत्प्रभावश्चेति व्याख्यातं इदानीं यज्ज्ञा-

त्वाऽमृतमश्नुत इत्युक्तमुपसंहरति यएवमुक्तेन प्रकारेण वेत्ति पुरुषमयमस्मीति साक्षात्करोति प्रकृतिं चाविद्यां गुणैः स्वविकारैःसह मिथ्याभूतामात्मविद्यया बाधितां वेत्ति निवृत्ते ममाज्ञानतत्कार्यमिति ससर्वथा प्रारब्धकर्मवशादिन्द्रवद्विधिमतिक्रम्य वर्तमानोपि भूयोन जायते पतितेस्मिन् विद्वच्छरीरे पुनर्देहग्रहणं न करोति अविद्यायां विद्यया नाशितायां तत्कार्यासंभवस्य बहुधोक्तत्वात् 'तदधिगमउत्तरपूर्वाघयोरश्लेषविनाशौ तद्व्यपदेशादिति' न्यायात् अपिशब्दाद्विधिमनतिक्रम्य वर्तमानः स्ववृत्तस्थोभूयोन जायतइति किमु वक्तव्यमित्यभिप्रायः ॥ २३ ॥ अत्रात्मदर्शने साधनविकल्पाइमे कथ्यन्ते इहहि चतुर्विधाजनाः केचिदुत्तमाः केचिन्मध्यमाः केचिन्मन्दाः केचिन्मन्दतराइति तत्रोत्तमानामात्मज्ञानसाधनमाह ध्यानेन विजातीयप्रत्ययानन्तरितेन सजातीयप्रत्ययप्रवाहेण श्रव-

यएवं वेत्ति पुरुषं प्रकृतिं च गुणैः सह ॥ सर्वथा वर्तमानोपि न सभूयोभिजायते ॥ २३ ॥
ध्यानेनात्मनि पश्यन्ति केचिदात्मानमात्मना ॥ अन्ये साङ्ख्येन योगेन कर्मयोगेन चापरे ॥ २४ ॥

णमननफलभूतेनात्मचिन्तनेन निदिध्यासनशब्दोदितेन आत्मनि बुद्धौ पश्यन्ति साक्षात्कुर्वन्ति आत्मानं प्रत्यक्चेतनमात्मना ध्यानसंस्कृतेनान्तःकरणेन केचिदुत्तमाः योगिनः मध्यमानामात्मज्ञानसाधनमाह अन्ये मध्यमाःसाङ्ख्येन योगेन निदिध्यासनपूर्वभाविना श्रवणमननरूपेण नित्यानित्यविवेकादिपूर्वकेण इमे गुणत्रयपरिणामाअनात्मानः सर्वेमिथ्याभूतास्तत्साक्षिभूतोनित्योविभुर्निर्विकारःसत्यः समस्तजडसंबन्धशून्यआत्माहमित्येवंवेदान्तवाक्यविचारजन्येन चिन्तनेन पश्यन्त्यात्मानमात्मनीति वर्तन्ते ध्यानोत्पत्तिद्वारेणेत्यर्थः मन्दानां ज्ञानसाधनमाह कर्मयोगेन ईश्वरार्पणबुद्ध्या क्रियमाणेन फलाभिसन्धिरहितेन तत्तद्वर्णाश्रमोचितेन वेदविहितेन कर्मकलापेन चापरे मन्दाः पश्यन्त्यात्मानमात्मनीति वर्तन्ते सत्त्वशुद्ध्या श्रवणमननध्यानोत्पत्तिद्वारेणेत्यर्थः ॥ २४ ॥ मन्दतराणां ज्ञानसाधनमाह

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

अन्ये तु मन्दतराः तुशब्दः पूर्वश्लोकोक्तत्रिविधाधिकारिवैलक्षण्यद्योतनार्थः एषूपायेष्वन्यतरेणाप्येवं यथोक्तमात्मानमजानन्तोऽन्येभ्यः कारुणिकेभ्यः आचार्येभ्यः श्रुत्वेदमेवं चिन्तयतेत्युक्ता उपासते श्रद्दधानाः सन्तश्चिन्तयन्ति तेपि चातितरन्त्येव मृत्युं संसारं श्रुतिपरायणाः स्वयं विचारासमर्था अपि श्रद्दधानतया गुरूपदेशश्रवणमात्रपरायणाः तेपीत्यपिशब्दाद्ये स्वयं विचारसमर्थास्ते मृत्युमतितरन्तीति किमु वक्तव्यमित्यभिप्रायः ॥ २५ ॥ संसारस्याविद्याकत्वाद्विद्यया मोक्ष उपपद्यत इत्येतस्यार्थस्यावधारणाय संसारतन्निवर्तकज्ञानयोः प्रपञ्चः क्रियते यावदध्यायसमाप्ति तत्र कारणं गुणसङ्गोऽस्य सदसद्योनिजन्मस्वित्येतत्प्रागुक्तं विवृणोति यावत् किमपि सत्त्वं वस्तु संजायते स्थावरं जङ्गमं वा तत्सर्वं क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात् अविद्यातत्कार्यात्मकं जडमनिर्वचनीयं सदसत्त्वं दृश्यजातं क्षेत्रं तद्विलक्षणं तद्भासकं स्वप्रकाश

अन्येत्वेवमजानन्तः श्रुत्वाऽन्येभ्यउपासते ॥ तेपि चातितरन्त्येव मृत्युं श्रुतिपरायणाः ॥ २५ ॥ यावत्संञ्जायते किञ्चित्सत्त्वं स्थावरजङ्गमम् ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धिभरतर्षभ ॥ २६ ॥

परमार्थसच्चैतन्यमसङ्गोदासीनं निर्धर्मकमद्वितीयं क्षेत्रज्ञं तयोः संयोगो मायावशादितरेतराविवेकनिमित्तो मिथ्यातादात्म्याध्यासः सत्यानृतमिथुनीकरणात्मकः तस्मादेव संजायते तत्सर्वं कार्यजातमिति विद्धि हे भरतर्षभ अतः स्वरूपाज्ञाननिबन्धनः संसारः स्वरूपज्ञानाद्विनष्टुमर्हति स्वप्नादिवदित्यभिप्रायः ॥ २६ ॥ एवं संसारमविद्यात्मकमुक्त्वा तन्निवर्तकविद्याकथनाय य एवं वेत्ति पुरुषमिति प्रागुक्तं विवृणोति सर्वेषु भूतेषु भवनधर्मकेषु स्थावरजङ्गमात्मकेषु प्राणिषु अनेकविधजन्मादिपरिणामशीलतया गुणप्रधानभावापन्नत्वाच्च विषमेषु अतएव चञ्चलेषु प्रतिक्षणपरिणामिनोऽपि भावानापरिणम्य क्षणमपि स्थातुमीशते अतएव परस्पर बाध्यबाधकभावापन्नेषु एवमपि विनश्यत्सु दृष्टनष्टस्वभावेषु मायागन्धर्वनगरादिप्रायेषु समं सर्वत्रैकरूपं प्रति-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

देहमेकं जन्मादिपरिणामशून्यतया च तिष्ठन्तमपरिणममानं परमेश्वरं सर्वजडवर्गसत्तास्फूर्तिप्रदत्वेन बाध्यबाधकभावशून्यं सर्वदोषानास्कन्दितं अविनश्यन्तं दृष्टनष्टप्रायसर्वद्वैतबाधेऽप्यबाधितं एवं सर्वप्रकारेण जडप्रपञ्चविलक्षणमात्मानं विवेकेन यः शास्त्रचक्षुषा पश्यति सएव पश्यत्यात्मानं जाग्रद्बोधेन स्वप्नभ्रमं बाधमानइव अज्ञस्तु स्वप्नदर्शीव भ्रान्त्या विपरीतं पश्यन्नपश्यत्येव अदर्शनात्मकत्वाद्भ्रमस्य न हि रज्जुं सर्पतया पश्यन् पश्यतीति व्यपदिश्यते रज्ज्वदर्शनात्मकत्वात्सर्पदर्शनस्य एवं भूतान्यानुपरक्तशुद्धात्मदर्शनात्तददर्शनात्मिकायाअविद्यायानिवृत्तिस्ततस्तत्कार्यसंसारनिवृत्तिरित्यभिप्रायः अत्रात्मानमिति विशेष्यलाभोविशेषणमर्यादया परमेश्वरमित्येव वा विशेष्यपदं विषमत्वचञ्चलत्वबाध्यबाधकरूपत्वलक्षणं जडगतं वैधर्म्यं समत्वतिष्ठत्वपरमेश्वरत्वरूपात्मविशेषणव-

समं सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन्तं परमेश्वरम् ॥ विनश्यत्स्वविनश्यन्तं यः पश्यति सपश्यति ॥ २७ ॥
समं पश्यन् हि सर्वत्र समवस्थितमीश्वरम् ॥ न हिनस्त्यात्मनाऽऽत्मानं ततोयाति परां गतिम् ॥ २८ ॥

शादर्थात्प्राप्तं अन्यकण्ठोक्तमिति विवेकः ॥ २७ ॥ तदेतदात्मदर्शनं फलेन स्तौति रुच्युत्पत्तये समवस्थितं जन्मादिविनाशान्तभावविकारशून्यतया सम्यक्तयाऽवस्थितमिति तस्याविनाशित्वलाभः अन्यत्प्राग्व्याख्यातं एवं पूर्वोक्तविशेषणमात्मानं पश्यन् अयमस्मीति शास्त्रदृष्ट्या साक्षात्कुर्वन् न हिनस्त्यात्मनाऽऽत्मानं सर्वोऽप्यज्ञः परमार्थसन्तमेकमकर्त्रभोक्तृपरमानन्दरूपमात्मानमविद्यया सति भात्यपि वस्तुनि नास्ति न भातीति प्रतीतिजननसमर्थतया स्वयमेव निरस्कुर्वन्नसन्तमिव करोतीति हिनस्त्येव तं तथाऽविद्ययात्मत्वेन परिगृहीतं देहेन्द्रियसंघातमात्मानं पुरातनं हित्वा न तमादत्ते कर्मवशादिति हिनस्त्येव तं अतउभयथाप्यात्मैवेह सर्वोऽप्यज्ञः यमधिकृत्येयं शकुन्तलावचनरूपा स्मृतिः 'किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा योन्यथासन्तमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यतइति' श्रुतिश्च 'असुर्यानाम ते लोकाअन्धेन तमसावृताः तां स्ते प्रेत्याभिग-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

च्छन्ति ये केचात्महनोजनाइति ' असुर्याः असुरस्य स्वभूताः आसुर्याः संपदा भोग्याइत्यर्थः आत्महनइत्यनात्मन्यात्माभिमानिनइत्यर्थः अतोयआत्मज्ञः सोनात्मन्यात्माभिमानं शुद्धात्मदर्शनेन बाधते अतः स्वरूपलाभान्न हिनस्त्यात्मनात्मानं ततोयाति परां गतिं ततआत्महननाभावादविद्यातत्कार्यनिवृत्तिलक्षणां मुक्तिमाधिगच्छतीत्यर्थः ॥ २८ ॥ ननु शुभाशुभकर्मकर्तारः प्रतिदेहं भिन्नाः आत्मानोविषमाश्च तत्तद्विचित्रफलभोक्तृत्वेनेति कथं सर्वभूतस्थमेकमात्मानं समं पश्यन्न हिनस्त्यात्मनात्मानमित्युक्तमतआह कर्माणि वाङ्मनःकायारभ्याणि सर्वशः सर्वैः प्रकारैः प्रकृत्यैव देहेन्द्रियसंघाताकारपरिणतया सर्वविकारकारणभूतया त्रिगुणात्मिकया भगवन्माययैव क्रियमाणानि नतु पुरुषेण सर्वविकारशून्येन योविवेकी पश्यति एवं क्षेत्रेण क्रियमाणेष्वपि कर्मसु आत्मानं क्षेत्रज्ञमकर्तारं सर्वोपाधिविवर्जितमसङ्गमेकं सर्वत्र समं यः पश्यति तथा शब्दः पश्यतीति क्रियाकर्षणार्थः सपश्यति सपरमार्थदर्शीति पूर्ववत् सविका-

प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानि सर्वशः ॥ यः पश्यति तथात्मानमकर्तारं सपश्यति ॥ २९ ॥ यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ॥ तत एव च विस्तारं ब्रह्म संपद्यते ॥३०॥

रस्य क्षेत्रस्य तत्तद्विचित्रकर्मकर्तृत्वेन प्रतिदेहं भेदेपि वैषम्येपि न निर्विशेषस्याकर्तुराकाशस्येव न भेदे प्रमाणं किञ्चिदात्मनइत्युपपादितं प्राक् ॥ २९ ॥ तदेवंमायातत्क्षेत्रभेददर्शनमभ्यनुज्ञाय क्षेत्रज्ञभेददर्शनमपाकृतं इदानीं तु क्षेत्रभेददर्शनमपि मायिकत्वेनापाकरोति यदा यस्मिन्काले भूतानां स्थावरजङ्गमानां सर्वेषामपि जडवर्गाणां पृथग्भावं पृथक्त्वं परस्परभिन्नत्वं एकस्मिन्नेवात्मनि सद्रूपे स्थितं कल्पितं कल्पितस्याधिष्ठानादनतिरेकात् सद्रूपात्मस्वरूपादनतिरिक्तं अनुपश्यति शास्त्राचार्योपदेशाननुतत्त्वमालोचयति आत्मैवेदं सर्वमिति एवमपि मायावशात्ततएकस्मादात्मनएव विस्तारं भूतानां पृथग्भावं च स्वप्नमायायदनुपश्यति ब्रह्म संपद्यते तदा सजातीयविजातीयभेददर्शनाभावात् ब्रह्मैव सर्वानर्थशून्यं भवति तस्मिन्काले ' यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः तत्र कोमोहः कः शोकएकत्वमनुपश्यतइति ' श्रुतेः प्रकृत्यैव चेत्यत्रात्मभेदोनिराकृतः यदा भूतपृथग्भावमित्यत्रत्वनात्मभेदोपीतिविशेषः ॥ ३० ॥

For Private and Personal Use Only

आत्मनः स्वतोऽकर्तृत्वेपि शरीरसंबन्धौपाधिकं कर्तृत्वं स्यादित्याशङ्कामपानुदन् यः पश्यति तथात्मानमकर्तारं सपश्यतीत्येतद्विवृणोति अयमपरोक्षः परमात्मा परमेश्वराभिन्नः प्रत्यगात्मा अव्ययः न व्येतीत्यव्ययः सर्वविकारशून्यइत्यर्थः तत्र व्ययोद्वेधा धर्मिस्वरूप स्यैवोत्पत्तिमत्तया वा धर्मिस्वरूपस्यानुत्पाद्यत्वेपि धर्माणामेवोत्पत्त्यादिमत्तया वा तत्राद्यमपाकरोति अनादित्वादिति आदिः प्रागसत्त्वावस्था सात्र नास्ति सर्वदा सतआत्मनः अतस्तस्य कारणाभावाज्जन्माभावः न ह्यनादेर्जन्म संभवति तदभावेच तदुत्तरभाविनोभावविकारान संभवन्त्येव अतोन स्वरूपेण व्येतीत्यर्थः द्वितीयं निराकरोति निर्गुणत्वादिति निर्धर्मकत्वादित्यर्थः न हि धर्मिणमविकृत्य कश्चिद्धर्मउत्पत्त्यादि वा धर्मधर्मिणोस्तादात्म्यादयंतु निर्धर्मकोऽतोन धर्मद्वारापि व्येतीत्यर्थः 'अविनाशी वा अरेयमात्माऽ

अनादित्वान्निर्गुणत्वात्परमात्मायमव्ययः ॥ शरीरस्थोपि कौन्तेय न करोति न लिप्यते ॥ ३१ ॥ यथा सर्वगतं सौक्ष्म्यादाकाशं नोपलिप्यते ॥ सर्वत्रावस्थितोदेहे तथात्मानोपलिप्यते ॥ ३२ ॥

नुच्छित्तिधर्मेति ' श्रुतेः यस्मादेषः जायतेऽस्ति वर्धते विपरिणमतेऽपक्षीयते विनश्यतीत्येवं षड्भावविकारशून्यः अध्यासिकेन संबन्धेन शरीरस्थोपि तस्मिन्कुर्वत्ययमात्मा नकरोति यथाध्यासिकेन संबन्धेन जलस्थः सविता तस्मिंश्चलत्यपि न चलत्येव तद्वत् यतोन करोति किञ्चिदपि कर्म अतः केनापि कर्मफलेन न लिप्यते योहि यत्कर्म करोति सतत्फलेन लिप्यते न त्वयमकर्तृत्वादित्यर्थः इच्छा द्वेषः सुखं दुःखमित्यादीनां क्षेत्रधर्मत्वकथनात् प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानीति मायाकार्यत्वव्यपदेशाच्च अतएव परमार्थदर्शिनां सर्वकर्माधिकारनिवृत्तिरिति प्राग्व्याख्यातं एतेनात्मनोनिर्धर्मकत्वकथनात् स्वगतभेदोपि निरस्तः प्रकृत्यैव च कर्माणीत्यत्र सजातीयभेदोनिवारितः यदा भूतपृथग्भावमित्यत्र विजातीयभेदः अनादित्वान्निर्गुणत्वादित्यत्र स्वगतोभेदइत्यद्वितीयं ब्रह्मैवात्मेति सिद्धम् ॥ ३१ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

शरीरस्थोऽपि तत्कर्मणा न लिप्यते स्वयमसङ्गत्वादित्यत्र दृष्टान्तमाह सौक्ष्म्यादसङ्गस्वभावत्वात् आकाशं सर्वगतमपि नोपलिप्यते पङ्कादिभिर्यथेति दृष्टान्तार्थः स्पष्टमितरत् ॥ ३२ ॥ न केवलमसङ्गस्वभावत्वादात्मा नोपलिप्यते प्रकाशकत्वादपि प्रकाश्यधर्मैर्न लिप्यतइति सदृष्टान्तमाह यथा रविरेकएव कृत्स्नं सर्वमिमं लोकं देहेन्द्रियसङ्घातं रूपवद्वस्तुमात्रमिति यावत् प्रकाशयति नच प्रकाश्यधर्मैर्लिप्यते न वा प्रकाश्यभेदाद्भिद्यते तथा क्षेत्री क्षेत्रज्ञएकएव कृत्स्नं क्षेत्रं प्रकाशयति हेभारत अतएवन प्रकाश्यधर्मैर्लिप्यते न वा प्रकाश्यभेदाद्भिद्यतइत्यर्थः 'सूर्योयथा सर्वलोकस्य चक्षुर्न लिप्यते चाक्षुषैर्बाह्यदोषैः एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा न लिप्यते लोकदुः-

यथा प्रकाशयत्येकः कृत्स्नंलोकमिमं रविः ॥ क्षेत्रं क्षेत्री तथा कृत्स्नं प्रकाशयति भारत॥३३॥
क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमन्तरं ज्ञानचक्षुषा ॥ भूतप्रकृतिमोक्षंच ये विदुर्यान्ति तेपरम् ॥ ३४ ॥
इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे क्षेत्रक्षेत्रज्ञविभागयोगोनाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

खेन बाह्यइति' श्रुतेः ॥ ३३ ॥ इदानीमध्यायार्थं सफलमुपसंहरति क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः प्राग्व्याख्यातयोरेवमुक्तेन प्रकारेणान्तरं परस्पर वैलक्षण्यं जाड्यचैतन्यविकारित्वनिर्विकारत्वादिरूपं ज्ञानचक्षुषा शास्त्राचार्योपदेशजनितात्मज्ञानरूपेण चक्षुषा ये विदुर्भूतप्रकृतिमोक्षंच भूतानां सर्वेषां प्रकृतिरविद्या मायाख्या तस्याः परमार्थात्माविद्यया मोक्षमभावगमनंच ये विदुर्जानन्ति यान्ति तेपरं पदार्थात्मवस्तुस्वरूपं कैवल्यं न पुनर्देहमाददतइत्यर्थः तदेवममानित्वादिसाधननिष्ठस्य क्षेत्रक्षेत्रज्ञविवेकविज्ञानवतः सर्वानर्थनिवृत्त्या परमपुरुषार्थसिद्धिरितिसिद्धम् ॥ ३४ ॥ इतिश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीविश्वेश्वरसरस्वतीश्रीपादशिष्यमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीभगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां क्षेत्रक्षेत्रज्ञविवेकोनाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

For Private and Personal Use Only

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥ पूर्वाध्याये यावत्संजायते किंचित्सत्त्वं स्थावरजङ्गमं क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धीत्युक्तं तत्र निरीश्वर-साङ्ख्यनिराकरणेन क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगस्येश्वराधीनत्वं वक्तव्यं एवं कारणं गुणसङ्गोऽस्य सदसद्योनिजन्मस्वित्युक्तं तत्र कस्मिन् गुणे कथं सङ्गः के वा गुणाः कथं वा ते बध्नन्तीति वक्तव्यं तथा भूतप्रकृतिमोक्षं च ये विदुर्यान्ति ते परमित्युक्तं तत्र भूतप्रकृतिशब्दितेभ्यो-गुणेभ्यः कथं मोक्षणं स्यान्मुक्तस्य च किं लक्षणमिति वक्तव्यं तदेतत्सर्वं विस्तरेण वक्तुं चतुर्दशोऽध्याय आरभ्यते तत्र वक्ष्यमाण-मर्थं द्वाभ्यां स्तुवन् श्रोतॄणां रुच्युत्पत्तये ज्ञायतेऽनेनेति ज्ञानं परमात्मज्ञानसाधनं परं श्रेष्ठं परवस्तुविषयत्वात् कीदृशं तत् ज्ञानानां ज्ञान-साधनानां बहिरङ्गानां यज्ञादीनां मध्ये उत्तमं उत्तमफलत्वात् नत्वमानित्वादीनां तेषामन्तरङ्गत्वेनोत्तमफलत्वात् परमित्यनेनोत्कृष्ट-

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ परं भूयः प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां ज्ञानमुत्तमम् ॥ यज्ज्ञात्वा मुनयः सर्वे परां सिद्धिमितोगताः ॥ १ ॥ इदं ज्ञानमुपाश्रित्य ममसाधर्म्यमागताः ॥ सर्गेपि नोप-जायन्ते प्रलये न व्यथन्ति च ॥ २ ॥

विषयत्वमुक्तं उत्तममित्यनेन तूत्कृष्टफलत्वमितिभेदः ईदृशं ज्ञानमहं प्रवक्ष्यामि भूयः पुनः पूर्वेष्वध्यायेष्वसकृदुक्तमपि यत् ज्ञानं ज्ञा-त्वाऽनुष्ठाय मुनयः मननशीलाः संन्यासिनः सर्वे परां सिद्धिं मोक्षाख्यां इतोदेहबन्धनाद्गताः प्राप्ताः ॥१॥ तस्याः सिद्धेरैकान्तिकत्वं दर्शयति इदं यथोक्तं ज्ञानं ज्ञानसाधनमुपाश्रित्यानुष्ठाय मम परमेश्वरस्य साधर्म्यं मद्रूपतामत्यन्ताभेदेनागताः प्राप्ताः सन्तः सर्गेपि हिरण्य-गर्भादिषूत्पद्यमानेष्वपि नोपजायन्ते प्रलये ब्रह्मणोपि विनाशकाले न व्यथन्ति च न व्यथन्ते न च लीयन्तइत्यर्थः ॥ २ ॥ तदेवं प्रशंसया श्रोतारमभिमुखीकृत्य परमेश्वराधीनयोः प्रकृतिपुरुषयोः सर्वभूतोत्पत्तिं प्रति हेतुत्वं नतु साङ्ख्यसिद्धान्त-वत् स्वतन्त्रयोरितीमं विवक्षितमर्थमाह द्वाभ्यां सर्वकार्यापेक्षयाऽधिकत्वात्कारणं महत् सर्वकार्याणां वृद्धिहेतु-

For Private and Personal Use Only

स्वरूपात् बृंहणत्वात् ब्रह्म अव्याकृतं प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका माया महद् ब्रह्म तच्च ममेश्वरस्य योनिर्गर्भाधानस्थानं तस्मिन् महति ब्रह्मणि योनौ गर्भं सर्वभूतजन्मकारणं अहं बहुस्यां प्रजायेयेतीक्षणरूपं सङ्कल्पं दधामि धारयामि तत्सङ्कल्पविषयीकरोमीत्यर्थः यथा हि कश्चित् पिता पुत्रमनुशयिनं व्रीह्याद्याहाररूपेण स्वस्मिन् लीनं शरीरेण योजयितुं योनौ रेतः सेकपूर्वकं गर्भमाधत्ते तस्माच्च गर्भाधानात् सपुत्रः शरीरेण युज्यते तदर्थं च मध्ये कललाद्यवस्था भवति तथा प्रलये मयि लीनमविद्याकामकर्मानुशयवन्तं क्षेत्रज्ञं सृष्टिसमये भोग्येन क्षेत्रेण कार्यकरणसंघातेन योजयितुं चिदाभासाख्यरेतःसेकपूर्वकं मायावृत्तिरूपं गर्भमहमादधामि तदर्थं च मध्ये आकाशवायु-तेजोजलपृथिव्याद्युत्पत्त्यवस्थाः ततोगर्भाधानात्संभवउत्पत्तिः हिरण्यगर्भादीनां भवति हेभारत नत्वीश्वरकृतगर्भाधानं विनेत्यर्थः ॥ ३ ॥

ममयोनिर्महत् ब्रह्म तस्मिन् गर्भं दधाम्यहम् ॥ संभवः सर्वभूतानां ततोभवति भारत ॥ ३ ॥ सर्वयोनिषु कौन्तेय मूर्तयः संभवन्ति याः ॥ तासां ब्रह्म महद्योनिरहं बीजप्रदः पिता ॥ ४ ॥

ननु कथं सर्वभूतानां ततः संभवोदेवादिदेहविशेषाणां कारणान्तरसंभवादित्याशङ्क्याह देवपितृमनुष्यपशुमृगादिसर्वयोनिषु यामूर्तयः जरायुजाण्डजस्वेदजोद्भिज्जादिभेदेन विलक्षणविविधसंस्थानास्तनवः संभवन्ति हे कौन्तेय तासां मूर्तीनां तत्तत्कारणभावापन्नं महत् ब्रह्मैव योनिर्मातृस्थानीया अहंपरमेश्वरोबीजप्रदः गर्भाधानस्य कर्ता पिता तेन महतो ब्रह्मणः अवस्थाविशेषाः कारणान्तराणीति युक्तमुक्तं संभवः सर्वभूतानां ततोभवतीति ॥४॥ तदेवं निरीश्वरसाङ्ख्यनिराकरणेन क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगस्येश्वराधीनत्वमुक्तं इदानीं कस्मिन् गुणे कथं सङ्गः केवा गुणाः कथं वा ते बध्नन्तीत्युच्यते सत्त्वमित्यादिना सर्वमित्यतः प्राक्चतुर्दशभिः सत्त्वरजस्तमइत्येवंनामानोगुणाःनित्यपरतन्त्राः पुरुषंप्रति सर्वेषामचेतनानां चेतनार्थत्वात् नतु वैशेषिकाणां रूपादिवद्द्रव्याश्रिताः नच गुणगुणिनोरन्यत्वमत्र विवक्षितं गुणत्रयात्मकत्वात्प्रकृतेः तर्हि कथं

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

प्रकृतिसंभवाइति उच्यते त्रयाणां गुणानां साम्यावस्था प्रकृतिर्माया भगवतः तस्याः सकाशात् परस्पराङ्गाङ्गिभावेन वैषम्येण परिणताः प्रकृतिसंभवाइत्युच्यन्ते येच देहे प्रकृतिकार्ये शरीरेन्द्रियसङ्घाते देहिनं देहतादात्म्याध्यासमापन्नं जीवं परमार्थतः सर्वविकारशून्यत्वेनाव्ययं निबध्नन्ति निर्विकारमेव सन्तं स्वविकारवत्तयोपदर्शयन्तीव भ्रान्त्या जलपात्राणीव दिवि स्थितमादित्यं प्रति बिम्बाध्यासेन स्वकम्पादिमत्तया यथा च पारमार्थिकोबन्धोनास्ति तथा व्याख्यातं प्राक् शरीरस्थोपि कौन्तेय न करोति न लिप्यतइति ॥ ५ ॥ तत्रकोगुणः केन सङ्गेन बध्नातीत्युच्यते तत्र तेषु गुणेषु मध्ये सत्त्वं प्रकाशकं चैतन्यस्य तमोगुणकृतावरणतिरोभावकं निर्मलत्वात् स्वच्छत्वात् चिद्बिम्बग्रहणयोग्यत्वादिति यावत् नकेवलं चैतन्याभिव्यञ्जकं किंतु अनामयं आमयोदुःखं तद्विरोधिसुखस्यापि

सत्त्वं रजस्तमइति गुणाः प्रकृतिसंभवाः ॥ निबध्नन्ति महाबाहो देहे देहिनमव्ययम् ॥ ५ ॥ तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात्प्रकाशकमनामयम् ॥ सुखसङ्गेन बध्नाति ज्ञानसङ्गेन चानघ ॥ ६ ॥

व्यञ्जकमित्यर्थः तत् बध्नाति सुखसङ्गेन ज्ञानसङ्गेन च देहिनं हेअनघ अव्यसन सर्वत्र संबोधनानामभिप्रायः प्रागुक्तः स्मर्तव्यः अत्र सुखज्ञानशब्दाभ्यामन्तःकरणपरिणामौ तद्व्यञ्जकावुच्येते इच्छा द्वेषः सुखं संघातश्चेतना धृतिरिति सुखचेतनयोरपीच्छादिवत् क्षेत्रधर्मत्वेन पाठात् तत्रान्तःकरणधर्मस्य सुखस्य ज्ञानस्य चात्मन्यध्यासः सङ्गः अहं सुखी अहं जातइति च न हि विषयधर्मोविषयिणोभवति तस्मादविद्यामात्रमेतदिति शतशउक्तं प्राक् ॥ ६ ॥ रज्यते विषयेषु पुरुषोऽनेनेति रागः कामोगर्धः सएवात्मा स्वरूपं यस्य धर्मधर्मिणोस्तादात्म्यात् तद्रागात्मकं रजोविद्धि अतएव अप्राप्ताभिलाषस्तृष्णा प्राप्तस्योपस्थितेऽपि विनाशे संरक्षणाभिलाषआसङ्गस्तयोस्तृष्णासङ्गयोः संभवोयस्मात् तद्रजोनिबध्नाति हे कौन्तेय कर्मसङ्गेन कर्मसु दृष्टा-

For Private and Personal Use Only

र्थेषु अहमिदं करोम्येतत् फलं भोक्ष्यइत्याभिनिवेशविशेषेण देहिनं वस्तुतोऽकर्तारमेव कर्तृत्वाभिमानिनं रजसः प्रवृत्तिहेतुत्वात् ॥ ७ ॥ तुशब्दः सत्त्वरजोपेक्षया विशेषद्योतनार्थः अज्ञानादावरणशक्तिरूपात्तदुद्भूतमज्ञानजं तमोविद्धि-अतः सर्वेषां देहिनां मोहनं अविवेकरूपत्वेन भ्रान्तिजनकं प्रमादेनालस्येन निद्रया च तत्तमोनिबध्नाति देहिनमित्य-नुषज्यते हेभारत प्रमादोवस्तुविवेकासामर्थ्यं सत्त्वकार्यप्रकाशविरोधी आलस्यं प्रवृत्त्यसामर्थ्यं रजःकार्यप्रवृत्तिविरोधि उभयविरोधिनी तमोगुणालम्बना वृत्तिर्निद्रेतिविवेकः ॥ ८ ॥ उक्तानां मध्ये कस्मिन्कार्ये कस्यगुणस्योत्कर्षइति तत्राह सत्त्वमुत्कृष्टं सत् सुखे सञ्जयति

रजोरागात्मकं विद्धि तृष्णासङ्गसमुद्भवम् ॥ तं निबध्नाति कौन्तेय कर्मसङ्गेन देहिनम् ॥ ७ ॥ तमस्त्वज्ञानजं विद्धि मोहनं सर्वदेहिनाम् ॥ प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत ॥ ८ ॥ सत्त्वं सुखे सञ्जयति रजः कर्मणि भारत ॥ ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे सञ्जयत्युत ॥ ९ ॥

दुःखकारणमभिभूय सुखे संश्लेषयति सर्वत्र देहिनमित्यनुषज्यते एवं रजउत्कृष्टं सत् सुखकारणमभिभूय कर्मणि सञ्जयतीत्यनुषज्यते तमस्तु प्रमादबलेनोत्पद्यमानमपि सत्त्वकार्यं ज्ञानमावृत्य आच्छाद्य प्रमादे प्राप्तज्ञायमानता कस्याप्यज्ञाने सञ्जयति उतअपि प्राप्तक-र्तव्यता कस्याप्यकरणे आलस्ये तामस्यांच निद्रायां सञ्जयतीत्यर्थः ॥ ९ ॥ उक्तं कार्यं कदा कुर्वन्ति गुणाइत्युच्यते रजस्तमश्च युग-पदुभावपि गुणावभिभूय सत्त्वं भवत्युद्भवति वर्धते यदा तदा स्वकार्यं प्रागुक्तमसाधारण्येन करोतीति शेषः एवं रजोपि सत्त्वं तमश्चेति गुणद्वयमभिभूयोद्भवति यदा तदा प्रागुक्तं स्वकार्यं करोति तथा तद्वदेव तमोपि सत्त्वं रजश्चेत्युभाव-

|| १५३

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

पि गुणद्वयमभिभूय उद्भवति यदा तदा स्वकार्यं प्रागुक्तं करोतीत्यर्थः ॥ १० ॥ इदानीमुद्भूतानां तेषां लिङ्गान्याह त्रिभिः अस्मिन्नात्मनोभोगायतने देहे सर्वेष्वपि द्वारेषु उपलब्धिसाधनेषु श्रोत्रादिकरणेषु यदा प्रकाशः बुद्धिपरिणामविशेषोविषयाकारः स्वविषयावरणविरोधी दीपवत् तदेव ज्ञानं शब्दादिविषयउपजायते तदाऽनेन शब्दादिविषयज्ञानाख्यप्रकाशेन लिङ्गेन प्रकाशात्मकं सत्त्वं विवृद्धमुद्भूतमिति विद्यात् जानीयात् उत अपि सुखादिलिङ्गेनापि जानीयादित्यर्थः ॥ ११ ॥ महति धनागमे जायमानेप्यनुक्षणं वर्धमानस्तदभिलाषोलोभः स्वविषयप्राप्त्यनिवर्त्यइच्छाविशेषइति यावत् प्रवृत्तिर्निरन्तरं प्रयतमानता आरम्भः कर्मणां बहुवित्तव्यया-

रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत ॥ रजः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वं रजस्तथा ॥ १० ॥ सर्वद्वारेषु देहेस्मिन्प्रकाशउपजायते ॥ ज्ञानं यदा तदा विद्याद्विवृद्धं सत्त्वमित्युत ॥ ११ ॥ लोभः प्रवृत्तिरारम्भः कर्मणामशमः स्पृहा ॥ रजस्येतानि जायन्ते विवृद्धे भरतर्षभ ॥ १२ ॥

यासकराणां काम्यनिषिद्धलौकिकमहीगृहादिविषयाणां व्यापाराणामुद्यमः अशमः इदं कृत्वेदं करिष्यामीति सङ्कल्पप्रवाहानुपरमः स्पृहा उच्चावचेषु परधनेषु दृष्टमात्रेषु येनकेनाप्युपायेनोपादित्सा रजसि रागात्मके विवृद्धे एतानि रागात्मकानि लिङ्गानि जायन्ते हेभरतर्षभ एतैर्लिङ्गैर्विवृद्धं रजोजानीयादित्यर्थः ॥ १२ ॥ अप्रकाशः सत्यप्युपदेशादौ बोधकारणे सर्वथा बोधायोग्यत्वं अप्रवृत्तिश्च सत्यप्यग्निहोत्रं जुहुयादित्यादौ प्रवृत्तिकारणे जनितबोधेऽपि शास्त्रे सर्वथा तत्प्रवृत्त्ययोग्यत्वं प्रमादस्तत्कालकर्तव्यत्वेन प्राप्तस्यार्थस्यानुसन्धानाभावः मोहएव च मोहोनिद्रापि पर्यायोवाचौ समुच्चये एवकारोव्यभिचारवारणार्थः तमस्येव विवृद्धे एतानि लिङ्गानि

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

जायन्ते हे कुरुनन्दन अत एतैर्लिङ्गैरव्यभिचारिभिर्विवृद्धं तमो जानीयादित्यर्थः ॥ १३ ॥ इदानीं मरणसमये विवृद्धानां सत्त्वादीनां फलविशेषमाह सत्त्वे प्रवृद्धे सति यदा प्रलयं मृत्युं याति प्राप्नोति देहभृत् देहाभिमानी जीवः तदोत्तमाये हिरण्यगर्भादयस्तद्विदां तदुपासकानां लोकान् देवसुखोपभोगस्थानविशेषानमलान् रजस्तमोमलरहितान् प्रतिपद्यते प्राप्नोति ॥ १४ ॥ रजसि प्रवृद्धे सति प्रलयं मृत्युं गत्वा प्राप्य कर्मसङ्गिषु श्रुतिस्मृतिविहितप्रतिषिद्धकर्मफलाधिकारिषु मनुष्येषु जायते तथा तद्वदेव तमसि प्रवृद्धे प्रलीनो मृतो मूढयोनिषु पश्वादिषु जायते ॥ १५ ॥ इदानीं स्वानुरूपकर्मद्वारा सत्त्वादीनां

अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च ॥ तमस्येतानि जायन्ते विवृद्धे कुरुनन्दन ॥१३॥
यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभृत् ॥ तदोत्तमविदां लोकानमलान् प्रतिपद्यते ॥१४॥
रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसङ्गिषु जायते ॥ तथा प्रलीनस्तमसि मूढयोनिषु जायते ॥१५॥
कर्मणः सुकृतस्याहुः सात्त्विकं निर्मलं फलम् ॥ रजसस्तु फलं दुःखमज्ञानं तमसः फलम् ॥१६॥

विचित्रफलतां सङ्क्षिप्याह सुकृतस्य सात्त्विकस्य कर्मणो धर्मस्य सात्त्विकं सत्त्वेन निर्वृत्तं निर्मलं रजस्तमोमलामिश्रितं सुखं फलमाहुः परमर्षयः रजसो राजसस्य तु कर्मणः पापमिश्रस्य पुण्यस्य फलं राजसं दुःखं दुःखबहुलमल्पसुखं कारणानुरूप्यात्कार्यस्य अज्ञानमविवेकप्रायं दुःखं तामसं तमसस्तामसस्य कर्मणोऽधर्मस्य फलं आहुरित्यनुषज्यते सात्त्विकादिकर्मलक्षणं च नियतं सङ्गरहितमित्यादिनाऽष्टादशे वक्ष्यति अत्र रजस्तमःशब्दौ तत्कार्ये कर्मणि प्रयुक्तौ कार्यकारणयोरभेदोपचारात् गोभिः श्रीणीत मत्सरमित्यत्र यथा गोशब्दस्तत्प्रभवे पयसि यथा वा धान्यमसि धिनुहि देवानित्यत्र धान्यशब्दस्तत्प्रभवे तण्डुले तत्र पयस्तण्डुलयोरिवात्रापि कर्मणः

For Private and Personal Use Only

प्रकृतत्वात् ॥ १६ ॥ एवमुक्तफलवैचित्र्ये पूर्वोक्तमेव हेतुमाह सर्वकरणद्वारकं प्रकाशरूपं ज्ञानं सत्त्वात्संजायते अतस्तदनुरूपं सात्त्विकस्य कर्मणः प्रकाशबहुलं सुखं फलं भवति रजसो लोभो विषयकोटिप्राप्त्याऽपि निवर्तयितुमशक्योऽभिलाषविशेषो जायते तस्य च निरन्तरमुपचीयमानस्य पूरयितुमशक्यस्य सर्वदा दुःखैकनिदानत्वात्तत्पूर्वकस्य राजसस्य कर्मणो दुःखं फलं भवति एवं प्रमादमोहौ तमसः सकाशाद्भवतो जायेते अज्ञानमेव च भवति एवकारः प्रवृत्तिव्यावृत्त्यर्थः अतस्तामसस्य कर्मणस्तामसमज्ञानादिप्रायमेव फलं भवतीति युक्तमेवेत्यर्थः अत्र चाज्ञानमप्रकाशः प्रमादो मोह- श्चानवधानरूपोऽपि वृत्तिविशेषत्वेन व्याख्याताः ॥ १७ ॥ इदानीं सत्त्वादिवृत्तस्थानां यथोक्तमेव फलमूर्ध्वमध्याधोगतिभेदेनाह अत्र वृत्तीये

सत्त्वात्संजायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च । प्रमादमोहौ तमसो भवतोऽज्ञानमेव च ॥ १७ ॥ ऊर्ध्वं गच्छन्ति सत्त्वस्था मध्ये तिष्ठन्ति राजसाः । जघन्यगुणवृत्तिस्था अधो- गच्छन्ति तामसाः ॥ १८ ॥

गुणे वृत्तशब्दप्रयोगादाचारयोरपि वृत्तमेव विवक्षितं तेन सत्त्वस्थाः सत्त्ववृत्ते शास्त्रीये ज्ञाने कर्मणि च निरता ऊर्ध्वं सत्यलोक- पर्यन्तं गच्छन्ति ते देवेषूत्पद्यन्ते ज्ञानकर्मतारतम्येन तेषां मध्ये मनुष्यलोके पुण्यपापमिश्रे तिष्ठन्ति नतूर्ध्वं गच्छन्त्यधो वा मनु- ष्येषूत्पद्यन्ते राजसा रजोगुणवृत्ते लोभादिपूर्वके राजसे कर्मणि निरताः जघन्यगुणवृत्तस्थाः जघन्यस्य गुणद्वयापेक्षया पश्चाज्जा- तिनिकृष्टस्य तमसो गुणस्य वृत्ते निद्रालस्यादौ स्थिताः अधो गच्छन्ति पश्वादिषूत्पद्यन्ते कदाचिज्जघन्यगुणवृत्तस्थाः सात्त्विकरा- जसाश्च भवन्त्यत आह तामसाः सर्वदा तमःप्रधाना इतरेषां कदाचित्तद्वृत्तस्थत्वेऽपि न तत्प्रधानतेति भावः ॥ १८ ॥ अस्मिन्नध्याये प्रकरणवशेन प्रस्तुतमर्थद्वयं तत्र क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगस्येश्वराधीनत्वं के वा गुणाः कथं वा ते बध्नन्तीत्यर्थद्वयमुक्तं अधुना तु गुणेभ्यः

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कथं मोक्षणं मुक्तस्य च किं लक्षणमिति वक्तव्यमवशिष्यते तत्र मिथ्याज्ञानात्मकत्वाद्गुणानां सम्यक् ज्ञानात्तेभ्योमोक्षणमित्याह गुणेभ्यः कार्यकारणविषयाकारपरिणतेभ्योऽन्यं कर्तारं यदा द्रष्टा विचारकुशलः सन्ननुपश्यति विचारमनुपश्यति गुणाएवान्तःकरणबहिःकरणशरीरविषयभावापन्नाः सर्वकर्मणां कर्तारइति पश्यति गुणेभ्यश्च तत्तदवस्थाविशेषेण परिणतेभ्यः परं गुणतत्कार्यासंस्पृष्टं तद्भासकमादित्यमिव जलतत्कम्पाद्यसंस्पृष्टं निर्विकारं सर्वसाक्षिणं सर्वत्र समं क्षेत्रज्ञमेकं वेत्ति मद्भावं मद्रूपतां सद्रष्टाऽधिगच्छति ॥ १९ ॥ कथमधिगच्छतीत्युच्यते गुणानेतान्मायात्मकांस्त्रीन्सत्त्वरज-

नान्यं गुणेभ्यः कर्तारं यदा द्रष्टाऽनुपश्यति॥गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोधिगच्छति ॥१९॥ गुणानेतानतीत्य त्रीन्देही देहसमुद्भवान् ॥ जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्नुते ॥ २० ॥ अर्जुनउवाच ॥ कैर्लिङ्गैस्त्रीन्गुणानेतानतीतोभवति प्रभो ॥ किमाचारः कथं चैतांस्त्रीन् गुणानतिवर्तते ॥ २१ ॥

स्तमोनाम्नः देहसमुद्भवान् देहोत्पत्तिबीजभूतान् अतीत्य जीवन्नेव तत्त्वज्ञानेन बाधित्वाज्जन्ममृत्युजरादुःखैर्जन्मना मृत्युना जरया दुःखैश्चाध्यात्मिकादिभिर्मायामयैर्विमुक्तोजीवन्नेव तत्संबन्धशून्यःसन् विद्वानमृतं मोक्षं मद्भावमश्नुते प्राप्नोति ॥ २० ॥ गुणानेतानतीत्य जीवन्नेवामृतमश्नुतइत्येतच्छ्रुत्वा गुणातीतस्य लक्षणं चाचारं च गुणातीतत्वोपायं च सम्यग्बुभुत्समानः एतान् गुणानतीतोयः सकैर्लिङ्गैर्विशिष्टोभवति यैर्लिङ्गैः सज्ञातुं शक्यस्तानि मे ब्रूहीत्येकः प्रश्नः प्रभुत्वाद्भृत्यदुःखं भगवतैव निवारणीयमिति सूचयन्संबोधयति प्रभो इति कआचारोऽस्येति किमाचारः किं यथेष्टचेष्टः किं वा नियन्त्रितइति द्वितीयः प्रश्नः कथं च केन च प्रकारेण एतांस्त्रीन् गुणा-

For Private and Personal Use Only

ननिवर्तनेऽतिक्रमतीति गुणातीतत्वोपायः कइतितृतीयः प्रश्नः ॥ २१ ॥ स्थितप्रज्ञस्य का भाषेत्यादिना पृष्टमपि प्रजहाति यदा कामानित्यादिना दत्तोत्तरमपि पुनः प्रकारान्तरेण बुभुत्समानः पृच्छतीत्यत्रधाय प्रकारान्तरेण तस्य लक्षणादिकं पञ्चभिः श्लोकैः यस्तावत् कैर्लिङ्गैर्युक्तोगुणातीतोभवतीति प्रश्नस्तस्योत्तरं शृणु प्रकाशं च सत्त्वकार्यं प्रवृत्तिं च रजः कार्यं मोहं च तमःकार्यं उपलक्षणमेतत् सर्वाण्यपि गुणकार्याणि यथायथं संप्रवृत्तानि स्वसामग्रीवशादुद्भूतानि सन्ति दुःखरूपाण्यपि दुःखबुद्ध्या योनद्वेष्टि तथा विनाशसामग्रीवशान्निवृत्तानि तानि सुखरूपाण्यपि सन्ति सुखबुद्ध्या न काङ्क्षति न कामयते स्वप्नवन्मिथ्यात्वनिश्चयात् एतादृशद्वेषरागशून्योयः सगुणातीतउच्यतइति चतुर्थश्लोकगतेनान्वयः इदं च स्वात्मप्रत्यक्षं लक्षणं स्वार्थमेव न परार्थं न हि स्वाश्रितौ द्वेषत-

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पाण्डव ॥ न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि काङ्क्षति ॥ २२ ॥ उदासीनवदासीनोगुणैर्योन विचाल्यते ॥ गुणावर्तन्तइत्येवं योवतिष्ठति नेङ्गते ॥ २३ ॥

दभावौ रागतदभावौ च परः प्रत्येतुमर्हति ॥ २२ ॥ एवं लक्षणमुक्त्वा गुणातीतः किमाचारइति द्वितीयप्रश्नस्य प्रतिवचनमाह त्रिभिः यथोदासीनोद्वयोर्विवदमानयोः कस्यचित् पक्षमभजमानोन रज्यति न वा द्वेष्टि तथायमात्मविद्रागद्वेषशून्यतया स्वस्वरूपएवासीनोगुणैः सुखदुःखाद्याकारपरिणतैर्योन विचाल्यते न प्रच्याव्यते स्वरूपावस्थानात् किंतु गुणाएवैते देहेन्द्रियविषयाकारपरिणताः परस्परस्मिन् वर्तंते ममत्वादित्यस्यैवैतत् सर्वभासकस्य न केनापि भास्यधर्मेण संबन्धः स्वप्नवन्मायामात्रश्चायं भास्यप्रपञ्चोजडः स्वयं ज्योतिः स्वभावस्त्वहं परमार्थसत्योनिर्विकारोद्वैतशून्यश्चेत्येवं निश्चित्य यः स्वरूपेऽवतिष्ठत्यवतिष्ठते योनुतिष्ठतीति वा पाठस्तत्र तुः पृथक्कार्यः नेङ्गते नतु व्याप्रियते कुत्रचित् गुणातीतः सउच्यतइति तृतीयगतेनान्वयः ॥ २३ ॥ समे दुःखसुखे द्वेषरागशून्यतयानात्मधर्मतयाऽनृततया

च यस्य स समदुःखसुखः कस्मादेवं यस्मात्स्वस्थः स्वस्मिन्नात्मन्येव स्थितो द्वैतदर्शनशून्यत्वात् अतएव समानि हेयोपादेयभावरहितानि लोष्टाश्मकाञ्चनानि यस्य सतथा लोष्टः पांसुपिण्डः अतएव तुल्ये प्रियाप्रिये सुखदुःख साधने यस्य हितसाधनत्वाहितसाधनत्वबुद्धिविषयत्वाभावेनोपेक्षणीयत्वात् धीरः धीमान् धृतिमान् वा अतएव तुल्ये निन्दात्मसंस्तुती दोषकीर्तनगुणकीर्तने यस्य सगुणातीतउच्यतइति द्वितीयगतेनान्वयः ॥ २४ ॥ मानः सत्कारः आदरापरपर्यायः अपमानस्तिरस्कारोऽनादरापरपर्यायः तयोस्तुल्यः हर्षविषादशून्यः निन्दास्तुती शब्दरूपे मानापमानौ तु शब्दमन्तरेणापि कायमनोव्यापारविशेषाविति भेदः अत्र पकारवकारयोः पाठविकल्पेऽप्यर्थः सएव तुल्योमित्रारिपक्षयोः मित्रपक्षस्येवारिपक्षस्यापि द्वेषाविषयः स्वयं तयोरनुग्रहनिग्रहशून्यइति

समदुःखसुखः स्वस्थः समलोष्टाश्मकाञ्चनः ॥ तुल्यप्रियाप्रियोधीरस्तुल्यनिन्दात्मसंस्तुतिः ॥ २४ ॥ मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्योमित्रारिपक्षयोः ॥ सर्वारम्भपरित्यागी गुणातीतः सउच्यते ॥ २५ ॥ मां च योऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते ॥ सगुणान् समतीत्यैतान् ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ २६ ॥

वा सर्वारम्भपरित्यागी आरभ्यन्तइत्यारम्भाः कर्माणि तान् सर्वान् परित्यक्तुं शीलं यस्य सतथा देहयात्रामात्रव्यतिरेकेण सर्वकर्मपरित्यागीत्यर्थः उदासीनवदासीनइत्याद्युक्तप्रकारान्तरेण गुणातीतः सउच्यते यदुक्तमुपेक्षकत्वादि तद्विद्योदयात्पूर्वं यत्नसाध्यं विद्याधिकारिणा साधनत्वेनानुष्ठेयमुत्पन्नायां तु विद्यायां जीवन्मुक्तस्य गुणातीतस्योक्तं धर्मजातमयत्नसिद्धं लक्षणत्वेन तिष्ठतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ अधुना कथमेतान् गुणानतिवर्तते इति तृतीयप्रश्नस्य प्रतिवचनमाह च स्त्वर्थः मामेवेश्वरं नारायणं सर्वभूतान्तर्यामिणं मायया क्षेत्रज्ञतामागतं परमानन्दघनं भगवन्तं वासुदेवमव्यभिचारेण परमप्रेमलक्षणेन भक्तियोगेन द्वादशाध्यायोक्तेन यःसेवते सदाचिन्तयति सगुणातीतः एतान् प्रागुक्तान् गुणान् समतीत्य सम्यगतिक्रम्य द्वैतदर्शनेन बाधित्वा ब्रह्मभूयाय ब्रह्मभवनाय मोक्षाय

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कल्पते समर्थोभवति सर्वदा भगवच्चिन्तनमेव गुणातित्वोपायइत्यर्थः ॥ २६ ॥ अत्रहेतुमाह ब्रह्मणस्तत्पदवाच्यस्य सोपाधिकस्य जगदुत्पत्तिस्थितिलयहेतोः प्रतिष्ठा पारमार्थिकं निर्विकल्पकं सच्चिदानन्दात्मकं निरुपाधिकं तत्पदलक्ष्यमहं निर्विकल्पकोवासुदेवः प्रतितिष्ठत्यत्रेति प्रतिष्ठाकल्पितरूपरहितमकल्पितं अतोयोमामनुपाधिकं ब्रह्म सेवते सब्रह्मभूयाय कल्पतइति युक्तमेव कीदृशस्य ब्रह्मणः प्रतिष्ठाहमित्याकाङ्क्षायां विशेषणानि अमृतस्य विनाशरहितस्य अव्ययस्य विपरिणामरहितस्य च शाश्वतस्यापक्षयरहितस्य च धर्मस्य ज्ञाननिष्ठालक्षणधर्मप्राप्यस्य सुखस्य परमानन्दरूपस्य सुखस्य विषयेन्द्रियसंयोगजत्वं वारयति ऐकांतिकस्याव्यभिचारिणः सर्वस्मिन्देशे काले च विद्यमानस्य ऐकान्तिकसुखरूपस्येत्यर्थः एतादृशस्य ब्रह्मणोयस्मादहं वास्तवस्वरूपं तस्मान्मद्भक्तः संसारान्मुच्यतइति भावः तथा चोक्तं ब्रह्मणा भगवन्तं श्रीकृष्णं प्रति 'एकस्त्वमात्मापुरुषः पुराणः सत्यः स्वयंज्योतिरनन्तआद्यः

ब्रह्मणोहि प्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्य च॥शाश्वतस्य च धर्मस्य सुखस्यैकान्तिकस्य च॥२७॥

नित्यो क्षरोऽजस्रसुखोनिरंजनः पूर्णोऽद्वयोमुक्तउपाधितोमृतइति सर्वोपाधिशून्यआत्मा ब्रह्म त्वमित्यर्थः शुकेनापि स्तुतिमन्तरेणैवोक्तं 'सर्वेषामेव वस्तूनां भावार्थोभवति स्थितः तस्यापि भगवान् कृष्णः किमतद्वस्तुरूप्यतामिति' सर्वेषामेव कार्यवस्तूनां भावार्थः सत्तारूपः परमार्थोभवति कार्याकारेण जायमाने सोपाधिके ब्रह्मणि स्थितः कारणसत्तातिरिक्तायाः कार्यसत्तायाअनभ्युपगमात् तस्यापि भवतः कारणस्य सोपाधिकस्य ब्रह्मणोभावार्थः सत्तारूपोर्थोभगवान् कृष्णः सोपाधिकस्य निरुपाधिके कल्पितत्वात् कल्पितस्य चाधिष्ठानानतिरेकात् भगवतः कृष्णस्य च सर्वकल्पनाधिष्ठानत्वेन परमार्थसत्यनिरुपाधिब्रह्मरूपत्वात् अतः किमतद्वस्तु तस्माच्छ्रीकृष्णादन्यद्वस्तु पारमार्थिकं किं निरूप्यतां तदेवैकं परमार्थिकं नान्यत्किमपीत्यर्थः तदेतदिहाप्युक्तं ब्रह्मणोहि प्रतिष्ठाहमिति अथवा त्वद्भक्तस्त्वद्भावमाप्नोतुनाम कथं नु ब्रह्मभावाय कल्पते ब्रह्मणः सकाशात्तवान्यत्वादित्याशङ्क्याह ब्रह्मणोहीति ब्रह्मणः परमात्मनः प्रतिष्ठा पर्याप्तिरहमेव न तु मद्भिन्नं ब्रह्मेत्यर्थः तथाऽ-

For Private and Personal Use Only

मृतस्यामृतत्वस्य मोक्षस्य चाव्ययस्य सर्वथानुच्छेद्यस्य च प्रतिष्ठाहमेव मय्येव मोक्षः पर्यवसितोमत्प्राप्तिरेव मोक्षइत्यर्थः तथा शाश्वतस्य नित्य मोक्षफलस्य धर्मस्य ज्ञाननिष्ठालक्षणस्य च पर्याप्तिरहमेव ज्ञाननिष्ठालक्षणोधर्मोमय्येव पर्यवसितोन तेन मद्भिन्नं किंचित्साध्यमित्यर्थः तथा ऐकान्तिकस्य सुखस्य च पर्याप्तिरहमेव परमानन्दरूपत्वात्‌ मद्भिन्नं किञ्चित्सुखं भाप्यमस्तीत्यर्थः तस्मायुक्त-

इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे गुणत्रय विभागयोगोनाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

मेवोक्तं मद्भक्तोब्रह्मभूयाय कल्पतइति ॥ २७ ॥ पराकृतनमद्बन्धं परंब्रह्म नराकृति सौन्दर्यसारसर्वस्वं वन्दे नन्दात्मजंमहः इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यविश्वेश्वरसरस्वतीश्रीपादशिष्यमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीभगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां प्रकृतिगुणत्रयविभागयोगोनाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

For Private and Personal Use Only

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहेनमः ॥ पूर्वाध्याये भगवता संसारबन्धहेतून् गुणान् व्याख्याय तेषामत्ययेन ब्रह्मभावोमोक्षोमद्भजनेन लभ्यत इत्युक्तं ' मांच योऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते सगुणान्समतीत्यैतान् ब्रह्म भूयाय कल्पतइति ' तत्र मनुष्यस्य तव भक्तियोगेन कथं ब्रह्मभावइत्याकाङ्क्षायां स्वस्य ब्रह्मरूपताज्ञापनाय सूत्रभूतोयं श्लोकोभगवतोक्तः ' ब्रह्मणोहि प्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्य च शाश्वतस्य च धर्मस्य सुखस्यैकान्तिकस्य ' चेति अस्य सूत्रस्य वृत्तिस्थानीयोयं पञ्चदशोऽध्यायआरभ्यते भगवतः श्रीकृष्णस्य हि तत्त्वं ज्ञात्वा तत्प्रेमभजनेन गुणातीतः सन् ब्रह्मभावं कथमाप्नुयाल्लोकइति तत्र ब्रह्मणोहि प्रतिष्ठाहमित्यादिभगवद्वचनमाकर्ण्य मम तुल्योमनुष्योयं कथमेवं वदतीति विस्मयाविष्टमप्रतिमया लज्जया च किञ्चिदपि प्रष्टुमशक्नुवन्तमर्जुनमालक्ष्य कृपया स्वस्वरूपं विवक्षुः तत्र विरक्तस्यैव संसाराद्भगवत्तत्त्वज्ञानेऽधिकारोनान्यथेति पूर्वाध्यायोक्तं परमेश्वराधीनप्रकृतिपुरुषसंयोगकार्यं संसारं वृक्षरूपकल्पनया वर्णयति वैराग्याय प्रस्तुतगुणातीतत्वोपायत्वात्तस्य ऊर्ध्वमुत्कृष्टं कारणं स्वप्रकाशपरमानन्दरूपत्वेन नित्यत्वेन च ब्रह्म अथवा ऊर्ध्वं सर्वं संसारबाधेप्यबाधितं सर्वसंसारभ्रमाधिष्ठानं ब्रह्म तदेव मायया मूलमस्येत्यूर्ध्वं मूलं अधइत्यर्वाचीनाः कार्योपाधयोहिरण्यगर्भाद्यागृह्यन्ते ते नानादिक्प्रसृतत्वाच्छाखाइव शाखाअस्येत्यधःशाखं आशु विनाशित्वेन न श्वोऽपिस्थास्यतीति विश्वासानर्हमश्वत्थं मायामयं संसारवृक्षमव्ययमनाद्यनन्तदेहादिसन्तानाश्रयमात्मज्ञानमन्तरेणानुच्छेद्यमनन्तमव्ययमाहुः श्रुतयः स्मृतयश्च ' श्रुतयस्तावदूर्ध्वमूलोऽर्वाक्शाखएषोश्वत्थः सनातनइत्याद्याः ' कठवल्लीषु पठिताः अर्वाञ्चोनिकृष्टाः कार्योपाधयोमहदहङ्कारतन्मात्रादयोवा शाखाअस्येत्यवाक्शाखइत्यधःशाखपदसमानार्थं सनातनइत्यव्ययपदसमानार्थं स्मृतयश्च ' अव्यक्तमूलप्रभवस्तस्यैवानुग्रहोत्थितः बुद्धिस्कन्धमयश्चैव इन्द्रियान्तरकोटरः महाभूतविशाखश्च विषयैः पत्रवांस्तथा धर्माधर्मसुपुष्पश्च सुखदुःखफलोदयः आजीव्यः सर्वभूतानां ब्रह्मवृक्षः सनातनः एतत् ब्रह्मवनं चैव ब्रह्माचरति साक्षिवत् एतच्छित्त्वा च भित्त्वाच ज्ञानेन परमासिना ततश्चात्मगतिं प्राप्य तस्मान्नावर्तते पुनरित्यादयः ' अव्यक्तमव्याकृतं मायोपाधिकं ब्रह्म तदेव मूलं कारणं तस्मात्प्रभवोयस्य सतथा तस्यैव मूलस्याव्यक्तस्यानुग्रहादतिदृढत्वादुत्थितः संवर्धितः वृक्षस्य हि शाखाः स्कन्धादुद्भवन्ति संसारस्य च बुद्धेः सकाशान्नानाविधाः परिणामाभवन्ति तेन साधर्म्येण बुद्धिरेव स्कन्धस्तन्मयस्तत्प्रचुरोयं इन्द्रियाणामन्तराणि छिद्राण्येव कोटराणि यस्य सतथा महान्ति भूतान्याकाशादीनि पृथिव्यन्तानि विविधाः शाखा-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यस्य विशाखस्तम्भोयस्येति वा आजीव्यउपजीव्यः ब्रह्मणा परमात्मनाऽधिष्ठितोवृक्षोब्रह्मवृक्षः आत्मज्ञानं विना छेत्तुमशक्यतया सनातनः एतत् ब्रह्मवनं अस्य ब्रह्मणोजीवरूपस्य भोग्यं वनस्थानीयं संभजनीयामिति वनं ब्रह्म साक्षिवदाचरति न स्वेतत् कृतेन लिप्यतइत्यर्थः एतत् ब्रह्मवनं संसारवृक्षात्मकं छित्वा न भित्त्वा च अहं ब्रह्मास्मीत्यातिदृढज्ञानखड्गेन समूलं निकृत्येत्यर्थः आत्मरूपां गतिं प्राप्य तस्मादात्मरूपान्मोक्षान्नावर्ततइत्यर्थः स्पष्टमितरत् अत्र च गङ्गातरङ्गतुद्यमानोत्तुङ्गतत्तीरातिर्यङ्निपतितमर्धोन्मूलितं मारुतेन महान्तमश्वत्थमुपमानीकृत्य जीवन्तमियं रूपककल्पनेति द्रष्टव्यं तेन नोर्ध्वमूलत्वाधःशाखत्वाद्यनुपपत्तिः यस्य मायामयस्याश्वत्थस्य छन्दांसि छादनात्तत्त्ववस्तुप्रावरणात् संसारवृक्षरक्षणाच्च कर्मकाण्डानि ऋग्यजुःसामलक्षणानि पर्णानीव पर्णानि यथा वृक्षस्य परिरक्षणार्थानि पर्णानि भवन्ति तथा संसारवृक्षस्य परिरक्षणार्थानि कर्मकाण्डानि धर्माधर्मतद्धेतुफलप्रकाशनार्थत्वात्तेषां यस्तं यथा व्याख्यातं समूलं संसारवृक्षं

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ऊर्ध्वमूलमधः शाखमश्वत्थं प्राहुरव्ययम् ॥ छन्दांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदवित् ॥ १ ॥ अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शाखागुणप्रवृद्धाविषयप्रवालाः ॥ अधश्च मूलान्यनुसन्ततानि कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके ॥ २ ॥

मायामयमश्वत्थं वेद जानाति सवेदवित् कर्मब्रह्माख्यवेदार्थवित्सएवेत्यर्थः संसारवृक्षस्य हि मूलं ब्रह्म हिरण्यगर्भादयश्च जीवाः शाखास्थानीयाः सच संसारवृक्षः स्वरूपेण विनश्वरः प्रवाहरूपेण चानन्तः सच वेदोक्तैः कर्मभिः सिच्यते ब्रह्मज्ञानेनच छिद्यतइत्येतावानेव हि वेदार्थः यश्च वेदार्थवित्सएव सर्वविदिति समूलवृक्षज्ञानं स्तौति सवेदविदिति ॥ १ ॥ तस्यैव संसारवृक्षस्यावयवसंबन्धिन्यपरा कल्पनोच्यते पूर्वं हिरण्यगर्भादयः कार्योपाधयोजीवाः शाखास्थानीयत्वेनोक्ताः इदानीं तु तद्गतोविशेषउच्यते तेषु ये कुयूपचरणादुष्कृतिनस्तेऽधः पश्वादियोनिषु प्रसृताः विस्तारं गताः येतु रमणीयचरणाः सुकृतिनस्ते ऊर्ध्वं देवादियोनिषु प्रसृताः अतोऽधश्च मनुष्यत्वादारभ्यास्थावरान्तं ऊर्ध्वं च तस्मादेवारभ्य सत्यलोकपर्यन्तं प्रसृतास्तस्य संसारवृक्षस्य शाखाः कीदृश्यस्ता गुणैः सत्त्वरजस्तमोभिर्देहेन्द्रियविषयाकारपरिणतैर्जलसेचनैरिव प्रवृद्धाः स्थूलीभूताः किंच विषयाः शब्दादयः प्रवालाः पल्लवाइव

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यासां संसारवृक्षशाखानां तास्तथा शाखाग्रस्थानीयाभिरिन्द्रियवृत्तिभिः संबन्धाद्भोगाधिष्ठानत्वाच्च किञ्च अधश्च च शब्दादूर्ध्वं च मूलान्यवान्तराणि तत्तद्भोगजनितरागद्वेषादिवासनालक्षणानि मूलानीव धर्माधर्मप्रवृत्तिकारणानि तस्य संसारवृक्षस्यानुसन्ततानि अनुस्यूतानि मुख्यं तु मूलं ब्रह्मैवेति न दोषः कीदृशान्यवान्तरमूलानि कर्म धर्माधर्मलक्षणमनुबद्धुं पश्चाज्जनयितुं शीलं येषां तानि कर्मानुबन्धीनि कुत्र मनुष्यलोके मनुष्यश्चासौ लोकश्चेत्यधिकृतो ब्राह्मण्यादिविशिष्टो देहो मनुष्यलोकस्तस्मिन् बाहुल्येन कर्मानुबन्धीनि मनुष्याणां हि कर्माधिकारः प्रसिद्धः ॥ २ ॥ यस्त्वयं संसारवृक्षो वर्णितः इह संसारे स्थितैः प्राणिभिरस्य संसारवृक्षस्य यथावर्णितमूर्ध्वमूलत्वादि तथा तेन प्रकारेण रूपं नोपलभ्यते स्वप्नमरीचिउदकमायागन्धर्वनगरवन्मृषात्वेन दृष्टनष्टस्वरूपत्वं तस्य अतएव तस्यान्तोऽवसानं नोपलभ्यते एतावता कालेन समाप्तिं गमिष्यतीति अपर्यन्तत्वात् न चास्यादिरुपलभ्यते इतआरभ्य प्रवृत्तइति अनादि-

नरूपमस्येह तथोपलभ्यते नान्तो न चादिर्न च संप्रतिष्ठा ॥ अश्वत्थमेनं सुविरूढमूलम-
सङ्गशस्त्रेण दृढेन छित्वा ॥३॥ ततः पदं तत्परिमार्गितव्यं यस्मिन् गता न निवर्तन्ति भूयः ॥
तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये यतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी ॥ ४ ॥

त्वात् न च संप्रतिष्ठा स्थितिर्मध्यमस्योपलभ्यते आद्यन्तप्रतियोगिकत्वात्तस्य यस्मादेवंभूतोयं संसारवृक्षो दुरुच्छेदः सर्वानर्थकरश्च तस्मात् अनाद्यज्ञानेन सुविरूढमूलमत्यन्तबद्धमूलं प्रागुक्तमश्वत्थमेनं असङ्गशस्त्रेण सङ्गः स्पृहा असङ्गः सङ्गविरोधि वैराग्यं पुत्रवित्तलोकैषणात्यागरूपं तदेवं शस्त्रं रागद्वेषमयसंसारविरोधित्वात् तेनासङ्गशस्त्रेण दृढेन परमात्मज्ञानोत्सुक्यदृढीकृतेन पुनःपुनर्विवेकाभ्यासनिशितेन छित्वा समूलमुद्धृत्य वैराग्यशमदमादिसंपत्त्या सर्वकर्मसंन्यासं कृत्वेत्येतत् ॥ ३ ॥ ततो गुरुमुपसृत्य ततोऽश्वत्थादूर्ध्वं व्यवस्थितं तद्वैष्णवं पदं वेदान्तवाक्यविचारेण परिमार्गितव्यं मार्गयितव्यमन्वेष्टव्यं 'सोन्वेष्टव्यः सविजिज्ञासितव्यइति' श्रुतेः तत्पदं श्रवणादिना ज्ञातव्यमित्यर्थः किं तत्पदं यस्मिन् पदे गताः प्रविष्टाज्ञानेन न निवर्तन्ति नावर्तन्ते भूयः पुनः संसाराय कथं तत् परिमार्गितव्यमित्याह यः पदशब्देनोक्तस्तमेव चाद्यमादौ भवं पुरुषं येनेदं सर्वं पूर्णं तं पुरिशु पूर्ववा शयानः प्रपद्ये शरणं गतोस्मीत्येवं तदेकशरणतया तदन्वेष्टव्यमित्यर्थः तं कं पुरुषं यतोयस्मात् पुरुषात् प्रवृत्तिः

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मायामयसंसारवृक्षप्रवृत्तिः चिरंतन्यनादिरेषा प्रसृता निःसृतैन्द्रजालिकादिव माया हस्त्यादि तंपुरुषं प्रपद्यइत्यन्वयः ॥ ४ ॥ परि- मार्गणपूर्वकं वैष्णवं पदं गच्छतामन्तरङ्गाण्याह मानोऽहङ्कारोगर्वः मोहस्त्वविवेकोविपर्ययोवा ताभ्यां निष्क्रान्तानिर्मानमोहाः तौ निर्गतौ येभ्यस्तेवा तथा अहङ्काराविवेकाभ्यां रहिताइति यावत् जितसङ्गदोषाः प्रियाप्रियसन्निधावुपरि रागद्वेषवर्जिताइति यावत् अध्यात्मनित्याः परमात्मस्वरूपालोचनतत्पराः विनिवृत्तकामाः विशेषतोनिरवशेषेण निवृत्ताः कामाविषयभोगायेषां ते विवेक वैराग्यद्वारा त्यक्तसर्वकर्माणइत्यर्थः द्वन्द्वैः शीतोष्णक्षुत्पिपासादिभिः सुखदुःखसंज्ञैः सुखदुःखहेतुत्वात् सुखदुःखनामकैः सुखदुः- खसङ्गैरिति पाठान्तरे सुखदुःखाभ्यां सङ्गः संबन्धोयेषांतैः सुखदुःखसङ्गैः द्वन्द्वैर्विमुक्ताः परित्यक्ताः अमूढाः वेदान्तप्रमाणसं- जातसम्यग्ज्ञाननिवारितात्मज्ञानाः अव्ययं यथोक्तं पदं गच्छन्ति तदेव गन्तव्यं पदं विशिनष्टि ॥ ५ ॥ यद्वैष्णवं पदं गत्वा योगि-

निर्मानमोहाजितसङ्गदोषाअध्यात्मनित्याविनिवृत्तकामाः ॥ द्वन्द्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञै- र्गच्छन्त्यमूढाः पदमव्ययं तत् ॥ ५ ॥ न तद्भासयते सूर्योन शशाङ्कोन पावकः ॥ यद्गत्वा न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥ ६ ॥

नोन निवर्तन्ते तत्पदं सर्वावभासनशक्तिमानपि सूर्योन भासयते सूर्यास्तमयेपि चन्द्रोभासकोदृष्टइत्याशङ्क्याह न शशाङ्कः सूर्या- चन्द्रमसोरुभयोरप्यस्तमयेऽग्निः प्रकाशकोदृष्टइत्याशङ्क्याह न पावकः भासयतइत्युभयत्राप्यनुषज्यते कुतः सूर्यादीनां तत्र प्रकाश- सामर्थ्याभावइत्यतआह तद्धाम ज्योतिः स्वयंप्रकाशमादित्यादिसकलजडज्योतिरवभासकं परमं प्रकृष्टं मम विष्णोः स्वरूपात्मकं पदं न हि योयद्भास्यः सस्वभासकंतं भासयितुमीष्टे तथा च श्रुतिः 'न तत्र सूर्योभाति न चन्द्रतारकं नेमाविद्युतोभान्ति कुतोयमग्निः तमेवभान्त- मनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति' एतेन तत्पदं वेद्यं न वा आद्ये वेद्यभिन्नवेदितृसापेक्षत्वेन द्वैतापत्तिर्द्वितीयेत्वपुरुषार्थत्वाप- त्तिरित्यपास्तं अवेद्यत्वे सत्यपि स्वयमपरोक्षत्वात् तत्रावेद्यत्वं सूर्याद्यभास्यत्वेनात्रोक्तं सर्वभासकत्वेन तुस्वयमपरोक्षत्वं यदा- दित्यगतं तेजइत्यत्र वक्ष्यति एवमुभाभ्यां श्लोकाभ्यां श्रुतेर्दलद्वयं व्याख्यातमिति द्रष्टव्यम् ॥ ६ ॥ ननु यद्गत्वा न निवर्तन्तइत्ययुक्तं

For Private and Personal Use Only

यदि गच्छन्ति तर्ह्यावर्तन्तएव स्वर्गवत् अथ नावर्तन्ते तर्हि न गच्छन्ति तेन गत्वेति न निवर्तन्तइति च परस्परविरुद्धं 'सर्वेक्षयान्तानिचयाः पतनान्ताः समुच्छ्रयाः संयोगाविप्रयोगान्तामरणान्तं हि जीवितमिति' हि शास्त्रे लोके च प्रसिद्धं अनात्मत्वात्प्राप्तिः पुनरावृत्तिपर्यवसाना न त्वात्मप्राप्तिरितिचेत् न सुषुप्तौ 'सता सोम्य तदा संपन्नोभवतीति' श्रुतिप्रतिपादितायाअप्यात्मप्राप्तेः पुनरावृत्तिपर्यन्तत्वदर्शनात् अन्यथा सुषुप्तस्य मुक्तत्वेन पुनरुत्थानं न स्यात् तस्मादात्मप्राप्तौ गत्वेति नोपपद्यते तस्यौपचारिकत्वेप्यनिवृत्तिर्नोपपद्यतइत्येवं प्राप्ते ब्रूमः गन्तुर्जीवस्य गन्तव्यब्रह्माभिन्नत्वाद्गत्वेत्यौपचारिकं अज्ञानमात्रव्यवहितस्य तस्य ज्ञानमात्रेणैव प्राप्तिव्यपदेशात् यदि ब्रह्मणः प्रतिबिम्बोजीवस्तदा यथा जलप्रतिबिम्बितसूर्यस्य जलापाये बिम्बभूतसूर्यगमनं ततोनावृत्तिश्च यदि च बुद्ध्यवच्छिन्नोब्रह्मभागोजीवस्तदा यथा घटाकाशस्य घटापाये महाकाशं प्रति गमनं ततोनावृत्तिश्च तथा जीवस्याप्युपाध्यपाये निरुपाधिस्वरूपगमनं ततोनावृत्तिश्चेत्युपचारादुच्यते एकस्वरूपत्वाद्भेदभ्रमस्य चोपाधिनिवृत्त्या निवृत्तेः सुषुप्तौतु अज्ञाने स्वकारणे भावना कर्मपूर्वप्रज्ञासहितस्यान्तःकरणस्य जीवोपाधेः सूक्ष्मरूपेणावस्थानात्ततएवज्ञानात्पुनरुद्भवः संभवति ज्ञानादज्ञाननिवृत्तौतु कारणाभावात् कुतः कार्योदयः स्यादज्ञानप्रभवत्वादन्तःकरणाद्युपाधीनां तस्माज्जीवस्याहं ब्रह्मास्मीति वेदान्तवाक्यजन्यसाक्षात्कारादूर्ध्वं न ब्रह्मेत्यज्ञाननिवृत्तिर्गत्वेत्युच्यते निवृत्तस्य चानाद्यज्ञानस्य पुनरुत्थानाभावेन तत्कार्यसंसाराभावेन तत्कार्यसंसाराभावेन निवर्तन्त इत्युच्यतइति न कोपि विरोधः जीवस्य तु पारमार्थिकं स्वरूपं ब्रह्मैवेत्यसकृदावेदितं तदेतत् सर्वं प्रतिपाद्यतउत्तरेण ग्रन्थेन तत्र जीवस्य ब्रह्मरूपत्वादज्ञाननिवृत्त्या तत्स्वरूपं प्राप्तस्य ततोन प्रच्युतिरिति प्रतिपाद्यते ममैवांशइति श्लोकार्धेन सुषुप्तौतु सर्वकार्यसंस्कारसहिताज्ञानसत्त्वात्ततः पुनः संसारोजीवस्येति मनः षष्ठानीति श्लोकार्धेन प्रतिपाद्यते ततस्तस्य वस्तुनोऽसंसारिणोपि मायया संसारं प्राप्तस्य मन्दमतिभिर्देहतादात्म्यं प्रापितस्य देहाद्व्यतिरेकः प्रतिपाद्यते शरीरमित्यादिना श्लोकार्धेन श्रोत्रं चक्षुरित्यादिना तु यथायथं स्वविषयेष्विन्द्रियाणां प्रवर्तकस्य तस्य तेभ्योव्यतिरेकः प्रतिपाद्यते एवं देहेन्द्रियादिविलक्षणमुत्क्रान्त्यादिसमये स्वात्मरूपत्वात् किमिति सर्वे न पश्यन्तीत्याशङ्कायां विषयविक्षिप्तचित्तादर्शनयोग्यमपि तं न पश्यन्तीत्युत्तरमुच्यते उत्क्रामन्तमित्यादिना श्लोकेन तं ज्ञानचक्षुषः पश्यन्तीति विवृतं यतन्तोयोगिनइति श्लोकार्धेन विमूढानानुपश्यन्तीत्येतद्विवृतं यतन्तोपीतिश्लोकार्धेनेति पञ्चानां श्लोकानां संगतिः इदानीमक्षराणि व्याख्यास्यामः ममैव परमात्मनोऽशः निरंशस्यापि मायया

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कल्पितः सूर्यस्येव जले नभसइव च घटे मृषाभेदवानंशइवांशोजीवलोके संसारे सन् प्राणधारणोपाधिना जीवभूतः कर्ता भोक्ता संसारीति मृषैव प्रसिद्धिमुपगतः सनातनोनित्यः उपाधिपरिच्छेदेपि वस्तुतः परमात्मस्वरूपत्वात् अतोज्ञानादज्ञाननिवृत्त्या स्वस्वरूपं ब्रह्म प्राप्य ततोन निवर्ततइति युक्तं एवंभूतोपि सुषुप्तात् कथमावर्ततइत्याह मनः षष्ठं येषां तानि श्रोत्रत्वक्चक्षूरसनघ्राणाख्यानि पञ्च इन्द्रियाणि इन्द्रस्यात्मनोविषयोपलब्धिकरणतया लिङ्गानि जाग्रत्स्वप्नभोगजनककर्मक्षये प्रकृतिस्थानि प्रकृतावज्ञाने सूक्ष्मरूपेण स्थितानि पुनर्जाग्रद्भोगजनककर्मोदये भोगार्थं कर्षति कूर्मोङ्गानीव प्रकृतेरज्ञानादाकर्षति विषयग्रहणयोग्यतयाविर्भावयतीत्यर्थः अतोज्ञानादनावृत्तावप्यज्ञानादावृत्तिर्नानुपपन्नेति भावः ॥ ७ ॥ कस्मिन् काले कर्षतीत्युच्यते यत् यदा

ममैवांशोजीवलोके जीवभूतः सनातनः ॥ मनः षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥ ७ ॥ शरीरं यदवाप्नोति यच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः ॥ गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गन्धानिवाशयात् ॥ ८ ॥ श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥ अधिष्ठाय मनश्चायं विषयानुपसेवते ॥ ९ ॥

उत्क्रामति बहिर्निर्गच्छति ईश्वरोदेहेन्द्रियसंघातस्य स्वामी जीवः तदा यतोदेहादुत्क्रामति ततोमनःषष्ठानीन्द्रियाणि कर्षतीति द्वितीयपादस्य प्रथममन्वयः उत्क्रमणोत्तरभावित्वाद्गमनस्य न केवलं कर्षत्येव किंतु यत् यदाच पूर्वस्माच्छरीरान्तरमवाप्नोति तदैतानि मनःषष्ठानीन्द्रियाणि गृहीत्वा संयात्यपि सम्यक् पुनरागमनराहित्येन गच्छत्यपि शरीरे सत्येवेन्द्रियग्रहणे दृष्टान्तः आशयात् कुसुमादेः स्थानात् गन्धात्मकान् सूक्ष्मानंशान् गृहीत्वा यथा वायुर्याति तद्वत् ॥८॥ तान्येवेन्द्रियाणि दर्शयन् यदर्थं गृहीत्वा गच्छति तदाह श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च चकारात् कर्मेन्द्रियाणि प्राणं च मनश्च षष्ठमधिष्ठायैव आश्रित्यैव विषयान् शब्दादीनयं जीवउपसेवते भुंक्ते ॥ ९ ॥ एवं देहगतं दर्शनयोग्यमपि देहात् उत्क्रामन्तं देहान्तरं गच्छन्तं पूर्वस्मात् स्थितं वापि तस्मिन्नेव देहे

For Private and Personal Use Only

भुञ्जानं वा शब्दादीन् विषयान् गुणान्वितं सुखदुःखमोहात्मकैर्गुणैरन्वितं एवं सर्वास्ववस्थासु दर्शनयोग्यमप्येनं विमूढादृष्टादृष्टविषय- भोगवासनाकृष्टचेतस्तयात्मानात्मविवेकायोग्यानानुपश्यन्ति अहोकष्टं वर्ततइत्यज्ञाननुक्रोशति भगवान् येतु प्रमाणजनितज्ञानचक्षुषोवि- वेकिनस्तएव पश्यन्ति ॥ १० ॥ पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषइत्येतद्विवृणोति आत्मनि स्वबुद्धौ अवस्थितं प्रतिफलितमेनमात्मानं यतन्तोध्या- नादिभिः प्रयतमानायोगिनएव पश्यन्ति चोत्रधारणे यतमानाअप्यकृतात्मानोयज्ञादिभिरशोधितान्तःकरणाः अतएवाचेतसोविवेकशू- न्यानैनं पश्यन्तीति मूढानानुपश्यन्तीत्येतद्विवरणम् ॥ ११ ॥ इदानीं यत् पदं सर्वावभासनक्षमाअप्यादित्यादयोभासयितुं न क्षमन्ते य-

उत्क्रामन्तं स्थितं वापि भुञ्जानं वा गुणान्वितम् ॥ विमूढानानुपश्यन्ति पश्यन्ति ज्ञान- चक्षुषः ॥ १० ॥ यतन्तोयोगिनश्चैनं पश्यन्त्यात्मन्यवस्थितम् ॥ यतन्तोप्यकृतात्मानो- नैनं पश्यन्त्यचेतसः ॥ ११ ॥ यदादित्यगतं तेजोजगद्भासयतेऽखिलम् ॥ यच्चन्द्रमसि य- च्चाग्नौ तत्तेजोविद्धि मामकम् ॥ १२ ॥

त्प्राप्य मुमुक्षवः न पुनः संसाराय प्रवर्तन्ते यस्य च पदस्योपाधिभेदमनुविधीयमानाजीवाघटाकाशादयइवाकाशस्य कल्पितांशामृषैव संसार मनुभवन्ति तस्य पदस्य सर्वात्मत्वसर्वव्यवहारास्पदत्वप्रदर्शनेन ब्रह्मणोहि प्रतिष्ठाहमिति प्रागुक्तं विवरीतुं चतुर्भिः श्लोकैरात्मनोविभूति- सङ्क्षेपमाह भगवान् न तत्र सूर्योभाति 'न चन्द्रतारकं नेमाविद्युतोभान्ति कुतोयमग्निरिति' श्रुत्यर्थं प्राग्व्याख्यातं न तद्भासयते सूर्यइत्यादिना 'तमेवभान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति' श्रुत्यर्थमनेन व्याख्यायते यदादित्यगतं तेजश्चैतन्यात्मकं ज्योति- र्यच्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ स्थितं तेजोजगदखिलमवभासयते तत्तेजोमामकं मदीयं विद्धि यद्यपि स्थावरज-

द्वर्पणेषु समानं चैतन्यात्मकं ज्योतिस्तथापि सत्त्वोत्कर्षेणादित्यादिनामुत्कर्षात्तत्रैवाविस्तरां चैतन्यज्योतिरिति तैर्विशे-
ष्यते यदादित्यगतमित्यादि यथा तुल्येऽपि मुखसंनिधाने काष्ठकुड्यादौ न मुखमाविर्भवति आदर्शादौ तु स्वच्छतरे च
तारतम्येनाविर्भवति तद्वत् यदादित्यगतं तेजइत्युक्त्वा पुनस्तत्तेजो विद्धि मामकमिति तेजोग्रहणात् यदादित्यादिगतं तेजः प्रकाशः
परप्रकाशसमर्थं सितभास्वरं रूपं जगदखिलरूपयद्वस्तु अवभासयते एवं यच्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ जगदवभासकं तेजस्तन्मामकं
विद्धीति त्रिगुणिकथनाय द्वितीयोऽप्यर्थो द्रष्टव्यः अन्यथा तन्मामकं विद्धीत्येतावत् सूत्रात् तेजोग्रहणमन्तरेणैवेति भावः ॥ १२ ॥
किंच गां पृथिवीं पृथिवीदेवतारूपेणाविश्य ओजसा निजेन बलेन पृथिवीं धूलिमुष्टितुल्यां दृढीकृत्य भूतानि पृथिव्याधेयानि

गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा ॥ पुष्णामि चौषधीः सर्वाः सोमोभूत्वा रसा-
त्मकः ॥ १३ ॥ अहं वैश्वानरोभूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥ प्राणापानसमायुक्तः पचा-
म्यन्नं चतुर्विधम् ॥ १४ ॥

वस्तून्यहमेव धारयामि अन्यथा पृथिवी सिकतामुष्टिवद्विशीर्यताधो निमज्जेद्वा 'येन द्यौरुग्रा पृथिवी च दृढेति' मन्त्रवर्णात् 'सदाधार पृ-
थिवीमिति' च हिरण्यगर्भस्यापरं भगवन्नामेवाह किं च रसात्मकः सर्वरसस्वभावः सोमोभूत्वा ओषधीः सर्वा व्रीहियवाद्याः
पृथिव्यां जाताः अहमेव पुष्णामि पुष्टिमतीरसस्वादुमतीश्च करोमि ॥१३॥ किंच अहमीश्वरएव वैश्वानरो जाठरोऽग्निर्भूत्वा 'अयमग्निर्वैश्वा-
नरो योऽयमन्तः पुरुषे येनेदमन्नं पच्यते' इत्यादिश्रुतिप्रतिपादितः सन् प्राणिनां सर्वेषां देहमाश्रितः अन्तःप्रविष्टः प्राणापानाभ्यां तदुद्दी-
पकाभ्यां संयुक्तः संधुक्षितः सन् पचामि पक्तिं नयामि प्राणिभिर्भुक्तं अन्नं चतुर्विधं भक्ष्यं भोज्यं लेह्यं चोष्यं चेति
तत्र यद्दन्तैरवखण्ड्यावखण्ड्य भक्ष्यतेऽपूपादि तद्भक्ष्यं चर्वणमिति चोच्यते यत्तु केवलं जिह्वया विलोड्य निगीर्यते ॥ १६१

सूपौदनादि तद्भोज्यं यत्तु जिह्वया निक्षिप्य रसास्वादेन निगीर्यते किंचिद्द्रवीभूतं गुडरसालशिखरिण्यादि तल्लेह्यं यत्तु दन्तैर्निष्पीड्य रसांशं निगीर्यावशिष्टं त्यज्यते यथेक्षुदण्डादि तच्चोष्यमिति भेदः भोक्ताऽयं सोऽग्निर्वैश्वानरो यद्भोज्यमन्नं स सोमस्तदेतदुभयमग्नीषोमौ सर्व-मिति ध्यायतोऽन्नदोषलेपो न भवतीत्यपि द्रष्टव्यं ॥१४॥ किंच सर्वस्य ब्रह्मादिस्थावरान्तस्य प्राणिजातस्याहमात्मा सन् हृदि बुद्धौ संनिविष्टः 'सएषइह प्रविष्टइति' श्रुतेः 'अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणीति' च अतोमत्तआत्मनएव हेतोः प्राणिजातस्य यथानुरूपं स्मृतिः एतज्जन्मनि पूर्वानुभूतार्थविषयावृत्तिर्योगिनां च जन्मान्तरानुभूतार्थविषयापि तथा मत्तएव ज्ञानं विषयेन्द्रियसंयोगजं भवति योगिनां च देशकालविप्रकृष्टविषयमपि एवं कामक्रोधशोकादिव्याकुलचेतसां अपोहनं च स्मृतिज्ञानयोरपायश्च मत्तएव भवति एवं

सर्वस्य चाहं हृदि संनिविष्टो मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च ॥ वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदान्तकृद्वेदविदेव चाहम् ॥ १५ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षरएव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षरउच्यते ॥ १६ ॥

स्वस्य जीवरूपतामुक्त्वा ब्रह्मरूपतामाह वेदैश्च सर्वैरिन्द्रियादिदेवताप्रकाशकैरपि अहमेव वेद्यः सर्वात्मत्वात् 'इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान् एकं सद्विप्रा बहुधा वदन्त्यग्निं यमं मातरिश्वानमाहुरिति' मन्त्रवर्णात् 'एषउह्येव सर्वे देवाइति' च श्रुतेः वेदान्तकृत् वेदान्तार्थसंप्रदायप्रवर्तको वेदव्यासादिरूपेण न केवलमेतावदेव वेदविदेव चाहं कर्मकाण्डोपासनाकाण्डज्ञानकाण्डात्मकमन्त्रब्राह्मणरूपसर्ववेदार्थविच्चाहमेव अतः साधूक्तं ब्रह्मणो हि प्रतिष्ठाहमित्यादि ॥ १५ ॥ एवं सोपाधिकमात्मानमुक्त्वा क्षराक्षरशब्दवाच्यकार्यकारणोपाधिद्वयविवेकेन निरुपाधिकं शुद्धमात्मानं प्रतिपादयति कृपया भगवानर्जुनाय त्रिभिः श्लोकैः द्वाविमौ पृथग्राशीकृतौ पुरुषौ पुरुषोपाधित्वेन पुरुषशब्दव्यपदेश्यौ लोके संसारे कौ तावित्याह क्षरश्चाक्षरएव च क्षरतीति क्षरो विनाशी कार्यराशिरेकः पुरुषः न क्षरतीत्यक्षरो विनाशरहितः क्षराख्यस्य पुरुषस्योत्पत्तिबीजं भगवतो मायाशक्तिर्द्वितीयः पुरुषः तौ पुरुषौ व्याचष्टे

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

स्वयमेव भगवान् क्षरः सर्वाणि भूतानि समस्तं कार्यजातमित्यर्थः कूटस्थः कूटोऽयथार्थवस्त्वाच्छादनेनायथार्थवस्तुप्रकाशनं वञ्चनं मायेत्यर्थान्तरं तेनावरणविक्षेपशक्तिद्वयरूपेण स्थितः कूटस्थः भगवान्मायाशक्तिरूपः कारणोपाधिः संसारबीजत्वेनानन्त्यादक्षरउच्यते केचित्तु क्षरशब्देनाचेतनवर्गमुक्त्वा कूटस्थोऽक्षरउच्यतइत्यनेन जीवमाहुः तन्न सम्यक् क्षेत्रज्ञस्यैवेह पुरुषोत्तमत्वेन प्रतिपाद्यत्वात् तस्मात् क्षराक्षरशब्दाभ्यां कार्यकारणोपाधी उभावपि जडावेवोच्येते इत्येवमुक्तं ॥ १६ ॥ आभ्यां क्षराक्षराभ्यां विलक्षणः क्षराक्षरोपाधिद्वयदोषेणास्पृष्टोनित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावः उत्तमउत्कृष्टतमः पुरुषस्त्वन्यः अन्यएव अत्यन्तविलक्षणआभ्यां क्षराक्षराभ्यां जडराशिभ्यामुभयभासकस्तृतीयश्चेतनराशि-

उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥ योलोकत्रयमाविश्य विभर्त्यव्ययईश्वरः ॥ १७ ॥ यस्मात्क्षरमतीतोहमक्षरादपि चोत्तमः ॥ अतोस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ १८ ॥

रित्यर्थः परमात्मेत्युदाहृतः अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानन्दमयेभ्यः पञ्चभ्योऽविद्याकल्पितात्मभ्यः परमप्रकृष्टोऽकल्पितोब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेत्युक्तआत्माच सर्वभूतानां प्रत्यक्चेतनइत्यतः परमात्मेत्युक्तोवेदान्तेषु यः परमात्मा लोकत्रयं भूर्भुवःस्वराख्यं सर्वं जगदिति यावत् आविश्य स्वकीयया मायाशक्त्याऽधिष्ठाय बिभर्ति सत्तास्फूर्तिप्रदानेन धारयति पोषयति च कीदृशः अव्ययः सर्वविकारशून्यः ईश्वरः सर्वस्य नियन्ता नारायणः सउत्तमः पुरुषः परमात्मेत्युदाहृतइत्यन्वयः 'स उत्तमः पुरुषइति' श्रुतेः ॥ १७ ॥ इदानीं यथाव्याख्यातेश्वरस्य क्षराक्षरविलक्षणस्य पुरुषोत्तमइत्येतत्प्रसिद्धनामनिर्वचनेन ईदृशः परमेश्वरोहमेवेत्यात्मानं दर्शयति भगवान् ब्रह्मणोहि प्रतिष्ठाहं तद्धाम परमं ममेत्यादिप्रागुक्तनिजमहिमनिर्धारणाय यस्मात् क्षरं कार्यत्वेन विनाशिनं मायामयं संसारवृक्षमश्वत्थाख्यमतीतोऽतिक्रान्तोहं परमेश्वरः अक्षरादपि मायाख्यादव्याकृतादक्षरात् परतः परइति पञ्ज-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

म्यन्ताक्षरत्वेन श्रुत्या प्रतिपादितात् संसारवृक्षबीजभूतात् सर्वकारणादपि चोत्तमउत्कृष्टतमः अतः क्षराक्षराभ्यां पुरुषोपाधिभ्यामध्यासेन पुरुषपदव्यपदेश्याभ्यामुत्तमत्वादस्मि भवामि लोके च प्रथितः पुरुषोत्तमइति सउत्तमः पुरुषइति वेदउदाहृतएव लोके च कविकाव्यादौ हरिर्यथैकः पुरुषोत्तमः स्मृतइत्यादिप्रसिद्धं कारुण्यतोनरवदाचरतः परार्थान् पार्थाय बोधितवतोनिजमीश्वरत्वं सच्चित्सुखैकवपुषः पुरुषोत्तमस्य नारायणस्य महिमा न हि मानमेति ‘केचिन्निगृह्य करणानि विसृज्य भोगमास्थाय योगममलात्मधियोयतन्ते नारायणस्य महिमानमनन्तपारमास्वादयन्नमृतसारमहं तुमुक्तः ॥ १८ ॥ एवं नामनिर्वचनज्ञाने फलमाह योमामीश्वरं एवं यथोक्तनामनिर्वचनेन असंमूढः मनुष्यएवायं कश्चित् कृष्णइति संमोहवर्जितः जानात्ययमीश्वरएवेति पुरुषो-

योमामेवमसंमूढोजानाति पुरुषोत्तमम् ॥ ससर्वविद्भजति मां सर्वभावेन भारत ॥ १९ ॥
इतिगुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयाऽनघ ॥ एतत् बुध्वा बुद्धिमान्स्यात् कृतकृत्यश्च भारत ॥ २० ॥

त्तमं प्राग्व्याख्यातं समं भजति सेवते सर्ववित् मां सर्वात्मानं वेत्तीति सएव सर्वज्ञः सर्वभावेन प्रेमलक्षणेन भक्तियोगेन हेभारत अतोयदुक्तं मां च योऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते सगुणान्समतीत्यैतान् ब्रह्मभूयाय कल्पतइति तदुपपन्नं यच्चोक्तं ब्रह्मणोहि प्रतिष्ठाहमिति तदप्युपपन्नतरं ‘चिदानन्दाकारं जलदरुचिसारं श्रुतिगिरां व्रजस्त्रीणां हारं भवजलधिपारं कृतधियां विहन्तुं भूभारं विदधदवतारं मुहुरहो महोवारंवारं भजत कुशलारम्भ कृतिनः’ ॥ १९ ॥ इदानीमध्यायार्थं स्तुवन्नुपसंहरति इति अनेन प्रकारेण गुह्यतमं रहस्यतमं संपूर्णं शास्त्रमेव संक्षेपेणेदमस्मिन्नध्याये मयोक्तं हे अनघ अव्यसन एतद्बुध्वाऽन्योपि यः कश्चिद्बुद्धिमानात्मज्ञानवान् स्यात् कृतं सर्वं कृत्यं येन न पुनःकृत्यान्तरं यस्यास्ति सकृतकृत्यश्च स्यात् विशिष्टजन्मप्रसूतेन ब्राह्मणेन यत्कर्तव्यं तत्सर्वं भगवत्तत्वे

For Private and Personal Use Only

निर्विघ्नं कुलं भवेत् न त्वन्यथा कर्तव्यं परिनमाप्यते कस्यचिदित्यभिप्रायः हेभारत त्वं तु महाकुलप्रसूतः स्वयं च व्यसनरहितइति कुलगुणेन स्वगुणेन चैतत् बुध्वा कृतकृत्योभविष्यसीति किमुवक्तव्यमित्यभिप्रायः ॥२०॥ 'वंशीविभूषितकरान्नवनीरदाभात् पीताम्बरादरुणबिम्बफलाधरोष्ठात् पूर्णेन्दुसुन्दरमुखादरविन्दनेत्रात् कृष्णात्परं किमपि तत्त्वमहं नजाने ॥ सदासदानन्दपदेनिमग्नं मनोमनोभावमपा-

इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे पुरुषोत्तमयोगोनाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

करोति गतागतायासमपास्य सद्यः परापरातीतमुपैति तत्त्वं ॥ शैवाः सौराश्च गाणेशा वैष्णवाः शक्तिपूजकाः भवन्ति यन्मयाः सर्वेसोऽहमस्मिपरः शिवः ॥ प्रमाणतोपि निर्णीतं कृष्णमाहात्म्यमद्भुतं नशक्नुवन्ति ये सोढुं ते मूढानिरयं गताः ॥' ॥ इतिश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीविश्वेश्वरसरस्वतीश्रीपादशिष्यमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीभगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां पुरुषोत्तमयोगोनाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir
For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥ अनन्तराध्याये अधश्च मूलान्यनुसन्ततानि कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोकइत्यत्र मनुष्यदेहे प्राग्भवीय-
कर्मानुसारेण व्यज्यमाना वासनाः संसारस्यावान्तरमूलत्वेनोक्तास्ताश्च दैव्यासुरी राक्षसी चेति प्राणिनां प्रकृतयो नवमेऽध्याये सूचिताः
तत्र शास्त्रीयकर्मज्ञानाचारानुष्ठानप्रवृत्तिहेतुः सात्त्विकी शुभवासना दैवी प्रकृतिरित्युच्यते एवं वैदिकनिषेधातिक्रमेण स्वभाव-
सिद्धरागद्वेषानुसारिसर्वाधर्मप्रवृत्तिहेतुभूता राजसी तामसी चाशुभवासनाऽऽसुरी राक्षसी च प्रकृतिरुच्यते तत्र च विषयभोगप्राधान्येन
रागप्राबल्यादासुरीत्वं हिंसाप्राधान्येन द्वेषप्राबल्याद्राक्षसीत्वमिति विवेकः संप्रति तु शास्त्रानुसारेण तद्विहितप्रवृत्तिहेतुभूता सात्त्विकी शु-
भवासना दैवी संपत् शास्त्रातिक्रमेण तन्निषिद्धविषयप्रवृत्तिहेतुभूता राजसी तामसी चाशुभवासना राक्षस्यासुर्योरेकीकरणेनासुरी संप-
दिति द्वैराश्येन शुभाशुभवासनाभेदं 'द्वयाह प्राजापत्या देवाश्चासुराश्चेत्यादि' श्रुतिप्रसिद्धं शुभानामादानायाशुभानां हानाय च प्रतिपा-
दयितुं षोडशोऽध्याय आरभ्यते तत्रादौ श्लोकत्रयेण दैवीं संपदं शास्त्रोपदिष्टेऽर्थे सन्देहं विनाऽनुष्ठाननिष्ठत्वं एकाकी सर्वपरिग्रहशून्यः
कथं जीविष्यामीति भयराहित्यं वाऽभयं सत्त्वस्यान्तःकरणस्य शुद्धिर्निर्मलता तस्याः सम्यक्ता भगवत्तत्त्वस्फूर्तियोग्यता सत्त्व-
संशुद्धिः परवञ्चनमायानृतादिपरिवर्जनं वा परस्य व्याजेन वशीकरणं परवञ्चनं हृदयेऽन्यथाकृत्वा बहिरन्यथा
व्यवहरणं माया अयथार्थकथनमनृतमित्यादि ज्ञानं शास्त्रादात्मतत्त्वस्यावगमः चित्तैकाग्रतया तस्य स्वानुभवारूढत्वं
योगः तयोर्व्यवस्थितिः सर्वदा तन्निष्ठता ज्ञानयोगव्यवस्थितिः यद्वा तु अभयं सर्वभूताभयदानसङ्कल्पपालनं एतच्चा-
न्येषामपि परमहंसधर्माणामुपलक्षणं सत्त्वसंशुद्धिः श्रवणादिपरिपाकेणान्तःकरणस्यासंभावनाविपरीतभावनादिमलराहित्यं ज्ञा-
नमात्मसाक्षात्कारः योगो मनोनाशवासनाक्षयानुकूलः पुरुषप्रयत्नस्ताभ्यां विशिष्टा संसारिविलक्षणा यस्थितिर्जीवन्मुक्तिर्ज्ञान-
योगव्यवस्थितिरित्येवं व्याख्यायते तदा फलभूतैव दैवी संपदियं द्रष्टव्या भगवद्भक्तिं विनान्तःकरणसंशुद्धेरयोगात्तया
सापि कथिता महात्मानस्तु मां पार्थ दैवीं प्रकृतिमाश्रिताः भजन्त्यनन्यमनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययमिति नवमे दैव्यां संपदि भगवदुक्ते
रुक्तत्वाच्च भगवद्भक्तेरतिभिन्नत्वादभयादिभिः सह पाठो न कृत इति द्रष्टव्यं महाभाग्यानां परमहंसानां फलभूतां दैवीं संपदमुक्त्वा ततो-
न्यूनानां गृहस्थादीनां साधनभूतामाह दानं स्वस्वत्वपरित्यागपूर्वकं परस्वत्वस्यापादनमन्नादीनां यथाशक्ति शास्त्रोक्तः संविभाग
दमो बाह्येन्द्रियसंयमः ऋतुकालाद्यतिरिक्तकाले मैथुनाद्यभावः चकारोऽनुक्तानां निवृत्तिलक्षणधर्माणां समुच्चयार्थः यज्ञश्च श्रौतोऽग्निहोत्रदर्श

For Private and Personal Use Only

पूर्णमासादिः स्मार्तोदेवयज्ञः पितृयज्ञोभूतयज्ञोमनुष्ययज्ञइति चतुर्विधः ब्रह्मयज्ञस्य स्वाध्यायपदेन पृथगुक्तेः चकारोनुक्तानां प्रवृत्तिलक्षण-धर्माणां समुच्चयार्थः एतत्त्रयं गृहस्थस्य स्वाध्यायोब्रह्मयज्ञः अदृष्टार्थमृग्वेदाद्यध्ययनरूपः यज्ञशब्देन पञ्चविधमहायज्ञोक्तिसंभवेप्यसा-धारण्येन ब्रह्मचारिधर्मत्वकथनार्थं पृथगुक्तं तपस्त्रिविधं शारीरादि सप्तदशे वक्ष्यमाणं वानप्रस्थस्यासाधारणोधर्मः एवं चतुर्णामाश्र-माणामसाधारणान् धर्मानुक्त्वा चतुर्णां वर्णानामसाधारणधर्मानाह आर्जवं अवक्रत्वं श्रद्दधानेषु श्रोतृषु स्वज्ञातार्थासंगोपनं ॥ १ ॥ प्राणि-वृत्तिच्छेदोहिंसा तदहेतुत्वमहिंसा सत्यमनर्थाननुबन्धि यथाभूतार्थवचनं परैराक्रोशे ताडने वा कृते सति प्राप्तोयः क्रोधस्तस्य तत्कालमुप-शमनमक्रोधः दानस्य प्रागुक्तेः त्यागः संन्यासः शमस्य प्रागुक्तेः शान्तिरन्तःकरणस्योपशमः परस्मै परोक्षे परदोषप्रकाशनं पैशुनं तद-

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः ॥ दानं दमश्च यज्ञश्च स्वा-ध्यायस्तपआर्जवम् ॥ १ ॥ अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनम् ॥ दया भूतेष्व-लोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम् ॥ २ ॥

भावोऽपैशुनं दया भूतेषु दुःखितेष्वनुकम्पा अलोलुप्त्वं इन्द्रियाणां विषयसन्निधानेप्यविक्रियत्वं मार्दवमक्रूरत्वं वृथापूर्वपक्षादिष्वपि शिष्यादिष्वप्रियभाषणादिव्यतिरेकेण बोधयितृत्वं ह्रीरकार्यप्रवृत्त्यारम्भे तत्प्रतिबन्धिका लोकलज्जा अचापलं प्रयोजनं विनापि वा-क्पाण्यादिव्यापारयितृत्वं चापलं तदभावः आर्जवादयोऽचापलान्ताब्राह्मणस्यासाधारणाधर्माः ॥२॥ तेजःप्रागल्भ्यं स्त्रीबालकादिभिर्मूढैरनभिभा-व्यत्वं क्षमा सत्यपि सामर्थ्ये परिभवहेतुंप्रति क्रोधस्यानुत्पात्तिः धृतिर्देहेन्द्रियेष्ववसादं प्राप्तेष्वपि तदुत्तंभकः प्रयत्नविशेषः येनोत्तम्भितानि करणानि शरीरं च नावसीदन्ति तदेतत्त्रयं क्षत्रियस्यासाधारणं शौचमाभ्यन्तरं अर्थप्रयोगादौ मायानृतादिराहित्यं नतु मृज्जलादिजनितं बाह्यमत्र-प्राह्यं तस्य शरीरशुद्धिरूपतया बाह्यत्वेनान्तःकरणवासनाशोधकत्वाभावात् तद्वासनानामेव सात्त्विकादिभेदभिन्नानां दैव्यासुर्यादिसम्पद्रूपत्वे- ॥ १६४

नात्र प्रतिषिद्धार्थप्रवृत्तत्वात् स्वाध्यायादिवत्केनचिन्निकृष्टेण वासनाकृतत्वे तदप्यादेयमेव द्रोहः परजिघांसया शस्त्रग्रहणादि तदभावोऽद्रोहः एत-द्वयं वैश्यस्यासाधारणं अत्यर्थं मानितात्मनि पूज्यत्वातिशयं भावनाऽतिमानिता तदभावोनातिमानिता पूज्येषु नम्रता अयं शूद्रस्या-साधारणोधर्मः ‘तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेनेत्यादिश्रुत्या’ विविदिषोपयिकतया विनियुक्ताःअ-साधारणाः साधारणाश्च वर्णाश्रमधर्माइहोपलक्ष्यन्ते एते धर्माभवन्ति निष्पद्यन्ते दैवीं शुद्धसत्त्वमयीं संपदं वासनासन्ततिं शरीरारम्भ-काले पुण्यकर्मभिरभिव्यक्तामभिलक्ष्य जातस्य पुरुषस्य ‘तं विद्याकर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च पुण्यः पुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेनेत्यादि’ श्रुतिभ्यः हेभारतेति संबोधयन् शुद्धवंशोद्भवत्वेन पूतस्त्वमेतादृशधर्मयोग्योसीति सूचयति ॥ ३ ॥ आदेयत्वेन दैवीं संपदमु-क्त्वेदानीं हेयत्वेनासुरीं संपदमेकेन श्लोकेन सङ्क्षिप्याह दम्भोधार्मिकतयात्मनःख्यापनं तदेव धर्मध्वजित्वं दर्पोधनस्वजनादिनिमित्तोमहदव-

तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहोनातिमानिता ॥ भवन्ति संपदं दैवीमभिजातस्य भारत ॥ ३ ॥ दम्भोदर्पोऽभिमानश्च क्रोधः पारुष्यमेव च ॥ अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थसम्पदमासुरीं ॥ ४ ॥

धारणाहेतुर्गर्वविशेषः अभिमानआत्मन्यत्यन्तपूज्यत्वातिशयाध्यारोपः ‘देवाश्च वा असुराश्चोभये प्राजापत्याः तं स्पर्धिरे ततोसुराअति-मानेनैव कस्मिन्नु वयं जुहवामेति स्वेष्वेवास्येषु जुह्वतश्चेरुस्तेतिमानेनैव पराबभूवुस्तस्मान्नातिमन्येत पराभवस्य ह्येतन्मुखं यदतिमानइति शतपथश्रुत्युक्तः’ क्रोधः स्वपरापकारप्रवृत्तिहेतुरभिज्वलनात्मकोन्तःकरणवृत्तिविशेषः पारुष्यं प्रत्यक्षरूक्षवदनशीलत्वं चकारो-नुक्तानां भावभूतानां चापलादिदोषाणां समुच्चयार्थः अज्ञानं कर्तव्याकर्तव्यादिविषयविवेकाभावः चशब्दोनुक्तानामभावभूताना-मधृत्यादिदोषाणां समुच्चयार्थः आसुरीमसुरस्वत्वहेतुभूतां रजस्तमोमयीं संपदमशुभवासनासन्ततिं शरीरारम्भकाले पाप-कर्मभिरभिव्यक्तमभिलक्ष्य जातस्य कुपुरुषस्य दम्भाद्याअज्ञानान्तादोषाएव भवन्ति न त्वभयाद्यागुणाइत्यर्थः हेपार्थे-ति संबोधयन्विशुद्धमातृकत्वेन तदयोग्यत्वं सूचयति ॥ ४ ॥ अनयोः संपदोः फलविभागोभिधीयते यस्य वर्णस्य

गी. म. अ. १६

॥ १६५ ॥

यस्याशुभस्य च या विहिता सात्त्विकी फलाभिसन्धिरहिता क्रिया सा तस्य दैवी सम्पत् सा सत्त्वशुद्धिभगवद्भक्तिज्ञान-
योगस्थितिपर्यन्तासती संसारबन्धनाद्विमोक्षाय कैवल्याय भवति अतः सैवोपादेया श्रेयोर्थिभिः यातु यस्य शास्त्रनिषिद्धा फला-
भिसन्धिपूर्वा साहङ्कारा च राजसी तामसी क्रिया तस्य सा सर्वाप्यासुरी सम्पत् अतोराक्षस्यपि तदन्तर्भूतैव सा निबन्धाय नियता
संसारबन्धाय मता संमता शास्त्राणां तदनुसारिणां च अतः सा हेयैव श्रेयोऽर्थिभिरित्यर्थः तत्रैवं सत्यहं कया संपदा युक्त इति
संदिहानमर्जुनमाश्वासयति भगवान् माशुचः अहमासुर्या संपदा युक्त इति शङ्कया शोकमनुतापं माकार्षीः दैवीं संपदमभिलक्ष्य
जातोसि आगामिकल्याणभाजिकल्याणश्च त्वमसि हे पाण्डव पाण्डुपुत्रेष्वन्येष्वपि दैवी संपत्प्रसिद्धा किं पुनस्त्वयीति भावः ॥ ५ ॥

दैवी संपद्विमोक्षाय निबन्धायासुरी मता ॥ माशुचः संपदं दैवीमभिजातोसि पाण्डव ॥ ५ ॥ द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन्दैवआसुरएवच ॥ दैवोविस्तरशः प्रोक्तआसुरं पार्थ मे शृणु ॥ ६ ॥

ननु भवतु राक्षसी प्रकृतिरासुर्यामन्तर्भूता शास्त्रनिषिद्धक्रियोन्मुखत्वेन सामान्यात्कामोपभोगप्राधान्यप्राणिहिंसाप्राधान्याभ्यां कचि-
द्भेदेन व्यपदेशोपपत्तेः मानुषीतु प्रकृतिस्तृतीया पृथगस्ति 'त्रयाः प्राजापत्याः प्रजापतौ पितरि ब्रह्मचर्यमूषुर्देवामनुष्याअसुराइति'
श्रुतेः अतः सापि हेयकोटावुपादेयकोटौ वा वक्तव्येत्यतआह अस्मिल्लोके सर्वस्मिन्नपि संसारमार्गे द्वौ द्विप्रकारावेव भूत-
सर्गौ मनुष्यसर्गौ भवतः कौ तौ दैवआसुरश्च न तु राक्षसोमानुषोवाऽधिकः सर्गोस्तीत्यर्थः योयदा मनुष्यः शास्त्रसंस्कारप्राबल्येन
स्वभावसिद्धौ रागद्वेषावभिभूय धर्मपरायणोभवति सतदा देवः यदा तु स्वभावसिद्धरागद्वेषप्राबल्येन शास्त्रसंस्कारमभिभूयाधर्मपरा-
यणोभवति सतदाऽसुरइति द्वैविध्योपपत्तेः न हि धर्माधर्माभ्यां तृतीया कोटिरस्ति तथा च श्रूयते 'द्वयाह प्राजापत्यादेवाश्चासुराश्च ॥ १६५ ॥

ततः कानीयसा एव देवा ज्यायसा असुरा इति दमदानदयाविधिरेतु वाक्ये त्रयाः प्रजापत्या इत्यादौ दमदानदयारहिता मनुष्या असुरा एव सन्तः केनचित्साधर्म्येण देवा मनुष्या असुरा इत्युपचर्यन्त इति नाधिक्यावकाशः एकेनैव द इत्यक्षरेण प्रजापतिना दमरहितान्मनुष्यान्प्रति दमोपदेशः कृतः दानरहितान्प्रति दानोपदेशः दयारहितान्प्रति दयोपदेशः ननु त्रिजातीया एव देवासुरमनुष्या इह विवक्षिताः मनुष्याधिकारत्वाच्छास्त्रस्य तथा चान्तेऽपसंहरति तदेतदेवैषा दैवी वागनुवदति स्तनयित्नुर्ददद इति दाम्यत दत्त दयध्वमिति तदेतत्त्रयं शिक्षेद्दमं दानं दयामिति तस्माद्राक्षसी मानुषी च प्रकृतिरासुर्यामेवान्तर्भवतीति युक्तमुक्तं द्वौ भूतसर्गाविति तत्र दैवो भूतसर्गो मया त्वांप्रति विस्तरशो विस्तरप्रकारैः प्रोक्तः स्थितप्रज्ञलक्षणे द्वितीये भक्तिलक्षणे द्वादशे ज्ञानलक्षणे त्रयोदशे गुणातीतलक्षणे चतुर्दशे इह चाभ-

प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जना न विदुरासुराः ॥ न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ॥ ७ ॥

यमित्यादिना इदानीमासुरं भूतसर्गं मे मद्वचनैर्विस्तरतः प्रतिपाद्यमानं त्वं शृणु ज्ञानार्थमवधारय सम्यक्तया ज्ञातस्य हि परिवर्जनं शक्यते कर्तुमिति हे पार्थेति संबंधलक्षणेनानुकंपणीयत्वं दर्शयति ॥ ६ ॥ वर्जनीयामासुरीं संपदं प्राणिविशेषणतया तानहमित्यतः प्राक्तनैर्द्वादशभिः श्लोकैर्विवृणोति प्रवृत्तिं प्रवृत्तिविषयं धर्मं चकारात्तत्प्रतिपादकं विधिवाक्यं च एवं निवृत्तिविषयमधर्मं चकारात्तत्प्रतिपादकं निषेधवाक्यं च असुरस्वभावा जना न जानन्ति अतस्तेषु न त्रिविधं शौचं नाप्याचारो मन्वादिभिरुक्तः न सत्यं च प्रियहितयथार्थभाषणं विद्यते सत्यशौचयोराचारान्तर्भावेऽपि ब्राह्मणपरिव्राजकन्यायेन पृथगुपादानं अशौचाः अनाचाराः अनृतवादिनो ह्यसुरामायाविनः प्रसिद्धाः ॥ ७ ॥ ननु धर्माधर्मयोः प्रवृत्तिनिवृत्तिविषययोः प्रतिपादकं वेदाख्यं प्रमाणमस्ति निर्दोषं भगवदाज्ञारूपं सर्वलोकप्रसिद्धं तदुपजीवीनि च स्मृतिपुराणेतिहासादीनि सन्ति तत्कथं प्रवृत्तिनिवृत्तितत्प्रमाणाद्यज्ञानं ज्ञानेत्रा आज्ञोल्लङ्घिनां शासितरी भगवतिसति कथं

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तदननुष्ठानेन शौचाचारादिरहितत्वं दुष्टानां शास्तुर्भगवतोऽपि लोकवेदप्रसिद्धत्वादतआह सत्यमबाधिततात्पर्यविषयं तत्त्वावेदकं वेदाख्यं प्रमाणं तदुपजीवि पुराणादि च नास्ति यत्र तदसत्यं वेदस्वरूपस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वेपि तत्प्रामाण्यानभ्युपगमाद्विशिष्टाभावः अतएव नास्ति धर्माधर्मरूपा प्रतिष्ठा व्यवस्थाहेतुर्यस्य तदप्रतिष्ठं तथा नास्ति शुभाशुभयोः कर्मणोः फलदातेश्वरोनियन्ता यस्य तदनीश्वरं ते आसुराजगदाहुः बलवत्पापप्रतिबन्धाद्वेदस्य प्रामाण्यं ते नमन्यन्ते ततश्च तद्बोधितयोर्धर्माधर्मयोरीश्वरस्य चानङ्गीकाराद्यथेष्टाचरणेन ते पुरुषार्थभ्रष्टाइत्यर्थः शास्त्रैकसमधिगम्यधर्माधर्मसहायेन प्रकृत्यधिष्ठात्रा परमेश्वरेण रहितं जगदिष्यतेचेत्कारणाभावात्कथं तदुत्पत्तिरित्याशङ्क्याह अपरस्परसंभूतं कामप्रयुक्तयोःस्त्रीपुंसयोरन्योन्यसंयोगात् संभूतं जगत्कामहैतुकं कामहेतुकमेव काम-

असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदाहुरनीश्वरम् ॥ अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहैतुकम् ॥ ८ ॥
एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानोऽल्पबुद्धयः॥प्रभवन्त्युग्रकर्माणः क्षयाय जगतोऽहिताः॥ ९ ॥

हैतुकं कामातिरिक्तकारणशून्यं ननु धर्माद्यप्यस्ति कारणं नेत्याह किमन्यत् अन्यददृष्टं कारणं किमस्ति नास्त्येवेत्यर्थः अदृष्टाङ्गीकारेऽपि क्वचिद्गत्वा स्वभावे पर्यवसानात् स्वाभाविकमेव जगद्वैचित्र्यमस्तु दृष्टे संभवत्यदृष्टकल्पनानवकाशात् अतः कामएव प्राणिनां कारणं नान्यददृष्टेश्वरादीत्याहुरिति लोकायतिकदृष्टिरियं ॥ ८ ॥ इयं दृष्टिः शास्त्रीयदृष्टिवदिष्टैवेत्याशङ्क्याह एतां प्रागुक्तां लोकायतिकदृष्टिमवष्टभ्यालंब्य नष्टात्मानोभ्रष्टपरलोकसाधनाः अल्पबुद्धयोदृष्टमात्रोद्देशप्रवृत्तमतयः उग्रकर्माणोहिंस्राः अहिताः शत्रवोजगतः प्राणिजातस्य क्षयाय व्याघ्रसर्पादिरूपेण प्रभवन्ति उत्पद्यन्ते तस्मादियं दृष्टिरत्यन्ताधोगतिहेतुतया सर्वात्मना श्रेयोर्थिभिरेवहेयैवेत्यर्थः ॥ ९ ॥ ते च यदा केनचित्कर्मणा मनुष्ययोनिमापद्यन्ते तदाह

For Private and Personal Use Only

कामं तत्तद्दृष्टविषयाभिलाषं दुःपूरं पूरयितुमशक्यं दम्भेनाधार्मिकत्वेऽपि धार्मिकत्वख्यापनेन मानेन अपूज्यत्वेऽपि पूज्यत्वख्यापनेन मदेन उत्कर्षरहितत्वेऽप्युत्कर्षविशेषाध्यारोपेण महदवधारणाहेतुनाऽन्विताः असद्ग्राहान् अशुभनिश्चयान् अनेन मन्त्रेणेमां देवतामाराध्य कामिनीनामाकर्षणं करिष्यामः अनेन मन्त्रेणेमां देवतामाराध्य महानिधीन्साधयिष्याम इत्यादिदुराग्रहरूपान् मोहादविवेकात् गृहीत्वा न तु शास्त्रात् अशुचिव्रताः अशुचीनि श्मशानादिदेशोच्छिष्टस्पर्शस्थाय्यशौचसापेक्षाणि वामागमानुपदिष्टानि व्रतानि येषां तेऽशुचिव्रताः प्रवर्तन्ते यत्र क्वाप्यवैदिके दृष्टफले क्षुद्रदेवताराधनादाविति शेषः एतादृशाः पतन्ति नरकेऽशुचावित्यग्रिमेणान्वयः ॥ १० ॥

काममाश्रित्य दुष्पूरं दम्भमानमदान्विताः ॥ मोहाद्गृहीत्वाऽसद्ग्राहान्प्रवर्तन्तेऽशुचिव्रताः ॥ १० ॥ चिन्तामपरिमेयां च प्रलयान्तामुपाश्रिताः ॥ कामोपभोगपरमा एतावदिति निश्चिताः ॥ ११ ॥

तानेव पुनर्विशिनष्टि चिन्तामात्मीययोगक्षेमोपायालोचनात्मिकां अपरिमेयां अपरिमेयविषयत्वात् परिमातुमशक्यां प्रलयो मरणमेवान्तो यस्यास्तां प्रलयान्तां यावज्जीवमनुवर्तमानामिति यावत् न केवलमशुचिव्रताः प्रवर्तन्ते किं त्वेतादृशीं चिन्तां चोपाश्रिताइति समुच्चयार्थश्चकारः सदानन्तचिन्तापराअपि न कदाचित्पारलौकिकचिन्तायुताः किं तु कामोपभोगपरमाः काम्यन्तइति कामाः दृष्टाः शब्दादयोविषयास्तदुपभोगएव परमः पुरुषार्थोन धर्मादिर्येषां ते तथा पारलौकिमुत्तमं सुखं कुतोन कामयन्ते तत्राह एतावद्दृष्टमेव सुखं नान्यदेतच्छरीरवियोगे भोग्यं सुखमस्ति एतत्कायातिरिक्तस्य भोक्तुरभावादिति निश्चिताः एवं निश्चयवन्तः तथा च बार्हस्पत्यं सूत्रं 'चैतन्यविशिष्टः कायः पुरुषः काम एवैकः पुरुषार्थइति' च ॥११॥ तईदृशाअसुराः अशक्योपायार्थवि-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यथाऽज्ञानवशेनोपायार्थविषयाः प्रार्थना आशास्ता एव पाशा इव बन्धनहेतुत्वात् पाशास्तेषां शतैः समूहैर्बद्धा इव श्रेयसः प्रच्याव्येतस्तत आकृष्य नीयमानाः कामक्रोधौ परमायनमाश्रयो येषां ते कामक्रोधपरायणाः स्त्रीव्यतिकराभिलाषपरानिष्टाभिलाषाभ्यां सदा परिगृहीता इति यावत् ईहन्ते कर्तुं चेष्टन्ते कामभोगार्थं न तु धर्मार्थं अन्यायेन परस्वहरणादिना अर्थसञ्चयान् धनराशीन् सञ्चयानिति बहुवचनेन धनप्राप्तावपि तत्तृष्णानुवृत्तेर्धनप्राप्तिरर्थनाशतृष्णात्वरूपो लोभो दर्शितः ॥ १२ ॥ तेषामीदृशीं धनतृष्णानुवृत्तिं मनोराज्यकथनेन विवृणोति इदं धनं अद्य इदानीं जनेनोपायेन मया लब्धं इदं तदन्यत् मनोरथं मनस्तुष्टिकरं शीघ्रमेव प्राप्स्ये इदं पुरैव सञ्चितं मम

आशापाशशतैर्बद्धाः कामक्रोधपरायणाः ॥ ईहन्ते कामभोगार्थमन्यायेनार्थसञ्चयान् ॥ १२ ॥ इदमद्य मया लब्धमिमं प्राप्स्ये मनोरथम् ॥ इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम् ॥ १३ ॥ असौ मया हतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ॥ ईश्वरोऽहमहं भोगी सिद्धोऽहं बलवान्सुखी ॥ १४ ॥

गृहेऽस्ति इदमपि बहुतरं भविष्यत्यागामिनि संवत्सरे पुनर्धनं एवं धनतृष्णाकुलाः पतन्ति नरकेऽशुचावित्यग्रिमेणान्वयः ॥ १३ ॥ एवं लोभं प्रपञ्च्य तदभिप्रायकथनेनैव तेषां क्रोधं प्रपञ्चयति असौ देवदत्तनामा मया हतः शत्रुर्दुर्जयः अत इदानीमनायासेन हनिष्ये च हनिष्यामि अपरान् सर्वानपि शत्रून् न कोऽपि मत्सकाशाज्जीविष्यतीत्यपरोऽर्थः चकारान्न केवलं हनिष्यामि तान् किं तु तेषां दारधनादिकमपि ग्रहीष्यामीत्यभिप्रायः कुतस्तवैतादृशं सामर्थ्यं त्वत्तुल्यानां त्वदधिकानां शत्रूणां संभवादित्यत आह ईश्वरोऽहं न केवलं मानुषोऽहं मत्तुल्योऽधिको वा कश्चित् स्यात् किमेते करिष्यन्ति वराकाः सर्वथा नास्ति मत्तुल्यः कश्चिदित्यनेनाभिप्रायेण ईश्वरत्वं विवृणोति यस्मादहं भोगी सर्वभोगोपकरणैरुपेतः सिद्धोऽहं पुत्रभृत्यादिभिः सहायैः सम्पन्नः स्वतोऽपि बलवानोजस्वी

For Private and Personal Use Only

सुखी सर्वथा निरोगः ॥ १४ ॥ ननु धनेन कुलेन वा कश्चित्त्वत्तुल्यः स्यादित्यत आह आढ्योधनी अभिजनवान् कुलीनोप्यहमेवास्मि अतः कोऽन्योऽस्ति सदृशोमया न कोपीत्यर्थः यागेन दानेन वा कश्चित्तुल्यः स्यादित्यतआह यक्ष्ये यागेनाप्यन्यानभिभविष्यामि दास्यामि धनं स्तावकेभ्योनटादिभ्यश्च ततश्च मोदिष्ये मोदं हर्षं लप्स्ये नर्तक्यादिभिः सहेत्येवमज्ञानेनाविवेकेन विमोहिताः विविधं मोहं भ्रमपरंपरां प्रापिताः ॥ १५ ॥ उक्तप्रकारैरनेकैश्चित्तैस्तत्तद्दुष्टसंकल्पैर्विविधं भ्रान्ताः यतो मोहजालसमावृताः मोहोहिताहितवस्तुविवेकासामर्थ्यं तदेव जालमावरणात्मकत्वेन बन्धहेतुत्वात् तेन सम्यगावृताः सर्वतोवेष्टिताः

आढ्योऽभिजनवानस्मि कोऽन्योऽस्ति सदृशोमया ॥ यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्यइत्यज्ञानविमोहिताः ॥१५॥ अनेकचित्तविभ्रान्तामोहजालसमावृताः ॥ प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेऽशुचौ ॥ १६ ॥ आत्मसंभावितास्तब्धाधनमानमदान्विताः ॥ यजन्ते नामयज्ञैस्ते दम्भेनाविधिपूर्वकम् ॥ १७ ॥

मत्स्याइव सूत्रमयेन जालेन परवशीकृताइत्यर्थः अतएव स्वाभिष्टसाधनेष्वपि कामभोगेषु प्रसक्ताः सर्वथा तदेकपराः प्रतिक्षणमुपचीयमानकल्मषाः पतन्ति नरके वैतरण्यादौ अशुचौ विण्मूत्रश्लेष्मादिपूर्णे ॥ १६ ॥ ननु तेषामपि केषांचिद्वैदिके कर्मणि यागदानादौ प्रवृत्तिदर्शनादयुक्तं नरके पतनमिति नेत्याह सर्वगुणविशिष्टा वयमित्यात्मनैव संभाविताः पूज्यतां प्रापिता न तु साधुभिः कैश्चित् स्तब्धाअनम्राः यतोधनमानमदान्विताः धननिमित्तोयोमानआत्मनि पूज्यत्वातिशयाध्यासः तन्निमित्तश्च योमदः परस्मिन् गुर्वादावप्यपूज्यत्वाभिमानस्ताभ्यामन्विताःसन्तो नामयज्ञैर्नाममात्रैर्यज्ञैर्वा दीक्षिताः सोमयाजीत्यादिनाममात्रसंपादकैर्वा

यज्ञैरविधिपूर्वकं विहिताङ्गेतिकर्तव्यतारहितैर्दम्भेन धर्मध्वजितया न तु श्रद्धया यजन्ते अतस्तत्फलभाजो न भवन्तीत्यर्थः ॥ १७ ॥ यक्ष्ये दास्यामीत्यादिसङ्कल्पेन दम्भाहङ्कारादिप्रधानेन प्रवृत्तानामासुराणां बहिरङ्गसाधनमपि यागदानादिकं कर्म न सिध्यति अन्तरङ्गसाधनं तु ज्ञानवैराग्यभगवद्भजनादि तेषां दूरापास्तमेवेत्याह अहमभिमानरूपोयोऽहङ्कारः ससर्वसाधारणःएतैरारोपितैर्गुणैरात्मनोमहत्त्वाभिमानमहंकारं तथा बलं परपरिभवनिमित्तं शरीरगतसामर्थ्यविशेषं दर्पं परावधारणारूपं गुरुनृपाद्यतिक्रमकारणं चित्तदोषविशेषं काममिष्टविषयाभिलाषं क्रोधमनिष्टविद्वेषं चकारात्परगुणासहिष्णुत्वरूपं मात्सर्यं एवमन्यांश्च महतोदोषानसंश्रिताः एतादृशाअपि पतितास्त्वद्भक्त्या पूताः सन्तोनरके न पतिष्यन्तीति चेत्तत्राह मामीश्वरं भगवन्तं आत्मपरदेहेषु आत्मनां तेषामासुराणां परेषां च तत्पुत्रभार्यादीनां देहेषु प्रेमास्पदेषु तत्तत् बुद्धिकर्मसाक्षितया सन्तमतिप्रेमास्पदमपि दुर्दैवपरिपाकात् प्रद्विषन्तः ईश्वरस्य मम शासनं श्रुतिरूपं तदुक्तार्थानुष्ठानपराङ्मुखतयातदति-

अहङ्कारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिताः ॥ मामात्मपरदेहेषु प्रद्विषन्तोभ्यसूयकाः ॥ १८ ॥

वर्तनं मे प्रद्वेषस्तं कुर्वन्तः नृपाद्याज्ञालंघनमेव हि तत्प्रद्वेषइति प्रसिद्धं लोके ननु गुर्वादयः कथं तान्नानुशासति तत्राह अभ्यसूयकाः गुर्वादीनां वैदिकमार्गस्थानां कारुण्यादिगुणेषु प्रतारणादिदोषारोपकाः अतस्ते सर्वसाधनशून्यानरकएव पतन्तीत्यर्थः मामात्मपरदेहेष्वि-त्यस्यापरा व्याख्या स्वदेहे परदेहेषु च चिद्रूपेण स्थितं मां प्रद्विषन्तोयजन्ते दम्भयज्ञेषु श्रद्धायाः अभावाद्दीक्षादिनात्मनोवृथैव पीडा-भवति तथा पश्वादीनामप्यविधिना हिंसया चैतन्यद्रोहमात्रमवशिष्यतइति अपरा व्याख्या आत्मदेहे जीवानाविष्टे भगवल्लीलाविग्रहे वासुदेवादिसमाख्ये मनुष्यत्वादिभ्रान्त्या मां प्रद्विषन्तः तथा परदेहेषु भक्तदेहेषु प्रन्हादादिसमाख्येषु सर्वदाऽऽविर्भूतं मां प्रद्विषन्तइति यो-जना उक्तं हि नवमे 'अवजानन्ति मां मूढामानुषीं तनुमाश्रितं परं भावमजानन्तोमम भूतमहेश्वरं मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचे-तसः राक्षसी मासुरीं चैव प्रकृतिं मोहनीं श्रिताइति' अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामबुद्धयइति' चान्यत्र तथा च भजनीय-द्वेषान्न भक्त्या पूतता तेषां संभवतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ तेषां त्वत्कृपया कदाचिन्निस्तारः स्यादिति नेत्याह तान् सन्मार्गप्रतिपक्षभूतान्

॥ १६८ ॥

द्विषतः साधून् मां च क्रूरान् हिंसापरान् अतोनराधमान् अतिनिन्दितान् अजस्रं सन्ततमशुभान् अशुभकर्मकारिणः अहं सर्वकर्मफलदातेश्वरः संसारेष्वेव नरकसंसरणमार्गेषु क्षिपामि पातयामि नरकगतांश्च आसुरीष्वेव अतिक्रूरासु व्याघ्रसर्पादियोनिषु तत्तत्कर्मवासनानुसारेण क्षिपामीत्यनुषज्यते एतादृशेषु द्रोहिषु नास्ति ममेश्वरस्य कृपेत्यर्थः तथा च श्रुतिः अथ कपूयचरणाः अभ्याशोह कपूयां योनिमापद्येरन् श्वयोनिं वा शूकरयोनिं वा चण्डालयोनिं वेति कपूयचरणाः कुत्सितकर्माणः अभ्याशोह शीघ्रमेव कपूयां कुत्सितां योनिमापद्यन्तइति श्रुतेरर्थः अतएव पूर्वपूर्वकर्मानुसारित्वान्नेश्वरस्य वैषम्यं नैर्घृण्यं वा तथा च पारमर्षं सूत्रं 'वैषम्यनैर्घृण्ये न सापेक्षत्वात्तथा हि' दर्शयतीति एवं च पापकर्माण्येव तेषां कारयति भगवान् तेषु तद्बीजसत्त्वात् कारुणिकत्वेऽपि तानि न शाययति तन्नाशकपुण्योपचयाभावात् पुण्योपचयं न कारयति तेषामयोग्यत्वात् न हीश्वरः पाषाणेषु यवाङ्कुरान्

॥ तानहं द्विषतः क्रूरान्संसारेषु नराधमान् ॥ क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेवयोनिषु ॥ १९ ॥ आसुरीं योनिमापन्नामूढाजन्मनि जन्मनि ॥ मामप्राप्यैव कौन्तेय ततोयान्त्यधमां गतिम् ॥ २० ॥

करोति ईश्वरत्वादयोग्यस्यापि योग्यतां संपादयितुं शक्नोतीति चेत् शक्नोत्येव सत्यसङ्कल्पत्वात् यदि सङ्कल्पयेत् न तु संकल्पयति आज्ञालङ्घिषु स्वभक्तद्रोहिषु दुरात्मस्वप्रसन्नत्वात् अतएव श्रूयते 'एषह्येव साधुकर्मकारयति तं यमुन्निनीषते एषउएवासाधुकर्मकारयति तं यमुन्निनीषते एषउएवासाधुकर्मकारयति तं यमधोनिनीषतइति' येषु प्रसादकारणमस्त्याज्ञापालनादि तेषु प्रसीदति येषु तु तद्वैपरीत्यं तेषु न प्रसीदति सतिकारणे कार्यं कारणाभावे कार्याभावइति किमत्र वैषम्यं 'परात्तु तच्छ्रुतेरिति' न्यायाच्च अन्ततोगत्वा किञ्चिद्वैषम्यापादने माहात्म्यत्वाददोषः ॥ १९ ॥ ननु तेषामपि क्रमेण बहूनां जन्मनामन्ते श्रेयोभविष्यति नेत्याह ये कदाचिदासुरीं योनिमापन्नास्ते जन्मनि जन्मनि प्रतिजन्मनि मूढास्तमोबहुलत्वेनाविवेकिनस्ततस्तस्मादपि यान्त्यधमां गतिं निकृष्टतमां गतिं मामप्राप्येति न मत्प्राप्तौ काचिदाशङ्काप्यस्ति अतोमदुपदिष्टं वेदमार्गमप्राप्येत्यर्थः एवकारस्तिर्यक्स्थावरादिषु वेदमार्गप्राप्तिस्वरूपायोग्यतां दर्श-

यांति तेनाप्यन्यतमोबहुलत्वेन वेदमार्गप्राप्तिस्त्वयोग्याः भूत्वा पूर्वपूर्वनिकृष्टयोनितोऽतिनिकृष्टतमामधमां योनिमुत्तरोत्तरं गच्छन्तीत्यर्थः हे कौन्तेयेति निमन्त्रणं कथनेन ... यस्मादेकस्य आसुरीं योनिमापन्नानामा मुत्तरोत्तरं निकृष्टतरनिकृष्टतमयोनिलाभो न तु तत्परिहारसामर्थ्यमत्यन्ततमोबहुलत्वात् तस्माद्यावन्मनुष्यदेहलाभोऽस्ति तावन्महताऽपि प्रयत्नेनासुर्याः संपदः परमकष्टतमायाः परिहाराय त्वरया यथाशक्ति दैवी संपदनुष्ठेया श्रेयोऽर्थिभिरन्यथा तिर्यगादिदेह-प्राप्तौ साधनानुष्ठानायोग्यत्वान्न कदापि निस्तारोऽस्तीति महत् सङ्कटमापद्येतेति समुदायार्थः तदुक्तं 'इहैव नरकव्याधेश्चिकित्सां न करोति यः गत्वा निरौषधं स्थानं सरुजः किं करिष्यतीति' ॥२०॥ नन्वासुरी संपदनन्तभेदवती कथं पुरुषायुषेणापि परिहर्तुं शक्येते-

॥ त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥ कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्त्रयं त्यजेत् ॥ २१ ॥ एतैर्विमुक्तः कौन्तेय तमोद्वारैस्त्रिभिर्नरः ॥ आचरत्यात्मनः श्रेयस्ततो याति परां गतिम् ॥ २२ ॥

त्याशङ्क्य तां संक्षिप्याह इदं त्रिविधं त्रिप्रकारं नरकस्य प्राप्तौ द्वारं साधनं सर्वस्या आसुर्याः संपदो मूलभूतं आत्मनो नाशनं सर्वपुरुषार्थायोग्यतासंपादनेनात्यन्ताधमयोनिप्रापकं किं तदित्यत आह कामः क्रोधस्तथा लोभ इति प्राग्व्याख्यातं यस्मादेतत्त्रयमेव सर्वा-नर्थमूलं तस्मादेतत्त्रयं त्यजेत् एतत्त्रयत्यागेनैव सर्वाप्यासुरी संपत्त्यक्ता भवति एतत्त्रयत्यागश्च उत्पन्नस्य विवेकेन कार्यप्रतिबन्धः ततः परं चानुत्पत्तिरिति द्रष्टव्यम् ॥ २१ ॥ एतत्त्रयं त्यजतः किं स्यादिति तत्राह एतैः कामक्रोधलोभैस्त्रिभिस्तमोद्वारैर्नरकसाधनैर्विमुक्तो विरहितः पुरुष आचरत्यात्मनः श्रेयः सिद्धं वेदबोधितं हे कौन्तेय पूर्वं हि कामादिप्रतिबद्धः श्रेयो नाचरति येन पुरुषार्थः सिध्येत् अश्रेयश्चाचरति येन निरयपातः स्यात् अधुना तत्प्रतिबन्धरहितः सन् श्रेय आचरति श्रेयश्चाचरन् तत ऐहिकं सुखमनुभूय सम्यग्धीद्वारा याति

परां गतिं मोक्षं ॥ २२ ॥ यस्माच्छ्रेयोमार्गाचरणस्य श्रेयआचरणस्य च शास्त्रमेव निमित्तं तयोः शास्त्रैकगम्यत्वात् तस्मात् शिष्यतेऽनुशिष्यतेऽपूर्वोऽर्थो बोध्यतेऽनेनेति शास्त्रं वेदः तदुपजीविस्मृतिपुराणादि च तत्संबन्धि विधिलिङादिशब्दः कुर्यान्न कुर्यादित्येवं प्रवर्तनानिवर्तनात्मकः कर्तव्याकर्तव्यज्ञानहेतुर्विधिविशेषाख्यस्तं शास्त्रविधिं विधिनिषेधादिकमपि वाक्यप्रतिपादकं शास्त्रमस्तीति सत्त्वपि विधिशब्दः उत्सृज्य अश्रद्धया परित्यज्य कामकारतः स्वेच्छामात्रेण वर्तते विहितमपि नाचरति निषिद्धमप्याचरति यः सोऽसिद्धिं पुरुषार्थप्राप्तियोग्यामन्तःकरणशुद्धिं कर्माणि कुर्वन्नपि नाप्नोति न सुखमैहिकं नापि परां प्रकृष्टां गतिं स्वर्गं मोक्षं वा ॥ २३ ॥ यस्मादेवं यस्माच्छास्त्रार्थमुत्सृज्य कामाधीनप्रवृत्तिरैहिकपारत्रिकसर्वपुरुषार्थायोग्या तस्मात्ते तव श्रेयोऽर्थिनः कार्या-

य: शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः ॥ न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परां गतिम् ॥ २३ ॥ तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि ॥ २४ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे दैवासुरसंपद्विभागयोगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

कार्यव्यवस्थितौ किं कार्यं किमकार्यमिति विषये शास्त्रं वेदतदुपजीविस्मृतिपुराणादिकमेव बोधकं प्रमाणं नान्यत् स्वोत्प्रेक्षाबुद्धवाक्यादीत्यभिप्रायः एवं च इदं कर्माधिकारभूमौ शास्त्रविधानेन कुर्यान्न कुर्यादित्येवं प्रवर्तनानिवर्तनारूपेण वैदिकलिङादिपदेनोक्तं कर्म विहितं प्रतिषिद्धं च ज्ञात्वा निषिद्धं वर्जयन् विहितं क्षत्रियस्य युद्धादिकर्म त्वं कर्तुमर्हसि सत्त्वशुद्धिपर्यन्तमित्यर्थः तदेवमस्मिन्नध्याये सर्वप्राणिनामासुर्याः संपदो मूलभूतान्सर्वश्रेयःप्रापकान्सर्वश्रेयःप्रतिबन्धकान्महादोषान् कामक्रोधलोभानपहाय श्रेयोऽर्थिना श्रद्दधानतया शास्त्रप्रवणेन तदुपदिष्टार्थानुष्ठानपरेण भवितव्यमिति संपद्द्वयविभागप्रदर्शनमुखेन निर्धारितम् ॥ २४ ॥ इतिश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यविश्वेश्वरसरस्वतीश्रीपादशिष्यमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीभगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां दैवासुरसंपद्विभागयोगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥१६॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥ द्विविधाः कर्मानुष्ठातारो भवन्ति केचिच्छास्त्रविधिं ज्ञात्वाप्यश्रद्धया तमुत्सृज्य कामकारमात्रेण
यत्किञ्चिदनुतिष्ठन्ति ते सर्वपुरुषार्थायोग्यत्वादसुराः केचित्तु शास्त्रविधिं ज्ञात्वा श्रद्दधानतया तदनुसारेणैव निषिद्धं वर्जयन्तो
विहितमनुतिष्ठन्ति ते सर्वपुरुषार्थयोग्यत्वाद्देवा इति पूर्वाध्यायान्ते सिद्धं ये तु शास्त्रीयं विधिमालस्यादिवशादुपेक्ष्य श्रद्दधानतयैव
वृद्धव्यवहारमात्रेण निषिद्धं वर्जयन्तो विहितमनुतिष्ठन्ति ते शास्त्रीयविध्युपेक्षालक्षणेनासुरसाधर्म्येण श्रद्धापूर्वकानुष्ठानलक्षणेन च देव-
साधर्म्येणान्विताः किमसुरेष्वन्तर्भवन्तु किं वा देवेष्वित्युभयधर्मदर्शनादेककोटिनिश्चायकादर्शनाच्च सन्दिहानोऽर्जुन उवाच ये पूर्वाध्याये
न निर्णीताः न देववच्छास्त्रानुसारिणः किंतु शास्त्रविधिं श्रुतिस्मृतिचोदनामुत्सृज्य आलस्यादिवशादनादृत्य नासुरवदश्रद्दधानाः किं
तु वृद्धव्यवहारानुसारेण श्रद्धयान्विता यजन्ते देवपूजादिकं कुर्वन्ति तेषां तु शास्त्रविध्युपेक्षाश्रद्धाभ्यां पूर्वनिश्चितदेवासुरविलक्षणानां

॥ अर्जुन उवाच ॥ ये शास्त्रविधिमुत्सृज्य यजन्ते श्रद्धयान्विताः ॥ तेषां निष्ठा तु का कृष्ण सत्त्वमाहो रजस्तमः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा ॥ सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु ॥ २ ॥

निष्ठा का कीदृशी तेषां शास्त्रविध्यनपेक्षा श्रद्धापूर्विका च सा यजनादिक्रियाव्यवस्थितिः हे कृष्ण भक्ताघकर्षण किं सात्त्विकी
तथा सति सात्त्विकत्वात्ते देवाः अहो इति पक्षान्तरे किं रजस्तमः राजसी तामसी च तथा सति राजसतामसत्वादसुरास्ते सत्त्व-
मित्येका कोटिः रजस्तम इत्यपरा कोटिरिति विभागज्ञापनायाहोशब्दः ॥ १ ॥ ये शास्त्रविधिमुत्सृज्य श्रद्धया यजन्ते ते श्रद्धाभेदा
द्भिद्यन्ते तत्र ये सात्त्विक्या श्रद्धयान्वितास्ते देवाः शास्त्रोक्तसाधनेऽधिक्रियन्ते तत्फलेन च युज्यन्ते ये तु राजस्या तामस्या च श्रद्ध-
यान्वितास्तेऽसुरा न शास्त्रीयसाधनेऽधिक्रियन्ते न वा तत्फलेन युज्यन्त इति विवेकेनार्जुनस्य सन्देहमपनिनीषुः श्रद्धाभेदं यथाश्रद्ध-
यान्विताः शास्त्रविधिमुत्सृज्य यजन्ते सा देहिनां स्वभावजा जन्मान्तरकृतो धर्माधर्मादिशुभाशुभसंस्कार इदानींतनजन्मारम्भकः
स्वभावः स त्रिविधः सात्त्विको राजसस्तामसश्चेति तेन जनिता श्रद्धा त्रिविधा भवति सात्त्विकी राजसी तामसी च कारणा-

For Private and Personal Use Only

गी. म. नुकूलत्वात्कार्यस्य या त्वारब्धे जन्मनि शास्त्रसंस्कारमात्रजा विदुषां सा कारणैकरूपत्वादेकरूपा सात्त्विक्येव न राजसी ता-
मसी चेति प्रथमचकारार्थः शास्त्रनिरपेक्षा तु प्राणिमात्रसाधारणी स्वभावजा सैव स्वभाववैचित्र्यात्त्रिविधेत्येवकारार्थः उक्तविधा-
॥ १७१ ॥ द्वयसमुच्चयार्थश्चरमश्चकारः यतः प्राग्भवीयवासनाख्यस्वभावस्याभिभावकं शास्त्रीयं विवेकविज्ञानमनादृतशास्त्राणां देहिनां नास्ति
अतस्तेषां स्वभावबलादेव भवन्तीं तां श्रद्धां शृणु श्रुत्वा च दैवासुरभावं स्वयमेवावधारयेत्यर्थः ॥ २ ॥ प्राग्भवीयान्तःकरणगत-
वासनाख्यनिमित्तकारणवैचित्र्येण श्रद्धावैचित्र्यमुक्त्वा तदुपादानकारणान्तःकरणवैचित्र्येणापि तद्वैचित्र्यमाह सत्त्वं प्रकाशशील-
त्वात्सत्त्वप्रधानत्रिगुणापञ्चीकृतपञ्चमहाभूतारब्धमन्तःकरणं तच्च क्वचित्कृत्स्नकाशकत्वमेव यथा देवानां क्वचिद्रजसाभिभूतसत्त्वं यथा
यक्षादीनां क्वचित्तमसाभिभूतसत्त्वं यथा प्रेतभूतादीनां मनुष्याणां तु प्रायेण व्यभिचारेण तत्र शास्त्रीयविवेकज्ञानेनोद्भूतसत्त्वं रज-

॥ सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत ॥ श्रद्धामयोऽयं पुरुषो योयच्छ्रद्धः सएव
सः ॥ ३ ॥ यजन्ते सात्त्विकादेवान् यक्षरक्षांसि राजसाः ॥ प्रेतान् भूतगणांश्चान्ये य-
जन्ते तामसाजनाः ॥ ४ ॥

स्तमसी अभिभूय क्रियते शास्त्रीयविवेकविज्ञानशून्यस्य तु सर्वस्य प्राणिजातस्य सत्त्वानुरूपा श्रद्धा सत्त्ववैचित्र्यात्त्रिविधा भवति सत्त्व-
प्रधानेऽन्तःकरणे सात्त्विकी रजःप्रधाने तस्मिन् राजसी तमःप्रधाने तु तस्मिंस्तामसीति हे भारत महाकुलप्रसूत ज्ञानाधिकारिन् वा शुद्ध-
सात्त्विकत्वं द्योतयति यत्त्वया पृष्टं तेषां निष्ठा का इति तत्रोत्तरं शृणु अयं शास्त्रीयज्ञानशून्यः कर्माधिकारी पुरुषः त्रिगुणान्तः
करणसंपिण्डितः श्रद्धामयः प्रायेण श्रद्धाप्रधानः श्रद्धा वस्तुतो नित्यस्तुतवचनं मयट् श्रद्धामयोऽयमत इति यत् अतो योयच्छ्रद्धः या सात्त्विकी राजसी
तामसी वा श्रद्धा यस्य सएव श्रद्धानुरूप एव सः सात्त्विको राजसस्तामसो वा श्रद्धैव निष्ठा व्याख्यातेत्यभिप्रायः ॥ ३ ॥ श्रद्धा
ज्ञाता सती निष्ठां ज्ञापयिष्यति केनोपायेन सा ज्ञायतामित्यपेक्षिते देवपूजादिकार्यलिङ्गानुमेयेत्याह जनाः शास्त्रीयविवेकहीनाः
ये स्वाभाविक्या श्रद्धया देवान् रुद्रादीन् सात्त्विकान् यजन्ते तेऽन्ये सात्त्विकाज्ञेयाः येच यक्षान् कुबेरादीन् रक्षांसि च राक्षसान् नि- अ. १७ ॥ १७१

क्षोभादिमूर्तीन् राजसान् यजन्ते तेऽन्ये राजसा ज्ञेयाः । ये च प्रेतान् विप्रादयः स्वधर्मात्प्रच्युताः देहपातादूर्ध्वं वायवीयं देहमापन्नाः उल्कामुख-कटपूतनादिसंज्ञाः प्रेता भवन्तीति मनूक्तान् पिशाचविशेषान् वा भूतगणांश्च सप्तमातृकादींश्च तामसान् ये यजन्ते तेऽन्ये तामसा ज्ञेयाः अन्यइति पदं त्रिष्वपि वैलक्षण्यद्योतनाय संबध्यते ॥ ४ ॥ एवमनादृतशास्त्राणां सत्त्वादिनिष्ठा कार्यतो निर्णीता तत्र केचिद्राजसतामसा-अपि प्राग्भवीयपुण्यपरिपाकात्सात्त्विका भूत्वा शास्त्रीयसाधनेऽधिक्रियन्ते ये तु दुराग्रहेण दुर्दैवपरिपाकप्राप्तदुर्जनसङ्गादिदोषेण च राजसतामसतां न मुञ्चन्ति ते शास्त्रीयमार्गाद्भ्रष्टा असन्मार्गानुसरणेनेह लोके परत्र च दुःखभागिन एवेत्याह द्वाभ्यां अशास्त्र-विहितं शास्त्रेण वेदेन प्रत्यक्षेणानुमितेन वा न विहितं अशास्त्रेण बुद्धागमेन बोधितं वा घोरं परस्यात्मनः पीडाकरं तपस्तप्तशिलारोहणादि तप्यन्ते कुर्वन्ति ये जनाः दम्भो धार्मिकत्वख्यापनं अहङ्कारोऽहमेव श्रेष्ठइति

॥ अशास्त्रविहितं घोरं तप्यन्ते ये तपो जनाः ॥ दम्भाहङ्कारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः ॥ ५ ॥
कर्षयन्तः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः ॥ मां चैवान्तः शरीरस्थं तान् विद्ध्यासुरनिश्चयान् ॥ ६ ॥

दुरभिमानः ताभ्यां सम्यग्युक्ताः योगस्य सम्यक्त्वमनायासेन वियोगजननासामर्थ्यं कामे काम्यमानविषये यो राग-स्तन्निमित्तं बलमत्युग्रदुःखसहनसामर्थ्यं तेनान्विताः कामो विषयेऽभिलाषः रागः सदा तदभिनिविष्टत्वरूपोऽभिष्वङ्गः बलमवश्य-मिदं साधयिष्यामीत्याग्रहः तैरन्विताइति वा अत एव बलवद्दुःखदर्शिन्यपि निवर्तमानाः कर्षयन्तः कृशीकुर्वन्तो वृथोपवासादिना शरीरस्थं भूतग्रामं देहेन्द्रियसङ्घाताकारेण परिणतं पृथिव्यादिभूतसमुदायं अचेतसोऽविवेकशून्याः मां चान्तःशरीरस्थं भोक्तृरूपेण स्थितं भो-ग्यस्य शरीरस्य कृशीकरणेन कृशीकुर्वन्त एव मामन्तर्यामित्वेन शरीरान्तःस्थितं बुद्धितद्वृत्तिसाक्षीभूतमीश्वरमाज्ञालङ्घनेन कर्षयन्तइति वा तानैहिकसर्वभोगविमुखान् परत्र चाधमगतिभागिनः सर्वपुरुषार्थभ्रष्टानासुरनिश्चयान् आसुरो निश्चयो वेदार्थविरोधिनिश्चयो-येषां तान् मनुष्यत्वेन प्रतीयमानानप्यसुरकार्यकारित्वादसुरानिति विद्धि जानीहि परिहरणाय निश्चयस्यासुरत्वात्तत्पूर्विकाणां सर्वासामन्तः करणवृत्तीनामासुरत्वं अक्षुद्रत्वजातिरहितानां च मनुष्याणां कर्मणैवासुरत्वात्तानसुरानित्युक्तिः आशालोक्तानिति च द्रष्टव्यं ॥ ५ ॥ ६ ॥

ये सात्त्विकास्ते देवायेतु राजसास्तामसाश्च ते विपर्यस्तत्वाद्सुराइति स्थिते सात्त्विकानामादानाय राजसतामसानां हानाय चाहार-
यज्ञतपोदानानां त्रैविध्यमाह न केवलं श्रद्धैव त्रिविधा आहारोऽपि सर्वस्य प्रियस्त्रिविधएव भवति सर्वस्य त्रिगुणात्मकत्वेन चतुर्था-
विधायाः असंभवात् यथा दृष्टार्थः आहारस्त्रिविधस्तथा यज्ञतपोदानान्यदृष्टार्थान्यपि त्रिविधानि तत्र यज्ञं व्याख्यास्यामोद्रव्यं दे-
वतात्यागइति कल्पकारैर्देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागोयज्ञइति निरुक्तः सत्र यजति नाजुहोति नत्र चोदितत्वेन यागोहोम-
श्चेति द्विविधः उत्तिष्ठद्धोमावषट्कारप्रयोगान्तायाज्यापुरोनुवाक्यावन्तो यजतयः उपविष्टहोमाः स्वाहाकारप्रयोगान्तायाज्या-
पुरोनुवाक्यारहिताः जुहोतयइति कल्पकारैर्व्याख्यातोयज्ञशब्देनोक्तः तपः कायेन्द्रियशोषणं कृच्छ्रचान्द्रायणादि दानं

॥ अहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधोभवति प्रिय ॥ यज्ञस्तपस्तथा दानं तेषां भेदमिमं शृणु
॥ ७ ॥ आयुः सत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः ॥ रस्याः स्निग्धाः स्थिराहृद्याआहाराः
सात्त्विकप्रियाः ॥ ८ ॥

परस्वत्वापत्तिफलकः स्वस्वत्वत्यागः तेषामाहारयज्ञतपोदानानां सात्त्विकराजसतामसभेदं मया व्याख्यायमानमिमं
शृणु ॥ ७ ॥ आहारयज्ञतपोदानानां भेदः पञ्चदशभिर्व्याख्यायते तत्राहारभेदस्त्रिभिः आयुश्चिरजीवनं सत्त्वं चित्तधैर्यं बलवति
दुःखेपि निर्विकारत्वापादकं बलं शरीरसामर्थ्यं स्वोचिते कार्ये श्रमाभावप्रयोजकं आरोग्यं व्याध्यभावः भोजनानन्तराल्हादस्तुष्टिः
प्रीतिर्भोजनकालेऽनभिलाषिराङ्ख्यभिच्छोत्कण्ठयं तेषां विवर्धनाः विशेषेण वृद्धिहेतवः रस्याः आस्वाद्याः मधुररसप्रधानाः स्निग्धाः
सहजेनागन्तुकेन वा स्नेहेन युक्ताः स्थिराः रसाद्यंशेन शरीरे चिरकालस्थायिनः हृद्याः हृदयंगताः दुर्गन्धाशुचित्वादिदृष्टादृष्ट-
दोषशून्याः आहाराश्चर्व्यचोष्यलेह्यपेयाः सात्त्विकानां प्रियाः एतैर्लिङ्गैः सात्त्विकाज्ञेयाः सात्त्विकत्वमभिलषद्भिश्चैतआदेयाइ-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्यर्थः ॥ ८ ॥ अतिशब्दः कट्वादिषु सप्तस्वपि योजनीयः कटुस्तिक्तः कटुरसस्यतीक्ष्णशब्देनोक्तत्वात् तत्रातिकटुर्निम्बादिः अत्यम्लातिलवणात्युष्णाः प्रसिद्धाः अतितीक्ष्णो मरीचादिः अतिरूक्षः स्नेहशून्यः कङ्गुकोद्रवादिः अतिविदाही सन्तापकोराजि-कादिः दुःखं तात्कालिकीं पीडां शोकं पश्चाद्भावि दौर्मनस्यं आमयं रोगं च धातुवैषम्यद्वारा प्रददतीति तथाविधा आ-हारा राजसस्येष्टाः एतैर्लिङ्गैराजसा ज्ञेयाः सात्त्विकैश्चैत उपेक्षणीया इत्यर्थः ॥ ९ ॥ यातयाममर्धपक्वं निर्वीर्यस्य गतरसपदेनोक्तत्वा-दिति भाष्यं गतरसं विरसतां प्राप्तं शुष्कं यातयामं पक्वं सत्प्रहरादिव्यवहितमोदनादि शैत्यं प्राप्तं गतरसमुद्धृतसारं म-थितदुग्धादीत्यन्ये पूति दुर्गन्धं पर्युषितं पक्वं सद्रात्र्यन्तरितं चेतराः तत्कालोन्मादकरं धत्तूरादिसमुच्चीयते यदतिप्रसिद्धं दुष्टत्वेन

कट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः ॥ आहारा राजसस्येष्टा दुःखशोकामयप्रदाः ॥ ९ ॥
यातयामं गतरसं पूति पर्युषितं च यत् ॥ उच्छिष्टमपि चामेध्यं भोजनं तामसप्रियम् ॥ १० ॥

उच्छिष्टं भुक्तावशिष्टं अमेध्यं अयज्ञार्हमशुचि मांसादि अपि चेति वैद्यकशास्त्रोक्तमपथ्यं समुच्चीयते एतादृशं यद्भोजनं भोज्यं तत्ता-मसस्य प्रियं सात्त्विकैरतिदूरादुपेक्षणीयमित्यर्थः एतादृशभोजनस्य दुःखशोकामयप्रदत्वमतिप्रसिद्धमिति कण्ठतोनोक्तं अत्र च क्रमेण रस्यादिवर्गः सात्त्विकः कट्वादिवर्गो राजसः यातयामादिवर्गस्तामस इत्युक्तमाहारवर्गत्रयं तत्र सात्त्विकवर्गविरोधित्वमितरवर्गद्वये द्रष्टव्यं तथा ह्यतिकटुत्वादि रस्यत्वविरोधि तादृशस्यानास्वाद्यत्वात् रूक्षत्वं स्निग्धत्वविरोधि तीक्ष्णत्वविदाहित्वे धातुपोषणविरोधित्वात्स्थिरत्व-विरोधिनि अत्युष्णत्वादिकं हृद्यत्वविरोधि आमयप्रदत्वमायुःसत्त्वबलारोग्यविरोधि दुःखशोकप्रदत्वं सुखप्रीतिविरोधि एवं सात्त्विकवर्ग-विरोधित्वं राजसवर्गे स्पष्टं तथा तामसवर्गेऽपि गतरसत्वयातयामत्वपर्युषितत्वानि यथासंभवं रस्यत्वस्निग्धत्वस्थिरत्वविरोधीनि पूति-त्वोच्छिष्टत्वामेध्यत्वानि हृद्यत्वविरोधीनि आयुः सत्त्वादिविरोधित्वं तु स्पष्टमेव राजसवर्गे दृष्टविरोधमात्रं तामसवर्गे तु दृष्टादृष्टविरोध-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

इत्यभिप्रायः ॥ १० ॥ इदानीं क्रमप्राप्तं त्रिविधं यज्ञमाह त्रिभिः अग्निहोत्रदर्शपूर्णमासचातुर्मास्यपशुबन्धज्योतिष्टोमादिर्यज्ञोद्विविधः काम्योनित्यश्च फलाभिश्रयेन चोदितः काम्यः सर्वाङ्गोपसंहारेणैव मुख्यकल्पेनानुष्ठेयः फलसंयोगं विना जीवनादिनिमित्तसंयोगेन चोदितः सर्वाङ्गोपसंहारासंभवे प्रतिनिध्याद्युपादानेनामुख्यकल्पेनाप्यनुष्ठेयोनित्यः तत्र सर्वाङ्गोपसंहारासंभवेऽपि प्रतिनिधिमुपादायावश्यं यष्टव्यमेव प्रत्यवायपरिहारायावश्यकर्जीवनादिनिमित्तेन चोदितत्वादिति मनः समाधाय निश्चित्य अफलाकाङ्क्षिभिरन्तःकरणशुद्ध्यर्थितया काम्यप्रयोगविमुखैर्विधिदृष्टोयथाशास्त्रं निश्चितोयोयज्ञइज्यतेऽनुष्ठीयते सयथा शास्त्रमन्तःकरणशुद्ध्यर्थमनुष्ठीयमानोनित्यप्रयोगः सात्त्विकोज्ञेयः ॥ ११ ॥ फलं काम्यं स्वर्गादि अभिसन्धाय उद्दिश्य न त्वन्तःकरणशुद्धिं तुर्नित्यप्रयोगवैलक्षण्यसूचनार्थः दम्भोलोके धार्मिकत्वख्यापनं तदर्थमपि चैवेति विकल्पसमुच्चयाभ्यां त्रैविध्यसूचनार्थौ पारलौकिकं फलमभिसंधायैवादम्भार्थत्वेऽपि पारलौकिकफलानभिसंधाने दम्भार्थमेवेति विकल्पेन द्वौ पक्षौ पारलौकिकफलार्थमप्यैहिकलौकिकदम्भार्थमपीति समुच्चयेनैकः पक्षः एवं दृष्टादृष्टफलाभिसन्धिनान्तःकरणशुद्धिमनुद्दिश्य यदिज्यते यथाशास्त्रं योयज्ञोनुष्ठीयते तं यज्ञं राजसं विद्धि हानाय हे भरतश्रेष्ठेति योग्यत्वसूचनम् ॥ १२ ॥ यथाशास्त्रचोदितविपरीतं अन्नदानहीनं स्वरतोवर्णतश्च मन्त्रहीनं यथोक्तदक्षिणाहीनं ऋत्विग्द्वेषादिना श्रद्धारहितं तामसं यज्ञं परिचक्षते शिष्टाः विधिहीनत्वाद्येकैकविशेषणः पञ्चविधः सर्वविशेषणसमुच्चयेन चैकविधइति षट् द्वित्रिचतुर्विशेषणसमुच्चयेन च बहवोभेदास्तामसयज्ञस्य ज्ञेयाः राजसे

अफलाकाङ्क्षिभिर्यज्ञोविधिदृष्टोयइज्यते ॥ यष्टव्यमेवेति मनः समाधाय ससात्त्विकः ॥ ११ ॥ अभिसंधाय तु फलं दम्भार्थमपि चैव यत् ॥ इज्यते भरतश्रेष्ठ तं यज्ञं विद्धि राजसम् ॥ १२ ॥ विधिहीनमसृष्टान्नं मन्त्रहीनमदक्षिणम् ॥ श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसं परिचक्षते ॥ १३ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

श्रद्धेऽन्तःकरणशुद्ध्यभावेऽपि फलोत्पादकमपूर्वमस्ति यथाशास्त्रमनुष्ठानात् तामसे त्वयथाशास्त्रानुष्ठानान्न किमप्यपूर्वमस्तीत्यतिशयः ॥ १३ ॥ क्रमप्राप्तस्य तपसः सात्त्विकादिभेदं कथयितुं शारीरवाचिकमानसभेदेन तस्य त्रैविध्यमाह त्रिभिः देवा ब्रह्मविष्णुशिवसूर्याग्निदुर्गादयः द्विजाः द्विजातयो ब्राह्मणाः गुरवः पितृमात्राचार्यादयः प्राज्ञाः पण्डिताविदितवेदितदुपकरणार्थाः तेषां पूजनं प्रणामशुश्रूषादि यथाशास्त्रं शौचं मृज्जलाभ्यां शरीरशोधनं आर्जवमकौटिल्यं भावशुद्धिशब्देन मानसे तपसि वक्ष्यति शारीरं त्वार्जवं विहितप्रतिषिद्धयोरेकरूपप्रवृत्तिनिवृत्तिशालित्वं ब्रह्मचर्यं निषिद्धमैथुननिवृत्तिः अहिंसा अशास्त्रप्राणिपीडनाभावः चकारादस्तेयापरिग्रहावपि शारीरं शरीरप्रधानैः कर्त्रादिभिः साध्यं न तु केवलेन शरीरेण पञ्चैते तस्य हेतव इति हि वक्ष्यति इत्थं शा-

देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवम् ॥ ब्रह्मचर्यमहिंसा च शारीरं तपउच्यते ॥ १४ ॥ अनुद्वेगकरं वाक्यं सत्यं प्रियहितं च यत् ॥ स्वाध्यायाभ्यसनं चैव वाङ्मयं तपउच्यते ॥ १५ ॥ मनः प्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रहः ॥ भावसंशुद्धिरित्येतत्तपोमानसमुच्यते ॥ १६ ॥

रीरं तप उच्यते ॥ १४ ॥ अनुद्वेगकरं न कस्यचिद्दुःखकरं सत्यं प्रमाणमूलमबाधितार्थं प्रियं श्रोतुस्तत्कालश्रुतिसुखं हितं परिणामे सुखकरं चकारो विशेषणानां समुच्चयार्थः अनुद्वेगकरत्वादिविशेषणचतुष्टयेन विशिष्टं न त्वेकेनापि विशेषणेन न्यूनं यद्वाक्यं यथा शान्तो भव वत्स स्वाध्यायं योगं चानुतिष्ठ तथा ते श्रेयो भविष्यतीत्यादि तद्वाङ्मयं वाचिकं तपः शारीरवत् स्वाध्यायाभ्यसनं च यथाविधि वेदाभ्यासश्च वाङ्मयं तप उच्यते एवकारः प्राक् विशेषणसमुच्चयावधारणे व्याख्यातः ॥ १५ ॥ मनसः प्रसादः स्वच्छता विषयचिन्ताव्याकुलत्वराहित्यं सौम्यत्वं सौमनस्यं सर्वलोकहितैषित्वं प्रतिषिद्धाचिन्तनं च मौनं मुनिभाव एकाग्रतयात्मचिन्तनं निदिध्यासनाख्यं वाक्संयमहेतुर्मनःसंयमो मौनमिति भाष्यं आत्मविनिग्रह आत्मनो मनसो विशेषेण सर्ववृत्तिनिग्रहो निरोधः समाधिरसंप्रज्ञातः भावस्य हृदयस्य शुद्धिः काम-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

क्रोधलोभादिमलनिवृत्तिः पुनरशुद्ध्युत्पादराहित्येन सम्यक्त्वेन विशिष्टा सा भावशुद्धिः परैःसह व्यवहारकाले मायाराहित्यं सेति भाष्यं इत्येतत् एवं प्रकारं तपोमानसं उच्यते ॥ १६ ॥ शारीरवाचिकमानसभेदेन त्रिविधस्योक्तस्य तपसः सात्त्विकादिभेदेन त्रैविध्यमिदानीं दर्शयति त्रिभिः तत्पूर्वोक्तं त्रिविधं शारीरं वाचिकं मानसंच तपः श्रद्धया आस्तिक्यबुद्ध्या परया प्रकृष्टया अप्रामाण्यशङ्काकलङ्क-शून्यया फलाभिसन्धिशून्यैर्युक्तैः समाहितैः सिद्ध्यसिद्ध्योर्निर्विकारैर्नरैरधिकारिभिस्तप्तमनुष्ठितं सात्त्विकं परिचक्षते शिष्टाः ॥ १७ ॥ सत्कारः साधुरयं तपस्वी ब्राह्मणइत्येवमविवेकिभिः क्रियमाणा स्तुतिः मानः प्रत्युत्थानाभिवादनादिः पूजा पादप्रक्षालनार्चनधनदानादिः

श्रद्धया परया तप्तं तपस्तत्त्रिविधं नरैः ॥ आफलाकाङ्क्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकं परिचक्षते ॥१७॥
सत्कारमानपूजार्थं तपोदम्भेन चैव यत् ॥ क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसं चलमध्रुवम् ॥१८॥
मूढग्राहेणात्मनोयत्पीडया क्रियते तपः ॥ परस्योत्सादनार्थं वा तत्तामसमुदाहृतम् ॥१९॥
दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे ॥ देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं स्मृतम् ॥२०॥

तदर्थं दम्भेनैव च केवलं धर्मध्वजित्वेनैव च न त्वास्तिक्यबुध्या यत्तपः क्रियते तद्राजसं प्रोक्तं शिष्टैः इह अस्मिन्नेव लोके फलदं न पारलौकिकं चलमत्यल्पकालस्थायिफलं अध्रुवं फलजनकतानियमशून्यम् ॥ १८ ॥ मूढग्राहेण अविवेकातिशयकृतेन दुरा-ग्रहेण आत्मनोदेहेन्द्रियसंघातस्य पीडया यत्तपः क्रियते परस्योत्सादनार्थं वा अन्यस्य विनाशार्थमभिचाररूपं वा तत्तामसमुदाहृतं शिष्टैः ॥ १९ ॥ इदानीं क्रमप्राप्तस्य दानस्य त्रैविध्यं दर्शयति त्रिभिः दातव्यमेव शास्त्रचोदनावशादित्येवं निश्चयेन न तु फला-भिसन्धिना यद्दानं तुलापुरुषादि दीयते अनुपकारिणे प्रत्युपकाराजनकाय देशे पुण्ये कुरुक्षेत्रादौ काले च पुण्ये सूर्योपरागादौ पात्रे चेति चतुर्थ्यर्थे सप्तमी कीदृशायानुपकारिणे दीयते पात्राय च विद्यातपोयुक्ताय पात्रे रक्षकायेति वा विद्यातपोभ्यामात्मनो दातुश्च पालनक्षमएव

For Private and Personal Use Only

प्रतिगृह्णीयादिति शास्त्रात् तदेवं भूतं दानं सात्त्विकं स्मृतम् ॥ २० ॥ प्रत्युपकारार्थं कालान्तरे मामयमुपकरिष्यतीत्येवं दृष्टार्थं फलं वा स्वर्गादिकमुद्दिश्य यत्पुनर्दानं सात्त्विकविलक्षणं दीयते परिक्लिष्टं च कथमेतावद्व्ययितमिति पश्चात्तापयुक्तं यथा भवत्येवं च यद्दीयते तद्दानं राजसं स्मृतम् ॥ २१ ॥ अदेशे म्लेच्छा दुर्जनसंसर्गाद्वा पापहेतावशुचिस्थाने अकाले पुण्यहेतुत्वेनाप्रसिद्धे यस्मिन् कस्मिंश्चित् अशौचकाले वा अपात्रेभ्यश्च विद्यातपोरहितेभ्यो नटविटादिभ्यः यद्दानं दीयते देशकालपात्रसंपत्तावपि असत्कृतं प्रियभाषणपादप्रक्षालनपूजादिसत्कारशून्यं अवज्ञातं पात्रपरिभवयुक्तं च तद्दानं तामसमुदाहृतम् ॥ २२ ॥ तदेवमाहारयज्ञतपोदानानां त्रैविध्यकथनेन सात्त्विकानि तान्यादेयानि राजसतामसानि तु परिहर्तव्यानीत्युक्तं तत्राहारस्य दृष्टार्थत्वेन नास्त्यङ्गवैगुण्येन पुण्ये

यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः ॥ दीयते च परिक्लिष्टं तद्दानं राजसं स्मृतम् ॥२१॥
अदेशकाले यद्दानमपात्रेभ्यश्च दीयते ॥ असत्कृतमवज्ञातं तत्तामसमुदाहृतम् ॥ २२ ॥
ॐतत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः ॥ ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा ॥२३॥

फलाभावशङ्का यज्ञतपोदानानां त्वदृष्टार्थानामङ्गवैगुण्यादपूर्वानुत्पत्तौ फलाभावः स्यादिति सात्त्विकानामपि तेषामानर्थक्यं प्राप्तं प्रमादबहुलत्वादनुष्ठातॄणां अतस्तद्वैगुण्यपरिहाराय ॐतत्सदिति भगवन्नामोच्चारणरूपं सामान्यप्रायश्चित्तं परमकारुणिकतयोपदिशति भगवान् ॐ तत्सदित्येवंरूपो ब्रह्मणः परमात्मनो निर्देशः निर्दिश्यतेऽनेनेति निर्देशः प्रतिपादकशब्दः नामेति यावत् त्रिविधः त्रिधा त्रिअवयवोऽयस्य स त्रिविधः स्मृतः वेदान्तविद्भिः एकवत्सावयवमेकं नाम प्रणववत् यस्मात्पूर्वैर्महर्षिभिरयं ब्रह्मणो निर्देशः स्मृतस्तस्मादिदानींतनैरपि स्मर्तव्य इति विधिरत्र कल्प्यते वषट्कर्तुः प्रथमभक्ष्य इत्यादिष्विव वचनानित्यपूर्वत्वादिति न्यायात् यज्ञदानतपःक्रियासंयोगाच्चास्य तद्वैगुण्यमेव फलं नष्टाश्वदग्धरथवत् परस्पराकाङ्क्षया कल्प्यते 'प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रच्यवेताध्वरेषु यत् स्मर-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

पादेन तद्विष्णोः संपूर्णं स्यादिति श्रुतिरिति स्मृतेस्तथैव शिष्टाचारस्य ब्रह्मणो निर्देशः स्तूयते कर्मवैगुण्यपरिहारसामर्थ्यकथनाय ब्राह्मणाद्याः कर्तारः वेदाः करणानि यज्ञाः कर्माणि तेन ब्रह्मणो निर्देशेन करणभूतेन पुरा विहिताः प्रजापतिना तस्माद्यज्ञादिसृष्टि-हेतुत्वेन तद्वैगुण्यपरिहारसमर्थोऽतिशयप्रभावोऽयं निर्देश इत्यर्थः ॥ २३ ॥ इदानीमकारोकारमकारव्याख्यानेन तत्समुदायोङ्कारव्याख्यान-वदोङ्कारतच्छब्दसच्छब्दव्याख्यानेन तत्समुदायरूपं ब्रह्मणो निर्देशः स्तुत्यतिशयाय व्याख्यातुमारभते चतुर्भिः तत्र प्रथममोङ्कारं व्याचष्टे यस्मादोमिति ब्रह्मेत्यादिषु श्रुतिष्वोमिति ब्रह्मणो नाम प्रसिद्धं तस्मादोमित्युदाहृत्य ओङ्कारोच्चारणानन्तरं विधानोक्ताः विधिशास्त्र-बोधिताः ब्रह्मवादिनां वेदवादिनां यज्ञदानतपःक्रियाः सततं प्रवर्तन्ते अकुण्ठतया वैगुण्यशङ्कित्वेन वर्तन्ते यस्यैकावयवोच्चारणादप्यवैगुण्यं किं

तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपःक्रियाः । प्रवर्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम् ॥ २४ ॥

तदित्यनभिसंधाय फलं यज्ञतपःक्रियाः । दानक्रियाश्च विविधाः क्रियन्ते मोक्षकाङ्क्षिभिः ॥ २५ ॥

सद्भावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते । प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थ युज्यते ॥ २६ ॥

पुनस्तस्य सर्वस्योच्चारणादिति स्तुत्यतिशयः ॥ २४ ॥ द्वितीयं तच्छब्दं व्याचष्टे तत्त्वमसीत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं तदिति ब्रह्मणो नामो-दाहृत्य फलमनभिसंधायान्तःकरणशुद्ध्यर्थं यज्ञतपःक्रियादानक्रियाश्च विविधा मोक्षकाङ्क्षिभिः क्रियन्ते तस्मादतिप्रशस्तमेतत् ॥ २५ ॥ तृतीयं सच्छब्दं व्याचष्टे द्वाभ्यां 'सदेव सोम्येदमग्र आसीदित्यादि' श्रुतिप्रसिद्धं 'सदित्येतद्ब्रह्मणो नाम सद्भावे अविद्यमानत्वशङ्कायां विद्यमानत्वे साधुभावे च असाधुत्वशङ्कायां साधुत्वे च प्रयुज्यते शिष्टैः तस्माद्वैगुण्यपरिहारेण यज्ञादेः साधुत्वं तत्फलस्य च विद्य-मानत्वं कर्तुं क्षमते तदित्यर्थः तथा सद्भावसाधुभावयोरिव प्रशस्ते अप्रतिबन्धेनाशुसुखजनके माङ्गलिके कर्मणि विवाहादौ सच्छ-ब्दोऽहि पार्थ युज्यते प्रयुज्यते तस्मादप्रतिबन्धेनाशु फलजनकत्वं वैगुण्यपरिहारेण यज्ञादेः समर्थमेतन्नामेति प्रशस्ततरमेतदि-

For Private and Personal Use Only

त्यर्थः ॥ २६ ॥ यज्ञे तपसि दाने च या स्थितिस्तत्परतयावस्थितिर्निष्ठा सापि सदित्युच्यते विद्वद्भिः कर्म चैव तदर्था तेषु यज्ञदानतपोरूपेष्वर्थेषु भवं तदनुकूलमेव च कर्म अथवा यस्य ब्रह्मणो नामेदं प्रस्तुतं तदेवार्थो विषयो यस्य तदर्थं शुद्धब्रह्मज्ञानं तदनुकूलं कर्म तदर्थीयं भगवदर्पणबुद्ध्या क्रियमाणं कर्म वा तदर्थीयं सदित्येवाभिधीयते तस्मात्सदिति नाम कर्मवैगुण्यापनोदनसमर्थं प्रशस्ततरं यस्यैकैकोऽवयवोऽप्येतादृशः किं वक्तव्यं तत् समुदायस्योंतत्सदिति निर्देशस्य माहात्म्यमिति सम्पिण्डितार्थः ॥ २७ ॥ यद्यालस्यादिना शास्त्रीयं विधिमुत्सृज्य श्रद्दधानतयैव वृद्धव्यवहारमात्रेण यज्ञतपोदानादि कुर्वतां प्रमादाद्वैगुण्ये प्राप्ते तु तत्सदिति ब्रह्मनिर्देशेन तत्परिहारस्तर्हि अश्रद्दधानतया शास्त्रीयं विधिमुत्सृज्य कामकारेण यत्किञ्चिद्यज्ञादि कुर्वतामसुराणामपि तेनैव वैगुण्यपरिहारः

यज्ञे तपसि दाने च स्थितिः सदिति चोच्यते ॥ कर्म चैव तदर्थीयं सदित्येवाभिधीयते ॥ २७ ॥ अश्रद्धया हुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतं च यत् ॥ असदित्युचते पार्थ नच तत्प्रेत्य नोइह ॥ २८ ॥

स्यादिति कृतं श्रद्धया सात्त्विकत्वहेतुभूतयेत्यत आह अश्रद्धया यद्धुतं हवनं कृतमग्नौ दत्तं यत् ब्राह्मणेभ्यः यत्तपस्तप्तं यच्चान्यत्कर्म कृतं स्तुतिनमस्कारादि तत्सर्वमश्रद्धयाकृतं असत् असाध्वित्युच्यते अतओंतत्सदितिनिर्देशेन न तस्य साधुभावः शक्यते कर्तुं सर्वथा तदयोग्यत्वाच्छिलायाइवाङ्कुरः तत्कस्मादसदित्युच्यते शृणु हेपार्थ चोक्तौ यस्मात्तदश्रद्धाकृतं न प्रेत्य परलोके फलति विगुणत्वेनापूर्वाजनकत्वात् नो इह नापाह लोके यशः साधुभिर्निन्दितत्वात् अतऐहिकामुष्मिकफलविकलत्वादश्रद्धाकृतस्य सात्त्विक्या श्रद्धयैव सात्त्विकं यज्ञादि कुर्यादन्तःकरणशुद्धये तादृशस्यैव श्रद्धापूर्वकस्य सात्त्विकस्य यज्ञादेर्दैवाद्वैगुण्यशङ्कायां ब्रह्मणोनामनिर्देशेन साद्गुण्यं संपादनीयमिति परमार्थः श्रद्धापूर्वकमसात्त्विकमपि यज्ञादि विगुणं ब्रह्मणोनामनिर्देशेन सात्त्विकं सगुणं च सम्पादितं भवतीति भाष्यं

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तदेवमस्मिन्नध्याये आलस्यादिनाऽनादृतशास्त्राणां श्रद्धापूर्वकं वृद्धव्यवहारमात्रेण प्रवर्तमानानां शास्त्रानादरेणासुरसाधर्म्येण श्रद्धापूर्वकानुष्ठानेन च देवसाधर्म्येण किमसुराअमी देवाइत्यर्जुनसंशयविषयाणां राजसतामसश्रद्धापूर्वकं राजसतामसयज्ञादिकारिणोऽसुराः शास्त्रीय-

इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे श्रद्धात्रयविभागयोगोनाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥

ज्ञानसाधनानधिकारिणः सात्त्विकश्रद्धापूर्वकं सात्त्विकयज्ञादिकारिणस्तु देवाः शास्त्रीयज्ञानसाधनाधिकारिणइति श्रद्धात्रैविध्यप्रदर्शनमुखेनाहारादित्रैविध्यप्रदर्शनेन च भगवता निर्णयः कृतइति सिद्धम् ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीविश्वेश्वरसरस्वतीपादशिष्यमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीभगवद्गीतागूढार्थदीपिकायां श्रद्धात्रयविभागयोगविवरणंनाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥

For Private and Personal Use Only

॥ श्रीकृष्णाय गीतामृतदुहेनमः ॥ पूर्वाध्याये श्रद्धात्रैविध्येनाहारयज्ञतपोदानत्रैविध्येन च कर्मिणां त्रैविध्यमुक्तं सात्त्विकानामादानाय राजसतामसानां च हानाय इदानीं तु संन्यासत्रैविध्यकथनेन संन्यासिनामपि त्रैविध्यं वक्तव्यं तत्र तत्त्वबोधनानन्तरं यः फलभूतः सर्वकर्मसंन्यासः स चतुर्दशेऽध्याये गुणातीतत्वेन व्याख्यातत्वान्न सात्त्विकराजसतामसभेदमर्हति योऽपि तत्त्वबोधात्प्राक् तदर्थं सर्वकर्मसंन्यासस्तत्त्वबुभुत्सया वेदान्तवाक्यविचाराय भवति सोऽपि त्रैगुण्यविषया वेदा निस्त्रैगुण्यो भवार्जुनेत्यादिना निर्गुणत्वेन व्याख्यातः यस्त्वनुत्पन्नतत्त्वबोधानामनुत्पन्नतत्त्वबुभुत्सूनां च कर्मसंन्यासः स संन्यासी च योगी चेत्यादिना गौणो व्याख्यातस्तस्य त्रैविध्यसंभवात्तद्विशेषं बुभुत्सुः अविदुषामनुत्पन्नविविदिषाणां च कर्माधिकृतानामेव किञ्चित्कर्मग्रहणं किञ्चित्कर्मपरित्यागो यः स त्यागांशगुणयोगात् संन्यास-

॥ अर्जुनउवाच ॥ संन्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् ॥ त्यागस्य च हृषीकेश पृथक्केशिनिषूदन ॥ १ ॥

शब्देनोच्यते एतादृशस्यान्तःकरणशुद्ध्यर्थमविद्वत्कर्माधिकारिकर्तृकस्य संन्यासस्य केनचिद्रूपेण कर्मत्यागस्य तत्त्वं स्वरूपं पृथक् सात्त्विकराजसतामसभेदेन वेदितुमिच्छामि त्यागस्य च तत्त्वं वेदितुमिच्छामि किं संन्यासत्यागशब्दौ घटपटशब्दाविव भिन्नजातीयार्थौ किंवा ब्राह्मणपरिव्राजकशब्दाविवैकजातीयार्थौ यद्याद्यस्तर्हि त्यागस्य तत्त्वं संन्यासात्पृथक् वेदितुमिच्छामि यदि द्वितीयस्तर्ह्यवान्तरोपाधिभेदमात्रं वक्तव्यं एकव्याख्यानेनैवोभयव्याख्यानं भविष्यति महाबाहो केशिनिषूदनेति संबोधनाभ्यां बाह्योपद्रवनिवारणस्वरूपयोग्यताफलोपधाने प्रदर्शिते हृषीकेशेत्यन्तरुपद्रवनिवारणसामर्थ्यमिति भेदः अत्यन्तसुखासक्तसंबोधनत्रयं अत्रार्जुनस्य द्वौ प्रश्नौ कर्माधिकारिकर्तृत्वेन पूर्वोक्तयज्ञादिसाधर्म्येण संन्यासशब्दप्रतिपाद्यत्वेन च गुणातीतसंन्यासद्वयसाधर्म्येण

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्रैगुण्यसंभवासंभवाभ्यां संशयः प्रथमस्य प्रश्नस्य बीजं द्वितीयस्य तु संन्यासत्यागशब्दयोः पर्यायत्वात् कर्मफलत्यागरूपेण च वैलक्षण्योक्तेः संशयः ॥ १ ॥ तत्रान्तिमस्य सूचीकटाहन्यायेन निराकरणायोत्तरं काम्यानां फलकामनया चोदितानामन्तःकरणशुद्धावनुपयुक्तानां कर्मणामिष्टिपशुसोमादीनां न्यासं त्यागं संन्यासं विदुर्जानन्ति कवयः सूक्ष्मदर्शिनः केचित् तमेतं 'वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसा ऽनाशकेनेति' वाक्येन वेदानुवचनशब्दोपलक्षितस्य ब्रह्मचारिधर्मस्य यज्ञदानशब्दाभ्यामुपलक्षितस्य गृहस्थधर्मस्य तपोऽनाशकशब्दाभ्यामुपलक्षितस्य वानप्रस्थधर्मस्य नित्यस्य नित्येन हितेन पापक्षयेण द्वारेणात्मज्ञानार्थत्वं बोध्यते न च विनियोगवैयर्थ्यं ज्ञानमुत्पद्यते पुंसां क्षयात्पापस्य कर्मणइत्यनेनैव लब्धत्वादिति वाच्यं विनियोगाभावेहि सत्यपि नित्यकर्मानुष्ठाने

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ काम्यानां कर्मणां न्यासं संन्यासं कवयोविदुः ॥ सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः ॥ २ ॥

ज्ञानं स्याद्वा न वा स्यात् सति तु विनियोगे ज्ञानमवश्यं भवेदेवेति नियमार्थत्वात् तस्मान्नित्यकर्मणामेव वेदने विविदिषायां वा विनियोगात् सत्त्वशुद्धिविविदिषोत्पत्तिपूर्वकवेदनार्थिना नित्यान्येव कर्माणि भगवदर्पणबुद्ध्याऽनुष्ठेयानि काम्यानि तु सर्वाणि सफलानि परित्याज्यानीत्येकं मतं अपरं मतं सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः सर्वेषां काम्यानां नित्यानां च प्रतिपदोक्तफलत्यागं सत्त्वशुद्ध्यर्थितया विविदिषासंयोगेनानुष्ठानं विचक्षणाविचारकुशलास्त्यागं प्राहुः खादिरोयूपोभवति खादिरं वीर्यकामस्य यूपं करोतीत्यत्र यथैकस्य खादिरत्वस्य क्रतुप्रकरणपाठात् फलसंयोगाच्च क्रत्वर्थत्वं पुरुषार्थत्वंच प्रमाणभेदात् तथाऽग्निहोत्रेष्टिपशुसोमानां सर्वेषामपि शतपथपठितानां चोत्पत्तिविधिसिद्धानां तत्तत्फलसंयोगः प्रत्येकवाक्येन विविदिषासंयोगश्च यज्ञादिवाक्येन क्रियतइत्युपपन्नं एकस्य तूभयत्वे ॥ १७७

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

संयोगपृथक्त्वमिति न्यायात् तदुक्तं सङ्क्षेपशारीरके यज्ञेनेत्यादिवाक्यं शतपथविहितं कर्मवृन्दं गृहीत्वा स्वोत्पत्त्याज्ञानसिद्धं पुरुषंविविदिषामात्रसाध्ये युनक्तीति तस्मात्काम्यान्यपि फलाभिसन्धिमकृत्वाऽन्तःकरणशुद्धये कर्तव्यानि न ह्यग्निहोत्रादिकर्मणां स्वतः काम्यत्वनित्यत्वरूपोविशेषोऽस्ति पुरुषाभिप्रायभेदकृतस्तु विशेषः फलाभिसन्धित्यागेकृतस्त्वयः नित्यकर्मणां च प्रातिस्विकफल-सद्भावमनिष्टमिष्टमिश्रंच त्रिविधं कर्मणः फलमित्यत्र वक्ष्यति नित्यानामिव विविदिषासंयोगेन काम्यानां कर्मणां फलेन सहस्वरूपतोपि परित्यागः पूर्वार्धस्यार्थः काम्यानां नित्यानांच संयोगपृथक्त्वेन विविदिषासंयोगात्तदर्थं स्वरूपतोऽनुष्ठानेऽपिप्रातीतिकफलाभिसन्धि मात्रपरित्यागइत्युत्तरार्धस्यार्थः तदेतदाहुर्वार्तिककृतः 'वेदानुवचनादीनामैकात्म्यज्ञानजन्मने तमेतमिति वाक्येन नित्यानां वक्ष्यते

त्याज्यं दोषवदित्येके कर्म प्राहुर्मनीषिणः ॥ यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यमिति चापरे ॥ ३ ॥

विधिः यद्वा विविदिषार्थत्वं सर्वेषामपि कर्मणां तमेतमिति वाक्येन संयोगस्य पृथक्त्वतइति' तदेवं सफलकाम्यकर्मत्यागः सं-न्यासशब्दार्थः सर्वेषामपि कर्मणां फलाभिसन्धित्यागस्त्यागशब्दार्थइति न घटपटशब्दयोरिव संन्यासत्यागशब्दयोर्भिन्नजातीयार्थत्वं किं त्वन्तःकरणशुद्ध्यर्थकर्मानुष्ठाने फलाभिसन्धित्यागइत्येकएवार्थउभयोरिति निर्णीतएकः प्रश्नोऽर्जुनस्य ॥ २ ॥ अधुना द्वितीयप्रश्न-प्रतिवचनाय संन्यासत्यागशब्दार्थस्य त्रैविध्यं निरूपयितुं तत्र विप्रतिपत्तिमाह सर्वं कर्म बन्धहेतुत्वात् दोषवत् दुष्टं अतः कर्माधिकृ-तैरपि कर्म त्याज्यमेवेत्येके मनीषिणः प्राहुः यद्वा दोषवत् दोषइव यथादोषोरागादिस्त्यज्यते तद्वत्कर्म त्याज्यमनु-त्पन्नबोधैरनुत्पन्नविविदिषैः कर्माधिकारिभिरपीत्येकः पक्षः अत्र द्वितीयः पक्षः कर्माधिकारिभिरन्तःकरणशुद्धिद्वारा

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

विविदिषोत्पत्त्यर्थं यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यमिति चापरे मनीषिणः प्राहुः ॥ ३ ॥ एवं विप्रतिपत्तौ तत्र त्वया पृष्टे कर्माधिकारिकर्तृके
संन्यासत्यागशब्दाभ्यां प्रतिपादिते त्यागे फलाभिसन्धिपूर्वककर्मत्यागे मे मम वचनान्निश्चयं पूर्वाचार्यैः कृतं शृणु हे भरतसत्तम किं तत्र दुर्ज्ञे-
यमस्तीत्यत आह हे पुरुषव्याघ्र पुरुषश्रेष्ठ हि यस्मात् त्यागः कर्माधिकारिकर्तृकः फलाभिसन्धिपूर्वककर्मत्यागः त्रिविधस्त्रिप्रकारस्तामसा-
दिभेदेन संप्रकीर्तितः अथवा विविदिषामात्ररूपस्त्यागो विशेषणाभावाद्विशेष्याभावादुभयाभावाच्च त्रिविधः संप्रकीर्तितः तथाहि फलाभिस-
न्धिपूर्वककर्मत्यागः सत्यपि कर्मणि फलाभिसन्धित्यागादेकः सत्यपि फलाभिसन्धौ कर्मत्यागाद्द्वितीयः फलाभिसन्धेः कर्मणश्च त्यागा-
त्तृतीयः प्रथमः सात्त्विकआदेयः द्वितीयस्तु हेयो द्विविधः दुःखबुद्ध्या कृतो राजसः विपर्यासेन कृतस्तामसः एतावान् कर्मा-

निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरतसत्तम ॥ त्यागो हि पुरुषव्याघ्र त्रिविधः संप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥

धिकारिकर्तृकस्त्यागोऽर्जुनस्य प्रश्नविषयः तृतीयस्तु कर्मानधिकारिकर्तृको नैर्गुण्यरूपो नार्जुनप्रश्नविषयः सोऽपि साधनफलभेदेन द्विविधः
तत्र सात्त्विकेन फलाभिसन्धित्यागपूर्वककर्मानुष्ठानरूपेण त्यागेन शुद्धान्तःकरणस्योत्पन्नविविदिषस्यात्मज्ञानसाधनश्रवणाख्यवेदान्तवि-
चारस्य फलाभिसन्धिरहितस्यान्तःकरणशुद्धौ सत्यां तत्साधनस्य कर्मणोऽपेक्षितस्य ज्ञानप्रतिबन्धकत्वेन परित्यागः सएकः
साधनभूतो विविदिषासंन्यास इत्युच्यते तमधि नैष्कर्म्यसिद्धिं परमामिति वक्ष्यति द्वितीयस्तु जन्मान्तरकृतसाधनाभ्यासपरिपा-
काज्जन्मन्यस्मिन्नेवोत्पन्नात्मबोधस्य कृतकृत्यस्य स्वतएव फलाभिसन्धेः कर्मणश्च परित्यागः फलभूतः सविद्वत्संन्यासइत्युच्यते
सतु यस्त्वात्मरतिरेव स्यादित्यादि श्लोकाभ्यां प्राग्व्याख्यातः स्थितप्रज्ञलक्षणादिभिश्च बहुधा प्रपञ्चितः यस्मादेवं त्यागस्य
तत्त्वं दुर्ज्ञेयं त्वया चोक्तं तत्त्वं वेदितुमिच्छामीति अतो मम सर्वज्ञस्य वचनान्निश्चयं शृण्वित्यभिप्रायः संबोधनद्वयेन कुलनिमित्तो- ॥ १७८ ॥

त्कर्षः पौरुषनिमित्तोत्कर्षश्च योग्यतातिशयत्वज्ञापनायोक्तः ॥ ४ ॥ कोऽसौ निश्चयो विप्रतिपत्तिकोटिद्वयोः पक्षयोर्मध्ये पक्षद्वयात् द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां यस्मात् यज्ञदानतपांसि मनीषिणामकृतफलाभिसन्धीनां पावनानि ज्ञानप्रतिबन्धकपापमलक्षालनेन ज्ञानोत्पत्तियोग्यता-रूपपुण्योत्पादनेन च शोधकानि अकृतफलाभिसन्धीनामेव यज्ञदानतपांस्येव शोधकानि भवन्त्येव ज्ञानविशुद्धये चित्तशुद्धिरत्राभि-प्रेता तस्मादन्तःकरणशुद्ध्यर्थिभिः कर्माधिकृतैर्यज्ञदानतपस्त्रितयं फलाभिसन्धिरहितं कर्म न त्याज्यं किन्तु कार्यमेव तत् अत्या-ज्यत्वेन कार्यत्वे लब्धेऽप्यत्यादरार्थं पुनः कार्यमेवेत्युक्तं यस्मात्कार्यं अवश्यकर्तव्यं शास्त्रविहितं तस्यात्र त्याज्यत्वेति वा ॥ ५ ॥ यदि यज्ञदानतपसामन्तःकरणशोधने सामर्थ्यमस्ति तर्हि फलाभिसन्धिना कृतान्यपि तानि शोधकानि भविष्यन्ति कृतं फलाभिसन्धित्यागे

यज्ञोदानं तपः कर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत् ॥ यज्ञोदानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् ॥ ५ ॥ एतान्यपि तु कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा फलानि च ॥ कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुत्तमम् ॥ ६ ॥

नेत्यत आह तुशब्दः शङ्कानिराकरणार्थः यद्यपि काम्यान्यपि शुद्धिमादधति धर्मस्वाभाव्यात् तथापि सा तत्फलभोगोपयोगिन्येव न ज्ञानोपयोगिनी तदुक्तं वार्तिककृद्भिः 'काम्येऽपि शुद्धिरस्त्येव भोगसिद्ध्यर्थमेव सा विड्वराहादिदेहेन नैन्द्रं भुङ्क्ते फलमिति' ज्ञानोपयोगिनीं तु शुद्धिमादधति यानि यज्ञादीनि कर्माणि एतानि फलाभिसन्धिपूर्वकत्वेन बन्धहेतुभूतान्यपि मुमुक्षुभिः सङ्गमहमेव करोमीति कर्तृ-त्वाभिनिवेशं फलानि चाभिसन्धीयमानानि त्यक्त्वाऽन्तःकरणशुद्धये कर्तव्यानीति मे मम निश्चितं अतएव हे पार्थ कर्माधिकृतैः कर्माणि त्याज्यानि न त्याज्यानि वेति द्वयोर्मतयोर्न त्याज्यानीति मम निश्चितं मतमुत्तमं श्रेष्ठं यदुक्तं निश्चयं शृणु मेतत्रेति सोऽयं निश्चयउपसंहृतः 'भगवत्पूज्यपादानामभिप्रायोयमीरितः अनिष्णाततया भाष्ये दुरापो मन्दबुद्धिभिः' ॥ ६ ॥ तदेवं यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यमिति चापरमाने

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

स्वपक्षः स्थापितः इदानीं त्याज्यं दोषवदित्येके कर्मप्राहुर्मनीषिणइति परपक्षस्य पूर्वोक्तत्यागत्रैविध्यव्याख्यानेन निराकरणमारभते काम्यस्य कर्मणोन्तःकरणशुद्धिहेतुत्वाभावेन बन्धहेतुत्वेन च दोषत्वाद्बन्धनिवृत्तिहेतुबोधार्थिना क्रियमाणस्त्यागउपपद्यतएव नियतस्यतु नित्यस्य कर्मणः शुद्धिहेतुत्वेनादोषस्य संन्यासस्त्यागो मुमुक्षुणान्तःकरणशुद्ध्यर्थिना नोपपद्यते शास्त्रयुक्तिभ्यां तस्यान्तःकरणशुद्ध्यर्थमवश्यानुष्ठेयत्वात् तथाचोक्तं प्राक् आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्मकारणमुच्यतइति ननु दोषवत्त्वं काम्यस्येव नित्यस्यापि दर्शपूर्णमासज्योतिष्टोमादेर्व्रीहिपश्वादिहिंसाभिभिनत्वेन साङ्ख्यैरभिहितं न च व्रीहीनवहन्ति अग्नीषोमीयं पशुमालभतइत्यादि विशेषविधिगोचरत्वात् क्रत्वङ्गहिंसायान हिंस्यात् सर्वभूतानीति सामान्यनिषेधस्य तदितरपरत्वमिति साम्प्रतं भिन्नविषयत्वेन विधिनिषेधयोरबाधेनैव समावेशासंभवात् निषेधेनहि पुरुषस्यानर्थहेतुर्हिंसेत्यभिहितं न त्वक्रत्वर्था सेति विधिना च क्रत्वर्था सेत्यभिहितं न त्वनर्थहेतुर्नेति तथा च क्रतूपकारकत्वपुरुषानर्थहेतुत्वयोरेकत्रसंभवात् क्रत्वर्थापि हिंसानिषिद्धैवेति हिंसायुक्तं दर्शपूर्णमासज्योतिष्टोमादि सर्वं दुष्टमेव विहितस्यापि निषिद्धत्वं निषिद्धस्यापि न विहितत्वं श्येनादिवदुपपन्नमेव यथाहि श्येनेनाभिचरन्यजेतेत्याद्यभिचारविधिना विहितोपि श्येनादिर्न हिंस्यात्सर्वभूतानीति निषेधविषयत्वादनर्थहेतुरेव तद्दोषसहिष्णोरेव च रागद्वेषादिवशीकृतस्य तत्राधिकारः एवं ज्योतिष्टोमादावपि तथा चोक्तं महाभारते 'जपस्तु सर्वधर्मेभ्यः परमोधर्मउच्यते अहिंसया हि भूतानां जपयज्ञः प्रवर्ततइति' मनुनापि 'जप्येनैव तु संसिध्येद्ब्राह्मणोनात्र संशयः कुर्यादन्यन्न वा कुर्यान्मैत्रोब्राह्मणउच्यतइति' वदता मैत्रीमहिंसां प्रशंसता हिंसायादुष्टत्वमेव प्रतिपादितं अन्तःकरणशुद्धिश्चैतेन गायत्रीजपादिना सुतरामुपपत्स्यतइति हिंसादिदोषदुष्टं ज्योतिष्टोमादि नित्यं कर्म दोषासहिष्णुना श्येनादिकमिव कर्माधिकारिणापि त्याज्यमिति प्राप्ते ब्रूमः न त्वक्रत्वर्था हिंसाऽनर्थहेतुः विधिस्पृष्टे निषेधानवकाशात् तथाहि विधिना बलवदिच्छाविषयसाधनताबोधरूपां प्रवर्तनां कुर्वताऽनर्थसाधने तदनुपपत्तेः स्वविषयस्य प्रवर्तनागोचरस्यानर्थसाधनत्वाभावोप्यर्थादाक्षिप्यते तेन विधिविषयस्य नानर्थहेतुत्वं युज्यते न हि क्रत्वर्थत्वं साक्षाद्विध्यर्थः येन विरोधोन स्यात् किंतु प्रवर्तनेनैव प्रवर्तनाकर्मभूता तु पुरुषप्रवृत्तिः पुरुषार्थमेव विषयीकुर्वती क्वचित् क्रतुमपि पुरुषार्थसाधनत्वेन पुरुषार्थभावमापन्नं विषयीकरोतीत्यन्यत् पुरुषप्रवृत्तिश्च बलवदिच्छोपधानदशायां जायमाना नभाव्यस्यार्थहेतुतामाक्षिपति न वाऽनर्थ-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

हेतुतां प्रतिक्षिपति किंतु यथा प्राप्तमेवावलम्बते बलवदिच्छाविषये स्वतएव प्रवृत्तेः स्वर्गादौ विध्यनपेक्षणात् अतएव विहितश्येनफलस्यापि शत्रुवधरूपस्याभिचारस्यानर्थहेतुत्वमुपपद्यतएव फलस्य विधिजन्यप्रवृत्तिविषयत्वाभावात् विधिजन्यप्रवृत्तिविषयं तु धात्वर्थं करणं प्रवर्तनावलम्बते सा चानर्थहेतुं न विषयीकरोतीति विशेषविधिबाधितं सामान्यनिषेधवाक्यं रागद्वेषादिमूलाक्रत्वर्थलौकिकहिंसाविषयं तेन श्येनाग्नीषोमीययोर्वैषम्यादुपपन्नमदुष्टत्वं ज्योतिष्टोमादेः विधिस्पृष्टस्यापि निषेधविषयत्वे षोडशिग्रहणस्याप्यनर्थहेतुत्वापत्तेर्नातिरात्रे षोडशिनं गृह्णातीति निषेधात् तस्मान्न किञ्चिदेतदिति भाट्टं दर्शनं प्राभाकरं तु दर्शनं फलसाधने रागतएव प्रवृत्तिसिद्धेर्न नियोगस्य प्रवर्तकत्वं तेन श्येनस्य रागजन्यप्रवृत्तिविषयत्वेन विधेरौदासीन्यान्न तस्यानर्थहेतुत्वं विधिना प्रतिक्षिप्यते आग्नीषोमीयहिंसायां तु क्रत्वङ्गभूतायां फलसाधनत्वाभावेन रागाभावाद्विधिरेव प्रवर्तकः सन् स्वविषयस्यानर्थहेतुतां प्रतिक्षिपतीति प्रधानभूता हिंसानर्थं जनयति न क्रत्वर्थेति न हिंसामिश्रत्वेन ज्योतिष्टोमादेर्दुष्टत्वमिति सममेव एतावन्मात्रं तु विशेषः चोदनालक्षणोऽर्थो धर्मइत्यत्रार्थपदव्यावर्त्यत्वेनाधर्मत्वं श्येनादेः प्राभाकरमते भाट्टमते तु श्येनफलस्यैवाभिचारस्यानर्थहेतुत्वादधर्मत्वं श्येनस्य तु विहितस्य समी-

नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ॥ मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्तितः ॥७॥

हितसाधनस्य धर्मत्वमेव अर्थपदव्यावर्त्यत्वं तु कलञ्जभक्षणादेर्निषिद्धस्यैवेति फलतोनर्थहेतुत्वेन तु शिष्टानां श्येनादौ न धर्मत्वेन व्यवहारः तदुक्तं 'फलतोपि च यत्कर्म नानर्थेनानुबध्यते केवलप्रीतिहेतुत्वात्तद्धर्मइति कथ्यतइति' तार्किकाणां तु दर्शनं कृतिसाध्यत्वमर्थहेतुत्वमनर्थाहेतुत्वं चेति त्रयं विध्यर्थः तत्र क्रत्वर्थहिंसायां साक्षान्निषेधाभावात्प्रायश्चित्तानुपदेशाच्च कृतिसाध्यत्वार्थहेतुत्ववदनर्थाहेतुत्वमपि विधिना बोध्यतइति न तस्यानर्थहेतुत्वं श्येनादेस्त्वभिचारस्य साक्षादेव निषेधात्प्रायश्चित्तोपदेशाच्चानर्थहेतुत्वावगमात्तावन्मात्रं तत्र विधिना न बोध्यतइत्युपपन्नं श्येनाग्नीषोमयोर्वैलक्षण्यं औपनिषदैस्तु भाट्टमेव दर्शनं व्यवहारे प्रायेणावलम्बितं तथा च भगवद्बादरायणप्रणीतं सूत्रं 'अशुद्धमिति चेन्न शब्दादिति' ज्योतिष्टोमादिकर्म अग्नीषोमीयहिंसादिमिश्रितत्वेन दुष्टमितिचेत् न अग्नीषोमीयं पशुमालभेतेत्यादिविधिशब्दादित्यक्षरार्थः जपप्रशंसापरं तु वाक्यं नक्रत्वर्थहिंसायाअधर्मत्वबोधकं तस्य तत्रातात्पर्यात् तथाच सांख्यानां विहिते निषिद्धत्वज्ञानमनर्थाहेतावनर्थहेतुत्वज्ञानं धर्मे चाधर्मत्वज्ञानमनुष्ठेये चाननुष्ठेयत्वज्ञानं विपर्यासरूपोमोहः तस्मान्मोहान्नित्यस्य कर्मणोयः परित्यागः सतामसः परिकीर्तितः मोहोहि तमः ॥ ७ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

पूर्वोक्तमोहाभावेऽपि अनुपजातान्तःकरणशुद्धितया कर्माधिकृतोऽपि दुःखमेवेदमिति मत्वा कायक्लेशभयादेव कर्म त्यजेदिति यत्नु सत्यागो-
राजसः दुःखं हि रजः अतः सत्त्वोत्कर्षेऽपि राजसः पुरुषस्तादृशं राजसं त्यागं कृत्वा नैव त्यागफलं सात्त्विकत्यागस्य फलं ज्ञाननिष्ठाल-
क्षणं नैव लभेत् न लभेत ॥८॥ कर्मत्यागस्य तामसराजसत्वे श्रेयोऽर्थिनः श्रीकृष्णः पुनरादेशः सात्त्विकत्यागमङ्गुल्यग्रे निर्दिशति फलाश्रवणेऽपि
कार्यं कर्तव्यमेवेति बुद्ध्या नियतं नित्यं कर्म सङ्गं कर्तृत्वाभिनिवेशं फलं च त्यक्त्वैव क्रियतेऽन्तःकरणशुद्धिपर्यन्तं स त्यागः सात्त्विकः
सत्त्वनिर्वृत्तो मतः शिष्टानां ननु नित्यानां फलमेव नास्ति कथं फलं त्यक्त्वेत्युक्तं उच्यते अस्मादेव भगवद्वचनान्नित्यानां
फलमस्तीति गम्यते नित्यकर्मस्वनुष्ठानालम्भात् तथा चापस्तम्बः तद्यथाम्रे फलार्थे निर्मिते छायागन्धावित्यनूत्पद्येते एवं धर्मं चर्यमाणमर्था अनू-
त्पद्यन्त इत्यानुषङ्गिकं फलं नित्यानां दर्शयति अकरणे प्रत्यवायस्मृतिश्च नित्यानां प्रत्यवायपरिहारं फलं दर्शयति 'धर्मेण पापमपनुदति

दुःखमित्येव यत्कर्म कायक्लेशभयात्त्यजेत् । स कृत्वा राजसं त्यागं नैव त्यागफलं लभेत् ॥ ८ ॥ कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियतेऽर्जुन । सङ्गं त्यक्त्वा फलं चैव स त्यागः सात्त्विको मतः ॥ ९ ॥

तस्माद्धर्मं परमं वदन्ति येन केनचन यजेनापि वा दर्विहोमेनानुपहतमना एव भवति तदाहुर्देवयाजी श्रेयानात्मयाजीइत्यात्मयाजीति ह ब्रू-
यात् स ह वा आत्मयाजी यो वेदेदं मेऽनेनाङ्गं संस्क्रियत इदं मेऽनेनाङ्गमुपधीयत इत्यादिश्रुतयश्च ' ज्ञानप्रतिबन्धकपापक्षयलक्षणं ज्ञान-
योग्यतारूपपुण्योत्पत्तिलक्षणं चात्मसंस्कारं नित्यानां कर्मणां फलं दर्शयन्ति तदभिसन्धिं त्यक्त्वा तान्यनुष्ठेयानीत्यर्थः यदुक्तं त्यागसं-
न्यासशब्दौ घटपटशब्दाविव न भिन्नजातीयार्थौ किंतु फलाभिसन्धिपूर्वककर्मत्याग एव तयोरर्थ इति तत्र विस्मर्तव्यं तत्र सत्यपि फलाभिस-
न्धौ मोहाद्वा कायक्लेशभयाद्वा यः कर्मत्यागः स विशेष्याभावकृतो विशिष्टाभावस्तामसत्वेन राजसत्वेन च निन्दितः यस्तु सत्यपि कर्मणि
फलाभिसन्धित्यागः स विशेषणाभावकृतो विशिष्टाभावः सात्त्विकत्वेन स्तूयत इति विशेष्याभावकृते विशेषणाभावकृते च विशिष्टाभावत्वस्य
समानत्वान्न पूर्वापरविरोधः उभयाभावकृतस्तु निर्गुणत्वान्न विरोधमध्ये गणनीय इति प्रागेवोचाम एतेन त्यागोऽपि पुरु-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

षष्ठ्याश्च त्रिविधः संप्रकीर्तितइति प्रतिज्ञाय कर्मत्यागलक्षणे द्वे विधे दर्शयित्वा प्रतिज्ञानुरूपां कर्मानुष्ठानलक्षणां तृतीयां विधां दर्शयतोभगवतः प्रकटमकौशलमापतितं न हि भवति त्रयोब्राह्मणाभोजयितव्याः द्वौ कठकौण्डिन्यौ तृतीयः क्षत्रियइति तद्वदिति परास्तं तिसृणामपि विधानां विशिष्टाभावरूपेण त्यागसामान्येनैकजातीयतया प्राग्व्याख्यातत्वात् तस्माद्भगवदकौशलोद्भावनमेव महदकौशलमिति द्रष्टव्यम् ॥ ९ ॥ सात्त्विकस्य त्यागस्यादानाय सत्त्वशुद्धिद्वारेण ज्ञाननिष्ठां फलमाह यस्त्यागी सात्त्विकेन त्यागेन युक्तः पूर्वोक्तेन प्रकारेण कर्तृत्वाभिनिवेशं फलाभिसन्धिं च त्यक्त्वान्तःकरणशुद्ध्यर्थं विहितकर्मानुष्ठायी सयदा सत्त्वसमाविष्टः सत्त्वेनात्मानात्मविवेकज्ञानहेतुना चित्तगतेनातिशयेन सम्यग्ज्ञानप्रतिबन्धकरजस्तमोमलराहित्येनासमन्तात् फलाव्यभिचारेणाविष्टोव्याप्तोभवति भगवदर्पितनित्यकर्मानुष्ठानात् पापमलापकर्षलक्षणेन ज्ञानोत्पत्तियोग्यतारूपपुण्यगुणाधानलक्षणेन च संस्कारेण संस्कृतमन्तःकरणं यदा भवतीत्यर्थः तदा मेधावी शमदमसर्वकर्मोपरमगुरूपसदनादिसामवायिकाङ्गयुक्तेन मनननिदिध्यासनाख्यफलोपकार्यङ्गयुक्तेन

न द्वेष्ट्यकुशलं कर्म कुशलेनानुषज्जते ॥ त्यागी सत्त्वसमाविष्टोमेधावी छिन्नसंशयः ॥१०॥

च श्रवणाख्यवेदान्तवाक्यविचारेण परिनिष्पन्नं वेदान्तमहावाक्यकरणकं निरस्तसमस्ताप्रामाण्याशङ्कं चिदन्याविषयकमहं ब्रह्मास्मीति ब्रह्मात्मैक्यज्ञानमेव मेधा तया नित्ययुक्तोमेधावी स्थितप्रज्ञोभवति तदा छिन्नसंशयः अहं ब्रह्मास्मीति विद्यारूपया मेधया तदविद्योच्छेदे तत्कार्यसंशयविपर्ययशून्योभवति तदा क्षीणकर्मत्वात् न द्वेष्ट्यकुशलं कर्म अशोभनं काम्यं निषिद्धं वा कर्म न प्रतिकूलतया मन्यते कुशले शोभने नित्ये कर्मणि नानुषज्जते न प्रीतिं करोति कर्तृत्वाद्यभिमानरहितत्वेन कृतकृत्यत्वात् तथा च श्रुतिः 'भिद्यते हृदयग्रन्थिश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरइति' यस्मादेवं सात्त्विकस्य त्यागस्य फलं तस्मान्महतापि यत्नेन सएवोपादेयइत्यर्थः ॥ १० ॥ तदेवमात्मज्ञानवतः सर्वकर्मत्यागः संभाव्यते कर्मप्रवृत्तिहेत्वोरागद्वेषयोरभावादित्युक्तं संप्रत्यज्ञस्य कर्मत्यागासंभवे हेतुरुच्यते मनुष्योऽहं ब्राह्मणोऽहं गृहस्थोऽहमित्याद्यभिमानेनाबाधितेन देहं कर्माधिकारहेतुवर्णाश्रमादिरूपं कर्तृभोक्तृत्वाद्याश्रयं स्थूलसूक्ष्मशरीरेरिन्द्रियसङ्घातं बिभर्ति अनाद्यविद्यावासना-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

वशादयमहार्योग्यत्वेन कल्पितमसत्यमपि सत्यतया स्वाभिन्नमपि स्वाभिन्नतया पश्यन् धारयति पोषयति चेति देहभृद्बाधित-कर्माधिकारहेतुर्देहाभिमानस्तेन विवेकज्ञानशून्येन देहभृता कर्मप्रवृत्तिहेतुरागद्वेषपौष्कल्येन सततं कर्मसु प्रवर्तमानेन कर्माण्य-शेषतः निःशेषेण त्यक्तुं हि यस्मान्न शक्यं न शक्यानि सत्यां कारणसामग्र्यां कार्यत्यागस्याशक्यत्वात् तस्मात् यस्त्वज्ञोऽ-धिकारी सत्त्वशुद्ध्यर्थं कर्माणि कुर्वन्नपि भगवदनुकम्पया तत्कालफलत्यागी तुशब्दस्तस्य दुर्लभत्वद्योतनार्थः सत्यागीत्यभि-धीयते गौण्या वृत्त्या स्तुत्यर्थमत्याग्यपि सन् अशेषकर्मसंन्यासस्तु परमार्थदर्शित्वेनैव देहभृता शक्यते कर्तुमिति सएव मुख्यया वृत्त्या त्यागीत्यभिप्रायः ॥ ११ ॥ ननुदेहभृतः परमात्मज्ञानशून्यस्य कर्मिणोपि कर्मफलाभिसन्धित्यागित्वेन गौणसंन्यासिनः परमात्मज्ञानवतोदेहाभिमानरहितस्य सर्वकर्मत्यागिनोमुख्यसंन्यासिनश्च कः फलेविशेषोयदलाभेन गौणत्वमेकस्य यल्लाभेन च मुख्यत्व-मन्यस्य कर्मफलत्यागित्वं तु द्वयोरपि तुल्यमित्यन्योविशेषोवाच्यः उच्यते अत्यागिनां कर्मफलत्यागित्वेऽपि कर्मानुष्ठायिनामज्ञानां गौण-

न हि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥ यस्तु कर्मफलत्यागी सत्यागीत्यभिधीयते ॥ ११ ॥

संन्यासिनां प्रेत्य विविदिषापर्यन्तसत्त्वशुद्धेः प्रागेव मृतानां पूर्वकृतस्य कर्मणः फलं शरीरग्रहणं भवति मायामयं फल्गुतया लयमदर्श-नं गच्छतीति निरुक्तेः कर्मणइति जात्यभिप्रायमेकवचनं एकस्य त्रिविधफलत्वानुपपत्तेः तच्च फलं कर्मणस्त्रिविधत्वात् त्रिविधं पापस्यानिष्टं प्रतिकूलवेदनीयं नारकतिर्यगादिलक्षणं पुण्यस्य इष्टमनुकूलवेदनीयं देवादिलक्षणं मिश्रस्यतु पापपुण्ययुगलस्य मिश्रमिष्टानिष्टसंयुक्तं मानुष्यलक्षणमित्येवं त्रिविधमित्यनुवादोहेयत्वार्थः एवं गौणसंन्यासिनां शरीरपातादूर्ध्वं शरीरान्तरग्रहणमावश्यकमित्युक्त्वा मुख्यसं-न्यासिनां परमात्मसाक्षात्कारेणाऽविद्यातत्कार्यनिवृत्तौ विदेहकैवल्यमेवेत्याह न तु संन्यासिनां परमात्मज्ञानवतां मुख्यसंन्यासिनां परमहंस परिव्राजकानां प्रेत्य कर्मणः फलं शरीरग्रहणमनिष्टमिष्टं मिश्रञ्च क्वचिद्देशे काले वा न भवत्येवेत्यवधारणार्थस्तु शब्दः ज्ञानेनाज्ञानस्यो-च्छेदे तत्कार्याणां कर्मणामुच्छिन्नत्वात् तथा च श्रुतिः 'भिद्यते हृदयग्रन्थिश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरइति' पारमर्षं च सूत्रम् 'तदधिगमउत्तरपूर्वाघयोरश्लेषविनाशौ तद्व्यपदेशादिति' परमात्मज्ञानादशेषकर्मक्षयं दर्शयति तेन

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

गौणसंन्यासिनां पुनः संसारः मुख्यसंन्यासिनां तु मोक्षइति फले विशेषउक्तः अत्र कश्चिदाह अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः ससंन्यासी चेत्यादौ कर्मफलत्यागिषु संन्यासिशब्दप्रयोगात् कर्मिणएवात्र फलत्यागसाम्यात् संन्यासिशब्देन गृह्यन्ते तेषां च सात्त्विकानां नित्यकर्मानुष्ठानेन निषिद्धकर्माननुष्ठानेन च पापासंभवान्नानिष्टं फलं संभवति नापीष्टं काम्याननुष्ठानात् ईश्वरार्पणेन फलस्य त्यक्तत्वाच्च अतएव मिश्रमपि नेति त्रिविधकर्मफलासंभवः अतएवोक्तं 'मोक्षार्थी न प्रवर्तेत तत्र काम्यनिषिद्धयोः नित्यनैमित्तिके कुर्यात्प्रत्यवायजिहासयेति' सवक्तव्यः शब्दस्यार्थस्य च मर्यादा न निरधारि भवतेति तथाहि गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्यसंप्रत्ययइति शब्दमर्यादा-यथा अमावास्यायामपराह्णे पिण्डपितृयज्ञेन चरन्तीत्यत्र अमावास्याशब्दः काले मुख्यः तत्कालोत्पन्ने कर्मणि च गौणः यएवं विद्वानमावास्यां यजतइत्यादौ तत्रामावास्यामिति कर्मग्रहणे पितृयज्ञस्य तदङ्गत्वान्न फलं कल्पनीयमिति विधेर्लाघवमिति पूर्वपक्षितं कात्यायनेन अङ्गं वा समभिव्याहारादिति गौणार्थस्य मुख्यार्थोपस्थितिपूर्वकत्वान्मुख्यार्थस्य चेहाबाधादमावास्याशब्देन कालएव गृह्यते फलकल्पनागौरवं तूत्तरकालीनं प्रमाणवत्त्वादङ्गीकार्यमिति सिद्धान्तितं जैमिनिना पितृयज्ञः स्वकालत्वादनङ्गं स्यादिति एवं स्थिते संन्यासिशब्दस्य सर्वकर्मत्यागिनि मुख्यत्वात् कर्मिणि च फलत्यागसाम्येन गौणत्वान्मुख्यार्थस्य चेहाबाधात्तस्यैव संन्यासिशब्देन ग्रहणमिति शब्दमर्यादया सिद्धं सत्यां कारणसामग्र्यां कार्योत्पादइति चार्थमर्यादा तथाहि ईश्वरार्पणेन त्यक्तकर्मफलस्यापि सत्त्वशुद्ध्यर्थं नित्यानि कर्माण्यनुतिष्ठतोऽन्तराले मृतस्य प्रागर्जितैः कर्मभिस्त्रिविधं शरीरग्रहणं केन वार्यते 'योवा एतदक्षरं गार्ग्यविदित्वाऽस्माल्लोकात्प्रैति सकृपणइति श्रुतेः' अन्ततः सत्त्वशुद्धिफलज्ञानोत्पत्त्यर्थं तदधिकारिशरीरमपि तस्यावश्यकमेव अतएव विविदिषा संन्यासिनः श्रवणादिकं कुर्वतोऽन्तराले मृतस्य योगभ्रष्टशब्दवाच्यस्य शुचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टोभिजायतइत्यादिना ज्ञानाधिकारिशरीरप्राप्तिरवश्यं भाविनीति निर्णीते पक्षे यत्र सर्वकर्मत्यागिनोप्यज्ञस्य शरीरग्रहणमावश्यकं तत्र किं वक्तव्यमज्ञस्य कर्मिणइति तस्मादज्ञस्यावश्यं शरीरग्रहणमित्यर्थमर्यादया सिद्धं पराक्रान्तं चैकभविकपक्षनिराकरणे सूरिभिः तस्माद्यथोक्तं भगवत्पूज्यपादभाष्यकृतं व्याख्यानमेव ज्यायः तदयमत्र निष्कर्षः अकर्त्रभोक्तृपरमानन्दाद्वितीयसत्यस्वप्रकाशब्रह्मात्मसाक्षात्कारेण निर्विकल्पेन वेदान्तवाक्यजन्येन विचारनिश्चितप्रामाण्येन सर्वप्रकाराप्रामाण्यशङ्काशून्येन ब्रह्मात्मज्ञानेनात्माज्ञाननिवृत्तौ तत्कार्यकर्तृत्वाद्यभिमानरहितः परमार्थसंन्यासी सर्वकर्मोच्छेदाच्छुद्धः केवलः सन्नविद्याकर्मादिनिमित्तं पुनः शरीरग्रहणमनुभवति सर्वभ्रमाणां कारणोच्छेदेनोच्छेदात् यस्त्वविद्यावान् कर्तृत्वाद्यभिमानी देहभृत् सन्नि

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

विधः रागादिदोषप्राबल्यात् काम्यनिषिद्धादियथेष्टकर्मानुष्ठायी मोक्षशास्त्रानधिकार्येकः अपरस्तु यः प्राक् कृतसुकृतवशात् किञ्चित्क्षीणरागादिदोषः सर्वाणि कर्माणि त्यक्तुमशक्नुवन्निषिद्धानि काम्यानि च परित्यज्य नित्यानि नैमित्तिकानि च कर्माणि फलाभिसन्धित्यागेन सत्त्वशुद्ध्यर्थमनुतिष्ठन् गौणसंन्यासी मोक्षशास्त्राधिकारी द्वितीयः सः ततो नित्यनैमित्तिककर्मानुष्ठानेनान्तःकरणशुद्ध्या समुपजातविविदिषः श्रवणादिना वेदनं मोक्षसाधनं संपिपादयिषुः सर्वाणि कर्माणि विधितः परित्यज्य ब्रह्मनिष्ठं गुरुमुपसर्पति विविदिषासंन्यासिसमाख्यस्तृतीयः तत्राद्यस्य संसारित्वं सर्वप्रसिद्धं द्वितीयस्य त्वनिष्ठामित्यादिना व्याख्यातं तृतीयस्य तु अयतिः श्रद्धयोपेतइति प्रश्नमुत्थाप्य निर्णीतं षष्ठे अज्ञस्य संसारित्वं ध्रुवं कारणसामग्र्याः सत्त्वात् तत्तु कस्यचिज्ज्ञानाननुगुणं कस्यचिज्ज्ञानानुगुणमिति विशेषः विज्ञस्य तु संसारकारणा-

अनिष्टमिष्टं मिश्रं च त्रिविधं कर्मणः फलम् ॥ भवत्यत्यागिनां प्रेत्य न तु संन्यासिनां क्वचित् ॥ १२ ॥ पञ्चैतानि महाबाहो कारणानि निबोध मे ॥ सांख्ये कृतान्ते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् ॥ १३ ॥

भावात् स्वतएव कैवल्यमिति द्वौ पदार्थौ सूचितावस्मिन् श्लोके ॥ १२ ॥ तत्रात्मज्ञानरहितस्य संसारित्वे हेतुः कर्मत्यागासंभवउक्तः नहि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतइति तत्राज्ञस्य कर्मत्यागासंभवे कोहेतुः कर्महेतावधिष्ठानादिपञ्चके तादात्म्याभिमानइतीममर्थं चतुर्भिः श्लोकैः प्रपञ्चयति तत्र प्रथमेनाधिष्ठानादीनि पञ्च वेदान्तप्रमाणमूलानि हेयत्वार्थमवश्यं ज्ञातव्यानीत्याह इमानि वक्ष्यमाणानि पञ्च सर्वकर्मणां सिद्धये निष्पत्तये कारणानि निर्वर्तकानि हेमहाबाहो मे मम परमाप्तस्य सर्वज्ञस्य वचनान्निबोध बोद्धुं सावधानोभव न ह्यत्यन्तदुर्ज्ञानान्येतान्यनवहितचेतसा शक्यन्ते ज्ञातुमिति चेतःसमाधानविधानेन तानि स्तौति महाबाहुत्वेन च सत्पुरुषएव शक्तोज्ञातुमिति सूचयति स्तुत्यर्थमेव किमेतान्यप्रमाणकान्येव तत्र वचनाज्ज्ञेयानि नेत्याह साङ्ख्ये कृतान्ते प्रोक्तानि

For Private and Personal Use Only

निरतिशयपुरुषार्थप्राप्त्यर्थं सर्वानर्थनिवृत्त्यर्थं च ज्ञातव्यानि जीवब्रह्मणोरैक्यं तद्बोधोपयोगिनश्च श्रवणादयः पदार्थाः सङ्ख्यायन्ते व्युत्पाद्यन्तेऽस्मिन्निति साङ्ख्यं वेदान्तशास्त्रं तस्मिन्नात्मवस्तुमात्रप्रतिपादके किमर्थमनात्मभूतान्यवस्तूनि लोकसिद्धानि च कर्मकारणानि पञ्च प्रतिपाद्यन्त इत्यतः शास्त्रविशेषणं कृतान्त इति कृतमिति कर्मोच्यते तस्यान्तः परिसमाप्तिस्तत्त्वज्ञानोत्पत्त्या यत्र तस्मिन् कृतान्ते शास्त्रे प्रोक्तानि प्रसिद्धान्येव लोकेऽनात्मभूतान्येवात्मतया मिथ्याज्ञानारोपेण गृहीतान्यात्मतत्त्वज्ञानेन बाधसिद्ध्यै हेयत्वेनोक्तानि यदा ह्यन्यधर्म एव कर्मात्मन्यविद्ययाऽध्यारोपितमित्युच्यते तदा शुद्धात्मज्ञानेन तद्बाधात्कर्मणोऽन्तः कृतो भवति अत आत्मनः कर्मासंबन्धप्रतिपादनायानात्मभूतान्येव पञ्च कर्मकारणानि वेदान्तशास्त्रे मायाकल्पितान्यनूदितानीति नाद्वैतात्ममात्रतात्पर्यहानिस्तेषां तदङ्गत्वेनैवेतरनिपादनात् इहापि च सर्वकर्मान्तत्वं ज्ञानस्य प्रतिपादितं सर्वं कर्माखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यत इति तस्माज्ज्ञानशास्त्रस्य कर्मान्तत्वमुपपन्नम् ॥ १३ प्रमाणमूलानि कर्मकारणानि पञ्चात्मनोऽकर्तृत्वसिद्ध्यर्थं हेयत्वेन ज्ञातव्यानीत्युक्ते कानि तानीत्यपेक्षायां तत्स्वरूपमाह द्वितीयेन इच्छाद्वेषसुखदुःखचेतनाभिव्यक्तेराश्रयोऽधिष्ठानं शरीरं तथा कर्ता यथाधिष्ठानमनात्मा भौतिकं मायाकल्पितं स्वाप्नगृहरथादिवत् तथा कर्ताऽहं करोमीत्याद्यभिमानवान् ज्ञानशक्तिप्रधानापञ्चीकृतपञ्चमहाभूतकार्योऽहङ्कारोऽन्तःकरणं बुद्धिर्विज्ञानमित्यादिपर्यायशब्दवाच्यस्तादात्म्याध्यासेनात्मनि कर्तृत्वादिधर्माध्यारोपहेतुरनात्मा भौतिको मायाकल्पितश्चेति तथा शब्दार्थः स्थूलशरीरस्य लोकायतिकैरात्मत्वेन परिगृहीतस्याप्यन्यैः परीक्षकैरनात्मत्वेन निश्चयात्तद्दृष्टान्तेन तार्किकादिभिरात्मत्वेन परिगृहीतस्य कर्तुरप्यनात्मत्वनिश्चयः सुकर इत्यर्थः करणं च श्रोत्रादिशब्दाद्युपलब्धिसाधनं च शब्दस्तथेत्यनुकर्षार्थः पृथग्विधं नानाप्रकारं पञ्चज्ञानेन्द्रियाणि पञ्चकर्मेन्द्रियाणि मनोबुद्धिश्चेति द्वादशसङ्ख्यं करणवर्गं मनोबुद्धिश्चेति वृत्तिविशेषौ वृत्तिमांस्त्वहङ्कारः कर्तैव चिदाभासस्तु सर्वत्रैवाविशिष्टः विविधानानाप्रकाराः पञ्चधा दशधा वा प्रसिद्धाः चशब्दस्तथैवेत्यनुकर्षार्थः पृथक् असङ्कीर्णाः चेष्टाः क्रियारूपाः क्रियाशक्तिप्रधानापञ्चीकृतपञ्चमहाभूतकार्याः क्रियाप्राधान्येन वायवीयत्वेन व्यपदिश्यमानाः प्राणापानव्यानोदानसमानाः नागकूर्मकृकलदेवदत्तधनञ्जयाख्याश्च तदन्तर्भूताएव अत्र च सुषुप्तावन्तःकरणस्य कर्तुर्लयेऽपि प्राणव्यापारदर्शनाद्भेदव्यपदेशाद्वाऽन्तःकरणादन्यत्वाभिमतं प्राण इति केचित् क्रियाशक्तिज्ञानशक्तिमदेकमेव जीवत्वोपाधिभूतमपञ्चीकृतपञ्चमहाभूतकार्यं क्रियाशक्तिप्राधान्येन प्राण इति ज्ञानशक्तिप्राधान्येन चान्तःकरणमिति व्यपदिश्यत-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

इत्यभियुक्ताः 'स ईक्षां चक्रे कस्मिन्नहमुत्क्रान्त उत्क्रान्तो भविष्यामि कस्मिन्वा प्रतिष्ठिते प्रतिष्ठास्यामीति स प्राणमसृजतेति' श्रुतावुत्क्रान्त्याद्युपाधित्वं प्राणस्योक्तं तथा 'स धीः स्वप्नो भूत्वेमं लोकमतिक्रामति मृत्यो रूपाणि ध्यायतीव लेलायतीवेत्यादि' श्रुतावुत्क्रान्त्याद्युपाधित्वं बुद्धेरुक्तं स्वतन्त्रोपाधिभेदे च जीवभेदप्रसङ्गः तस्मात् बुद्धिप्राणयोरेकत्वेनैवोत्क्रान्त्याद्युपाधित्वं युक्तं भेदव्यपदेशश्च शक्तिभेदात् सुषुप्तौ च ज्ञानशक्तिभागलयेऽपि क्रियाशक्तिभागदर्शनमेकत्वेऽपि न विरुद्धमनुभवसिद्धत्वात् दृष्टिसृष्टिलयेन सर्वलयेऽपि प्राणव्यापारस्य परशरीरस्य सुषुप्तोयमित्येवं रूपेण परैः कल्पितत्वाच्च तस्मादुभयथापि व्यपदेशभेदः दैवं च अनुग्राहकदेवताजातं च शब्दस्तथेत्यनुकर्षणार्थः अत्र कारणवर्गे पञ्चमं पञ्चसङ्ख्यापूरणं एवशब्दस्तथाशब्देन संबध्यमानोऽनात्मत्वभौतिकत्वकल्पितत्वाद्यवधारणार्थः पञ्चानामपि तत्र शरीरस्य कर्तृकरणक्रियाधिष्ठानस्य 'देवता पृथिवी यत्रास्य पुरुषस्य मृतस्याग्निं वागप्येति वातं प्राणश्चक्षुरादित्यं दिशः

अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् ॥ विविधाश्च पृथक्चेष्टा दैवं चैवात्र पञ्चमम् ॥१४॥
शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः ॥ न्याय्यं वा विपरीतं वा पञ्चैते तस्य हेतवः ॥१५॥

श्रोत्रं मनश्चन्द्रं पृथिवीं शरीरमिति' श्रुतौ वागाद्यधिष्ठात्र्यग्न्यादिभिः सह शरीराधिष्ठातृत्वेन पृथिवीपाठात् कर्तुरहङ्कारस्याधिष्ठात्री देवता रुद्रः पुराणादिप्रसिद्धः करणानां चाधिष्ठात्र्यो देवताः सुप्रसिद्धाः श्रोत्रत्वक्चक्षूरसनघ्राणानां दिग्वातार्कप्रचेतोऽश्विनः वाक्पाणिपादपायूपस्थानां वह्नीन्द्रोपेन्द्रमित्रप्रजापतयः मनोबुद्ध्योश्चन्द्रबृहस्पती इति पञ्चप्राणानां क्रियारूपाणां सद्योजातवामदेवाघोरतत्पुरुषेशानाः पुराणप्रसिद्धाः भाष्ये दैवमादित्यादिचक्षुराद्यनुग्राहकमित्यधिष्ठानादिदेवतानामप्युपलक्षणम् ॥ १४ ॥ स्वरूपमुक्त्वा तेषां पञ्चानां कर्महेतुत्वमाह तृतीयेन शारीरं वाचिकं मानसिकं च विधिप्रतिषेधलक्षणं त्रिविधं कर्म धर्मशास्त्रे प्रसिद्धं अक्षपादेन चोक्तं 'प्रवृत्तिर्वाग्बुद्धिशरीरारम्भ इति' बुद्धिर्मनः अतः प्राधान्याभिप्रायेणोच्यते शरीरेण वाचा मनसा वा यत्कर्म प्रारभते निर्वर्तयति नरः मनुष्याधिकारत्वाच्छास्त्रस्य कीदृशं कर्म न्याय्यं वा शास्त्रीयं धर्मं विपरीतं वा अशास्त्रीयमधर्मं यच्च निमिषितचेष्टितादि जीवनहेतुरन्यद्वा विहितप्रतिषिद्धसमं तदपि पूर्वकृतधर्माधर्मयोरेव कार्यमिति न्याय्यविपरीतयोरेवान्तर्भूतं पञ्चैते यथोक्ता अधिष्ठानादयस्तस्य सर्वस्यैव कर्मणो हेतवः कारणानि ॥ १५ ॥ इदानीमेतेषा-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मेव कर्मकर्तृत्वादात्मनोन कर्तृत्वमित्यधिष्ठानादिनिरूपणफलमाह तत्र कर्मणि प्रागुक्ते सर्वस्मिन् एवं सति अधिष्ठानादिपञ्चहेतुके सति तैर्निर्वर्त्यमाने आत्मानं सर्वजडप्रपञ्चस्य भासकं सत्तास्फूर्तिरूपं स्वप्रकाशपरमानन्दमबाध्यं केवलमसङ्गोदासीनमकर्तारमविक्रियमद्वितीयं तु एव परमार्थतः अविद्यया त्वधिष्ठानादौ प्रतिबिम्बितमादित्यमिव तोये तद्भासकमनन्यत्वेन परिकल्प्य तोयचलनेनादित्यश्चलतीतिवदधिष्ठानादिकर्मणोऽहमेव कर्तेति साक्षिणमपि सन्तं कर्तारं क्रियाश्रयं यः पश्यत्यविद्यया कल्पयति रज्जुमिव भुजङ्गं सएवं पश्यन्नपि न पश्यत्यात्मानं तत्त्वेन स्वरूपाज्ञानकृतत्वादध्यासस्य सभ्रान्त्या विपरीतमेव पश्यति न यथा तत्त्वमित्यत्र कोहेतुरतआह अकृतबुद्धित्वात् शास्त्राचार्योपदेशन्यायैरनुपजनितविवेकबुद्धित्वात् नहि रज्जुतत्त्वसाक्षात्काराभावे भुजङ्गभ्रमं कश्चन बाधते एवं शास्त्राचार्योपदेशन्यायैः परिनिष्ठितेऽहमस्मि सत्यं ज्ञानमनन्तमकर्त्रभोक्तृपरमानन्दमनवस्थमद्वयं ब्रह्मेति साक्षात्कारेनुपजनिते कुतोमिथ्याज्ञानतत्कार्यबाधः एतादृशं साक्षात्कारमेव गुरुमुपसृत्यवेदान्तवाक्यविचारेण कुतोन जनयतीत्यतआह दुर्मतिः दुष्टा विवेकप्रतिबन्धकपापेन मलिना

तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः ॥ पश्यत्यकृतबुद्धित्वान्न सपश्यति दुर्मतिः॥१६॥

मतिर्यस्य सः अतोशुद्धबुद्धित्वान्नित्यानित्यवस्तुविवेकादिशून्यत्वेन तत्त्वज्ञानायोग्यत्वादकर्तारमपि कर्तारं केवलमप्यकेवलमात्मानमविद्यया कल्पयन्संसारी कर्माधिकारी देहभृदकृतबुद्धिः कर्मकर्तृषु तादात्म्याभिमानात्कर्मत्यागासमर्थः सर्वदा जननमरणप्रबन्धेनानिष्टमिष्टं मिश्रंच कर्मफलमनुभवति एतेन यस्तार्किकोदेहादिव्यतिरिक्तमात्मानमेव कर्तारं केवलं पश्यति सोप्यकृतबुद्धित्वेन व्याख्यातः अन्यस्त्वाह आत्मा केवलोन कर्ता किन्त्वधिष्ठानादिभिः संहतः सन् परमार्थतः कर्तैव कर्तारमात्मानं केवलं पश्यन् दुर्मतिरिति केवलशब्दप्रयोगादिति तत्र परमार्थतः सर्वक्रियाशून्यस्यासङ्गस्यात्मनोऽधिष्ठानादिभिः संहतत्वानुपपत्तेः जलसूर्यकादिवत्त्वाविद्यकेन संहतत्वेन कर्तृत्वमपि तादृशमेव अधिष्ठानादीनामप्याविद्यकत्वाच्च केवलशब्दस्तु स्वभावसिद्धमात्मनोसङ्गाद्वितीयरूपत्वमनुवदति कर्तृत्वदर्शिनोदुर्मतित्वहेतुत्वेनेत्यदोषः ॥ १६ ॥ तदेवं चतुर्भिः श्लोकैरनिष्टमिष्टं मिश्रंच त्रिविधं कर्मणः फलं भवत्यत्यागिनां प्रेत्येति चरणत्रयं व्याख्यातमिदानीं न तु संन्यासिनां क्वचिदिति तुरीयं चरणमेकेन व्याचष्टे यस्य पूर्वोक्तविपरीतस्य पुण्यैः कर्मभिः क्षपितेषु विवेकविरोधि

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

परेषु नित्यानित्यवस्तुविवेकादिसाधनचतुष्टयं भावयतः शास्त्राचार्योपदेशन्यायजनिताकर्त्रभोक्तृस्वप्रकाशपरमानन्दाद्वितीयब्रह्मात्मसाक्षात्कारस्याज्ञाने सकार्यबाधिते न भवत्यहं कर्तेत्येवं रूपोभावः प्रत्ययः यस्य भावः सद्भावः अहंकृतोऽहमिति व्यपदेशार्हेण अहङ्कारबाधेन शुद्धस्वरूपमात्रपरिशेषादिति वा अहंकृतोऽहङ्कारस्य भावः तत्तादात्म्यं यस्य न । विवेकेन बाधितत्वादिति वा बाधितानुवृत्त्यापि एतएव पञ्चाधिष्ठानादयोमायया मयि सर्वात्मनि कल्पिताः सर्वकर्मणां कर्तारोमया स्वप्रकाशचैतन्येनासङ्गेन कल्पितसंबन्धेन प्रकाश्यमानाअहं तु न कर्ता किंतु कर्तृतद्व्यापाराणां साक्षिभूतः क्रियाज्ञानशक्तिमदुपाधिद्वयनिर्मुक्तः शुद्धः सर्वकार्यकारणासंबद्धः कूटस्थनित्योनिर्द्वयः सर्वविकारशून्यः 'असङ्गोह्ययं पुरुषः साक्षी चेता केवलोनिर्गुणश्च अप्राणोह्यमनाः शुद्धः अक्षरात्परतः परः अजआत्मा महान्ध्रुवः सलिलएकोद्रष्टाऽद्वैतः अजोनित्यः शाश्वतोयं पुराणः निष्कलं निष्क्रियं शान्तं निरवद्यं निरञ्जनमित्यादिश्रुतिभ्यः अविकार्योयमुच्यते प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः अहङ्कारविमूढात्मा कर्ताहमिति मन्यते तत्त्ववित्तु न सज्जते शरी-

यस्य नाहंकृतोभावोबुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ हत्वापि सइमांल्लोकान्न हन्तिन निबध्यते ॥१७॥

रस्थोपि कौन्तेय न करोति न लिप्यते इत्यादिस्मृतिभ्यश्च तस्मान्नाहं कर्तेत्येवं परमार्थदृष्टेः बुद्धिरन्तःकरणं यस्य न लिप्यते नानुशयिनी भवति इदमहमकार्षमेतत् फलं भोक्ष्यइत्यनुसन्धानं कर्तृत्वप्रत्ययनिमित्तं लेपोनुशयः सच पुण्ये कर्मणि हर्षरूपः पापे पश्चात्तापरूपः ईदृशेन द्विविधेनापि लेपेन बुद्धिर्न युज्यते कर्तृत्वाभिमानबाधात् तथा च ज्ञानिनं प्रकृत्य श्रुतिः एतमुहैवैतेन तरतइत्यतः पापमकरवमितिअतः कल्याणमकरवमित्युभे उहैवैष एतेतरति नैनं कृताकृते तपतः तदेतदृचाभ्युक्तमेषनित्योमहिमा ब्राह्मणस्य न कर्मणा वर्धते नोकनीयान् तस्यैवात्मापदवित्तं विदित्वा न कर्मणा लिप्यते पापकेनेतीति पापकेनेति पुण्यस्याप्युपलक्षणं वर्धते कर्माणीति च पुण्यपापयोः फलेनोपचयापचयाभिप्रायं एवं यस्य नाहङ्कृतो भावोबुद्धिर्यस्य न लिप्यते सपूर्वोक्तदुर्मतिविलक्षणः सुमतिः परमार्थदर्शी पश्यन्नकर्तारमात्मानं केवलं कर्तृत्वाभिमानाभावादनिष्टादित्रिविधकर्मफलभागी न भवतीत्येतावति शास्त्रार्थेऽहङ्काराभावबुद्धिलेपाभावौ स्तौतु यद्र हत्वा हिंसित्वापि सइमान्लोकान्सर्वान् प्राणिनः न हन्ति हननक्रि- ॥ १८४ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यायाः कर्ता न भवति अकर्तृत्वरूपसाक्षात्कारात् न निबध्यते नापि तत्कार्येणाधर्मफलेन संबध्यते अत्र नाहंकृतोभावइत्यस्य फलं न हन्तीति बुद्धिर्न लिप्यतइत्यस्य फलं न निबध्यतइति अनेन च कर्मालेपप्रदर्शनेऽतिशयमात्रमुक्तं ननु सर्वप्राणिहननं संभवति हत्वापीति कर्तृत्वाभ्यनुज्ञाबाधितकर्तृत्वदृष्ट्या लौकिक्या न हन्तीति कर्तृत्वनिषेधः शास्त्रीयया परमार्थदृष्ट्येति न विरोधः शास्त्रादौ नायं हन्ति न हन्यते इति सर्वकर्मासंस्पर्शित्वमात्मनः प्रतिज्ञाय न जायतइत्यादिहेतुवचनेन साधयित्वा वेदाविनाशिनमित्यादिना विदुषः सर्वकर्माधिकारनिवृत्तिः सङ्क्षेपेणोक्ता मध्ये च तेन तेन प्रसङ्गेन प्रसारितेह शास्त्रार्थेनावत्वप्रदर्शनायोपसंहृता नहन्ति न निबध्यतइति एवं चाविद्याकल्पितानामधिष्ठानाद्यनात्मकृतानां सर्वेषामपि कर्मणामात्मविद्यया समुच्छेदोपपत्तेः परमार्थसंन्यासिनां अनिष्टादित्रिविधं कर्म न भवतीत्युपपन्नं परमार्थसंन्यासश्चाकर्त्रात्मसाक्षात्कारएव जनकादीनामेतादृशसंन्यासित्वेऽपि बलवत्प्रारब्धकर्मवशात् बाधितानुवृत्त्या परपरिकल्पनया वा कर्मदर्शनं न विरुद्धं परहंसानामीदृशानां भिक्षाटनादिवत् अतएव ज्ञानफलभूतोविद्वत्संन्यासउच्यते साधनभूतस्तु विविदिषासंन्यासोनेवंविधोऽपि प्रथममुत्तरकाले ज्ञानोत्पत्तावेवंविधोभवतीति वक्ष्यते ॥ १७ ॥ पूर्वमधिष्ठानादिपञ्चकस्य क्रियाहेतुत्वेनात्मनः सर्वकर्मासंस्पर्शित्वमुक्तं संप्रति तमेवार्थं ज्ञानज्ञेयादिप्रक्रियारचनया त्रैगुण्यभेदव्याख्यया च विवरीतुमुपक्रमते ज्ञानं विषयप्रकाशक्रिया ज्ञेयं तस्य कर्मपरिज्ञाता तस्याश्रयोभोक्तान्तःकरणोपाधिपरिकल्पितः एतेषां त्रयाणां सन्निपाते हि हानोपादादिसर्वकर्मारम्भः स्यादतएतत्त्रयं सर्वेषां कर्मणां प्रवर्तकं तदेतदाह त्रिविधा कर्मचोदनेति प्रवर्तकमुच्यते चोदनेति क्रियायाः प्रवर्तकं वचनमाहुरिति शाबरे 'चोदनाचोपदेशश्च विधिश्चैकार्थवाचिनइति' भाट्टे च वचने क्रियाप्रवर्तकवचनत्वं यद्यपि चोदनापदशक्यतया प्रतीयते तथापि वचनत्वं विहाय प्रवर्तकमात्रमिह लक्ष्यते ज्ञानादिषु वचनत्वाभावात् एवं च प्रेरणीयत्वं प्रेरकत्वं चानात्मनएव नात्मनइत्यभिप्रायः तथा करणं साधकतमं बाह्यं श्रोत्राद्यन्तरथं बुद्ध्यादि कर्मकर्तुरीप्सिततमं क्रियया व्याप्यमानं उत्पाद्यमाप्यं विकार्यं संस्कार्यंच कर्ताच इतरकारकाप्रयोज्यत्वे सति सकलकारकाणां प्रयोक्ता क्रियायानिर्वर्तकश्चिदचिद्ग्रन्थिरूपइति त्रिविधस्त्रिप्रकारः कर्म संगृह्यते समवैत्यत्रेति कर्मसंग्रहः कर्माश्रयः चकारार्थादितिशब्दात् संप्रदानमपादानमधिकरणंच राशित्रयान्तर्भूतं एवं कारकषट्कमेव त्रिविधं क्रियायाआश्रयोनतु कूटस्थआत्मेत्यर्थः कर्मप्रेरकस्य कर्माश्रयस्य च कारकरूपत्वात्त्रैगुण्यात्मकत्वाच्चाकारकस्वभावोगुणातीतश्चात्मा ज्ञानं प्रेरणारूपं लिङ्गादिशब्दजन्यं ज्ञेयं तस्य ज्ञानस्य विषयत्वेन लिङ्गादिशब्दस्वरूपं प्रेरकं परिज्ञाता तस्य ज्ञानस्याश्रयः प्रेरणीयः इत्येवं

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

त्रिविधा कर्मचोदना कर्म क्रियापुरुषव्यापाररूपार्थभावना तद्विषया चोदना प्रेरणा विधिरूपा शाब्दीभावनेत्यर्थः तथा
करणं सेतिकर्तव्यताकं साधनं धात्वर्थः कर्मभाव्यं स्वर्गादिफलं कर्ता फलकामनावान् पुरुषः क्रियायानिर्वर्तकइत्येवं
त्रिविधः कर्मसंग्रहः कर्मणः पुंव्यापाररूपसंग्रहः सङ्क्षेपः तदेवमर्थभावनारूपपुंप्रयत्नस्य विधेयस्याभावाच्छब्दभावनारूपो-
विधिर्नशुद्धमात्मानं गोचरयति कारकाश्रयत्वाद्विधिविधेययोगः तदुक्तं त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्योभवार्जुनेति कार-
काणां च त्रैगुण्यरूपत्वमनन्तरमेव व्याख्यास्यतइत्यभिप्रायः अत्र प्रसङ्गाद्विधिश्चिन्त्यते प्रवृत्तिहेतुत्वेन प्रेरणा तावत्सर्वलोका-
नुभवसिद्धा राज्ञा प्रेरितोयालेन प्रेरितोब्राह्मणेन प्रेरितोऽहमिति हि प्रवर्तमानावक्तारोभवन्ति सात्र प्रवर्तनाप्रवर्तकराजादिनिष्ठा तत्रोत्कृ-
ष्टस्य निकृष्टंप्रति प्रवर्तना आज्ञा प्रेषणेति चोच्यते निकृष्टस्योत्कृष्टंप्रति प्रवर्तनायाश्चाऽध्येषणेति चोच्यते समस्य समं प्रत्युत्कर्ष
निष्कर्षौदासीन्येन प्रवर्तनाऽनुज्ञाऽनुमतिरिति चोच्यते तेचाज्ञादयोज्ञानविशेषाइच्छाविशेषावाचेतनधर्माएव लोके प्रसिद्धावेदेतु विधिनाऽहं
प्रेरितः करोमीति व्यवहर्तारोभवन्ति तत्र स्वयमचेतनत्वादपौरुषेयत्वाच्च वैदिकस्य विधेर्न चेतनधर्मेणाज्ञादिना प्रेरकतासंभवत्यतः
स्वधर्मेणैव साभ्युपगन्तव्या गत्यन्तरासंभवात् सएव च धर्मश्चोदना प्रवर्तनाप्रेरणाविधिरुपदेशः शब्दभावनेति चोच्यते तत्र केचिद-
लौकिकमेव शब्दव्यापारं कल्पयन्ति अन्येतु क्लृप्तेनैवोपपत्तौ नालौकिककल्पनां सहन्ते प्रवर्तनाहि प्रवृत्तिहेतुर्व्यापारः विधिशब्दस्य चा-
ख्यातत्वेन दशलकारसाधारणेनोपाधिना पुरुषप्रवृत्तिरूपार्थभावनां प्रति वाचकत्वं तज्ज्ञानहेतुत्वमिति यावत् सात्र ज्ञानैवानुष्ठातुं शक्य-
तइति तद्धेतोरपि शब्दस्य तद्धेतुत्वं परंपरया भवत्येव तत्र विधिशब्दस्य पुरुषप्रवृत्तिरूपभावनाज्ञानहेतुर्व्यापारः पुरुषप्रवृत्तिवाचकस्तद्वा-
चकशक्तिमत्तया विधिशब्दज्ञानं सएव च तस्य प्रवृत्तिहेतुर्व्यापारइति प्रवर्तनाभिधानयिकं लभते ज्ञानद्वारेणैव शब्दस्य प्रवृत्तिजन-
कत्वात् ज्ञानजनकव्यापारातिरिक्तव्यापारकल्पने मानाभावात् ज्ञानजनकश्च व्यापारस्तस्य स्वज्ञानं शक्तिज्ञाने शक्तिविशिष्टस्वज्ञानंच
तत्राद्ययोरन्यतरस्य शब्दभावनात्वं तृतीयस्य तु तत्र करणत्वमिति विवेकः एवं स्थिते निष्कर्षः विधिना स्वज्ञानं जन्यते प्रवर्तनात्वेनाभिधी-
यतेपीति विधिज्ञानमेव शब्दभावना तस्यांच पुरुषप्रवृत्तिरूपार्थभावनैव भाव्यतयान्वेति करणतया च प्रवृत्तिवाचकशक्ति-
मद्विधिज्ञानमेव भावनासाध्यस्यापि फलावच्छिन्नां भावनां प्रतिकरणत्वं फलकरणत्वादेव यागस्येव स्वर्गभावनां प्रति न विरुध्यते
तथा च पुरुषस्वप्रवृत्तिं भावयेत् केनेत्यपेक्षायां पुरुषप्रवृत्तिवाचकशक्तिमत्तयाज्ञातेन विधिशब्देनेति करणांशपूरणं कथमित्या-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

काङ्क्षायामर्थवादैःस्तुत्वेदीति कर्तव्यतांशपूरणं इयंगौः क्रय्येति लौकिके विधौ बहुक्षीरा जीववत्सा क्वयपत्या समांसमीने त्यादिलौकिकार्थवादवत् समां समां प्रतिवर्षं मसूयते सागौः नन्वाख्यातत्वेन विधिशब्दादुपस्थिता पुरुषप्रवृत्तिर्भाव्यतयान्वेतु करणं तु कथमनुपस्थितमन्वेति उच्यते विधिशब्दस्तावच्छ्रवणेनोपस्थापितस्तस्य पुरुषप्रवृत्तिवाचकशक्तिरपि स्मरणेनोपस्थापिता तदुभयवैशिष्ट्यं तन्निष्ठाज्ञानतात्र मनसेति वाचकशक्तिमत्तयाज्ञातोविधिशब्दउपस्थितएव अनेन यच्छक्नुयात्तज्ञावयेदिति प्रतिशब्दं स्वाध्यायविधितात्पर्याच्छब्दातिरिक्तेनोपस्थितमपि शाब्दबोधे भासतएव यथा ज्योतिष्टोमादि नामधेयं यथा वा लिङ्गविनियोज्योमन्त्रः तदुक्तमाचार्यैरुद्भिदधिकरणे अनुपस्थितविशेषणाविशिष्टे बुद्धिर्न भवति न त्वनभिहितविशेषणेति एवमर्थवादानामुपस्थितिः श्रोत्रेण प्राशस्त्यस्य तु तैरेव लक्षणया तदुभयनिष्ठज्ञानतायास्तु मनसेत्यर्थवादैः प्रशस्तत्वेन ज्ञात्वेतीति कर्तव्यतांशान्वयोप्युपपन्नएव ननु किं प्राशस्त्यं न तावत् फलसाधनत्वं तस्य यागेन भावयेत् स्वर्गमित्यर्थभावनान्वयवशेनाविधिवाक्यादेव लब्धत्वात् नान्यत् प्रवृत्तावनुपयोगात् उच्यते बलवदनिष्टाननुबन्धित्वं प्राशस्त्यं तच्च नेष्टहेतुत्वज्ञानाल्लभ्यते इष्टहेतावपि कलञ्जभक्षणादावनिष्टहेतुत्वस्यापिदर्शनात् विहितश्येनफलस्य च शत्रुवधायानिष्टानुबन्धित्वं दृष्टं अतोयावत्साधनस्य फलस्य चानिष्टहेतुत्वं नोच्यते तावदिष्टहेतुत्वेन ज्ञातेपि तत्र पुरुषोन प्रवर्तते अतएवोक्तं 'फलतोपि च यत्कर्म नानर्थेनानुबध्यते केवलप्रीतिहेतुत्वात्तद्धर्मइति कथ्यतइति' अतः स्वतः फलतोवानर्थाननुबन्धित्वरूपप्राशस्त्यबोधनेनार्थवादविधिशक्तिमुत्तम्भन्ति कउत्तम्भः स्वतः फलतोवार्थाननुबन्धित्वशङ्कायाः प्रवृत्तिप्रतिबन्धिकायाविगमः इदमेव च विधेः प्रवृत्तिजनने साहाय्यमर्थवादैः क्रियतइति विधिरर्थवादसाकाङ्क्षएवमर्थवादाअप्यभिधया गौण्यावा वृत्त्या भूतमर्थं वदन्तोपि स्वाध्यायविध्यापादितप्रयोजनवत्त्वलाभाय विधिसाकाङ्क्षाः सोऽयं नष्टाश्वदग्धरथवत्संप्रयोगः यथैकस्य दग्धस्य रथस्य जीवद्भिरश्वैरन्यस्य विद्यमानस्य रथस्याविद्यमानाश्वस्य संप्रयोगः परस्परस्यार्थवत्त्वाय तथार्थवादानां प्रयोजनांशोविधिना पूर्यते विधेश्च शब्दभावनायाइति कर्तव्यतांशोर्थवादैरिति तदिदमुभयोः श्रवणे पूर्णमेव वाक्यं एकस्य श्रवणे त्वन्यस्य कल्पनया पूरणीयं यथा वसन्ताय कपिञ्जलानालभतइति विधावर्थवादांशोश्रुतोपि कल्प्यते प्रतितिष्ठन्ति हवायएतारात्रीरुपयन्तीत्याद्यर्थवादे विध्यंशः तथा च सूत्रं विधिना त्वेकवाक्यत्वात् स्तुत्यर्थेन विधीनां स्युरिति विधिना स्तुतिसाकाङ्क्षेण प्रयोजनसाकाङ्क्षाणामर्थवादानामेकवाक्यत्वाद्विधीनां विधेयानां स्तुत्यर्थेन स्तुतिप्रयोजनेन स्तुतिरूपेण प्रयोजनसाकाङ्क्षेण लाक्षणिकेनार्थेन वानर्थक्याभावादर्थवादाधर्मे प्रमाणानि स्युरिति तस्यार्थः ननु यएव लौकिकाः शब्दास्तएव वैदि-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कास्तएव चामीषामर्थाइति न्यायाद्विधिशब्दस्य लोके यत्र शक्तिर्गृहीता वेदेपि तदर्थकेनैव तेन भवितव्यं लोके च प्रेषणादि पुरुषधर्मवाचित्वं क्लृप्तमिति वेदे शब्दभावनावाचित्वं कथमुपपद्यते उच्यते लोकवेदयोरैकरूप्यमेव तथा हि लोके प्रेषणादिकं न तेन तेन रूपेण विधिपदवाच्यं अननुगमेन नानार्थत्वप्रसङ्गात्तद्वदेव भावनावाचित्वोपपत्तेश्च किंतु प्रेषणाध्येषणानुज्ञास्वस्ति प्रवर्तनात्वमेकं तच्च शब्दव्यापारेपि तुल्यमिति तदेव लिङादिपदवाच्यं तच्च लौकिकशब्देनास्त्वेव तत्र राजादीनामेव प्रवर्तकत्वात् प्रवर्तकव्यापारएव हि प्रेषणात्वेन इत्यादिना न विधिपदवाच्यं किंतु प्रवर्तनात्वेन वाच्यं प्रवर्तनाप्रवर्तकत्वं च राजादेरिव वेदस्याप्यनुभवसिद्धं ननु वेदेपि प्रवर्तनावानीश्वरः कल्प्यतां लोके राजादिवत् तदुक्तं विधिरेव तावद्गर्भेइव श्रुतिकुमार्याः पुंयोगमानमिति न वेदस्यापौरुषेयत्वात् नहि वेदस्य कर्ता पुरुषोलोके वेदे वा प्रसिद्धः तत्कल्पनेच तज्ज्ञानप्रामाण्यापेक्षया वेदप्रामाण्ये निरपेक्षत्वेन स्थितं स्वतः प्रामाण्यं भग्नं स्यात् बुद्धवाक्येपि प्रामाण्यप्रसङ्गाच्च ईश्वरवचनत्वे समानेपि बुद्धवाक्यं न प्रमाणं वेदवाक्यं तु प्रमाणमिति सुभगाभिक्षुकन्यायप्रसङ्गः महाजनानामुभयसिद्धत्वाभावेन तत्परिग्रहापरिग्रहाभ्यामपि विशेषानुपपत्तेः ईश्वरप्रेरणायालोकवेदसाधारणत्वेन लोकेपि राजादीनां प्रेरकत्वं स्यात् ईश्वरप्रेरणायां स्थितायामेव राजादिरप्यसाधारणतया प्रेरकइति चेत् हन्त सातिष्ठतु नवः किं त्विहाप्यसाधारणः प्रेरकोवेदएव राजादिस्थानीयइत्यागतं मार्गे ईश्वरप्रेरणायाः साधारणायाअसाधारणप्रेरणासहकारिणैव प्रवर्तकत्वात् किञ्च ईश्वरप्रेरणायां सर्वोपि विहितं कुर्यादेव न तु कश्चिदपि लङ्घयेत् निषिद्धेपि चेश्वरप्रेरणास्त्येव अन्यथा न कोपि तत्र प्रवर्तेतेति तदपि विहितं स्यात् तथा चोक्तं ' अज्ञोजन्तुरनीशोयमात्मनः सुखदुःखयोः ईश्वरप्रेरितोगच्छेत्स्वर्गं वा श्वभ्रमेव वा ' तस्माद्राजादिरिव वेदोपि स्वप्रवर्तनां ज्ञापयन्निष्टोपहारमुखेन प्रवर्तयतीति सिद्धं लोकवेदयोरैकरूप्यं पूर्वमीमांसकानां स्वतन्त्रोवेदोब्रह्म मीमांसकानां तु ब्रह्मविवर्तस्तत्परतन्त्रोवेदइति यद्यपि विशेषस्तथापि श्वसिततुल्यत्वेन वेदस्यापौरुषेयत्वमुभयेषामपि समानं अत्र च प्रवृत्त्यनुकूलव्यापारवत्त्वं प्रवर्तनात्वं सखण्डोऽखण्डोवोपाधिस्तस्मिन् विधिपदशक्येपि तदाश्रयविशेषोपस्थितिर्गवादितुल्यैव अनुकूलव्यापारत्वं वा शक्यं प्रवृत्त्यंशस्त्वाख्यातत्वेन शक्यन्तरलभ्यैव दण्डीत्यत्र संबन्धिनि मत्वर्थे प्रकृत्यर्थं दण्डांशवत् फलसाधनतावोधयत्व प्रेरणा तामेव कुर्वन् प्रेरकोविधिरतः फलसाधनतैव प्रेरणात्वेन विधिपदशक्येति मण्डनाचार्याः फलसाधनता चार्थभावनान्वयलभ्येत्युक्तं प्राक् इममेव च पक्षं पार्थसारथिप्रभृतयः पण्डिताः प्रतिपन्नाः औपनिषदानामपि केषाञ्चिदिष्टसाधनतावादोनेनैव

For Private and Personal Use Only

मतेनोपपादनीयः इष्टसाधनत्वं स्वरूपेणैव लिङादिपदशक्यं न प्रेरणात्वेनेति तार्किकाः तन्न गौरवादन्यलभ्यत्वाद-न्वयायोग्यत्वाच्च इच्छाविषयसाधनत्वापेक्षया प्रवर्तनात्वमतिलघु इच्छातद्विषययोरप्रवेशात् इच्छाज्ञानस्यापि प्रवृत्तिज्ञानवत् प्रवृत्तिहेतुत्वायातात् वस्तुगत्या यइच्छाविषयस्तत्साधनमितिशब्देनप्रतिपादयितुमशक्यत्वात् साधनत्वमात्रस्यैव शक्यत्वे च तेनैव प्रत्ययेनोपस्थापितया प्रवृत्त्या सहश्रुत्या तदन्वयसंभवे पदान्तरोपस्थापितस्वर्गेण सहवाक्येन तदन्वयासंभवात् प्रवर्तनात्व-एव पर्यवसानं श्रुत्या वाक्यस्य बाधात् प्रत्ययश्रुतेः पदश्रुतितोपि बलीयस्त्वेन पशुना यजेतेत्यत्र प्रकृत्यर्थं पशुं विहाय प्रत्ययार्थेन करणेन सहैवैकत्वस्यान्वयादेकं करणं पशुरिति वचनव्यक्त्या क्रत्वङ्गत्वमेकत्वस्य स्थितं किमुवक्तव्यं पदान्तरसमभिव्याहाररूपाद्वाक्या-द्बलीयस्त्वमिति वाक्यार्थान्वयलभ्यत्वाच्च नेष्टसाधनत्वं पदार्थः तथा हि प्रवर्तनाकर्मभूता पुरुषप्रवृत्तिरूपार्थभावना किं केन कथमित्यंशत्रयवती विधिनालम्बत्वेन प्रतिपाद्यतइत्युक्तं प्राक् अपुरुषार्थकार्मिकायां च तस्यां प्रवर्तनानुपपत्तेरेकपदोपस्थापितमप्यपुरु-षार्थं धात्वर्थं विहाय भिन्नपदोपात्तमन्याविशेषणमपि कामपदसंबन्धेन साध्यतान्वययोग्यं स्वर्गमेव पुरुषार्थं साभाव्यतयालम्बते स्वर्गं कामयते स्वर्गकामइति कर्मण्याणि द्वितीयायाअन्तर्भूतत्वात् यजतेरकर्मकत्वेन स्वर्गमित्युक्तेनानन्वयाच्च अतएव यत्र कामिपदं न श्रूयते तत्रापि तत्कल्प्यते यथा प्रतितिष्ठन्ति हवाएतारात्रीरुपयन्तीत्यादौ प्रतिष्ठाकामारात्रिसत्रमुपेयुरित्यादि एवं च लब्धभाव्यायां तस्यां समानपदोपस्थापितोधात्वर्थएव करणतयान्वेति भाव्यांशस्य कार्मिविषयेणावरुद्धत्वात् सुब्विभक्तियोग्ये धात्वर्थनामधेये ज्योतिष्टोमादौ तृतीयाश्रवणात् यत्रापि नामधेये द्वितीया श्रूयते तत्रापि व्यत्ययानुशासनेन तृतीयाकल्पनात् तदुक्तं महाभाष्यकारैरग्निहोत्रं जुहोतीति तृ-तीयार्थे द्वितीयेति अतएवतैः प्रकृतिप्रत्ययौ प्रत्ययार्थं सहब्रूतस्तयोः प्रत्ययार्थः प्राधान्येन प्रकृत्यर्थोगुणत्वेनेति प्रत्ययार्थं भावनां प्रति धा-त्वर्थस्य गुणत्वेन करणत्वमुक्तं आख्यातं क्रियाप्रधानमिति वदाद्भिर्निरुक्तकारैरप्येतदेवोक्तं भावार्थाधिकरणेच तथैव स्थितं तेन सर्वत्र प्रत्ययार्थं प्रति धात्वर्थस्य करणत्वेनैवान्वयनियमः अतएव गुणविशिष्टधात्वर्थविधौ धात्वर्थानुवादेन केवलगुणविधौ च मत्वर्थलक्षणा-विधिविप्रकृष्टविषयत्वं च यथा सोमेन यजेतेति विशिष्टविधौ सोमवता यागेनेति दध्ना जुहोतीति गुणविधौ दधिमता होमेनेति नाम-धेयान्वयेतु सामानाधिकरण्योपपत्तेर्धात्वर्थमात्रविधानाच्च न मत्वर्थलक्षणा नवा विधिविप्रकर्षः तदेवं ज्योतिष्टोमेन यजेत स्वर्गकामइ-त्यत्राख्यातार्थोभावयेदिति किमित्याकाङ्क्षायां कामिविषयं स्वर्गमिति विधिश्रुतेर्बलीयस्त्वादाकाङ्क्षायाउत्कटत्वाच्च तथाऽवस्थितं षष्ठाद्ये

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

ततः केनेत्यपेक्षिते योगेनेति तृतीयान्तपदसमानाधिकरणत्वात् करणत्वेनैवान्वयनियमाच्च किंनामेत्यपेक्षिते ज्योतिष्टोमेनेति तन्नाम्नेत्य-
र्थः शब्दादुपस्थितोऽपि ज्योतिष्टोमशब्दो नामत्वेन शाब्दबोधे अप्रविष्टोऽपि तात्पर्यवशात् नामधेयान्वये च न विभक्त्यर्थद्वारं नत्वि-
वाच्यार्थान्वय इव तेन तदर्थलक्षणामन्तरेणैव ज्योतिष्टोमशब्दो नामत्वप्रकारकः तथात्र कारिकायाः हिमालयो नाम नगाधिराज इति, हिमा-
लयनामवानित्यर्थः एवमिह प्रतिपत्तव्योऽपि मधुरिमधुकरः शिरीषशाखामपि निलीन इति तकारान्तयाति वाक्ये मधुकरादिपदं स्वरूपेणैव भासते
नामधेयस्य नार्थमुपस्थापयति भावकृतशक्तिलक्षणाभ्यामनात् अत्र मधुकरशब्दवाच्य इत्यपि लक्षणान्वयः शक्यज्ञानपूर्वकत्वाल्लक्ष्यज्ञानस्य
स्वरूपमस्तु शब्दे भाने वाच्यवाचकसंबन्धः पश्चात्कल्प्यो संगतिनिरोधो नद्वयं वाक्यार्थः ज्योतिष्टोमनाम्ना यागेन स्वर्गमिष्टं भावये-
दिति कथमित्यपेक्षिते श्रुतिलिङ्गवाक्यप्रकरणस्थानसमाख्याभिः सामवायिकाराडुपकारकाङ्गग्रामं पूर्वयेति विकृतौ प्रकृतिवदित्युपबन्धेन

ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना ॥ करणं कर्म कर्तेति त्रिविधः कर्मसंग्रहः ॥१८॥

नित्ये यथाशक्तीत्युपबन्धेन मुख्यालाभे प्रतिनिधायापीति यावच्छक्यालभ्यं तत्पूरणं एवं च यागस्य स्वर्गावच्छिन्नभावनाकरणत्वेन च
साक्षात्कर्तृव्यापारविषयत्वरूपं कृतिसाध्यत्वं श्रुत्यर्थाभ्यां लभ्यतेऽपि तदुभयमपि न लिङ्गादिवाच्यं अन्यथा शाब्दनर्थकेति न्या-
यात् अनन्यलभ्यश्च इष्टसाधनतेति समाने गुणप्रधानभावेन स्वर्गकाम इति समानाधिकरणपदेन कथमपि स्यात् इष्टस्वर्गसाध-
नमिति नहि राजपुरुषोऽरिपुत्र इत्यत्र परिपदरामपदयोरन्वयोऽस्तित्वार्थः पदार्थेनान्योऽपि ननु पदार्थैकदेशेऽपि अन्वयात् करणवि-
भक्त्यन्तज्योतिष्टोमादिपदानां विधेयान्वयस्याङ्गाङ्गिभावस्मिन् पक्षे द्रष्टव्याः एतेनेष्टसाधनत्वमानिष्टानुबन्धित्वं कृतिसाध्यत्वमिति त्रयमपि
विध्यर्थ इत्यपास्तं अनिष्टानुबन्धित्वाभावस्य सर्वथा वैयर्थ्यप्रसङ्गात् अत एव कृतिसाध्यत्वमात्रं विध्यर्थ इत्यपि न भावनाकरणत्वेनाप-
लभ्यत्वादित्युक्तं अलौकिकोऽपि नियोगस्त्वलौकिकत्वादेव न विधेयः परकीयं वाक्यज्ञानेः तस्मादन्यलभ्या लघुत्वात् भावनैव

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

लिङादिपदवाच्येति स्थितं प्रवर्तकं तु ज्ञानं वाक्यार्थमर्यादालभ्यमन्यदेव सर्वेषामपि वादिनां आख्यातार्थस्य च विशेष्यतया भासते न धात्वर्थेन नामार्थः स्वर्गकामोऽपीति चोक्तप्रायमेव तेन च यागानुकूलकृतिमान् स्वर्गकाम इति तार्किकमतं पुरुषविशेष्यकशा-ब्दार्थज्ञानमपास्तं सङ्क्षेपेण मतं भाट्टसिद्धमेवोपपादितं यद्वक्तव्यमिहान्यत्तदनुसन्धेयमाकरात् ॥ १८ ॥ इदानीं ज्ञानज्ञेयज्ञातृरूपस्य करणकर्मकर्तृरूपस्य च त्रिकद्वयस्य त्रिगुणात्मकत्वं वक्तव्यमिति तदुभयं सङ्क्षिप्य त्रिगुणात्मकत्वं प्रतिजानीते ज्ञानं प्राग्व्याख्यातं ज्ञेयम् अत्रैवान्तर्भूतं ज्ञानोपाधिकत्वाज्ज्ञेयत्वस्य कर्म क्रिया त्रिविधः कर्मसंग्रह इत्यत्रोक्ता च-कारात् करणकर्मकारकयोरत्रैवान्तर्भावः क्रियोपाधित्वात् कारकत्वस्य कर्ता क्रियायाः निर्वर्तकः चकारात् ज्ञाता कर्तुः क्रियोपा-धिकत्वेऽपि पृथक् त्रैगुण्यकथनं कुतार्किकभ्रमकल्पितात्मत्वनिवारणार्थं तेहि कर्तैवात्मेति मन्यन्ते गुणाः सत्त्वरजस्तमांसि सम्यक् कार्य-

ज्ञानं कर्म च कर्ता च त्रिधैव गुणभेदतः ॥ प्रोच्यते गुणसङ्ख्याने यथावच्छृणु तान्यपि ॥१९॥

भेदेन व्याख्यायन्ते प्रतिपाद्यन्ते स्मिन्निति गुणसङ्ख्यानं कापिलं तस्मिन् ज्ञानं क्रिया च कर्ता च गुणभेदतः सत्त्वरजस्तमोभेदेन त्रिधैव प्रो-च्यते एवकारो विधान्तरनिवारणार्थः यद्यपि कापिलं शास्त्रं परमार्थब्रह्मैकत्वविषये न प्रमाणं तथाप्यपरमार्थगुणगौणभेदनिरूपणे व्याव-हारिकं प्रामाण्यं भजत्येवेति वक्ष्यमाणार्थस्तुत्यर्थं गुणसङ्ख्याने प्रोच्यत इत्युक्तं तन्त्रान्तरेऽपि प्रसिद्धमिदं न केवलमस्मिन्नेव तन्त्र इति स्तुतिः यथावत् यथा शास्त्रं शृणु श्रोतुं सावधानो भव तानि ज्ञानादीनि अपिशब्दात्तद्भेदजातानि च गुणभेदकृतानि अत्र चैवमपौनरुक्त्यं द्रष्टव्यं चतुर्दशेऽध्याये तत्र सत्त्वं निर्मलत्वादित्यादिना गुणानां बन्धहेतुत्वप्रकारो निरूपितो गुणातीतस्य जीवन्मुक्तत्वनिरूपणाय सप्तदशे पुनर्य-जन्ते सात्त्विका देवानित्यादिना गुणकृतत्रिविधस्वभावनिरूपणेनासुरं रजस्तमःस्वभावं परित्यज्य सात्त्विकाहारादिसेवया दैवः सात्त्विकः स्वभावः सम्पादनीय इत्युक्तं इह तु स्वभावतो गुणातीतस्यात्मनः क्रियाकारकफलसंबन्धो नास्तीति दर्शयितुं तेषां सर्वेषां त्रिगुणात्मकत्वमेव

For Private and Personal Use Only

न रूपान्तरमस्ति येनात्मसंबन्धितास्यादित्युच्यते इति विशेषः ॥ १९ ॥ एवं ज्ञानस्य कर्मणः कर्तुश्च प्रत्येकं त्रैविध्ये ज्ञातव्यत्वेन प्रतिज्ञाते प्रथमं ज्ञानत्रैविध्यं निरूपयति त्रिभिः श्लोकैः तत्राद्वैतवादिनां सात्त्विकं ज्ञानमाह स-र्वेषु भूतेषु अव्याकृतहिरण्यगर्भविराट्संज्ञेषु बीजसूक्ष्मस्थूलरूपेषु समष्टिव्यष्ट्यात्मकेषु सर्वेष्वित्यनेनैव निर्वाहे भू-तेष्वित्यनेन भवनधर्मकत्वमुच्यते तेनोत्पत्तिविनाशशीलेषु दृश्यवर्गेषु विभक्तेषु परस्परव्यावृत्तेषु नानारसेषु अ-व्ययमुत्पत्तिविनाशादिसर्वविक्रियाशून्यमद्वयमविभक्तमव्यावृत्तं सर्वत्रानुस्यूतमाधिष्ठानतया बाधावधितया च एकमद्वितीयं भावं परमा-र्थसत्तारूपं स्वप्रकाशानन्दमात्मानं येनान्तःकरणपरिणामभेदेन वेदान्तवाक्यविचारपरिनिष्पन्नेनेक्षते साक्षात्करोति तन्मिथ्याप्रपञ्चबाध-

सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते ॥ अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकम् ॥ २० ॥ पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावान् पृथग्विधान् ॥ वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम् ॥ २१ ॥

कमद्वैतात्मदर्शनं सात्त्विकं सर्वसंसारोच्छित्तिकारणं ज्ञानं विद्धि द्वैतदर्शनं तु राजसं तामसं च संसारकारणं न सात्त्विकमित्यभिप्रायः ॥ २० ॥ तुशब्दः प्रागुक्तसात्त्विकव्यतिरेकप्रदर्शनार्थः पृथक्त्वेन भेदेन स्थितेषु सर्वभूतेषु देहादिषु नानाभावान् प्रतिदेहमन्यानात्मनः पृथ-ग्विधान् सुखदुःखित्वादिरूपेण परस्परविलक्षणान् येन ज्ञानेन वेत्तीति वक्तव्ये यज्ज्ञानं वेत्तीति करणे कर्तृत्वोपचारादेधांसि पच-न्तीतिवत् कर्तुरहङ्कारस्य तद्धर्मत्वाभेदाद्वा तज्ज्ञानं विद्धि राजसमिति पुनर्ज्ञानपदमात्मभेदज्ञानमनात्मभेदज्ञानं च परामृशति तेना-त्मनां परस्परं भेदस्तेषामीश्वराद्भेदस्तेभ्यईश्वरादन्योन्यतश्चाचेतनवर्गस्य भेदइत्यनौपाधिकभेदपञ्चकज्ञानं कुतार्किकाणां राजसमे-वेत्यभिप्रायः ॥२१॥ तुशब्दो राजसाद्भिनत्ति बहुषु भूतकार्येषु विद्यमाने एकस्मिन् कार्ये विकारे भूतदेहे प्रतिमादौ वा अहैतुकं हेतुरुपपत्ति-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

स्तद्रहितं अन्येषां भूतकार्याणामात्मत्वाभावेकथमेकस्य तादृशस्यात्मत्वामित्यनुसन्धानशून्यं कृत्स्नवत् परिपूर्णवत्सक्तं एतावानेवात्मा ईश्वरोवा नातः परमस्तीत्यभिनिवेशेन लग्नं यथा दिगम्बराणां सावयवोदेहपरिमाणआत्मेति यथा चार्वाकाणां देहएवात्मेति एवं पाषाणदार्वादिमात्रईश्वरइत्येकस्मिन् कार्ये सक्तमहेतुकत्वादेवातत्त्वार्थवत् न तत्त्वार्थालम्बनं अल्पञ्च नित्यत्वविभुत्वाग्रहात् ईदृशं-नित्यविभुदेहादिरिक्तात्मतद्व्यतिरिक्तेश्वराद्वितीयकज्ञानविलक्षणमनित्यपरिच्छिन्नदेहाद्यात्माभिमानरूपं चार्वाकादीनां यज्ज्ञानं तत्तामस-मुदाहृतं तामसानां प्राकृतजनानामीदृशज्ञानदर्शिभिः ॥ २२ ॥ तदेवमौपनिषदानामद्वैतात्मदर्शनं सात्त्विकमुपादेयं मुमुक्षु-

यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन् कार्ये सक्तमहैतुकम् ॥ अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्तामसमुदाहृतम् ॥ २२ ॥
नियतं सङ्गरहितमरागद्वेषतः कृतम् ॥ अफलप्रेप्सुना कर्म यत्तत्सात्त्विकमुच्यते ॥ २३ ॥

भिर्द्वैतदर्शिनां तु नित्यविभुपरस्परविभिन्नात्मदर्शनं राजसं अनित्यपरिच्छिन्नात्मदर्शनं च तामसं हेयमुक्तं संप्रति त्रि-विधं कर्मोच्यते नियतं यावदङ्गोपसंहारासमर्थानामपि फलावश्यंभावव्याप्तं नित्यमिति यावत् सङ्गोऽहमेव महायाज्ञिकइत्याद्यभिमानरूपोऽह-ङ्कारापरपर्यायोराजसोगर्वविशेषस्तेन शून्यं सङ्गरहितं यावदज्ञानं तु कर्तृत्वभोक्तृत्वप्रवर्तनोऽहङ्कारोनुवर्ततएव सात्त्विकस्यापि तद्रहितस्य-तत्त्वविदोन कर्माधिकारइत्युक्तमसकृत् रागोराजसन्मानादिकमनेन लप्स्यइत्याभिप्रायः द्वेषः शत्रुमनेन पराजेष्यइत्यभिप्रायस्ताभ्यां न कृतमरागद्वेषतः कृतं अफलप्रेप्सुना फलाभिलाषरहितेन कर्त्रा यत् कृतं कर्म यागदानहोमादि तत् सात्त्विकमुच्यते ॥ २३ ॥

For Private and Personal Use Only

नुः सात्त्विकाङ्गिनत्ति कामेप्सुना फलकामेन कर्त्रा साहङ्कारेण प्रागुक्तसङ्गात्मकगर्वयुक्तेन च वा शब्दः समुच्चये पुनरित्यनियतं यावत् कामनं काम्यानुवृत्तेः बहुलायासं सर्वाणोपसंहारेण क्लेशावहं यत्काम्यं कर्म क्रियते तद्राजसमुदाहृतं अत्र सर्वविशेषणैः सात्त्विकसर्वविशेषणव्यतिरेकोदर्शितः ॥ २४ ॥ अनुबन्धं पश्चाद्भाव्यशुभं क्षयं शरीरसामर्थ्यस्य धनस्य सेनायाश्च नाशं हिंसां प्राणिपीडां पौरुषं आत्मसामर्थ्यं च अनवेक्ष्य अपर्यालोच्य मोहात्केवलाविवेकादेवारभ्यते यत्कर्म यथा दुर्योधनेन युद्धं तत्तामसमुच्यते ॥ २५ ॥ इदानीं त्रिविधः कर्तोच्यते मुक्तसङ्गस्त्यक्तफलाभिसन्धिः अनहंवादी कर्ताहमिति वदनशीलो न भवति स्वगुणश्लाघाविहीनो वा धृतिर्विघ्नाद्युपस्थितावपि प्रारब्धापरित्यागोहेतुरन्तःकरणवृत्तिविशेषो धैर्यं उत्साहइदमहं करिष्याम्येवेति निश्चयात्मिका बुद्धिर्धृतिहेतुभूता ताभ्यां संयुक्तः

यत्तु कामेप्सुना कर्म साहङ्कारेण वा पुनः ॥ क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम् ॥२४॥ अनुबन्धं क्षयं हिंसामनवेक्ष्य च पौरुषम् ॥ मोहादारभ्यते कर्म यत्तत्तामसमुच्यते॥२५॥ मुक्तसङ्गोऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः ॥ सिद्ध्यसिद्ध्योर्निर्विकारः कर्ता सात्त्विकउच्यते ॥२६॥ रागी कर्मफलप्रेप्सुर्लुब्धो हिंसात्मकोऽशुचिः॥ हर्षशोकान्वितः कर्ता राजसः परिकीर्तितः ॥ २७ ॥

धृत्युत्साहसमन्वितः कर्मणः क्रियमाणस्य फलस्य सिद्धावसिद्धौ च हर्षशोकाभ्यां हेतुभ्यां योविकारोवदनविकासम्लानत्वादिस्तेन रहितः सिद्ध्यसिद्ध्योर्निर्विकारः केवलं शास्त्रप्रमाणप्रयुक्तेन फलरागेण अप्रवंभूतः कर्ता सात्त्विकउच्यते ॥ २६ ॥ रागी कामाद्याकुलचित्तः अतएव कर्मफलप्रेप्सुः कर्मफलार्थी लुब्धः परद्रव्याभिलाषी धर्मार्थे स्वद्रव्यस्यात्यागनर्थश्च स्वाभिप्रायप्रकटनेन परवृत्तिच्छेदनं हिंसा तदात्मकस्तत्स्वभावः स्वाभिप्रायाप्रकटने तु नैष्कृतिकइत्यभेदः अशुचिः शास्त्रोक्तशौचहीनः सिद्ध्यसिद्ध्योः कर्मफलस्य हर्षशोकान्वितः कर्ता राजसः परिकीर्तितः ॥ २७ ॥ अयुक्तः सर्वदा विषयासक्तचित्तत्वेन कर्तव्येष्वनवहितः प्राकृतः शास्त्रासंस्कृतबुद्धिर्बालसमः स्तब्धो गुरुदेवतादिष्वप्यनम्रः शठः परवञ्चनार्थमन्यथाजानन्नप्यन्यथावादी नैष्कृतिकः स्वास्मिन्नुपकारित्वभ्रममुत्पाद्य

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

परवृत्तिच्छेदनेन स्वार्थपरः अलसः अवश्यकर्तव्येष्वप्यप्रवृत्तिशीलः विषादी सततमसंतुष्टस्वभावत्वेनानुशोचनशीलः दीर्घसूत्री निरन्तरशङ्कासहस्रकलुषितान्तःकरणत्वेनातिमन्थरप्रवृत्तिर्यदद्यकर्तव्यं तन्मासेनापि करोति नवेत्येवंशीलश्च कर्ता तामसउच्यते ॥ २८ ॥ तदेवं ज्ञानं कर्म च कर्ता च त्रिधैव गुणभेदतइति व्याख्याय संप्रति धृत्युत्साहसमन्वितइत्यत्र सूचितयोर्बुद्धिधृत्योस्त्रैविध्यं प्रतिजानीते बुद्धेरध्यवसायादिवृत्तिमत्या धृतेश्च तद्वृत्तेः सत्त्वादिगुणतस्त्रिविधमेव भेदं मया त्वां प्रति स्वकार्त्स्न्येन परमाप्तेन प्रोच्यमानमशेषेण निरवशेषं पृथक्त्वेन हेयोपादेयविवेकेन शृणु श्रोतुं सावधानो भव हे धनञ्जयेति दिग्विजये प्रसिद्धं महिमानं सूचयन् प्रोत्साहयति अत्रेदं चिन्त्यते किमत्र बुद्धिशब्देन वृत्तिमात्रमभिप्रेतं किंवा वृत्तिमदन्तःकरणं प्रथमे ज्ञानं पृथङ्न वक्तव्यं द्वितीये कर्ता पृथङ्न वक्तव्यः वृत्तिमदन्तःकरणस्यैव कर्तृत्वात् ज्ञानधृत्योः पृथक्कथनवैयर्थ्यञ्च न चेच्छादिपरिसङ्ख्यार्थं तत् वृत्तिमदन्तःकरणत्रैविध्यक-

अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठोनैष्कृतिकोऽलसः ॥ विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामसउच्यते ॥२८॥ बुद्धेर्भेदं धृतेश्चैव गुणतस्त्रिविधं शृणु ॥ प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्त्वेन धनञ्जय॥२९॥ प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च कार्याकार्ये भयाभये ॥ बन्धं मोक्षञ्च या वेत्ति बुद्धिः सा पार्थसात्त्विकी ॥ ३० ॥

थनेन सर्वासामपि तद्वृत्तीनां त्रैविध्यस्य विवक्षितत्वात् उच्यते अन्तःकरणोपहितश्चिदाभासः कर्ता इहतूपहितान्निष्कृष्य उपाधिमात्रं करणत्वेन विवक्षितं सर्वत्र करणोपहितस्य कर्तृत्वात् यद्यपि च कामः संकल्पोविचिकित्सा श्रद्धाऽश्रद्धा धृतिरधृतिर्ह्रीर्धीर्भीरित्येतत्सर्वं मनएवेति श्रुत्युदितानां सर्वासामपि वृत्तीनां त्रैविध्यं विवक्षितं तथापि धीधृत्योस्त्रैविध्यं पृथगुक्तं ज्ञानशक्तिक्रियाशक्त्युपलक्षणार्थं न तु परिसङ्ख्यार्थमिति रहस्यं ॥ २९ ॥ तत्र बुद्धेस्त्रैविध्यमाह त्रिभिः प्रवृत्तिं कर्ममार्गं निवृत्तिं संन्यासमार्गं कार्यं प्रवृत्तिमार्गे कर्मणां करणं अकार्यं निवृत्तिमार्गे कर्मणामकरणं भयं प्रवृत्तिमार्गे गर्भवासादिदुःखं अभयं निवृत्तिमार्गे तदभावं बन्धं प्रवृत्तिमार्गे मिथ्याज्ञानकृतं कर्तृत्वाद्यभिमानं मोक्षं निवृत्तिमार्गे तत्त्वज्ञानकृतमज्ञानतत्कार्याभावं च या वेत्ति करणे कर्तृत्वोपचारात् यया वेत्ति कर्ता बुद्धिः सा प्रमाणजनितनिश्चयवती हे पार्थ सात्त्विकी बन्धमोक्षयोरन्ते कीर्तनात्तद्विषयमेव प्रवृत्त्यादि व्याख्यातं ॥ ३० ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

धर्मं शास्त्रविहितं अधर्मं शास्त्रप्रतिषिद्धं अदृष्टार्थमुभयं अयथावदेव प्रजानाति यथावन्न जानाति किं स्विदिदमिदमित्थं नवेति चानध्यवसायं संशयं वा भजते यया बुद्ध्या सा राजसी बुद्धिः अत्र तृतीयानिर्देशात्तन्यत्रापि करणत्वं व्याख्येयं ॥ ३१ ॥ तमसा विशेषदर्शनविरोधिना दोषेणावृता या बुद्धिरधर्मं धर्ममिति मन्यते अदृष्टार्थे सर्वत्र विपर्यस्यति तथा सर्वार्थान् सर्वान् दृष्टप्रयोजनानपि ज्ञेयपदार्थान् विपरीतानिव मन्यते सा विपर्ययवती बुद्धिस्तामसी ॥ ३२ ॥ इदानीं धृतेस्त्रैविध्यमाह त्रिभिः योगेन समाधिनाऽव्यभिचारिण्याऽविनाभूतया समाधिव्याप्तया यया धृत्या प्रयत्नेन मनसः प्राणस्येन्द्रियाणां च क्रियाश्चेष्टा धारयते उच्छास्त्रप्रवृत्तेर्निरुणद्धि यस्यां सत्यामवश्यं

यया धर्ममधर्मं च कार्यं चाकार्यमेव च ॥ अयथावत्प्रजानाति बुद्धिः सा पार्थ राजसी ॥ ३१ ॥ अधर्मं धर्ममिति या मन्यते तमसावृता ॥ सर्वार्थान् विपरीतांश्च बुद्धिः सा पार्थ तामसी ॥ ३२ ॥ धृत्या यया धारयते मनःप्राणेन्द्रियक्रियाः ॥ योगेनाऽव्यभिचारिण्या धृतिः सा पार्थ सात्त्विकी ॥ ३३ ॥ यया तु धर्मकामार्थान् धृत्या धारयतेऽर्जुन ॥ प्रसङ्गेन फलाकाङ्क्षी धृतिः सा पार्थ राजसी ॥ ३४ ॥ यया स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमेव च ॥ न विमुञ्चति दुर्मेधा धृतिः सा पार्थ तामसी ॥ ३५ ॥

समाधिर्भवति यया च धार्यमाणामनआदिक्रियाः शास्त्रमतिक्रम्य नार्थान्तरमवगाहन्ते धृतिः सा पार्थ सात्त्विकी ॥ ३३ ॥ तुः सात्त्विक्या भिनत्ति प्रसङ्गेन कर्तृत्वाद्यभिनिवेशेन फलाकाङ्क्षीसन् यया धृत्या धर्मं काममर्थंच धारयते नित्यं कर्तव्यतयाऽवधारयति न तु मोक्षं कदाचिदपि धृतिः सा पार्थ राजसी ॥ ३४ ॥ स्वप्नं निद्रां भयं त्रासं शोकं इष्टवियोगनिमित्तं सतापं विषादमिन्द्रियावसादं मदमशास्त्रीयविषयसेवोन्मुखत्वं च यया न विमुञ्चत्येव किंतु सदैव कर्तव्यतया मन्यते दुर्मेधाः विवेकासमर्थः धृतिः सा पार्थ तामसी ॥ ३५ ॥ एवं क्रियाणां कारकाणां च गुणतस्त्रैविध्यमुक्त्वा तत्फलस्य

॥ १९० ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

हुखस्य त्रैविध्यं प्रतिजानीते श्रोकार्धेन सात्त्विकं सुखमात्रार्धेन च मे मम वचनात् शृणु हेयोपादेयविवेकार्थं व्यासङ्गान्तरनिवारणेन मनः स्थिरीकुरु हे भरतर्षभेति योग्यता दर्शिता यत्र समाधिसुखे अभ्यासादतिपरिचयात् रमते परितृप्तो भवति न तु विषयसुखइव सद्य-एव यस्मिन् रममाणश्च दुःखस्य सर्वस्याप्यन्तमवसानं नितरां गच्छति न तु विषयसुखइवान्ते महद्दुःखं ॥ ३६ ॥ तदेव विवृणोति यत् अग्रे ज्ञानवैराग्यध्यानसमाध्यारम्भेऽत्यन्तायासनिर्वाह्यत्वाद्विषमिव दुःखविशेषावहं भवति परिणामे ज्ञानवैराग्यादिपरिपाके त्वमृतोपमं प्रीत्यतिशयास्पदं भवति आत्मविषया बुद्धिरात्मबुद्धिस्तस्याः प्रसादो निद्रालस्यादिराहित्येन स्वच्छतयाऽवस्थानं ततोजात-

सुखं त्विदानीं त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ ॥ अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखान्तं च निगच्छति ॥ ३६ ॥ यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् ॥ तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजम् ॥ ३७ ॥ विषयेन्द्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमम् परिणामे विषमिव तत्सुखं राजसं स्मृतम् ॥ ३८ ॥

मात्मबुद्धिप्रसादजं न तु राजसमिव विषयेन्द्रियसंयोगजं नवा तामसमिव निद्रालस्यादिजं ईदृशं यदनात्मबुद्धिनिवृत्त्यात्मबुद्धिप्रसादजं समाधिसुखं तत्सात्त्विकं प्रोक्तं योगिभिः अपरआह अभ्यासादावृत्तेर्यत्र रमते प्रीयते यत्र च दुःखावसानं प्राप्नोति तत्सुखं तच्च त्रिविधं गुणभेदेन शृणिवति तत्पदाध्याहारेण पूर्णस्य श्लोकस्यान्वयः यत्तदग्रइत्यादिश्लोके न तु सात्त्विकसुखलक्षणमिति भाष्यकाराभिप्रायोऽप्येवं ॥ ३७ विषयाणामिन्द्रियाणाञ्च संयोगाज्जातं न त्वात्मबुद्धिप्रसादात् यत्तत् यत्प्रसिद्धं स्रक्चन्दनवनितासङ्गादि-सुखं अग्रे प्रथमारम्भे मनःसंयमादिक्लेशाभावादमृतोपमं परिणामे त्वैहिकपारत्रिकदुःखावहत्वाद्विषमिव तत्सुखं राजसं स्मृतं ॥ ३८ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

अग्रे प्रथमारम्भेच अनुबन्धे परिणामे च यत्सुखमात्मनो मोहकरं निद्रालस्ये प्रसिद्धे प्रमादः कर्तव्यार्थावधानमन्तरेण मनोराज्यमात्रं तेभ्य एवोत्तिष्ठति न तु सात्त्विकमिव बुद्धिप्रसादजं नापि राजसमिव विषयेन्द्रियसंयोगजं तन्निद्रालस्यप्रमादोत्थं तामसं सुखमुदाहृतं ॥ ३९ ॥ इदानीमनुक्तमपि संगृह्णन् प्रकरणार्थमुपसंहरति भगवान् सत्त्वरजस्तमसां साम्याऽवस्था प्रकृतिस्ततोजातैर्वैषम्यावस्थां प्राप्तैः प्रकृतिजैर्न तु साक्षाद्गुणानां प्रकृतिजत्वमस्ति तद्रूपत्वात् तस्माद्वैषम्यावस्थैव तदुत्पत्तिरुपचारात् अथवा प्रकृतिर्माया तत्प्रभवैस्तत्कल्पितै प्रकृतिजैरेभिस्त्रिभिर्गुणैर्बन्धनहेतुभिः सत्त्वादिभिर्मुक्तं हीनं सत्त्वं प्राणिजातमप्राणि वा यत् स्यात् तत्पुनः पृथिव्यां मनुष्यादिषु दिवि देवेषु वा नास्ति क्वापि गुणत्रयरहितमनात्मवस्तु नास्तीत्यर्थः ॥ ४० ॥ तदेवं सत्त्वरजस्तमोगुणात्मकः क्रियाकारक-

यदग्रे चानुबन्धे च सुखं मोहनमात्मनः ॥ निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम् ॥ ३९ ॥ न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः ॥ ४० ॥

फललक्षणः सर्वः संसारो मिथ्याज्ञानकल्पितोऽनर्थश्चतुर्दशाध्यायोक्त उपसंहृतः पञ्चदशे च वृक्षरूपककल्पनया तमुक्त्वा अश्वत्थमेनं सुविरूढमूलमसङ्गशस्त्रेण दृढेन छित्त्वा ततः पदं तत्परिमार्गितव्यं यस्मिन् गता न निवर्तन्ति भूय इत्यसङ्गशस्त्रेण विषयवैराग्येण तस्य छेदनं कृत्वा परमात्मान्वेष्टव्य इत्युक्तं तत्र सर्वस्य त्रिगुणात्मकत्वे त्रिगुणात्मकस्य संसारवृक्षस्य कथं छेदोऽसङ्गशस्त्रस्यैवानुपपत्तेरित्याशङ्कायां स्वस्वाधिकारविहितैर्वर्णाश्रमधर्मैः परितोष्यमाणात् परमेश्वरादसङ्गशस्त्रलाभ इति वदितुमेतावानेव सर्ववेदार्थः परमपुरुषार्थमिच्छद्भिरनुष्ठेय इति च गीताशास्त्रार्थ उपसंहर्तव्य इत्येवमर्थमुत्तरं प्रकरणमारभ्यते तत्रेदं सूत्रं त्रयाणां समासकरणं द्विजत्वेन वेदाध्ययनादितुल्यधर्मत्वकथनार्थं शूद्राणामिति पृथक्करणमेकजातित्वेन वेदानधिकारित्वज्ञापनार्थं तथा च वसिष्ठः चत्वारो-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

वर्णाब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रास्तेषां त्रयोवर्णाद्विजातयोब्राह्मणक्षत्रियवैश्यास्तेषां मातुरग्रेऽधिजननं द्वितीयं मौञ्जीबन्धने अत्रास्य माता सावित्री पिता त्वाचार्यउच्यतइति तथा प्रतिविशिष्टं चातुर्वर्ण्यं स्थानविशेषाच्च 'ब्राह्मणोस्य मुखमासीद्बाहूराजन्यः कृतः ऊरूतदस्य यद्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रोअजायतेत्यपि' निगमोभवति गायत्र्या ब्राह्मणमसृजत त्रिष्टुभा राजन्यं जगत्या वैश्यं न केनचिच्छन्दसा शूद्रमित्यसंस्कारोविज्ञायतइति शूद्रश्चतुर्थोवर्णएकजातिरिति च गौतमः हेपरन्तप शत्रुतापन तेषां चतुर्णामपि वर्णानां कर्माणि प्रकर्षेण विभक्तानि इतरेतरविभागेन व्यवस्थितानि यैः स्वभावप्रभवैर्गुणैः ब्राह्मण्यादिस्वभावस्य प्रभवैर्हेतुभूतैर्गुणैः सत्त्वादिभिः तथाहि ब्राह्मणस्वभावस्य सत्त्वगुणएव प्रभवः प्रशान्तत्वात् क्षत्रियस्वभावस्य सत्त्वोपसर्जनंरजः ईश्वरभावात् वैश्यस्वभावस्य तमउपसर्जनं रजः ईहास्वभावत्वात् शूद्रस्वभावस्य रजउपसर्जनं तमः मूढस्वभावत्वात् अथवा मायाख्या प्रकृतिः स्वभावः ततउपादानात् प्रभवोयेषां तैः प्राग्भवीयः संस्कारोवर्तमाने भवे स्वफलाभिमुखत्वेनाभिव्यक्तः स्वभावः सनिमित्तत्वेन प्रभवोयेषामिति वा शास्त्रस्यापि

ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां च परन्तप ॥ कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैर्गुणैः ॥४१ ॥

पुरुषस्वभावसापेक्षत्वाच्छास्त्रेण प्रविभक्तान्यपि गुणैः प्रविभक्तानीत्युच्यन्ते आख्यातानामर्थं बोधयतामधिकारिशक्तिः सहकारिणीति न्यायात् तथा हि गौतमः द्विजातीनामध्ययनमिज्या दानं ब्राह्मणस्याधिकाः प्रवचनयाजनप्रतिग्रहाः पूर्वेषु नियमस्तु राज्ञोधिकं रक्षणं सर्वभूतानां न्यायदण्डत्वंवै श्यस्याधिकं कृषिवणिक्पाशुपाल्यं कुसीदंच शूद्रश्चतुर्थोवर्णएकजातिस्तस्यापि सत्यं कामः क्रोधः शौचमाचमनार्थे पाणिपादप्रक्षालनमेवैके श्राद्धककर्म भृत्यभरणं स्वदारवृत्तिः परिचर्योत्तरेषामिति अत्र साधारणाअसाधारणाश्च धर्माउक्ताः पूर्वेषु अध्ययनेज्यादानेषु नियमः अवश्यकर्तव्यत्वं ननु प्रवचनयाजनप्रतिग्रहेषु वृत्त्यर्थत्वादित्यर्थः वणिक् वाणिज्यं कुसीदं वृद्ध्यै धनप्रयोगः उत्तरेषामिति श्रेष्ठानां द्विजातीनामित्यर्थः वसिष्ठोऽपि षट्कर्माणि ब्राह्मणस्याध्ययनमध्यापनं यज्ञोयाजनं दानं प्रतिग्रहश्चेति त्रीणिराजन्यस्याध्ययनं यज्ञोदानंच शस्त्रेण च प्रजापालनं स्वधर्मस्तेन जीवेत् एतान्येव त्रीणि वैश्यस्य कृषिर्वणिक्पाशुपाल्यं कुसीदं च तेषां परिचर्याशूद्रस्येति आपस्तम्बोपि चत्वारोवर्णाब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रास्तेषांपूर्वः पूर्वोजन्मतः श्रेयान् स्वकर्म ब्राह्मणस्याध्ययन-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मध्यापनं यजो याजनं दानं प्रतिग्रहणं दायाद्यं शिलोञ्छाद्यन्यत्रापरिगृहीतमेतान्येव क्षत्रियस्याध्यापनयाजनप्रतिग्रहणानीति परिहाय युद्धदण्डादिकानि क्षत्रियवैश्यस्य दण्डयुद्धवर्जं कृषिगोरक्षवाणिज्याधिकं परिचर्या शूद्रस्येतरेषां वर्णानामिति मनुरपि 'अध्ययनमध्यापनं यजनं याजनं तथा दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानामकल्पयत् प्रजानां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च विषयेष्वप्रसक्तिश्च क्षत्रियस्य समादिशत् पशूनां रक्षणं दानमीज्याध्ययनमेव च वणिक्पथं कुसीदञ्च वैश्यस्य कृषिमेव च एकमेव तु शूद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत् एतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनसूययेति' एवं चतुर्णामपि वर्णानां गुणभेदेन कर्माणि प्रविभक्तानि ॥ ४१ ॥ तत्र ब्राह्मणस्य स्वाभाविकगुणकृतानि कर्माण्याह शमोन्तःकरणोपरमः दमो बाह्यकरणोपरमः प्रागुक्तः तपः शारीरादि देवद्विजगुरुप्राज्ञेत्यादावुक्तं शौचमपि बाह्याभ्यन्तरभेदेन प्रागुक्तं क्षान्तिः क्षमा आक्रुष्टस्य ताडितस्य वा मनसि विकाररहित्यं प्राग्व्याख्यातं आर्जवमकौटिल्यं प्रागुक्तं ज्ञानं साङ्गवेदतदर्थविषयं विज्ञानं कर्मकाण्डे यज्ञादिकर्मकौशल्यं ब्रह्मकाण्डे ब्रह्मात्मैक्यानुभवः आस्तिक्यं सात्त्विकी श्रद्धा प्रागुक्ता एतच्छमादिनवकं

शमो दमस्तपः शौचं क्षान्तिरार्जवमेव च॥ ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म स्वभावजम्॥४२॥

स्वभावजं सत्त्वगुणस्वभावकृतं ब्रह्मकर्म ब्राह्मणजातेःकर्म यद्यपि चतुर्णामपि वर्णानां सात्त्विकावस्थायामेते धर्मा संभवन्ति तथापि बाहुल्येन ब्राह्मणे भवन्ति सत्त्वस्वभावत्वात्तस्य सत्त्वोद्रेकवशेन त्वन्यत्रापि कदाचिद्भवन्तीति शास्त्रान्तरे साधारणधर्मतयोक्ताः तथा च विष्णुः क्षमा 'सत्यं दमः शौचं दानमिन्द्रियसंयमः अहिंसा गुरुशुश्रूषा तीर्थानुसरणं दया आर्जवं लोभशून्यत्वं देवब्राह्मणपूजनं अनभ्यसूया च तथा धर्मः सामान्य उच्यते' सामान्यश्चतुर्णामपि वर्णानां तथा प्रायेण चतुर्णामप्याश्रमाणामित्यर्थः तथा बृहस्पतिः 'दया क्षमाऽनसूया च शौचानायासमङ्गलं अकार्पण्यमस्पृहत्वं सर्वसाधारणानि च परे वा बन्धुवर्गे वा मित्रे द्वेष्टरि वा सदा आपन्ने रक्षितव्यं तु दयैषा परिकीर्तिता बाह्ये- चाध्यात्मिके चैव दुःखे चोत्पादिते क्वचित् न कुप्यति न वा हन्ति सा क्षमा परिकीर्तिता न गुणान् गुणिनो हन्ति स्तौति मन्दगुणानपि नान्यदोषेषु रमते साऽनसूया प्रकीर्तिता अभक्ष्यपरिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिन्दितैः स्वधर्मे च व्यवस्थानं शौचमेतत्प्रकीर्तितं शरीरं पीड्यते येन सुशुभेनापि कर्मणा अत्यन्तं तन्न कर्तव्यमनायासः स उच्यते प्रशस्ताचरणं नित्यमप्रशस्तविसर्जनं एतद्धि मङ्गलं प्रोक्तं मुनिभिस्तत्त्व ॥ १९२ ॥

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

दक्षिणाभिः स्तोकादपि प्रदानव्यसनमदीनेनान्तरात्मना अहन्यहनि यत्किंचिदकार्पण्यं हि तत्स्मृतं यथोत्पन्नेन सन्तोषः कर्तव्योऽह्यर्थवस्तुना पर-स्याचिन्तयित्वार्थं साऽस्पृहा परिकीर्तिता' एतए गाढा आत्मगुणा गौतमेन पठिताः 'अथाष्टावात्मगुणाः दयासर्वभूतेषु क्षान्तिरनसूयाशौचमनायासो मङ्गलमकार्पण्यमस्पृहेति' तथा महाभारते 'सत्यं दमः स्तपः शौचं सन्तोषो ह्रीः क्षमार्जवं ज्ञानं शमो दया ध्यानमेष धर्मः सनातनः सत्यं भूतहितं प्रोक्तं मनसो दमनं दमः तपः स्वधर्मवर्तित्वं शौचं सङ्करवर्जनं सन्तोषो-विषयत्यागो ह्रीरकार्यनिवर्तनं क्षमा द्वन्द्वसहिष्णुत्वमार्जवं समचित्तता ज्ञानं तत्त्वार्थसंबोधः शमश्चित्तप्रशान्तता दया भू-तहितैषित्वं ध्यानं निर्विषयं मनः' देवलः 'शौचं दानं तपः श्रद्धा गुरुसेवा क्षमा दया विज्ञानं विनयः सत्यमिति धर्मसमुच्चयः' तथा व्रतोपवासनियमैः शरीरोत्तापनं तपः 'प्रत्ययो धर्मकार्येषु तथा श्रद्धेत्युदाहृता नास्ति ह्यश्रद्दधानस्य कर्मकृत्यप्रयोजनं यत्पुनर्वैदिकीनां च

शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं युद्धे चाप्यपलायनम् ॥ दानमीश्वरभावश्च क्षात्रं कर्म स्वभावजम् ॥४३॥

कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यं वैश्यकर्म स्वभावजम् ॥ परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम् ॥४४॥

लौकिकीनां च सर्वशः धारणं सर्वविद्यानां विज्ञानमिति कीर्त्यते विनयं द्विविधं प्राहुः शश्वद्दमशमाविति' शेषं व्याख्यातप्रायमिति वचनानि न लिखितानि याज्ञवल्क्यः 'इज्याऽऽचारदमाहिंसादानस्वाध्यायकर्मणां अयं तु परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनमिति' इयं च सर्वा दैवी संपत् प्राग्व्याख्याता ब्राह्मणस्य स्वाभाविकीतरेषां नैमित्तिकीति न विरोधः ॥ ४२ ॥ क्षत्रियस्य गुणस्वभावकृतानि कर्माण्याह शौर्यं विक्रमो बलवत्तरानपि प्रहर्तुं प्रवृत्तिः तेजः प्रागल्भ्यं परैरधर्षणीयत्वं धृतिर्महत्यामपि विपदि देहेन्द्रियसंघातस्यानवसादः दाक्ष्यं दक्ष-भावः सहसा प्रत्युपन्नेषु कार्येष्वव्यामोहेन प्रवृत्तिः युद्धे चाप्यपलायनमपराङ्मुखीभावः दानं असङ्कोचेन वित्तेषु स्वस्वत्वपरित्यागेन पर-स्वत्वापादनं ईश्वरभावः प्रजापालनार्थं ईशितव्येषु प्रभुशक्तिप्रकटीकरणं च क्षत्रकर्म क्षत्रियजातेर्विहितं कर्म स्वभावजं सत्त्वोपसर्जनर-जोगुणस्वभावजम् ॥ ४३ ॥ कृषिरन्नोत्पत्त्यर्थं भूमेर्विलेखनं गोरक्षस्य भावो गौरक्ष्यं पाशुपाल्यं वाणिज्यं वणिजः कर्म क्रयविक्रयादिलक्षणं कुसीदमप्यत्रान्तर्गमनीयं वैश्यकर्म वैश्यजातेः कर्म स्वभावजं तमउपसर्जनरजोगुणस्वभावजं परिचर्यात्मकं द्विजातिशुश्रूषात्मकं कर्म-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

शूद्रस्यापि स्वभावजं रजउपसर्जनतमोगुणःस्वभावज तु ॥ ४४ ॥ तदेवं वर्णानां स्वभावजागौणाख्याधर्माअभिहिताः अन्येऽपि धर्माः शास्त्रे-ष्वाम्नाताः तदुक्तं भविष्यपुराणे ' धर्मः श्रेयः समुद्दिष्टश्रेयोऽभ्युदयलक्षणं स तु पञ्चविधः प्रोक्तोवेदमूलः सनातनः वर्णधर्मः स्मृतस्त्वेकआश्रमा-णामतः परं वर्णाश्रमस्तृतीयस्तु गौणोनैमित्तिकस्तथा वर्णत्वमेकमाश्रित्य योधर्मः संप्रवर्तते वर्णधर्मः सउक्तस्तु यथोपनयनंनृप यस्त्वाश्रमं समाश्रित्य अधिकारः प्रवर्तते सखल्वाश्रमधर्मः स्याद्भिक्षादण्डादिकोयथा वर्णत्वमाश्रमत्वंचयोऽधिकृत्यप्रवर्तते सवर्णाश्रमधर्मस्तु मौ-ञ्ज्याद्यामेखलायथा योगुणे नप्रवर्तेत गुणधर्मः सउच्यते यथामूर्द्धाभिषिक्तस्य प्रजानां परिपालनं निमित्तमेकमाश्रित्य योधर्मः संप्रवर्तते नैमित्तिकः सविज्ञेयः प्रायश्चित्तविधिर्यथा ' अधिकारोऽत्रधर्मः चतुर्विधं धर्ममाह हारीतः ' अथाश्रमिणां पृथग्धर्मोविशेषधर्मः समा-नधर्मः कृत्स्नधर्मश्चेति ' पृथगाश्रमानुष्ठानात् पृथग्धर्मोयथा चातुर्वर्ण्यधर्मः स्वाश्रमविशेषानुष्ठानात् विशेषधर्मोयथा नैष्ठिकयायावरानुज्ञा-पिकत्वानुप्रश्नम्यलिङ्गानां सर्वेषां यः समानोधर्मः ससमानधर्मोनैष्ठिकः कृत्स्नधर्मइति नैष्ठिकोब्रह्मचारिविशेषः यायावरोगृहस्थवि-शेषः आनुज्ञापिकोवानप्रस्थविशेषः चानुप्रश्नम्यलिङ्गोयतिविशेषः सर्वेषामिति वर्णानामाश्रमाणांच तत्राद्योयथा महाभारते ' आनृशंस्यमहिंसाचाप्रमादः संविभागिता श्राद्धकर्मातिथेयंच सत्यमक्रोधएवच स्वेषु दारेषु सन्तोषः शौचं नित्याऽनसूयता आत्मज्ञानं तितिक्षाच धर्मः साधारणोनृप ' सर्वाश्रमसाधारणस्तु प्रागुदाहृतः निष्ठासंसारसमाप्तिस्तस्य योजनीनैष्ठिकः मोक्षहेत्वात्मज्ञानोत्पत्तिप्रतिबन्धक-प्रत्यवायपरिहाराय निष्कामकर्मानुष्ठानं कृत्स्नधर्मइत्यर्थः आश्रमाश्च शास्त्रेषु चत्वारआम्नाताः यथाह गौतमः ' तस्याश्रमविकल्पमेके ब्रुवते ब्रह्मचारीगृहस्थोभिक्षुर्वैखानसइति ' आपस्तम्बः ' चत्वारआश्रमागार्हस्थ्यमाचार्यकुलं मौनं वानप्रस्थ्यमिति तेषु सर्वेषु यथोपदेश-मव्यग्रोवर्तमानः क्षेमंगच्छतीति ' वसिष्ठः ' चत्वारआश्रमाब्रह्मचारिगृहस्थवानप्रस्थपरिव्राजकास्तेषां वेदमधीत्य वेदौ वेदान्वाऽविशीर्ण-ब्रह्मचर्योयमिच्छेत्तमावसेदिति ' एवं तेषां पृथग्धर्माअप्याम्नाताः तथा फलमप्यज्ञानामाम्नातं यथाह मनुः ' श्रुतिस्मृत्युदितं धर्ममनुतिष्ठन्-हिमानवः इहकीर्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमं सुखं ' अनुत्तमं सुखमिति यथाप्राप्ततत्फलोपलक्षणार्थं आपस्तम्बः ' सर्ववर्णानां स्वधर्मा-नुष्ठानेपरमपरिमितं सुखं ततः परिवृत्तौ कर्मफलशेषेण जातिं रूपं वर्णं वृत्तं मेधां प्रज्ञां द्रव्याणि धर्मानुष्ठानमिति प्रतिपद्यन्ते ' गौतमः ' वर्णाआश्रमाश्च स्वकर्मनिष्ठाः प्रेत्य कर्मफलमनुभूय ततः शेषेण विशिष्टदेशजातिकुलरूपायुःश्रुतवृत्तवित्तसुखमेधसोजन्म प्रतिपद्यन्ते विष्वञ्चोविपरीतानश्यन्ति ' अत्र शेषशब्देन भुक्तज्योतिष्टोमादिकर्मातिरिक्तं चित्रादिकर्मानुशयशब्दितमुच्यते ननु पूर्वकर्मणएकदे-

For Private and Personal Use Only

शाश्वतीं स्थितं कृतात्ययेऽनुशयवान्दृष्टस्मृतिभ्यां यथेतमनेवं चेत्यत्र भाष्येऽप्युक्तं गौतमीयेऽपि 'ततश्शेषेणत्स्मादिवाद्यो क्षयति' विष्वञ्चः सर्वतोगामिनो ये ते विपरीता नरकादौ जन्म प्रतिपद्य विनश्यन्ति ज्ञानकीर्त्यादिभावेन सर्वपुरुषार्थेभ्यो भ्रश्यन्त इत्यर्थः हारीतः 'काम्यैः केचिद्यज्ञदानैस्तपोभिर्लब्ध्वा लोकान्पुनरायान्ति जन्म कर्मभिर्मुक्ताः सत्ययज्ञाः सुगताश्रयाभियानश्रयान्यानि लोकान् अत्र कामनासङ्कल्पाद्यानिबन्धनः फलभेदोऽदर्शि भविष्यपुराणे 'फलं विनाप्यनुष्ठानं नित्यानामिष्यते स्फुटं काम्यानां स्वफलार्थं तु दोषघातार्थमेव तु नैमित्तिकानां करणे त्रिविधं कर्मणां फलं क्षयं केचिदुपात्तस्य दुरितस्य प्रचक्षते अनुत्पत्तिं तथा चान्ये प्रत्यवायस्य मन्वते नित्यां क्रियां तथा चान्ये अनुषङ्गि फलं विदुः अन्ये आपस्तम्बादयः तद्यथाऽम्रे फलार्थेति निमित्त इत्यादिवचनैरानुषङ्गिकफलतां नित्यकर्मणो विदुः श्रुतिश्च त्रयो धर्मस्कन्धा यज्ञोऽध्ययनं दानमिति प्रथमस्तप एव द्वितीयो ब्रह्मचर्याचा-

स्वे स्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः॥ स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दति तच्छृणु॥४५॥

र्यकुलवासी तृतीयोऽत्यन्तमात्मानमाचार्यकुलेऽवसादयन्निति गृहस्थवानप्रस्थब्रह्मचारिण उक्त्वा सर्व एते पुण्यलोका भवन्तीति तेषामन्तःकरणशुद्ध्यर्थत्वे मोक्षाभावमुक्त्वा शुद्धान्तःकरणानामेवानेन परिव्राजकभावेन ज्ञाननिष्ठया मोक्षमाह ब्रह्मसंस्थोऽमृतत्वमेतीति तदेवं स्थिते ब्रह्मचारिगृहस्थवानप्रस्थो वा मुमुक्षुः फलाभिसन्धित्यागेन भगवदर्पणबुद्ध्या स्वे स्वे तत्तद्वर्णाश्रमविहिते ननु स्वेच्छामात्रकृते कर्मणि श्रुतिस्मृतिचोदिते अभिरतः सम्यगनुष्ठानपरः संसिद्धिं देहेन्द्रियसंघातस्याशुद्धिक्षयेण सम्यग्ज्ञानोत्पत्तियोग्यतां लभते नरः वर्णाश्रमाभिमानी मनुष्यः मनुष्याधिकारत्वात् कर्मकाण्डस्य देवादीनां वर्णाश्रमाभिमानित्वाभावायुक्त एव तद्धर्मेष्वनधिकारः वर्णाश्रमाभिमानानपेक्षे तूपासनादावधिकारस्तेषामप्यस्तीति सावितं देवताधिकरणे ननु बन्धहेतूनां कर्मणां कथं मोक्षहेतुत्वं उपासना विशेषादित्याह स्वकर्मनिरतः सिद्धिमुक्तलक्षणां यथा येन प्रकारेण विन्दति तच्छृणु श्रुत्वा तं प्रकारमवधारयेत्यर्थः ॥ ४५ ॥

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

यतो मायोपाधिकाच्चैतन्यानन्दघनात्सर्वज्ञात्सर्वशक्तेरीश्वरादुपादानान्निमित्ताच्च सर्वान्तर्यामिणः प्रवृत्तिरुत्पत्तिश्चेष्टा वा सर्वान्तर्यामिणः प्रवृत्तिरुत्पत्तिर्मायामयी स्वाप्नरथादीनामिव भूतानां भवनधर्मणामाकाशादीनां येन चैकेन सद्रूपेण स्फुरणरूपेण च सर्वमिदं दृश्यजातं त्रिष्वपि कालेषु ततं व्याप्तं स्यात्तदन्यस्यानवभासेन कल्पितस्याधिष्ठानानतिरेकात् तथा च श्रुतिः 'यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि जीवन्ति यत्प्रयन्त्यभिसंविशन्ति तद्विजिज्ञासस्व तद्ब्रह्मेति' अत्र यत इति प्रकृतौ पञ्चमी यतो येनेति चैकत्वं विवक्षितं 'आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात् आनन्दाद्ध्येव खल्विमानि भूतानि जायन्त इति' च तस्य निर्णयवाक्यं 'मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरमित्यादि' श्रुत्यन्तराच्च मायोपाधिलाभः 'यः सर्वज्ञः सर्ववित्' इत्यादि श्रुत्यन्तरात्सर्वज्ञत्वादिलाभः एवं चैकेनैवायमर्थो भगवता प्रकाशितः यतः प्रवृत्तिर्भूतानां

यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ॥ स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवः ॥ ४६ ॥ श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम् ॥ ४७ ॥

येन सर्वमिदं ततमिति तमन्तर्यामिणं भगवन्तं स्वकर्मणा प्रतिवर्णाश्रमं विहितेनाभ्यर्च्य तोषयित्वा तत्प्रसादादैकात्म्यज्ञाननिष्ठायोग्यतालक्षणां सिद्धिमन्तःकरणशुद्धिं विन्दति मानवः देवादिस्तूपासनामात्रेणेति भावः ॥ ४६ ॥ यतः स्वधर्मेणैव मनुष्याणां भगवत्प्रसादहेतुस्ततः परधर्मात्सम्यगनुष्ठितादपि श्रेयान् प्रशस्यतरः स्वधर्मो विगुणोऽसम्यगनुष्ठितोऽपि तस्मात् क्षत्रियेण सता त्वया स्वधर्मो युद्धादिरेवानुष्ठेयो न परधर्मो भिक्षाटनादिरित्यभिप्रायः ननु स्वधर्मोऽपि युद्धादिर्बन्धुवधादिरूपत्वात्पापहेतुत्वान्नानुष्ठेय इति नेत्याह स्वभावनियतं पूर्वोक्तं शौर्यं तेज इत्यादि स्वभावजं युद्धादि कर्म कुर्वन् किल्बिषं पापं बन्धुवधादिनिमित्तं न प्राप्नोति तथा च प्राग्व्याख्यातं सुखदुःखे समे कृत्वेत्यत्र विहितज्योतिष्टोमाङ्गपशुहिंसायामिव विहितयुद्धाङ्गबन्धुहिंसायामपि प्रत्यवायहेतुत्वाभावात् तथा चोक्त-

For Private and Personal Use Only

मधस्तात् ॥ ४७ ॥ यस्मादेवं विहितहिंसादेर्न प्रत्यवायहेतुत्वं परधर्मश्च भयावहः सामान्यदोषेण च सर्वकर्माणि दुष्टानि तस्माद-
शोधर्णाश्रमाभिमानी हे कौन्तेय सहजं स्वभावजं कर्म सदोषमपि विहितहिंसायुक्तमपि ज्योतिष्टोमयुद्धादि न त्यजेदन्तःकरणशुद्धेः
प्रागभवात् अन्यो वा नह्यनात्मज्ञः कश्चित्क्षणमपि कर्माण्यकृत्वा स्थातुं शक्नोति न च परधर्मानुतिष्ठन्नपि दोषान्मुच्यते सर्वारम्भाः
स्वधर्माः परधर्माश्च सर्वे हि यस्मात् दोषेण त्रिगुणात्मकत्वेन सामान्येनावृताः व्याप्ताः सदोषा एव तथा च प्राग्व्याख्यातं परिणामताप-
संस्कारैर्गुणवृत्तिविरोधाच्च दुःखमेव सर्वं विवेकिन इति तस्मादनात्मज्ञः कर्माणि कुर्वन् विषजकृमिरिव विषं सहजं कर्म युद्धादि
त्रिगुणात्मकत्वेन सामान्येन बन्धुवधादिनिमित्तत्वेन विशेषेण च सदोषमपि न त्यजेत् सर्वकर्मत्यागासमर्थत्वात् सर्वकर्मत्यागसमर्थस्तु
शुद्धान्तःकरणस्त्यजेदेवेत्यभिप्रायः ॥ ४८ ॥ किं पुनः सर्वकर्मत्यागासमर्थः योनित्यानित्यवस्तुविवेकजेनेहामुत्रार्थभोगवैराग्येण

सहजं कर्म कौन्तेय सदोषमपि न त्यजेत्॥सर्वारम्भाहि दोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः॥४८॥

शमदमादिसम्पन्नः कर्मजां सिद्धिमशुद्धिपरिक्षयद्वारा मुमुक्षुः शुद्धब्रह्मात्मैक्यजिज्ञासां प्राप्तः सः स्वेष्टमोक्षहेतुब्रह्मात्मैक्यज्ञानसाधन-
वेदान्तवाक्यश्रवणादि कर्तुं सर्वविक्षेपनिवृत्त्या तच्छेषभूतं सर्वकर्मसंन्यासं श्रुतिस्मृतिविहितं कुर्यादेव तस्मादेवंविच्छान्तो दान्त उपरत-
स्तितिक्षुः समाहितो भूत्वात्मन्येवात्मानं पश्येदिति' श्रुतेः 'सत्यानृते सुखदुःखे वेदानिमं लोकममुं च परित्यज्यात्मानमन्विच्छेदिति'
स्मृतेश्च उपरतस्त्यक्तसर्वकर्मा भूत्वात्मानं पश्येदात्मदर्शनाय वेदान्तवाक्यानि विचारयेदिति श्रुत्यर्थः एतादृश एव ब्रह्मसं-
स्थोऽमृतत्वमेतीति श्रुत्या धर्मस्कन्धत्रयविलक्षणत्वेन प्रतिपादितः परमहंसपरिव्राजकः परमहंसपरिव्राजकं कृतकृत्यं गुरुमुपसृत्य
वेदान्तवाक्यविचारसमर्थोयमुद्दिश्याथातो ब्रह्मजिज्ञासेत्यादिचतुर्लक्षणमीमांसा भगवता बादरायणेन समारम्भि कीदृशोऽसावित्याह सर्वत्र
पुत्रदारादिषु सक्तिनिमित्तेष्वपि असक्तबुद्धिः अहमेषां ममैतइत्यभिष्वङ्गरहिता बुद्धिर्यस्य सः यतो जितात्मा विषयेभ्यः प्रत्याहृत्य-

वशीकृतान्तःकरणः विषयरागे सति कथं प्रत्याहरणं तत्राह विगतस्पृहः देहजीवितभोगेष्वपि वाञ्छारहितः सर्वदृश्येषु दोषदर्शनेन नित्यबोधपरमानन्दरूपमोक्षगुणदर्शनेन च सर्वतोविरक्तइत्यर्थः यएवं शुद्धान्तःकरणः स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवइति वचनप्रतिपादितां कर्मजामपरमां सिद्धिं ज्ञानसाधनवेदान्तवाक्यविचाराधिकारलक्षणां ज्ञाननिष्ठायोग्यतां प्राप्तः ससंन्यासेन शिखायज्ञोपवीतादिसहितसर्वकर्मत्यागेन हेतुना तत्पूर्वकेन विचारेणेत्यर्थः नैष्कर्म्यसिद्धिं निष्कर्म ब्रह्म तद्विषयं विचारपरिनिष्पन्नं ज्ञानं नैष्कर्म्यं तद्रूपां सिद्धिः परमां कर्मजायाअपरमासिद्धेः फलभूतां अधिगच्छति साधनपरिपाकेण प्राप्नोति अथवा संन्यासेनेतीत्थंभुतलक्षणे तृतीया सर्वकर्मसंन्यासरूपां नैष्कर्म्यसिद्धिं ब्रह्मसाक्षात्कारयोग्यतां नैर्गुण्यलक्षणां सिद्धिं परमां पूर्वस्याः सिद्धेः सात्विक्याः

असक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतस्पृहः॥ नैष्कर्म्यसिद्धिं परमां संन्यासेनाधिगच्छति ॥४९॥ सिद्धिं प्राप्तोयथाब्रह्म तथाप्नोति निबोध मे ॥ समासेनैव कौन्तेय निष्ठा ज्ञानस्य या परा ॥ ५० ॥

फलभुतामधिगच्छतीत्यर्थः ॥ ४९ ॥ प्रागुक्तसाधनसम्पन्नस्य सर्वकर्मसन्यासिनोब्रह्मज्ञानोत्पत्तौ साधनक्रममाह स्वकर्मणेश्वरमाराध्य तत्प्रसादजां सर्वकर्मत्यागपर्यन्तां ज्ञानोत्पत्तियोग्यतारूपां सिद्धिमन्तःकरणशुद्धिं प्राप्तोयथा ब्रह्म प्राप्नोति येन प्रकारेण शुद्धमात्मानं साक्षात्करोति तथा तं प्रकारं निबोध मे मद्वचनादवधारयानुष्ठातुं किमतिविस्तरेण नेत्याह समासेन सङ्क्षेपेणैव ननु विस्तरेण हे कौन्तेय तदवधारणेकिं स्यादित आह निष्ठा ज्ञानस्य यापरा ज्ञानस्य विचारपरिनिष्पन्नस्य निष्ठा परिसमाप्तिः यदनन्तरं साधनान्तरं नानुष्ठेयमस्ति परा श्रेष्ठा सर्वान्त्यात्रा साक्षान्मोक्षहेतुत्वात् तां सिद्धिं प्राप्तस्य ब्रह्मप्राप्तिरूपां ज्ञाननिष्ठां परां सङ्क्षेपेण निबोधेत्यर्थः॥५०॥ सेयं ज्ञाननिष्ठा सप्रकारोच्यते विशुद्धया सर्वसंशयविपर्ययशून्यया बुद्ध्याऽहं ब्रह्मास्मीति वेदान्तवाक्यजन्यया बुद्धिवृत्त्या युक्तः सदा तदन्वितः धृत्या धैर्येणात्मानं शरी- ॥ १९५

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

रेन्द्रियसङ्घातं नियम्य उन्मार्गप्रवृत्तेर्निवार्यात्मप्रवणं कृत्वा चशब्देन योगशास्त्रोक्तं साधनान्तरं समुच्चीयते शब्दादीन् शब्दस्पर्शरूपरसगन्धान् विषयान् भोगेन बन्धहेतून् सामर्थ्यात् ज्ञाननिष्ठार्थशरीरस्थितिमात्रप्रयोजनानुपयुक्तानिषिद्धानपि त्यक्त्वा शरीरस्थितिमात्रार्थेषु च तेषु रागद्वेषौ व्युदस्य परित्यज्य चकारादन्यदपि ज्ञानविक्षेपकं परित्यज्य विविक्तसेवीत्यत्र स्यादित्यध्याहृतेन ब्रह्मभूयाय कल्पतइत्यन्तेनान्वयः ॥ ५१ ॥ विविक्तं जनसम्मर्दरहितं पवित्रं च यदरण्यगिरिगुहादि तत्सेवितुं शीलं यस्य सचित्तैकाग्र्यसम्पत्त्यर्थी तद्विक्षेपकारिरहितइत्यर्थः लघ्वाशी लघु परिमितं हितं मेध्यं चाशितुं शीलं यस्य सनिद्रालस्यादि चित्तलयकारिरहितइत्यर्थः यतानि संयतानि वाक्कायमानसानि येनसः यमनियमासनादिसाधनसम्पन्नइत्यर्थः ध्यानयोगपरोनित्यं चित्तस्यात्माकारप्रत्ययावृत्तिर्ध्यानं आत्माकारप्रत्ययेन

बुद्ध्या विशुद्ध्या युक्तोधृत्यात्मानं नियम्य च ॥ शब्दादीन्विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्य च ॥ ५१ ॥ विविक्तसेवी लघ्वाशी यतवाक्कायमानसः ॥ ध्यानयोगपरोनित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ॥ ५२ ॥

निर्वृत्तिकतापादनं योगः नित्यं सदैव तत्परस्तयोरनुष्ठानपरोन तु मन्त्रजपतीर्थयात्रादिपरः कदाचिदित्यर्थः वैराग्यं दृष्टादृष्टविषयेषु स्पृहाविरोधि चित्तपरिणामं समुपाश्रितः सम्यङ्निश्चलत्वेन नित्यमाश्रितः ॥ ५२ ॥ अहङ्कारं महाकुलप्रसूतोऽहं महतां शिष्योऽतिविरक्तोऽस्मि नास्ति द्वितीयोमत्समइत्यभिमानं बलमसदाग्रहं न शारीरं यस्य स्वाभाविकत्वेन त्यक्तुमशक्यत्वात् दर्पं हर्षजन्यं मदं धर्मातिक्रमकरणं दृप्तोदृप्यतिदृप्तोधर्ममतिक्रामतीतिस्मृतेः कामं विषयाभिलाषं वैराग्यं समुपाश्रितइत्यनेनोक्तस्यापि कामत्यागस्य पुनर्वचनं यत्नाधिक्यार्थं क्रोधं द्वेषं परिग्रहं शरीरधारणार्थकमस्पृहस्त्वेपि परोपनीतं बाह्योपकारणं विमुच्य त्यक्त्वा शिखायज्ञोपवीतादिकमपि दण्डमेकं कमण्डलुं कौपीनाच्छादनं च शास्त्राभ्यनुज्ञातं स्वशरीरयात्रार्थमादाय परमहंसपरिव्राजकोभूत्वा निर्ममोदेहजीवनमा-

ऽपि ममकाररहितः अतएवाहङ्कारममकाराभावादपगतहर्षविषादत्वात् शान्तश्चित्तविक्षेपरहितोयतिर्ज्ञानसाधनपरिपाककमेण ब्रह्मभूयाय ब्रह्मसाक्षात्काराय कल्पते समर्थोभवति ॥५३॥ केन क्रमेण ब्रह्मभूयाय कल्पतइति तदाह ब्रह्मभूतः अहं ब्रह्मास्मीति दृढनिश्चयवान् श्रवणमननाभ्यासात् प्रसन्नात्मा शुद्धचित्तः शमदमाद्यभ्यासात् अतएवन शोचति नष्टं न काङ्क्षत्यप्राप्तं अतएव निग्रहानुग्रहयोरनारम्भात् समः सर्वेषु भूतेषु आत्मौपम्येन सर्वत्र सुखं दुःखञ्च पश्यतीत्यर्थः एवंभूतोज्ञाननिष्ठोयतिर्मद्भक्तिं मयि भगवति शुद्धे परमात्मनि भक्तिमुपासनां मदाकारचित्तवृत्त्या वृत्तिरूपां परिपाकनिदिध्यासनाख्यां श्रवणमननाभ्यासफलभूतां लभते पराश्रेष्ठामव्यवधानेन साक्षात्कार-

अहङ्कारं बलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहम् ॥ विमुच्य निर्ममः शान्तोब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ५३ ॥ ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मा न शोचति न काङ्क्षति ॥ समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते पराम् ॥ ५४ ॥

फलां चतुर्विधाभजन्तेमामित्यत्रोक्तस्य भक्तिचतुष्टयस्यान्त्यां ज्ञानलक्षणामिति वा ॥ ५४ ॥ ततश्च भक्त्या निदिध्यासनात्मिकया ज्ञाननिष्ठया मामद्वितीयमात्मानमभिजानाति साक्षात्करोति यावान् विभुर्नित्यश्च यश्च परिपूर्णसत्यज्ञानानन्दघनः सदा विध्वस्तसर्वोपाधिरखण्डैकरसएकस्तावंतञ्चाभिजानाति ततोमामेवं तत्त्वतोज्ञात्वा अहमस्म्यखण्डानन्दाद्वितीयं ब्रह्मेति साक्षात्कृत्य विशते ह्यज्ञानतत्कार्यनिवृत्तौ सर्वोपाधिशून्यतया सद्रूपएव भवति तदनन्तरं बलवत्प्रारब्धकर्मभोगेन देहत्यागानन्तरं ननु ज्ञानानन्तरमेव कस्मात्प्रलयेनैव तल्लाभे तदनन्तरमित्यस्य वैयर्थ्यापातात् तस्मात्तस्य तावदेव चिरं यावन्नविमोक्ष्येथसम्पत्स्यइति श्रुत्यर्थएवात्र दर्शितोभगवता यद्यपि ज्ञानेनाज्ञानं निवर्तितमेव दीपेनेव तमस्तस्य तद्विरोधिस्वभावत्वात् तथापि तदुपादेयमहङ्कारदेहादि निरुपादानेव यावत् प्रारब्ध-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

कर्मभोगमनुवर्तते दृष्टत्वादेव नहि दृष्टेनुपपन्नंनाम तार्किकैरपि हि समवायिकारणनाशाद्द्रव्यनाशमङ्गीकुर्वद्भिर्निरुपादानं द्रव्यं क्षणमात्र तिष्ठतीत्यङ्गीकृतं नित्यपरमाणुसमवेतद्व्यणुकनाशत्वसमवायिकारणनाशादेव द्रव्यनाशः समवायिनिरूपितकारणनाशत्वमुभयोरनुगत- मिति नाननुगमः येत्वसमवायिकारणनाशमेव सर्वत्र कार्यद्रव्यनाशकमिच्छन्ति तेषामाश्रयनाशस्थले क्षणद्वयमनुपादानं कार्यं तिष्ठति एवं च तत्रैव प्रतिबन्धसन्निपाते बहुकालावस्थितिः केन वार्यते प्रारब्धकर्मणश्च प्रतिबन्धकत्वं श्रुतिसिद्धं अन्तःकरणदेहाद्यवस्थित्यन्यथानुपपत्ति स्व सिद्धं एवं शिष्यसेवकाद्यदृष्टमपि तत्प्रतिबन्धकं तदभावमपेक्ष्यच पूर्वसिद्धएवाज्ञाननाशस्तत्कार्यमन्तःकरणादिकं नाशयतीति न पुनर्ज्ञानापेक्षा तदुक्तं 'तीर्थेश्वपचगृहेवा नष्टस्मृतिरपि परित्यजन्देहं ज्ञानसमकालमुक्तः कैवल्यं याति हतशोकइति' नजानामीत्यादिप्रत्ययस्तु तस्य निवृत्ता- ज्ञानस्याप्यज्ञाननाशजनितादनुपादानात् साक्षादात्माश्रयादेवाज्ञानसंस्कारात्तत्त्वज्ञानसंस्कारानिवर्त्यादन्तकरणस्थित्यवधेरिति वितरण- कृतः अहं ब्रह्मास्मीति चरमसाक्षात्कारानन्तरमहम्ब्रह्म न भवामि न जानामीत्यादिप्रत्ययोनास्त्येव यदि परं घटं न जानामीत्यादिप्रत्ययः

भक्त्या मामभिजानाति यावान् यश्चास्मि तत्त्वतः ॥ ततोमां तत्त्वतोज्ञात्वा विशते तदनन्तरम् ॥ ५५ ॥

स्यात्तदुपपादनाय चेयं संस्कारकल्पनेति नानुपपन्नं अज्ञानलेशपदेनाप्ययमेव संस्कारोविवक्षितः नहि सावयवमज्ञानं येन कियन्नश्यति कियत्तिष्ठतीति वाच्यं अनिर्वचनीयत्वादेकदेशाभ्युपगमेतु तन्निवृत्त्यर्थं पुनश्चरमं ज्ञानमपेक्षितमेव तच्च मृतिकाले दुर्घटमिति तत्त्वज्ञानसं- स्कारनाश्यता तस्याभ्युपेया ततश्च संस्कारपक्षान्न कोपिविशेषइति पूर्वोक्तैव कल्पना श्रेयसी ईदृशजीवन्मुक्त्यपेक्षया च प्राग्भगवतोक्त- मुपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनइति स्थितप्रज्ञलक्षणानि च व्याख्यातानि तस्मात्साधूक्तं विशते तदनन्तरमिति ॥ ५५ ॥ ननु योऽनात्मनोऽशुद्धान्तःकरणःसोऽन्तःकरणशुद्धिपर्यन्तं सहजं कर्म न त्यजेत् यस्तु शुद्धान्तःकरणः सनैष्कर्म्यसिद्धिं संन्यासेनाधिगच्छती- त्युक्तं संन्यासश्च ब्राह्मणेनैव कर्तव्योन क्षत्रियवैश्याभ्यामिति प्रागुक्तं भगवता कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिताजनकादयइत्यत्र तत्र शु- द्धान्तःकरणेन क्षत्रियादिना किं कर्माण्यनुष्ठेयानि किं सर्वकर्मसंन्यासः कर्तव्यः नाद्यः आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते इत्यादिना योगान्तःकरणशुद्धिमारूढस्य कर्मानुष्ठानविरोधात् नद्वितीयः स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मोभयावह-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

इत्यादिना ब्राह्मधर्मस्य सर्वकर्मसंन्यासस्य क्षत्रियादिकं प्रतिनिषेधात् नच कर्मानुष्ठानकर्मत्यागयोरन्यतरमन्तरेण तृतीयः प्रकारोऽस्ति तस्मादुभयोरपि प्रतिषिद्धत्वे गत्यन्तराभावेन चावश्यकर्तव्ये प्रतिषेधातिक्रमे कर्मत्याग एव श्रेयान् बन्धहेतुपरित्यागेन मोक्षसाधनपौष्कल्यात् ननु कर्माण्यनुष्ठेयानि चित्तविक्षेपहेतुत्वेन मोक्षसाधनज्ञानप्रतिबन्धकत्वादित्यभिप्रायमर्जुनस्यालक्ष्याह भगवान् यः पूर्वोक्तैः कर्मभिः शुद्धान्तःकरणः सोऽवश्यं भगवदेकशरणः भगवदेकशरणतापर्यन्तत्वात् अन्तःकरणशुद्धेः एतादृशश्चेत् ब्राह्मणः संन्यासप्रतिबन्धरहितः सर्वकर्माणि संन्यस्य तु नाम संसारविमोक्षस्तु तस्य भगवदेकशरणस्य भगवत्प्रसादादेव एतादृशश्चेत् क्षत्रियादिः संन्यासानधिकारी स करोतु नाम कर्माणि किंतु मद्व्यपाश्रयः अहं भगवान् वासुदेव एव व्यपाश्रयः शरणं यस्य स मदेकशरणो मय्यर्पितसर्वात्मभावः संन्यासानधिकारात्

सर्वकर्माण्यपि सदा कुर्वाणो मद्व्यपाश्रयः ॥ मत्प्रसादादवाप्नोति शाश्वतं पदमव्ययम् ॥ ५६ ॥ चेतसा सर्वकर्माणि मयि संन्यस्य मत्परः ॥ बुद्धियोगमुपाश्रित्य मच्चित्तः सततं भव ॥ ५७ ॥

सर्वकर्माणि सर्वाणि कर्माणि वर्णाश्रमधर्मरूपाणि लौकिकानि प्रतिषिद्धानि वा सदा कुर्वाणो मत्प्रसादान्ममेश्वरस्यानुग्रहात् अवाप्नोति हिरण्यगर्भवन्मद्विज्ञानोत्पत्त्या शाश्वतं नित्यं पदं वैष्णवमव्ययमपरिणामि एतादृशो भगवदेकशरणः करोत्येव न प्रतिषिद्धानि कर्माणि यदि कुर्यात्तथापि मत्प्रसादात्प्रत्यवायानुत्पत्त्या मद्विज्ञानेन मोक्षभाग्भवतीति भगवदेकशरणतास्तुत्यर्थं सर्वकर्माणि सर्वदा कुर्वाणोऽपीत्युच्यते ॥ ५६ ॥ यस्मान्मदेकशरणतामात्रं मोक्षसाधनं न कर्मानुष्ठानं कर्मसंन्यासो वा तस्मात् क्षत्रियस्त्वं चेतसा विवेकबुद्ध्या सर्वकर्माणि दृष्टादृष्टार्थानि मयीश्वरे संन्यस्य यत्करोषि यदश्नासीत्युक्तन्यायेन समर्प्य मत्परः अहं भगवान् वासुदेव एव परः प्रियतमो यस्य स मत्परः सन् बुद्धियोगं पूर्वोक्तसमत्वबुद्धिलक्षणं योगं बन्धहेतोरपि कर्मणो मोक्षहेतुत्वसम्पादकं अपाश्रित्य अनन्यशरणतया स्वीकृत्य मच्चित्तः

॥ १९७

For Private and Personal Use Only

मयि भगवति वासुदेवएव चित्तं यस्य न राजनि कामिन्यादौ वा समच्चित्तः सततं भव ॥ ५७ ॥ ततः किं स्यादिति तदाह मच्चित्तस्त्वं सर्वदुर्गाणि दुस्तराणि कामक्रोधादीनि संसारदुःखसाधनानि मत्प्रसादात् स्वव्यापारमन्तरेणैव तरिष्यसि अनायासेनैवातिक्रमिष्यसि अथ चेत् यदि तु त्वं मदुक्ते विश्वासमकृत्वाऽहङ्कारात्पण्डितोऽहमिति गर्वान्न श्रोष्यसि मद्वचनार्थं न करिष्यसि ततो विनङ्क्षसि पुरुषार्थाद्भ्रष्टो भविष्यसि क्षात्रकरिण संन्यासाद्याचरन् ॥५८॥ त्वं च अहङ्कारं धार्मिकोऽहं क्रूरं कर्म न करिष्यामीति मिथ्याभिमानमाश्रित्य न योत्स्ये युद्धं न करिष्यामीति मन्यसे यत् मिथ्यानिष्फलएषव्यवसायोनिश्चयस्ते नव यस्मात्प्रकृतिः क्षत्रजात्यारम्भकोरजोगुणस्वभावस्त्वां नियोक्ष्यति युद्धे ॥५९॥ प्रकृतिं विवृणोति स्वभावजेन पूर्वोक्तक्षत्रियस्वभावजेन शौर्यादिना स्वेनानागन्तुकेन कर्मणा निबद्धोवशीकृतस्त्वं हेकौन्तेय यद्बन्धुवधादि-

मच्चित्तः सर्वदुर्गाणि मत्प्रसादात्तरिष्यसि ॥ अथ चेत्त्वमहङ्कारान्न श्रोष्यसि विनङ्क्ष्यसि ॥ ५८ ॥ यदहङ्कारमाश्रित्य न योत्स्यइति मन्यसे ॥ मिथ्यैषव्यवसायस्ते प्रकृतिस्त्वां नियोक्ष्यति ॥ ५९ ॥ स्वभावजेन कौन्तेय निबद्धः स्वेन कर्मणा ॥ कर्तुं नेच्छसि यन्मोहात्करिष्यस्यवशोऽपि तत् ॥ ६० ॥ ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति ॥ भ्रामयन्सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया ॥ ६१ ॥

निमित्तं युद्धं मोहात् स्वतन्त्रोऽहं यथेच्छामि तथा सम्पादयिष्यामीति भ्रमात् कर्तुं नेच्छसि तदवशोऽपि अनिच्छन्नपि स्वाभाविककर्मपरतन्त्रः परमेश्वरपरतन्त्रश्च करिष्यस्येव ॥ ६० ॥ स्वभावाधीनतामुक्त्वेश्वराधीनतां विवृणोति ईश्वरईशनशीलोनारायणः सर्वान्तर्यामी 'यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्याअन्तरोयं पृथिवी नवेद यस्य पृथिवी शरीरंयः पृथिवीमन्तरोयमयति यच्चकिञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेपिवा अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितइत्यादि' श्रुतिसिद्धः सर्वभूतानां सर्वेषां प्राणिनां हृद्देशेऽन्तःकरणे तिष्ठति सर्वव्यापकोऽपि तत्राभिव्यज्यते सप्तद्वीपाधिपतिरिव रामउत्तरकोसलेषु हेऽर्जुन हेशुक्ल शुद्धान्तःकरण एतादृशमीश्वरं त्वं ज्ञातुं योग्योसीति द्योत्यते किंकुर्वंस्तिष्ठति भ्रामयन् इतस्ततश्चालयन् सर्वभूतानि परतन्त्राणि मायया छद्मना यन्त्रारूढानीव सूत्र-

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

सञ्चाराद्यियन्त्रमारूढानि दारुनिर्मितपुत्त्रादीन्यत्यन्तपरतन्त्राणि यथा मायावी भ्रामयति तद्वदित्यर्थशेषः ॥ ६१ ॥ ईश्वरः सर्वभूतानि परतन्त्राणि प्रेरयति नेत्यापि विधिप्रतिषेधशास्त्रस्य सर्वस्य पुरुषकारस्य चानर्थक्यमित्यत्राह तमेवेश्वरं शरणमाश्रयं संसारसमुद्रोत्तरणार्थं गच्छ आश्रय सर्वभावेन सर्वात्मना मनसा वाचा कर्मणा च हेभारत तत्प्रसादात्तस्यैवेश्वरस्यानुग्रहात्तत्त्वज्ञानोत्पत्तिपर्यन्तात् परां शान्तिं सकार्याविद्यानिवृत्तिं स्थानं अद्वितीयस्वप्रकाशपरमानन्दरूपेणावस्थानं शाश्वतं नित्यं प्राप्स्यसि ॥ ६२ ॥ सर्वगीतार्थमुपसंहरन्नाह इति अनेन प्रकारेण ते तुभ्यमत्यन्तप्रियाय ज्ञानमात्मयाथात्म्यविषयं मोक्षसाधनं गुह्याद्गुह्यतरं परमरहस्यादपि संन्यासात् कर्मयोगाद्रहस्यतरं तत्फलभूतत्वात् आख्यातं समन्तात् कथितं मया सर्वज्ञेन परमाप्तेन अतो विमृश्य पर्यालोच्य एतन्मयोपदिष्टं गी-

तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत ॥ तत्प्रसादात्परां शान्तिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ॥ ६२ ॥ इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद्गुह्यतरं मया ॥ विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसि तथा कुरु ॥ ६३ ॥

ताशास्त्रमशेषेण सामस्त्येन सर्वैकवाक्यतया ज्ञात्वा स्वाधिकारानुरूपेण यथेच्छसि तथा कुरु न त्वेतदविमृश्यैव कामकारेण यत्किञ्चिदित्यर्थः अत्र चैतावदुक्तं अशुद्धान्तःकरणस्य मुमुक्षोर्मोक्षसाधनज्ञानोत्पत्तियोग्यताप्रतिबन्धकपापक्षयार्थं फलाभिसन्धिपरित्यागेन भगवदर्पणबुद्ध्या धर्मानुष्ठानं ततः शुद्धान्तःकरणस्य विविदिषोत्पत्तौ गुरुमुपसृत्य ज्ञानसाधनवेदान्तवाक्यविचाराय ब्राह्मणस्य सर्वकर्मसंन्यासः ततो भगवदेकशरणतया विविक्तसेवादि ज्ञानसाधनाभ्यासाच्छ्रवणमनननिदिध्यासनैरात्मसाक्षात्कारोत्पत्त्या मोक्ष इति क्षत्रियादेस्तु संन्यासानधिकारिणो मुमुक्षोरन्तःकरणशुद्ध्यानन्तरमपि भगवदाज्ञापालनाय लोकसंग्रहाय च यथा कथञ्चित्कर्माणि कुर्वतोऽपि भगवदेकशरणतया पूर्वजन्मकृतसंन्यासादिपरिपाकाद्वा हिरण्यगर्भन्यायेन तदपेक्षणाद्वा भगवदनुग्रह-

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मात्रेणैव तत्त्वज्ञानोत्पत्त्याऽग्रिमजन्मनि ब्राह्मणजन्मलाभेन संन्यासादिपूर्वकज्ञानोत्पत्त्या वा मोक्षइति एवं विचारितेच नास्ति मोहावकाशइति भावः ॥ ६३ ॥ अतिगम्भीरस्य गीताशास्त्रस्याशेषतः पर्यालोचनक्लेशनिवृत्तये कृपया स्वयमेव तस्य सारं सङ्क्षिप्य कथयति पूर्वं हि गुह्यात् कर्मयोगात् गुह्यतरं ज्ञानमाख्यातमधुना तु कर्मयोगात्तत्फलभूतज्ञानाच्च सर्वस्मादतिशयेन गुह्यं रहस्यं गुह्यतमं परमं सर्वतः प्रकृष्टं मे मम वचोवाक्यं भूयः तत्र तत्रोक्तमपि त्वदनुग्रहार्थं पुनर्वक्ष्यमाणं शृणु न लाभपूजाख्यात्यर्थं त्वां ब्रवीमि तुइष्टः प्रियोऽसि मे मम दृढमतिशयेन इति अतोऽतीष्टत्वेन वक्ष्यामि कथयिष्याम्यपृष्टोऽपि सञ्जहं ते तव हितं परमं श्रेयः ॥ ६४ ॥ तदेवाह मयि भगवति वासुदेवे मनो यस्य स मन्मनाः भव सदा मां चिन्तय द्वेषेण कंसशिशुपालादिरपि तथाऽतआह मद्भक्तः प्रेम्णा मय्यनुरक्तः

सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः ॥ इष्टोऽसिमे दृढमतिस्ततोवक्ष्यामि ते हितम् ॥ ६४ ॥ मन्मनाभव मद्भक्तोमद्याजी मां नमस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ॥ ६५ ॥

मद्विषयेणानुरागेण सदा मद्विषयं मनः कुर्विति विधीयते तद्विषयोऽनुरागएव केनस्यादित्यतआह मद्याजी मां यष्टुं पूजयितुं शीलं यस्य स सदा मत्पूजापरो भव पूजोपकरणाभावे तु मां नमस्कुरु कायेन वाचा मनसा च प्रह्वीभवनेनाराधय इदं चार्चनवन्दनाद्यन्येषामपि भागवतधर्माणामुपलक्षणं तथा चोक्तं श्रीभागवते 'श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनं अर्चनं वन्दनं दास्यं सख्यमात्मनिवेदनं इति पुंसार्पिता विष्णौ भक्तिश्चेन्नवलक्षणा क्रियते भगवत्यद्धा तन्मन्ये धीतमुत्तममिति' एतच्च भक्तिरसायने व्याख्यातं विस्तरेण एवं सदा भागवतधर्मानुष्ठानेन मय्यनुरागोत्पत्त्या मन्मनाः सन् मां भगवन्तं वासुदेवमेव एष्यसि प्राप्स्यसि वेदान्तवाक्यजनितेन मद्बोधेन त्वमत्र संशयं माकार्षीः सत्यं यथार्थं ते तुभ्यं प्रतिजाने सत्यामेव प्रतिज्ञां करोम्यस्मिन्नर्थे यतः प्रियोऽसि मे प्रियस्य प्रतारणानौचित्यादिति भावः सत्यं ते प्रारब्धकर्मणामन्ते सति मामेष्यसीति वा अनुवादोऽयं विश्वासदार्ढ्यं प्रयोजनं प्रथमं व्याख्यानमेव श्रेयः

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

अनेन यत्पूर्वमुक्तं 'यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततं स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवइति' तद्व्याख्यातं मच्छब्देनेश्वर-
त्वप्रकटनात् ॥ ६५ ॥ अधुनातु ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशे तिष्ठति तमेव सर्वभावेन शरणं गच्छेति यदुक्तं तद्विवृणोति केचिद्वर्णधर्माः
केचिदाश्रमधर्माः केचित्सामान्यधर्माइत्येवं सर्वानपि धर्मान् परित्यज्य विद्यमानानविद्यमानान्वा शरणत्वेनानादृत्य मामीश्वरमेक-
मद्वितीयं सर्वधर्माणामधिष्ठातारं फलदातारं च शरणं व्रज धर्माः सन्तु न सन्तुवा किं तैरन्यसापेक्षैः भगवदनुग्रहादेव त्वन्यनिरपेक्षा-
दहं कृतार्थोभविष्यामीति निश्चयेन परमानन्दघनमूर्तिमनन्तं श्रीवासुदेवमेव भगवन्तमनुक्षणभावनया भजस्व इदमेव परमं तत्त्वं नातो-
ऽधिकमस्तीति विचारपूर्वकेण प्रेमप्रकर्षेण सर्वानात्मचिन्ताशून्यया मनोवृत्त्या तैलधारावदविच्छिन्नया सततं चिन्तयेत्यर्थः अत्रमामेकं
शरणं व्रजेत्यनेनैव सर्वधर्मशरणतापरित्यागे लब्धे सर्वधर्मान् परित्यज्येति निषेधानुवादस्तु कार्यकारितालाभाय 'यज्ञाय यज्ञीये सा-
ध्निऐरंकृत्वोद्रियमित्यत्र' न गिरा गिरे तिब्रूयादितिवत् तथात्र ममैव सर्वधर्मकार्यकारित्वान्मदेकशरणस्य नास्ति धर्मापेक्षेत्यर्थः एतेनेदम-
पास्तं सर्वधर्मान् परित्यज्येत्युक्तेनाधर्माणां परित्यागोलभ्यते अतोधर्मपदं कर्ममात्रपरमिति नह्यत्र कर्मत्यागोविधियते अपितु वि-
द्यमानेपि कर्मणि तत्रानादरेण भगवदेकशरणतामात्रं ब्रह्मचारिगृहस्थवानप्रस्थभिक्षूणां साधारण्येन विधीयते तत्र सर्वधर्मान्
परित्यज्जेति तेषां स्वधर्मादरसम्भवेन तन्निवारणार्थं अधर्मे चानर्थफले कस्याप्यादराभावात्तत्परित्यागवचनमनर्थकमेव
शास्त्रान्तरप्राप्तत्वाच्च तस्माद्वर्णाश्रमधर्माणामभ्युदयहेतुत्वप्रसिद्धेर्मोक्षहेतुत्वमपि स्यादिति शङ्कानिराकरणार्थमेवैतद्वचइति न्याय्यं नच
सर्वधर्माधर्मपरित्यागोत्रविधीयते संन्यासशास्त्रेण प्रतिषेधशास्त्रेण च लब्धत्वादेव न चेदमपि संन्यासशास्त्रं भगवदेकशरणतायाविधि-
त्सितत्वात् तस्मात्सर्वधर्मान् परित्यज्येत्यनुवादएव सर्वेषां तु शास्त्राणां परमं रहस्यमीश्वरशरणतैवेति तत्रैव शास्त्रपरिसमाप्तिर्भगवता
कृता तामन्तरेण संन्यासस्यापि स्वफलापर्यवसायित्वात् अर्जुनं च क्षत्रियं संन्यासानधिकारिणं प्रति संन्यासोपदेशायोगात् अर्जुनं-
च क्षत्रियं संन्यासानाधिकारिणंप्रतिसंन्यासोपदेशायोगात् अर्जुन व्याजेनान्यस्योपदेशेतु वक्ष्यामि ते हितं त्वा मोक्षयिष्यामि सर्व-
पापेभ्यस्त्वं माशुचइति चोपक्रमोपसंहारौ नस्यातां तस्मात्संन्यासधर्मेप्यव्यनादेरण भगवदेकशरणतामात्रे तात्पर्यं भगवतः
यस्मात्त्वं मदेकशरणः सर्वधर्मानादरे अतोऽहं सर्वधर्मकार्यकारीत्वात्त्वां सर्वपापेभ्योबन्धुत्वाधदिनिमित्तेभ्यः संसारहे
तुभ्योमोक्षयिष्यामि प्रायश्चित्तं विनैव 'धर्मेण पापमपनुदतीति' श्रुतेर्धर्मस्थानीयत्वाच्च मम अतोमाशुचः

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

युद्धे प्रवृत्तस्य मम बन्धुवधादिनिमित्तप्रत्यवायात् कथं निस्तारः स्यादिति शोकं माकार्षीः भाष्यकारैर्निरस्तानि दुर्मतानीह विस्तरात् ग्रन्थव्याख्यानमात्रार्थी न तदर्थमहंयते 'तस्यैवाहं ममैवासौ स एवाहमिति त्रिधा भगवच्छरणत्वं स्यात्साधनाभ्यासपाकतः विशेषोवर्णितोऽस्माभिः सर्वाभक्तिरसायने ग्रन्थविस्तरभीरुत्वादिङ्मात्रमिह कथ्यते' तत्राद्यं मृदु यथा सत्यपि भेदापगमेनाथ तवाहं न मामकीनस्त्वं सामुद्रो हि तरङ्गः क्वच न समुद्रो न तारङ्गः' द्वितीयं मध्यं यथा 'हस्तमुत्क्षिप्य यातोसि बलात् कृष्णकिमद्भुतं हृदयाद्यदि निर्यासि पौरुषं गणयामि ते' तृतीयमत्रधिमात्रं यथा 'सकलमिदमहं च वासुदेव परमपुमान्परमेश्वरः स एकः इति मतिरचलाभवत्यनन्ते हृदयगते व्रजतान् विहाय दूरादिति' दूतं प्रतिदमववनं अम्बरीषप्रल्हादगोपीप्रभृतयश्चास्यां भूमिकायामुदाहर्तव्याः अस्मिन् हि गीताशास्त्रे निष्ठात्रयं साध्यसाधनभावापन्नं विवक्षितमुक्तं च बहुधा तत्र कर्मनिष्ठा सर्वकर्मसंन्यासपर्यन्तोपसंहृता स्वकर्मणा

सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ॥ अहं त्वा सर्वपापेभ्योमोक्षयिष्यामि मा-शुचः ॥ ६६ ॥

तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानव इत्यत्र संन्यासपूर्वकश्रवणादिपरिपाकसहिता ज्ञाननिष्ठोपसंहृता ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनन्तरमित्यत्र भगवद्भक्तिनिष्ठा तूभयसाधनभूतोभयफलभूता च भवतीत्यन्त उपसंहृता सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रजेत्यत्र भाष्यकृतस्तु सर्वधर्मान्परित्यज्येति सर्वकर्मसंन्यासानुवादेन मामेकं शरणं व्रजेति ज्ञाननिष्ठोपसंहृतेत्याहुः भगवदभिप्रायवर्णने के वयं वराकाः 'वचो यद्गीताख्यं परमपुरुषस्यागमगिरां रहस्यं तद्व्याख्यानमतिनिपुणः को वितनुतां अहं त्वेतद्बाल्यं यदिह कृतवानस्मि कथमप्यहेतुस्नेहानां तदपि कुतुकायैव महतां' ॥ ६६ ॥ समाप्तः शास्त्रार्थः शास्त्रसंप्रदायविधिमधुना कथयति इदं गीताख्यं सर्वशास्त्रार्थरहस्यं ते तव संसारविच्छित्तये मयोक्तं नातपस्काय असंयतेन्द्रियाय न वाच्यं कदाचन कस्यामप्यवस्थायामिति पर्यायत्रयेपि संबध्यते तपस्विनेप्यभक्ताय गुरौ देवे च भक्तिरहिताय न वाच्यं कदाचन तपस्विने भक्तायापि अशुश्रूषवे शुश्रूषां परिचर्यामकुर्वते च न वाच्यं कदाचन

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

तदाह्यः वाच्यं कदाचनेति पदद्वयाकर्षणार्थः न च मां योऽभ्यसूयति मां भगवन्तं वासुदेवं मनुष्यमसर्वज्ञत्वादिगुणकं मत्वा अभ्यसूयति आत्मप्रशंसादिदोषाध्यारोपणेनेश्वरत्वमसहमानोद्विष्टिश्रियः तस्मैश्रीकृष्णोत्कर्षासहिष्णवेऽतपस्विनेऽभक्तायाशुश्रूषवेऽपि न वाच्यं कदाचनेत्यनुकर्षणार्थश्चकारः तपस्विनेभक्ताय शुश्रूषवे श्रीकृष्णानुरक्ताय च वाच्यमित्यर्थः एकैकविशेषणाभावेऽप्ययोग्यताप्रतिपादनार्थाश्चत्वारोनकाराः मेधाविने तपस्विने वेत्यन्यत्र विकल्पदर्शनात् शुश्रूषा गुरुभक्तिभगवदनुरक्तियुक्ताय तपस्विने तद्युक्ताय मेधाविने वा वाच्यं मेधातपसोः पाक्षिकत्वेऽपि भगवदनुरक्तिगुरुभक्तिशुश्रूषाणां नियमएवेति भाष्यकृतः ॥ ६७ ॥ एवं सम्प्रदायस्य विधिमुक्त्वा तस्यकर्तुः फलमाह यःसंप्रदायस्य प्रवर्तकः इमं आवयोः संवादरूपं ग्रन्थं परमं निरतिशयपुरुषार्थ

इदं ते नातपस्काय नाभक्ताय कदाचन ॥ न चाशुश्रूषवे वाच्यं न च मां योऽभ्यसूयति ॥ ६७ ॥ यइदं परमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥ भक्तिं मयि परां कृत्वा मामेवैष्यत्यसंशयः ॥ ६८ ॥

साधनं गुह्यं रहस्यार्थत्वात् सर्वत्र प्रकाशयितुमनर्हं मद्भक्तेषु मां भगवतं वासुदेवं प्रत्यनुरक्तेषु अभिधास्यति अभितोग्रन्थतोऽर्थतश्च धास्यति स्थापयिष्यति भक्तेः पुनर्ग्रहणात् पूर्वोक्तविशेषणत्रयरहितस्यापि भगवद्भक्तिमात्रेण पात्रता सूचिता भवति कथमभिधास्यति तत्राह भक्तिं मयि परां कृत्वा भगवतः परमगुरोः शुश्रूषैवेयं मया क्रियतइत्येवं कृत्वा निश्चित्य योऽभिधास्यति समामेवैष्यति मां भगवन्तं वासुदेवमेष्यत्येव अचिरान्मोक्षतएव संसारादत्र संशयोन कर्तव्यः अथवा मयि परां भक्तिं कृत्वाऽसंशयोनिःसंशयः सन्मामेष्यत्येवेति वा मामेवैष्यति नान्यमिति यथा श्रुतमेव वा योज्यं ॥ ६८ ॥ किञ्च तस्माद्भक्तेषु शास्त्रसम्प्रदायकृतः सकाशादन्योमनुष्येषु मध्ये कश्चिदपिमे मम प्रियकृत्तमः अतिशयेन प्रियकृत् मद्विषयप्रीत्यतिशयवाचास्ति वर्तमाने काले

For Private and Personal Use Only

नापि प्रागासीत्तादृक् कश्चित् न च कालान्तरे भविता भविष्यति ममापि तस्मादन्यः प्रियतरः प्रीतहरिशप्रतिपत्तः कश्चिदप्यासीच्च अधुना च भुवि लोकेस्मिन्नास्ति न च कालान्तरे भवितेत्यावृत्त्या योज्यम् ॥ ६९ ॥ अध्यापकस्य फलमुक्त्वाऽध्येतुः फलमाह आवयोः संवादमिमं ग्रन्थं धर्म्यं धर्मादनपेतं योऽध्येष्यते जपरूपेण पठिष्यति ज्ञानयज्ञेन ज्ञानात्मकेन यज्ञेन चतुर्थाध्यायोक्तेन द्रव्ययज्ञादिश्रेष्ठेनाहं सर्वेश्वरः तेनाध्येत्रा इष्टः पूजितः स्यामिति मे मतिर्मम निश्चयः यद्यप्यसौ गीतार्थमबुध्यमानएव जपति तथापि तच्छृण्वतोमम मामेवासौ प्रकाशयतीति बुद्धिर्भवति अतोजपमात्रादपि ज्ञानयज्ञफलं मोक्षं लभते सत्त्वशुद्धिज्ञानोत्पत्तिद्वारा अर्थानुसं-

न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृत्तमः ॥ भविता न च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि ॥ ६९ ॥ अध्येष्यते च य इमं धर्म्यं संवादमावयोः ॥ ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ॥७०॥ श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपि यो नरः ॥ सोऽपि मुक्तः शुभाँल्लोकान् प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणाम् ॥ ७१ ॥ कच्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा ॥ कच्चिदज्ञानसंमोहः प्रनष्टस्ते धनञ्जय ॥ ७२ ॥

न्धानपूर्वकं पठतस्तु साक्षादेव मोक्षइति किं वक्तव्यमिति फलविधिरेवायं नार्थवादः श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः परंतपेति प्रागुक्तम् ॥ ७० ॥ प्रवक्तुरध्येतुश्च फलमुक्त्वा श्रोतुरिदानीं फलं कथयति योनरः कश्चिदपि अन्यस्योच्चैर्जपतः कारुणिकस्य सकाशात् श्रद्धावान् श्रद्धायुक्तः तथा किमर्थमयमुच्चैर्जपत्यबद्धं वा जपतीति दोषदृष्ट्याऽसूयया रहितोनसूयश्च केवलं शृणुयादिमं ग्रन्थं अपि शब्दात् किमुतार्थज्ञानवान् सोऽपिकेवलाक्षरमात्रश्रोताऽपि मुक्तः पापैः शुभान् प्रशस्तान् लोकान् पुण्यकर्मणामश्वमेधादिकृतां प्राप्नुयात् ज्ञानवतस्तु किं वाच्यमिति भावः ॥ ७१ ॥ शिष्यस्य ज्ञानोत्पत्तिपर्यन्तं गुरुणा कारुणिकेन प्रयासः कार्यइति गुरोर्धर्मं शिक्षयितुं सर्वज्ञोपि पुनरुपदेशापेक्षा नास्तीति ज्ञापनाय पृच्छति कच्चिदिति प्रश्ने एतन्मयोक्तं गीताशास्त्रं एकाग्रेण व्यासङ्गरहितेन चेतसा हे पार्थ त्वया किं श्रुतं अर्थतोवधारितं कच्चित् किं अज्ञानसंमोहः अज्ञाननिमित्तः सम्मोहोविपर्ययःअज्ञाननाशात् प्रनष्टः प्रकर्षेण पुनरुत्पत्तिविरोधित्वेन नष्टस्ते तव

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

हेधनञ्जय यदि स्यात् पुनरुपदेशं करिष्यामीत्यभिप्रायः ॥७२॥ एवंपृष्टः कृतार्थत्वेन पुनरुपदेशानपेक्षतामात्मनः अर्जुनउवाच नष्टइति नष्टः मोहः अज्ञानकृतोविपर्ययः तन्नाशकमाह स्मृतिर्लब्धा स्वरूपसाक्षात्कारः त्वत्प्रसादान्मया यस्मात्त्वदुपदेशादात्मज्ञानं लब्धं सर्वसंशयानाक्रान्ततया प्राप्तं अतः सर्वप्रतिबन्धशून्येनात्मज्ञानेन मोहोनष्टइत्यर्थः हे अच्युत आत्मत्वेन निश्चितवादी योग्यायोग्यस्मृतिलम्भने सर्वग्रन्थीनां विप्रमोक्षइति श्रुत्यर्थमनुभवन्नाह स्थितोऽस्मि गतसन्देहोनिवृत्तसर्वसन्देहः स्थितोऽस्मि युद्धकर्तव्यतारूपे त्वच्छासने यावज्जीवं च करिष्ये वचनं तव भगवतः परमगुरोराज्ञां पालयिष्यामीति प्रयाससाफल्यकथनेन भगवन्तं अर्जुनः परितोषयामास अनेन गीताशास्त्राध्यायिनोभगवत्प्रसा-

॥ अर्जुनउवाच ॥ नष्टोमोहः स्मृतिर्लब्धात्वत्प्रसादान्मयाच्युत ॥ स्थितोऽस्मि गतसन्दे-
हः करिष्ये वचनं तव ॥ ७३ ॥ सञ्जयउवाच ॥ इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य चमहात्मनः
॥ संवादमिममश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणम् ॥ ७४ ॥ व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानिमं गुह्यतमं परम् ॥
योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ॥ ७५ ॥

दादवश्यं मोक्षफलपर्यन्तं ज्ञानं भवतीति शास्त्रफलमुपसंहृतं तद्वाक्य विमर्शनीयम् ॥ ७३ ॥ ततोऽतः शास्त्रार्थः कथातन्त्रमितिहासीमनु-सन्दधानः अद्भुतं चेतसोविस्मयाख्यविकारकरं लोकेऽसंभाव्यमानत्वात् लोमहर्षणं शरीरस्य रोमाञ्चाख्यविकारकरं तेनातिपरिपुष्टत्वं विस्मयस्य दर्शितं स्पष्टमन्यत् ॥ ७४ ॥ व्यवहितस्यापि भगवदर्जुनसंवादस्य श्रवणयोग्यतामात्मनआह व्यासदत्तदिव्यचक्षुःश्रोत्रादिलाभरूपात् व्यासप्रसादात् इमं परं गुह्यं योगं योगाभिधायित्वेन संवादं योगेश्वरात् कृष्णात् स्वयं स्वेन पारमेश्वरेण रूपेण कथयतः साक्षादेवाहं श्रुतवानस्मि न परंपरयेति स्वभाग्यमभिनन्दति अत्रयोगमिति पुल्लिङ्गपाठोभाष्यकारैर्व्याख्यातः एतदिति नपुंसकलिङ्गपाठस्यैव योगसामानाधिकरण्येन व्याख्यानमितरैस्तद्व्याख्यातारः ॥ ७५ ॥ पुण्यं श्रव-

For Private and Personal Use Only

णेनापि सर्वपापहरं केशवार्जुनयोरिमं संवादमद्भुतं न केवलं श्रुतवानस्मि किंतु संस्मृत्य संस्मृत्य संभ्रमे हर्षितः मुहुर्मुहुर्वारं वारं हृष्यामि च हर्षं प्राप्नोमि च प्रतिक्षणं रोमाञ्चितोभवामीति वा ॥ ७६ ॥ यद्विश्वरूपाख्यं सगुणं रूपमर्जुनाय ध्यानार्थं भगवान् दर्शयामास तदिदानीमनुसन्दधानआह तदिति विश्वरूपं हे राजन्मम महान्विस्मयोऽतएव हृष्यामि चाहं स्पष्टमन्यत् ॥ ७७ ॥ एवं च सति स्वपुत्रे विजयादिसंभावनां परित्यजेत्याह यत्र यस्मिन् युधिष्ठिरपक्षे योगेश्वरः सर्वयोगसिद्धीनामीश्वरः सर्वज्ञः सर्वशक्तिर्भगवान् कृष्णोभक्तदुःखकर्षणस्तिष्ठति नारायणः यत्र पार्थोधनुर्धरः यत्र गाण्डीवधन्वा तिष्ठत्यर्जुनोनरः

राजन्संस्मृत्य संस्मृत्य संवादमिमद्भुतम् ॥ केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ॥ ७६ ॥ तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यद्भुतं हरेः ॥ विस्मयोमे महान् राजन् हृष्यामि च पुनः पुनः ॥ ७७ ॥ यत्र योगेश्वरः कृष्णोयत्र पार्थोधनुर्धरः ॥ तत्र श्रीर्विजयोभूतिर्ध्रुवानीतिर्मतिर्मम ॥ ७८ ॥

तत्र नरनारायणाधिष्ठिते तस्मिन् युधिष्ठिरपक्षे श्रीः राज्यलक्ष्मीः विजयः शत्रुपराजयनिमित्तउत्कर्षः भूतिरुत्तरोत्तरं राजलक्ष्म्यावृद्धिर्ध्रुवाऽवश्यंभाविनीति सर्वत्रान्वयः नीतिर्नयः एवं मम मतिर्निश्चयः तस्माद्वृथा पुत्रविजयाशां त्यक्त्वा भगवदनुगृहीतैर्लक्ष्मीविजयादिभाग्भिः पाण्डवैः सह सन्धिरेव विधीयतामित्यभिप्रायः 'वंशीविभूषितकरान्नवनीरदाभात्पीताम्बरादरुणबिम्बफलाधरोष्ठात् पूर्णेन्दुसुन्दरमुखादरविन्दनेत्रात् कृष्णात्परं किमपि तत्त्वमहं न जाने काण्डत्रयात्मकं शास्त्रं गीताख्यं येन निर्मितम् आदिमध्यान्तषट्केषु तस्मै भगवते नमः श्रीगोविन्दमुखारविन्दमधुनामिष्टं महाभारते गीताख्यं परमं रहस्यमृषिणा व्यासेन विख्यापितम् व्याख्यातं भगवत्पदैः प्रतिपदं

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

श्रीशङ्कराद्यैः पुनर्विस्पष्टं मधुसूदनेन मुनिना स्वज्ञानशुद्ध्यै कृतम् इह योस्ति विमोहयन् मनः परमानन्दघनः सनातनः गुणदोषभृ
देषएव नस्तृणतुल्योयदयं स्वयं जनः श्रीरामविश्वेश्वरमाधवानां प्रसादमासाद्य मया गुरूणाम् व्याख्यानमेतद्विहितं सुबोधं समर्पितं

इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादे संन्यासयोगो नाम अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

तच्चरणाम्बुजेषु ॥ ॥ इतिश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीविश्वेश्वरसरस्वतीपुज्यपादशिष्यश्रीमधुसूदनसरस्वतीविरचितायां श्रीभगवद्गीता
गुढार्थदीपिकायामष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ द्व्यष्टादशशते शाके माघशुक्ले समापिता ॥ गुढार्थदीपिका टीका नवम्यामिंदुवासरे ॥ १ ॥
नारायणमयूराभ्यां परोपकृतिसिद्धये ॥ मुद्रिता कीलयन्त्रे स्वे तेन कृष्णः प्रसीदतु ॥ २ ॥ श्रीसद्गुरुः कृष्णोविजयते

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

शुद्धिपत्रम्.

प.	पृ.	पंक्ति	मुद्रायन्त्रजान्यशुद्धानि.	शुद्धपाठः
			अथ प्रथमाध्यायस्य.	अथ प्रथमाध्यायस्य.
७	२	१	यदि	यदि
८	२	१४	शोचम्नाह	शोचन्नाह
			अथ द्वितीयस्य.	अथ द्वितीयस्य.
१२	२	१	यत्कृतक	यःकृतकं
१२	२	१६	मविवक्षितेति	नविवक्षितेति
१५	२	१	भाक्ते	भोक्ते
२२	२	१४	धातोनिष्पन्नं	धातोर्निष्पन्नं
२२	२	१७	दितिस्थित	दितिस्थितं
२३	१	२	अकुटे	अकूटे
२४	२	३	कुस्तज्ज्ञान	कुतस्तज्ज्ञान
२४	२	८	विद्धद्धि	विद्वद्धि
२८	२	१४	परिमलादी	परिमलादि
३१	१	१०	विशेषणात्यंतिकत्व	विशेषेणात्यन्तिकत्व
३१	१	१२	सकलनर्थ	सकलानर्थ
३२	२	४	सुखानुभावकले	सुखानुभवकाले
३५	२	१२	लौकिकालौकिकिकर्म	लौकिकालौकिककर्म
३६	१	३	निनिष्ठां	निष्ठां

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

प.	पृ.	पंक्ति	मुद्रायन्त्रजान्यशुद्धानि.	शुद्धपाठः
			अथ तृतीयस्य.	अथ तृतीयस्य.
३८	२	१६	कतोप	.... कतोपि
३९	२	४	नित्यमितिप्रसिद्धं	... नियमतिप्रसिद्धं
४१	१	४	प्रम दकरणापाटव	प्रमादकरणपाटव
४१	१	१६	जविती	जीवती
४३	२	१२	योग्योसिति	.... योग्योसीति
४५	२	१२	वेदर्थ्यप्रसंगः	.... वैयर्थ्यप्रसंगः
			अथचतुर्थस्य	अथचतुर्थस्य.
५०	२	१९	तद्विग्रग्रहो	... तद्विग्रहो
५१	१	४	द्वचवहारामि	.... द्वयवहरामि
५३	२	१४	प्रजापतव्रतवत्	.... प्रजापातिव्रतवत्
५५	१	९	श्रेष्ठारत्वेन ...	... श्रेष्ठाचारत्वेन
५९	१	७	विवेतया	.... विवक्षया

प.	पृ.	पंक्ति	मुद्रायन्त्रजान्यशुद्धानि.	शुद्धपाठः
			अथपञ्चमस्य	अथपञ्चदस्य.
६२	२	३	करणेश्चायं	.... करणैश्चायं
६२	२	१६	प्रशस्यतर	.... प्रशस्यतरं
६३	१	८	योगौ	.... सांख्ययोगौ
६३	१	९	सांख्ययत्सांख्यै:	.... यत्सांख्यै:
६८	२	८	लोभन्मोहाच्च	... लोभान्मोहाच्च
६९	२	१०	धर्मध्यासो	.... धर्माध्यासो
७०	२	७	लभ्यंते	... लभन्ते
			अथषष्ठस्य	अथषष्ठस्य.
७३	१	१२	आत्नां	.... आत्मा
७५	१	१	नियमनात्मान...	.... नियमनादात्मानं
७६	१	१६	प्रज्ञाप्रसादमारूय	.... प्रज्ञाप्रासादमारुह्य

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

प.	पृ.	पंक्ति	मुद्रायन्त्रजान्यशुद्धानि	शुद्धपाठः
८१	१	६	निद्राशेष	.... निद्राशोष
८१	२	६	निद्राशेषा	.... निद्राशोषा
			अथ सप्तमस्य.	अथसप्तमस्य.
९५	१	२	जनदचेतनजातं	.... जगदचेतनजातं
९६	१	६	पागल्भ्यमुक्तानां	.... प्रागल्भ्ययुक्तानां
९८	२	११	चतुर्विश्रभजंते.	.... चतुर्विधाभजन्ते
१००	१	१	देवतातन्वराधनं	.... देवतातन्वाराधनं
१००	१	१४	मौक्तिक	.... भौतिक
१००	२	१६	सम्यगावृतं:	.... सम्यगावृत:
१०१	२	१३	आत्मान	... आत्मानं
			अथ अष्टमस्य.	अथ अष्टमस्य.
१०३	१	१०	अधिदेवं	.... अधिदैवं

प.	पृ.	पंक्ति	मुद्रायन्त्रजान्यशुद्धानि	शुद्धपाठः
			अथ नवमस्य.	अथ नवमस्य.
१११	२	८	धर्म्य	.... धर्म्यं.
११२	१	१	मयाधिष्ठानन	.... मयाधिष्ठानेन
११३	१	३	मसंसृष्टो	.... मसंस्पृष्टो
११४	२	८	मननात्तरभाविना	.... मननोत्तरभाविना
११५	२	९	तदसद्वाह	.... सदसद्वाह
११६	१	१	याद्विद्यते	.... यद्विद्यते
११६	२	९	यजंत्वविधि	.... यजन्त्यविधि
			अथ दशमस्य.	अथ दशमस्य.
१२०	१	१४	वेति....	.... वेत्ति
१२१	१	१२	सर्वं	.... सर्वं
१२२	१	४	दपिसाधर्म्यं	.... दीपसाधर्म्यं
१२६	१	३	यासानां	.... मासानां

For Private and Personal Use Only

प.	पृ.	पंक्ति	मुद्रायंत्रजान्यशुद्धानि	शुद्धपाठः
			अथैकादशस्य.	**अथैकादशस्य.**
१२८	२	७	मव्ययमु	.... मव्ययम्
१२८	२	९	वर्णकृतीनिच	.... वर्णाकृतीनिच
१२८	२	१२	इश्रुमहोंभव	.... द्रश्रुमहोंभव
१३०	२	५	त्तुरिव	.... द्युतिरिव
१३१	१	९	मरुतश्वौ	.... मरुतश्चो
१३१	२	८	कलानि	.... करालानि–
१३१	२	९	दृष्टूव	.... दृष्ट्वैव
१३५	१	६	यश्चावहसार्थ ...	.... यस्रावहासार्थ
१३५	१	१४	सख्युपराधं ...	.... सख्युरपराधं
१३६	१	५	किरटि	.... किरीट
			अथ द्वादशस्य	**अथ द्वादशस्य.**
१३७	२	१६	तिष्टतीति	... तिष्ठतीति
१३८	१	४	नतितत्वा ...	.... नतीतत्वा
१३९	१	७	अतर्ध्वं	.... अतऊर्ध्वं
१४०	२	७	यस्मन्नो	.... यस्मान्नो
			अथत्रयोदशस्य.	**अथ त्रयोदशस्य.**
१४२	२	४	ञ्छ्ज्ञानं	.... ज्ञानं
१४७	१	१	धिष्टितं	.... धिष्ठितं
१४९	२	१०	अन्यकंठोक्त	... अन्यत्कण्ठोक्त
१५०	१	८	मकतारं	.... मकर्तारं
			अथचतुर्दशस्य	**अथ चतुर्दशस्य.**
१५२	२	१०	देवादिदेनविशेपाणां	.... देवादिदेहविशेषाणां
१५७	१	५	संयोगज्ञ वं ...	.... संयोगजत्वं
१५७	१	८	प्रतिष्टाह	.... प्रतिष्ठाह
			अथपञ्चदशस्य.	**अथपञ्चदशस्य.**
१६०	१	१२	निवन्तत	.... निवर्तत

For Private and Personal Use Only

प.	पृ.	पंक्ति	मुद्रायंत्रजान्यशुद्धानि	शुद्धपाठः
१६०	१	२	वस्तत:	.... वस्तुन:
			अथषोडशस्य.	अथशोडशस्य.
१६४	१	१८	संविभाग	.... संविभाग:
१६४	२	४	नृक्त्वा	.... नुक्त्वा
१६६	१	७	प्रवृतिं ...	.... प्रवृत्ति
१६७	१	२	रहिस्ये	.... राहित्ये
१६८	२	९	तान्मानुशासाति	.... तान्मानुशासंति
१६९	१	७	ज्ञायाति	.... नाशयति
१६९	२	८	प्राप्तोद्धारं	.... प्राप्पेद्धार
१६९	२	१०	यांति	... याति
			अथसप्तदशस्य.	अथसप्तदशस्य.
१७१	२	४	वशात्त्रिवा	.... वशात्त्रिवा
१७२	१	१	प्रच्युदे	.... प्रच्युतादे
१७२	१	११	स्तनिमित्तं	.... स्तन्निमित्तं
१७२	२	७	प्रिय	.... प्रिय:

प.	पृ.	पंक्ति	मुद्रायंत्रजान्यशुद्धानि	शुद्धपाठः
१७२	२	१३	भोजनकाळे	.... भोजनकाले
१७५	२	७	तज्ञ	.... यज्ञ
१७६	१	५	श्रद्धानतस्येव	.... श्रद्धानतयैव
१७६	२	६	द्वति	... इति
			अथाष्टादशस्य.	अथाष्टादशस्य.
१७७	२	१३	पाकात्	... पाठात्
१७८	१	२	पुरुष ...	... पुरुषं
१७८	२	१	चापर	.... चापरे
१७९	१	४	कुतेर्थ	.... कृतेर्थे
१८१	१	१७	शरीरेरिन्द्रिय	.... शरीरेन्द्रिय
१८२	१	६	मपराण्हे	.... मपराण्हे
१८४	१	३	नादो	.... नादौ
१८५	२	११	क्लप्तेने	.... क्लृप्तेनै
१८५	२	१४	धानयिकं	.... धानीयकं
१८५	२	१६	तृतयिस्य	.... तृतीयस्य
१८६	२	४	दनिामेव	.... दीनामेव

प.	पृ.	पंक्ति	मुद्रायन्त्रजान्यशुद्धानि.	शुद्धपाठः
१८७	१	१६	विधो	.... विधौ
१८७	२	१	किना	.... किंना
१८७	२	४	ककै	.... कैक
१८८	१	७	पा धि	.... पाभि
१८९	२	१७	शीकान्विर:	.... शोकान्वित:
१९०	१	१२	तृप	.... तूप
१९०	१	१४	धीधृत्यो ...	.... धीतृप्तो
१९१	१	६	निम	.... निग
१९१	१	१०	टिजं	... दिनं
१९१	२	४	कल्पितै	.... कल्पितै:
१९२	२	५	प्रविक्तानि	.... प्रविभक्तानि
१९२	२	१०	धर्मा	.... धर्मा:
१९४	१	१	पेक्षयति	.... पेक्षयेति
१९४	२	४	दार्शि	.... दर्शित:
१९५	२	५	सिंद्धि:	.... सिंद्धि
१९५	२	१३	स्यादित	.... स्यादित्यत
१९६	२	५	परा	.... परां
१९६	२	१३	वध्य	.... वैय्य
१९७	१	४	नुपपात्तिच	.... नुपपश्शाच
१९७	१	५	पुनर्ज्ञा	.... पुनर्ज्ञा
१९७	१	१४	योनात्मनो	.... योनात्मा
१९७	२	२	नचा	.... नश्चा
१९७	२	३	भमवान्	.... भगवान्
१९७	२	५	करोत्	.... करोतु
१९८	२	१४	शुद्ध्यानंतर ...	.... शुद्ध्यनन्तर
१९९	२	११	त्यज्जेति	.... परित्यज्येति
२००	१	५	वासुदेव	.... वासुदेव:
[illegible]	१	५	मतिरश्ला	.... रचला
[illegible]	२		भक्तय	.... भक्ताय
२०१	२	३	लब्ध्वा	.... लब्धा
[illegible]	[illegible]	६	लब्ध्वा	... लब्धा
[illegible]	२	१	स्वज्ञान	स्वाज्ञान

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

इदं मधुसूदनीटीकासमेतं श्रीमद्भगवद्गीतापुस्तकं
मुंबय्याख्यां राजधान्यां नेटिव ओपिनियनाख्ये
शिलायन्त्रे मुद्रितम्

शकाब्दाः १८०२.

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

For Private and Personal Use Only

Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

For Private and Personal Use Only